

Giới thiệu Ta Là Ta Thê Convert

Đảo ngược thời gian, Thu Dịch đã biến thành cô gái, thế nhưng ở thời điểm này, vẫn như cũ có một cái nam tính hấn tồn tại...

"Ta là ta sao? Ta đến cùng là ai?"

Đương nữ tính mình gặp gỡ nam tính mình, lại hội và chạm ra thế nào đốm lửa đây?

Tất cả đều ở (ta là ta thê).

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Thời gian, Nghịch lưu

Rách nát đầu đường, một gốc cây không có lá cây sam thụ lẻ loi đứng ở giữa lộ.

Đây là một đầu chờ sách đường dành riêng cho người đi bộ, tiến hành một lần nữa sửa chữa sau khi đem bị cải tạo thành một đầu nó phồn hoa thương nghiệp nhai, bất quá, Thu Dịch càng yêu thích đường dành riêng cho người đi bộ hương vị, an nhàn bình tĩnh, có thể khiến người ta tâm không tự chủ được thanh tĩnh lại.

Tất cả cửa hàng đều từ lâu chuyển hết rồi, có chút cửa hàng kéo lên quyền miệng cống, càng nhiều... Thì là khép hờ cái kia Phiến đã không cần khóa cửa kính.

"Ai..." Thu Dịch liền đứng ở đó khóa trục ốc sam thụ dưới, phảng phất nhìn thấy năm tháng trôi qua vết tích, nhân loại đang không ngừng tiến bộ, mà những kia đã từng đáng giá hoài niệm đồ vật, cũng tại từng điểm từng điểm biến mất, thẳng đến một ngày kia, hay là mình thật sự không nhớ ra được những thứ đó đã từng đáng đáp.

Thu Dịch ngồi ở tấm kia đã che kín tro bụi trên ghế dài, muốn thừa dịp thi công đội còn không đến trước đó, thật tốt đem cái này điều đường dành riêng cho người đi bộ khắc vào trong đầu của chính mình.

Tâm tư, dĩ nhiên bay tới mười năm trước...

Thời trung học, hay là thật là trong cuộc đời mỹ hảo nhất thời đại.

...

Một mảnh vàng óng ánh lá rụng tại trên nhánh cây lung lay, cuối cùng vẫn là không bắt được nhánh cây, trên không trung bỗng bành, chậm rãi rơi xuống trên đất, hiển ngang thanh phong có chút hơi lạnh, lại như một cái tay nhỏ bé nhẹ phẩy ở trên mặt.

"Oanh ——!" Giữa bầu trời đột nhiên xẹt qua một tia chớp, lại như là tập kết tín hiệu giống như vậy, mây đen môn đều tụ tập ở cùng nhau.

Phong, càng lớn.

"Rào ——" mưa rào xối xả, Thiểm Điện đan dệt vào trong đó.

Ngồi ở một khóa sam thụ dưới ngủ thiếu nữ, chậm rãi mở mắt ra.

Thiếu nữ trát một cái ngắn gọn nhẹ nhàng đan đuôi ngựa, không có tóc mái, chỉ là lộ ra một cái tron bóng cái trán, ăn mặc màu vàng áo somi cùng màu đen quần, nhìn qua cũng làm người ta cảm thấy vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái. Nàng cái kia lông mi thật dài run lên, mòng lung mắt to nhìn qua còn chưa tỉnh ngủ đáng vẻ, ngũ quan rất tinh xảo, mặt nhỏ nhỏ, có chút trẻ con phi, vừa nhìn liền cảm thấy là cái nhu thuận nữ sinh.

"A... Trời mưa sao?" Thiếu nữ mơ hồ không rõ Địa nói mơ nói.

Mấy xuyên hạt mưa xuyên thấu qua thưa thớt lá cây rơi vào thiếu nữ trên thân, lạnh lẽo giọt mưa tựa hồ làm cho nàng thanh tĩnh không ít.

"A... Ồ?" Thiếu nữ ngẩng đầu lên, lộ ra nghi hoặc thần sắc, sau đó lại nâng lên tay phải dụi dụi con mắt, tựa hồ có hơi không thể tin được, "Đây là? Đường dành riêng cho người đi bộ?"

Đúng, nơi này là đường dành riêng cho người đi bộ, thế nhưng cũng không phải cái kia lụi bại chờ sách đường dành riêng cho người đi bộ, mà là cái kia trong ký ức đường dành riêng cho người đi bộ...

Quản lý sáng sủa mà sạch sẽ tủ kính, quét tước vô cùng sạch sẽ mặt đất, tình cờ qua lại người đi đường, cùng cái kia ở lại tại tủ kính trước đó không chịu rời đi bọn nhỏ...

Hết thầy đều là như vậy quen thuộc, phảng phất trở lại trong ký ức.

"Là mộng sao?" Thiếu nữ dùng sức bấm một cái bắp đùi, rất đau.

"Không phải là mộng... Chẳng lẽ là thời gian chảy ngược?" Thiếu nữ trên mặt biểu lộ càng thêm ngạc nhiên.

Vào lúc này, nàng mới lờ mờ hiện thân thể của chính mình tựa hồ cùng với bình thường có chút khác biệt.

"Đại khái là thời gian chảy ngược cho nên biến ải chứ?" Thiếu nữ tự nhủ, đi tới một cái tủ kính trước đó, một vị nhẹ nhàng khoan khoái đáng yêu thiếu nữ thân ảnh phản chiếu tại tủ kính bên trong.

Nàng giơ tay lên, tủ kính bên trong thiếu nữ cũng giơ tay lên...

Nàng nhìn lấy mình cặp kia trắng nõn tay nhỏ, sau đó lại đưa tay nhanh chóng xúc đụng một cái giữa hai chân vị trí... Không có... Không có thứ gì.

"Mờ... Đùa gì thế..." Thanh âm của thiếu nữ có chút run rẩy.

Thiếu nữ chính là Thu Dịch, đảo ngược thời gian, nàng vậy mà đã biến thành một cái ngon miệng thiếu nữ... Bộ dáng này, chính là hấn trong ảo tưởng bạn gái đáng về.

Thu Dịch chỉ có cười khỏ, hấn vậy mà đã biến thành mình thích nhất cô gái đáng về, vậy cũng là là một loại... Biến tướng vĩnh viễn cùng nhau chứ?

"Văn Văn ~" một vị ăn mặc hắc ti giày cao gót thành thực nữ tính đi tới Thu Dịch bên người, đối với nàng nhẹ giọng kêu, "Mẹ tới đón người."

Thu Dịch hoảng hoảng hốt hốt Địa ngẩng đầu lên, nhìn thấy một tấm vẽ ra đậm trang mặt, coi trọng ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đáng về, mái tóc dài màu đen khoác trên vai đi lên, phối hợp nàng cái kia nhu khuôn mặt đẹp trứng, có vẻ vô cùng ôn nhu.

"Văn Văn, làm sao rồi?" Nữ nhân đưa tay đặt ở Thu Dịch trên trán, "Không có bị sốt nha."

"Ế? !" Thu Dịch hiển nhiên không nghe thấy người phụ nữ nói câu nói đầu tiên, cho nên cảm thấy có chút nghi hoặc.

Đây là người nào? Nhận thức ta sao?

"Làm sao rồi, ta ngoan con gái, cái bụng còn đau không?" Nữ nhân ôn nhu đem Thu Dịch ôm vào trong ngực, Thu Dịch đầu đầu chôn ở ngực của nàng bên trong, nữ nhân trên thân có một luồng nhân nhật hương hoa, giờ khắc này Thu Dịch, liền cảm giác mình phảng phất đặt mình trong ở trong trâm khóm hoa.

Tốt nhuyển! Đây là Thu Dịch cái ý niệm đầu tiên.

Đây là ta mẹ sao? Thật trẻ tuổi a! Đây là Thu Dịch thứ hai ý nghĩ.

Nữ nhân ôm một lúc liền buông lỏng tay ra, giờ khắc này Thu Dịch đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, một bộ e thẹn ướt át đáng đáp, mặc dù số tuổi thật sự đã hơn hai mươi tuổi, thế nhưng trên thực tế đây là sau khi trưởng thành lần thứ nhất đụng tới bộ ngực của nữ nhân, đối với hấn cái này đồng nam nhỏ tới nói, hay là đúng là có chút kích thích.

Thu Dịch lúng túng dời đi thực hiện, nhìn chăm chăm tủ kính bên trong đồ vật muốn để cho mình tỉnh táo lại.

"Ác ~ con gái, muốn phải cái này?" Nữ nhân chỉ vào tủ kính bên trong cực lớn ôm một cái hùng, quay đầu lại hỏi, "Ừm... Trước kia cái kia phá tan đâu, đã nếu mà muốn liền mua cho người một cái a ~"

Thu Dịch vẫn như cũ nằm ở hoảng hốt trạng thái, thẳng đến nữ nhân đem cao hơn một mét ôm một cái hùng nhét vào trong ngực của hấn lúc, mới phục hồi tinh thần lại.

"Ngày hôm nay làm sao ngơ ngác đây? Đau bụng gốc á?" Nữ nhân néo néo Thu Dịch khuôn mặt nhỏ, hỏi.

"A? ... A? Không... Không có chuyện gì..." Thu Dịch nhìn lấy nữ nhân đột nhiên dán lên mặt, có chút bối rối nói rằng.

"Không có chuyện gì là tốt rồi, trở về để bác sĩ Vương cho người xem nhìn." Nữ nhân đột nhiên đem ôm ôm một cái hùng Thu Dịch chặn ngang ôm lên, "Về nhà lạc ~ nữ nhi bảo bối của ta vẫn là như vậy khinh ~"

Thu Dịch cảm giác thấy hơi lúng túng, lại lại không biết nên làm như thế nào, không thể làm gì khác hơn là tùy ý nữ nhân ôm ra đường dành riêng cho người đi bộ, đặt ở một chiếc xe thể thao màu đỏ chỗ cạnh tài xế.

Nữ nhân ngồi ở chỗ tài xế ngồi, bấm điện thoại di động.

"Này? Lão Diệp a, Văn Văn không có chuyện gì, hiện tại cái bụng đã không đau. Ừ, ta biết, chờ sau đó lại để bác sĩ Vương cho nàng nhìn. Ân, hẳn là khỏi bệnh rồi, nghỉ ngơi nữa hai ngày cũng có thể đi đến trường. Đúng rồi, hải tử hấn cha, con gái ngày hôm qua liền nói nhớ người đâu, lúc nào trở về nha? Ân, tốt, vừa vận động thời chúc mừng con gái khôi phục nha ~" nữ nhân cười, còn nói hai câu, sau đó ngỏm rồi điện thoại.

"Ngoan con gái, cha người ngày mai trở về, cao hứng đi."

"Ừm..." Thu Dịch miễn cưỡng bỏ ra vẻ tươi cười.

Từ vừa nãy trong điện thoại biết được, mình hiện tại họ Diệp, danh tự tựa hồ là văn, Diệp Văn sao? Vì xác minh ý nghĩ này, Thu Dịch dần dần hỏi: "Mẹ, ta tên Diệp Văn sao?"

Lời đã không kịp thu hồi đi tới, Thu Dịch đối với mình vừa nãy ngu xuẩn hành vi cảm thấy vô cùng hối hận, sẽ không bị phát hiện chứ?

Sự thực chứng minh loại này lo lắng là dư thừa, lại có ai sẽ nghĩ tới con gái của chính mình trong thân thể trang cái kia cái linh hồn đã không phải nguyên lai cơ chứ?

"Lại cùng mù mù đùa giỡn, người đương nhiên gọi Diệp Văn á." Diệp mẫu sờ lên Diệp Văn (Thu Dịch) đầu, "Một trò đùa lặp lại mở nhưng là vô vị nha."

Diệp Văn nhẹ nhàng gật gật đầu, không nói gì.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Cạnh biển biệt thự

Màu đỏ xe thể thao tại trên xa lộ cao tốc đi nhanh, hướng về H thị cạnh biển mở ra.

Đó là một khối ở trước mắt còn chưa khai phá vùng ngoại thành, vị trí hẻo lánh, ở giữa phải xuyên qua một toà chỉ có một đầu miễn cưỡng có thể cung cấp hai chiếc xe đẩy chạy đường nhỏ rừng rậm, bên trong vùng rừng rậm thường có dã thú qua lại, cho nên mặc dù là cạnh biển, phong cảnh cũng rất tốt, nhưng lại cũng không thường có người đến.

"Mười sáu tuổi đây..." Diệp Văn nhớ tới mười sáu tuổi năm ấy ký ức... Xuyên qua rồi vùng rừng rậm này, đến cái này ít dấu chân người cạnh biển, vàng óng ánh bãi cát, bao la bát ngát biển rộng... Đối với khi đó còn tuổi nhỏ mình tới nói, thật sự là quá mức rung động, lại nghĩ tới sau khi trở về sự tình bại lộ bị cha mẹ môn chửi mắng một trận tình cảnh, Diệp Văn khóe miệng không khỏi hiện ra một vệt mỉm cười.

"Làm sao rồi? Ngoan con gái? Nghĩ đến cái gì hài lòng chuyện?" Diệp mẫu đẹp để hỏi, "Tư xuân á?"

"Ái? Không... Không có..." Diệp Văn bị từ trong hồi ức kéo về thực tế, hoảng loạn đáp lại nói.

"Ồ ~" Diệp mẫu ý tứ sâu xa ồ một tiếng.

"Hào hảo lái xe..." Diệp Văn thật sự là lo lắng Diệp mẫu không có nhìn lộ không cẩn thận đụng vào trên cây đi tới.

"Đừng lo lắng á, nơi này sẽ không có xe gì."

Ta là sợ người đụng vào trên cây đi... Diệp Văn ở trong lòng yên lặng đầu đen rau muống, bất quá đối với Diệp mẫu còn không quá quen thuộc, cho nên câu này đối đãi người quen mới hội nói chỉ có thể yết đến trong bụng.

Đối với hiện tại Diệp Văn tới nói, Diệp mẫu chỉ là một cái người xa lạ mà thôi... Ân, hay là quen thuộc mình bây giờ người xa lạ.

Xe thể thao mở ra rừng rậm, cách đó không xa tọa lạc một toà ba tầng bán lâu biệt thự, tại biệt thự chung quanh quyền lên một đám lớn không gian làm sân.

Thật sự là quá xa hoa. Cho dù là Diệp Văn cũng chỉ là tại trong ti vi từng thấy loại này có rất một mảng lớn sân biệt thự, mà lại tọa lạc ở cái này ít dấu chân người cạnh biển, chung quanh chỉ có cái này một ngôi biệt thự, phối hợp không ngừng đánh bãi cát sóng biển, rất có vài phần ý thơ.

Xe thể thao mở ra biệt thự công, hai vị bảo an đáng dấp người kéo dài cái kia Phiến cửa sắt lớn, Diệp mẫu tri hoãn tốc độ, chậm rãi lái vào.

Ở trong sân có một cái độc lập gara, xe khá không gian bên trong vô cùng rộng rãi, Diệp Văn đoán chừng nơi này tối thiểu cũng có hơn 100 mét vuông...

Nghĩ đến mình đã từng thuê lại mười mấy mét vuông tiểu cho thuê phòng, Diệp Văn ở trong lòng cảm thán, có tiền thật tốt.

Diệp Văn cùng Diệp mẫu sau khi xuống xe theo cục đá đường nhỏ đi tới biệt thự trước cửa, một vị ăn mặc lễ phục màu trắng người trung niên đã xin đợi ở nơi đó.

"Thái thái cùng tiểu thư trở về."

"Nói rồi bao nhiêu lần rồi, lão Lưu, lại không phải xã hội cũ, gọi tên chúng ta là có thể á."

"Ái, tốt đẹp."

"Bác sĩ Vương đây?" Diệp mẫu lại hỏi.

"Đã ở trong phòng khách mấy người ngài."

Diệp Văn cảm giác mình phảng phất tiến vào xã hội cũ gia tộc bên trong, mặc dù nơi này người làm cũng không nhiều, nhưng nhìn chuẩn bị người khẳng định là có.

Cổng bảo an, biệt thự trong Quần gia, Diệp Văn còn nhìn thấy mấy cái tiểu người hầu gái ở trong phòng đùa giỡn, nhìn thấy Diệp mẫu tới về sau lập tức đứng lên hướng nàng cúi cung vãn an.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, các người chơi đi, dù sao hiện tại cũng không có cái gì muốn bận bịu, đều là xã hội mới, không cần thiết câu nệ như vậy á." Diệp mẫu nhìn đúng là rất tùy ý người, từ trong túi tiền móc ra một số cô gái yêu thích đồ chơi nhỏ, đưa cho các nàng.

Tiểu người hầu gái môn trên mặt lập tức phóng ra nụ cười xán lạn, một bên người hầu gái trường ở một bên nhắc nhở: "Còn không mau tạ Tạ thái thái?"

"Tạ Tạ thái thái ~" tiểu người hầu gái môn cùng kêu lên nói rằng.

"Ngoan." Diệp mẫu nheo nheo một người trong đó tiểu mặt tròn tiểu người hầu gái, cười nói.

Diệp Văn có chút sững sờ nhìn lấy những cô bé này môn, trong đó có một cái còn nghịch ngợm hướng nàng nháy mắt một cái, lén lút lung lay tay nhỏ, nhẹ giọng nói rằng: "Tiểu thư ~"

Diệp Văn ngẩn người, lập tức phản ứng lại hướng các nàng cười cợt.

Sau đó lại bị Diệp mẫu kéo đến trong phòng khách, một vị ăn mặc một thân sạch sẽ âu phục nam nhân đã ở nơi đó chờ đợi.

"Bác sĩ Vương, đợi lâu."

"Không lâu không lâu, tiểu Văn Văn lại đau bụng á?"

"Hừm, nàng nói đau một lúc lại không đau." Diệp mẫu xoa xoa Diệp Văn đầu, hỏi, "Hiện tại còn đau không?"

"A... Không đau." Diệp Văn cẩn thận mà bắt bí ngữ khí, chỉ lo không cẩn thận liền bại lộ mình là con trai sự thực.

Bất quá chuyện như vậy kỳ thực coi như nàng nói nàng là con trai cũng sẽ không có người tin tưởng... Bất quá mà, có tật giật mình, người lễ thường nha... Mặc dù không phải là mình muốn muốn biến thành cô gái...

"Ừm... Ta tới xem một chút." Bác sĩ Vương từ trên bàn y dược trong buồng lấy ra ống nghe, lại lật qua lật lại mắt của nàng bị, dùng đèn pin soi rọi nàng miệng nhỏ, cuối cùng nói rằng, "Không phải vấn đề lớn lao gì, chỉ là phong hàn rọi sáng mà thôi, chú ý giữ ấm thì sẽ không đau bụng."

"Hừm, cảm tạ bác sĩ Vương."

"Không khách khí, không khách khí." Bác sĩ Vương liên tục xua tay, "Cái kia, không có chuyện gì ta trước hết đi rồi?"

"Không ở lại đến ăn bữa tối sao?" Diệp mẫu giữ lại nói.

"Không cần, buổi tối còn có việc đây."

"Vậy ta liền không khách khí á, đi thông thả."

"Ừ, không khách khí." Bác sĩ Vương mang theo hần y dược hòm, ngồi lên rồi một chiếc kiệu cũ xe con, chậm rãi mở ra đi ra ngoài.

"Đây chính là cuộc sống của người có tiền nha..." Diệp Văn ở trong lòng kể tục cảm thán.

"Văn Văn, chính người đi chơi đi, mụ mụ đi làm."

"Ừm."

...

Diệp Văn đứng ở mái nhà trên Thiên đài, trên Thiên đài vây quanh một vòng hàng rào, nàng liền nằm ngoài hàng rào sắt đi lên, nhìn xuống cái kia mảnh trạm biển lớn màu xanh lam.

Tanh nồng gió biển thổi rối loạn tóc của nàng.

"Trước đây... Nơi này cũng không có cái gì biệt thự đây..."

Nếu như không có nhớ lầm, hiện tại hẳn là năm 2004, chính là toàn bộ thế giới phát triển nhanh chóng nhất thời đại, cũng là Trung Quốc bắt đầu cao tốc phát triển thời đại.

Đếm không hết phòng ở cũ kỹ, lão đường phố bị dỡ xuống, toàn bộ Trung Quốc tại triều hiện đại phát triển, các loại công nghệ cao sản phẩm đang nhanh chóng phổ cập.

Lúc này cũng chính là mấy vi tính phổ cập niên đại, vào lúc này, Diệp Văn vẫn không có mấy vi tính đầu, muốn đi chơi mấy vi tính thông thường cũng đều là đi quán Internet, tại trong trí nhớ của nàng, mình là tại lên đại học về sau mới có được bộ thứ nhất máy vi tính.

Đương nhiên, mình hiện tại thân thể nhưng là có Đại tiểu thư thân phận, mấy vi tính cái gì, đương nhiên là trò trẻ con.

"Có thể trở lại quá khứ... Hay là cũng là hạnh phúc chứ?" Diệp Văn cười khổ an ủi mình, "Đáng tiếc mình hiện tại đã biến thành cô gái a..."

Trở lại đi qua, đối đãi với mình tới nói, đến cùng ai được, vẫn là xấu đây?

Mặc dù đã biến thành cô gái, Diệp Văn nhưng không có làm ra cái gì rất kịch liệt phản ứng, vèn vèn chỉ là có chút tạm thời khó có thể tiếp nhận mà thôi.

Đã đến rồi thì nên ở lại, đã biến thành cô gái, cái kia tổng không thể làm ra cái gì từ tàn hành vi đến kết thúc mình một đời chứ? Đòi kia với mình cùng người khác đều là không chịu trách nhiệm hành vi, mà đều là công bố mình là con trai, cũng là sẽ bị người khác dùng ánh mắt kỳ quái đối xử, Diệp Văn nhưng không muốn trở thành đứng trong mắt người một người bệnh tâm thần.

Huống hồ, thân thể này là như thể đáng yêu cảm động, thật sự là không cách nào để cho một cái bình thường nam tính sinh ra căm ghét tình...

"Hi vọng đây chỉ là mộng đi..." Diệp Văn tự nói, "Ngày mai tỉnh lại... Tất cả liền trở về hình dáng ban đầu đi..."

Dù sao, là một người bình thường con trai, nếu như thân thể là cô gái, cái kia không thì càng không hi vọng đàm luận bạn gái à...

"Ta... Vẫn là một cái xử nam a này!" Diệp Văn ở trong lòng rít gào.

Đây thực sự là lớn lao tiếc nuối a...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thế Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Đáng yêu như thế, tại sao là mình!

Sáng sớm một tia ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở chiếu rọi ở Diệp Văn con mắt đi lên, ngoài cửa sổ chim sè giống nhảy lên âm phù, xướng vui vẻ ca khúc.

Diệp Văn lông mi thật dài run lên, sau đó chậm rãi mở cặp mắt trong suốt kia, nàng hai mắt vô thần Địa nhìn chăm chăm trần nhà nhìn một lúc, linh hồn mới chậm rãi trở lại thể xác bên trong.

Ngắm nhìn bốn phía, trang điểm đáng yêu mà sạch sẽ thiếu nữ khuê phòng, một mặt một người cao kính chạm đất ngay khi cách đó không xa, trong gương một vị nhưng người thiếu nữ chính nằm ở trên giường, dùng nước long lanh mắt to nhìn gian phòng này bên trong tất cả.

"Quả nhiên. . . Không phải là mộng a. . ." Diệp Văn sâu sắc thở dài một tiếng, tha đi lên cặp kia màu phấn hồng tiểu đép, đến trong phòng vệ sinh rửa mặt đi tới.

Diệp Văn đứng ở tấm gương trước mặt, cẩn thận mà nhìn mình thân thể, tinh xảo khuôn mặt đúng là vô cùng đáng yêu, lại phát dục mấy năm liền đúng một đại mỹ nữ, tóc lôm chôm chất cũng rất nhu thuận, trát song đuôi ngựa hẳn là rất thích hợp. . .

Diệp Văn bình thường cho thân thể của chính mình đánh phân, vừa ở trong lòng thờ dài.

Nếu như đứng ở tấm gương trước mặt người này là mình bạn gái, cái kia nàng nhưng là phải nằm mơ đều sẽ cười tỉnh rồi. Chỉ tiếc Thiên bất toại người nguyện, như thế cô gái khả ái, vậy mà là thân thể của chính mình, chỉ có thể nhìn, không thể ăn. . .

Rửa mặt qua đi, Diệp Văn kéo dài quần đang chuẩn bị đi nhà vệ sinh, một màn hạ thân bằng phẳng sau khi mới nhớ tới đến hiện tại là cô gái, cần ngồi. . .

"Thật là phiền phức. . ." Diệp Văn bất mãn hết sức, tuy nói mình trước đây không phải rất tuấn tú, bất quá dù sao vẫn là có gây án năng lực đi, bây giờ lại liên đây ngã cô gái công cụ đều bị đoạt lại. . .

"Mà lại ta còn là một xử nam!" Đây là đề Diệp Văn nhất tức giận bất bình địa phương, một đôi đều hiển cho tay, mấy người thời gian nghịch lưu quay đầu trở lại thời điểm liền công cụ đều không có.

"Nói đến. . . Cô gái chính là thế nào đây. . ." Diệp Văn cúi đầu muốn nhìn một chút rõ ràng, một dòng nước nóng từ hạ thể xì ra, suýt chút nữa lâm đến trên tay của nàng.

"Chà chà! Một điểm chính xác đều không có. . ." Đi nhà cầu xong về sau hạ thể vẫn như cũ là có chút ướt nhẹp, "Phiền phức. . . Ướt nhẹp thật là khổ sở, còn phải nắm chỉ sát. . ."

Diệp Văn một vừa làm bằm lâu bầu, vừa giặt điểm khăn giấy, tại hạ thể lau lau rồi mấy lần, cảm giác thấy hơi ngứa, cảm giác thật là kỳ quái.

"Là cái Bạch bản đây. . ." Diệp Văn rửa tay một cái, tại thâm nghĩ nói, "Bạch hồ a! Đáng ghét. . . Ta thích nhất. . . Tại sao một mực là chính ta!"

Diệp Văn cảm thấy nghĩ tiếp nữa liền phát điên hơn, mau mau thu hồi ý nghĩ, hít sâu một hơi, mở ra tủ quần áo.

Tủ quần áo bên trong lỉnh lỉnh khắp nơi chính là các loại y vật, các loại kiểu dáng đều có, thậm chí có vài bộ công chúa quần, quần áo thủy thủ.

Diệp Văn ôm lấy một đôi chông chất chỉnh tề màu trắng qua đầu gối miệt, phóng tới trên mặt dùng sức Địa sụt sụt, "A ~ cô gái dùng qua tia · miệt. . ."

"Tùng tùng tùng." Cổng truyền đến tiếng gõ cửa, Diệp Văn vội vàng đem Bạch tia thả trở về, trấn định một chút tinh thần, mở cửa phòng ra.

"Tiểu thư ~" đứng ở cổng chính là một cái tiểu người hầu gái, nhìn cùng mình bây giờ không chênh lệch nhiều, nàng thân thiết kêu lên, sau đó đem một bộ quần áo sạch đưa cho Diệp Văn, "Thái thái bảo hôm nay đi trường học, nếu như thân thể không có vấn đề, bắt đầu từ ngày mai liền lên học á."

"A. . . Tốt đẹp. . ." Diệp Văn tiếp nhận đồng phục học sinh, đang chuẩn bị đóng cửa lại, tiểu người hầu gái lại từ bên ngoài chui vào.

"Đại tiểu thư ~ ta đến giúp ngươi thay quần áo a ~" tiểu người hầu gái giáo hoạt Địa cười nói.

"A a?" Cô gái khả ái giúp ta thay quần áo? Diệp Văn cảm giác mình nhanh chảy nước miếng, bất quá rất nhanh sẽ phản ứng lại, "Không, không cần. . . Chính ta đổi đi. . ."

"A. . . Được rồi. . ." Không nghĩ tới tiểu người hầu gái không có dây dưa nữa, chỉ là có vẻ hơi ừ ừ, cúi đầu hướng phía cửa đi rồi hai bước, đột nhiên một cái xoay người, hai tay từ phía sau nắm chặt rồi Diệp Văn bộ ngực, "Ha ha ~ tiểu thư bộ ngực vẫn là nhỏ như vậy nha ~"

Nói xong, như một làn khói chạy ra ngoài.

Diệp Văn ngẩn người, giờ khắc này mới phản ứng được, mình cũng đưa tay sờ lên bộ ngực, có chừng một cái tiểu bánh màn thầu to nhỏ, cũng không tính quá nhỏ nha. . .

Nhìn thân thể này chủ nhân cũ cùng người hầu gái môn quan hệ cũng không tệ lắm đâu, nói đến, những kia tiểu người hầu gái không dùng tới học sao?

Diệp Văn ngồi ở trên giường, mới nhớ tới đến muốn thay quần áo sự tình, cảm giác đem áo ngủ cởi, bên trong cái gì cũng không có mặc. . .

"A. . . Hẳn là, phải mặc nội y đi. . ." Ngày hôm qua rửa ráy thời điểm đều là hoảng hoảng hốt hốt, nhắm mắt lại, làm sao cởi nội y đều quên.

Diệp Văn tại trong tủ treo quần áo tiện tay cầm một cái thuần trắng nội y.

"Vậy mà là thất lung. . ." Diệp Văn nghĩ đến cái kia hồn nhiên niên đại lén lút đem cô gái thất lung kéo xuống vẻ đẹp hồi ức.

Phí đi nửa ngày kinh, cuối cùng cũng coi như là miễn cưỡng đem nội y mặc vào, gáy bị Diệp Văn buộc lại một cái nơ con bướm, cái này nơ con bướm nhưng là bỏ ra hần hơn mười phút mới hoàn thành. . .

Mở ra đồng phục học sinh, Diệp Văn đột nhiên cảm thấy có chút quen thuộc, bên phải ngực vị trí, có một trường học tiêu chí cùng một vòng văn tự.

"Văn, lan, học, viện. . ." Diệp Văn chậm rãi đem mặt trên tự đọc đi ra, "Ồ. . . !"

Trong ký ức quỹ tích cùng hiện tại quỹ tích phát sinh trùng hợp, mình vậy mà sắp sửa lần nữa trở lại cái kia quen thuộc trường học.

Diệp Văn lập tức lâm vào mỹ hảo trong hồi ức đi, mặc dù đã biến thành cô gái, bất quá có thể một lần nữa đi một lần cái kia đoạn cuộc sống tốt đẹp, hay là cũng là một cái chuyện không tồi đi. . .

Văn Lan đồng phục học sinh vẫn như cũ như trong trí nhớ mình như vậy rộng lớn, mặc lên người khó có thể xem xuất thân tài đến, bất quá Diệp Văn kỳ thực cũng không đáng ghét Thiên triều đồng phục học sinh. . . Bởi vì ăn mặc đồng phục học sinh nữ sinh có thể làm cho người cảm nhận được loại kia mỹ hảo thanh thuần hương vị.

Mặc vào đồng phục học sinh, Diệp Văn tại kính chạm đất trước đó xoay chuyển hai vòng, thuần trắng đồng phục học sinh bên trong là một cái hồng nhạt áo somi, áo somi bên trong là một cái thuần trắng nội y. . .

"Thật đáng yêu a. . . !" Diệp Văn đều có chút không nhận được muốn ôm mình suýt, bất quá cái này độ khó cao động tác thật sự là làm không được. . .

Đồng phục học sinh ống tay có chút trường, Diệp Văn tay nhỏ chỉ duỗi ra một nửa đến, nửa kia núp ở trong tay áo, Diệp Văn thích nhất lấy tay núp ở trong tay áo cô gái, đáng đáp như vậy cảm giác vô cùng kiều tiểu khả ái, có thể khiến người ta phát lên mãnh liệt ý muốn bảo hộ.

"Thật đáng yêu. . . Ta muốn yêu chính ta." Diệp Văn vô cùng say sưa mà nhìn trong gương mình, bất quá cái này không phải là tự yêu mình, đây là một loại nam tính đối đãi nữ tính ái mộ tình. . .

Diệp Văn cuối cùng cũng coi như chưa quên ngày hôm nay còn muốn đi trường học, lưu luyến đưa mắt từ trong gương đi đi ra, đi tới phòng khách.

"Văn Văn, ngày hôm nay không có chải đầu sao? Cô gái phải tùy thời chú ý lễ nghi nha." Diệp mẫu ngồi ngay ngắn tại phòng ăn trên ghế, nói với Diệp Văn.

"A? A. . . Đã quên. . ."

"Có phải hay không ngày hôm nay muốn đi trường học có chút kích động á?" Diệp mẫu cười cợt, cũng không có trách cứ Diệp Văn, quay về bên cạnh người hầu gái trường nói rằng, "Lạc tỷ, giúp Văn Văn sơ cái đầu đi."

"Được rồi."

Thế là Diệp Văn liền bị kéo về trong phòng ngủ, sơ một cái xinh đẹp đan đuôi ngựa, tại hai tán còn để lại một quyền tóc dài, tóc mái cũng buông ra một chút, nhìn qua đáng yêu lại không mất tao nhã.

"Được rồi, đi ăn điểm tâm đi." Người hầu gái trường vỗ vỗ Diệp Văn bả vai, nói.

"Ừm. . ." Diệp Văn ánh mắt đã có chút không thể từ trong gương đi trở về. . .

Đáng ghét, đáng yêu như thế, tại sao một mực là chính ta a!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trở lại mười năm trước, Văn Lan Học Viện

Ăn qua phong phú bữa sáng về sau, Diệp mẫu lái xe hỏa hồng sắc Lamborghini, gào thét lao ra rừng rậm, mở lên xa lộ.

Diệp Văn nhìn lấy phong cảnh ngoài cửa sổ, muốn mở cửa sổ hóng gió một chút, lại lập tức bị Diệp mẫu ngăn lại.

"Mở ra cái khác song, coi chừng bị lạnh."

". . ." Diệp Văn không không ngại ngừng phản bác, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn đưa tay thu lại rồi.

Năm 2004 trên đường phố xe riêng cũng không nhiều, huống chi là loại này hàng hiệu xe thể thao, hầu như mỗi một người đi đường đều đưa mắt phóng đến chiếc xe thể thao này đi lên, quá nhiều ánh mắt tập trung để Diệp Văn đều cảm giác thấy hơi tê cả da đầu —— mặc dù từ ngoài xe là không nhìn thấy người bên trong xe.

Màu đỏ rực Lamborghini như là một đạo màu đỏ gió xoáy, như gió thoán qua đi vũng vàng mà đứng ở Văn Lan Học Viện công.

Hiện tại là sáng sớm tám giờ, tuy nhưng đã xem như là đến muộn thời gian, bất quá cửa trường vẫn là mở rộng, cũng có tám năm tùm ba học sinh vội vã hướng bên trong trường, lại bị Trị Chu lão sư ngăn lại.

Diệp mẫu quay cửa kính xe xuống, hướng về Trị Chu lão sư vẫy vẫy tay.

"Là tiểu Tô a!"

"Hừm, là ta, ta mang Văn Văn đến đến trường á."

"Ác ~ tiểu Văn văn bệnh được rồi? Mau mau đi lão Tôn đầu nơi đó đưa tin một chút đi."

"Hừm, đang chuẩn bị đi vào đây." Nói, Diệp mẫu liền cầm lái phong cách Lamborghini đứng ở trường học mấy cái làm không nhiều chỗ đỗ xe đi lên.

"Văn Văn ~ xuống xe á."

"Ừm. . ." Có chút say xe Diệp Văn đã ngủ, lúc này mới mơ mơ màng màng Địa mở mắt ra, cái kia quen thuộc trường học liền xuất hiện ở trước mắt của chính mình.

Cổ xưa bảng hiệu, mặt trên viết rồng bay phượng múa "Văn Lan Học Viện" bốn chữ lớn, Văn Lan Học Viện là một toà bao dung tiểu học sơ trung cao trung ba cái phân bộ Học Viện, tiểu học sơ trung tại đồng nhất khối khu vực trong, mà cao trung bộ thì bị tách ra đến, tại khác một khối khu vực trong, trong đó cao trung bộ chiếm diện tích là to lớn nhất, đồng thời cũng có được một khối độc lập thao trường.

Diệp Văn nhìn cái kia từng tầng sàn lớp học, mọc đầy vàng óng ánh lá cây từng viên một cây phong, cùng cái kia Phiến dày nặng cửa sắt lớn. . .

Tại năm 2008, Văn Lan Học Viện tiến hành rồi cải tạo, cái này Phiến dày nặng cửa sắt lớn đã sớm bị đổi thành tự động hóa kéo thân cửa.

Phủ đầy bụi tại trong ký ức các loại qua lại giờ khắc này từng cái hiện lên, có thể có được một lần trở lại quá khứ cơ hội, hà không phải là một niềm hạnh phúc đây.

Thời đại học sinh, là một đời người bên trong mỹ hảo nhất thuần chân nhất thời đại a. . .

Diệp Văn lâm vào trong hồi ức, thẳng đến bị Diệp mẫu lôi kéo tay, ra hiệu mình hướng về lão sư vấn an thời điểm nàng mới phục hồi tinh thần lại.

Nàng định thần nhìn lại, đây không phải là cái kia dạy lịch sử Văn lão sư sao, là một cái vô cùng khôi hài người trung niên.

"Văn lão sư tốt ~"

"Ha ~ tiểu Văn được, cùng người mẹ lúc còn trẻ như thế xinh đẹp đây."

Đối với Diệp Văn hô lên Văn lão sư dòng họ, Diệp mẫu cùng lão Văn đều không cảm thấy có cái gì kỳ quái, đại khái là vừa nãy nói chuyện thời điểm nghe được đi.

Sau đó Diệp mẫu lại lôi kéo Diệp Văn tiến vào phòng hiệu trưởng, tại mới đầu vấn an sau khi, Diệp Văn liền làm bộ cô gái ngoan ngoãn yên lặng mà ngồi ở một bên.

Lại là một phen hàn huyên, mấy người Diệp Văn đều sắp hơi không kiên nhẫn, mới cuối cùng kết thúc, tiếp xuống liền đứng Tôn hiệu trưởng mang theo Diệp mẫu hai người đi tới Diệp Văn lớp.

Sẽ là cái nào lớp đây? Diệp Văn trong lòng có chút chờ mong phân phối đến mình trước đây lớp, lại có chút sợ sệt đối mặt những kia khuôn mặt quen thuộc, lòng của người ta, đều là như vậy mâu thuẫn.

Rất cực, Tôn hiệu trưởng tại mang theo cao một, ba ban ban bài trước đó ngừng lại, giờ khắc này chính là sớm thao kết thúc, tiết 1 lập tức bắt đầu thời gian, các bạn học cũng tràn đầy Địa ngồi ở trong phòng học, chờ đợi lão sư đến.

Hiệu trưởng từ trong phòng làm việc đem chủ nhiệm lớp kêu lên, chủ nhiệm lớp là một đám kiều tiểu, mọc ra một tấm mặt con nít nữ nhân, xưa nay cũng vô cùng ôn nhu, các bạn học đều thân thiết Địa xưng là A Đan.

"Văn Văn, đến, không cần sốt sắng a, lên trước đài làm cái tự giới thiệu mình đi." A Đan trước tiên hướng về các bạn học tuyên bố có một vị nhân bệnh tri đến đưa tin đồng học đến đi học sự tình về sau, quay đầu nói với Diệp Văn.

Diệp Văn nhéo nhéo ống tay, đúng là không có cái gì thần sắc sốt sắng.

Đùa giỡn, cao một, ba ban? Đây chính là mình đã từng trải qua lớp, nếu như lịch sử chưa từng xuất hiện sai lầm, trong lớp đồng học nàng nhưng là đều biết, tuy nói đi qua thật nhiều năm có chút mới lạ, nhưng nhìn đến đã từng những kia khuôn mặt, khẳng định đúng sẽ không sinh ra cái gì cảm giác xa lạ.

Diệp Văn thoải mái Địa trạm đang bực giảng đi lên, đầu tiên là nhìn lướt qua dưới đài đồng học, đúng như dự đoán, cái kia từng cái từng cái đều là mình quen thuộc mặt, giờ khắc này đang dùng các thức mục Quang nhìn lấy mình đây.

"Chào mọi người, ta tên Diệp Văn, Diệp tử diệp, vũ tự đầu văn." Diệp Văn liêu một chút tóc, hướng các bạn học nháy một cái con mắt.

Các nam sinh trong nháy mắt bị Diệp Văn cái này nháy mắt cho mê đảo, thậm chí có mấy cái ồn ào gọi lên.

"Ác ác ác! ~ "

"Hoan nghênh mỹ nữ ~!" Đây là mấy cái lớn mặt nam sinh thanh âm

Dùng thân thể này bán manh lực sát thương còn thật không thấp đây! Diệp Văn có chút dương dương tự đắc, lại như là một cái bắt được món đồ chơi mới hướng về tiểu đồng bọn khoe khoang tiểu hài tử như vậy.

Ánh mắt của nàng lại quét một vòng, lại phát hiện một cái có chút quen thuộc mà khuôn mặt xa lạ.

Vậy là ai? Lịch sử phát sinh cái biến về sau mới xuất hiện sao? Nhưng là vì sao lại cảm giác hết sức quen thuộc? Diệp Văn trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Chủ nhiệm lớp nhìn Diệp Văn tự nhiên hào phóng tự giới thiệu mình xong xuôi về sau, cảm thán một chút không hổ là đại gia khuê tú, sau đó cũng đứng ở trên bục giảng, nói rằng: "Ừm . . Sau đó phải cho Diệp Văn sắp xếp một cái chỗ ngồi. . ."

Dưới đài lập tức hò hét loạn lên gọi lên.

"Ta ta ta!"

"Ngồi ta chỗ này, ngồi ta chỗ này!"

"Đệt! Ngươi vậy mà không muốn ngồi cùng bàn?"

"Ngươi nào có mỹ nữ đáng yêu."

"Kỳ thực ngươi cũng là có thể coi người ta là thành cô gái đối xử á ~ "

"Ấu —— ngươi đừng buồn nôn ta!"

. . .

"Lạc Lương Kiểm ~ nghe nói ngươi đi học thường thường nói chuyện a? Như vậy ngươi cứ ngồi đến bục giảng một bên lên đây đi." A Đan lên tiếng nói.

"A —— không phải chứ. . ." Lạc Lương Kiểm gào khan nói, "Tại sao thụ thương đều là ta. . . Ta đã sơ trung ngồi hai năm bục giảng a. . ."

"Vậy chúc mừng ngươi, cao trung có thể ngồi ba năm bục giảng một bên." A Đan trêu ghẹo nói.

"Diệp Văn, ngươi cứ ngồi ở vị trí này đi." A Đan chỉ chỉ Lạc Lương Kiểm nguyên bản ngồi vị trí, rồi hướng chính đang cười to Lạc Lương Kiểm nguyên ngồi cùng bàn nói, "Thu Dịch, ngươi đi lầu sáu chuyển một cái bàn cùng cái ghế đến."

Làm mỹ nữ làm việc, đối với các nam sinh vậy dĩ nhiên là nhạc này không đối phương sự tình, Thu Dịch sáng khoái đáp ứng rồi, tại chúng các nam sinh ước ao ghen tị trong ánh mắt nhẹ nhàng Địa chạy ra ngoài.

Thu Dịch ——! Diệp Văn nhưng trong lòng vô cùng chấn kinh, cái kia quen thuộc mà lại có chút xa lạ người, vậy mà là chính ta sao?

Vậy mà cùng chính ta ngồi ngồi cùng bàn, đây là một chuyện gì a. . .

Bất quá nói như vậy, tựa hồ chỉ có ta là thêm ra đến sao? Tại trong lịch sử không tồn tại. . .

Mà lịch sử cũng phát sinh cái biến, năm đó Thu Dịch cùng Lạc Lương Kiểm nhưng là được xưng Tả Hữu hộ pháp —— ở riêng bục giảng hai bên nam nhân.

Dùng người đứng xem góc độ đến nhìn mình, chuyện như vậy có thể từ xưa tới nay chưa từng có ai trải qua đi, cái này thật đúng là thú vị đây!

Trường học sinh hoạt. . . Có chút chờ mong đây.

Diệp Văn lại là một tiếng sâu sắc thờ dài.

Nếu như mình không được biến thân thật tốt! Nói không chừng có thể đem nắm cơ hội đem nàng bắt nha! Diệp Văn nghĩ như vậy, nhìn lấy mình trước đó trác bóng lưng. . . Cái kia cho dù tại tốt nghiệp về sau cũng nhớ thương bóng lưng, cái kia mình vẫn thăm mền bóng lưng. . . Đó là ngây ngô thanh xuân bên trong nhất làm cho nàng quyến luyến không quên nữ hài.

Tại mười năm sau, Thu Dịch nhìn lại thời điểm, chỉ là đem cái này là một người thiếu niên mới biết yêu tình yêu ký thác đối tượng, thế nhưng khi trở lại mười năm trước, Diệp Văn mới phát hiện. . . Minh là thật sự yêu thích nữ hài này, vốn đã bị thời gian hòa tan ái mộ tình, giờ khắc này theo hồi ức đồng thời xông lên đầu.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Tiết thể dục, chạy cự li dài!

Cao trung chương trình học tuy nhưng đã có chút mới lạ, thế nhưng dù sao cũng là đã từng học được, tại lớp 12 năm đó phần đầu cả ngày lẫn đêm ký ức nương theo bị chôn dấu đã lâu học thuật tri thức, một lần nữa nổi lên đầu óc.

Buổi sáng tam tiết khóa chương trình học, đã để Diệp Văn tìm tới tại thời trung học cảm giác, hoạt bát bọn học sinh hoặc là thảo luận sách giáo khoa tri thức, hoặc là thảo luận trong game dung, nói thí dụ như ngồi ở phòng học cuối cùng bài nấy cái nam sinh, giờ khắc này liền thừa dịp tan học thời gian tụ tập cùng một chỗ, trong tay làm súng lục điệu bộ, trong miệng bình ra tiếng súng nghĩ thanh tử, chính là đương thời lưu hành nhất CS.

"Ta đã nói với người a, lần trước cùng lão huy chơi, ta tiện tay ném một cái cao bạo, người đoán thế nào, vừa vặn đem từ chỗ rẽ tới được lão huy cho nổ chết."

"Ha ha ha!" Mọi người cười phá lên, đưa mắt tụ tập ở cái kia được gọi là lão huy nam sinh trên thân.

"Thích, lần trước ai vậy, ngựa gỗ ngã chết." Lão huy không cam lòng yếu thế, lập tức yêt người khác gốc gác.

"Đệt! Đó là ngoài ý muốn!" Người kia cực lực giải thích.

Diệp Văn nhìn tụ ở phòng học cuối cùng kịch liệt thảo luận các nam sinh, khóe miệng không khỏi hiện ra một vệt mỉm cười, niên đại đó mình. . . Cũng là dạng này a. . .

"Này uy, cái kia mới tới mỹ nữ tại nhìn chúng ta đây!" Có người nhỏ giọng nói.

"Nhân gia gọi Diệp Văn có được hay không." Thu Dịch bất mãn nói.

"Ồ ——" mọi người dùng ghét bỏ ánh mắt nhìn lấy Thu Dịch, "Mới ngồi tam tiết khóa ngồi cùng bàn liền giả mạo rất quen á?"

"Các người đó là ước ao." Thu Dịch không cam lòng yếu thế.

"Khá lắm, chán sống, các anh em, tiến lên!" Chúng nam sinh cùng nhau tiến lên, chơi đùa thành một đoàn.

"Ác ~ nàng còn tại nhìn chúng ta đây, còn nở nụ cười đây!" Có người còn phân tâm kể tục quan sát Diệp Văn, một có tình huống lập tức hướng về đội hữu báo cáo.

"Thật sự a? Có muốn đi lên hay không tiếp lời?"

"Thu Dịch, tiến lên!"

"Thích, muốn lên chính các người đi lên."

"Không có can đảm gia hòa ~" một cái mập mạp nam sinh nói rằng, "Vấn đề cho ca đến đây đi!"

"Ồ a ~ lão Cố tiến lên!"

Diệp Văn một tay nâng cằm, nhìn thấy cái kia trí nhớ quen thuộc tên Béo Cố Phi hướng nàng phát phát tay, "Diệp Văn ~ tại xem ai nữa nha ~ "

Tiểu tử này vẫn là như thế miệng lưỡi trơn tru. Diệp Văn nghĩ, hướng về hắn cười cợt, đùa giỡn Địa nói rằng: "Tại nhìn ngươi rồi."

"Rốt cục có người cảm thấy ta rất tuần tú rồi! Ta đã nói rồi! Mập không có nghĩa là không soái a!" Cố Phi có vẻ rất đắc ý.

"Bởi vì ngươi là bên trong nhất mập, ta tại nhìn ngươi lúc nào sẽ đem người chung quanh chen cũng." Diệp Văn trêu ghẹo nói, đây là bạn xấu trong lúc đó thường thường mở chuyện cười.

"A a. . Nhân sinh thực sự là u ám a. . ." Cố Phi ôm tiểu bàn từ Lạc Lương Kiểm đến bên trong góc khóc đi tới.

Diệp Văn cười khế, nàng biết, kỳ thực những người này chỉ là đang đùa bảo mà thôi, từng có lúc, mình cũng là một thành viên trong bọn họ a. . .

"Keng keng keng ——" tiếng chuông vào học đều là đến như vậy nhanh, buổi sáng cuối cùng một tiết khóa cũng đúng hạn mà tới.

"Các bạn học tất cả đều đến thao trường tập hợp!" Tiết thể dục đại biểu Vương Hâm trạm tại cửa phòng học hô lớn, nhắc nhở những kia quên cái này tiết là cái gì khóa các bạn học.

Wang Hâm thân cao có một mét tám, tuổi tác nhưng là muốn so với trong lớp to lớn nhất đồng học càng lớn hơn hai tuổi, có người nói là bởi vì bị bệnh đình học nguyên nhân.

Tuy nói sinh qua một cơn bệnh nặng, thể nhưng Vương Hâm tố chất thân thể vẫn như cũ là cả lớp bên trong tốt nhất, vóc người cũng khỏe mạnh, nói chuyện cũng sáng khoái, là hơn nhiều các nữ sinh đối tượng thầm mến.

"Suýt chút nữa đã quên, cái này tiết là tiết thể dục đây!" Chúng các nam sinh cái này mới phản ứng được, như ong vỡ tổ Địa hướng về thao trường chạy đi.

Tiết thể dục, tại thời trung học trong ký ức, vậy thì là dùng để chơi khóa, so với môn chính, các bạn học tự nhiên là càng yêu thích thể dục, lịch sử những này thả lỏng chương trình học.

Cho nên mỗi đến tiết thể dục loại này có thể ở bên ngoài vận động chương trình học thời điểm, các nam sinh đều là khá cao hứng —— đương nhiên, các nữ sinh liền không quá yêu thích tiết thể dục loại này xảy ra một thân mồ hôi bản chương trình học.

Các nam sinh bên kia lại không quá dễ dàng hòa vào, nữ sinh bên này Diệp Văn kỳ thực cũng không quá quen, mà lại nàng đối đãi các nữ sinh đề tài cũng không quá cảm thấy hứng thú, cho nên không thể làm gì khác hơn là một thân một mình đi theo đại bộ đội đến thao trường.

Giáo viên thể dục là cái cao cao gầy gò ông lão, có người nói là cái xuất ngũ quân nhân, tuy nhưng đã tóc trắng phơ, nhưng lại vẫn như cũ đứng nghiêm.

Các bạn học từ lâu lập đội ngũ, Diệp Văn nhưng lại không biết đứng ở chỗ nào.

"Ngươi làm sao không đứng ở trong đội ngũ đi?" Giáo viên thể dục hỏi.

Diệp Văn còn chưa kịp giải thích, đứng ở hàng sau các nam sinh cũng đã cấp hống hống nói ra.

"Lão sư! Diệp Văn là mới tới! Còn không biết trạm nơi nào đây!"

"Cái gì mới tới, chỉ là sinh bệnh trì hoãn đưa tin mà thôi." Bên cạnh người bổ sung giải thích.

"Ta biết rồi." Giáo viên thể dục vung tay lên, ra hiệu các bạn học yên tĩnh lại, chỉ trỏ một vị có mắt phượng nữ sinh xinh đẹp , đạo, "Ngươi liền đứng ở nàng bên phải đi!"

"Ừm!" Diệp Văn kích động gật gật đầu, nhân vì cái này có mắt phượng nữ sinh xinh đẹp, chính là nàng thầm mến ba năm người.

Diệp Văn cao hứng đứng ở bên cạnh nàng, hít sâu một hơi, cảm giác liền không khí hương vị đều trở nên hơi thơm ngọt.

"Ta tên Kim Tinh, là người trước đó trác a ~" Kim Tinh là cái rất rộng rãi nữ hài, thân thiết Địa giống Diệp Văn nháy một cái con mắt, nhỏ giọng nói.

"Ừm. . Ân. . . Ta, ta tên Diệp Văn. . ." Diệp Văn có chút nói năng lộn xộn nói rằng, nhìn lấy tám kia ngây ngô khuôn mặt nhỏ, phảng phất nhìn thấy nàng về sau đáng vẻ, hai tám hình tại trong đầu trùng hợp. . .

Diệp Văn còn muốn nói gì, lại bị giáo viên thể dục hét lớn đánh gãy.

"Yên tĩnh! Đi lên tiết khóa thời điểm đã nói qua, cái này tiết khóa đem muốn tiến hành chạy cự li dài, nam sinh chạy một ngàn mét, nữ sinh chạy 800 mét,

đại gia đều chuẩn bị một chút, làm ra nóng người vận động, lập tức liền bắt đầu khảo thí rồi!"

"A ——" một mảnh ai oán thanh âm

Có chạy cự li dài khảo thí tiết thể dục là bọn học sinh không thích nhất, đặc biệt là nữ sinh.

Các nam sinh còn có chạy cho các nữ hài tử coi như làm động lực, các nữ sinh cơ vốn là bước bắt động bước chân.

Dựa theo thông lệ, cho là nam sinh trước tiên chạy, sau đó lại là nữ sinh chạy.

Rất không khéo, Diệp Văn liền đứng năm đó ghét nhất chạy cự li dài nam sinh một trong, giờ khắc này mặc dù là chạy 800 mét, thế nhưng thân thể này tổ chất. . .

Các nam sinh hò hét loạn lên người truy ta cản Địa chạy xong năm vòng, ngoại trừ một lớn một nhỏ hai người mập mạp ở ngoài, không có ai rơi xuống, đại khái là bởi vì các nữ sinh đều tại nhìn bọn họ, lòng hư vinh gây ra đi, tại lần thứ nhất chạy cự li dài thời điểm, Diệp Văn cũng là dạng này nỗ lực. . . Đến lúc sau mà, cũng đã không cần mặt mũi, tùy tiện chạy chạy tầm tàm một chút là tốt rồi.

Sau đó liền đến phiên các nữ sinh bắt đầu chạy, Diệp Văn khổ khuôn mặt nhỏ nhắn, vô cùng không tình nguyện đứng ở trên đường chạy.

Kim Tinh bên người vây quanh mấy tên nữ sinh, chính nói đến thời điểm muốn đồng thời chạy, ai cũng không cho phép trước tiên chạy đi ước định.

Một tiếng tiếu dưới, oanh oanh yến yến các nữ sinh chính tề có thứ tự Địa tạo thành từng người đoàn thể nhỏ, lẫn nhau cổ lên tiếp sức chạy về phía trước đi, đối với các nam sinh nháy mắt cùng cố ý trào phúng nữ sinh lấy tranh thủ quan tâm cử động không hề bị lay động, chột có một hai cũng là cầm tức các nam sinh một chút liền vội vã chạy qua.

Diệp Văn tận lực duy trì có tiết tấu hô hấp cùng tiêu chuẩn điệu bộ, một thân một mình chạy ở đội ngũ ở giữa.

"Yêu ~ Diệp Văn ~ cố lên a ~" đương chạy qua Thu Dịch bên người thời điểm, Thu Dịch ngồi dưới đất phát phát tay khích lệ nói.

Không nhìn ra, mình trước đây còn rất gan lớn mà, mới nhận thức tam tiết khóa liền thân thiết như vậy á? Diệp Văn tại thầm nghĩ nói.

Mỗi một quyền đều sẽ có Thu Dịch cổ vũ, chỉ là đến lúc sau Diệp Văn đã không nghe được ngoại giới thanh âm, thân thể thậm chí mỗi một liên suy nghĩ tinh lực đều không có.

"Ào ào ào ——" rốt cục. . . Sắp tới điểm cuối, Diệp Văn trong lòng kích động, dùng hết cuối cùng cái kia một chút sức lực hướng về cuối cùng cự ly chạy đi.

Đã đến điểm cuối Kim Tinh miệng lớn thở hổn hển xoay người lại, chuẩn bị đi trở về, lúc này Diệp Văn đột nhiên chân dưới lao đảo một cái, hướng phía trước nhào tới, đem Kim Tinh Vò ở thao trường trên đất.

Diệp Văn vội vàng đem tay về phía trước thân, muốn chống đỡ trên đất, thế nhưng vẫn là chậm một điểm, hai tay nhấn ở Kim Tinh trên ngực. . .

Cho dù cách nội y, cũng có thể cảm nhận được loại kia tràn ngập co dãn mềm mại.

Hạnh phúc đến chính là đột nhiên như thế.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mềm mại, nắm hai lần

Ân. . . Xúc cảm rất mềm mại, Diệp Văn theo bản năng mà nắm hai lần, cái này mới phản ứng được lúc này chính đang chứng mục nhìn chăm chú bên dưới đầu, vội vàng đem tay thu lại rồi, một cái không chống đỡ nổi lại muốn bắt đến Kim Tinh trên người, nàng mau mau nghiêng người hướng về bên cạnh một lần, nằm ngửa ở trên đường chạy đi lên.

"Nhanh lên một chút đem cái kia hai nữ sinh nâng dậy đến! Nằm ở nơi đó rất nguy hiểm!" Giáo viên thể dục cao giọng quát to, mình cũng mau mau chạy

tới.

Các nam sinh rục rà rục rịch, lại không một cái dám lên trước đó nâng dậy hai người, làm như vậy sợ rằng sẽ trở thành chứng thi đi! Thế nhưng các nữ sinh đều còn đang chạy bước, hoặc là mới vừa chạy xong, giờ khắc này chính mình cũng trạm không được, càng khỏi nói phù người đâu!

Giáo viên thể dục tiến lên đem nằm tại đường băng trung tâm Kim Tinh trước tiên phù lên, sau đó hướng về ngồi ở chỗ đó các nam sinh trợn mắt, "Còn không mau mau!"

Tuy nhưng đã có giáo viên thể dục ra hiệu, thế nhưng các nam sinh lập tức đều không còn dũng khí, không người dám tiến lên, tiết thể dục đại biểu Vương Hâm thờ dài, đang chuẩn bị tiến lên, lại phát hiện có một bóng người so với hẳn trước tiên xông ra ngoài.

Chính là Thu Dịch.

Lao ra thời điểm hẳn đúng là rất có sự can đảm, thế nhưng đến Diệp Văn trước đó nhưng lại không biết nên làm gì.

"Không, không có sao chứ. . ." Thu Dịch có chút nói năng lộn xộn, vừa nãy lao ra chỉ là nhất thời kích động mà thôi, đứng ở nữ sinh trước mặt hẳn lại không biết phải làm sao.

Diệp Văn dùng chút sức lực cuối cùng lườm hẳn một cái, đã không có khí lực nói nữa, chỉ có thể từng ngum từng ngum mà thở gấp khí.

"Lo lắng làm gì? Diu nàng a!" Giáo viên thể dục thúc giục, Thu Dịch lúc này mới nhớ tới đến mình là tới làm chi, mau mau đưa tay phải ra, Diệp Văn cái nào có sức lực lại đưa tay ra a, giờ khắc này càng là liên mắt trợn trắng khí lực đều không có.

"Làm gì vậy! Ôm lấy a!" Giáo viên thể dục cũng đã đem Kim Tinh an để ở một bên, nhìn thấy Thu Dịch còn không biết đang làm gì thế, lập tức thổi râu mép trừng mắt.

"A?" Tại Thu Dịch còn tại thời điểm do dự, giáo viên thể dục đã duỗi ra tráng kiện mạnh mẽ hai tay đem Diệp Văn phù lên, hoành ôm đặt ở trên bậc thang.

Thu Dịch cúi đầu nhìn lấy hai tay của chính mình, lại trở về đường băng một bên trên sân cỏ, có chút như trút được gánh nặng, lại có chút thất lạc, có thể ôm thân thể của cô gái a. . . Nhiều cơ hội tốt!

Kim Tinh an vị tại Diệp Văn bên người, hai người dùng hầu như tiết tấu giống nhau miệng lớn thở hỗn hển, bất quá nữ sinh dù sao cũng là nữ sinh, giờ khắc này kính còn không hoàn tới đây chứ, năng cũng đã tại sắp xếp bởi vì chạy bộ mà trở nên ngón ngang tóc.

Diệp Văn liền không giác ngộ như vậy, vẫn như cũ miệng lớn Địa thở hỗn hển, chỉ lo một giây sau liền hấp không tới mới mẽ không khí.

Qua thật lâu, hai người thể lực mới khôi phục như cũ, bên người ngồi một vòng chính đang nghỉ ngơi các nữ sinh.

"Thế nào, không có sao chứ?" Kim Tinh hỏi.

"A a? Không có chuyện gì không có chuyện gì. . ." Diệp Văn liên tục xua tay, hiện tại đại não đã rõ ràng, chính đang dư vị Kim Tinh bộ ngực mềm mại xúc giác đây! Hiện tại Kim Tinh một nói với nàng, lập tức giống như là bị tóm cái hiện hình như thế hoang mang hoảng loạn.

Diệp Văn đem mềm mại xúc giác hồi ức bảo tồn ở trong đầu, sau đó nói với Kim Tinh: "Có lỗi. . . Vừa nãy. . ."

"Không có chuyện gì, chỉ là ngã sắp xuống mà thôi mà, đừng để ý á, đã sớm không đau." Kim Tinh làm ra một bộ ung dung dáng vẻ, nói.

"A?" Kỳ thực Diệp Văn đang nói chính là ngắt hai lần bộ ngực việc, lần này còn không phản ứng lại đây! Suy nghĩ xoay chuyển một cái đại loan mới phục hồi tinh thần lại, "Không có chuyện gì là tốt rồi. . . Không có chuyện gì là tốt rồi. . ."

Đây chính là nữ sinh tiện lợi a! Xoa nhẹ ngực cũng sẽ không bị mắng biến thái! Diệp Văn vừa muốn, vừa nhìn chăm chăm Kim Tinh bộ ngực nhìn.

Kim Tinh từ lâu cời đồng phục học sinh áo khoác, bởi vì mồ hôi thấm ướt bên trong quần áo, cho nên mơ hồ thậm chí có thể nhìn thấy bộ ngực đường viền, Diệp Văn cũng đã bắt đầu nào bù không mặc thời điểm đáng vẽ. . .

"Làm sao?" Kim Tinh tò mò hỏi.

"A ——! Không, không cái gì!" Diệp Văn mau mau dời đi tầm mắt, khuôn mặt nhỏ hồng hồng, rất là đáng yêu.

. . .

Thu Dịch ngồi ở đối diện trên sân cỏ, tầm mắt rơi vào Diệp Văn cùng Kim Tinh trên thân, hai người phong cách các có sự khác biệt, thế nhưng có một cái điểm giống nhau, vậy thì là đều rất đẹp.

Bất quá Thu Dịch đối đãi Diệp Văn càng có hứng thú một điểm, bởi vì khi nàng ngồi ở bên cạnh chính mình lúc, trong lòng chính mình đột nhiên sinh ra một luồng cảm giác quen thuộc, mà nàng tựa hồ đối với mình cũng rất quen thuộc, mình vén vén là đưa tay ra, nàng cũng đã đem bút đặt ở trên tay của chính mình. . . Đây là hiểu ngầm, vẫn là tâm linh cảm ứng?

Vẫn là. . . Đối với ta có hảo cảm, cho nên thời khắc đang quan sát ta?

Nhân sinh Tam đại ảo giác ———— nàng yêu thích ta.

Thu Dịch cũng rõ ràng đạo lý này, cho nên cũng không dám khẳng định, bất quá mới vừa quen mà thôi, dưới loại này kết luận vẫn là quá sớm.

Ngồi ở trên sân cỏ các nam sinh cũng túm năm tụm ba đi chơi bóng rổ, chỉ là một cái một ngàn mét chạy cự li dài, còn chưa đủ với tiêu hao hết những này con trai môn thể lực.

Chỉ có số ít mấy cái các nam sinh ngồi ở thao trường bên trong góc trò chuyện, Thu Dịch vẫn là ngồi ở tại chỗ không nhúc nhích, khối này mặt cỏ bốn phía chỉ có hần một cái nam sinh, mà các nữ sinh cũng chú ý tới hần, chính hướng về hần chỉ chỉ chò chò đầu, hiển nhiên Thu Dịch đã chìm đắm tại thế giới của chính mình bên trong, đối với chuyện của ngoại giới vật còn không có cảm giác. . .

Diệp Văn mở hời đầm đĩa đáng vẽ cũng không có vẽ chập vật, vài sợi tóc dính nổi liền cùng nhau tùy ý thiếp ở trên mặt, đúng là bằng thêm mấy phần quyến rũ cảm giác, phối hợp đồng phục học sinh, quyến rũ cùng thanh thuần cùng tồn tại —— đây chính là nữ sinh xinh đẹp thiên nhiên ưu thế.

Kim Tinh mỹ là hồ ly vẽ đẹp, cho dù không có giả bộ, cũng có một loại câu hồn đoạt phách cảm giác. Mầu trắng đồng phục học sinh xuyên ở trên người nàng đúng là có chút giống tại Cosplay.

Diệp Văn mỹ là thanh thuần vẽ đẹp, giống như là một cái đáng yêu Tiểu la ly, mặc dù khuôn mặt nhỏ có vẽ hơi ấu trĩ, nhưng lại cũng không trở ngại nàng nam nữ thông ăn, cho dù lớn rồi, cũng là loại kia sạch sẽ, thanh tịnh nữ sinh, đặc biệt là ăn mặc đồng phục học sinh thời điểm, càng là có vẽ đáng yêu thanh thuần.

Kim Tinh mắt phượng, Diệp Văn thanh tịnh mắt to, không thể nói ai tốt ai xấu, hai người đều là vô cùng cô gái xinh đẹp.

Liền cái này một buổi sáng thời gian, các nam sinh trong âm thầm đã đem Kim Tinh cùng Diệp Văn đặt ngang hàng làm gốc ban ban hoa, thậm chí cho rằng hai người hần là thuộc về hoa khôi của trường cấp bậc. Mà hoa khôi của trường về sau người thứ ba, thì lại cùng trước đó hai người kém xa lắm. . . Mặc dù cũng coi như xinh đẹp, nhưng là cùng hai người liền không có cách nào so với.

Đây chính là chênh lệch a. . .

Diệp Văn ngồi ở Kim Tinh bên người, lúc này giống như Thu Dịch chìm đắm tại thế giới của chính mình bên trong, cái kia bộ ngực mềm mại xúc cảm từng lần từng lần một Địa ở trong đầu chiếu lại, thậm chí xuất hiện ngày hôm nay không rửa tay ý nghĩ.

Thơm quá a. . . Tại sao rõ ràng ra nhiều như vậy hần, lại một điểm mùi thoí cũng không có đây? Diệp Văn thật tò mò, lại nỗ lực ngửi một cái.

Kim Tinh đẩy một cái Diệp Văn, hỏi: "Lại đang làm gì đấy?"

"A. . . Không có gì. . . Ta chỉ là đang suy nghĩ trên người người tại sao vẫn có hương vị đây."

". . . Có sao?" Kim Tinh giờ cánh tay lên ngửi một cái, "Mùi vị gì đều không có nha. . ."

Bên cạnh mấy nữ sinh cũng tiến tới gần, đều nói là mùi vị gì đều không nghe thấy được.

Diệp Văn hắc hắc cười khúc khích, nghĩ thâm, đây là chỉ có ta mới có thể hỏi đến hương vị đi. . .

Yêu. . . hương vị?

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Sau giờ Ngọ ánh mặt trời

Đệ Tứ tiết khóa chuông tan học vang lên, đem chìm đắm ở bên trong thế giới của mình hai người kéo về thực tế.

Mới vừa lên xong tiết thể dục các bạn học hiển nhiên là không có khí lực kể tục chạy đi căng tin, tùm nãm tùm ba biếng nhác Địa chậm rãi đi đến, mắt đi bình thường Đệ Tứ tiết khóa một chút khóa liền phóng tới căng tin cái kia cổ kính.

Các nam sinh hoạt động một chỉnh tiết tiết thể dục, lúc này đều là đầy người mồ hôi bản, một điểm muốn ăn đều không có, chợt có mấy cái ăn cơm trưa cũng là đi quây bán đồ lật vặt mua chút đồ ăn vặt để giải quyết.

Mặc dù từ chạy xong bước sau khi liền ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích qua, thế nhưng cô gái thể chất đúng là rất yếu, khí lực là khôi phục một điểm, thế nhưng thân thể vẫn như cũ truyền đến không muốn nhúc nhích tín hiệu.

"Hiện tại đi căng tin khẳng định rất chen. . ." Kim Tinh cũng có chút không tình nguyện đứng lên.

Diệp Văn gật đầu, hướng về căng tin phương hướng nhìn lại, tựa hồ đã thấy bài được đội ngũ thật dài cùng chen chúc đám người.

"Đi quây bán đồ lật vặt đi!" Một cái tiểu mặt tròn nữ sinh đề nghị.

Đây chính là trong lớp xếp hạng thứ ba nữ sinh, kỳ thực cũng là một cái tiểu mỹ nữ, khuôn mặt nhỏ tròn tròn, đương nhiên, cùng Diệp Văn trẻ con phi là không giống nhau, nàng là thật sự tròn. . .

Nàng gọi Lục Vũ, cũng là một cái rất cô gái khả ái, tại Diệp Văn trong ký ức, nàng tựa hồ là cùng ủy viên thể dục Vương Hâm đi cùng nhau, một cái rất hoạt bát rộng rãi cô gái, đồng thời cũng là Kim Tinh bên người tốt nhất bạn thân.

Lúc này trên thao trường chỉ còn dư lại Kim Tinh, Lục Vũ, Diệp Văn ba người không nhúc nhích thân, hiện tại lại chạy đi căng tin, cái kia đoán chừng liền thời gian nghỉ trưa đều không có.

Vào lúc ấy cao trung quây bán đồ lật vặt vẫn không có nhiều như vậy học sinh đến thăm, bởi vì cao trung bên trong đại thể là nộp cơm phí, trong nhà không tiền gì người, trong túi tiền cũng sẽ không có quá nhiều tiền tiêu vặt, cũng chỉ có thể là tình cờ đến thăm một chút, không có khả năng hội mỗi ngày đến thăm, còn có tiền đồng học đây. . . Vậy cũng sẽ không có quá nhiều.

Văn Lan Học Viện không phải là học viện quý tộc, ở cái này vẫn không có như thế vật chất niên đại, Văn Lan Học Viện vẫn có nghiêm ngặt điểm mầu chột, muốn nhập học, không thông qua cuộc thi đó là chuyện không thể nào.

Quây bán đồ lật vặt cũng không có nhiều người, cơ bản đều là bạn học cùng lớp, mua đồ ăn vặt tại cái ghế một bên đi lên gặm.

"Ta mời khách đi!" Diệp Văn sờ lên trong túi tiền bóp tiền, giàu nứt đổ đổ vách nói rằng, "Không nên khách khí!"

Trong bao tiền nhưng là có rỗng rã một trăm đồng đây! Tại thời đại kia, một trăm đồng đối với học sinh tới nói nhưng là so sánh khoản tiền kếch sù, chỉ là ba người, trên căn bản là quây bán đồ lật vặt bên trong đồ vật muốn ăn cái gì liền ăn cái gì.

"Có thật không?" Lục Vũ ôm lấy Diệp Văn cánh tay mắt mạo tình tình.

"Ừm." Diệp Văn dành cho khẳng định trả lời.

"Không có chuyện gì, ta có mang tiền."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, về sau đều là bằng hữu á, mời khách có quan hệ gì nha!" Diệp Văn mau mau nói rằng, có thể dạng này rút ngắn khoảng cách thật sự là một cái không thể tốt hơn sự tình.

Nhìn thấy Diệp Văn chân thành ánh mắt, Kim Tinh do dự một chút, vẫn là gật đầu đáp ứng rồi.

"Đều muốn ăn chút gì?"

"Ừm. . . Cái kia. . . Chà bông bánh mì đi."

"Ta cũng phải chà bông bánh mì."

"Không còn?"

"Ừm." Kim Tinh gật đầu.

"Đủ ăn sao? Không nên khách khí á." Diệp Văn từ trong bao tiền móc ra một tấm màu đỏ lão nhân đầu, hướng về phía nàng hai vẫy vẫy.

"Oa ~ người có tiền!" Lục Vũ kinh hô, "Một ổ bánh bao xác thực đủ á, ta còn sợ ta ăn không vô đây."

"Hừm, đầy đủ." Kim Tinh cũng nói.

"Vậy cũng tốt, lão bản, đến hai khối chà bông bánh mì, ba bình cây mạn viên, bình lớn, một bát tiên tôm ngư bản diện."

Vào lúc đó, mì ăn liền thị trường vẫn không có như thế phồn vinh, khẩu vị cũng không có nhiều như vậy, tiên tôm ngư bản diện đã xem như là khá là tân

khẩu vị.

Mười năm trước đồ vật quả nhiên liền đúng phân lượng đủ. . . Diệp Văn ở trong lòng cảm thán, cái kia một dừng mì ăn liền bị nguy trang đến mức tràn đầy, nào giống sau đó, hoảng loáng một cái đều sẽ phát ra tiếng vang. Chà bông bánh mì cũng là, lớn như vậy một khối, vậy mà cũng chỉ cần một khối năm. . .

Ba người an vị tại quầy bán đồ lật vật bên cửa sổ bắt đầu ăn, Lục Vũ cùng Kim Tinh ngồi ở Diệp Văn đối diện, cái miệng nhỏ Địa cắn xóp bao, sau giờ ngọ ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chênh chếch Địa tung vào, thanh tịnh ánh mặt trời bao phủ tại ba trên thân thể người, để một bên mấy cái nam sinh nhìn ra đều ngây dại.

Hay là cái này một bộ hình ảnh sẽ trở thành bọn hắn học sinh cấp ba nhai bên trong không thể xóa đi ký ức đi.

Mất tập trung Thu Dịch vội vã bới hai cái com, liền hướng về quầy bán đồ lật vật đi đến, không thể tại căng tin nhìn thấy Diệp Văn, liền ăn com khẩu vị đều không có.

Thu Dịch sờ lên cái bụng, kỳ thực hắn cũng không có ăn no, lúc này có chút hối hận nhanh như vậy liền đem căng tin com nước đồ đi.

"May là trong túi tiền còn có chút tiền. . ."

Thu Dịch đi vào quầy bán đồ lật vật, liền nhìn thấy ngồi ở bên cửa sổ nhân nhả ăn com trưa các nữ hài tử, cái kia buộc ánh mặt trời sáng rõ đưa các nàng khuôn mặt nhuộm đậm như thế óng ánh loá mắt.

Thu Dịch ánh mắt đảo qua sau khi, lại dừng lại ở Diệp Văn trên thân.

Luôn cảm thấy. . . Nàng có một loại cùng người khác khác biệt khí chất, lại như là một khối nam châm như thế, hấp dẫn mình. Thu Dịch ở trong lòng nghĩ, dưới chân phảng phất mọc ra rễ như thế, bước bất động một bước.

Diệp Văn đem một cái diện đưa vào trong miệng, nhìn thấy đứng ở cổng chờ ra Thu Dịch, tò mò thường thức một chút mình chờ ra đáng về, sau đó hỏi: "Làm sao rồi? Có phải hay không không mang tiền?"

Dù sao cũng là đã từng mình mà, hay là muốn chăm sóc một chút á, nếu như không mang tiền, Diệp Văn là không ngại xin hắn ăn đốn com trưa.

Nói đến, thời trung học mình, đi quầy bán đồ lật vật này mấy thật giống thật sự rất ít, tối thiểu trong trí nhớ đã về không nhớ ra được.

Thu Dịch gia đình cũng không giàu có, cũng vắn vắn là tại 10 năm sau khi mới không vào khá giả trình độ, trước lúc này, trong nhà vẫn luôn là rất tiết kiệm.

"A?" Thu Dịch giật nảy mình, vậy mà lập tức đỏ mặt, "Không, không có gì. . . A! Mang tiền!"

Đột nhiên bị mình nhìn chăm chú cô gái bắt được cái hiện hình, Thu Dịch lập tức lúng túng không thôi, cũng có chút nói năng lộn xộn.

"Ừm. . ." Diệp Văn dù sao cũng là người từng trải, phát hiện mình bây giờ cũng thật là thẹn thùng đáng yêu, không khỏi mở miệng nói, "Mà, đừng thẹn thùng mà, đến đây đi, ngồi vào bên cạnh ta."

"A?"

"Cái này có cái gì, chúng ta không phải ngồi cùng bàn à?" Diệp Văn hướng về phía quầy bán đồ lật vật lão bản khoát tay áo một cái, "Lão bản, đến một dừng lão đàn dưa chua, một miếng thịt từng bánh mì, một bình băng hồng trà."

Lão bản cũng nghi hoặc, "Lão đàn dưa chua là cái gì khẩu vị?"

"A? A. . . !" Diệp Văn lau mồ hôi, không cẩn thận đem mười năm sau mình thích ăn nhất khẩu vị nói ra được, mau mau cải chính nói, "Nói sai nói sai, kho mì thịt bò đi!"

Lão bản lại vẫn là tâm trạng nghi hoặc, cho rằng lại là cái gì tân khẩu vị. . . Đương nhiên, hắn là không có khả năng tại bán sỉ thị trường tìm tới. . .

Nhìn thấy Thu Dịch chính ở chỗ này đứng bất động, Diệp Văn lờm một cái, nói: "Tới tới, mua đều mua, chẳng lẽ ngươi còn muốn ta đem nhiều như vậy đều ăn sạch à?"

Thu Dịch sững sờ gật gật đầu, ngồi ở Diệp Văn bên cạnh trên ghế.

Kim Tinh cùng Lục Vũ xì xào bàn tán, thỉnh thoảng nhìn lấy hai người còn cười trộm hai tiếng.

Diệp Văn kỳ trách các nàng đang cười cái gì, bất quá nàng lúc này cảm giác mình đáng về quần bách càng thêm vào hơn thú.

Thu Dịch run cầm cập nửa ngày, lẳng là không mở ra mì ăn liền, Diệp Văn nhìn còn tiếp tục như vậy hắn là không có cách nào ăn com trưa, đành phải thôi.

Trước đây ta có như thế không dừng khí à! Cái này ta, không phải ta! Diệp Văn cho mình tìm biện giải.

"Chúng ta đi thôi." Diệp Văn nói, "Còn tiếp tục như vậy hẳn đều không cách nào ăn mì."

"Hừm, đi thôi đi thôi." Kim Tinh cố nén cười ý, nói rằng

"Ha ha ~" Lục Vũ đúng là không ngăn ngại chút nào cười to, sau đó không hiểu ra sao Địa nói rằng, "Cố lên a!"

Cố lên, thêm cái gì đầu?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tan học về sau

Ba người nâng sữa bò, vây tụ tại Diệp Văn bàn bên cạnh.

Lục Vũ hướng Diệp Văn chen dưới con mắt, cười đùa nói: "Nhìn, Thu Dịch đối với người nhất kiến chung tình a ~"

"Làm sao có thể." Diệp Văn hào không chần chờ hỏi đáp, mình sẽ thích mình, có thể sao?

Vân vân. . . Nếu như là trạng huống trước mắt. . . Diệp Văn trong đầu hiện ra mình tại trong gương đáng vẻ —— cũng không phải không có khả năng a!

"Nhưng mà, ta nhìn hẳn hiện tại chỉ là đối đãi xinh đẹp nữ sinh có hảo cảm mà thôi á, mà lại Diệp Văn lại là hẳn ngồi cùng bàn, hay là càng có hảo cảm cũng khó nói, nhiều lắm xem như là ái mộ, nhất kiến chung tình căn bản không thể nói là đi." Kim Tinh phân tích nói.

"Ừm. . . Không sai, nhất định là như vậy." Diệp Văn biểu thị mãnh liệt tán thành, đồng thời đem câu nói này coi như tâm lý an ủi.

Nếu như mình thật sự thích mình, cái kia toán chuyện gì nha!

Năm đó mình đối với Kim Tinh thậm chí tựa hồ cũng là nghĩ như vậy. . . Mình năm đó đối với nàng thậm chí thật sự chỉ là ái mộ mà thôi sao? Diệp Văn lại trầm tư đi tới.

Hai nữ lại tán gẫu lên những khác biệt quái, cơm nước xong các nữ sinh cũng tụ tập ở cùng nhau, Diệp Văn bốn phía lập tức trở nên lú ra lú rú, giống như là mấy chục con chim sẻ tại quanh người của nàng như thế.

Chờ đến Diệp Văn phục hồi tinh thần lại thời điểm, các nữ sinh đã từ ai yêu thích ai cho tới trong lớp ai đẹp hơn, ai đẹp trai nhất đề tài lên.

"Muốn nói đến xinh đẹp, khẳng định đúng chúng ta gia Kim Tinh á!" Lục Vũ tự hào đề cử nói, đương nhiên cũng chưa quên Diệp Văn, "Còn có ta gia Diệp Văn ~ cùng tình cùng Văn Văn đặt ngang hàng đệ nhất á!"

Con gái môn cũng không tại vấn đề này kể tục xoắn xuýt, rất nhanh sẽ tiến hành đến cái kế tiếp đề tài.

"Ta cảm thấy vẫn là Vương Hâm càng soái một điểm đây."

"Thích! Thăng ngọc kia đại cái có cái gì soái, liền đúng vóc người khỏe mạnh điểm mà, không có chút nào soái, vẫn là quân Nguyệt soái nha."

"Quân Nguyệt được kêu là đẹp trai không. . . Đó chỉ là đáng yêu có được hay không."

"Ta cảm thấy Phong Vũ Lam thật sự thật giống nữ sinh nha."

"Ừ, dài đến xác thực rất giống nữ sinh! Đề tóc dài trên căn bản không nhận ra á!"

"Hắn coi như tề nhĩ tóc ngắn lần thứ nhất ta còn không nhận rõ hẳn giới tính đây!"

"Lúc nào để hắn xuyên nữ trang thử xem?"

Thế là các nữ sinh bắt đầu náo nức lên Phong Vũ Lam xuyên nữ trang đáng vẻ.

Đang bị các nam sinh đương nữ sinh đùa giỡn Phong Vũ Lam đánh một cái to lớn hất xì, "Ai đang mắng ta?"

Tại bọn học sinh trong mắt, tan học thời gian đều là ngắn ngủi, mặc dù lúc nghỉ trưa có rong rã nửa giờ, thế nhưng trong lúc vô tình liền trốn, tiếng chuông vào học đều là tại chưa hết thòm thềm thời điểm vang lên.

Cao một sinh hoạt dù sao vẫn tương đối nhàn nhã, học tập cũng không gấp gáp, các thầy giáo cũng tạm thời sẽ không dạy quá giờ.

Dạng này học tập bầu không khí thậm chí có chút lười biếng, thế nhưng dạng này trong không khí mới thường thường là bọn học sinh nhất nguyện ý học tập thời điểm, có lúc, quá mức chỉ vì cái trước mắt, ngược lại không đẹp.

Diệp Văn nghĩ đến mười năm sau, một số trường học thậm chí từ tiểu học năm thứ hai liền bắt đầu dạy tiếng Anh, năm thứ ba học lớp bốn chương trình học, lớp bốn học năm lớp năm chương trình học, không ngừng sớm học tập, cũng mặc kệ bọn nhỏ có hay không có thể tiếp nhận, chỉ để ý quá khứ bọn hần đầu nhỏ bên trong ngành nhét, toàn bộ tuổi ấu thơ đều mất đi lạc thú, khi bọn hần sau khi lớn lên lại quay đầu, có lẽ sẽ phát hiện, tuổi thơ của bọn họ, tựa hồ không có cái gì nhưng hồi ức đồ vật.

Cao một chương trình học Diệp Văn chỉ cần phiên đưa thư ôn tập một chút liền có thể đem cái kia bao bọc tại đại não nơi sâu xa ký ức một lần nữa giải che, đối với nàng tới nói tự nhiên là không có bất kỳ áp lực, cho nên giờ đi học nàng cơ bản đều là nằm ở thất thần trạng thái, ánh mắt có hơn nửa thời gian đều là tập trung sau lưng Kim Tinh, đương nhiên, tình cờ cũng sẽ nhìn Thu Dịch đang nhìn cái gì, khiến cho nàng khá là vui mừng chính là, Thu Dịch cũng không có đều là đem ta ánh mắt đặt ở trên người chính mình, xem ra đúng là chỉ là đối đãi nữ sinh xinh đẹp hảo cảm mà thôi.

Kim Tinh nhu thuận đan đuôi ngựa quai ở sau gáy, theo nàng đầu nhẹ nhàng lay động cũng tại tiểu phạm vi đong đưa, Diệp Văn nhất thời nhện không được, thân tay nắm lấy cái kia buộc nghịch ngợm tóc thắt bím đuôi ngựa, dùng đuôi ngựa cuối gãi lòng bàn tay của chính mình.

Kim Tinh hiển nhiên không có để ý, chỉ cho là Diệp Văn tè nhạt, mò tóc của chính mình chơi đây.

"Vị bạn học kia ——" trạm đang bực giảng đi lên số học lão sư chỉ chỉ Diệp Văn vị trí, sau đó lại cầm lấy chỗ ngồi biểu nhìn một chút, "Lạc, lương, kiểm?"

"Lão sư, ta ở đây." Ngồi đang bực giảng một bên Lạc Lương Kiểm nhược nhược giờ tay lên.

"Ồ —— như thế nào cùng chỗ ngồi biểu đi lên không giống nhau?"

"Mới vừa điều vị trí, còn không cái đâu, nàng gọi Diệp Văn." Lạc Lương Kiểm giải thích.

"Ồ. . . Diệp Văn đồng học, đi học không cần đi Thần, đến, người đến trên bảng đen đến giải một chút cái này nói vấn đề."

"A?" Diệp Văn cả kinh, mấy giây sau mới phản ứng được, Kim Tinh dùng ánh mắt đồng tình nhìn lấy nàng, cái này nói đề mặc dù nàng cũng có nghe, thế nhưng hoàn toàn sẽ không, số học lão sư đây là đang cố ý làm khó dễ nàng nha.

Diệp Văn vừa hướng về bảng đen đi đến, vừa thăm đề, đợi được đi tới trước tấm bảng đen thời điểm, đã có một cái hoàn chỉnh giải pháp, lập tức không chút do dự mà tả ở trên bảng đen, toàn bộ giải đề quá trình làm liền một mạch, mà lại phi thường quy phạm.

"Ừm . . . Diệp Văn đồng học giải tốt vô cùng, " số học lão sư ho khan một tiếng, "Người đi xuống đi, bất quá lần sau coi như hội, cũng không nên quá rầy những bạn học khác nha."

Số học lão sư chỉ chính là Diệp Văn chơi Kim Tinh tóc thắt bím đuôi ngựa sự tình.

"Ừm." Diệp Văn gật gật đầu, lại trở về chỗ ngồi.

Ngồi xuống đến chỗ ngồi, Kim Tinh liền thừa dịp lão sư sát xoay người trống rỗng xoay đầu lại, nói với Diệp Văn: "Văn Văn người thật là lợi hại! Như thế khó đều giải đi ra rồi!"

"Đúng vậy đúng vậy, ta căn bản cái gì đều nhìn không hiểu a. . ." Lục Vũ phụ họa nói.

"Ha ha. . . Cũng còn tốt á. . ." Diệp Văn cười khan nói, hai người chỉ khi này là khiêm nhường.

Đùa giỡn mà, ít nói cũng là cái sinh viên đại học, loại này đề mục sẽ không làm, cái kia cao trung ba năm cũng không biết đang làm gì.

Rất cục, tại vạn chúng chờ mong bên trong, ngày hôm nay cuối cùng một đạo tiếng chuông reo lên, cái này nói đại biểu tan học tiếng chuông vừa vang lên, các bạn học lập tức sẽ không có kệt cục đi học tâm tình.

Số học lão sư cũng chỉ đành bắt đầu dĩ vãng kết thúc dạy học, tuyên bố tan học.

"Ồ ~" tại lão sư tuyên bố tan học trong nháy mắt đó, liền có nam sinh trong nháy mắt trùng ra ngoài cửa, vào thời khắc ấy bạo phát tốc độ đoán chừng đều sắp đạt đến bác người rất.

Sau khi tan học, bọn học sinh rất nhanh sẽ tan hết, lưu ở trong phòng học chỉ còn dư lại cùng ngày quét tước vệ sinh đồng học.

Kim Tinh nhiệm vụ là quét rác, trên thực tế quét rác là so với tha Địa muốn càng tốn thời gian công tác, dù sao tha Địa cái gì tùy tiện đồ hai lần là có thể, quét rác không quét sạch sẽ rác rưởi là nhìn thấy.

"Ta đến giúp đỡ đi." Nhìn thấy Kim Tinh ngày hôm nay quét tước vệ sinh, Diệp Văn cũng không vội trở về, xưng phong nhận việc cầm cái chổi cũng quét lên.

"Vậy thì cảm ơn á, nhà ta Văn Văn tốt nhất." Kim Tinh cười nói.

Bọn học sinh hữu nghị liền đứng thuần khiết như vậy đơn giản, chỉ bất quá một ngày thời gian, Kim Tinh đột nhiên liền đem Diệp Văn phân loại vì mình gia người.

Đối với danh xưng này Diệp Văn rất hài lòng, cảm giác lại như là Kim Tinh trọng phụ như vậy. . .

Xưa nay đều cảm thấy sau khi tan học quét tước vệ sinh là cực kỳ dài đằng đặc sự tình Diệp Văn lần thứ nhất cảm thấy quét tước vệ sinh thời gian qua mau như vậy, rất nhanh nằng cùng Kim Tinh liền lẫn nhau nói lời từ biệt.

Dưới trời chiều trường học. . . Có vẻ hơi cô quạnh cùng hiu quạnh.

Đương Diệp Văn đi ra cửa trường thời điểm, có một cái ăn mặc quần áo thể dục nam tử hướng nằng phát phát tay.

"Đại tiểu thư ~ "

Diệp Văn khởi đầu còn chưa kịp phản ứng, đương đi rồi hai bước hội mới nhớ tới đến, mình thân phận bây giờ là Đại tiểu thư.

"Tiểu thư, ta là mới tới hộ vệ của người, kiêm nhiệm tài xế Vương Huy, mời lên xe đi." Vương Huy thẳng thắn dứt khoát Địa giới thiệu xong mình, sau đó mở ra bên người xe việt dã cửa xe.

Còn có người chuyên đưa đón, người có tiền liền đứng không giống nhau. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đáng yêu tiểu người hầu gái

Màu đen xe việt dã mở được vừa nhanh lại ổn, chưa từng có cần xe thắng gấp địa phương, không hổ là chuyên nghiệp, xiếc xe đạp không nói, cùng cái kia. . . Trong thế giới này mẫu thân, tạm thời liền gọi nằng mẹ đi, cùng mẹ xiếc xe đạp so sánh, lập tức phân cao thấp.

Đương xe rất tốt thời điểm, Lưu quản gia đã cung đội ở cửa, Vương Huy thì lại không có lại hướng phía trong đi.

"Ồ? Không tiến vào sao?" Diệp Văn hiếu kỳ.

"Ta chỉ phụ trách ngoài ra ngoài an toàn, là không thể tiến vào biệt thự trong." Vương Huy đáp, sau đó ngồi trở lại trong xe việt dã.

Loại này thế gia quy củ cũng thật là nhiều a. . . Diệp Văn nghĩ, cũng không có quá để ý.

"Ta mẹ đây?" Diệp Văn đối đãi bên cạnh Lưu quản gia hỏi.

"Tiểu thư, thái thái nằng vẫn chưa về đây." Lưu quản gia cung kính nói.

"Ồ ~" Diệp Văn đáp một tiếng, cự tuyệt muốn thay mình xách túi sách Lưu quản gia , đạo, "Ta tự mình tới là có thể."

Diệp Văn nói, liền hướng về đi lên lầu.

Nói đến, vẫn không có hảo hảo quan sát qua cái này ngồi biệt thự đâu, hôm qua tới thời điểm mất tập trung, vào lúc này đoán chừng liền gian phòng của mình ở nơi nào đều đã quên đi.

Biệt thự trên vách tường mang theo hơn nhiều rất có ý nhị tranh thủy mặc cùng phi thường cẩn thận tranh sơn dầu, các loại đồ cổ bày ra tại mỗi một cái vị trí thích hợp, bố cục phi thường hợp lý, khiến người ta có thể cảm giác được rõ ràng thế gia bầu không khí, hơn nữa còn là thư hương môn đệ.

Biệt thự tổng cộng có ba tầng bán, Diệp Văn phòng ngủ ngay khi tầng thứ ba.

"A. . . Ở nơi nào đây?" Diệp Văn cắn ngón tay, cố gắng hồi ức mình là ở phòng nào.

Tại hành lang cuối cùng chỗ, Diệp Văn dừng bước, mơ hồ cảm thấy hẳn là chính là chỗ này.

"Ai? Mặc kệ, trước tiên nhìn kỹ hẵng nói." Diệp Văn nói, mở cửa phòng ra.

Một cái ngồi ở cổng sắp ngủ tiểu người hầu gái nghe được tiếng cửa mở bỗng nhiên thức tỉnh, hướng về cổng vừa nhìn, lập tức cao hứng nhào tới, ôm Diệp Văn dùng sức Địa sụt sụt khuôn mặt.

"A a a?" Diệp Văn dọa đến rút lui vài bước, đối với một cái xử nam tới nói, chuyện này thực sự là quá mức kích thích.

Không khỏi mà để Diệp Văn nghĩ đến một bộ biến thành câu tranh châm biếm bên trong câu nói kia —— bất thành linh ôn nhu, để độc thân 26 năm ta không hề có một chút phòng bị. . . Ta không làm người rồi!

Diệp Văn tại trong nháy mắt đó tâm tình đại khái liền đúng dạng này. . . Đương nhiên, chỉ là trong nháy mắt cảm thấy làm nữ hài không sai mà thôi.

"Tiểu thư ~ hoan nghênh trở về ~" tiểu người hầu gái thân mật nói rằng.

Diệp Văn kéo dài điểm cự ly, định thần nhìn lại, đây không phải liền đúng sáng sớm tập ngực cái kia tiểu người hầu gái mà, mặt con nít tiểu người hầu gái, một bộ nghịch ngợm đáng về khả ái.

Mặc dù không biết tiểu người hầu gái tên gọi là gì, thế nhưng Diệp Văn tổng không tốt đi hỏi đi, dạng này coi như nhân gia sẽ không hoài nghi gì, cũng hội giác được trí nhớ của chính mình quá kém, hoặc là nói nhìn có chút không nổi người cảm giác, dù sao nhân gia đối với mình như thể thân mật, mình lại liền tên của nàng cũng không biết, thế nào cũng không còn gì để nói đi.

Tốt tại thế gia này cũng là cùng lúc cộng tiến, tiểu người hầu gái trước ngực tạm biệt một cái ngực bài, mặt trên nghiêm túc viết tên của nàng đồng thời dán vào bức ảnh đây.

Thủy Trĩ Thi? Tốt tên kỳ cục, lớn như vậy, Diệp Văn cho tới bây giờ chưa từng thấy họ Thủy người đâu!

"Tiểu Thi? Có chuyện gì không?" Diệp Văn hỏi.

"Quét tước tốt vệ sinh đã nghỉ ở trong phòng mấy người tiểu thư mà, muốn cho tiểu thư một niềm vui bất ngờ đây!" Tiểu Thi đi về phía trước hai bước, làm dáng muốn lại nhào lên.

Diệp Văn mau mau ngăn lại Thủy Trĩ Thi động tác, nói: "Không muốn gọi tiểu thư á, quái khó chịu, gọi. . . Danh tự là có thể."

Diệp Văn chần chờ một chút, vẫn cảm thấy Văn Văn hai chữ này thực sự quá buồn nôn, không cách nào nói ra khỏi miệng.

"Hừm, bất quá chỉ có trong âm thầm mới có thể kêu tên đây." Tiểu Thi nói, "Vậy thì gọi tiểu thư, Văn Văn á?"

Diệp Văn dùng sức gật đầu, đều là tiểu thư tiểu thư thực sự quá không quen, mà lại dạng này bằng biến tướng nhắc nhở mình hiện tại là cô gái, cảm giác vô cùng khó chịu a!

"Tiểu thư. . . Văn Văn tỷ, ngày hôm nay có bài tập sao?" Tiểu Thi tiếp nhận Diệp Văn túi sách, đặt ở một cái chuyên môn thả túi sách trên giá.

Lại là Văn Văn, lại là tỷ, song trọng tinh thần tàn phá a. . . Diệp Văn thỏa hiệp, "Người vẫn là gọi tiểu thư đi. . ."

"Ồ!" Mặc dù không biết tại sao, bất quá Thủy Trĩ Thi đáp ứng vẫn là rất thẳng thắn.

"Bài tập đã sớm làm xong á." Diệp Văn nói, mở ra máy vi tính, Thủy Trĩ Thi cũng bắt ở một bên nhìn lấy, máy vi tính thứ này, vào lúc này, đối với người bình thường tới nói cũng coi như là mới mẻ trò chơi.

Thừa dịp máy vi tính khởi động mấy thời gian, Diệp Văn dùng dư quang của khéo mắt tỉ mỉ mà quan sát một chút nhà mình người hầu gái trang.

Àn, vẫn là rất bảo thủ, người hầu gái quần dài mãi cho đến mất cá chân chỗ, ăn mặc hắc · tia, trước ngực buộc lại một cái đáng yêu nơ con bướm, tại ngực bài phía dưới là một cái huy tiêu, một chiếc lá hình dạng, đại khái là gia tộc tiêu chí đi.

Năm 2004 đứng đầu game rất nhiều, bất kể là máy rời vẫn là vòng du, lúc này thế giới ma thú còn chưa có đi ra đâu, cho nên Long Đầu lão đại vị trí tạm thời vẫn là truyền kỳ.

Diệp Văn cũng không phải truyền kỳ đáng, trên thực tế nàng liền truyền kỳ đều không chơi đùa, tại 04 năm thời điểm, nàng vẫn khá là yêu tha thiết game là CS.

Người có tiền liền đúng không giống nhau, vào lúc này đã đổi màn hình LCD, ngược lại là không có để Diệp Văn không quá quen thuộc.

Tiểu người hầu gái đứng ở một bên nhìn lấy tiểu thư chơi bắn súng game, màn hình hình ảnh lúc ẩn lúc hiện, nhìn ra cũng choáng váng, tiểu thư vậy mà một chút việc đều không có sao? Tiểu người hầu gái trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

"Tiểu Thi, tiểu Thi ——" người hầu gái trưởng thành âm ở trong hành lang vang lên, Thủy Tri Thi cả kinh, vội vã trốn đến máy vi tính trác dưới, Diệp Văn chỉ cảm thấy một đôi non mềm tay nhỏ đang gắt gao Địa ôm bắp đùi của nàng, cảm giác thấy hơi ngứa.

"Tiểu thư, ta có thể vào không?" Người hầu gái trưởng gõ cửa nói.

"Vào đi." Diệp Văn chính đang chơi game đâu, hiển nhiên không có nhận ra được xảy ra chuyện gì.

"Răng rắc." Phòng cửa bị mở ra, người hầu gái trưởng đi tới, trước tiên hướng về Diệp Văn hỏi thăm một chút, sau đó đi vòng một vòng, tại máy vi tính trác dưới phát hiện chính ẩn núp tiểu người hầu gái.

"Lại đang lười biếng." Người hầu gái trưởng than thở, lắc đầu, "Đi á, kim Thiên lão gia phải quay về, hảo hảo biểu hiện, lão gia cũng không có thái thái tốt như vậy ở chung nha."

"Lão gia phải quay về?" Diệp Văn hốt hoảng ngẩng đầu lên.

"Cho nên nhanh lên một chút." Người hầu gái trưởng chống nạnh nói.

Thế là tiểu người hầu gái liền bị người hầu gái trưởng mang đi.

"Hò. . ." Một lát sau, Diệp Văn thở dài một hơi, đóng lại game, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, nàng xoa xoa huyệt Thái dương, tự nói, "Chơi như thế lập tức choáng váng đầu. . . Thật đúng thế."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Nghiêm túc phụ thân

Bởi vì ngày hôm nay Diệp phụ phải quay về, cho nên Diệp Văn cũng bị tiếp tục gọi rất sớm chờ đợi.

Người hầu gái môn cang là trạm thành hai hàng cung đợi ở cửa, Quân gia thì lại mang theo bọn cận vệ đứng ở ngoài cửa.

Có muốn hay không lớn như vậy phô trương, Diệp Văn trợn mắt ngoác mồm, không phải là về nhà mà thôi nha.

Không lâu lắm, một chiếc ngân sắc xe con đã chậm rãi lái vào trong sân, một cái ăn mặc màu đen áo khoác nam nhân tại hai tên bảo tiêu bao vây dưới đi tới.

"Lão gia tốt ——" bọn cận vệ hai tay buông xuống bắp đùi hai bên, cúc cung.

"Hoan nghênh lão gia về nhà ——" người hầu gái môn cũng thăm hỏi nói, chính tề Địa được rồi một cái lễ.

"Hoan nghênh trở về." Diệp mẫu mỉm cười nói, ngồi tại chỗ không nhúc nhích.

Diệp Văn cũng học theo rầm rập, "Hoan nghênh trở về."

Đây là một cái nhìn qua khá là lão thành nam nhân, nếu như nói Diệp mẫu nhìn là hơn hai mươi tuổi, như vậy Diệp phụ nhìn liền có hơn bốn mươi tuổi, hần sờ lên xinh đẹp râu cá trê, nói: "Đại gia khổ cực."

Dứt lời, liền đi tới Diệp mẫu bên người ngồi xuống.

Người hầu gái cùng bọn cận vệ cũng lần lượt tản đi, một bàn bàn còn bốc hơi nóng thức ăn bị người hầu gái môn đã bung lên.

Nhìn lấy Diệp phụ một mặt đáng dấp nghiêm túc, Diệp Văn cũng chỉ đành ngồi nghiêm chỉnh, hai tay đặt ở trên đùi, một cử động cũng không dám.

Đột nhiên, Diệp phụ đưa mắt chuyển qua trên người nàng, "Ồ nhà làm sao còn xuyên đồng phục học sinh?"

Cái kia như hồng chung thanh âm lập tức đem Diệp Văn bị hoảng sợ từ trên ghế đứng lên.

"... " Liền ngôn ngữ năng lực đều tạm thời đánh mất.

Nhà người có tiền bên trong liền đứng phiên phức! Diệp Văn ở trong lòng oán trách.

"Ngồi xuống." Diệp phụ lạnh nhạt nói.

Diệp Văn vào lúc này tại thất thần đầu, nhất thời còn không phản ứng lại.

Diệp phụ mặt không hề cảm xúc, thừa dịp người hầu gái môn đều không ở bên cạnh, nhỏ giọng Địa nói rằng: "Cho ta chút mặt mũi."

"Phốc? !" Diệp Văn mau mau che miệng lại, suýt chút nữa bật cười.

Không nghĩ đến người này trước đó nghiêm túc phụ thân vậy mà chỉ là cái con cọp giấy a!

Diệp Văn gật gật đầu, ngoan ngoãn ngồi xuống.

"Ăn cơm đi." Diệp phụ một bộ vừa nãy chẳng có chuyện gì phát sinh biểu lộ, lạnh nhạt nói.

To lớn một cái bàn ăn, chỉ có ba người tại dùng cơm, cũng thật là chú ý phô trương a. . .

Món ăn rất nhiều, hiển nhiên không phải ba người có thể ăn xong lượng, bởi vì bàn quá dài, cho nên Diệp Văn cơ bản chỉ chọn trước mặt vài món thức ăn ăn.

Bưng thức ăn người hầu gái tiểu Thi đặc biệt đem vài món thức ăn phóng tới trước mặt nàng, đoán chừng là chính hấn một thân thể chủ nhân cũ thích ăn. Đối với đồ ăn Diệp Văn từ trước đến giờ không quá xoi mói, huống chi món ăn ở đây thiếu ăn ngon như vậy, còn đều là chút giá cả không ít món ăn đây.

Tỷ như cá muối, gan ngỗng. . .

Cá muối a! Đây chính là chỉ có tham gia hôn lễ của người khác mới có thể ăn được món ăn!

Mặc dù cái bụng đã rất no rồi, thế nhưng Diệp Văn vẫn là không nhịn được ăn nhiều một điểm.

"Mới ăn hai bát cơm. . ." Diệp Văn ở trong lòng oán trách, vị dung lượng thật nhỏ a! Mặc dù cái bụng là no rồi, nhưng là miệng cắn bản một điểm đều không no nha!

Ba người sau khi ăn xong, người hầu gái cùng bọn cận vệ một bên ngồi vây quanh tới, ăn xong rồi đồ ăn thừa.

Nói là đồ ăn thừa, trên thực tế thật nhiều món ăn đều không động tới. . .

Không cam lòng a. . .

"Con gái xuyên đồng phục học sinh cũng rất dễ nhìn nha." Diệp phụ đứng ở Diệp mẫu bên người, nhỏ giọng Địa nói rằng.

"Vậy người mới vừa rồi còn nói nàng."

"Khục khục!" Diệp phụ ho khan hai tiếng, không có đáp lại.

Diệp phụ cùng Diệp mẫu chán đến mình trong phòng ngủ đi tới, Diệp Văn ác ý Địa phỏng đoán hai người tiếp xuống sắp sửa làm ra sự tình.

...

Tại người hầu gái môn trong phòng nghỉ ngơi.

Tiểu người hầu gái môn đem người hầu gái trường vây vào giữa, tại góc phòng bên trong chính tề Địa chất đồng đồng gói tốt y vật.

"Lần này lão gia trở về cho đại gia dẫn theo quần áo mới, có người nói là Nhật Bản mới nhất kiểu dáng a, còn có một chút tiểu đồ trang sức."

"Oa ——" người hầu gái môn sợ hãi thán phục, lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

"Đại gia đều xếp thành hàng, mỗi người đều có lôm chôm."

Lĩnh đến y vật người hầu gái môn đã không thể chờ đợi được nữa Địa đổi lên quần áo đến.

Người hầu gái phòng nghỉ ngơi trên thực tế cũng là một cái phòng thay quần áo.

Ân. . . Từ Nhật Bản mua được người hầu gái trang, cái này đã có một loại nào đó khác biệt tính chất.

Quả nhiên, tân người hầu gái trang liền đầu gối đều chỉ là miễn cưỡng đạt đến, đồng bộ tia · miết là bán đồng Bạch · tia, trên y phục đường viền hoa cùng nhẵn nhéo cũng khá nhiều, thậm chí có một cái đồng bộ miều nhĩ đồ trang sức, đồ trang sức là một chiếc lá dây chuyền cùng ngân chất có chứa lục lạc tay hoàn. . .

"Không đúng, cái này tay hoàn không phải như vậy đâu." Người hầu gái trưởng nói rằng, "Một cái đai tại trên tay trái, một con khác đai bên phải chân mắt cá chân đi lên."

"A? Thật kỳ quái đai Pháp."

"Váy tốt ngắn. . ."

"Hừm, tốt ngắn nha. . . Cảm giác không cần thận liên sẽ đi Quang đây. . ."

Vào lúc ấy Thiên · hướng vẫn không có như thế mở ra đây. . .

. . .

"Đình đương đình đương." Diệp Văn ngồi trước máy vi tính, trong hành lang truyền đến lạnh lạnh lục lạc thanh.

"Tiểu thư ~ ta đi vào á?" Là Thủy Trĩ Thi thanh âm.

"Vào đi." Diệp Văn chính đang xem lướt qua website đâu, vậy mà phát hiện hơn nhiều nàng không biết đồ vật.

Tại đoạn thời gian đó, vậy mà có loại này tin tức a, phát sinh đại sự tình gì a loại hình.

Tại chúng ta con đường đi tới đi lên, hay là thật bỏ qua hơn nhiều.

"Tiểu thư ~" Thủy Trĩ Thi lại nhào tới, sụt sịt gò má của nàng, sau đó tại bên cạnh nàng xoay một vòng, "Tiểu thư người nhìn, thế nào?"

"Cái gì?" Diệp Văn nghiêng đầu sang chỗ khác, thứ liếc mắt liền thấy cái kia đoạn bóng loáng tuyệt đối Lĩnh Vực.

Thanh tú màu trắng gầy da, mắt cá chân đi lên mang có lục lạc ngân hoàn, trên tay cũng có. . .

"Mặc quần áo này. . . Lấy ở đâu?" Cái này rõ ràng liền đúng cosplay trang phục nha! Nói đến, tiểu Thi xuyên mặc quần áo này cũng thật là rất có người hầu gái khí chất a. . . Không hồ là nghề nghiệp người hầu gái.

"Là lão gia mang về quần áo mới a, từ Nhật Bản qua lại đến." Thủy Trĩ Thi lại xoay một vòng, "Thế nào, tiểu thư, không sai a ~"

"Ừ, không tồi không tồi. . ." Diệp Văn lau mồ hôi, cái này chẳng lẽ liền đúng phụ thân đại nhân ác thú vị sao?

Nghĩ đến vừa nãy phụ thân lạnh lẽ tự nhủ, Diệp Văn liền muốn cười, rõ ràng rất tùy ý người, cần phải nguy trang đến mức nghiêm túc như vậy, bất quá đúng là thật đáng yêu.

"Tiểu thư ~ tiểu Thi muốn cùng người cùng ngủ." Tiểu người hầu gái làm nũng nói.

"A a?"

Ân. . . Mặc dù là cái tiểu nữ hài, bất quá vóc người phát dục đã không sai đâu, bộ ngực cũng có nhô lên. . . Hồng bét, ta đang suy nghĩ gì! Diệp Văn mau mau lung lay đầu, suy nghĩ thế nào cự tuyệt nàng.

"Tiểu Thi, ta cũng nghe được nha." Công đột nhiên truyền đến người hầu gái trưởng thanh âm, "Lại muốn lên kút cùng tiểu thư ngủ, mau chạy ra đây."

"A. . ." Tiểu Thi cúi đầu ừ rừ đi ra ngoài.

Liền ngay cả lục lạc thanh âm tựa hồ cũng không phải vui vẻ như vậy.

"Cái kia. . ." Diệp Văn hối hận rồi, có cái tiểu người hầu gái phối mình ngủ thật tốt a, mình nhưng chưa từng có cùng cùng tuổi cô gái đồng thời ngủ qua đây!

"Tiểu thư, không cần thế nàng giải thích, chúng ta đi á." Người hầu gái trưởng nói rằng, lôi kéo tiểu người hầu gái rời đi.

Không phải là muốn sờ mò cô gái mà, mò mình không liền có thể lấy nha! Diệp Văn ở trong lòng an ủi mình, dùng sức xoa xoa mình bộ ngực.

"Đau quá!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Phòng thay quần áo

Ngày thứ hai, Diệp Văn dậy thật sớm, tắm rửa ánh mặt trời, cảm giác cả người đều đặc biệt tinh thần, ngoại trừ tiểu học năm thứ ba trước đó, nàng liền chưa bao giờ có như thế chờ mong đi học.

Hiện tại thời gian mới sáu giờ, không biết bữa sáng có hay không chuẩn bị kỹ càng đây? Diệp Văn nghĩ, đơn giản rửa mặt một chút, nỗ lực hồi ức ngày hôm qua người hầu gái trưởng cho mình trát mỹ phẩm phương pháp, đâm một cái cực kỳ sứt sọc đan đuôi ngựa.

"A. . . Thật là khó nhìn." Diệp Văn nhìn trong gương kiểu tóc, lại lần nữa đâm mấy lần. Cuối cùng cũng coi như trát ra một cái bình thường có thể nhìn được tóc thắt bím đuôi ngựa, nàng hài lòng gật gật đầu, "Ừm. . . Không sai. . . Thật đáng yêu. . ."

Đi xuống lầu dưới thời điểm, tại trên bàn ăn càng nhưng đã mang lên bữa sáng, nóng hổi hấp chà bông bánh mì, lòng đỏ trứng chưa hoàn toàn động lại trứng chân, một chén sữa bò, sau đó liền đứng một số bánh ngọt.

Một trận phong phú bữa sáng.

Lúc này Diệp mẫu cũng đã mặc chỉnh tề Địa đi xuống, nhìn thấy chính đang ăn điểm tâm Diệp Văn, nói: "Ngoan con gái, ngày hôm nay làm sao dậy sớm như vậy?"

"Ừm. . . Ngủ no rồi nha. . ." Diệp Văn đem một khối trắng như tuyết bánh ngọt ném vào trong miệng, mơ hồ không rõ Địa nói rằng.

Diệp Văn chuyên môn bảo tiêu Vương Huy tiểu ca đã lẳng lẳng chờ ở cổng, tự nhiên là phải đem nàng đưa tới trường học á.

So với xe đặc chủng đưa đón, Diệp Văn càng quen thuộc mình ngồi xe trên dưới học, bất quá bởi vì không có tới đây xe công cộng, cho nên đành phải thôi.

Ánh mặt trời sáng rõ tùy ý ở trên mặt đất, Diệp Văn đi dưới ánh mặt trời, chỉ cảm thấy thân thể ấm áp, không biết là ánh mặt trời ấm áp, hay là bởi vì có thể nhìn thấy Kim Tinh mà cảm thấy kích động đây?

Văn Lan Học Viện có một tiết rất rất các khóa học khác —— hình thể khóa, có người nói là vì làm cho thẳng học sinh điệu bộ mà thiết lập, cũng có nói bởi vì nguyên lai Văn Lan Học Viện là nữ giáo, ở trường học cái · cách sau khi mặc dù cũng bắt đầu hấp thu nam học sinh, bất quá cái này chương trình học lại bị bảo lưu lại.

Văn Lan Học Viện còn bảo lưu khá là cổ xưa chương trình học, tựa hồ là làm kỷ niệm.

Chia ra làm hình thể khóa, gia chính khóa cùng bơi khóa, bơi khóa càng đặc thù một chút, là chỉ ở mùa hè mở ra chương trình học.

Nhớ tới năm đó mỗi lần đi lên hình thể khóa, Diệp Văn đều thống khổ cũng vui sướng.

Hình thể khóa bọn học sinh cũng phải mặc vào vũ đạo hải, bất luận nam nữ, đương nhiên cái này cũng không phải thống khổ nhất, thống khổ nhất chính là đi lên hình thể khóa còn phải mặc vào liền quần tất, tại nam sinh trong mắt, thứ này liền đúng cô gái xuyên, mặc ở trên người mình thật sự là quá thống khổ.

Cho tới vui sướng nha. . . Nhìn lấy các nữ hài tử làm các loại động tác biểu hiện vóc người, đối với vào lúc ấy tới nói, đã là tương đương có lạc thú sự tình —— huống chi Diệp Văn còn là một chân khổng. . .

Thế là ngày hôm nay, cao một, ba ban bọn học sinh nghênh đón học sinh cấp ba nhai bên trong đệ nhất tiết hình thể khóa.

"Các bạn học liền quần tất cùng vũ đạo hài đều dẫn theo sao?" Chủ nhiệm lớp A Đan trạm đang bực giảng đi lên hỏi.

"Mang á ~" mềm mại thanh âm là các nữ hài tử.

"Không mang!"

"Đã quên!"

"Xuyên mao!"

Âm ỉ tiếng la là đến từ con trai môn. Năm đó Diệp Văn cũng là một thành viên trong bọn họ.

"Không mang đồng học đến mặt trên lĩnh liền quần tất, đây là dùng ban phí mua nha." A Đan giáo hoạt Địa cười cợt.

Không mang các nữ sinh tự nhiên là thật cao hứng, mà các nam sinh thì là tiếng oán than dầy đặc.

"Nhân sinh thực sự là quá gian nan. . ." Đây là lão huy thờ dài.

"Rất lớn sao?" Cổ Phi cùng Lạc Lương Kiểm không cần mặt mũi hỏi.

"Lại phải mặc nữ trang. . ."

Vốn đang tại oán trách các nam sinh trong nháy mắt sôi trào, lập tức đưa mắt tập trung ở nói ra câu nói này nhân thân đi lên.

Thực sự là bị các bạn học trêu tức làm đệ tam chủ hoa Phong Vũ Lam.

"Nhìn lấy ta làm gì. . ." Phong Vũ Lam có chút lúng túng.

"Ngươi nói ngươi xuyên qua nữ trang?" Chúng nam sinh trằm miệng một lời.

"A?" Phong Vũ Lam giả ngu.

"Đừng giả bộ, chúng ta cũng nghe được rồi!" Lạc Lương Kiểm một mặt vẻ mặt bi ối.

"Lúc nào truyền tới xem một chút nha!" Cổ Phi cũng là một mặt hèn mọn.

"Đừng nghịch." Phong Vũ Lam đang hoảng trịnh trọng Địa đẩy ra tập hợp gần nhất mấy cái nam sinh.

"Câu nói này cũng thật giống cô gái a!"

Nhìn lấy vây quanh Phong Vũ Lam mọi người, Thu Dịch hai tay ôm ngực đứng ở một bên.

"Không đáng cấp." Thu Dịch trang · bức, ánh mắt lại không ngừng giống Phong Vũ Lam trên thân phiêu, não bù hấn xuyên nữ trang đáng vẻ.

"Phát sinh cái gì?" Các nữ sinh cũng vây quanh.

Diệp Văn đúng là biết bọn hấn đang nói cái gì, tại trong trí nhớ của nàng, lần thứ nhất hình thể khóa thời điểm Phong Vũ Lam không cần thận nói lộ hết nói ra hấn đã từng xuyên qua nữ trang sự tình, dẫn đến đằng sau một loạt bi kịch. . .

Thật không nghĩ tới, có một ngày mình cũng sẽ lấy nữ sinh thân phận mặc vào liền quần tất, vừa nghĩ tới có thể lẫn vào nữ sinh phòng thay quần áo, Diệp Văn ngum nước đều sắp chảy ra.

Ân, ta chỉ là muốn nhìn Kim Tinh. Diệp Văn mình biện giải cho mình.

"Văn, liền quần tất dẫn theo sao?" Kim Tinh nhìn lấy nàng cảm cười khúc khích Diệp Văn hỏi.

"Khục!" Diệp Văn vội vã vội ho một tiếng, đem càng ngày càng hồngбет nội dung dọn dẹp ra đầu óc, "Không mang. . ."

"Ta mượn ngươi đi!" Kim Tinh nói.

"A? !" Hạnh phúc đến quá đột nhiên, xuyên Kim Tinh xuyên qua sao? Khục khục. . . Diệp Văn cảm giác mình mặt có chút nóng lên, "Không, không cần. . . Ta hướng về A Đan lĩnh là tốt rồi. . ."

"A? Loại kia cũng không biết mua được có chưa có rửa đầu, rất bẩn á, ta vừa vận dẫn theo hai cái nha. Yên tâm đi, đều là không xuyên qua."

"Ồ. . . A!" Diệp Văn liền dạng này mơ mơ màng màng Địa đáp ứng rồi, Kim Tinh từ trong bọc sách lấy ra hai cái túi ni lông, bên trong là điệp Địa chỉnh tề liền quần tất, vừa nhìn liền đứng tấy qua, thậm chí còn lưu lại giặt quần áo phần hương vị.

Diệp Văn tiếp nhận liền quần tất, cảm giác vật như vậy thật sự là quá phỏng tay, trong đầu xuất hiện lần nữa một số hồng bét hình ảnh.

"Văn Văn làm sao rồi? Mặt như thế hồng?" Lục Vũ tập hợp đi lên tới hỏi.

"A, không cái gì không cái gì!" Diệp Văn đem tập hợp đến mức rất gần Lục Vũ đẩy ra, đứng dậy, đạo, "Đi thôi đi thôi, chờ sau đó liền lên khóa, trước tiên đi phòng thay quần áo đi!"

Các nữ sinh đứng là khá là tích cực, rất sớm Địa đến vũ đạo cửa phòng học, lúc này vũ đạo cửa phòng học còn chưa mở đây.

Cho tới các nam sinh thì là có thể nhiều làm phiền một lúc toán một lúc, đợi được đi học mới chậm rãi đặc đi qua.

"Oa! Kim Tinh ngực thật lớn a!" Lục Vũ kinh hô, đưa tay nhấn ở Kim Tinh ngực.

"Đừng nghịch đừng nghịch." Kim Tinh vỗ bỏ nàng hàm trư tay.

Hình thể khóa chỉ có thể ăn mặc ngắn tay đi học, cho nên phải đem áo khoác cởi.

Cái này còn cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là. . . Còn muốn đổi liền quần tất a.

Diệp Văn đem từ A Đan nơi đó lĩnh đến vũ đạo hài đặt ở bên chân, ôm Kim Tinh cho liền quần tất không biết làm sao.

Mặc vào liền quần tất đương nhiên phải đem giày khó cởi. . . Thế là cái kia từng cái từng cái phong cách khác biệt bên trong · khó liền hiện ra ở Diệp Văn trước đó.

Kim Tinh ăn mặc có chút thiên tiểu nhân: nhỏ bé màu đen Lôi Ti mập thứ (bên trong · khó), tròn trịa cái mông hấp dẫn Diệp Văn nhãn cầu, còn có Lục Vũ tiểu hùng đồ án mập thứ. . . Đặc biệt tại cúi người xuống thời điểm. . .

Thiên Đường a!

Diệp Văn xoay mũi không chịu nổi, hai hàng máu mũi chảy ra, sau đó nàng cảm giác một trận đầu vàng mắt hoa, mắt tối sầm lại, mất đi ý thức.

Tại cuối cùng mất đi ý thức trong nháy mắt đó nàng còn tại tiệc nuôi. . . Đáng ghét, hiếm thấy có cơ hội tốt như vậy, lại muốn té xỉu sao?

Là Thiên Đường, cũng là địa ngục.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hình thể khóa

"Diệp Văn? Diệp Văn?" Đứng ở Diệp Văn bên người Kim Tinh trước tiên phát hiện đột nhiên ngất đi nàng, lập tức đưa tay đưa nàng đỡ lấy.

"Văn Văn, Văn Văn, làm sao rồi?" Lục Vũ tại Diệp Văn bên tai la lớn.

Chính đang thay quần áo các nữ sinh cũng đưa mắt hướng về nơi này quăng tới.

Đáng ghét... Còn muốn lại liếc mắt nhìn! Diệp Văn ý thức còn chưa hoàn toàn mất đi, đang cố gắng Địa gậy gậy.

Kim Tinh từ Lục Vũ cái kia tiếp nhận khăn giấy, mềm nhẹ mà đem Diệp Văn máu trên mặt tích lau rơi.

Tỉnh lại, tỉnh lại tỉnh lại! Rốt cục, miệng công hồn chiến thắng bản năng của thân thể, Diệp Văn cố gắng, chậm rãi mở mắt ra.

Hơi vừa nghiêng đầu, liền cảm giác mặt kề sát ở một loại nào đó mềm mại nghi tự bộ ngực vật thể đi lên, Diệp Văn mau mau đứng dậy lùi lại mấy bước.

Đại não một trận mê muội, nàng mau mau dùng tay chống đỡ tại trên bệ cửa sổ, đầu ngẩng lên Thiên, đối đãi những kia còn chưa đổi tốt liền quần tất các

nữ sinh nói rằng: "Ta không có chuyện gì... Không cần phải để ý đến ta..."

"Thật sự không có chuyện gì sao?"

"Có muốn hay không đi phòng cứu thương a?"

"Văn Văn, cảm giác nơi nào không thoải mái sao? Không muốn miễn cưỡng."

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì..." Diệp Văn vẫy vẫy một cái tay khác, "Có thể là ngày hôm qua chạy cự li dài đi chứng về sau chứ..."

"Không có chuyện gì là tốt rồi, mau mau đổi tốt bất tất cùng đi ra ngoài đi." Kim Tinh nói.

"Ừ, không có chuyện gì là tốt rồi, hắc hắc, muốn ta giúp người xuyên à?" Lục Vũ tiểu trên mặt tròn tròn đầy giáo hoạt tiểu dung.

Diệp Văn vội vã cự tuyệt, nhanh chóng mặc vào màu đen liền thể miệt, may là vật này cũng không phải quá khó xuyên, trên thực tế là cùng quần gàn như, liền đúng bạc điểm mà thôi.

Chân bị bao quá chặt chẽ, dùng tay nhẹ nhàng chạm đến, còn có thể có một loại cảm giác kỳ diệu.

Diệp Văn nhìn lấy mình cặp kia tinh tế chân, tựa hồ tùy tiện bày cái gì diệu bộ đều đối đãi chân không ham muốn giả môn tràn ngập mê hoặc.

"Đi á đi á, đừng xem, đi vào nhanh một chút đi." Lục Vũ đẩy Diệp Văn đi vào vũ đạo phòng học.

...

Lại tới xem một chút nam sinh bên này, nam sinh bên này hiển nhiên là có chút hỗn loạn, đối với các nam sinh tới nói, vậy đại khái là lần đầu tiên trong đời xuyên liền quần tất, cũng may đại gia đều xuyên, xấu hổ cảm đã bị rơi xuống thấp nhất.

Vào lúc này Lạc Lương Kiểm còn tại không tu không tảo Địa lớn tiếng nói nguyên lai mình chân còn rất tế, có thể xuyên tiến liền quần tất loại hình.

Cổ Phi liền khá là phiền muộn, bởi vì A Đan cho chính là đều mã, cho nên liền quần tất mặc ở trên đùi của hắn cảm giác hội có bất cứ lúc nào phá tan đến nguy hiểm.

Đương nhiên, nhất là làm cho người ta chú ý liền đúng Phong Vũ Lam, giáo khổ mới vừa cởi, liền quần tất lại vẫn không có mặc vào, lúc này đang bị các nam sinh coi như hi hữu động vật vậy xem.

Liền ngay cả Thu Dịch cũng không giả bộ rụt rè, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm Phong Vũ Lam bấp đùi nhìn.

"Oa! Chân tốt Bạch a!"

"Một cọng lông đều không có, tốt bóng loáng!"

"Hoàn toàn liền đúng nữ sinh chân a!"

Mọi người sợ hãi thán phục.

"Ta có thể sờ một chút sao?" Thu Dịch đưa tay đặt ở Phong Vũ Lam trên đùi, đưa tới chúng nam sinh khinh bỉ thần sắc.

"Người đều sờ soạng còn hỏi." Lão huy nói khinh bỉ nói.

"Ta cũng phải mò!" Lạc Lương Kiểm thứ hai nói rằng.

Thế là chúng các nam sinh liền tranh đoạt mò Phong Vũ Lam bấp đùi, Phong Vũ Lam tựa ở bên cửa sổ, ở trong gió ngổn ngang.

"Cái này cái bấp đùi là ta!" Thu Dịch trực tiếp ôm lấy Phong Vũ Lam một cái bấp đùi, cao giọng tuyên bố.

A hắc hắc... Chân không phúc lợi a!

Bấp đùi không có chỗ sờ soạng, các nam sinh liền đem ma trảo hướng về những nơi khác thân đi, cái gì bộ ngực a, cánh tay a, eo a, tóm lại liền đúng toàn thân đều bị mò toàn bộ.

Thậm chí có không có ý tốt giả ý đồ đưa tay đưa đến Phong Vũ Lam giữa hai chân vị trí, mặc dù Phong Vũ Lam chặt chẽ che chở nơi đó.

"Này này! Các nam sinh đều đang làm gì thế! Đổi tốt liền mau chạy ra đây!"

Là hình thể tiếng của lão sư.

Mọi người cả kinh, mau mau bốn phía tản ra, chỉ có Thu Dịch cuối cùng dùng mặt sượt hai lần Phong Vũ Lam bấp đùi, lúc này mới coi như thôi.

Còn lại thời gian cuối cùng cũng coi như là bình thường đối tốt liền quần tất, đợi được chúng các nam sinh một mặt hèn mọn toàn bộ đi ra ngoài, Phong Vũ Lam môn ăn thận trọng Địa đi ra, trên mặt một bộ chán kinh biểu lộ, hai chân nhún nhố cùng nhau, rất giống một cái thẹn thùng nữ sinh.

Chúng các nữ sinh bát quái hồn lại cháy hừng hực, mới vừa mới đến đây phát sinh cái gì? Là các nam sinh tập thể xâm phạm Phong Vũ Lam sao? Một số nữ môn nào bù một khi bắt đầu, liền dừng lại không được, sau đó đem nào bù nội dung chia sẻ cho bên người các nữ sinh.

Diệp Văn tự nhiên là biết chuyện này, bất quá coi như lại từ đầu trải qua một lần cũng cảm thấy vô cùng thú vị, lúc này chính say sưa ngon lành Địa nghe Lục Vũ nào bù đi ra hồngбет tình tiết đây.

Bên này Phong Vũ Lam ngồi xuống, các nam sinh nữ sinh cũng đều kinh hô mở ra. Bởi vì Phong Vũ Lam tư thế ngồi vậy mà là con vịt ngồi, hơn nhiều các nam sinh dồn dập thử nghiệm, kết quả tự nhiên là mỗi một người đều đau đến nhếch nhia thử miệng.

Con vịt tư thế ngồi là đem bàn chân cùng bắp chân cũng tại bắp đùi rìa ngoài, mà cái mông thì lại hoàn toàn ép sát mặt đất tư thế ngồi, phi thường có thể thể hiện ra cô gái đáng yêu một loại tư thế ngồi, bình thường tới nói nam tính là không cách nào làm được.

Các nữ hài tử cũng dồn dập thử nghiệm, thế nhưng cũng không có thiếu cô gái không cách nào thành công làm được.

Ngồi ở Diệp Văn bên người Lục Vũ cũng thử một hồi, lập tức cao hứng lớn tiếng kêu lên: "Ha ~ nhìn nha ~ ta thành công rồi! ~ "

"Tình người thế nào?" Lục Vũ hưng phấn hỏi.

"Ta cũng có thể a ~" Kim Tinh cười nói.

"Văn Văn đây?" Lục Vũ quay đầu lại hỏi Diệp Văn.

"Ày... Ta không biết a..."

"Thử một chút xem nha." Kim Tinh đẩy một cái Diệp Văn thân thể.

"Ồ... Được rồi..." Diệp Văn thận trọng Địa làm ra cái tư thế này, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

Kết quả rất thuận lợi, không hề có một chút cảm giác đau đớn, lại như là duỗi duỗi tay dễ dàng như vậy.

Nữ tính ưu thế à... Diệp Văn thầm nói.

"Ồ! A! Phong Vũ Lam quả nhiên là cô gái a! Vậy mà có thể làm ra loại này tư thế ngồi!" Các nam sinh ồn ào.

Phong Vũ Lam nhìn thấy chung quanh phản ứng lớn như vậy, vội vã biến hóa một cái tư thế ngồi, khép hai chân lại tại bên người tư thế ngồi, bất quá vẫn như cũ là như vậy nữ tính hóa...

"Yên tĩnh yên tĩnh!" Hình thể khóa lão sư lên tiếng, "Cái này tiết là các người đệ nhất tiết hình thể khóa, cho nên ta muốn tới nói rõ một chút đi lên hình thể khóa có cái nào chỗ tốt, cũng hi vọng các bạn học sau khi trở về cũng phải duy trì rèn luyện..."

Đệ nhất tiết hình thể khóa chỉ là giảng thuật một chút văn tự tri thức, sau đó lại nhìn một chút vũ đạo video liền kết thúc.

Một chút khóa, các nam sinh liền biểu hiện ra so với nữ sinh cao hơn nhiều tính tích cực, như ong vỡ tổ Địa vọt vào phòng thay quần áo, muốn vội vàng đem liền quần tất đổi đi.

"Phong Vũ Lam, đi nhầm lộ á, nơi này là nam phòng thay quần áo." Lạc Lương Kiểm cười trêu nói.

"Ta là nam!" Phong Vũ Lam có chút tức giận.

"A được rồi được rồi." Lạc Lương Kiểm vừa nhìn Phong Vũ Lam tức rồi, mau mau đình chỉ chuyện cười thoải, tránh ra vào cửa lộ.

Vừa vặn đi ngang qua Diệp Văn khẽ mỉm cười, đột nhiên từ phía sau lưng ôm lấy Phong Vũ Lam, Phong Vũ Lam cả kinh, quay đầu nhìn lại, là một tấm khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu.

"... Sao, làm sao?" Phong Vũ Lam lắp ba lắp bắp hỏi.

"Đến đây đi đến đây đi, các nam sinh đều bắt nạt người, đến nữ phòng thay quần áo đổi đi, chúng ta sẽ không bắt nạt người nha." Diệp Văn cười xấu xa nói.

Bên người nữ sinh cũng nâng hai tay tán thành.

"Cho! Đây là Phong Vũ Lam quần cùng giày!" Có không có ý tốt người vội vã đem Phong Vũ Lam giày khó cùng giày ném đi ra.

Thế là Phong Vũ Lam liền dạng này nước mắt lưng tròng bị bắt tiến vào nữ phòng thay quần áo...

Ha ha! Rốt cục thực hiện năm đó nguyện vọng! Đem Phong Vũ Lam kéo vào nữ phòng thay quần áo rồi!

Diệp Văn ở trong lòng cười lớn.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Thay y phục play

Mới ra lang oa, lại vào miệng cạp Phong Vũ Lam đã nằm ở trạng thái thất thần, giống cái bồ oa oa như thể tùy ý các nữ hài tử thể nào đùa bỡn đều không phản ứng chút nào.

"Bắp đùi tốt bóng loáng a!" Các nữ hài tử lớn mật mà đưa tay đặt ở Phong Vũ Lam trên đùi.

"Hừm, một cây chân mao cũng không có chứ."

"Chân tốt tế a. . ."

"Ha ha, ước ao á?"

Các nữ hài tử đã đem Phong Vũ Lam liền quần tất kéo xuống một nửa, vừa nói vừa thẳng thắn giúp hắn đem liền quần tất toàn bộ đều bái đi.

Phong Vũ Lam con người đã mất đi tiêu cự. . .

"Nơi này có không biết là ai váy ngắn đây! Thật giống là đội cổ động viên trang phục!" Có nữ sinh giờ một đầu màu đỏ ô vuông váy ngắn la lớn.

"Nhanh lên một chút cho Phong Vũ Lam xuyên!" Diệp Văn liền vội vàng nói.

Thế là các nữ hài tử lại ba chân bốn cẳng Địa giúp Phong Vũ Lam mặc vào váy ngắn, trắng nõn nhẵn nhụi chân dài, đáng yêu váy ngắn, còn có cái kia khiến người ta tràn ngập tìm kiếm dục vọng váy ngắn bên trong sự vật. . .

Phong Vũ Lam đang bị đôi nữ trang thời điểm cũng đã phục hồi tinh thần lại, thế nhưng bị chúng các nữ sinh ép ngã trên mặt đất, căn bản không có năng lực chống cự, một mặt thất kinh.

"A a? Váy bị đồ vật gì nâng lên đến rồi?" Có nữ sinh tò mò hỏi.

"Là cái gì nha?" Một người khác nữ sinh đưa tay ra đụng một cái, "Thật giống có chút ngạnh?"

"Khục khục!" Lục Vũ dùng sức Địa ho khan, đoán chừng nàng là biết đó là vật gì.

Kim Tinh ở một bên thuần khiết hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Đó là vật gì?"

"Ủm. . . Đó là nam nhân mới có đồ vật." Diệp Văn uyển chuyển giải thích.

Có một nửa nữ sinh đã rõ ràng đó là cái gì, lập tức tu đỏ mặt, Kim Tinh lại vẫn như cũ nghi hoặc không rõ, không ngừng mà truy hỏi đó là cái gì.

Diệp Văn không biết nên nói như thế nào, không thể làm gì khác hơn là đem vấn đề vớt cho Lục Vũ.

"Thứ đó, ta làm sao biết nên nói như thế nào a!" Lục Vũ tả oán nói.

"Keng keng keng ——" chuông vào học tiếng vang lên, phảng phất đến từ Thiên Đường cứu rỗi, các nữ sinh cũng đã đổi tốt quần áo, mau mau hướng về phòng học chạy đi, đem Phong Vũ Lam bỏ vào nữ phòng thay quần áo bên trong.

"Hô. . ." Phong Vũ Lam thở phào một cái, cũng vội vàng đem váy còi, đôi giày khổ, rốt cục tại chính thức chuông vang lên trước đó vài giây vọt vào trong phòng học.

Một ngày kia Phong Vũ Lam cả ngày đều không lên tiếng.

. . .

Diệp Văn tại trong lớp đã trở thành học bá tồn tại, mỗi sáng sớm tổng có thật nhiều người mượn nàg bài tập sao, đây cơ hồ đã trở thành một cái thói quen. . .

Lại là một cái sáng sáng sớm, Diệp Văn vẫn như cũ như thường ngày như vậy, cái thứ nhất ngồi ở trong phòng học, nâng cằm nhìn công, hai mắt vô thần Địa không biết đang suy nghĩ gì.

"Yêu —— Diệp Văn!" Ngăn ngắn một tuần ở chung, Thu Dịch cũng đã cùng Diệp Văn rất quen, không lại như vậy câu nệ, đồng thời cũng là mỗi ngày sao bài tập đại quân một thành viên.

"Nhanh, bài tập!" Thu Dịch vọt vào phòng học, đem túi sách vút tại chỗ ngồi, thành thạo Địa từ trong túi tiền móc ra một nhánh bút lông, mở miệng hô.

"Muốn cái gì?" Diệp Văn từ trong ngăn kéo lấy ra từ lâu chuẩn bị kỹ càng một xấp sách bài tập, hỏi.

"Toàn bộ!" Thu Dịch tương đương quả đoán Địa nói rằng.

"Minh năm. . ." Diệp Văn đem sách bài tập than tại trên bàn, nói.

Thu Dịch cũng không xoi mói, liền cầm một quyển cách hán gần nhất, hỏi: "Thứ mấy hiệt?"

"Ba mươi bảy hiệt." Diệp Văn liếc mắt nhìn cái kia bản sách bài tập, nói.

Thu Dịch không nói hai lời bắt đầu sao lên.

"Ngày hôm qua bài tập nhiều như vậy, ngại một phần đều không có làm a?"

"Đúng đấy, mau mau sao, không phải không kịp."

"Thật nhiều đều là sao làm bài tập. . ."

"Thiếu sao điểm là được." Thu Dịch tự tin vô cùng Địa đáp.

Thiếu sao lậu sao, ăn bớt nguyên vật liệu, đây chính là một hạng việc cần kỹ thuật, vừa có thể thiếu sao điểm, có thể lừa dối qua ai, hợp lý lậu sao là mấu chốt nhất.

Theo Thu Dịch đến, các bạn học bắt đầu lục tục Địa đến phòng học, đột nhiên, Diệp Văn nhãn tình sáng lên, là cái kia nàg một mực chờ đợi chờ con gái.

"Tĩnh ~" Diệp Văn chào hỏi nói.

"Văn Văn ~ ngày hôm nay vẫn là như vậy sớm a."

"Tiểu Văn văn, có hay không nhớ ta a ~" Lục Vũ từ Kim Tĩnh sau lưng dò ra một cái vòng tròn tròn đầu, cười đùa nói.

"Không có." Diệp Văn nghiêm trang nói.

"A a a! Thật đau lòng!" Lục Vũ xông về phía trước, mãnh hoảng Diệp Văn đầu.

"Này. . . Đình. . . Còn, có muốn hay không. . . Sao bài tập. . ." Diệp Văn uy hiếp nói.

"Ta sai rồi!" Lục Vũ lập tức nói rằng, sau đó từ than ở trên bàn sách bài tập bên trong lấy đi như thế.

"Không phải chứ ngại, liền sao làm bài tập đều sao?" Lục Vũ quay đầu liếc mắt nhìn Thu Dịch, phát hiện hán chính đang cầm Diệp Văn vở sao tiếng Anh từ đon đây. . .

"Đọc sách đi lên quá phiền phức." Thu Dịch vừa nói, vừa múa bút thành văn.

Buổi sáng liền dạng này đang bận bịu bên trong đi qua, đương nhiên, Diệp Văn là thuộc về nhìn lấy người khác bận bịu loại kia.

Tại buổi sáng thu bài tập thời điểm, Diệp Văn phát hiện nàg bài tập có thật nhiều đều chưa có trở về, tại trong lớp la lớn: "Ai cầm ta bài tập nha!"

Không người trả lời.

Diệp Văn bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là mình đứng dậy tìm kiếm bài tập, nàg đi tới bục giảng thời điểm, tại Lạc Lương Kiểm bên người ngừng

lại.

"Này uy, cái này bản bài tập là ta chứ?" Diệp Văn hỏi.

"A? Thật sao?" Lạc Lương Kiểm phiên đến tò thứ nhất nhìn một chút danh tự, mặt trên viết hai cái cường tráng mạnh mẽ danh tự —— Diệp Văn.

"Này, người sao bài tập cũng không biết là sao ai a!"

"Khục khục, thời gian eo hẹp trương, chưa kịp nhìn." Lạc Lương Kiểm liền cái này lúc nói chuyện, còn tại một trận cuồng sao đầu, sách này tả tốc độ đoán chừng một giây đồng hồ được có ba bốn tự, bất quá hần cái kia bùa vẽ quỷ đoán chừng liền chính hần đều xem không hiểu. . .

"Bài tập thu hồi lại á?" Kim Tinh cười nói.

"Hừm, đám gia hỏa này, cầm ta sách bài tập cũng không nói, làm hại ta mỗi ngày đều như thế trì giao bài tập."

"An kéo an kéo, điều này nói rõ nhà ta Văn Văn được hoan nghênh nha."

"Liền đúng liền đúng, sinh ở phúc bên trong không biết phúc." Lục Vũ phụ họa nói.

"Cái gì phúc a!" Diệp Văn trừng Lục Vũ một chút.

. . .

Đệ nhất tiết khóa bị thay đổi khóa, đã biến thành lịch sử khóa, loại này phổ khóa tự nhiên là đại gia thích nhất, cái này tiết lịch sử khóa lão sư cũng lười giảng Địa không có giảng bài, mà là thả một bộ phim phóng sự, để các bạn học mình quan sát.

Dáng dấp như vậy khóa kỳ thật sẽ chờ cho là tự học.

Thu Dịch vào lúc này tìm cái đề tài, nhỏ giọng hỏi.

"Diệp Văn, người giác cho chúng ta ban cái nào nữ sinh xinh đẹp nhất?"

Diệp Văn kinh ngạc liếc mắt nhìn hần, âm thầm oán thầm nói: "Ta làm sao không nhớ rõ ta trước đây có như thế bất quá a. . ."

Bất quá Diệp Văn vẫn là trả lời hần: "Đương nhiên là Kim Tinh nha."

"Là như vậy phải không?" Thu Dịch nhìn Diệp Văn một chút, thật giống là không chuẩn bị kể tục cái đề tài này, "Nam sinh kia đẹp trai nhất đây?"

"Nam sinh a. . ." Diệp Văn suy nghĩ một chút, "Ta cảm thấy Phong Vũ Lam cũng không tệ."

"Hần chỉ là hình dáng giống nữ sinh đi. . . Nhiều lắm toán xinh đẹp, ta nói chính là soái a."

"Soái a. . ." Diệp Văn suy nghĩ một chút, "Vương Hâm chứ?"

"Thích. . . Cái kia kẻ cơ bắp."

"Mà, là chính người muốn nói soái a, ta ngược lại thật ra cảm thấy Phong Vũ Lam xuyên nữ trang rất không tệ a."

"Ồ a! Cái này a, ta cũng cảm thấy, lúc nào để hần xuyên nữ trang thử xem đây!"

"Cái này sợ rằng có chút khó đi. . ." Diệp Văn nói rằng, bởi vì tại khả năng ghi nhớ của hần chưa từng có Phong Vũ Lam xuyên nữ trang sự tình, ân, lần kia phòng thay quần áo cường chế thay y phục không tính.

"Nghe nói sang giáo 100 đầy năm có hoạt động đầu, để Phong Vũ Lam xuyên nữ trang lên đài đi!" Thu Dịch hưng phấn nói.

"Đúng là cái cơ hội. . . Nhưng là hần có chịu hay không đây?"

"Ừm. . . Cho nên muốn kế hoạch một chút. . . Làm sao lừa hần xuyên nữ trang."

"Hắc hắc. . . Phong Vũ Lam" Diệp Văn cùng Thu Dịch đồng thời lộ ra nụ cười tà ác, không hổ là cùng một người. . . Ý nghĩ đều giống nhau.

Phong Vũ Lam hơi nghiêng đầu, vừa nãy thật giống có ai gọi mình?

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nguyệt khảo

Trong nháy mắt cự ly khai giảng đã qua một tháng, trong đám bạn học cũng đã lẫn nhau quen thuộc, đồng thời đúng hạn mà tới còn có cái kia làm người đau đầu nguyệt khảo.

"A —— đáng ghét, muốn nguyệt khảo a, tốt đau đầu." Lục Vũ tả oán nói.

Ngồi ở nàg bên cạnh Kim Tinh cười khở một cái, nói: "Đúng nha, thật nhiều đồ vật đều còn không tìm hiểu được đây."

"Liên đúng liền đúng." Lục Vũ nói, đẩy một chút đang ngẩn người Diệp Văn, đạo, "Nghĩ gì thế."

"A? Không có gì. . ." Diệp Văn từ đờ ra trạng thái phục hồi tinh thần lại, "Làm sao rồi?"

"Hừm, liền đúng muốn hướng về người hỏi một chút học tập bí quyết!" Lục Vũ nói, "Tại sao người đi học đều không thể nào nghe, cảm giác lại cái gì đều sẽ đây."

"Áy. . . Cái này. . ." Diệp Văn suy nghĩ một chút, cũng không thể nói là mình đến từ tương lai, đã từng như các nàg dạng này học được dạng này tri thức đi, "Hừm, ta về nhà có đọc sách á."

Thế là chỉ có thể tìm như thế một cái lý do qua loa lấy lệ.

"Tiểu Vũ người đừng nghĩ á, nào có tùy tùy tiện tiện nên cái gì đều sẽ mà, Văn Văn khẳng định là trở về nghiêm túc học tập á." Kim Tinh sờ lên Lục Vũ đầu, người sau thuận thế Vô ở trong ngực của nàg.

Diệp Văn khê cười cười, nói như vậy cũng không sai, người là không có khả năng tùy tùy tiện tiện liền thành công, tại mỗi một phân sau khi thành công diện luôn có đầy đủ nỗ lực mới được, lại như bản thân nàg, mặc dù coi như thật giống chưa từng có đi nghiêm túc học tập, thế nhưng trên thực tế nàg nhưng là so với các nàg nhiều đọc đến mấy năm sách nha. . . Tương đương với là làm người hai đời, có thể tại phương diện học tập có một ít nho nhỏ thành tựu tự nhiên cũng là chuyện đương nhiên.

"Mặc dù không có cái gì bí quyết, bắt quá có không hiểu vấn đề có thể hỏi ta nha." Diệp Văn mỉm cười an ủi Lục Vũ nói.

"Thích. . ." Lục Vũ một bộ hào không động lực đáng vẽ, "Thật là phiền phức. . ."

"Muốn thành công, liền không thể sợ phiền phức." Diệp Văn nghiêm mặt nói.

"Hừm, Diệp Văn nói không sai." Kim Tinh phối hợp Diệp Văn dạy bảo chạm đất vũ, "Hừm, ta vừa vạ có chút không hiểu hỏi người."

Diệp Văn liền tục ứng thanh.

"Thích! Tiểu hai vợ chồng! Bắt nạt người!" Lục Vũ làm bộ tức giận Địa đáng vẽ nói rằng.

"Tiểu nha đầu." Kim Tinh bóp bóp Lục Vũ mũi, "Có còn muốn hay không thi được rồi?"

Ngày đó ngay khi vui vẻ học tập trong cuộc sống đi qua, Diệp Văn còn chưa bao giờ cảm thấy học tập là như thế một cái vui vẻ sự tình —— mặc dù chỉ là Diệp Văn đang dạy, Kim Tinh cùng Lục Vũ tại học mà thôi.

"Tiểu thư đã về rồi." Quân gia vẫn như cũ như thường ngày như vậy đứng ở cửa biệt thự, mỉm cười đem Diệp Văn đón vào.

"Ba của ta đâu?" Diệp Văn ngó dáo dác.

"Lão gia lại ra ngoại quốc." Lưu quân gia cười nói.

"Ồ. . ." Diệp Văn gật gật đầu, giẩm bậc thang từng từng từng Địa liền vọt vào phòng của mình.

Mặc dù đã là cuối mùa thu, thế nhưng vẫn là khiến người ta cảm thấy có chút khô nóng, vừa nãy bảo tiêu Vương Huy càng làm điều hòa mở có chút cao, vào lúc này Diệp Văn chính đầu đầy mồ hôi đây.

Tại Diệp Văn trong phòng có phòng vệ sinh riêng, một cái siêu cấp đại bồn tắm lớn, Diệp Văn cảm thấy hai, ba người đồng thời rửa ráy khẳng định

không thành vấn đề, vền vẹn một cái phòng vệ sinh liền có hai mươi, ba mươi mét vuông đáng vẽ, cỡ một cái thật to kính chạm đất, có thể đem cả người nhìn một cái không sót gì.

"Hừ hừ hanh ~ hừ hừ hanh ~" Diệp Văn hát lên, thuần thực còi xuống trên đầu vật trang sức, đem tóc thắt bím đuôi ngựa để xuống, màu đen trực phát khoác tại bả vai của nàng.

"Miêu ~" Diệp Văn hướng về trong gương mình bán manh, "Ha ha. . . Manh chết rồi."

Người nào đó hiển nhiên đối với loại này lấy lòng hành vi của chính mình cảm thấy rất hứng thú, không ngừng làm ra các loại đáng yêu, làm quái động tác.

"Sách, đáng yêu như thế, thật sợ có một ngày bị chính ta manh chết rồi đây." Diệp Văn nói một mình Địa nói rằng.

"Ồ. . . Lúc nào trở nên như thế tự yêu mình a! Nhỏ vào nhỏ vào nhỏ vào, ta nhưng là nam nhân a!"

"Ừm. . . Khẳng định không phải tự yêu mình, chẳng qua là cảm thấy trong gương nữ hài đáng yêu mà thôi, a. . . Đáng ghét, tốt đáng tiếc, trong gương chính là chính ta. . ."

Diệp Văn đã từng liên ảo tưởng qua cùng khả ái như vậy thiếu nữ như hình với bóng, sau đó không ngày không đêm Địa làm chút không tu không tảo sự tình. . . Đẳng sau sự kiện kia không hoàn thành, phía trước cái kia như hình với bóng đúng là giấc mơ trở thành sự thật.

Cởi quần áo, Diệp Văn đứng ở bồn cầu bên cạnh, quyết định đứng đi tiểu lấy nhớ lại một chút cách mình đi xa tiểu đệ đệ quân, kết quả phun toàn bộ bồn cầu cùng bồn cầu bên cạnh tất cả đều là, không thể làm gì khác hơn là lại mau mau nắm thủy trùng sạch sẽ, hết bận những này, lại ra hơn nhiều hân.

Diệp Văn ngẩng đầu lên, nhìn thấy thật to kính chạm đất trạm kế tiếp một cái đáng yêu thiếu nữ, phảng phất từ trong ảo tưởng đi ra giống như vậy, trên thân không được mảnh sợi, hạ thân vô cùng trơn bóng bóng loáng, không có một tia dư thừa bộ lông, tình tế chân dài có chút hơi bên trong tám, hoàn mỹ biểu hiện ra thiếu nữ tam giác khu vực, thật sự là dị thường đáng yêu.

Diệp Văn ngần người, bất quá rất nhanh sẽ phục hồi tinh thần lại, nàng đã sắp quen thuộc, thế nhưng vẫn là không dám xem thêm vài lần, mau mau tiến vào đã để tốt nước nóng bồn tắm lớn bên trong.

. . .

Lại là một buổi sáng sớm, Diệp Văn rửa mặt về sau thuần thực đâm một cái xinh đẹp đan đuôi ngựa, tại trên trán cùng hai tán để lại vài sợi sợi tóc, tăng thêm mấy phần đáng yêu mê hoặc.

Ngày hôm nay là nguyệt khảo, bọn học sinh đều áng chừng tâm thần bất định bất an tâm đi tới trường học —— cái này ở trong tự nhiên không bao gồm Diệp Văn.

"Tiểu thư, đến." Vương Huy nhảy xuống xe, kéo dài chỗ kê tài xế cửa xe, ngồi một cái mời điệu bộ.

"Ừm." Diệp Văn đáp một tiếng, nhảy xuống xe đến, "Cảm tạ."

"Tiểu thư không nên khách khí, ta cũng là năm tiền công đây." Vương Huy tiểu ca muốn biểu hiện hài hước điểm, nhưng đáng tiếc không có chút nào thành công.

Diệp Văn vì sợ bị các bạn học nghị luận, cho nên mỗi ngày tới trường học cùng tan học đều không có để Vương Huy đem lái xe đến cửa trường học, mà là tại cách đó không xa một cái chỗ rẽ dừng lại, sau đó tự mình đi bộ vào trường học.

Ngay khi sắp đi tới cửa trường học thời điểm, Thu Dịch hướng Diệp Văn vẫy vẫy tay, la lớn: "Diệp —— văn ——!"

Diệp Văn nghĩ chân, hướng về lờ mờ ra phương hướng của thanh âm nhìn lại.

"Ha. . . Diệp Văn, hiếm thấy như thế sớm nha." Có thể tại cửa trường học ngẫu nhiên gặp Diệp Văn nga để Thu Dịch thật cao hứng, "Điểm tâm ăn chưa?"

"Ăn." Nhìn lấy cái này đã từng mình, Diệp Văn đang đối mặt hân thời điểm, trong lòng trước sau có một loại cảm giác kỳ quái, không nói được là tốt hay xấu.

"Cái kia. . ." Thu Dịch gãi gãi đầu, không có ý tứ Địa nói rằng, "Khực, chờ sau đó cuộc thi. . . Đáp án có thể cho ta mượn sao dưới à. . ."

"Đáp án. . . ?" Diệp Văn quay đầu nhìn Thu Dịch một chút, "Không có hảo hảo ôn tập sao?"

"Hoàn toàn nghe không hiểu lão sư nói được đồ vật a. . . Xin nhờ rồi!" Thu Dịch hai tay tạo thành chữ thập giống như là bái phật như thế luyện một chút chấp tay.

Sao đáp án. . . Diệp Văn nghĩ đến mình đã từng cao trung tựa hồ cũng là dạng này tới được, chỉ bất quá sao chính là người khác đáp án, mà lại cũng không phải một người, mỗi cái môn học còn có sự khác biệt đáp án nhà cung cấp đâu, Kim Tinh liền đúng cung cấp đáp án người một trong, Kim Tinh

có thể hay không là bởi vì ta không cầu tiến tới mới sau đó đều là không để ý tới ta đây. . . Diệp Văn rơi vào trầm tư bên trong.

"Diệp Văn? Diệp Văn?" Thu Dịch thanh âm lại sẽ Diệp Văn kéo trở lại.

Diệp Văn nhìn lấy hấn tội nghiệp biểu lộ, lập tức lòng mềm nhũn, gật gật đầu. Dù sao cái này cũng là mình nha. . . Toán á, liền giúp hấn một tay đi!

Nhìn lấy Thu Dịch vẻ mặt cao hứng, Diệp Văn nhưng lại lần nữa rơi vào trầm tư.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Gian lận

Không có một bóng người trên thao trường rơi xuống một chỗ vàng óng ánh lá cây, trên bầu trời mang theo một vòng màu cam kiểu dương, xanh thắm giữa bầu trời mềm mại bạch vân... Diệp Văn hít sâu một hơi, đây là không có vụ mai không khí mới mẻ...

Nguyệt khảo thời gian định tại cuối tháng chín, nguyệt khảo sau khi kết thúc liền đứng nhất bị người hoan nghênh quốc khánh nghỉ dài hạn, tại dĩ vãng thời điểm, quốc khánh nghỉ dài hạn Diệp Văn đều là cùng những kia các bạn bè đồng thời khắp nơi mạo hiểm, thậm chí là đánh thủy tinh châu đều có thể chơi một ngày.

Đã từng niên đại, đơn thuần vui sướng, đơn giản hạnh phúc... Trưởng thành theo tuổi tác, mình cũng càng ngày càng thành thực, nhưng lại càng ngày càng khó lấy cảm nhận được loại kia vui sướng cùng hạnh phúc, trên thân đều là gánh vác một toà trầm trọng sơn, mua nhà mua xe cưới vợ, dường đưa nhỏ đến trường lại vì hấn mua nhà mua xe cưới vợ... Sinh hoạt áp lực khiến người ta khó có thể thờ ơ.

Vên vên chỉ là nguyệt khảo mà thôi, cho nên chỉ là đem bản kéo dài, để mỗi người đơn độc một cái làm mà thôi, giám thị cũng không phải rất nghiêm ngặt, để rất nhiều đồng học đều có gian lận cơ hội. Thế nhưng dạng này thì lại làm sao đâu, phía trước cũng nói rồi vên vên chỉ là nguyệt khảo mà thôi, lần này có thể gian lận, cuối kỳ thi có thể không? Cuối kỳ thi thành công, thi đại học có thể không... Quay đầu lại, vẫn là công dã tràng.

Diệp Văn cảm thấy mình trước kia thực sự là không cầu tiến tới, nếu là bình thường cố gắng một chút, cũng sẽ không tại lớp 12 thời điểm mệt đến gần chết, mặc dù ôn tập kết quả rất thành công, thế nhưng rõ ràng có thể để cho ôn tập quá trình thoải mái hơn.

"Diệp Văn..." Thu Dịch ngồi ở cách đó không xa trên ghế nhỏ giọng hô, "Ha, đến thời điểm đem đáp án đi phía trái một bên thả một điểm, dạng này ta liền có thể sao đến."

Diệp Văn liếc chéo Thu Dịch một chút, tức giận nói rằng: "Biết!"

Thu Dịch rất nghi hoặc, không biết mình làm sao làm cho nàng tức rồi, nữ nhân thực sự là phức tạp a!

Mặc dù có chút tức giận đã từng mình không cầu tiến tới, bất quá đây cũng là rèn sắt không thành thép a, Diệp Văn vẫn là hội đem đáp án cho hấn sao, nói thế nào cũng là đã từng mình a...

"Văn Văn, sớm~" Kim Tinh đi vào, ngồi ở Diệp Văn phía trước.

"Ngày hôm nay cuộc thi có lòng tin sao?" Diệp Văn quan tâm hỏi.

"Mồ..." Kim Tinh đem ngón trỏ đặt ở bên mép nhấp một lúc, đạo, "Mặc dù ngày hôm qua có giải đáp một chút nghi hoặc, bất quá vẫn là không có lòng tin gì đây..."

"Đừng quá sốt sắng á, chỉ là nguyệt khảo mà thôi nha." Diệp Văn đưa tay chơi lên Kim Tinh cuối sợi tóc, an ủi.

"Ha —— ha —— vù vù ——" Lục Vũ vừa như là phong tương bình thường thở hổn hển, vừa vọt vào phòng học, "Ha... Hô... Còn... Tốt... Không... Vù vù... Trì... Ha... Đến..."

"Cái gì đến muộn? Hiện tại mới bảy điểm..." Diệp Văn liếc mắt nhìn treo ở trên bảng đen chung, kỳ quái hỏi.

"A... ?" Lục Vũ nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn chung, "Ha... Đáng ghét, nhà ta chung hỏng rồi..."

"Người thực sự là gốc bầm sinh a..." Diệp Văn thở dài.

...

"Mời các bạn học ngồi vào vị trí ngồi xong, cuộc thi sắp bắt đầu, không cần có bất kỳ gian lận hành vi, một khi phát hiện không phân chia lý còn muốn ăn xù phạt, đem tất cả sách giáo khoa thả, trên mặt bàn chỉ thả cần văn phòng phẩm... Hiện tại tiên tiến hành ngữ văn cuộc thi..."

Nguyệt khảo liền dạng này tại các bạn học khác biệt tâm tình bên trong bắt đầu rồi, Diệp Văn bắt được ngữ văn bài thi về sau liền bắt đầu múa bút thành văn, ngữ văn là năng cường hạng, càng khỏi nói là loại này từ lâu học được tri thức.

Trường thi bên trong hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nghe gặp bút lông viết chữ thanh âm.

Ngữ văn loại này chương trình học tự nhiên là không có cách nào toàn sao, Diệp Văn đem ngữ văn bài thi lựa chọn đáp án cái kia một mặt treo ở bàn bên trái, sau đó nhẹ nhàng gõ hai lần mặt bàn, Thu Dịch thu được ám hiệu, lập tức quay đầu đem lựa chọn đáp án thu lấy.

Nửa ngày nguyệt khảo rất nhanh sẽ kết thúc, tất cả cũng rất thuận lợi, ngoại trừ tiếng Anh lựa chọn đáp án có chút nhiều, phí đi chút thời gian ở ngoài.

Cuối cùng một môn cuộc thi kết thúc, Thu Dịch mau mau giống Diệp Văn nói cảm ơn.

"Cảm tạ cũng không cần thiết á." Diệp Văn đem bút lông thu vào bút trong túi, "Hi vọng người lần sau không muốn lại sao đáp án."

"A... Ha... Ta tận lực." Thu Dịch qua loa Địa cười nói, một bộ vẫn không dự định nghiêm túc học tập dáng vẻ.

"Không cầu tiến tới." Diệp Văn nhỏ giọng Địa lẩm bầm một câu, không có lại để ý đến hắn, bọc sách trên lưng liền đi tới cổng.

Ngày hôm nay nguyệt khảo về sau buổi chiều không lên lớp, trực tiếp bắt đầu thả quốc khánh nghỉ dài hạn, Diệp Văn cũng chưa hề đem chi buổi sáng khóa loại sự tình này nói cho người trong nhà, năng nhưng là có tính toán khác.

"Kim Tinh ~ đi đường dành riêng cho người đi bộ đi!"

"A?" Hiên nhiên chuyện này là không có sớm đã nói, cho nên Kim Tinh sừng sốt một chút, chợt cười nói, "Tốt, vừa vặn buổi chiều không có chuyện gì đâu, cùng đi đường dành riêng cho người đi bộ đi dạo cũng tốt nha."

"Đi nơi nào đi nơi nào? !" Đang cùng người khác thảo luận nào đó nói đề chính xác đáp án Lục Vũ lập tức nghiêng đầu lại, lớn tiếng mà hỏi.

"Tiểu hài tử không thể đi." Diệp Văn nghiêm mặt nói.

"Phốc..." Kim Tinh che miệng cười nói, "Đi đường dành riêng cho người đi bộ á, cùng đi sao?"

"Đường dành riêng cho người đi bộ a! A... Không mang tiền đây..." Lục Vũ có chút thất lạc.

"Không có chuyện gì, ta dẫn theo." Diệp Văn lời vừa ra khỏi miệng, liền hận không thể đánh mình hai lòng bàn tay, không có chuyện gì không nên nói hai câu làm gì đây! Vốn là mình và Kim Tinh hai người thể giới a!

"Thật đắt? Muốn mua đồ vật gì liền hướng người vay tiền a!" Lục Vũ hoan hô, "Xuất phát! Xuất phát!"

Làm nửa ngày cao hứng nhất vẫn là Lục Vũ...

Mà, tính toán một chút, dù sao cũng có thể cùng Kim Tinh đi chung với nhau nha! Diệp Văn an ủi mình, đi tại Kim Tinh bên người.

Đường dành riêng cho người đi bộ cự ly Văn Lan Học Viện cũng không quá xa, bộ hành đại khái chỉ có nửa giờ lộ trình, đường dành riêng cho người đi bộ bên cạnh là một đầu thanh tịnh sông nhỏ, nơi này là cấm chỉ cơ động xe tiến vào, nhiều nhất cũng là chỉ có một ít người lão đảo Địa cười xe đạp đi ngang qua.

Quản lý vô cùng sạch sẽ từng nhà tiểu điểm, vô một cái Phiến trong suốt tủ kính bên trong Thương gia đặc ý nhất thương phẩm.

"Oa ——!" Lục Vũ ở một cái bày lượng lớn Ba Bì Oa Oa tủ kính trước đó ngừng lại, "Đây là mới nhất! Cát giấu bản trang phục a! Thật nhiều có thể đổi quần áo a!"

"Người vẫn là tiểu hài tử à..." Diệp Văn đánh · · đánh khóe miệng.

Kim Tinh cười nói: "Hừm, Lục Vũ vẫn là tiểu hài tử đâu, yêu thích Ba Bì Oa Oa nha."

Lục Vũ trắng hai người một chút, nói: "Thích! Chồng hát vợ theo!"

Sau đó lại thở dài một hơi, "Thật là đắt a..."

Diệp Văn lập tức mặt đỏ lên, Kim Tinh cười khê, néo néo Diệp Văn khuôn mặt nhỏ, nói: "Nhìn người nói, nhà ta Văn Văn đều thẹn thùng."

"Hừm, cô đầu nhỏ thẹn thùng á!" Lục Vũ cười xấu xa.

"Lão bà ngoan ~" Kim Tinh vuốt lông.

"A?" Lục Vũ lâm vào đại ra trạng thái.

"Hừm, ta cũng cảm thấy Văn Văn hẳn là lão bà ~ ôn nhu như thế đáng yêu, nhất định là cái hiền thê lương mẫu nha."

"Ai cười đến nàng thực sự là có phúc ba đời đây!"

"Bất quá hiện tại Văn Văn lão bà là ta nha." Kim Tinh cười.

Hồn đạm! Tại sao ta là lão bà a! Diệp Văn ở trong lòng rít gào.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bối toán

Diệp Văn lần nữa trải nghiệm đến sinh ở nhà giàu có bên trong chỗ tốt, ngày hôm nay trong bao tiền của nàng đầy đủ sủi có hơn một ngàn đồng tiền, đây là mỗi ngày Diệp mẩu cho nàng tiền tiêu vặt tích góp, Diệp Văn thậm chí hoài nghi nếu như mình trực tiếp hưởng về phụ thân muốn một ngàn đồng tiền hẳn cũng là hoàn toàn sẽ không cự tuyệt.

Tiền tiêu vặt, một ngày một trăm, quá xa xỉ rồi! Phải biết Diệp Văn tốt nghiệp đại học về sau thứ công việc, mỗi ngày tiền lương cũng mới một trăm a! Huống chi là tại thời gian như vậy điểm mười năm trước, giá hàng cùng vào lúc ấy so với là tương đương thấp, một trăm đồng một ngày liền xem như công việc đều xem như là không sai tiền lương, mà Diệp Văn cái này còn chỉ là tiền tiêu vặt mà thôi...

Diệp Văn định thần nhìn lại, tại Lục Vũ nhìn chăm chú hộp trang Ba Bi Oa Oa phía dưới có một cái yết giá ——199 nguyên.

Đối đãi Vu đại nhân tới nói cái này đều xem như là một cái giá cao, huống chi là hài tử, bất quá hiện tại Diệp Văn giàu nứt đổ đổ vách, chỉ là hơn 100 nguyên liền trong bao tiền tiền số lẻ cũng chưa tới.

"Ta đưa người!" Diệp Văn định đem Lục Vũ mua được, có câu nói tốt, nắm người khác tay ngắn, ăn người khác nhu nhược, hi vọng Lục Vũ có thể hảo hảo rõ ràng điểm này a...

"Thật sự? !" Lục Vũ rất kích động.

"Đương nhiên rồi." Diệp Văn làm ra ung dung biểu lộ, đi vào nhà này sáng sửa sạch sẽ cửa hàng.

"Ta đáng yêu tiểu Văn văn, thật sự quá tốt rồi... ! Nhà người rất có tiền sao?"

"A... Vẫn tốt chứ..."

"Hơn một ngày thiếu tiền xài vặt?"

"Một trăm đi..."

Không người trả lời, Diệp Văn quay đầu nhìn lại, Lục Vũ đã một bộ muốn ngắt đi biểu lộ, âm thầm bĩu môi nói: "Cùng ta mẹ tiền lương như thế cao a..."

Kim Tinh cũng là một mặt vẻ mặt kinh ngạc, "Không nghĩ tới Diệp Văn người nhà có tiền như thế a..."

"Khục, không cần để ý không cần để ý..." Diệp Văn không hy vọng gia đình giàu nghèo chênh lệch kéo dài giữa bằng hữu cự ly, "Khi ta là người bình thường là có thể."

"Tốt đời trả khiêm nhường!" Lục Vũ cau mày một cái nói.

"A... ? A? Cái kia... Không phải..." Diệp Văn liếc mắt nhìn Kim Tinh, lo lắng nàng bởi vậy cùng mình xa lánh, nói năng lộn xộn Địa nói rằng.

"An kéo an rồi." Kim Tinh mỉm cười sờ lên đầu của nàng, "Lục Vũ đậu người chơi."

"Hồng hồng! Không nghĩ tới nhà ta tiểu Văn vẫn tốt như vậy đâu!"

Diệp Văn rũ xuống mí mắt nhìn lấy nàng, "Đồ vật có còn muốn hay không muốn..."

"Muốn muốn! Bất quá không thể Bạch muốn á, ta có thể trả tiền phân kỳ sao?"

"Ày..." Diệp Văn suy nghĩ một chút, vốn là là dự định tặng không, bất quá nhìn dáng dấp như vậy thật giống dễ dàng khiến người ta băn khoăn, cuối cùng vẫn gật đầu một cái, "Tùy người á."

Lục Vũ biểu thị thật cao hứng.

Thế là Diệp Văn mua lại cái này đóng gói tinh xảo Ba Bi Oa Oa, Kim Tinh cùng Lục Vũ đang nhìn đến Diệp Văn giáp da bên trong tiền về sau lại nhỏ nhỏ kinh ngạc một phen.

Không thể không nói, trước đây đồ vật cũng thật là đủ lương tâm, cái này Ba Bi Oa Oa 199, bên trong bao hàm đồ vật cùng thực sự là không ít, Diệp Văn nhìn ra bên trong các loại linh kiện sẽ không thiếu với một trăm kiện.

Đường dành riêng cho người đi bộ bên trong có đủ loại cửa hàng, chủ quán hội dùng tự nhận là phương thức thích hợp nhất tại tú kính bên trong trưng bày thương phẩm, các loại khá là tân triều trò chơi đều có thể ở đây tìm tới.

"Mau nhìn mau nhìn! Là bói toán ốc á!" Lục Vũ ôm hộp lớn Ba Bi Oa Oa, vẫn là không có chút nào sống yên ổn.

"Ừm..." Diệp Văn đối với đường dành riêng cho người đi bộ bên trong đồ vật tự nhiên là tương đương quen thuộc, "Thứ đó đều là lừa người á."

"Tiến đi chơi một chút đi." Kim Tinh đề nghị.

"Vậy thì đi xem xem đi." Diệp Văn nói rằng.

Lục Vũ nhìn một chút Diệp Văn, lại nhìn một chút Kim Tinh, bĩu môi, nỗ lực nhịn xuống mới không nói gì.

Xem ra nàng vẫn có nắm người khác tay ngăn ý thức...

Bói toán trong phòng ngồi một cái nhuộm màu tím tóc ngắn nữ nhân, nhìn qua ước chừng chừng ba mươi tuổi, tại hết sức bố trí dưới ánh đèn có chút giống trong truyền thuyết vu bà.

"Bọn nhỏ, muốn đến bói toán sao?" Chủ quán dùng có chút khăn khăn mà giàu có từ tính giọng nữ hỏi.

Lục Vũ không khỏi mà rút lui hai bước, Kim Tinh ôm lấy Diệp Văn tay phải, mềm mại bộ ngực kề sát tại trên cánh tay của nàng, cái này khiến Diệp Văn vô cùng hưởng thụ.

"Ta chỗ này có rất nhiều loại khảo thí, muốn chơi loại nào đây?" Chủ quán mỉm cười hỏi, nhưng đáng tiếc tại ánh đèn bao phủ xuống có vẻ hơi quý dị.

"Bao nhiêu tiền một lần?" Lục Vũ hỏi ra một cái khá là hiện thực vấn đề.

"Mỗi loại trắc thử một lần hai nguyên." Chủ quán đáp.

"Có cái nào khảo thí?" Cái này là khá là không để ý tiền hỏi Pháp.

Mặc dù trước đây thường xuyên đến nơi này đi dạo, nhưng lại rất ít mua đồ, bởi vì đường dành riêng cho người đi bộ đồ vật đều là có chút thiên quý, đối với vào lúc ấy nàng tới nói, căn bản không có nhiều như vậy tiền xài vật mà, cái này bói toán ốc cũng chỉ là đã tới một lần, mà lại chỉ bói toán một vấn đề, đối với có cái nào bói toán nội dung đều từ lâu mơ hồ.

Chủ quán thuận thực đưa ra một cái thực đơn, mặt trên bày ra cổ quái kỳ lạ đa dạng khảo thí.

"Mồ... Trắc trắc kiếp trước?" Kim Tinh chỉ vào thực đơn đi lên một hạng, dùng hỏi thăm ánh mắt nhìn Diệp Văn.

"Tùy tiện á, liền coi như các người muốn toàn bộ chơi một lần đều không có vấn đề nha." Diệp Văn giàu nứt đổ vỡ vách Địa nói rằng.

"Vậy trước tiên đến trắc trắc mình kiếp trước á ~" Kim Tinh hơi mỉm cười nói, tại màu tím ánh đèn bao phủ xuống có vẻ đặc biệt yêu kiều.

"Ai đi tới?" Diệp Văn hỏi.

"Ta đến ta đến!" Lục Vũ biểu hiện ra 120 phân hứng thú, nhanh chóng ngồi ở chủ quán cái bàn nhỏ kia cái ghế đối diện đi lên.

"Thứ này, tin thì lại linh, không tin thì lại mất linh, cho nên cũng không muốn quá đề ở trong lòng." Chủ quán nói, từ trong ngăn kéo lấy ra một thanh tháp la bài, thành thạo Địa rửa một chút bài, sau đó than ở Lục Vũ trước đó, "Tâm tình thả lỏng, cái gì cũng không muốn suy nghĩ, sau đó tùy tiện đánh một tẩm bài đi."

Lục Vũ hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, đưa tay rút ra một tẩm bài, chủ quán nhìn một chút, cười nói: "Ngươi kiếp trước là một cái vui sướng con mèo nhỏ a, không buồn không lo, tự do tự tại, cuối cùng là chết già."

"Cái gì nha! Ta vậy mà là miêu!" Lục Vũ oán trách.

Kim Tinh sờ lên tóc của nàng, khẽ cười nói: "Một con mèo nhỏ mẽ, cùng ngươi rất đáp nha."

"Hai vị muốn đồng thời đánh sao?" Chủ quán hỏi.

"Có thể không?" Kim Tinh tò mò hỏi.

"Đương nhiên có thể."

Thế là hai người các giật một tẩm bài.

"Ủm... Vị tiểu cô nương này, ngươi kiếp trước là một cái ân sâu với khuê phòng đại gia khuê tú, gả cho một cái thương nhân, cuối cùng là bị tiểu thiếp hại chết."

"Ủm... Cái này một vị..." Chủ quán cầm lấy Diệp Văn rút ra tháp la bài, tinh tế quan sát một phen, "Ồ... Lá bài này... Ngươi kiếp trước hay là bị ả giầu, hay là phát sinh cái gì không biết hỗn loạn, tóm lại lá bài này đi lên không có liên quan với ngươi kiếp trước mặc cho nội dung gì, thế nhưng có một chút, ngươi kiếp trước hẳn là không phải bình thường tử vong..."

"Không phải bình thường tử vong? Bị ám sát sao?" Lục Vũ hỏi.

"Không phải bình thường tử vong chỉ chính là siêu tự nhiên siêu thoát, hay là kiếp trước nàng rời đi nàng thế giới đang ở, bị Thần làm cho nhận được Thiên Đường loại hình?"

"Cái gì mà, quá xa đi!" Lục Vũ cổ miệng bất mãn nói.

"Ha ha... Thứ này mà, kỳ thực chỉ là vui đùa một chút mà thôi á. Nghiêm túc ngươi liền thua."

Thế nhưng Diệp Văn lại rơi vào trầm tư, nếu như thật sự có kiếp trước...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tay làm

Từ bói toán điểm đi ra, Diệp Văn vẫn còn đang suy tư bói toán nội dung, đến cùng là trùng hợp hay là thật? Đã thời gian có thể cháy ngược, như vậy phía trên thế giới này có siêu tự nhiên năng lực tồn tại cũng chẳng có gì lạ a. . .

Đường dành riêng cho người đi bộ rất dài, đủ loại kiểu dáng cửa hàng tủ kính bên trong xếp đầy linh lang khắp nơi thương phẩm, lần này đến phiên Diệp Văn kích động.

Bởi vì nàng nhìn thấy một cái đĩa tuyệt bản tay làm, từng là nàng tha thiết ước mơ, là bách biến tiểu anh tay làm, không nghĩ tới lại có thể ở đây tìm tới nó!

Diệp Văn không chút do dự mà mua lại nó, giá cả so với vừa nãy Lục Vũ Ba Bì Oa Oa còn đắt hơn không ít.

"Diệp Văn ngươi là tiểu hài tử à? Yêu thích loại này hoạt hình mô hình." Hiên nhiên Lục Vũ cũng là xem qua bách biến tiểu anh hoạt hình.

"Mua Ba Bì Oa Oa người không có tư cách nói chuyện." Diệp Văn lườm một cái.

Có thể thu gom đến cái này tay làm Diệp Văn đã rất thỏa mãn, đối với tiếp xuống đi dạo phố cũng hào không lời oán hận, cuối cùng Kim Tinh tại Diệp Văn giết giây dưới mưa lại một bộ quần cực ngắn quần áo thủy thủ.

"Váy như thế ngắn. . . Làm sao xuyên ra đi đây?" Kim Tinh hỏi.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, dù sao đến thời điểm hội giáo vận hội hội có đội cổ động viên nha!"

"Giáo vận hội là tại quốc khánh sau khi trở lại mở, vào lúc ấy sẽ không lạnh không. . ."

"Sẽ không đi! Lại xuyên điều giữ ấm khổ được rồi!" Diệp Văn đối với những phương diện này đúng là hiểu khá rõ, lúc này đã tại sát ngum nước đây.

Hắc hắc. . . Không có an toàn khổ niên đại. . .

Tại nhanh muốn đi ra đường dành riêng cho người đi bộ thời điểm, Diệp Văn đột nhiên sáng mắt lên, nhìn thấy một bộ nhìn không sai quần áo.

Thật giống là dùng để cos trang phục, mặt trên nhãn hiệu đi lên viết gấu bắc cực cực trang phục.

Có một đôi lông xù hùng chương ủng cùng găng tay, còn có gấu bắc cực lỗ tai hình dạng lồm chồm cô, một bộ màu trắng áo bông cùng một đầu bó sát người màu xám quần.

Diệp Văn cảm giác mình đại khái là có thu gom phích, lần này không nói hai lời lại sẽ bộ quần áo này mua lại, không bằng sẽ đưa cho tiểu người hầu gái xuyên đi.

"Đi dạo xong á ~ ăn chút gì chứ?" Mua được mình vừa ý nhất đồ vật Diệp Văn cao hứng nói rằng.

"Tốt tốt!" Lục Vũ đem Ba Bì Oa Oa hộp giờ cao khỏi đỉnh đầu, biểu thị tán thành.

"Hừm, ăn chút gì đây?" Kim Tinh liền có vẻ rụt rè hơn nhiều, có lúc Diệp Văn cảm thấy nàng so với mình càng giống như là cái nhà người có tiền Đại tiểu thư. . .

Cuối cùng ba người tại một quán ăn nhỏ bên trong uống một chút thịt bò fans, cái này nhưng là chân chính có từng mảnh từng mảnh thịt bò fans. . . Mà không phải sau đó loại kia chỉ có linh tinh thịt chưa fans.

Diệp Văn lần nữa cảm thán thế đạo biến hóa, lòng người càng ngày càng hắc ám, ngẫm lại từ trước, cỡ nào thuần phác niên đại a.

Điểm tâm qua đi ba người lẫn nhau nói lời từ biệt, Diệp Văn lưu luyến mà nhìn Kim Tinh đi xa, một thân một mình trở lại cửa trường học, Vương Huy cũng vừa hay lái xe đến.

. . .

Vương Huy đến cửa trường học thời gian bình thường đều sẽ so với tan học thời gian sớm một canh giờ, cho nên ngày hôm nay Diệp Văn là so với dĩ vãng càng mới đến hơn gia.

Lưu quán gia đang ngồi ở đại sảnh trên ghế salông, nằm ngoài trước khay trà nhìn lấy báo chí, nhìn thấy Diệp Văn trở về liền vội vàng đứng lên nghênh tiếp.

"Không cần không cần, người đi làm đi." Diệp Văn khoát tay áo một cái, sắp nổi lên thân nghênh tiếp Lưu quán gia đẩy trở về, một mình đi lên lầu.

"Bạch bạch bạch ——" đây là chân đạp tại tấm ván gỗ trên mặt đất thanh âm.

Diệp Văn đi tới lầu ba, chỉ gặp một cái ăn mặc người hầu gái trang bóng người chính phục trên đất đẩy một khối khăn lau tiến lên, thốt không đề phòng đem Diệp Văn đẩy ngã trên mặt đất.

"A!" Tiểu người hầu gái rên lên một tiếng, trợn mắt lên nhìn một chút gần trong gang tấc khuôn mặt, "Đại tiểu thư được! Có lỗi. . ."

Nói dùng khéo léo Địa đầu lưỡi liếm liếm gò má của nàng.

"Đừng nghịch đừng nghịch." Diệp Văn đẩy ra người hầu gái tiểu Thi, đứng dậy.

"Đại tiểu thư. . . Xin lỗi. . ." Tiểu người hầu gái cúi đầu.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì." Diệp Văn vỗ vỗ đồng phục học sinh, "Chờ chút quét dọn xong vệ sinh đến trong phòng ta đến một chuyến nha."

"Tiểu thư muốn trừng phạt ta à. . ." Tiểu Thi nước mắt lưng tròng nhìn Diệp Văn.

Diệp Văn còn thật muốn dùng nào đó loại phương thức trừng phạt dưới thân thể của nàng , nhưng đáng tiếc công cụ gây án đều bị mất, tức giận nói rằng: "Cái ót bên trong nghĩ gì thế , chờ sau đó nhớ tới đến nha."

"Ừm." Thủy Trĩ Thi lên tiếng trả lời, sau đó lại tha lên Địa đến, trên thực tế càng giống như là đẩy khăn lau tiến về phía trước game. . .

Tại Diệp Văn gian phòng bên trong góc có một cái dán vào góc tường bày ra giá sách, bất quá trên giá sách cũng không có xếp đầy thư tịch, chỉ là lè loi tán tán Địa bày một chút mà thôi, Diệp Văn thu dọn một chút, đem sách đều phóng tới một tầng bên trong đi, sau đó đem mới mua tay làm hộp mở ra, đặt ở trên giá sách.

Nhìn lấy tay làm một đám tăng nhanh, đây là một cái thu gom tay làm ham muốn giả chuyện hạnh phúc nhất.

Nhà người có tiền bên trong thật là cái gì cũng có, Diệp Văn từ trong ngăn kéo nhảy ra một bộ chữ số camera, cho cái này mới mua tay làm vỏ cái chiếu, sau đó lồm chồm đến một cái tại mười năm sau rất hot, tại hiện tại chỉ là mới vừa thành lập tay làm ham muốn giả trong diễn đàn đi tới.

Nhìn thấy thiếp mời bên trong một đám ước ao hồi phục, Diệp Văn liền cảm thấy trong lòng tràn ngập tự hào cảm.

Bởi trong diễn đàn thiếp mời còn cũng không nhiều, cho nên Diệp Văn cái này tay làm bức ảnh thiếp bị admin không chút do dự mà thêm tình.

"Tùng tùng tùng. . ."

"Tiểu thư, ta đến rồi." Là Thủy Trĩ Thi thanh âm.

"Vào đi." Diệp Văn không có khóa cửa quen thuộc.

Thủy Trĩ Thi dùng nước long lanh mắt to nhìn lấy Diệp Văn, coi như giờ khắc này thật là muốn trừng phạt nàng đoán chừng cũng đã không nhận xuống tay.

"Tốt tốt, không muốn như thế đáng thương nhìn lấy ta tốt nha. . ." Diệp Văn liếc nàng một cái, đem một cái chỉ túi đưa cho nàng nói, "Nặc, mua cho người quần áo mới a, lúc nào xuyên xuyên nhìn?"

"Oa ~! Đại tiểu thư tốt nhất rồi!" Thủy Trĩ Thi cao hứng nhào tới Diệp Văn trên thân, ôm lấy cổ của nàng dùng sức lay động.

"Đình đình đình. . . Lại hoảng cái cổ liền muốn đứt rồi rồi!"

Thủy Trĩ Thi biểu đạt một chút mình tâm tình hưng phấn về sau, lấy ra chỉ bên trong túi quần áo, lần nữa sợ hãi than nói: "Oa ~ thật đáng yêu a, lông xù."

"Yêu thích là tốt rồi." Diệp Văn cười nói, nàng cũng rất yêu thích cái này đáng yêu tiểu người hầu gái.

"Ừm! Ta thử xem!" Tiểu người hầu gái lúc này bắt đầu thay quần áo, đem trên thân người hầu gái trang cời ra.

"A a a?" Diệp Văn kinh hãi, "Tại sao lại ở chỗ này đổi a?"

"Không thể được sao. . . Đại tiểu thư chán ghét ta sao?"

"Không có á. . . Chỉ là. . ." Diệp Văn mặt đỏ lên, thậm chí ngay cả bên tai đều là đỏ bừng, thế nhưng nguyên nhân này thực sự không tốt giải thích.

Thủy Trĩ Thi nhìn Diệp Văn không có phản ứng, kể tục đổi lên quần áo, Diệp Văn liền dạng này ngơ ngác mà nhìn lấy Thủy Trĩ Thi đem quần áo trên người toàn cởi sạch, chỉ còn dư lại một đầu phần màu trắng bên trong · y cùng màu trắng bên trong · khố.

Cũng còn tốt bởi vì thường thường tiếp xúc mình luo thể, cho nên Diệp Văn đối với thân thể của cô gái sức đề kháng đã tăng cao hứa hơn nhiều, giờ khắc này phản ứng lại lập tức nghiêng đầu sang chỗ khác, thế nhưng vẫn có như vậy một tia đầu liếc mắt nhìn ý nghĩ.

"Được rồi!" Thủy Trĩ Thi động tác rất nhanh nhẹn, rất nhanh sẽ đem quần áo mới mặc vào (đám qua) đến trên thân.

Nhìn qua thật là tương đương đáng yêu, mà lại không một chút nào có vẻ mập mạp, màu xám bó sát người khó đem chân đường cong hoàn mỹ thể hiện ra.

Thủy Trĩ Thi quay về kính chạm đất soi rọi, hỏi: "Tiểu thư ~ thế nào, đẹp mắt không?"

"Đẹp đề! Rất đáng yêu!" Diệp Văn dùng sức gật đầu, đột nhiên nghĩ tới điều gì.

Trước đây liền muốn có cái muối muối mỗi ngày cho nàng đổi cos trang phục, sau đó đập xuống đến lồm chồm đến internet đi để cho người khác dùng sức ước ao, lần này tốt, có như thế cái người hầu gái, rốt cục có thể thực hiện Diệp Văn cho tới nay nguyện vọng rồi!

Không nói hai lời, Diệp Văn lấy ra camera, nói: "Chụp mấy tấm hình đi!"

"Hay lắm" Thủy Trĩ Thi thoải mái Địa nói rằng, tùy ý Diệp Văn chỉ huy vỗ mấy chục tấm bức ảnh.

Nguyên vọng rốt cục thực hiện rồi! Diệp Văn ở trong lòng kích động hò hét.

Hay là, đương nữ sinh, cũng không tệ lắm?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Nên đến vẫn là đến rồi!

Lại là một cái ánh nắng tươi sáng sáng sớm, ánh mặt trời ấm áp xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở chui vào, khẽ vuốt tại Diệp Văn tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

Quốc khánh nghỉ dài hạn đã bắt đầu rồi, ngày hôm nay là không cần đi học, Diệp Văn trở mình, dự định lại ngủ một hồi lười giác, lại cảm giác bụng một trận quặn đau, trong lúc nhất thời cũng không cách nào ngủ, không thể làm gì khác hơn là mặc quần áo rời giường.

"A... Đau quá..." Diệp Văn ôm bụng đi vào phòng vệ sinh, "Chẳng lẽ là ăn xấu cái bụng à..."

Diệp Văn cảm giác thân thể có chút không lấy sức nổi, hơi lung lay đầu, đi tới trước bồn cầu, còi quần.

"Cái này cái gì..." Diệp Văn nhìn thấy trong quần máu tươi, có chút không có phục hồi tinh thần lại, "Luu nhiều như vậy huyết... Ta là muốn chết phải không..."

"Quả nhiên, xuyên qua thời không sẽ không không có đánh đổi a... Đã đến giờ à... Ta sắp chết vong? Nếu như chết rồi, là hội trở lại trước kia thế giới, vẫn là cái chết thực sự đây..." Diệp Văn cảm giác thấy hơi hoảng loạn, "Ta... Ta còn không muốn chết... Ta còn muốn... Sống thêm một lúc... Dù cho là cô gái đáng về..."

Mọi người là sợ chết, Diệp Văn tự nhiên cũng không ngoại lệ, "Ta còn có rất nhiều thứ không nhìn thấy... Ta còn không sống đủ đây... Ta không muốn chết... Không ngờ..."

Nước mắt từ trong mắt chảy ra, mơ hồ tầm mắt, Diệp Văn cảm giác mình đã không cách nào đứng lại, không thể làm gì khác hơn là miễn cưỡng ngồi ở trên bồn cầu.

"Thân thể không lấy sức nổi... Ta... Muốn chết phải không?" Diệp Văn cảm giác tứ chi lạnh lẽo, thậm chí đã thấy Thiên Đường triệu hoán, đại não dần dần mất đi ý thức, sau đó trước mắt đen kịt một màu...

"Đại tiểu thư? Ăn điểm tâm á." Thủy Trĩ Thi gõ cửa nói, "Đại tiểu thư? Đại tiểu thư?"

Không người ứng thanh, Thủy Trĩ Thi chuyển động môn lấy tay, không mở ra, đang ngủ trước đó đã bị Diệp Văn khóa trái.

Thủy Trĩ Thi lại gõ một lúc môn, vẫn là không người trả lời, liền giẫm thực tại mộc sàn nhà rồi đi, sau đó mang theo người hầu gái trưởng đi tới cổng, người hầu gái trưởng cầm một chuỗi chìa khoá tìm kiếm một chút, sau đó mở cửa phòng ra, trên giường chăn bông bị xốc lên, mặt trên không có ai, người hầu gái trưởng lại đi vào phòng vệ sinh, phát hiện Diệp Văn đã lâm vào hôn mê.

...

Trong mơ màng màng, tựa hồ cảm giác có người đang chuyển động thân thể chính mình, tựa hồ lại nằm trở về mềm mại trên giường.

Ánh mặt trời ấm áp để Diệp Văn lạnh lẽo tứ chi rốt cục có một chút nhiệt độ, ý thức cũng chậm rãi khôi phục như cũ.

"Tiểu thư, người tỉnh rồi?" Tiểu người hầu gái như là chim sơn ca thanh âm truyền đến, Diệp Văn mở mắt ra, nhìn thấy ngồi ở trước giường Thủy Trĩ Thi.

"... Ta không có chết à..." Diệp Văn suy nhược mà nói rằng, thanh âm mềm mại, ôn nhu, mang theo một chút khăn khăn cùng kỳ ảo, khiến người ta nghe xong không nhịn được dâng lên bảo vệ dục vọng.

"Hả?" Thủy Trĩ Thi tựa hồ không biết rõ Diệp Văn đang nói cái gì, sờ lên người hầu gái quần lần vấy, đạo, "Chúc mừng tiểu thư chính thức lớn lên á."

"A?" Diệp Văn lộ ra nghi hoặc vẻ khó hiểu.

"Tiểu thư hôm nay tới sơ triều a, không muốn lo lắng, lần thứ nhất có thể sẽ phản ứng mãnh liệt một điểm." Tiểu người hầu gái một bộ người từng trải đáng vẻ.

Nếu như nói vừa nãy Diệp Văn còn chưa kịp phản ứng, vậy bây giờ Thủy Trĩ Thi nói như thế rõ ràng lại không phản ứng lại vậy cũng quá ngu.

Vậy mà là cái kia... Vừa nãy làm sao liền không nghĩ tới đây! Diệp Văn lại vẫn hơi thở phào nhẹ nhõm, giờ khắc này thanh tĩnh lại cũng cảm giác được bụng từng trận Địa quặn đau.

Thực sự là hồng bét... Chẳng lẽ về sau mỗi tháng đều muốn tới à! Nói đến, thân thể này phát dục tựa hồ xem như là có chút trì.

Diệp Văn cảm giác tay chân lạnh lẽo, toàn thân đều không lấy sức nổi, mà lại cũng không có bất kỳ khẩu vị, còn có chút buồn nôn muốn thổ.

"Tiểu thư, uống điểm chúc đi."

"A... Không phải rất đói..."

"Không thấy ngon miệng cũng phải ăn đồ ăn a, không phải thân thể sẽ càng Kiệt Sức." Thủy Trĩ Thi nói, đem đặt ở tủ đầu giường đi lên giữ ấm hộp com mở ra, bên trong chứa một bát óng ánh long lanh cháo hoa, mặt trên thả vài miếng thịt bò cùng gừng, Thủy Trĩ Thi dùng cái muôi đem chúc dưới đáy trứng chần vớt lên, thuần thực đem theo mỡ, hỗn đến cháo hoa bên trong.

"Đến ~ tiểu thư, ta uy ngươi," Thủy Trĩ Thi chúc bán chúc cháo hoa, sau đó dùng miệng thổi thổi, cảm giác hẳn là sẽ không quá nặng về sau đưa đến Diệp Văn trước mặt.

Diệp Văn mau mau ngồi dậy, liền vội vàng nói: "Không, không cần đi... Ta tự mình tới..."

"Người hầu gái trưởng nói tiểu thư thân thể Kiệt Sức, nhất định phải làm cho ta uy tiểu thư a, tiểu thư không muốn để cho ta bị người hầu gái trưởng a di mắng chửi đi ~"

"A... Được rồi..." Diệp Văn thỏa hiệp Địa mở ra miệng nhỏ.

Một bát cháo nóng vào bụng, quả nhiên cảm giác tốt lắm rồi, cái bụng ấm áp, tựa hồ liền đau đớn đều giảm bớt, Diệp Văn sinh ra chơi game ý nghĩ.

Trong phòng điều hòa đã đánh tới hai mươi tám độ, bất quá tại tiểu người hầu gái khăn cầu dưới, Diệp Văn vẫn là mặc vào rộng lớn áo ngủ, ngồi vào trước máy vi tính.

Cháo hoa vào bụng về sau mang đến hiệu quả đã dần dần biến mất rồi, cho dù điều hòa đánh như thế cao, Diệp Văn cũng vẫn như cũ lạnh đến mức run, đây là một loại từ xương tủy chảy ra lạnh giá.

Tiểu người hầu gái đoan đoan chính chính mà ngồi ở Diệp Văn bên người nhìn nàng chơi game, bất quá hôm nay Diệp Văn không ở trạng thái, đều là bị người khác giết, mà lại tiểu người hầu gái lại ở một bên nhìn lấy, cũng không tiện kể tục lại chơi một chút đi tới.

"Tiểu Thi, nhìn động họa sao?" Diệp Văn mở ra một cái video trang web, hỏi.

"Nhìn nha." Tiểu người hầu gái gật đầu, "Bất quá đều là tập hợp không tới thả phim hoạt hình thời gian..."

"Muốn nhìn cái gì?" Tập hợp thời gian xem ti vi tại trong máy vi tính hiển nhiên là không có vấn đề thế này, muốn xem bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn, đây chính là máy vi tính tiện lợi chỗ.

"Có bách biến tiểu anh sao?"

"Đương nhiên là có." Diệp Văn tại video trang web bên trong tìm tòi bách biến tiểu anh, sau đó hỏi, "Nhìn thấy thứ mấy tập?"

"Từ tập thứ nhất bắt đầu xem đi! Ta là từ ở giữa bộ phận bắt đầu nhìn, vẫn muốn đã thấy ra đầu đây."

"Vậy hôm nay liền thỏa mãn nguyện vọng của ngươi rồi." Diệp Văn nói, mở ra video.

"Ồ, không phải tiếng Trung sao?"

"Cái này hoạt hình là Nhật Bản á, cái này là nguyên bản phối âm nha."

"Ồ ~" Thủy Trĩ Thi gật gù đầu, "Ta vẫn cho là là Trung Quốc đây... Bất quá tiếng Nhật ta nghe không hiểu a."

"Nhìn phụ đề nha!" Diệp Văn thuận miệng nói rằng, đột nhiên lại nhớ tới đến người hầu gái môn thật giống đều là không lên lớp, mau mau lại hỏi, "Nhận thức tự sao?"

Lời vừa ra khỏi miệng liền biết lời này hỏi không đúng, có thể bị tổn thương người tự tôn, Diệp Văn vội vã giải thích: "Không phải... Ta là nói, cái kia..."

"Hả?" Thủy Trĩ Thi không biết Diệp Văn tại lúng túng cái gì, "Nhận thức đâu, ta nhưng là tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp đây."

"Ừm... Vậy khẳng định nhận thức á." Diệp Văn nói, "Nói đến, các người là làm sao tới nơi này đương người hầu gái đây?"

"Chúng ta đều là lão gia bồi dưỡng cô nhi... Lão gia vừa cung cấp chúng ta đến trường, vừa để người hầu gái trưởng vì chúng ta tiến hành người hầu gái huấn luyện, đương tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp về sau liền trở thành chính thức người hầu gái á."

"Cái kia chẳng phải là rất đáng thương sao?"

"Không có nha, kỳ thực chúng ta nếu như muốn không làm người hầu gái bất cứ lúc nào có thể rời đi đâu, lão gia cũng sẽ cung cấp chúng ta kế tục đi lên cao trung đại học, mà lại thái thái cũng rất dễ thân cận đâu, ta cảm thấy đương người hầu gái cũng rất tốt đâu, còn có tiền lương lớn chớ đâu, so với bên ngoài người bình thường cũng cao hơn nha."

Một cái yêu quý người hầu gái công tác người hầu gái.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 19: Ôm gối

Cả ngày Diệp Văn liền trạch ở trong phòng, Thủy Trĩ Thi cũng bởi vậy một ngày cũng không cần công tác, cả ngày đều trước máy vi tính nhìn hoạt hình.

Liền ngay cả cơm tối cũng là Thủy Trĩ Thi đi xuống bụng lên.

Thủy Trĩ Thi tựa hồ là uy com uy lên ả, cho dù là Diệp Văn có thể mình ăn, cũng phải vừa nhìn lấy hoạt hình vừa uy com.

Diệp Văn cảm giác không phải Thủy Trĩ Thi tại uy com, rõ ràng là mình hướng về cái muối đi lên tập hợp a...

"Đứng rồi, Đại tiểu thư ~" Thủy Trĩ Thi đem cuối cùng một miếng com bỏ vào Diệp Văn trong miệng, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, "Người hầu gái trưởng để ta tối hôm nay cùng người đồng thời ngủ nha."

"A?"

"Chiều Cố tiểu thư á, mấy ngày nay ta cũng sẽ cùng tiểu thư đồng thời ngủ đây." Thủy Trĩ Thi hướng Diệp Văn chớp chớp mắt nói.

"Ừm..." Diệp Văn lần này không có cự tuyệt, ôm một cái người hầu gái ôm gối ngủ, dù cho không ăn đi, cũng là hưởng thụ đi! Cũng không thể lại buông tay rồi! Thân thể này mới vừa khá một chút, người nào đó miệng công hồn lại bắt đầu cháy hừng hực.

...

Vào đêm, Diệp Văn ngày hôm nay rất sớm Địa nằm ở trên giường, đầu hỗn loạn, lúc này chỉ muốn buồn ngủ, cư Thủy Trĩ Thi nói là com bên trong một chút yên giấc được vật cùng có trợ giúp giấc ngủ nguyên liệu nấu ăn.

Thủy Trĩ Thi đem sáng cửa sổ sát đất đóng lại, đem cái kia từng trận làn sóng thanh ngăn cách ở ngoài phòng. Rèm cửa sổ cũng chưa hề hoàn toàn kéo lên, chỉ là lòi một nửa, còn để lại chút khe hở, tùy ý vàng minh nguyệt kia đem ánh trắng trong sáng chiếu vào trên giường.

Thủy Trĩ Thi cỡi người hầu gái trang, đổi một đầu màu trắng tia · miệt cùng một cái rộng lớn áo somi, lại điều một chút điều hòa nhiệt độ, sau đó tắt đèn liền chui tiến vào trong chăn.

"Hô..." Tiểu người hầu gái run lên một hạ thân tử, trong chăn vậy mà so với bị oa ở ngoài còn lạnh, "Tiểu thư, đã ngủ chưa?"

"A... Hả?" Diệp Văn nhắm mắt lại, mơ mơ màng màng Địa đáp.

"Tiểu thư, lạnh không?" Thủy Trĩ Thi lại hỏi.

Diệp Văn không hề trả lời, chỉ là gật gật đầu, dựa vào ánh trăng lạnh lẽo, Thủy Trĩ Thi vẫn là mơ mơ hồ hồ Địa thấy rõ Diệp Văn động tác, thế là nàng nói rằng: "Lạnh liền ôm ta đi."

Nói, Thủy Trĩ Thi liền chủ động ôm lấy Diệp Văn, lại như là ôm ở một khối khối băng đi lên như thế, lạnh lẽo thấu xương.

Diệp Văn chỉ cảm thấy thật giống có một cái mềm mại ấm ló kề sát ở trên người chính mình, thân thể lập tức liền nóng hổi lên.

Thủy Trĩ Thi thân thể rất ấm áp, lại như một cái to lớn túi chườm nóng như thế, Diệp Văn cảm thấy cả người đều thoải mái không ít, rất nhanh sẽ lâm vào mộng đẹp.

Sau nửa đêm

"A... Ân..." Diệp Văn cau mày nói mớ, mồ hôi lạnh từ trên trán lướt xuống.

Đau quá... Thống chết rồi... Rất nhớ đem cái bụng đều chém đứt a... Diệp Văn nỗ lực muốn trở lại trong mộng đến giảm bớt đau đớn, thế nhưng đau đớn càng ngày càng kịch liệt, ý thức cũng bắt đầu càng ngày càng thanh tỉnh.

Thủy Trĩ Thi cảm giác được trong lòng người chính đang run rẩy, sụt sịt Diệp Văn khuôn mặt nhỏ, lại đưa nàng ôm càng chặt hơn.

Đến cùng ai là ôm gối a! Diệp Văn cảm thấy trạng huống trước mắt cùng mình suy nghĩ hoàn toàn khác nhau, có vẻ như là mình lưu lạc làm ôm gối?

Diệp Văn nghiêng đầu sang chỗ khác, muốn cho Thủy Trĩ Thi buông ra điểm, không nên ôm như thế gấp.

Mới vừa hé miệng, đột nhiên một luồng nhiệt khí thổi tới trên mặt của chính mình, Thủy Trĩ Thi ôn hòa miệng nhỏ khắc ở Diệp Văn trên môi, một cái đầu lưỡi giống một đầu trơn tuột con rắn nhỏ bình thường chui vào.

"A? Ô ô?" Diệp Văn tròn to hai mắt, giờ khắc này nàng vậy mà tạm thời quên mất đau đớn, chỉ cảm thụ được Thủy Trĩ Thi đầu kia đầu lưỡi khuấy lên, phảng phất có một loại nào đó Ma lực giống như vậy, đem Diệp Văn linh hồn đều rút đi.

Bất thành linh ôn nhu, để độc thân 26 năm Diệp Văn lập tức mất đi suy nghĩ năng lực.

"Ta không làm nam nhân rồi!" Diệp Văn ở trong lòng kêu to.

Thủy Trĩ Thi đầu lưỡi quấy một lúc về sau, tựa hồ là cảm thấy không có ý gì, lại thu về, đem vui đầu ở Diệp Văn trên ngực, kẻ tục ngủ say như chết.

Cảm giác đau đớn lần nữa kéo tới, trải qua vừa nãy ôn nhu, phần này đau đớn tựa hồ càng thêm mãnh liệt.

"Ta thu hồi mới vừa nói!" Diệp Văn ở trong lòng đầu đen rau muống.

Đau đớn rùng rã kéo dài hơn nửa đêm, nếu không là Thủy Trĩ Thi thật chặt ôm nàng, sợ rằng giờ khắc này Diệp Văn đã ở trên giường lăn lộn.

Rốt cục tại ánh bình minh đến thời điểm, đau đớn dần dần yếu bớt, bị dẫn vật một đêm Diệp Văn cũng lần nữa lâm vào trong giấc mộng.

Ánh nắng sáng sớm chiếu vào trong phòng, ánh mặt trời ấm áp để không khí tựa hồ cũng trở nên táo chuyển động.

"Tiểu thư ~ rời giường á ~" lần này đến phiên Thủy Trĩ Thi rời giường, nàng sau khi đánh răng rửa mặt xong lại đi dưới lầu bụng tới bữa sáng, trên vách tường đồng hồ đã chỉ ở chín giờ.

"A... Ngủ tiếp một chút..." Diệp Văn bĩu môi nói, trở mình kẻ tục ngủ say như chết.

"Tiểu thư tiểu thư!"

"Đừng... Nháo..." Diệp Văn mơ hồ không rõ Địa nói rằng, "Mình... Nhìn hoạt hình..."

"A? Ta có thể mở máy vi tính sao?" Thủy Trĩ Thi rất hưng phấn.

"Ừm." Diệp Văn đơn giản đáp lại một chút.

Ngày hôm qua Diệp Văn đã dạy Thủy Trĩ Thi dùng như thế nào máy vi tính, cho nên hôm nay mặc dù có chút mới lạ, bất quá vẫn là thành công mở ra hoạt hình.

Diệp Văn vẫn ngủ thẳng Thái Dương treo cao ở trên trời ở giữa thời điểm mới rời giường, lại đang Thủy Trĩ Thi chỉ đạo dưới đôi một loại nào đó phòng trắc lậu loại cỡ lớn "Sang nhưng thiếp", uể oải Địa đi tới trước máy vi tính.

"Đứng rồi, tiểu thư, vừa nãy thái thái để ta chuyển cáo người tới hôm nay hội có tiệc rượu, cho nên chờ một lúc được hảo hảo trang phục một chút."

"A? Hảo hảo trang phục?" Diệp Văn đến bây giờ làm cũng vờ vờ chỉ là miễn cưỡng trát một cái xoàng kiểu tóc mà thôi, còn trang phục xinh đẹp, vậy căn bản là bản thân nàng không cách nào làm được sự tình nhà.

"Chờ một lúc người hầu gái trường sẽ đến cho người lựa chọn quần áo." Thủy Trĩ Thi nói.

Diệp Văn thở phào nhẹ nhõm, nghĩ đến cũng sẽ không để cho mình trang phục mà, không biết hoá trang về sau sẽ là thế nào đây? Có thể hay không siêu cấp đáng yêu? Diệp Văn nhìn kính chạm đất, nào bù đủ loại kiểu dáng trang phục, thậm chí nào bù ra một loại nào đó hồngбет tình · thú · y vật.

Lung lay đầu, đem loại này hồngбет ý nghĩ vút ra trong đầu, Diệp Văn ăn xong rồi bữa sáng, bữa sáng đặt ở giữ ấm trong hộp com, hơn nữa cảm lái nhiệt điều hòa, cho nên đến hiện tại đều vẫn là nóng hằm hập.

"A? Tiểu thư? Lập tức liền ăn com trưa a."

"Nhưng là điểm tâm không ăn đi không phải lãng phí sao?"

"Đồ đi là có thể á." Tiểu người hầu gái một mặt không đáng kể đáng về.

Diệp Văn then thùng, nhà người có tiền bên trong người hầu gái đều lớn hơn mình khi a... Bất quá từ trước đến giờ tiết kiệm quen thuộc vẫn để cho Diệp Văn không nhớ đem như thế tinh xảo bữa sáng đồ đi, vẫn như cũ toàn bộ đều ăn vào trong bụng.

Cả ngày hơn nữa một cái ban ngày, rốt cục đem bách biến tiểu anh đệ nhất quý toàn bộ xem xong, Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn thời gian, liền chạy xuống đi lấy com trưa.

Lần này Thủy Trĩ Thi cùng Diệp Văn đồng thời ở trong phòng ăn com trưa, đây chính là được thái thái đồng ý, liền người hầu gái trường cũng không thể ngăn cản.

Com trưa như thế là phi thường tinh mỹ, Diệp Văn com trưa là chuyên cung cấp, đặc biệt vì nàng thiêu, nhìn lấy đồ ăn màu sắc liền cảm giác rất có muốn ăn, nhưng đáng tiếc Diệp Văn cái bụng thực sự quá nhỏ, hiện tại đã nhét không xuống bất luận là đồ vật gì.

Đáng ghét... Thật hận là đem bữa sáng đồ đi...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Tiệc rượu

"Văn Văn, buổi tối chúng ta muốn đi tham gia tiệc rượu, sớm một chút chuẩn bị kỹ càng nha." Diệp mẫu mở cửa, nhắc nhở.

"Biết." Diệp Văn đáp.

Ba giờ chiều, người hầu gái trường liền gõ mở ra Diệp Văn cửa phòng, bắt đầu rồi tiệc rượu trước đó chuẩn bị công tác.

Cần như thế sớm liền bắt đầu sao, không cần thiết chứ? Diệp Văn có chút không phản đối, bất quá nàng hiển nhiên đánh giá thấp công việc này phiền phức trình độ.

Vên vẹn là chọn quần áo liền đi tìm rờng rã một canh giờ, cuối cùng chọn lựa một cái phần màu trắng áo đầm, chỉ ở làn váy đi lên có một ít nhấn neho, tại cổ áo chỗ có một cái nho nhỏ nơ con bướm, ngoài ra lại không cái khác trang sức, nhìn qua dị thường nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ, đúng là rất thích hợp Diệp Văn.

"Tiểu thư, cái này thế nào?" Người hầu gái trường giờ lên phần màu trắng áo đầm hỏi.

"Liền cái này a liền cái này đi. . ." Diệp Văn đã hơi không kiên nhẫn, dưới cái nhìn của nàng, cái nào bộ quần áo đều rất đẹp mà, tuyển tới chọn đi thực sự là đầu đều nổ.

Áo đầm làn váy độ dài còn chưa che lại đầu gối, lộ ra một đoạn nhỏ bắp đùi, rất thích hợp thiếu nữ độ dài, phía dưới lại phối hợp một đầu màu trắng tinh tía · miệt.

Liền ngay cả bên trong · khó đều đổi thành bốn góc khó, đây là vì chăm sóc hiện nay nằm ở sinh lý chu kỳ Diệp Văn. . .

Cũng may không phải tại hai người trước mặt thay quần áo, Diệp Văn tại trong phòng vệ sinh đổi tốt quần áo, lại tự yêu mình Địa soi rọi tấm gương, phi

thường hải lòng trong gương cái kia đáng yêu thiếu nữ, ân . . Đây chỉ là một loại thưởng thức mà thôi, Diệp Văn cho mình tìm một cái có.

Quần áo đổi tốt về sau tự nhiên chính là trang điểm trang phục.

"Tiểu thư làn da rất tốt, ngũ quan cũng rất tinh xảo, họa nùng trang trái lại không được, liền họa điểm đậm trang đi." Người hầu gái trưởng nói rằng.

Thùy Trĩ Thi thì lại phụ trách cho Diệp Văn quản lý kiểu tóc, lần này không có sơ tóc thắt bím đuôi ngựa, mà là đem nhu thuận tóc dài để xuống, tóc dài thẳng tới eo nhỏ, Thùy Trĩ Thi lại làm dưới tạo hình, để tóc dài sẽ không có vẻ như vậy trực, mà là biểu hiện càng thêm mềm mại, trên trán tóc mái cũng chia thành một tia một tia, tại hai tán chỗ là dài nhất, hơi uốn lượn đáp ở trên cằm, toàn bộ kiểu tóc rất mềm mại, rất linh động, nhìn rất có tiên khí.

Đạm trang cũng rất nhanh sẽ hoàn thành, chỉ là đơn giản tại trên môi xức một chút hồng nhạt môi thái, dùng một chủng loại tự thanh thủy đồ vật lau lau rồi một chút gương mặt coi như hoàn thành, Diệp Văn lông mi vốn là rất dài, không cần lại dùng lông mi cao.

Cái này vẫn chưa xong đâu, cuối cùng lại chọn một đôi màu trắng tinh tiểu ủng, loại này ủng cần cũng không cao, mà lại dễ khá là thâm hậu, và trọn bộ quần áo phi thường đáp, đem thiếu nữ khá ái khí chất thể hiện Địa vô cùng nhuần nhuyễn.

Đương hết thấy đều toàn bộ hoàn thành thời điểm, thời gian đã tại năm giờ chiều bán, nên khi xuất phát.

Tuyển tại ba giờ bắt đầu chuẩn bị, thực sự là sáng suốt quyết định a. . .

Mặc dù bận việc nửa ngày, bất quá khi nhìn thấy một cái đáng yêu thiếu nữ đứng ở trước gương thời điểm, Diệp Văn trong lòng đúng là vô cùng thỏa mãn, giống như là tỉ mỉ lắp ráp tay làm cuối cùng hoàn thành một khắc đó tâm tình, thật đáng yêu. . . Rất nhớ ôm về nhà a. . .

Diệp Văn lần nữa lâm vào nam tính trong ảo tưởng.

"Văn Văn, chuẩn bị xong chưa?" Diệp phụ thanh âm tại ngoài cửa phòng vang lên.

"Chuẩn bị kỹ càng, lão gia." Người hầu gái trưởng kéo cửa ra, đáp.

Diệp Văn không muốn Địa đưa mắt từ trong gương đi đi ra, đi tới cổng.

"Hừm, không tồi không tồi." Diệp phụ đối với Diệp Văn một thân trang phục hiển nhiên rất hải lòng, ho khan một tiếng, đạo, "Đi thôi, nên xuất phát."

Biệt thự cổng một chiếc mã toa lập để xe con rất sớm Địa ở nơi đó chờ đợi, ngoài ý muốn chính là Diệp mẫu vậy mà không phải trang phục trang phục, mà là trang phục vô cùng thiếu nữ, Diệp Văn cùng Diệp mẫu đứng chung một chỗ, không giống như là mẹ con, cũng như là tỷ muội.

Diệp phụ quần áo liền khá là phổ thông, một thân trắng tấp âu phục, một đồng tiểu hồ tử cũng là tỉ mỉ sửa chữa qua, khắp toàn thân không không tiết lộ chủ nhân một gia đình phong độ.

"Tại sao lại như thế xuyên." Diệp phụ có vẻ hơi bất mãn.

"Ai muốn xuyên loại kia về người lớn quần áo a, mặc vào đều có vẻ lão vài tuổi." Diệp mẫu trừng Diệp phụ một chút, "Làm sao, không hải lòng a?"

"Thoả mãn. . . Thoả mãn. . ." Nhìn qua là cái đại nam tử chủ nghĩa Diệp phụ kỳ thực là cái sợ lão bà người, này ngược lại là một cái có chút chuyện thú vị.

Ba người lên xe, tài xế là Lưu quản gia, cũng là ăn mặc vô cùng chú ý, lại không một chút nào có vẻ lấy lòng mọi người.

Tiệc rượu là tại một quán rượu cử hành, khách sạn tầng cao nhất trực tiếp bị bao đi, ba người thừa dịp thang máy vừa lên lầu liền có thị giả tiến lên chiêu đãi.

Diệp phụ đem thiệp mời đưa ra ngoài, sau đó liền bị sắp xếp đến một tấm đã có người trên bàn.

"Yêu, Diệp tổng, đã lâu không gặp." Ngồi ở trên bàn kia nam nhân mỉm cười nói, giờ lên chén rượu trong tay liền muốn chúc rượu.

"Đã lâu không gặp, ngày hôm nay, một người?" Diệp phụ thân tay cầm lên trên bàn một chén rót đầy rượu đỏ, cùng người đàn ông kia chén rượu chạm va vào một phát, sau đó mình cũng hơi nhấp một miếng.

"Lệnh ái cùng thái thái cũng tới a." Nam tử mỉm cười hướng Diệp Văn cùng Diệp mẫu ra hiệu, hiển nhiên là nhận thức hai người.

Diệp mẫu nhìn qua cùng nam nhân cũng rất quen thuộc, cầm chén rượu lên cũng kính hán một chén, trêu nói: "Vạn tổng, ngày hôm nay người thái thái làm sao không có tới a?"

"Nàng không thích loại này tiệc rượu, nói người bên trong quái đối trá, quá buồn nôn."

"Ha ha!" Diệp phụ cười to, "Người thái thái nàng vẫn là như vậy tính tình thật."

"Diệp tổng." Một nam tử bung chén rượu đi tới, "Vừa nãy có người nói cho ta người đã đến rồi, hóa ra là ở đây cùng Vạn tổng nói chuyện phiếm a."

"Lạc tổng, ta đang muốn đi tìm người đây." Diệp phụ giờ chén rượu lại kính một chút tửu, cười nói.

"Đây là lệnh ái chứ?"

"Đúng thế."

"Thật là một mỹ nhân phơi đây." Lạc tổng di một chút ánh mắt, đứng ở Diệp mẫu trên thân, "Vị này chính là. . ."

"Đây là phu nhân ta."

"Ồ. . . A! Sớm có nghe thấy Diệp thái thái dung nhan bất lão, nhìn qua dị thường tuổi trẻ, thực sự là danh bất hư truyền a! Không người biết còn tưởng rằng cùng lệnh ái là tỷ muội đây."

"Ha ha!" Diệp phụ mỉm cười, nhìn Lạc tổng bên người nam hài nói, "Đây là lệnh lang sao?"

"Chính là khuyển tử." Lạc tổng nói.

"Ồ? Diệp Văn?" Lạc Lương Kiểm vừa nãy đang cúi đầu nhìn sàn nhà đâu, cái này vừa ngẩng đầu lập tức kinh ngạc hô.

"Ồ? Hai người các người nhận thức?" Lạc tổng hỏi.

"Là ta bạn học cùng lớp đây." Lạc Lương Kiểm nói rằng.

"Ha ha! Cái kia thật đúng là duyên phận đây!" Diệp phụ cười to.

"Liên đề đám con nít đi một bên trao đổi cảm tình đi, chúng ta đến bên này nói." Lạc tổng nói.

Diệp phụ ứng thanh, mang theo Diệp mẫu đi theo Lạc tổng đi đến.

"Hảo hảo chơi nha." Diệp mẫu nghịch ngợm hướng Diệp Văn nháy một cái con mắt, ám muội Địa nói rằng.

Này! Không muốn như thế ám muội tốt nha! Ta làm sao có thể sẽ thích tên mập mập chết bầm này a! Diệp Văn ở trong lòng đau đau đen rau muống, bất quá mặt ngoài vẫn phải là làm ra chẳng có chuyện gì thần sắc.

"Không nghĩ tới Diệp Văn cũng là người có tiền gia hải tử đâu." Lạc Lương Kiểm cười nói, "Đi thôi đi thôi, đừng gò bó, chúng ta đi ăn đồ ăn đi."

Diệp Văn trầm mặc, bởi vì nàng vậy mà không biết Lạc Lương Kiểm vậy mà là nhà người có tiền công tử, là lịch sử cải biến, vẫn là ta đã từng bỏ qua cái gì?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tham ăn hậu quả

Cao cấp như vậy tiệc rượu Diệp Văn vẫn là lần thứ nhất tham gia, tuy nói đã tại nhà người có tiền bên trong sinh hoạt gần một tháng, bất quá vẫn có hơn nhiều món ăn phẩm danh tự đều kêu không được, thật nhiều đều là gặp đều chưa từng thấy.

Tới nơi này dự tiệc người đều là ôm các loại khác biệt mục đích đến, tóm lại không có một cái là đơn thuần đến ăn đồ ăn.

Lạc Lương Kiểm dẫn Diệp Văn tìm trương bên trong góc bàn, liền không kiêng dè chút nào Địa bắt đầu ăn.

Hành động như vậy có chút ra ngoài Diệp Văn dự liệu, vừa tựa hồ hợp tình hợp lý.

Một cái công tử nhà giàu tại tham gia loại này tiệc rượu thời điểm lại vẫn có thể ngồi xuống thật lòng ăn đồ ăn, bất quá nếu như là trong ký ức Lạc Lương Kiểm, cái này lại hợp tình hợp lý, bởi vì hần xưa nay sẽ không bỏ qua bất luận cái nào quá khứ trong miệng nhét đồ ăn cơ hội.

Diệp Văn nhìn Lạc Lương Kiểm đều không nói, chính hắn một hàng giả cũng không có gì hay chú ý, cũng tìm mình chưa từng thấy qua đồ ăn bắt đầu ăn, bắt đầu vẫn là hơi hơi gặp một điểm đến trong bát, từ từ ăn, đến lúc sau liền đứng trực tiếp quá khứ trong miệng nhét vào.

Lạc Lương Kiểm lúc này đứng là khá là kinh ngạc, không nghĩ tới xem ra như thế điểm đậm nữ hài ăn lên đồ vật đến vậy mà cũng là hào không hàm hồ, mà lại tại loại này loại cỡ lớn tiệc rượu đi lên còn không hội cảm thấy bất kỳ lúng túng, hắn còn tưởng rằng chuyện như vậy cũng là hắn có thể làm đến đây.

Trước khi lên đường Diệp Văn còn ăn một chút thuốc giảm đau, vào lúc này cái bụng không đau, hơn nữa trên bàn các loại sắc hương vị đầy đủ đồ ăn, càng là muốn ăn quá độ, hận không thể đem tất cả đồ ăn đều nhét vào trong bụng đi.

Đáng tiếc cô gái vị dung lượng thật sự là quá nhỏ, chỉ chốc lát sau liền thật sự là no đến mức ăn không trôi, nhìn lại một chút Lạc Lương Kiểm, nhìn liền năm phần no cũng chưa tới, lúc này chính một cái đem vài mảnh gan ngỗng ném vào trong miệng đây.

Rất sáng khoái! Diệp Văn nhìn lấy Lạc Lương Kiểm, lập tức hoài niệm lên mình năm đó vị dung lượng, tuy nói vẫn là không có cách nào cùng Lạc Lương Kiểm so với, bất quá nói thế nào cũng là lúc này gấp hai ba lần, mỗi tháng lại muốn đau bụng, ăn đồ ăn lập tức liền ăn no. . . Thân thể của cô gái thực sự là không tốt đẹp gì! Diệp Văn ở trong lòng oán trách.

Lạc Lương Kiểm cảm giác có người tại nhìn mình chăm chăm, quay đầu nhìn lại, Diệp Văn đang dùng u oán Địa ánh mắt nhìn lấy mình, tâm trạng hoảng hốt, cho rằng là mình chỉ lo ăn không có chăm sóc đến nhân gia cô gái, nhạ cuộc sống khác khí, liền vội vàng đem thức ăn trong miệng nuốt vào trong bụng, nắm khăn ướt lau miệng, hỏi: "Khực, làm sao? Có phải hay không cảm thấy rất tệ nhạt?"

Diệp Văn bĩu môi, ngồi ở một bên một người trên ghế salông, nói: "Vẫn tốt chứ. . ."

Cô gái nói như vậy liền đứng bắt mẫn a! Lạc Lương Kiểm lập tức móc ra trong túi tiền PSP, đưa cho Diệp Văn: "Tề nhạt vui đùa một chút cái này đi. . ."

Nhìn thấy Diệp Văn hơi nghi hoặc một chút Địa tiếp nhận PSP, Lạc Lương Kiểm cho rằng nàng là không biết làm sao chơi, vội vã giảng giải: "Nặc, cái này kiện là khai quan, cái này là phương hướng kiện, có thể dùng đến điều khiển. . ."

Diệp Văn nghi hoặc không phải PSP làm sao chơi, mà là Lạc Lương Kiểm vậy mà sẽ đem hắn luôn luôn là đương bảo vật PSP cho Diệp Văn chơi, thật sự là một cái chuyện kỳ quái.

Vậy đại khái lại là cô gái phúc lợi đi.

PSP thứ này Diệp Văn đương nhiên sẽ không xa lạ, lúc này đã thuận thực tiến vào giới, mở ra thật tam quốc Vô Song, thành thạo Địa điều khiển nhân vật tại trận địa địch bên trong bốn phía giết chóc, cái kia cao siêu kỹ xảo nhìn ra Lạc Lương Kiểm đều ngây dại.

Cái trò chơi này cũng là hắn gần nhất dưới, còn không chơi đùa mấy lần đâu, chơi tự nhiên không có Diệp Văn như thế thành thạo, tâm trạng tự nhiên là càng kinh ngạc.

Thực sự là một cái khác với tất cả mọi người cô gái. . . Lạc Lương Kiểm cảm thấy cô bé này thực sự là rất khiến người ta cảm thấy hứng thú, mặc dù là nhà giàu Đại tiểu thư, nhưng lại không hề có một chút cái giá, nhìn cũng là vô cùng bình dị gần gũi đáng vẻ.

Liên dạng này, Diệp Văn chơi, Lạc Lương Kiểm ở một bên vừa ăn vừa nhìn, thời gian rất nhanh sẽ từ đầu ngón tay trôi qua mà đi, thời gian cũng đã không còn sớm.

"Văn Văn, cùng Lương Kiểm chơi vui vẻ sao?" Diệp phụ một mặt hi khí Địa đi tới, vừa nhìn liền biết chuyện làm ăn bàn xong xuôi.

"A? Về nhà?" Diệp Văn ngẩng đầu lên, hỏi.

"Hừm, ha ha, còn không nở nhà ta Lương Kiểm? Rảnh rồi các người tiểu hài tử cùng đi ra ngoài vui đùa một chút tốt!" Một bên Lạc tổng cười to nói.

Bất quá câu này có chút trêu chọc ý vị đúng là một điểm đều không để Diệp Văn lúng túng, bởi vì trước đây bọn hắn cũng là thường thường cùng đi ra ngoài chơi nha! Chỉ là không nghĩ tới Lạc Lương Kiểm trong nhà có tiền như vậy mà thôi.

"Hừm, rảnh rồi cùng đi ra ngoài chơi nha." Diệp Văn vỗ vỗ Lạc Lương Kiểm bả vai, nói.

Vào lúc này đến phiên Lạc Lương Kiểm lúng túng, vậy mà có chút đỏ mặt, ấp úng Địa không biết nói cái gì.

"Nhìn người, nhân gia cô gái đều không đỏ mặt, người cũng đỏ mặt, tiền đồ." Lạc tổng cười mắng.

"Như vậy chúng ta liền cáo từ." Diệp phụ nói.

"Hừm, rảnh rồi tái tụ tụ a!"

"Nhất định nhất định."

Diệp Văn đem PSP trả lại Lạc Lương Kiểm, bị Diệp mẫu lôi kéo tay rời đi.

Lúc này đã là đêm khuya mười một giờ, Diệp Văn ngồi trên xe, cảm thụ xe nhẹ nhàng xóc nảy, lăm vào mộng đẹp bên trong.

Mười một giờ đối với đã từng thường thường suốt đêm mình căn bản không tính là cái gì, bất quá đối với thân thể này tới nói lộ vẻ nhưng đã là tương đương uể oải, lúc này Diệp Văn chính nằm nhào Diệp mẫu trong lòng ngực đang ngủ say đây.

"Con gái ngủ á?" Diệp phụ nhỏ giọng hỏi.

"Ừm."

"Ha, để ta ngắm nghía cẩn thận con gái." Diệp phụ nghiêng đầu lại, nhìn chăm chú Diệp Văn khuôn mặt, "Hắc. . . Từ khi con gái lớn rồi liền không để ta tiến vào khuê phòng, lần này ta nhưng phải tỉ mỉ mà nhìn nàng."

"Ta đã nói với ngươi a, ngươi nếu dám đối đãi con gái tây máy tay chân, nhìn ta không phể bỏ ngươi." Diệp mẫu nửa đùa nửa thật bán uy hiếp Địa nói rằng.

"Mù nói cái gì đó, ta chỉ là muốn ngắm nghía cẩn thận con gái. . . Thực sự là, dài đến càng ngày càng xinh đẹp, nhìn khuôn mặt nhỏ, không hóa trang đều như thể tinh xảo, liền lỗ chân lông đều không nhìn thấy."

"Chê ta lão?" Diệp mẫu đề thấp thanh âm nói rằng.

"Khục, ngươi ở trong lòng ta vĩnh viễn là 18 tuổi."

"Thích, đối trá." Diệp mẫu khinh bỉ nói, bất quá nhìn đúng là rất được lợi đáng về.

Xe xuyên qua rừng cây, mở ra cửa biệt thự, hai tên bảo an lập tức tiến lên mở ra cửa lớn.

"Ta đến đem con gái ôm lên đi." Diệp phụ nói.

"Không được động thủ động cước a."

"Nói hươu nói vượn." Diệp phụ cuống lên, "Cái này chuyện cười cũng không thể loạn mở a."

"Lão già, ngươi tư tưởng cũng nên đuổi tới điểm thủy triều." Diệp mẫu đập đen rau muống nói.

Lưu quán gia mặt không hề cảm xúc xuống xe đứng ở ngoài xe, lộ vẻ nhưng đã quen Diệp phụ cùng Diệp mẫu hai người liếc mắt đưa tình.

Diệp phụ cẩn thận mà đem Diệp Văn hoành ôm lấy đến, "Hò dô, còn rất khinh đây."

"Đó là đương nhiên, con gái của ta vóc người nhất định phải tốt."

Diệp Văn chỉ cảm thấy trong mơ màng màng bị một hai bàn tay ôm lên, sau đó phóng tới trên giường, lại có một đôi ôn nhu tay nhỏ thể nàng cời ừng, đồng thời che lên chắn bông.

Diệp Văn đã rất buồn ngủ, đây là tới tự thân thể uể oải, cũng lười đi để ý tới những thứ đồ này, giờ khắc này nàng chỉ muốn hảo hảo ngủ một giấc.

Ảo tưởng là mỹ hảo, hiện thực là tàn khốc, ngủ thẳng lúc rạng sáng, Diệp Văn cái bụng lại bắt đầu đau.

Mà lại lần này so với trước đó nghiêm trọng hơn, đau Địa Diệp Văn đánh liên tục lần khí lực đều không có, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, liền thân · ngâm khí lực đều không có, chỉ là đau chỉ thờ dốt.

Diệp Văn đoán chừng là tại tiệc rượu đi lên ăn chút gì đồ ăn dẫn đến, dù sao loại kia cay đồ vật nàng là không ăn ít. . .

Tham ăn hậu quả a!

Lần này cảm giác đau thật sự là quá mức mãnh liệt, cho tới Diệp Văn đều đau đến hôn mê bất tỉnh, này ngược lại là làm thỏa mãn nàng nguyện, rốt cục có thể an tâm ngủ, mặc dù là ngắt đi.

. . .

Chương 22: Kỳ nghỉ sau khi kết thúc bài tập

Quốc khánh nghỉ dài hạn ngay khi đầu đón bên trong vượt qua, bất quá Diệp Văn cũng khổ bên trong mua vui Địa vô thật nhiều trương Thủy Trĩ Thi người hầu gái trang bức ảnh, lồm chồm đến diễn đàn đi lên, đưa tới rất nhiều hồi phục, đại thể là ước ao cùng đổ kị, còn có hô anh vợ cầu đem muối muối giới thiệu cho bọn hắn. . . Diệp Văn tự nhiên không có từng cái hồi phục, không đa nghi bên trong đắc ý là tự nhiên.

Đương nhiên cũng có chút người hoài nghi trong hình liền đúng chủ topic bản nhân, cái quan điểm này được càng ngày càng nhiều người tán thành, có không ít người bắt đầu cho Diệp Văn lồm chồm tư tin. . .

Dù như thế nào, một tháng bên trong thống khổ tháng ngày cuối cùng cũng coi như là kết thúc, Diệp Văn tinh thần sáng khoái Địa nghênh đón quốc khánh về sau khai giảng.

Quốc khánh nghỉ dài hạn hiển nhiên là không có để các bạn học chơi đủ, mỗi một người đều là chưa hết thòm thèm đáng vẽ, làm xong bài tập người buồn bã ỉu xiu Địa gục xuống bàn, không làm xong bài tập người đều là múa bút thành văn.

"Không phải chứ nguoi, quốc khánh bài tập một điểm không có làm!" Lục Vũ ngồi đang chỗ ngồi đi lên, nhìn trên bàn chất đầy sách bài tập Thu Dịch kinh ngạc nói rằng.

"Đến thăm chơi. . ." Thu Dịch hơi có chút lúng túng, không qua tay đi lên đúng là một khắc đều không ngừng lại.

Đối với cái này Diệp Văn cũng không phải cảm thấy có cái gì ngạc nhiên, con trai cơ bản đều là cái này tình hình. . .

"Nguoi làm xong chưa?" Diệp Văn từ trong bọc sách móc ra một quyển tranh vẽ bản, cầm bút lông liền tùy ý Địa đồ lên.

"Hừ hừ, đó là." Lục Vũ một bộ kiêu ngạo đáng vẽ.

"Này ~" Kim Tinh cười đi vào giáo sư môn, hướng Diệp Văn cùng Lục Vũ hai người phát tay chào hỏi.

"Tinh ~" Lục Vũ lập tức nhào tới, tại ngực của nàng trước đó dùng sức sụt hai lần, để Diệp Văn rất ước ao, hận không thể cũng xông lên sụt hai lần, mặc dù biết Kim Tinh sẽ không tức giận, thế nhưng cái kia viên ảu giấu ở trong thân thể nam tính chỉ tâm không để cho nàng dám tùy tiện tẩy máy tay chân.

Hay là then thùng, hay là tôn trọng, lại hay là sợ sệt Ô Uế trong lòng Nữ Thần, Diệp Văn cũng không biết, nhất không biết người của mình hay là chính là mình.

"Diệp Văn Diệp Văn!" Lạc Lương Kiểm lửa thiêu mông vọt vào phòng học, còn không ngồi vào chỗ ngồi liền bắt đầu hô to gọi nhỏ, "Bài tập bài tập!"

"Thu Dịch cái kia." Diệp Văn rủ xuống mí mắt nói.

Lạc Lương Kiểm hát lên túi sách, vọt tới Thu Dịch bên người, "Đều có cái nào bài tập?"

"Trông liền vụ nghiệp có cái nào cũng không biết. . ." Lục Vũ tròn mắt ngoác mồm.

"Nam sinh đều như vậy." Diệp Văn một bộ biết tất cả mọi chuyện đáng vẽ.

"Thật sao?" Kim Tinh buông xuống túi sách, đem bài tập từng quyển từng quyển lấy ra, chính tề Địa bày ra tại trên bàn.

Diệp Văn còn chưa kịp trả lời đâu, mặt sau này lại vọt vào hai tên nam sinh, vọt thẳng đến Diệp Văn bên người, không hỏi một tiếng, vừa nhìn liền biết bài tập tại Thu Dịch cái kia, cầm một quyển liền chạy đến chỗ ngồi, Diệp Văn sách bài tập rất nhanh sẽ bị phân hết.

Sau đó các nam sinh đều không lấy được sách bài tập, hỏi các nữ hài từ mượn, đại đa số cũng không muốn, có chút là nghiêm với luật kỷ con ngoan, càng nhiều chính là sợ mình sách bài tập bị làm mất rồi.

Kim Tinh đối với con trai môn mượn bài tập thỉnh cầu tự nhiên là giống nhau cự tuyệt, Lục Vũ cũng là như thế.

Giờ khắc này Vương Hâm nhìn lấy chung quanh bận rộn các nam sinh, chậm rãi đem bài tập móc ra, vừa đi lên người nhìn thấy, hỏi: "Bài tập làm xong chưa?"

"Đương nhiên."

"Cho ta mượn sao sao?"

"Ừm. . . Hành, chứ có làm mất."

"Biết biết." Người kia một bộ thiếu kiên nhẫn đáng vẽ.

"Ngọa tào, đây là sao làm bài tập, ngươi còn nắm?"

"Bất kể hần là cái gì bài tập, trước tiên ăn cấp lại nói."

"U?" Vương Hâm, ngươi cái này bài thi trông không nha."

"Cái gì?" Vương Hâm tiếp nhận bài thi vừa nhìn, "Ngọa tào, quên viết."

"Mau mau đi tào." Người kia một bộ trường bối đáng đáp, bất quá câu tiếp theo liền bại lộ hần chân thực ý đồ, "Viết xong cho ta mượn sao."

Bên này Vương Hâm cũng mau mau cấp hồng hồng Địa đi mượn bài tập, tại Vương Hâm tổ này nữ sinh chỉ đến rồi cái Diệp Văn, Kim Tinh, Lục Vũ ba người.

Vương Hâm mau tới trước đó, hần là biết Diệp Văn bài tập cơ bản sáng sớm liền bị tranh mua, chỉ có thể hướng về hai người khác mượn.

"Khục, tấm này bài thi cho ta mượn sao dưới chứ?" Vương Hâm hơi có chút lúng túng, bởi vì hần nhưng là rất ít không có làm bài tập, sao bài tập chuyện như vậy càng là cơ bản sẽ không đi làm, bất quá hiện tại thời gian khẩn cấp, mình làm khẳng định là không kịp.

"Không mượn!" Bên này Lục Vũ đuổi đi một cái đến mượn bài tập nam sinh, nhìn thấy Vương Hâm thỉnh cầu, do dự một chút, lấy ra túi sách bên trong bài thi, đưa cho Vương Hâm, "Cho ngươi, bất quá chỉ có thể ở chỗ này của ta sao."

Diệp Văn cùng Kim Tinh nhìn nhau cười một tiếng, Lục Vũ cái này rõ ràng là khác nhau đãi ngộ mà, cũng còn tốt nam sinh kia đã đi xa, không phải cần phải ồn ào nửa ngày không thể.

"Hành. . ." Thời gian cấp bách, Vương Hâm cũng không có nhiều như vậy, tại bên cạnh chuyển cái ghế an vị tại Lục Vũ bên người sao lên, Lục Vũ xoay người lại nằm nhào Diệp Văn trên bàn, đem chính cái bàn tặng cho Vương Hâm.

"Làm sao không nhìn hần sao?" Diệp Văn bốn cột Địa cười nói, "Thẹn thùng?"

"Không nghĩ tới nhà ta tiểu Vũ cũng sẽ thẹn thùng đây." Kim Tinh sờ lên đầu của nàng, nhỏ giọng Địa nói rằng.

Lúc này Lục Vũ một tấm tiểu mặt tròn hồng hồng, giống cái tiểu quả táo tự, đây chính là bình thường khó có thể nhìn thấy a, Lục Vũ da mặt không phải là dày, vào lúc này lại thẹn thùng liền họa đều không nói ra được, cho dù là trùng Diệp Văn một chút, vậy cũng là mị nhãn như to.

"Tốt!" Một tấm bài thi đi tìm Vương Hâm thập phút, đối với thường thường sao bài tập người tới nói tốc độ này thật sự là quá chậm, bất quá Vương Hâm dù sao không phải thường thường lẫn lộn nghiệp, mà lại kiểu chữ cũng rất đoan chính, hoa nhiều thời gian như vậy cũng coi như bình thường.

"Cảm tạ!" Vương Hâm nói cái tạ, đi trở về chỗ ngồi của mình.

Tấm kia bài thi lập tức bị người cướp đoạt đi rồi.

Trong nam sinh còn có một vị bài tập nhà cung cấp —— Phong Vũ Lam, mà lại Phong Vũ Lam tính cách cũng rất ôn nhu, đều là bị các nam sinh đương cô gái đối xử, đối với các nam sinh mượn bài tập thỉnh cầu tự nhiên là ai đến cũng không cự tuyệt, không lâu sau, tất cả các nam sinh đều phân đến bài tập, phòng học vậy mà xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh, các nam sinh hò hét loạn lên thanh âm lập tức không có, còn lại chỉ là các nữ sinh tiếng bàn luận xôn xao.

Các nữ sinh phát hiện các nam sinh đều không nói lời nào, còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra, lập tức cũng yên tĩnh lại, kết quả tự nhiên là cái gì cũng không phát sinh, ngắn ngủi yên tĩnh về sau phòng học lại ầm ĩ lên, các nam sinh các hiển thần thông, cho dù là sớm nhất đến Thu Dịch cũng chỉ có hơn nửa canh giờ sao bài tập thời gian, tóm lại, là ở trên lớp trước đó đem bài tập toàn bộ sao xong.

Sau đó liền đứng thu hồi sách bài tập thời gian, lần này các nam sinh vẫn tính tự giác, một đám lẫn nhau nhắc nhở đem sách bài tập trả lại, đợi được tất cả mọi người đều sao xong bài tập thời điểm, sách bài tập đều trở lại từng người trong tay.

"Phong Vũ Lam ngươi là ta Nữ Thần!"

"Phong Vũ Lam ta yêu ngươi a!"

Đây là còn Phong Vũ Lam sách bài tập lúc các nam sinh trên chọc.

"Vương Hâm ngươi cái này tự thật rất a xấu."

"Có thể hay không không muốn viết nhiều như vậy tính toán bước đi, quá phiền phức."

Đây là còn sách bài tập lúc đối đãi Vương Hâm là khinh bỉ.

Đến Diệp Văn các nam sinh liền thân sĩ hơn nhiều, đều là một số khá là khách khí cảm tạ loại hình.

"Đa tạ ha, lần sau lại mời ngài ăn cơm." Lạc Lương Kiểm đem vài bản sách bài tập đặt ở Diệp Văn trước mặt, từ trong túi tiền móc ra mấy khối sô cô la, "Trước tiên dự chi một số."

"Lại?" Thu Dịch, Lục Vũ, Kim Tinh đồng thời đưa ánh mắt phóng đến Lạc Lương Kiểm trên thân, Nhị nữ bát quái hồn cháy hừng hực, mà Thu Dịch thì là có chút ghen.

"Ha ha, không cái gì, lần trước Diệp Văn cha cùng cha ta nói chuyện làm ăn, đừng tới."

"Ồ ~" Thu Dịch thờ phào nhẹ nhõm, Lục Vũ cùng Kim Tinh một bộ ý tứ sâu xa đáng vẽ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Giáo vận hội (một)

Cả ngõ trong lớp nam sinh đều là vô cùng bận rộn, bọn hắn bài tập tự nhiên là không hợp tiêu chuẩn, đại đa số người sao bài tập đều bị lui về đến tổ chức lại hoặc là bù đắp, toàn bộ quốc khánh bài tập toàn bộ chôn cất tại một ngày, cũng làm cho các nam sinh hiếm thấy yên tĩnh một buổi sáng, cho dù là khi đi học đều tại múa bút thành văn.

Sau buổi cơm trưa, đại đa số các nam sinh bài tập trên căn bản là bù đắp, nghỉ trưa trong phòng học lại bắt đầu âm ỉ.

"Mọi người im lặng một chút ——" Vương Hâm trạm đang bực giảng đi lên lớn tiếng nói, liền hô mấy lần phòng học mới dần dần yên tĩnh lại.

"Lập tức liền muốn giáo vận hội, muốn tham gia hạng mục các bạn học mời đến ta chỗ này đến báo danh, mỗi người đều sẽ có hạng mục, cho nên tới trước liền có thể trước tiên chọn được mình muốn tham gia hạng mục!" Vương Hâm giọng lên cao danh sách trong tay của chính mình biểu nói rằng.

Giáo vận hội thi đấu hạng mục thứ này các nữ sinh đại thể là không quá cảm thấy hứng thú, thế nhưng đã mỗi người đều muốn tham gia, vậy không bằng sớm một chút báo danh một số ung dung hạng mục tốt.

Thế là các nữ sinh trước tiên đem Vương Hâm vây quanh một vòng, mỗi một người đều muốn ghi danh thành thực cầu, nhảy xa, nhảy cao những này ung dung hạng mục, nhiều nhất liền đứng báo danh 100 mét chạy cự ly ngắn, những khác sẽ không có cô gái muốn tham gia.

Các nam sinh nhìn đã vây quanh lớn như vậy một vòng nữ sinh, liền không đi tham gia trò vui, đương nhiên, không bao gồm cái kia mấy cái khá là hèn mọn muốn cùng các nữ hài tử lần tới lần lui gia hòa. . . Tỷ như Lạc Lương Kiểm cùng Lạc Lương Kiểm còn có Lạc Lương Kiểm.

"Ai nha!"

"Đừng chen!"

"Ai nha!"

". . ." Một cái bị Lạc Lương Kiểm bàn tay đụng tới bộ ngực cô gái đỏ bừng cả khuôn mặt, cúi đầu ngồi trở lại đến chỗ ngồi của mình đi tới.

"Chết biến thái, nữ sinh ở đây ngại còn chui vào!"

"Đi ra ngoài đi ra ngoài!"

Lạc Lương Kiểm bị liên danh kháng nghị, đẩy đi ra ngoài, tội nghiệp tồn ở một bên.

"Hoàng Giang Oanh, ngại chạy 800 mét chạy cự ly dài đi, thế nào, ta tin tưởng ngại có thể. Ngươi thành tích khảo sát vẫn là rất tốt." Vương Hâm đề nghị.

"Được thôi. . ."

Thế là Vương Hâm tại danh sách biểu đi lên viết lên đi, liền dạng này toàn bộ xử lý tốt, mỗi người đều phân đến hạng mục, có thể được ung dung hạng mục đồng học tự nhiên là cao hứng, không có phân đến dễ dàng một chút hạng mục đồng học cũng không có quá to lớn lời oán hận, nói tóm lại, Vương

Hâm năng lực lãnh đạo cũng khá.

Vương Hâm ôm danh sách, phát hiện nữ sinh còn có mấy cái không có báo danh, liền đứng dậy -- --" bày ra" .

"Diệp Văn." Vương Hâm đi tới Diệp Văn bên cạnh nói, "Vẫn không có báo danh thi đấu hạng mục đây?"

"Ừm." Chính đang vẽ tranh bản đi lên lung tung về xấu Diệp Văn ngẩng đầu lên nói rằng.

"Muốn báo danh cái gì hạng mục?" Vương Hâm giả mù sa mưa Địa dân chủ nói, trên thực tế còn lại hạng mục đã không hơn nhiều.

"Không báo danh có được hay không. . ." Diệp Văn thật sự là không thích tham gia thể dục hạng mục, cuối cùng giấy giụa nói.

"Được đó."

Diệp Văn sững sờ, không nghĩ tới Vương Hâm đáp ứng sáng khoái như vậy, tại trong ấn tượng hắn không phải là người như thế a.

Bất quá Vương Hâm lập tức lời nói xoay chuyển, nói rằng: "Thế nhưng muốn làm chuyện khác."

"Chuyện gì?"

"Khúc, tham gia đội cổ động viên."

"A? Đội cổ động viên, ta?"

"Hừm, bởi vì người đứng chúng ta ban xinh đẹp nhất nha!" Vương Hâm nhìn thấy Kim Tinh ánh mắt nhìn chăm chú tại trên người hắn, liền vội vàng nói, "Kim Tinh cũng là xinh đẹp nhất."

"A. . ." Diệp Văn rơi vào trầm tư, bởi vì ở trong ký ức của hắn giáo vận hội thời điểm cũng không có làm qua đội cổ động viên a, hiển nhiên đây là thời gian chảy ngược về sau mang đến lịch sử cải biến.

Cuối cùng Diệp Văn vẫn là gật đầu một cái, bất quá đưa ra một điều kiện: "Ta muốn Kim Tinh cùng ta đồng thời tham gia."

"Đương nhiên không thành vấn đề, đến thời điểm tất cả nữ sinh đều muốn tham gia."

"Vậy người còn đặc biệt cùng ta nói. . ."

"Có cái người cầm đầu mà, đại gia đều sẽ dễ dàng tiếp nhận một điểm."

"Được rồi, vậy ta lại thay cái điều kiện."

"Tại ta phạm vi năng lực bên trong cũng có thể."

Diệp Văn hướng về các nam sinh phương hướng liếc mắt nhìn, giả hoạt cười nói: "Ta yêu cầu Phong Vũ Lam cũng cùng ta đồng thời tham gia đội cổ động viên, mà lại phải mặc nữ trang a!"

"Cái này. . . Thật giống có chút khó. . ." Vương Hâm lau một cái mồ hôi lạnh trên trán nói rằng.

"Hắn không đi ta liền không đi." Diệp Văn liếc miết miệng, nói.

"Hành. . . Ta thử xem. . ."

Kim Tinh che miệng cười nói: "Tiểu nha đầu, người thật là xấu đây."

"Ta ngược lại thật ra rất muốn nhìn nhìn Phong Vũ Lam nữ trang dáng vẻ đây!" Lục Vũ nói rằng, xem ra là tán thành yêu cầu này.

Bên này Vương Hâm đơn độc đem Phong Vũ Lam lôi đi ra ngoài, đem chuyện này vừa nói như thế, chuyện như vậy Vương Hâm cũng là không chắc chắn, hơn nữa nhìn Phong Vũ Lam cũng hào không hứng thú, lúc này liền muốn từ chối.

"Yêu, tại điều · tình đây?" Lão huy, Kim Gia Huy từ dưới lầu đi tới, đứng dịp thấy một cái tay chống đỡ tường Vương Hâm cùng phăng phất bị Vương Hâm đỡ ở trong góc Phong Vũ Lam.

"Làm cái gì đấy?" Kim Gia Huy lại hỏi.

Vương Hâm đã biết Phong Vũ Lam dự định từ chối, bất quá vẫn là quyết định lại tha một lúc thời gian, để Phong Vũ Lam suy nghĩ một chút, lập tức liền rất phiền phức mà đem ngọn nguồn cùng Kim Gia Huy nói một lần.

"Nữ trang. . . Khúc." Kim Gia Huy trên dưới đánh giá một chút Phong Vũ Lam, nhỏ giọng Địa thầm nói, "Xác thực rất tốt. . ."

Kim Gia Huy nhìn chằm chằm Phong Vũ Lam tiểu lam, người sau vậy mà tựa hồ có hơi thẹn thùng mà đem khuôn mặt nhỏ phớt đến một bên.

"Hắn không muốn coi như xong đi, cũng không thể ép buộc người khác không phải." Kim Gia Huy nói rằng, "Mà lại nam sinh xuyên nữ trang xác thực rất lúng túng, muốn ta cũng sẽ không xuyên a, mặc dù Phong Vũ Lam dài đến đúng là. . . Bất quá vẫn có một khóa nam lòng của người ta nha."

Phong Vũ Lam cảm kích nhìn Kim Gia Huy một chút, nhưng không có lập tức trở về tuyệt, chỉ là hàm hồ nói rằng: "Ta. . . Suy tính một chút. . ."

Có hi vọng! Vương Hâm lập tức tinh thần tỉnh táo, cho Phong Vũ Lam đồng ý các loại chỗ tốt.

"Nếu như Phong Vũ Lam ngại xuyên nữ trang, ta mời người ăn một tháng đồ ăn vặt!" Kim Gia Huy dừng cảm Địa nói rằng,

"Yêu, có tiền nha!" Vương Hâm trêu nói, đồng thời cũng là khá là cảm kích Kim Gia Huy, cứ như vậy hay là thành công khả năng thì càng cao, bất quá hẳn vẫn là kỳ quái hỏi, "Lấy ở đâu nhiều tiền như vậy?"

"Nghĩ hè đi công trường làm công hai tháng, kiếm lời cũng có nhanh bốn ngàn đồng tiền, bây giờ còn có hơn ba ngàn đây."

"Không tệ lắm!"

Bên này Vương Hâm còn nói một đại thông, thẳng đến miệng khô lưỡi khô, cuối cùng mới nói nói: "Người có thể đi trở về suy nghĩ một chút, bất quá giáo vận hội thời gian khá là gấp, tuần lễ này năm liền bắt đầu, hiện tại là thứ hai, thêm vào ngày hôm nay cũng chỉ có bốn ngày, hơn nữa một số chuẩn bị công tác, tốt nhất có thể ngày mai cho ta trả lời chắc chắn, thế nào?"

"Ừm. . ." Phong Vũ Lam nhẹ nhàng gật gật đầu, miễn mang tâm tư Địa ngồi về chỗ ngồi vị đi lên.

"Chỉ cần ngại xuyên nữ trang tham gia đội cổ động viên, ta hứa hẹn tuyệt đối sẽ không thu hồi a!" Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam là ngồi cùng bàn, cũng ngồi trở lại đến chỗ ngồi, còn không quên nhắc lại một chút hẳn hứa hẹn.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Giáo vận hội (hai)

Hiện tại để chúng ta đem thị giác chuyển qua Thu Dịch trên thân, nhìn cái này tồn tại cảm cực thấp vai nam chính.

Án. . . Được rồi, Thu Dịch chính gục xuống bàn ngủ trưa, xem ra chỉ có thể đem màn ảnh chuyển tới chỗ khác đi tới, cái này không phải là tác giả đại nhân cố ý không tả hẳn a!

Ngay khi tác giả đại nhân chuẩn bị đem thị giác chuyển đến chỗ khác đi thời điểm, đã cùng Phong Vũ Lam đàm luận xong việc tình Vương Hâm đi trở về phòng học, đi tới Thu Dịch bên người.

"Này, Thu Dịch, ngủ đây?" Vương Hâm đẩy một cái Thu Dịch, hỏi.

Thu Dịch là thuộc về tính khí loại tốt nhất kia, cho nên cho dù quấy rối hẳn ngủ cũng sẽ không tức giận.

"Làm gì. . ." Thu Dịch đương nhiên là chưa hề hoàn toàn ngủ, mở một con mắt hỏi.

"Là dạng này, có một cái vận mét chạy cự li dài hạng mục, thế nào, có muốn hay không tham gia một chút?"

"Không có hứng thú. . ." Thu Dịch vừa nghe đến vận mét chạy cự li dài lập tức cảm giác càng buồn ngủ, "Tìm người khác đi. . ."

"Đến thời điểm Diệp Văn sẽ vì người có lên trợ uy a!" Vương Hâm nói rằng.

Ngồi ở một bên Diệp Văn dùng xem thường ánh mắt đầu hàng Vương Hâm, "Không muốn đương người khác không tồn tại tốt à? Tùy ý nắm người khác đương kiếp mã là rất đáng thẹn."

"Khục, dù sao ngại đến thời điểm hay là muốn tham gia đội cổ động viên nha! Cho Thu Dịch hò hét trợ uy cái kia không phải hẳn là nha."

"Ai nói khẳng định, ta là có điều kiện tốt nha." Diệp Văn nhìn chằm chằm Vương Hâm, "Cho người đi kinh thương nhất định có thể lừa gạt rất nhiều tiền. . ."

Thu Dịch mới vừa rồi còn do dự đáng về lập tức trở nên cảnh giác, sợ bị Vương Hâm bán, lắc đầu liên tục nói: "Không tham gia. . . !"

"Ai, vậy coi như." Vương Hâm thở dài, lại đi xem xét tân "Con mèo", a, tân "Ứng cử viên".

Thu Dịch cự tuyệt Vương Hâm về sau lại tiếp tục nằm nhòai trên bàn ngủ hấp lại giấc, tối ngày hôm qua xem tiểu thuyết lại nhìn ra quá muộn, vào lúc này còn khổ lắm.

"Lão Huy, có hứng thú hay không tham gia vạn mét chạy cự li dài?" Vương Hâm cầm danh sách đi tới đang xem tiểu thuyết Kim Gia Huy bên người.

"Ây. . . Vạn mét chạy cự li dài? Một vòng 400 mét, một vạn mét 25 quyển, đây là muốn chạy chết ta?"

"Ta nhìn người chạy cự li dài thành tích vẫn là rất tốt a, mà lại người chạy xong một ngàn mét về sau nhìn không phải rất mệt, cho nên ta cảm thấy người nhất định có thể tham gia cái này thi đấu hạng mục."

"Ta sợ là chạy không tới điểm cuối."

"Không có chuyện gì, trọng tại tham dự, hay là cái thứ nhất lui ra là được."

"Không tham gia được không."

"Rất nhiều phân a, người muốn điểm tương thưởng gì, ta tận lực chuẩn bị cho người đến."

"Phong Vũ Lam nữ trang chiếu."

". . ."

Ngồi ở một bên Phong Vũ Lam xen vào nói: "Lão Huy không tham gia vạn mét chạy cự li dài, ta cũng không tham gia đội cổ động viên."

Kim Gia Huy nhú mày, hiển nhiên Phong Vũ Lam tham gia đội cổ động viên thật sự là quá mê hoặc, tối thiểu đối với hắn mà nói đúng, thế nhưng vạn mét chạy cự li dài thật sự là muốn mệt chết người a. . . Do dự không quyết định, cuối cùng Kim Gia Huy dư quang của khóe mắt nhìn thấy Phong Vũ Lam khiêu khích ánh mắt, tính bướng bỉnh liền lên đến rồi, người khác không tin hắn hội tham gia, hắn còn liền càng muốn tham gia.

"Được! Người nói a! Cái này vạn mét chạy cự li dài, ta khô rồi!" Kim Gia Huy vô cùng hào khí Địa rung một cái bàn, lớn tiếng nói.

"Được, rất đàn ông." Vương Hâm tại danh sách biểu đi lên vạn mét chạy cự li dài hạng mục đằng sau viết đến tên Kim Gia Huy.

"Người đây." Kim Gia Huy nhìn lấy Phong Vũ Lam.

"Thích. . . Tham gia liền tham gia." Phong Vũ Lam bỏ lại câu nói này, ngao kiêu mà đem đầu chuyển tới một bên khác.

"Được, chuyện này liền như thế xong rồi!" Vương Hâm hiển nhiên là cao hứng nhất cái kia, lập tức đem hai việc đều giải quyết, lập tức một thân ung dung.

"Lão Huy, như thế khí thế? Tham gia vạn mét chạy cự li dài?" Còn ở trong phòng học các nam sinh đều xông tới, dồn dập hỏi thăm.

Kim Gia Huy liền đem chuyện này vừa nói như thế, chứng các nam sinh dồn dập khen hay.

"Lão Huy, rất đàn ông!"

"Không sai a, tạo phúc bách tính a!"

"Hi sinh mình, thành tựu người khác, lão Huy người thật sự là quá vĩ đại rồi!"

"Vương Hâm!" Kim Gia Huy gọi lại đang chuẩn bị rồi đi Vương Hâm, "Đừng quên nhiều đập vãi tở Phong Vũ Lam bức ảnh a, ít nhất muốn làm cái bốn mươi, năm mươi tấm là không."

"Được, chuyện này giao cho ta." Vương Hâm trả lời cũng coi như sáng khoái, vào lúc này lại bắt đầu tìm tòi nên tìm ai mượn máy chụp hình.

Vương Hâm nhớ tới Thu Dịch là có một đài máy chụp hình, mặc dù không phải chữ số camera, bất quá tạm tạm còn có thể sử dụng, mà lại Thu Dịch cũng khá lớn phương, hướng về hắn mượn độ khó không lớn.

Thế là Vương Hâm lại đi quấy rối Thu Dịch.

"Thu Dịch, người cái kia camera có thể cho ta mượn dùng dùng không?"

"Làm gì?"

"Giáo vận hội thời điểm đập Phong Vũ Lam nữ trang chiếu a."

"Được!" Thu Dịch không nói hai lời ngay lập tức sẽ đáp ứng rồi.

"Đập Phong Vũ Lam nữ trang chiếu?" Diệp Văn nghe được nữ trang chiếu liền lập tức tiến tới, "Nhà ta có vài mã camera, ta mượn người đi!"

"Cái kia tốt nhất." Thế là liền dạng này ước định, giáo vận hội sự tình cơ bản đều giải quyết còn lại liền đứng một số vụn vặt chuẩn bị công tác.

"Đúng rồi, Diệp Văn, Phong Vũ Lam đã đáp ứng tham gia đội cổ động viên, người có phải hay không cũng có thể tham gia đội cổ động viên?"

Diệp Văn cũng không tốt thất tín người khác, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng rồi.

"Đúng rồi, giáo vận hội ra trận thức thời điểm người giờ ban bài đứng ở phía trước nhất đi, có thể không."

"A. . . Chuyện như vậy vẫn để cho Kim Tinh đến đây đi. . ." Diệp Văn từ chối.

"Kim Tinh?"

"Có ích lợi gì nha?" Kim Tinh trêu nói.

"Cái này nha. . ."

"Đùa giỡn đất, vậy thì ta đến đây đi."

"Ân được, cảm tạ a!"

"Tinh người quá đàn rồi! Nếu như người thật sự thân thiết chỗ cái này gian thương nhất định sẽ đưa cho người!"

". . ." Vương Hâm lau một cái hân, thầm nghĩ mình lúc nào thành gian thương.

"Tất cả nữ sinh đều muốn tham gia đội cổ động viên a! Đến thời điểm có thể mặc y phục của chính mình đến!"

"A ——?"

"Diệp Văn cùng Kim Tinh đều tham gia a!"

Vừa nghe trong lớp xinh đẹp nhất hai cô bé đều tham gia, mặt khác con gái môn cũng không tốt nói cái gì nữa.

"Có hạng mục làm sao bây giờ?"

"Hạng mục lúc mới bắt đầu đi, lúc kết thúc trở về kế tục! Tham gia đội cổ động viên là rất nhiều phân!"

Thế là ngay khi Vương Hâm tổ chức dưới, giáo vận hội chuẩn bị hạng mục tiến hành Địa ngay ngắn rõ ràng, đương Vương Hâm đem so với tái danh sách giao cho văn phòng thời điểm còn để chủ nhiệm lớp giặt này cả mình đây.

"Nhanh như vậy liền hoàn thành á?" A Đan tròn to hai mắt không thể tưởng tượng nổi hỏi.

Cái này nhiệm vụ là sau khi ăn cơm trưa xong nói cho Vương Hâm, cái này ngộ tự học còn không kết thúc đâu, cũng đã hoàn thành, hiệu suất đúng là tương đương cao.

"Hừm, đã toàn bộ hoàn thành, đội cổ động viên cũng đã tổ chức tốt, liền còn lại khẩu hiệu cùng ra trận thức tập luyện." Vương Hâm nói.

"Hừm, không tồi không tồi, khẩu hiệu cùng trận hình cũng giao cho người, đi chuẩn bị đi."

"Được rồi." Vương Hâm lên tiếng trả lời, xoay người rồi đi văn phòng.

"Đứa bé này không tệ lắm, hiệu suất làm việc rất cao."

"Rất có lãnh đạo mới có thể nha."

Trong phòng làm việc các thầy giáo đồn dập nói rằng.

A Đan tự hào Địa cười nói: "Đó là đương nhiên rồi, đây chính là học sinh của ta."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Giáo vận hội (ba)

Cuối cùng hạng mục toàn bộ báo xong, tự nhiên là không có khả năng toàn bộ người đều tham gia, đều sẽ có như vậy hai, ba cái thất bại không có hạng mục, Thu Dịch liền đứng một người trong đó.

"Này, người báo cái gì hạng mục?" Diệp Văn vừa viết lão sư đã bố trí xuống đến bài tập, vừa nói.

"Cái gì hạng mục đều không báo, hắc hắc, chuyện gì cũng không cần làm, thật sáng khoái."

Thật lười! Mười năm trước mình thực sự là siêu cấp lười, tuy nói cái này tập tục xấu ở phía sau đến đã dần dần sửa đổi đến rồi, quay đầu lại nhìn lại một chút liền có chút khinh bỉ mình. Ân, đã từng mình.

Không muốn thừa gánh trách nhiệm, lười, gặp phải sự tình bỏ chạy tránh, không muốn tham gia bất kỳ tập thể hạng mục...

Diệp Văn cảm thấy đã từng mình thực sự là hồng бет thẩu, loại này phảng phát soi gương cảm giác thật sự không tốt.

"Các bạn học, chúng ta đến nghĩ một hồi giáo vận hội ra trận thức khẩu hiệu, mọi người cùng nhau nghĩ, tập trung cả lớp trí tuệ." Vương Hâm trạm đang bực giảng đi lên lớn tiếng nói.

"Khẩu hiệu liền Vương Hâm người tự mình nghĩ đi!"

"Cái kia đến thời điểm các người nhưng đừng không có ý tứ niệm a!"

"Cái này có cái gì, chỉ cần người đi đầu!"

"Vậy được!"

Sau đó mấy ngày liền đứng giáo vận hội ra trận thức tập luyện, có hạng mục đồng học đều tại dành thời gian luyện tập, không hạng mục tỷ như Thu Dịch liền đứng nhân nhả mỗi ngày nhìn xem tiểu thuyết.

Đương nhiên, Diệp Văn cũng là không có hạng mục, chỉ là tham gia một cái đội cổ động viên, thế là toàn bộ phòng học thường thường xuất hiện chỉ còn dư lại Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người tình huống.

Diệp Văn đối với cái này đúng là không cái gì lúng túng, đừng nói là đã từng mình phần này thân phận, chỉ cần là nam sinh, Diệp Văn đều là sẽ không cảm thấy có cái gì lúng túng.

Thu Dịch nhìn bên này tiểu thuyết liền không quá sống yên ổn, nhìn lấy nhìn lấy ánh mắt liền bay tới Diệp Văn trên thân, mấy ngày nay Thu Dịch có thể coi là tỉ mỉ mà đem Diệp Văn nhìn đủ, người sau đối với cái này không cảm giác chút nào.

...

Thứ sáu rốt cục đến, ngày hôm nay là giáo vận hội ngày khai mạc.

Diệp Văn trong lòng hết sức kích động, vẫn muốn nữ trang Phong Vũ Lam sẽ là thế nào, vốn là muốn tham gia đội cổ động viên tại dưới con mắt mọi người ăn mặc nữ trang phiền muộn đã sớm quét đi sạch sành sanh, giờ khắc này nàng đúng là càng chờ mong mau mau đi trường học.

Ngày hôm nay Diệp Văn đặc biệt đâm một cái song đuôi ngựa, hiện tại nàng trát tóc độ thuần thực càng ngày càng cao, trát một cái xinh đẹp song đuôi ngựa tự nhiên là là điều chắc chắn, quần áo phương diện vốn là là muốn xuyên phổ thông quần áo thể thao, thế nhưng Diệp Văn kỳ thực cũng là có chút muốn khoe khoang một chút mình... Đương nhiên cùng tự yêu mình là không giống nhau, đại khái liền đứng loại kia mang theo muối muối đi trường học để đồng học ước ao gần như tâm tình đi.

"Bạch · tia ~" Diệp Văn cảm lấy bút tất ở trên mặt sượt sượt, si · hán thuộc tính xem ra là không có cách nào sửa lại.

Quần áo Diệp Văn cũng không biết chọn cái gì, sẽ mặc lần trước tham gia tiệc rượu mặc quần áo, sợ bên ngoài quá lạnh, lại mặc lên một bộ màu trắng áo khoác.

Bên này Diệp Văn là mang theo chờ mong cùng tâm tình kích động đi tới trường học, như vậy chúng ta đáng yêu Phong Vũ Lam đồng học đây?

...

Phong Vũ Lam là cùng tỷ tỷ của hắn ở cùng nhau, cha mẹ đều tại Bắc Kinh làm công, tiền lương mặc dù không ít, nhưng lại là rất bận bịu, có rất ít trở về cơ hội, cho nên vẫn là Phong Vũ Lam tỷ tỷ đang chăm sóc hắn.

Liên quan với tham gia đội cổ động viên nữ trang chuyện này Phong Vũ Lam nhắm mắt nói cho tỷ tỷ, luôn luôn yêu thích đem đệ đệ mình trang phục thành cô gái tỷ tỷ tự nhiên là tương đương hưng phấn, sáng sớm hôm nay năm giờ liền đem Phong Vũ Lam gọi lên, sau đó liền đứng cẩn thận hoá trang, Phong Vũ Lam khuôn mặt thiên hướng nữ tính hóa, thế nhưng nhìn kỹ vẫn có thể nhìn ra được là con trai, Phong Vũ Lam tỷ tỷ liền đứng muốn đem Phong Vũ Lam triệt để hoá trang thành cô gái, mặc kệ thế nào cũng không thấy loại kia.

Mỹ phẩm đều là dùng loại kia không dễ dàng tiêu hết tốt nhất chất liệu, trải qua một phen tỉ mỉ điêu khắc, lại cũng nhìn không ra Phong Vũ Lam bé trai cái bóng, mặc kệ thấy thế nào đều là một cái manh em gái, mà lại Phong Vũ Lam tỷ tỷ hoá trang trình độ khá cao, trừ phi là gần nhìn, bằng không là không nhìn ra hoá trang vết tích.

Sau đó lại cho Phong Vũ Lam mang theo đã sớm chuẩn bị kỹ càng tóc giả, những thứ đồ này đều là Phong Vũ Lam tỷ tỷ rất sớm đã mua được, muốn cho Phong Vũ Lam dùng, nhưng đáng tiếc Phong Vũ Lam thể sống chết không từ, đành phải thôi, lần này hắn chủ động xin xuyên nữ trang, mặc kệ là nguyên nhân gì, tóm lại Phong Vũ Lam tỷ tỷ là phải cố gắng phát huy một chút, vì thế còn đặc biệt xin nghỉ, chuẩn bị lặng lẽ đi Văn Lan Học Viện nhìn giáo vận hội, đập vài tờ Phong Vũ Lam bức ảnh hạ xuống.

Khục, chuyện như vậy đương nhiên là không có nói cho Phong Vũ Lam.

Hồng Bạch ô vuông quần cực ngắn, phía dưới lộ ra một đoạn không có chân mao bóng loáng bắp đùi, bắp đùi khe hở xuất hiện một cái xinh đẹp cũng tam giác Lĩnh Vực, màu trắng qua đầu gối miệt, vì phòng ngừa đi Quang, xuyên chính là nam dùng buộc khó, trên người là quần áo thủy thủ, một bộ đầy đủ đều là kiểu Nhật nữ sinh đồng phục học sinh, tóc giả cũng bị vũng vàng mà cố định lại, nhu thuận tóc giả bị gió tỷ đâm một cái đan đuôi ngựa, hai tán buông xuống hai buộc thật dài sợi tóc, lên đỉnh đầu còn gấp một cái to lớn nơ con bướm kẹp tóc.

Phong Vũ Lam tỷ tỷ vòng quanh Phong Vũ Lam đi rồi vài vòng, cẩn thận trên dưới xem kỹ một lần, không có phát hiện bất cứ vấn đề gì, thoả mãn gật gật đầu.

Phong Vũ Lam hướng về trong gương vừa nhìn, lập tức có chút hoảng hốt, suýt chút nữa sẽ không có nhận ra đó là mình, lại như là tỷ tỷ 16 tuổi như thế.

Khuôn mặt nho nhỏ, ngũ quan rất nhu hòa, nhìn qua vô cùng đáng yêu, phối hợp với cái kia phỏ bé ngoan biểu lộ, khiến người ta không khỏi mà dâng lên mãnh liệt ý muốn bảo hộ.

"Lên đường đi!" Phong Vũ Lam tỷ tỷ vỗ vỗ Phong Vũ Lam bả vai, vì hắn đánh tức giận nói.

Phong Vũ Lam đeo bọc sách đi ra khỏi phòng.

Bên trong sách đã sớm bị thanh hết rồi, Phong Vũ Lam tỷ tỷ ở bên trong thả một chút đồ ăn vặt, cái này tỷ tỷ vẫn là rất cẩn thận.

"Chờ đã!" Đã đi ra cư dân lâu Phong Vũ Lam đột nhiên bị gọi lại, Phong Vũ Lam tỷ tỷ thở hồng hộc Địa từ trên lầu chạy đi, đem một bình phòng lang thuốc phun sương đưa tới Phong Vũ Lam trên tay, "Đưa cái này để tốt, nếu như đụng tới lưu manh, hay dùng cái này phun bọn hắn."

"Tất yếu à... Phát hiện ta là nam liền sẽ rời đi đi..."

Phong Vũ Lam tỷ tỷ rất nghiêm túc nói rằng: "Đó cũng không nhất định, nói không chắc có chút biến thái đây? Mang theo đi!"

Phong Vũ Lam không tốt làm trái tỷ tỷ hảo ý, không thể làm gì khác hơn là đem phòng lang phun vụ bỏ vào trong bọc sách.

...

Mặc dù năm giờ liền rời giường chuẩn bị, thế nhưng khi xuất phát đã bảy giờ rưỡi, chính là một ngày sớm cao phong lúc mới bắt đầu, may mà Phong Vũ Lam gia cách trường học cũng không xa, bộ hành mấy phút liền đến, không cần đi lúng túng chen xe công cộng.

Dù cho như thế, một người đi trên đường môn đều hoặc nhiều hoặc ít đưa mắt đầu đến trên người hắn, có vài tên Văn Lan Học Viện bọn học sinh nghị luận sôi nổi.

"Mau nhìn! Nữ sinh kia thật đáng yêu!"

"Thật sự à! Là trường học của chúng ta sao?"

"Không biết a, thật giống chưa từng thấy, xinh đẹp như vậy nữ sinh hắn là có ấn tượng đi!"

Phong Vũ Lam chịu đựng nóng rực ánh mắt gột rửa, đi vào trường học.

"Trường học của chúng ta!"

"Oa sào, là tham gia giáo vận hội nâng bài sao?"

"Nói không chừng là đội cổ động viên a!"

"Mau mau cùng qua xem một chút!"

"Lắm sao, thích?"

"Khục, ta cảm thấy ta đối với hần nhất kiến chung tình."

Nhìn lấy đi vào phòng học Phong Vũ Lam, Kim Gia Huy cũng là nghĩ như vậy.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Giáo vận hội (bốn)

Đương Phong Vũ Lam đi vào phòng học thời điểm, nguyên bản huyền não động đến lớp lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều rơi vào Phong Vũ Lam trên thân.

"Người là. . ." Đến cùng vẫn là thành thực điểm Diệp Văn trước tiên từ trạng thái thất thần bên trong khôi phục như cũ, nghi ngờ hỏi.

"Ta là. . . Phong Vũ Lam a. . . Không nhận ra à. . ." Phong Vũ Lam có chút thẹn thùng mà cúi thấp đầu, nhỏ giọng Địa nói rằng.

"Phong Vũ Lam?"

"Phong Vũ Lam!"

Cả lớp đều sôi trào.

Vậy mà thật là Phong Vũ Lam, Diệp Văn đều có chút không dám tin tưởng, bởi vì tại một cái khác thời không song song bên trong (bởi lịch sử phát triển tuyến khác biệt, tạm thời liền xưng là một cái khác thời không song song a), Phong Vũ Lam chưa từng có xuyên qua nữ trang, cái này vẫn là Diệp Văn một nỗi tiếc nuối khôn nguôi, lần này, nỗi tiếc nuối này đã bị bỏ quên, cái kia tựa hồ không cách nào thực hiện nguyện vọng thật sự thực hiện.

Nữ trang Phong Vũ Lam.

"Lớp chúng ta ban hoa lại muốn thêm một tên." Lạc Lương Kiểm si ngốc nhìn đứng ở cổng bị các bạn học biểu hiện làm cho dọa đến Phong Vũ Lam, xoa xoa miệng nói rằng.

"Cái này không phải là ban hoa cấp bậc, cái này đã là hoa khôi của trường cấp bậc a!" Cố tên béo, Cố Phi nói.

"Lớp chúng ta ba cái ban hoa đều là hoa khôi của trường cấp bậc được không." Thu Dịch hừ lạnh nói.

"Biết biết, Diệp Văn xinh đẹp nhất." Biết Thu Dịch yêu thích ai các nam sinh đều cười to nói.

Buổi sáng thời điểm ngoại trừ sao bài tập Thu Dịch đều là ngồi ở phòng học đằng sau, giờ khắc này sốt sáng mà nhìn lấy Diệp Văn bóng lưng, chỉ lo nàng nghe được cái gì.

Bất quá Diệp Văn đã bị Phong Vũ Lam triệt để hấp dẫn, đối với những kia tiểu bát quái làm sao có thể nghe được nha.

Trước hết không nhận được nhưng là Diệp Văn cái này thực tế tuổi tác muốn so với bọn học sinh lớn hơn mười tuổi gia hỏa, hô to một tiếng mạnh chết rồi, sau đó liền lên trước đó đem Phong Vũ Lam ôm vào trong lòng.

Sau đó. . . Đem tay phải đưa đến Phong Vũ Lam bấp đùi chỗ, tàn nhẫn mà vuốt nhẹ hai lần.

"Oa . . Ta cũng phải mò!" Các thiếu nam thiếu nữ thấy có người đi đầu, lập tức cũng điên cuồng lên, Phong Vũ Lam khắp toàn thân đều bị mò toàn bộ, ân, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, ngoại trừ mặt, không có một chỗ không có bị tìm thấy.

"Đừng . . Chớ lộn xộn. . ." Phong Vũ Lam nhỏ giọng nói, bắt quá hiển nhiên không có ai nghe.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó lớn tiếng quát: "Đừng nhúc nhích! ! !"

Mọi người trong nháy mắt đình rơi xuống động tác trong tay, cho rằng Phong Vũ Lam là muốn phát hỏa, mau mau hướng về chung quanh tán ra, cho Phong Vũ Lam lưu lại một khối nhỏ không gian.

"Trang . . Hội tiêu hết. . ." Phong Vũ Lam nhìn thấy tất cả mọi người đều tại nhìn lấy hắn, lập tức vừa không có khí thế, dùng muỗi thanh âm nói rằng

Mọi người vừa nghe, trang tiêu hết đúng là không được, thế là liền ai đi đường nấy, bắt quá vẫn là xa xa mà nhìn chăm chú Phong Vũ Lam.

Cũng may vừa nãy mặc dù có chút kịch liệt, bắt quá Phong Vũ Lam mặt là một điểm đều không bị đụng tới, mà lại Phong Vũ Lam tỷ tỷ họa cái này trang cũng là khá là không dễ dàng tiêu hết loại kia, bản thân cũng là thuộc về đậm trang, cho nên chưa từng xuất hiện tình trạng gì.

"Phong Vũ Lam, đây là tóc giả sao?" Ngồi ở Phong Vũ Lam bên người Kim Gia Huy có được trời cao chăm sóc ưu thế, vừa mới ngồi xuống đến liền không thể chờ đợi được nữa hỏi.

"Ừm." Phong Vũ Lam nhỏ giọng Địa đáp, đem túi sách nhét vào trong ngăn kéo, đỏ bừng khuôn mặt nhỏ mới chậm rãi khôi phục như cũ.

Kim Gia Huy nhìn chăm chăm nhu thuận tóc giả nhìn vài giây, rốt cục vẫn là không nhận được đưa tay muốn sờ một cái, lại bị Phong Vũ Lam tay nhỏ chặn lại rồi.

"Chớ lộn xộn. . . Hội rơi xuống. . ."

"Ồ. . . Tốt. . ." Kim Gia Huy dần dần thu tay về đến, từ Phong Vũ Lam tiến vào phòng học trong nháy mắt đó, hắn liền tựa hồ đã quên mất Phong Vũ Lam là nam sinh chuyện này, giờ khắc này phản ứng cũng cùng đối xử nữ sinh như thế.

Cái khác các nam sinh cũng đều muốn nhân cơ hội mò hai lần, tất cả đều bị Kim Gia Huy cái này hộ hoa sứ giả ngăn cản, Thu Dịch nhìn Phong Vũ Lam, lại nhìn Diệp Văn, tựa hồ đang khá là ai đẹp hơn.

"Lão Huy người dạng này không được a, Phong Vũ Lam là đại gia, chiếm lấy hắn là không đúng!" Lạc Lương Kiểm kháng nghị.

"Ta đây là bảo vệ đồng học được rồi, nếu như các người lộn xộn, đến thời điểm tiểu Lam thụ thương làm sao bây giờ?" Kim Gia Huy nghiêm mặt nói.

"Ồ —— người sẽ không thích đi lên Phong Vũ Lam đi, còn nhỏ lam đây!"

"Khục. . ." Kim Gia Huy ho khan một tiếng, dùng dư quang quét một vòng Phong Vũ Lam biểu lộ, "Mù nói cái gì đó, ta cùng Phong Vũ Lam quan hệ tốt mà thôi, gọi gọi liền không xong rồi sao?"

"Chặc chặc chặc. . ."

Kim Gia Huy không nhìn các nam sinh chuyện cười, nhưng trong lòng có một ít cảm giác khác thường.

Yêu thích. . . ? Nam cùng nam. . .

Nhưng là Phong Vũ Lam không hề giống a. . .

Cái này. . . Kim Gia Huy lại lên lút liếc mắt nhìn Phong Vũ Lam, lập tức cảm giác tâm đều có chút táo chuyển động, vội vã nghiêng đầu sang chỗ khác xem ra tiểu thuyết đến đời đi lực chú ý.

Chuyện như vậy không thể nào! Ta chắc chắn sẽ không yêu thích nam. Kim Gia Huy an ủi mình, chỉ là hiện tại Phong Vũ Lam quá giống nữ mà thôi. . .

Lại không đề cập tới Kim Gia Huy ở đây xoắn xuýt, Diệp Văn nơi đó cũng là tương đương khó chịu, nàng chỗ ngồi cự ly Phong Vũ Lam nhưng là chênh lệch thật xa, bây giờ đối với Phong Vũ Lam ngồi cùng bàn Kim Gia Huy có thể nói là ước ao ghen tị, nhìn lại mình một chút ngồi cùng bàn. . .

Sách, đã từng mình a. . . Đáng ghét.

Diệp Văn đột nhiên nghiêng đầu qua chỗ khác trên dưới đánh giá một chút Thu Dịch, giờ khắc này Thu Dịch vẫn không có phát dục hoàn thành đâu, trên mặt liền một điểm chòm râu đều không có, ân. . .

"Không có hứng thú hay không xuyên nữ trang?" Diệp Văn cười mặt như hoa.

Thu Dịch là biết Phong Vũ Lam nữ trang kẻ cảm đầu kỳ thực là Diệp Văn, giờ khắc này nghe nàng nói như vậy bị hoảng sợ từ trên ghế té xuống, kết kết lấp bấp nói: "Cái này, cái này. . . Không tốt sao. . . Ta dài đến nhưng không giống nữ sinh a. . ."

Diệp Văn lạnh rên một tiếng, trong lòng đột nhiên Vô Danh Hóa lên, "Dựa vào cái gì ta xuyên nữ trang người liền không mặc?"

"A? Cái gì?" Thu Dịch trên gáy lập tức treo đầy dấu chấm hỏi.

"Khục. . . Không cái gì!" Diệp Văn mau mau nói rằng, vừa nãy mình quá quá khích chuyển động, suýt chút nữa liền đem bí mật của chính mình tiết lộ ra ngoài.

Bất quá đều là một người linh hồn, tại sao một mực là mình xuyên nữ trang a. . . Diệp Văn trong lòng càng không thẳng bằng, vô luận Thu Dịch làm sao hỏi thăm, đều đối với hắn làm như không thấy.

Tám giờ rưỡi sáng, giáo vận hội đứng giờ bắt đầu rồi, chủ nhiệm lớp A Đan vọt vào phòng học tổ chức lên đồng học, nhìn thấy Phong Vũ Lam, lập tức nghi ngờ hỏi: "Vị bạn học này, người đứng chúng ta ban sao?"

Bọn học sinh cười phá lên.

"Lão sư! Là Phong Vũ Lam a!" Có học sinh lớn tiếng nói.

"Cái gì?" A Đan kinh ngạc há to miệng, "Phong Vũ Lam sao? Thật sự không nhận ra được a, làm sao thấy được là cái cô gái xinh đẹp a."

"Là dạng này, lão sư, ta cùng Phong Vũ Lam hiệp thương qua đi hán đồng ý xuyên nữ trang tham gia đội cổ động viên. . ."

"Người không có uy hiếp nhân gia chứ?"

"Khục, làm sao có thể. . . Phong Vũ Lam là tự nguyện. . ."

"Ồ ~? Thật sao?" A Đan nhìn phía Phong Vũ Lam.

Phong Vũ Lam đỏ mặt gật gật đầu.

"Được rồi, rất lợi hại nha người!" A Đan nhón chân lên vỗ vỗ Vương Hâm bả vai, dẫn tới các bạn học cười trộm không thôi, "Đại gia đều xếp thành hàng! Chính tề Địa tiến vào thao trường!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Giáo vận hội (năm)

Mỗi cái ban đội ngũ mệnh mông cuốn cuộn Địa từ lớp học bên trong đứng xếp hàng đi xuống, giáo vận hội là sơ trung bộ cùng cao trung bộ đồng thời mở, cho nên toàn bộ thao trường có vẻ đặc biệt chen chúc, mặc dù Văn Lan Học Viện thao trường đã tương đối lớn, 400 mét một vòng đường băng, tại cái thành phố này bên trong cao trung viện giáo bên trong chỉ cái này một nhà.

Sáu cái niên cấp học sinh toàn bộ cái ghế chuyển tới thao trường bốn phía, cuối cùng cũng coi như là miễn cưỡng chen ở cùng nhau, sau đó liền bắt đầu dựa theo lớp thứ tự từ lớp lớn đến lớp dưới xếp hàng, tiếp xuống liền đứng chính thức ra trận thức.

Các ban từng người biểu diễn mình ban phong thái, có nghiêm túc gàn bướng, cũng có ung dung hoạt bát, tương tự cũng có làm ác, cao một, ba ban ra trận thức là từ Vương Hâm tổ chức, từ tiểu đội trưởng bọn người tiến hành bổ sung, đột nhiên có một loại địa vị so với tiểu đội trưởng cao hơn nữa cảm giác.

Cao một, ba ban ra trận thức cũng không hết sức nghiêm túc, cũng không phải vô cùng loá mắt, là rất phổ thông ra trận thức, ăn mặc đồng phục học sinh, trên tay mỗi người cầm một thanh cây quạt đi tới đài chủ tịch thời điểm vung hai lần, sau đó gọi vài câu khẩu hiệu liền kết thúc.

"Đó là mấy ban? Đầu lĩnh nữ sinh kia thật là đẹp a!"

"Ồ? Người đây cũng không biết a, đó là ban 3, đầu lĩnh gọi Kim Tinh, là các nàng ban ban hoa đây."

"Ban hoa? Ta nhìn đương hoa khôi của trường đều thừa sức chứ? Ân, ta cũng cảm thấy là dạng này, tại qua cái nửa cái học kỳ đoán chừng liền sẽ trở thành công nhận ban hoa."

"Các người đang nói cao một, ba ban a? Ta và các người nói a, cái này ban nữ nữ rất nhiều."

"Biết, có người nói hai cái ban hoa cũng có thể đương hoa khôi của trường cấp bậc, một cái khác thật giống gọi Diệp Văn, thật giống là sếp ban sinh a?" Không rõ chân tướng nào đó học sinh nói rằng.

"Hừm, mà lại các nàng ban nữ sinh toàn thể chất lượng còn đều rất cao."

"Thánh địa a!"

"Ngậm nước chảy ra."

...

Mỗi cái lớp đều muốn vòng quanh thao trường đi một vòng, trải qua đài chủ tịch mới xem như là đi rồi một nửa, đi xong một chỉnh quyền mới có thể trở về đến mình lớp vị trí, mà vẫn không có đến phiên học sinh thì lại tại mình lớp vị trí chờ đợi.

Thế là cái khác ban các bạn học, nhìn chăm chú cao một, ba ban đội ngũ chậm rãi đi qua, đột nhiên có người nhăn tình sáng lên, bỗng nhiên vỗ vỗ người bên cạnh mình bả vai.

"Mau nhìn! Ban 3 vẫn còn có cái xinh đẹp nữ sinh!"

"Vậy là ai? Diệp Văn vẫn là Kim Tinh?"

"Đều không phải! Xưa nay chưa từng thấy!"

"Làm sao có thể? Có phải hay không người đã quên?" Người kia giật nảy cả mình, bên cạnh mình vị này nhưng là được xưng sắc · Ma gia hỏa, trong trường học mỗi một cái nữ sinh xinh đẹp hẳn đều vững vàng ký ở trong đầu, liền hẳn đều chưa từng thấy...

"Dài đến xinh đẹp như vậy, ta tuyệt đối sẽ không quên." Sắc · Ma khẳng định nói.

"Mới tới?"

"Rất có thể..."

Lúc này, rất nhiều người đều chú ý tới tại nam sinh đội ngũ phía trước nhất một cái thiếu nữ xinh đẹp, nghị luận sôi nổi, đặc biệt các nam sinh, mỗi người đều là ước ao ghen tị, dựa vào cái gì xinh đẹp đều ở lớp ba! Nhìn lại mình một chút ban, căn bản không cách nào so sánh được a!

Ra trận thức rất nhanh sẽ kết thúc, thế nhưng một nửa nam sinh lực chú ý đều ở lớp ba nữ sinh trên thân, phần này lực chú ý bên trong lại một nửa, tại Phong Vũ Lam trên thân.

Diệp Văn, Kim Tinh, Phong Vũ Lam chịu đựng nóng rực ánh mắt, ngồi trở lại đến chỗ ngồi, Kim Tinh đó là sớm thành thói quen, đối với nàng căn bản là không có ảnh hưởng, Diệp Văn cũng đã khá là thích ứng, chẳng qua là cảm thấy bị cái kia từng đạo từng đạo ánh mắt nhìn ra có chút khó chịu mà thôi, mà Phong Vũ Lam sẽ không có chịu qua nhiều như vậy ánh mắt gột rửa, giờ khắc này hồng khuôn mặt nhỏ cúi đầu, mắt nhìn thẳng Địa ngồi đang chỗ ngồi đi lên, ngược lại là hấp dẫn càng nhiều ánh mắt, bởi vì đáng đáp như vậy cô gái dễ dàng nhất khiến người ta dâng lên ý muốn bảo hộ nha!

Ân, tạm thời liền xưng là "Cô gái" đi.

Bên này ra trận thức đã kết thúc, sau đó liền đứng trường học những người lãnh đạo dài dòng lúc nói chuyện, đầy đủ tiêu hao nửa giờ, giáo vận hội mới chính thức bắt đầu, có hạng mục chuẩn bị hạng mục, không có hạng mục hoặc là không có đến phiên liền đứng tự do sống chuyển động, không ít người đều dẫn theo đồ ăn vặt, giáo vận hội phăng phát lập tức đã biến thành thu du, chỉ có thao trường công chính tại tham gia hạng mục bọn học sinh, để mọi người còn ý thức được đây là giáo vận hội.

"Ban 3 các bạn học cái ghế về phía sau na một điểm!" Vương Hâm hô lớn, sau đó tiểu đội trưởng cùng lớp phó môn lại lập lại một lần, ban 3 các bạn học lúc này mới từ từ đem cái ghế na đến chỗ.

"Đến cùng á! Na không được rồi!"

"Lại đằng sau liền đứng tường rồi!" Xếp sau các bạn học hô.

"Được, vậy cũng lấy." Giờ khắc này ban 3 bọn học sinh lập tức về phía sau một đoạn dài, Vương Hâm từ một bên lấy ra một đồng lớn plastic bàn, nhanh chóng đặt lên, tại ban cán bộ phụ trợ dưới, không ra nửa giờ liền thành công đưa cái này plastic bàn đặt lên.

Là một cái coi thường đài, đại khái có thể đứng khoảng mười người không có vẻ chen chúc, vậy mà là Vương Hâm cố ý chuẩn bị đội cổ động viên cổ lên trợ uy đài cao, đây chính là Diệp Văn trong ký ức xưa nay chưa từng xảy ra qua sự tình, lập tức cảm thấy có chút mới mẻ.

Các nữ sinh có hơn hai mươi tên, Vương Hâm chọn mười tên khá là xinh đẹp nữ sinh, những thứ này đều là cùng các nam sinh lên lút thảo luận qua, đương nhiên bây giờ nói là ngẫu nhiên tuyển, bị tuyển đến các nữ sinh có chút kích động cùng thẹn thùng, bất quá đều thoải mái Địa đứng ở trên khán đài,

Phong Vũ Lam cũng bị đẩy đi lên.

Còn lại các nữ sinh thì lại tại đường băng biên giới hò hét trợ uy.

Các nữ sinh lấy Kim Tinh cùng Diệp Văn dẫn đầu, Diệp Văn cùng Kim Tinh lại sẽ Phong Vũ Lam vây vào giữa, các nữ sinh đều không có ý tứ hô to, cuối cùng vẫn là Kim Tinh đi đầu, có một số việc một khi bắt đầu, thì sẽ không lại cảm thấy thẹn thùng, liền ngay cả Diệp Văn đều không kìm lòng được theo sát hô to.

Phong Vũ Lam mặc dù có chút nhận ảnh hưởng, bất quá nhìn thẹn thùng chiếm càng nhiều, mặc dù có gọi, bất quá cũng không lớn thanh, các nữ sinh cũng rất hiểu ý, cũng không bắt buộc, dù sao nhân gia là con trai mà, làm cho nàng xuyên nữ trang trạm ở trên khán đài để nhiều người như vậy nhìn liền đủ lúng túng, huống chi là cổ lên trợ uy đây.

Diệp Văn nhìn Phong Vũ Lam một chút, cảm giác mình vô cùng lý giải tâm tình của hắn, chỉ bất quá mình hiện tại có vẻ như đã khá là quen thuộc thân phận này...

Trong lúc đương nhiên cũng có thật nhiều nam sinh đến đến gần, thậm chí còn có trắng trợn cầu giao du, không một điều bị hộ tể bình thường các nữ sinh cùng các nam sinh bắn cho đi rồi, chỉ là có vài tên nam sinh vẫn không chịu rời đi, tại dưới đài nói buồn nôn từ ngữ, không biết chờ bọn hắn biết Phong Vũ Lam là nam thời điểm hội làm cảm tưởng gì...

Vương Hâm đã để ban 3 các bạn học không muốn đem Phong Vũ Lam giới tính bí mật tiết lộ ra ngoài, giờ khắc này mọi người xem cái kia mấy cái cầu yêu các nam sinh đều là cười đến không ngậm miệng lại được, cái kia vài tên nam sinh cũng là như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, không biết ban 3 bọn học sinh đều đang cười cái gì.

Đương nhiên cũng không có thiếu các nữ sinh đến nhìn, nhiều là muốn nhìn một chút ban 3 hai tên ban hoa dài đến thế nào, lần này vừa nhìn, vậy mà có ba tên! Mỗi cái nhìn lấy ba người ánh mắt đều mang theo đồ kị cùng ước ao, bất quá các nữ sinh đều là khá là rụt rè, đại thể là làm bộ đi ngang qua đáng vẻ, có dừng lại cũng sẽ không quá lâu.

Giáo vận hội đã tiến hành đến gay cấn tốt độ, mãi cho đến ăn cơm trưa thời điểm Diệp Văn mới từ loại này phản khởi trạng thái bên trong khôi phục như cũ, lập tức cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Liền Diệp Văn mình cũng không tin, mình hô lâu như vậy, vậy mà không có giữa đường có muốn uống nước cảm giác, đây là hoàn toàn dung nhập vào thân thể của cô gái bên trong sao?

Không đúng không đúng, ta chỉ là đơn thuần hưng phấn mà thôi! Diệp Văn mình nói với tự mình.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Giáo vận hội (sáu)

Thân mang quần áo thủy thủ Phong Vũ Lam không thể nghỉ ngơi là hôm nay giáo vận hội mỹ lệ nhất nhân vật chính, liền ngay cả các thầy giáo đều đang bàn luận hắn.

"Đây là người nào ban cô nương a, dài đến xinh đẹp như vậy?" Có cái tuổi hơi có chút lớn tuổi lão sư hỏi.

A Đan che miệng cười trộm, thế nhưng liền đứng không nói lời nào.

"Thật giống là ban 3 đây."

"Cái kia ba nữ sinh đều rất đẹp đây."

"Hừm, hơi có nghe thấy, lớp chúng ta đám kia các tiểu tử tình cờ đều sẽ nói tới cái kia hai nữ sinh đây."

"Ồ giữa cái kia? Thật giống xưa nay chưa từng thấy a?" Cho ban 3 dạy thay Anh ngữ lão sư hỏi.

"Khục ~. . ." A Đan ho khan.

"Tiểu Đan, hỏi người đầu, mới tới sao?"

"Bí mật yêu ~" A Đan đẹp đẽ Địa nháy mắt một cái, nói.

...

Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, Phong Vũ Lam là nam sinh sự tình tại giáo vận hội sau khi tiến vào bán đoạn thời điểm đã bắt đầu truyền ra, đương nhiên, hậu tri hậu giác các thầy giáo là cũng không biết.

Bọn học sinh, đặc biệt các nam sinh, tự nhiên là không tin Phong Vũ Lam là nam sinh sự thực, ở lớp ba dưới khán đài đã vây tụ một đám người, dùng sức ngón đầu hướng lên trên nhìn, nỗ lực thông qua dưới quần bên trong · khó phát hiện có thể chứng thực Phong Vũ Lam là nam tính chứng cứ.

Bất quá hiển nhiên bọn hắn thất vọng rồi, Phong Vũ Lam vẩy bên trong ăn mặc buộc khố, một mảnh bằng phẳng, căn bản không nhìn ra cái gì nam tính đặc thù, đúng là mơ hồ có một đầu ao đi vào đường cong. . .

Khục, đó là Phong Vũ Lam tỷ tỷ ác thú vị, đến từ Nhật Bản Ngụy Nương bên trong · khó.

Phong Vũ Lam tỷ tỷ chính cầm máy chụp hình trốn ở góc phòng cười trộm đây.

Giáo vận hội hạng mục đã tiến vào kết thúc, giống thành thực cầu, nhảy xa những hạng mục này đều đã dồn dập kết thúc, tiếp xuống tu sửa một chút, chính là phần cuối đại cao · triều bộ phận —— vận mét chạy cự li dài.

Vào lúc này liền ngay cả không có dung nhập vào giáo vận hội ở trong các bạn học đều nằm đường băng biên giới, quan sát cái này một hạng phần kết thi đấu hạng mục.

"Vì ta có lên a!" Kim Gia Huy đi qua khán đài, hướng về Phong Vũ Lam nhếch nha cười nói.

"Yêu ~ cái góc độ này không sai a! Có thể hoàn toàn nhìn thấy quần xì líp!" Kim Gia Huy giờ ngón tay cái lên.

Phong Vũ Lam mau mau then thùng mà đem lần vẩy hướng phía trong ép, che màu trắng tinh bên trong · khó.

"Ồ a!" Có tiếng ý chí lực không kiên định nam sinh chảy ra hạnh phúc máu mũi.

"Thật là nam sinh sao?" Đây là tất cả mọi người trong lòng to lớn nhất nghi hoặc.

Liền ngay cả Phong Vũ Lam bạn học cùng lớp, những kia nhìn thấy Phong Vũ Lam tại nam phòng vệ sinh thuận tiện các nam sinh, cũng bắt đầu hoài nghi mình có hay không nhớ lầm, vẫn là hôm nay tới vị này chính là Phong Vũ Lam muội muội?

Vận mét chạy cự li dài là một cái khá mặt nạ tranh luận hạng mục, có rất nhiều lão sư cảm thấy hẳn là thủ tiêu, bởi vì không có trải qua huấn luyện học sinh cấp ba người là rất khó hoàn thành vận mét chạy cự li dài, cùng với nói là so đầu sự chịu đựng, không bằng nói là tại so đầu ý chí lực.

Chính là bởi vì điểm ấy, hơn nhiều lão giáo sư đều dồn dập yêu cầu bảo lưu cái này hạng mục, mỹ danh viết, rèn luyện học sinh ý chí lực.

Mỗi cái ban đều muốn tối thiểu phải có một người tham gia vận mét chạy cự li dài, sơ trung bọn học sinh một nhóm, cao trung bọn học sinh một nhóm, lúc này sơ trung bộ đã kết thúc, tiếp xuống liền đứng cao trung bộ, cao trung bộ sau khi kết thúc giáo vận hội liền kết thúc.

Tham gia vận mét chạy cự li dài mệnh mông cuộn cuộn cũng có ba mươi, bốn mươi người, tất cả đều chen tại đường băng hàng bắt đầu đi lên, bất quá không có người nào căng thẳng, bởi vì mọi người đều biết cái này vận mét chạy cự li dài trên căn bản đi hoàn toàn trình liền coi như là thắng, còn trên đường lui ra, cũng đứng sẽ không có người nào tới nói người, bọn học sinh đều ôm ung dung tâm thái, đúng là vài tên giáo vận đội bọn học sinh có chút khản trương, không ngừng mà tại làm nóng người vận động.

"Lão Huy! Có lên a!" Ban 3 các bạn học hò hét.

Kim Gia Huy liếc mắt nhìn trước người mình một tên giáo vận đội nữ sinh bấp đuôi, tràn ngập bấp thịt, nhìn qua rất kiện mỹ, sau đó vừa liếc nhìn trên khán đài Phong Vũ Lam, hai chân bóng lóng mà cân xứng, vô cùng tinh tế.

"Sách, quả nhiên vẫn là tiểu Lam đẹp đẽ." Kim Gia Huy tự nói.

"Có lên." Phong Vũ Lam nhìn thấy Kim Gia Huy tại nhìn hắn, làm một cái có lên khẩu hình, đồng thời tiểu phạm vi Địa múa múa quả đấm.

"Hắc!" Kim Gia Huy đánh một cái "OK" thủ thế, lập tức cảm thấy toàn thân là kính, cái này vận mét chạy cự li dài tựa hồ không một chút nào dài ra.

"Dự bị. . . Chạy!" Phát lệnh viên bỗng nhiên một thổi còi, bọn học sinh dồn dập xuất phát.

Có biếng nhác Địa chạy ở cuối cùng toàn thân đều chán, cũng có biết mình không loại kia sự chịu đựng một đường phi nước đại trước tiên hấp dẫn nhãn cầu, còn có mấy vị đi theo giáo vận đội thành viên đằng sau, quần tốc tiến lên.

Kim Gia Huy liền đứng quân tốc tiến lên cái kia, hần mặc dù không có tiến hành chạy cự li dài huấn luyện, bất quá vẫn là biết một chút chính xác phương pháp hô hấp, nắm giữ tiết tấu, cũng không đi theo giáo vận đội thành viên, mà là chiều tốc độ của chính mình tiến lên, chỉ chốc lát sau, bị giáo vận đội thành viên kéo dài khoảng cách bọn học sinh đều dồn dập đi theo Kim Gia Huy tiến lên.

"Oa a oa a ~" một cái một đường phi nước đại kẻ điên đã siêu giáo vận đội thành viên một vòng, vừa chạy còn ở một bên hét lên âm ỉ, hấp dẫn rất nhiều người nhân cầu, người kia đối với cái này cũng có chút đặc ý, là cái yêu thích làm náo động gia hòa.

400 mét đường băng, một vạn mét, cần chạy ròng rã 25 quyển.

Một vòng, hai vòng, ba vòng. . .

Đương chạy đến đệ tứ quyển thời điểm Kim Gia Huy sau lưng đã có học sinh đi đội, cái kia một đường phi nước đại gia hòa cũng rất sớm từ bỏ thi đấu, đối với hần mà nói, ra cái Danh Tiếng là được, hoàn thành một vạn mét chạy cự li dài? Căn bản không cái kia ý nghĩ.

Mà tại đội ngũ phía sau cùng biếng nhác Địa chạy bọn học sinh cũng đã dùng bước đi tốc độ tại tiến lên, mặc dù là không cùng lớp đồng học, thế nhưng vẫn như cũ tán gẫu ở cùng nhau, đề tài liền đứng Phong Vũ Lam giới tính vấn đề. . .

"Ta cảm thấy cái kia xuyên quần áo thủy thủ khẳng định là nữ sinh!"

"Quần áo thủy thủ?"

"Xuân a, quần áo thủy thủ liền đứng Nhật Bản đồng phục học sinh, điều này cũng không biết."

"Ồ ~ làm sao khẳng định như vậy?"

"Ta nhìn lên nàng dưới quần diện. . ."

Còn bảo lưu dồi dào thể lực Kim Gia Huy siêu những người này một vòng, tại vượt qua thời điểm nghe được một đoạn như vậy ỏi · tòa đối thoại.

Các người đứng là ung dung. . . Kim Gia Huy ở trong lòng yên lặng đầu đen rau muống.

Đào mắt Kim Gia Huy đã chạy thập quyển, hần thể lực đã thấy đáy, mặc dù làm không ít qua việc chân tay, thế nhưng không tiến hành huấn luyện có thể chạy đến hiện tại không giảm tốc độ đã là siêu trình độ phát huy.

Kim Gia Huy trong đầu từ lâu không có những tạp niệm khác, chỉ có tiếp tục hướng phía trước chạy cùng tình cờ Tốc Biến qua Phong Vũ Lam ăn mặc quần áo thủy thủ đáng vẻ.

15 quyển, ngoại trừ giáo vận đội người, chỉ có ba tên học sinh còn tại kiên trì, đương chạy đến thứ mười sáu quyển thời điểm, một tên trong đó chân dưới lao đảo một cái, lao đảo Địa chạy ra chạy đến, đặt mông ngồi ở đường băng bên trong · ương mặt cỏ bên trong, sau đó ngửa mặt nằm xuống, miệng lớn mà thở gấp khì.

Tên còn lại nhìn có người lui ra, cũng có chút không kiên trì được, chạy đến mặt cỏ bên trong cùng hần đi tới.

"Kim Gia Huy! Cố lên!" Đi ngang qua ban 3 thời điểm, thanh âm quen thuộc từ trên khán đài truyền đến, là Phong Vũ Lam.

Phong Vũ Lam tựa hồ vẫn không có tiến vào biến thanh kỳ, thanh âm có vẻ rất non nớt, đúng là rất phù hợp hần đáng vẻ hiện tại, cái kia thanh hô to, hầu như dùng hết hần toàn bộ lực lượng, thế nhưng dừng khì lại theo cái này một đời rộng to bốc lên.

"Hô. . . Ha. . ." Kim Gia Huy thở hỏn hển, hô hấp từ lâu không có tiết tấu, trên người về phía trước, cố gắng về phía trước chạy đi, nói là chạy, vèn vèn chỉ là so với đi càng nhanh một chút mà thôi.

Âm thanh kia truyền vào Kim Gia Huy trong tai, hần cắn răng một cái, lại bỏ thêm đem kính, tốc độ vậy mà tăng lên một chút.

Những người lãnh đạo nắm lấy cơ hội tuyên dương loại này kiên trì, vĩnh viễn không bao giờ ngôn khì hài lòng phẩm chất, Kim Gia Huy lần đầu trở thành chính diện giáo tài.

Thế nhưng theo thời gian trôi đi, có lão sư đã đưa ra dạng này tiếp tục nữa là có thích hợp hay không, có thể hay không nguy cấp học sinh sinh mệnh, kể tục dạng này chạy xuống đi có thể hay không đột phát bệnh gì chứng. . .

Thứ hai mươi quyển. . .

Kim Gia Huy nhắm mắt lại, dựa theo quán tính về phía trước chạy, hần đã không nghe được bất kỳ thanh âm gì, chân bước động đã biến thành một loại bản năng, hần không dám dừng lại dưới, bởi vì hần sợ dừng lại liền không đứng lên nổi.

Phải kiên trì!

Đây là thứ mấy quyển? Kim Gia Huy ở trong lòng hỏi mình.

"Thứ hai mươi mốt quyền!" Dương Kim Gia Huy chạy qua khỏi điểm thời điểm, đứng ở một bên giáo viên thể dục la lớn.

Nhanh hơn, liền sắp rồi. . .

"Àm!" Kim Gia Huy đột nhiên ngã trên mặt đất, tại gần nhất học sinh cùng các thầy giáo kinh hãi, dồn dập đến đây nâng, thế nhưng Kim Gia Huy lại mình bò lên, tiếp tục tiến lên.

"Còn. . . Không có kết thúc. . ."

Ngã sấp xuống, lại bò lên, ngã sấp xuống, lại bò lên, tiến lên, tiếp tục tiến lên.

Toàn bộ thao trường lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở Kim Gia Huy trên thân.

"Nhanh lên một chút, đi đem hấn cản lại, còn tiếp tục như vậy sợ rằng muốn có chuyện!" Thầy chủ nhiệm lo lắng nói.

"Chuyện này. . ." Các thầy giáo tình thế khó xử, vị học sinh này muốn chạy đến điểm giữa, giờ khắc này đi ngăn cản hấn, đến cùng là tốt hay xấu đây?

Kim Gia Huy có một lần ngã sấp xuống ở plastic trên đường chạy, lần này tất cả mọi người không có vội vã đi nâng, mà là đang đợi chính hấn bò lên, lần này Kim Gia Huy tựa hồ không có bò lên khí lực.

Đến đây là kết thúc sao?

Phong Vũ Lam đột nhiên từ trên khán đài vọt xuống tới, một phản bình thường hấn nhất gan đáng vẽ, cho dù vấy bẩn bị gió thổi lên, lộ ra bên trong thuần trắng bên trong · khó cũng liều mạng.

Hấn vọt tới Kim Gia Huy bên người, đem hấn phủ lên.

Tất cả mọi người tại chỗ tựa hồ chứng kiến một phản ngậy ngô tình yêu, các thầy giáo không khỏi nghĩ đến mình thời tuổi trẻ, có chút phiền muộn, có chút hoài niệm, cũng có chút cảm động.

Bọn học sinh giờ khắc này cũng không có ồn ào, mà là yên lặng mà nhìn lấy bọn hấn.

"Thiếu nữ" đem thiếu niên đỡ lên đến, vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói: "Chạy xong toàn bộ hành trình."

Thiếu niên liếc mắt nhìn thiếu nữ, dùng chỉ còn lại khí lực chen về ním cười, sau đó gật gật đầu.

Thiếu nữ nâng thiếu niên, chậm chậm lại kiên định Địa tới điểm kết thúc.

Tại điểm cuối trước đó, thiếu niên vỗ vỗ tay của thiếu nữ, suy nhược mà nói rằng: "Ta tới."

Thiếu nữ nhìn hấn, người sau dùng giám định ánh mắt gật gật đầu, sau đó thiếu nữ buông lỏng tay ra.

Toàn trường sôi trào.

Thiếu niên lại muốn dùng cuối cùng khí lực tiến hành nỗ lực, mình chạy xong cuối cùng lộ trình.

Tốc độ không nhanh, nhưng lại rất kiên định, thiếu niên rốt cục chạy qua điểm cuối.

Toàn trường tiếng vỗ tay sấm dậy.

"Àm!"

Kim Gia Huy về phía trước đổ tới. Tiếng vỗ tay bên trong lập tức chen lẫn kinh hô.

Theo ở phía sau Phong Vũ Lam ôm lấy Kim Gia Huy, thế nhưng thân thể của hấn thực sự quá mức trầm trọng, không thể làm gì khác hơn là đồng thời ngồi ngã trên mặt đất.

"Lam. . ." Kim Gia Huy mở mắt ra nhìn Phong Vũ Lam một chút, sau đó nhắm hai mắt lại, hôn mê bất tỉnh.

. . .

Chương 29: Hôn? Hô hấp nhân tạo!

"Hắn, hắn làm sao?" Phong Vũ Lam có vẻ vô cùng hoảng loạn.

Đám người bên trong không biết vị nào học sinh lớn tiếng nói: "Ngát đi rồi! Muốn hô hấp nhân tạo!"

Đây chỉ là một câu chuyện cười thoải, bắt quả làm cho người khác khó có thể tin chính là Phong Vũ Lam vậy mà thật sự hít sâu một hơi, cúi người đi, đem trong miệng không khí thổi vào Kim Gia Huy trong miệng.

Mọi người trợn mắt ngoác mồm, nếu như là con gái, cái kia đây cũng quá lớn mật, nếu như Phong Vũ Lam thật là nam sinh, cái kia chuyện như vậy tựa hồ lại quá cấm kỵ...

"A? !" Kim Gia Huy mở to hai mắt, có lòng muốn muốn cho Phong Vũ Lam đem miệng dờn đi, nhưng lại không có bất luận khí lực gì, đương nhiên, hay là còn có một loại không nở tâm tình ở bên trong.

"Hô..." Kim Gia Huy hai quai hàm giống bóng cao su như thể phồng lên, ngay khi Kim Gia Huy đều sắp khuyết đường thời điểm, Phong Vũ Lam rút cục ngẩng đầu lên —— trong miệng không khí đã thổi xong.

Kim Gia Huy vào lúc này còn tại vui mừng Phong Vũ Lam lượng hô hấp thấp đầu, nhìn thấy Phong Vũ Lam lại hít sâu một hơi chuẩn bị tập hợp tới thời điểm dọa đến hồn đều không còn, mí mắt một phen, dứt khoát lại hôn mê bất tỉnh.

"Dừng lại!" Giáo viên thể dục đứng lúc chạy tới, đem Phong Vũ Lam kéo sang một bên, sau đó đối đãi Kim Gia Huy tiến hành rồi chuyên nghiệp cứu giúp, không cần một lát, Kim Gia Huy rốt cục chậm rãi chuyển tỉnh, nhìn thấy trước mắt giáo viên thể dục, hơi thở phào nhẹ nhõm.

"Mấy người các ngươi, đem hắn nhắc tới phòng cứu thương bên trong, nghỉ ngơi một hồi là tốt rồi." Giáo viên thể dục phân phó nói.

Bị chỉ điểm nam sinh gật đầu ứng thanh, vội vội vã vã đem Kim Gia Huy nhắc tiến vào phòng cứu thương.

Chờ đến Kim Gia Huy biến mất ở tầm mắt của chính mình bên trong, Phong Vũ Lam cái này mới phục hồi tinh thần lại, vừa nãy mình đã làm gì việc, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở nên đỏ bừng, nhẹ nhàng cắn cắn môi, nhìn bốn phía dưới, vẫn là hướng về phòng cứu thương đi đến.

"Lão Huy, ngu." Cô Phi hướng Kim Gia Huy giơ ngón tay cái lên, "Không nghĩ tới ngươi thật có thể chạy một vạn mét."

"Đó là, ta đại huy ca không phải nấp." Có tiếng nam sinh trên nói.

"Lão Huy, lần này ngươi nhưng là nổi danh, kiên cường a, chắc chắn."

"Còn phải đến 'Nữ Thần' ưu ái, lão Huy, thế nào, 'Nữ Thần' hôn cảm giác thế nào?"

Kim Gia Huy dùng mới vừa khôi phục một điểm khí lực lung lay tay, tức giận cười mắng: "Lăn."

Đột nhiên Kim Gia Huy lập tức yên tĩnh lại, yên lặng nhìn phòng cứu thương cổng, mọi người quay đầu nhìn lại, một vị ăn mặc quần áo thủy thủ thiếu nữ ngượng ngùng đi vào, đầu kia xinh đẹp đan đuôi ngựa nhẹ nhàng lung lay.

"A... Tiểu... Phong Vũ Lam..."

"Ha ha, chúng ta liền không quấy rầy ngươi á!" Các nam sinh cười nói, đều hướng Kim Gia Huy bốn cột Địa chớp chớp mắt, đi ra phòng cứu thương, vị cuối cùng nam sinh còn rất có tổ chất đóng lại phòng cứu thương cửa gỗ.

Phòng cứu thương bên trong bầu không khí lập tức trở nên lúng túng lên.

"Kia là cái gì... Ta đáp ứng ngươi hội đổi tiền mặt : thực hiện, mời ngươi ăn một tháng đồ ăn vặt, muốn ăn cái gì liền ăn cái gì... Ha ha..." Kim Gia Huy nói phân nửa, cảm thấy câu nói này đặt ở hiện tại có chút lúng túng, không thể làm gì khác hơn là cười gượng hai tiếng che giấu mình.

"Ừm." Phong Vũ Lam cúi đầu đáp.

"Khục... Làm sao?" Kim Gia Huy đã hoàn toàn không có Phong Vũ Lam là nam sinh cảm giác, bất luận nhìn thế nào, cũng giống như là một cái then thùng con gái.

"Không, không có gì..." Phong Vũ Lam nâng lên đỏ bừng bừng khuôn mặt nhỏ bé, ánh mắt có chút phập phều, cắn răng, tựa hồ tại làm quyết định trọng đại gì.

"A?" Kim Gia Huy nghi hoặc.

"A!" Phong Vũ Lam tựa hồ bị sợ rồi, kết kết lắp bắp nói, "Gọi, gọi ta... Tiểu Lam, liền liền, có thể..."

"A?" Kim Gia Huy nhìn lấy Phong Vũ Lam con mắt, tựa hồ cảm nhận được một loại nào đó tình cảm, nhẹ nhàng gật gật đầu.

"Nghĩ ngợi thật tốt... Ta đi rồi..." Phong Vũ Lam xoay người rời đi, hần cảm giác mình toàn thân đều sắp nổi lên đến rồi như thế, lại không rời đi nơi này sợ rằng muốn làm ra cái gì hỏng bét chuyện.

Mở cửa, cùng xông tới mặt Diệp Văn đụng vào nhau, Phong Vũ Lam nhỏ giọng Địa xin lỗi một tiếng, bước nhanh đi ra hành lang.

"Hần làm sao?" Diệp Văn kỳ quái hỏi.

Bên người Kim Tinh lắc đầu, nói: "Không biết."

"Phanh ——" Diệp Văn có chút dừng cảm Địa đẩy ra phòng cứu thương môn, người còn chưa tiến vào, liền quay về Kim Gia Huy lớn tiếng hỏi, "Lão Huy, thế nào?"

Kim Gia Huy đối với Diệp Văn như thế thân thiết cách gọi có chút không quá quen thuộc, bất quá vẫn là hỏi đáp: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, nghĩ ngợi dưới là tốt rồi."

"Sách, không tệ lắm, có thể chạy một vạn mét." Diệp Văn đi vào phòng cứu thương, thuận thế an vị ở cái ghế một bên đi lên, một bộ như quen thuộc đáng về.

Trên thực tế tại đoạn này thời không bên trong, Kim Gia Huy cùng Diệp Văn nói gộp lại cũng không vượt quá thập cú, căn bản không thể nói là người quen, chỉ có thể toán miễn cưỡng nhận thức mà thôi.

Thế nhưng Diệp Văn tựa hồ có vẻ rất quen thuộc, đó là tự nhiên á, bởi vì Kim Gia Huy là duy nhất một cái tốt nghiệp trung học về sau vẫn cùng hần học tập đồng nhất trường đại học nam sinh, vẫn là đồng nhất cái phòng ngủ, quan hệ tự nhiên là tương đối tốt, sau khi tốt nghiệp còn thường thường có lui tới, có thể nói là tốt vô cùng anh em.

"Khục, vận may vận may..." Kim Gia Huy khiêm nhường.

Diệp Văn sững sờ, thâm nghĩ Kim Gia Huy làm sao như thế xa lánh mình đâu, chợt cười một cái tự giễu, mình ở thời điểm này cùng hần căn bản không quen, thái độ như vậy cũng là bình thường, là mình tưởng bở, còn coi chính mình là nam sinh nhìn đây.

Diệp Văn từ trên ghế đứng lên, nói: "Nghĩ ngợi thật tốt đi!"

Sau đó rồi cùng Kim Tinh, Lục Vũ rời đi phòng cứu thương, Nhị nữ cũng không biết Diệp Văn là làm sao, nói đến là đến, nói đi là đi, thực sự là thật kỳ quái.

Giáo vận hội ngay khi dạng này cuối cùng nhìn vô cùng ngọt ngào tình yêu trong không khí kết thúc mỹ mãn, có người nói cùng ngày tham gia vạn mét chạy cự li dài kiên trì một nửa vài tên nam sinh đều tại cùng ngày cùng một tên nữ sinh xác lập luyện ái quan hệ.

Bị chẳng hay biết gì các thầy giáo rốt cục được A Đan tiết lộ tình báo —— Phong Vũ Lam là nam sinh.

Các thầy giáo mặc dù có chút không thể tin được vậy mà có xinh đẹp như vậy nam sinh, bất quá đều lựa chọn tin tưởng A Đan, chuyện như vậy đi lên, A Đan đúng sẽ không nói dối.

Trường học lãnh đạo cũng thờ phào nhẹ nhõm, đã đều là nam sinh, liền không phải yêu sớm vấn đề, còn chuẩn bị để A Đan đem Phong Vũ Lam cùng Kim Gia Huy gọi vào văn phòng nói chuyện thầy chủ nhiệm đem thoại nuốt xuống bụng bên trong, sau đó đem tin tức này nói cho trường học các lãnh đạo khác.

Nam sinh? A, liền đúng nam sinh cùng nam sinh mà, cái kia không liên quan, dù sao không phải yêu sớm, còn hô hấp nhân tạo, vậy cũng không tính là gì đi, chỉ có thể coi là huynh đệ trong lúc đó hữu nghị nha!

Đương nhiên, còn có một chút tuổi trẻ nữ lão sư, dòn dập đàm luận xinh đẹp nam sinh cùng đẹp trai nam sinh trong lúc đó là có hay không thuần tại thuần khiết tình nghĩa huynh đệ... Mà không phải một loại nào đó cảm đoạn yêu.

Khục khục, không nhìn cái này mấy cái hủ nữ lão sư, các nàng cũng chỉ là đùa giỡn mà thôi, vào lúc đó, nam nam vẫn không có như vậy rộng khắp, vền vền là xuất hiện tại truyền hình tác phẩm bên trong, hiển nhiên là sẽ không có người tin tưởng ở trung quốc trong trường học hội thật sự phát sinh loại chuyện kia.

Ân, thật sự sẽ phát sinh sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Không dám phản kháng

Giáo vận hội sau khi kết thúc, Diệp Văn như thường ngày đi ra trường học, chiếc kia quen thuộc thành thị xe việt đã liền ngừng ở cửa trường học.

"Chuyện gì xảy ra? Không phải để người không muốn ở cửa trường học tiếp ta sao?" Diệp Văn nhìn lấy dựa tại cửa xe cái khác Vương Huy hỏi.

"Là lão gia yêu cầu, gần nhất xã hội không quá ổn định, sợ tiểu thư ngài thụ thương."

"Tất yếu sốt sáng như vậy sao, đây chính là cửa trường học đây." Diệp Văn phát phát tay, cũng biết đây là Diệp phụ hảo ý, Vương Huy là một người bảo tiêu cũng là nghe theo Diệp phụ chỉ huy, nếu như miễn cưỡng muốn để hắn không muốn tại cửa trường học đưa đón, ngược lại sẽ để hắn khó làm, chút ơn huệ này lỗi đời Diệp Văn vẫn là rõ ràng. "Tính toán một chút, trở về đi thôi."

Vương Huy mỉm cười nói tiếng cảm ơn, làm Diệp Văn kéo cửa ra.

Một cái không có Đại tiểu thư cái giá Đại tiểu thư, Vương Huy đối với cái này tính tình tốt Đại tiểu thư là rất có hảo cảm, lần này vì người khác suy nghĩ càng làm cho Vương Huy cảm nhận được một tia thân thiết.

Giờ khắc này Văn Lan Học Viện còn không là quý tộc trường học, bọn học sinh đều dựa vào mình trình độ thi được đi, cho nên có tiền cũng không có nhiều người —— những người giàu có kia môn hoặc là liền đứng học tập không giỏi bị cự tuyệt ở ngoài cửa, hoặc là liền muốn đi càng tốt hơn trường học.

Vốn là là có một khu nhà tư nhân quý tộc trường học.

Thu Dịch tại cửa trường đối diện tiểu điểm bên trong mưa hai bao cay điều, đứng dịp thấy cái kia một thân quần trắng bóng lưng bị một vị bảo tiêu đáng dấp người cung kính mà tiếp lên xe.

"Là Diệp Văn..." Thu Dịch kinh ngạc mà nhìn cái kia chiếc xe việt đã đi xa, là một người nam sinh, Thu Dịch đối với ô tô hứng thú vẫn là rất lớn, cái này chiếc xe việt đã nhưng là nó tương đối đắt giá, muốn đầy đủ sắp tới 200 vạn nguyên, đây đối với Thu Dịch tới nói nhưng là giá trên trời.

Thật là có tiền nhân gia Đại tiểu thư đây! Thu Dịch thờ dài, dạng này gia đình giàu có, mình không với cao nổi... Nhưng là mình thật sự rất yêu thích nàng a! Nói đến, đến cùng là yêu thích nàng điểm nào đây? Thu Dịch suy tư, xoay người rồi đi...

"Àm!" Cúi đầu bước đi Thu Dịch đột nhiên đánh vào một cái cao cao trắng trắng thân thể của nam nhân đi lên, hắn ngẩng đầu lên, liền vội vàng nói, "Có lỗi, không có ý tứ."

"Hả? Không có ý tứ liền xong?" Cái kia cao cao trắng trắng người trẻ tuổi tóc lười màu sắc rực rỡ, trong miệng ngâm một điệu thuốc, "Người giẫm ô uế lão tử gầy da, hoặc là giao tiền, hoặc là liền cho ta liêm khô tịnh."

Thu Dịch nhìn về phía tên côn đồ các ké sau lưng, đứng ba bốn đồng dạng nhuộm màu sắc rực rỡ tóc, kỳ trang dị phục gia hỏa, xem ra hẳn là một nhóm người, là muốn dọa dẫm sao?

"Ta không có tiền..." Thu Dịch sờ lên túi áo, đưa ra mấy viên mua cay điều tìm đến tiền xu, "Chỉ có những thứ này."

"Phải ăn mày đây!" Cái kia cao cái tên côn đồ các ké một cái tát đem Thu Dịch trong tay tiền xu đập ở trên mặt đất, người sau mau mau ngồi xổm người xuống đem tiền xu kiểm lên.

"Soát người!" Cao cái tên côn đồ các ké nói rằng.

Thu Dịch âm thầm kêu khổ, mình làm sao liền không cẩn thận đi tới loại này trong hẻm nhỏ tới đâu, hắn muốn chạy, nhưng lại phát hiện hai chân đều có chút rút gân, vậy mà một bước đều bước bất động.

Mấy tên côn đồ tại trên người hắn trên dưới tìm tòi một trận, sau đó bạo lực kéo xuống sách của hắn bao, ở bên trong lật lên.

"Lão đại, một phen tiền đều không có, chỉ có một cái camera."

"À, xui xẻo, quý nghèo." Cao cái tên côn đồ các ké hùng hùng hồ hồ Địa đập Thu Dịch đầu gối một cước, người sau lao đảo một cái té quỵ trên đất.

"Ha ha, lão đại, gia hỏa này đang phát run đây!" Có một tên côn đồ cắc kè cười to nói.

"Không có can đảm quỷ nghèo." Cao cái tên côn đồ cắc kè lại một cước đá vào Thu Dịch cái mông đi lên, "Ha ha, cùng không xương tủy."

Thu Dịch trực tiếp quăng ngã chó gặm nê, dù cho như thế, cũng vẫn như cũ không dám ngẩng đầu lên.

"Đi rồi, đem camera lấy đi, tốt xấu có thể đổi ít tiền."

Nghe nói tên côn đồ cắc kè muốn đem chính mình camera lấy đi, Thu Dịch rốt cục lấy dũng khí ngẩng đầu lên, hai tay chống đất, chậm rãi bò lên.

"À, tiểu tử, ngươi dùng ánh mắt này nhìn ta có phải hay không không phục?" Cái kia cao cái tên côn đồ cắc kè lại một cước đem Thu Dịch đạp ở trên mặt đất, "Muốn đánh giá sao?"

"Đem, đem camera... Đưa ta..." Thu Dịch cắn răng từ dưới đất bò dậy đến, muốn biểu hiện Địa cứng rắn một điểm, hai chân lại không nhịn được run.

"Được đó? Ngươi đem ta giày da liếm khô tình ta liền suy nghĩ một chút có muốn hay không đem camera còn ngươi." Cao cái tên côn đồ cắc kè cười to, cái khác những tên côn đồ cắc kè cũng phù hợp một trận cười lớn.

"Còn... Đưa ta..." Thu Dịch đem run tay nắm thành nắm đấm, nói chuyện lại vẫn như cũ mang theo tiếng rung.

"Lăn, đừng chặn lão tử nói." Tên côn đồ cắc kè đem Thu Dịch đẩy ra, Thu Dịch theo bản năng mà vùng vẫy, ngay lập tức sẽ bị cản lại.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt? Đánh hấn!" Cao cái tên côn đồ cắc kè một quyền đánh vào Thu Dịch trên mặt, đem hấn đánh bò ở trên mặt đất, chỉ huy cái khác những tên côn đồ cắc kè tiến lên đánh người.

Thu Dịch bụm mặt, lại không dám phản kháng, khóe mắt chảy ra khuất nhục nước mắt.

"Dừng tay!" Một tiếng khê kêu, một vị thân mang màu trắng áo đầm thiếu nữ từ nơi khúc quanh vọt ra, tà dương đem bóng người của nàng chiếu ánh Địa vô cùng thần thánh mà cao đại.

Hóa ra là Vương Huy đi xe nhiều ra mảnh này đường nhỏ mở hướng về đường cái thời điểm Diệp Văn phát hiện mấy cái nhuộm đủ mọi màu sắc tóc gia hỏa tại đánh đập thân mang đồng phục học sinh học sinh, lập tức gọi Vương Huy đỗ xe, ngăn cản bọn hấn.

Cái kia mấy tên côn đồ sừng sò, chợt trên mặt lộ ra nụ cười bỉ ổi.

"Ta tưởng là ai đâu, hóa ra là học sinh muội a? Lâm sao, đột nhiên đi ra là muốn cho các anh em thoải mái một chút sao?"

"Ha ha ha! Lão đại ngươi lên trước, các anh em ăn canh là được."

"Hắc hắc, cô nàng này dài đến còn rất đẹp để ha!"

Diệp Văn nhìn thấy người học sinh kia nằm rạp trên mặt đất, tựa hồ bị đánh Địa hôn mê bất tỉnh, không khỏi mà nộ đi lên đuôi lông mày, hoàn toàn quên mình hiện tại thân thể, nổi giận dùng dùng Địa xông lên trên, một quyền hướng về cao tên côn đồ môn đánh tới, lại bị dễ dàng ngăn lại.

Cao tên côn đồ tóm chặt lấy Diệp Văn tay nhỏ, âm cười nói: "Hắc hắc, cô nàng, không kịp đợi muốn cho ta sáng khoái sáng khoái sao?"

Diệp Văn mặt đỏ lên, không phải thẹn thùng, là tức giận, tức giận mình hiện tại thân thể khí lực lâm sao như thế tiểu, tức giận mình lâm sao liền dạng này vọt lên.

Bất quá, còn có bổ cứu cơ hội, Diệp Văn một cước đá vào cao tên côn đồ dưới khó, người sau bị đau thả ra tay phải, bùng hạ thể gào gào thét lên.

Một người khác tên côn đồ cắc kè mau mau vọt lên, muốn phải bắt được Diệp Văn, Diệp Văn không kịp Phản Công, ngay lúc sắp bị cái này thật giống một tháng không rửa ráy tên côn đồ cắc kè ôm lấy, đột nhiên một người từ chếch bên trong lao ra, một cái cao đá chân đá vào tên côn đồ cắc kè trên cửa, tiện tay một quyền đem đánh ngã xuống đất đi lên.

Đúng là mình cận vệ Vương Huy.

Vừa nãy hấn bị một cái hồi đường bà lão cho cuốn lấy, thật vất vả thoát khỏi dây dưa, ngay khi thời khắc mấu chốt cứu Diệp Văn.

"À!" Cao cái tên côn đồ cắc kè từ trong túi tiền lấy ra một thanh đạn hoàng đao, một thanh nhắc lên Thu Dịch, "Các ngươi là không phải muốn đánh giá? Có tin ta hay không đâm chết hấn?"

Diệp Văn khí lực chung quy vẫn là quá nhỏ, không có để cao cái tên côn đồ cắc kè đau "bi" quá lâu, như thế lập tức khôi phục.

Bị đánh người vậy mà là Thu Dịch! Diệp Văn trong đầu phủ đầy bụi ký ức hiện lên đi ra, đây là một đoạn không tốt lắm hồi ức, tại mình cao trung thời điểm, đúng là có vị tên côn đồ cắc kè đánh đập trái qua... Diệp Văn ngấm nhìn bốn phía, không sai... Chính là chỗ này...

Đương nhiên, còn muốn cảm tạ chuyện này, cảm tạ cứu nàng người... Kim Gia Huy. Từ đó về sau, Diệp Văn thu được một loại gọi là dũng khí đồ vật.

Như vậy lần này mình cải biến lịch sử, Kim Gia Huy còn sẽ xuất hiện sao?

Bất quá, trước mắt quan trọng hơn chính là Thu Dịch sinh mệnh an toàn, mặc dù cái kia tên côn đồ các kè không giống như là kẻ liều mạng, thế nhưng nói không chừng một cái thất thủ dao liền đâm vào đi tới, Diệp Văn có chút lo lắng, nên làm gì?

Đột nhiên, nàng sáng mắt lên, yên lặng nhìn lấy cao tên côn đồ sau lưng mạnh mẽ thân ảnh.

Quả nhiên là người!

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Chuyển biến bắt đầu

Cái kia cao cái lưu manh phát hiện Diệp Văn nhìn chăm chăm phía sau chính mình nhìn, lập tức cảm giác sau lưng khác thường, thân thể vừa mới chuyển một nửa, trên mặt cũng đã bị đánh một quyền, chính là Kim Gia Huy.

Kim Gia Huy đưa tay bỗng nhiên đem Thu Dịch lôi tới, đẩy lên Diệp Văn bên kia, sau đó lại một quyền đánh vào cao tên côn đồ trên lỗ mũi, cái kia lưu manh nhất thời bất chấp, vầy vầy đạn hoàng đao liền hướng về Kim Gia Huy vạch tới, Kim Gia Huy hướng về một bên cái trước bước lướt, lại một quyền đánh vào cao tên côn đồ con mắt đi lên, sau đó bắt lấy thủ đoạn của hắn, cải biến cao tên côn đồ vùng vẫy quỹ tích, để hắn đem đạn hoàng đao đâm vào trên cánh tay của chính mình, máu tươi lập tức đem cánh tay của hắn nhuộm đỏ.

Sau đó Kim Gia Huy đắc thế không tha người, lại một cái đầu gối đụng đánh vào cao tên côn đồ hạ thể, hắn thậm chí nghe được vật gì đó vỡ tan thanh âm.

Bởi vì động tác này phát sinh thực sự quá nhanh, cho tới đạn hoàng đao đâm vào cao tên côn đồ trên cánh tay lúc hắn đều không có cảm thấy đau đớn, lập tức thể bị mãnh liệt va chạm thời điểm, tất cả cảm giác đau đớn mới đồng thời vọt tới.

"A ——" cao tên côn đồ phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, trên đất không ngừng mà lăn lộn.

Khác mấy tên côn đồ thấy tình thế không ổn, lập tức kéo cao cái lưu manh chạy cái không còn bóng.

Thu Dịch đem rơi trên mặt đất camera kiểm lên, thờ phào nhẹ nhõm, thả lại trong bọc sách.

Diệp Văn là biết chuyện này trải qua, cho nên chỉ là cùng Vương Huy đứng ở một bên, cũng không nói lời nào.

Bởi vì trí nhớ của nàng bên trong, là Thu Dịch cùng Kim Gia Huy đồng thời đánh chạy tên côn đồ các kè, mà không phải như bây giờ, tên côn đồ các kè nhìn người đồng thể mạnh liền chạy, hay là nhân làm sự xuất hiện của chính mình, để Thu Dịch lần này trọng đại chuyển biến không cách nào hoàn thành?

Diệp Văn lập tức có chút hối hận sự xuất hiện của chính mình, lúc đó làm sao liền không nghĩ tới đâu, nàng ở trong lòng trách tự trách mình.

"Chuyện gì xảy ra?" Kim Gia Huy hỏi.

"Đụng vào bọn hắn. . . Bọn hắn muốn ta. . . Thường tiền, sau đó sưu ta túi sách, không có tìm được tiền, lấy đi cái máy chụp hình này, sau đó. . . Ta nghĩ ngăn lại bọn hắn, liền bị đánh. . ."

"Lần sau muốn biểu hiện cứng rắn một điểm, liền xem như đánh không lại cũng phải phản kháng, người như vậy không phản kháng, người khác càng thấy người dễ ức hiếp." Kim Gia Huy chỉ chỉ đứng ở hẻm nhỏ miệng Phong Vũ Lam, "Lần này nhờ có tiểu Lam phát hiện có người bị tên côn đồ các kè đánh, không phải người cần phải bị đánh thảm."

". . . Cảm tạ. . ." Thu Dịch vỗ phui bụi trên người, lại nhìn lên Diệp Văn một chút, cảm giác hết sức khó xử, là một người nam nhân, vậy mà cần người phụ nữ tới trợ giúp mình. . . Hơn nữa còn là đánh nhau loại sự tình này.

Nghĩ đến chuyện vừa rồi, Thu Dịch chân còn có chút run.

Liền nữ sinh cũng không sợ, ta có gì đáng sợ chứ! Thu Dịch ở trong lòng tự nói với mình, sau đó hít sâu một hơi, nói rằng: "Có lỗi. . . Cho các người thêm phiền phức."

"Nơi nào sự tình, trợ giúp bằng hữu đây là tất yếu!" Kim Gia Huy nghiêm mặt nói, "Nếu như người khi ta là huynh đệ, liền không cần nói câu nói như thế này."

"Yêu, Kim Gia Huy ngày hôm nay cùng Phong Vũ Lam cùng đi à?" Diệp Văn trêu nói, muốn xua tan cái này lúng túng bầu không khí.

"Hừm, ha, ta là bảo vệ tiểu Lam về nhà, gần nhất trị an không tốt nha!"

"Xác thực." Diệp Văn gật gật đầu.

Sau đó mấy người lẫn nhau nói lời từ biệt, Thu Dịch một thân một mình đi tại trên đường lớn, dùng sức mà thu thu tóc.

"Ta thực sự là. . . Chẳng có tác dụng gì có! A. . . Giống phế vật như thế. . ." Thu Dịch có chút thống hận mình, tại sao như thế không hăng hái, học tập học không được, liền ngay cả đánh nhau cũng đánh không lại người khác, "Ta sống ở trên đời này, đến cùng còn có ý nghĩa gì? Diệp Văn coi như cùng với ta, ta có năng lực bảo vệ nàng à. . ."

. . .

"Tiểu thư, trở về." Lưu quân gia cung kính mà nói rằng.

"Ừm" Diệp Văn cầm lấy trên khay trà son tra mảnh bỏ vào trong miệng.

"Đúng rồi, tiểu thư, Kim Thiên lão gia cùng thái thái đều không trở về nhà."

"Ồ." Diệp Văn đáp một tiếng, nhắc lên túi sách đi lên thang lầu, đi vào trong phòng của mình.

"Tiểu thư ~ đã về rồi?" Thủy Trĩ Thi chính nằm rạp trên mặt đất quét nhà, nghe được tiếng cửa mở, lập tức hưng phấn ngẩng đầu lên.

"Ừm."

Tiểu người hầu gái nhìn thấy Diệp Văn trở về trái lại không có dừng lại nói chuyện phiếm, mà là dành thời gian quét tước vệ sinh, bởi vì quét tước tốt vệ sinh liền có một quãng thời gian rất dài thời gian nghỉ ngơi á.

Diệp gia bọn hạ nhân vẫn là rất thanh nhân.

Diệp Văn như thường ngày cuống lên trang web, đột nhiên phát hiện một cái tại mình trí nhớ xưa nay chưa từng xuất hiện vớ du —— "Sao băng", Diệp Văn điểm tiến vào quan vọng nhìn một chút, vậy mà là hôm nay công tắc, nhưng là trước lúc này xưa nay chưa từng nhìn thấy cái gì tuyên truyền, là công ty nhỏ game, vẫn là lại là bởi vì lịch sử cải biến phát sinh hồ điệp hiệu ứng?

Trò chơi này là Thượng Đế thị giác 3D game, có chút tương tự bó đuốc ánh sáng, Diệp Văn đăng kí cái trường hào liền tiến vào game không thể chờ đợi được nữa Địa bắt đầu chơi.

Nàng không chút do dự mà lựa chọn một cái người khổng lồ đại thúc, bắt đầu rồi nàng game thử trình.

Ở niên đại này, như thế một trò chơi đúng là tương đương hiếm thấy, đã lâu không có chơi game online Diệp Văn đã sớm tay ngứa ngáy, cái này một chơi liền dừng lại không được.

Tiểu người hầu gái hoàn thành mình công tác về sau an vị tại Diệp Văn bên người nhìn lấy, đến com tối thời gian về sau lại rời đi đi nhà bếp làm trợ thủ.

Diệp gia là có một cái chuyên môn đầu bếp, có người nói là cấp năm sao quán com đầu bếp, dù cho là cho hắn một vị tiên nhân chưởng nấu ăn, cũng sẽ để người cảm thấy cây xương rồng cũng là mỹ vị như vậy.

. . .

Về đến nhà Thu Dịch muốn muốn tìm kiếm tự mình giá trị tồn tại, đem trong nhà quét tước sạch sẽ, đồng thời chiêu thực đơn làm mấy món ăn, đây là hắn lần thứ nhất nấu ăn, hương vị mặc dù không phải rất ngon, thế nhưng vẫn tính qua đi.

Tám giờ tối, một ngày mệt nhọc cha mẹ dồn dập về đến nhà, nhìn thấy bị quét dọn sạch sẽ trong nhà cùng để lên bàn còn bốc hơi nóng com nước, lập tức ngăn người.

"Ồ đồng cô nương đến nhà chúng ta?" Phụ thân trêu ghẹo nói.

"Là nhi tử làm đi, nhi tử cuối cùng cũng coi như là lớn rồi. . ." Mẫu thân hơi xúc động, cũng có chút vui mừng.

"Tiểu Dịch!" Phụ thân kêu lên.

"Ai —— ở đây." Thu Dịch từ trong phòng đi ra.

"Đều là người làm?"

"Ừm."

"Không tệ lắm, con trai của ta đúng là lớn rồi." Phụ thân cũng vô cùng cảm khái.

"Ăn cơm đi." Thu Dịch nói.

Thế là một nhà ba người đều ngồi vây quanh ở trên bàn ăn ăn xong rồi bữa tối, màu da cam đèn chân không treo ở trên trần nhà, theo gió lúc sáng lúc tối.

"Vị nói thế nào?" Thu Dịch hỏi.

"Hương vị không sai." Phụ thân nói.

"Ừm. . ." Mẫu thân lau một cái nước mắt, lộ ra nụ cười vui mừng, "Con trai của ta thiêu, đương nhiên được ăn."

"Khóc cái gì, nên cao hứng mới là, ăn cơm ăn cơm." Phụ thân nói.

"Cũng là bởi vì thật cao hứng. . ."

Mừng đến phát khóc, đây chính là mẫu thân hiện tại chân thật nhất khác hoạ.

Vẫn không hiểu chuyện gì từ, rốt cục có một ngày hiểu chuyện, lớn rồi, làm cha mẹ làm sao có thể không vui đây?

Mặc dù Diệp Văn cải biến lịch sử, thế nhưng Thu Dịch chung quy vẫn là bắt đầu rồi chuyển biến, lịch sử, đến cùng là có thể cải biến, vẫn là không cách nào cải biến đây? Lại hoặc là trọng yếu bộ phận là không cách nào thay đổi đây?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Khóa đại biểu

Cao một, ba ban từ khai giảng đến hiện tại rỗng rã đi qua một tháng, vẫn không có thiết lập qua khóa đại biểu, tất cả mọi chuyện đều là do tiểu đội trưởng, lớp phó, ủy viên học tập cùng tiết chế dự đại biểu hoàn thành, mấy người này đều là chọn cả lớp nhập học cuộc thi trước đó mấy người chọn phải đi, ủy viên thể dục thì là dựa theo thể dục thành tích cùng thân cao lựa chọn.

Mà vệ sinh ủy viên, thì là Lạc Lương Kiểm, lý do là giỏi nhất chế tạo rác rưởi, cho nên để hẳn tới quản lý lớp vệ sinh, cuối cùng quản lý cũng không tệ lắm, cho nên A Đan cũng không có đem hẳn đổi đi ý nghĩ, còn lại liền đứng lựa chọn khóa đại biểu đến chia sẻ ban các cán bộ áp lực.

Đệ nhất tiết là ngữ văn khóa, bất quá bởi vì chủ nhiệm lớp A Đan là ngữ văn lão sư, cho nên không chút khách khí mà đem ngữ văn khóa đã biến thành ban hội khóa, đối với cái này các bạn học là hai tay tán thành, ban hội khóa đối với bọn học sinh tới nói cùng lớp tự học cũng không có gì khác nhau.

"Ngày hôm nay chúng ta muốn tranh cử một số khóa đại biểu đến chia sẻ ủy viên học tập cùng tiểu đội trưởng công tác, hiện tại ta lựa chọn lần trước nguyệt khảo mỗi khoa ba vị trí đầu đồng học tranh cử khóa đại biểu."

Tỷ như ngữ văn ba vị trí đầu liền đứng tinh tuyển ngữ văn khóa đại biểu, toán học ba vị trí đầu tranh cử toán học, từ đồng học bỏ phiếu. . .

Diệp Văn mỗi một khoa đều là số một, cho nên mỗi một cái môn học dưới đều có tên Diệp Văn, tã cho tới khi nào xong A Đan nhìn một chút tên Diệp Văn, sau đó hỏi: "Diệp Văn đồng học có hứng thú đương ủy viên học tập sao?"

"A?" Sắp ngủ Diệp Văn mau mau ngẩng đầu lên, mơ mơ màng màng mà nhìn lão sư, hi vọng nàng lập lại một lần nữa lời nói mới rồi.

"Lão sư hỏi người có muốn làm ủy viên học tập." Kim Tinh đem thân thể hơi ngửa ra sau, nhỏ giọng Địa nói rằng.

Lần này Diệp Văn cuối cùng cũng coi như là nghe rõ, nàng đối với loại này chức vụ là không có bất cứ hứng thú gì, mặc dù chưa từng có làm qua, thế nhưng cũng là biết ủy viên học tập rất bận, từ một loại nào đó góc độ đi lên nói, nàng nhưng là rất lười người, không quan một thân khinh đạo lý nàng vẫn là hiểu.

Thế là liền bắt đầu khóa đại biểu tranh cử, mỗi một lần đều là Diệp Văn bỏ phiếu nhiều nhất, mặc dù mỗi lần Diệp Văn đều biểu thị đối với cái này không có hứng thú.

"Hiện tại là ngữ văn khóa đại biểu tranh cử, Diệp Văn, ngươi muốn làm ngữ văn khóa đại biểu sao?" A Đan lần này trực tiếp nhảy qua bỏ phiếu phân đoạn, dứt khoát hỏi.

Diệp Văn lắc đầu, lại nằm nhoài trên bàn chộp mắt.

Hai ngày nghỉ cha mẹ đều không trở về, chủ nhật chơi đến rất muộn, mặc dù chỉ là 12 giờ, bất quá thân thể này đã là vô cùng uể oải, Diệp Văn vậy được chỉ muốn ngủ, nếu là tại nguyên lai thời điểm, mỗi ngày chơi đến 12 giờ cái kia vốn là bình thường làm tức thời gian mà, thân thể của cô gái vẫn là quá yếu đuối.

"Người thứ hai, Thu Dịch, hi vọng Thu Dịch đương khóa đại biểu các bạn học xin hãy bỏ phiếu."

A? Thu Dịch. . . Lịch sử quả nhiên bị cái biến sao, tại trong ấn tượng, nàng nhưng chưa từng có làm qua khóa đại biểu, cũng không có tham gia qua bất kỳ tranh cử, mãi mãi cũng là tựa hồ là một người đi đường nhân vật.

Càng ra ngoài Diệp Văn dự liệu chính là, vậy mà có rất nhiều người nhắc tay bỏ phiếu, lựa chọn Thu Dịch làm ngữ văn khóa đại biểu.

"Ta làm sao không nhớ rõ ta nhân duyên tốt như vậy?" Diệp Văn tự nói.

Cuối cùng Thu Dịch được tuyển ngữ văn khóa đại biểu, mà hắn cũng không có nói ra chối từ, Diệp Văn cảm giác mình tựa hồ không cách nào nhìn thấu mình, nếu như là nguyên lai mình, vậy hẳn là là hội chối từ ngữ văn khóa đại biểu chức vị a, theo lịch sử cái biến, đã từng mình cũng đang thay đổi sao?

Hai cái tương đồng linh hồn, đã dần dần mà bắt đầu sản sinh khác biệt.

Hay là về sau Thu Dịch liền không còn là mình, mà là một cái tân độc lập nhân cách. . .

Khóa đại biểu tranh cử kết thúc mỹ mãn, Kim Tinh cũng như trong trí nhớ mình như vậy, lên làm lớp Anh ngữ đại biểu, mà Lục Vũ thì là âm nhạc khóa đại biểu kiêm nhiệm văn ngu uỷ viên.

"Văn Văn, tại sao không làm khóa đại biểu nha?" Sau khi tan lớp, Kim Tinh hỏi.

"Quá phiền phức. . ." Diệp Văn thành thật trả lời.

"Ừm. . . Vẫn tốt chứ." Kim Tinh nói.

"Ta mới luy đâu, ta lại là văn ngu uỷ viên, lại là âm nhạc khóa đại biểu."

"Hai người này chức vị bình thường đều không có chuyện gì được rồi. . ." Diệp Văn lờm một cái, khinh bỉ nói.

"Ai nói, mỗi hai cái cuối tuần đều muốn làm báo bảng đây! Rất phiền phức có được hay không."

"Sách. . . Không muốn hả hê á, ngươi vẫn là mau mau ngấm lại, cái này kỳ báo bảng làm sao ra đi." Diệp Văn chỉ chỉ phòng học đằng sau khối này bảng đen, nói.

Lục Vũ khổ gương mặt, tội nghiệp Địa cầu khẩn nói: "Ta tốt Văn Văn, ta tốt tinh, giúp ta cùng đi ra báo bảng nha ~"

"Buồn nôn chết rồi. . ." Kim Tinh nói.

"Ta buồn ngủ." Diệp Văn nói.

"Hừ! Không cùng các ngươi tốt!"

"Này uy, có muốn hay không làm nũng tát rõ ràng như vậy a! Mấy người buổi trưa sau khi sẽ giúp ngươi ra báo bảng đi." Diệp Văn nói, liền nằm ở trên bàn, bổ sung giấc ngủ đi tới.

"Ngủ ngủ ngủ, liền biết ngủ, ngươi lại không phải trư." Lục Vũ khinh bỉ nói.

"Không giúp." Diệp Văn lạnh nhạt nói.

Lục Vũ mau mau làm nũng cầu xin, khi chiếm được Diệp Văn lượng giải về sau mới đành chỉ buồn nôn cử động.

"Tinh?" Lục Vũ nhìn về phía Kim Tinh.

"Nhà ta tiểu Vũ khó khăn đương nhiên phải giúp á, ngươi yên tâm được rồi." Kim Tinh cười nói.

Diệp Văn cuối cùng cũng coi như là có thể yên tĩnh ngủ, Diệp Văn xưa nay liền không phải ba học sinh tốt, tại trong lớp ngủ vậy cũng là chuyện thường như cơm bữa, cho nên cái này giấc ngủ một điểm gánh nặng đều không có, nghe lão sư ở phía trên giảng bài thanh âm, như là bài hát ru con giống như vậy, Diệp Văn tìm tới loại này cảm giác quen thuộc, cái này vừa cảm giác, từ buổi sáng lớp thứ hai vẫn ngủ thẳng Đệ Tứ tiết khóa, Diệp Văn tay đều tê dại, rồi mới từ trong mộng chuyển tỉnh lại.

Diệp Văn thuận thuận có chút ngón ngang tóc mái, liếc mắt nhìn bên người Thu Dịch, hắn vậy mà hiếm thấy không có ngủ, mà là tại nghiêm túc nghe giảng.

Dù sao cũng kiên trì không được bao lâu, Diệp Văn ở trong lòng nói rằng.

Đang bị tên côn đồ các kẻ đánh đập sau khi, mình quả thật có một đoạn chăm chỉ học tập tháng ngày, bất quá cũng không có kiên trì bao lâu liền từ bỏ, lịch sử tuy có cải biến, thế nhưng vẫn có hơn nhiều tại chiều quỹ tích vận hành, hay là theo mình tại không gian này tồn tại thời gian càng dài, lịch sử phát sinh cải biến cũng là càng nhiều, càng lớn.

"Tĩnh rồi?" Kim Tinh thanh âm đem Diệp Văn từ triết 〇 học suy nghĩ bên trong kéo về thực tế.

"Hừm, còn không tan học sao?" Diệp Văn cho rằng vẫn là lớp thứ hai đây.

"Đệ Tứ tiết khóa đều sắp tan học á. . . Sâu rồi." Lục Vũ rừ xuống mí mắt nói rằng.

"Ồ ~ ngủ lâu như vậy a, chẳng trách cảm thấy đã không bị nhốt đây." Diệp Văn nhẹ nhàng phát phát tay cánh tay, nỗ lực để tê dại cánh tay khôi phục bình thường.

Đi học ngủ khuyết điểm liền đúng luôn hội ngủ thẳng tay tê dại.

Diệp Văn nhớ tới ngủ Thần Cổ Phi đã từng còn mang qua gói tới trường học bên trong ngủ, bất quá bị tuần tra thầy chủ nhiệm phát hiện, trực tiếp ăn một cái xử phạt, ngủ ăn xử phạt, vận may này cũng thật là đủ suy. . .

"Diệp Văn, đi học không muốn nói chuyện." Số học lão sư nói, "Một tỉnh ngủ liền nói chuyện, đến, ngươi tới làm làm cái này nói đề."

Thế là Diệp Văn lại nhanh chóng đem đề thi khó này giải quyết, tại các bạn học đã hơi choáng trong ánh mắt đi về chỗ ngồi vị.

"Ta biết ngươi rất thông minh, bất quá cũng không thể quá mức tự mãn nha." Số học lão sư dùng thuyết giáo là phương thức che giấu một chút mình lúng túng, tiếp theo sau đó giảng giải lên đề thi này.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Mãn phân

Thoáng qua một tuần đi qua, nước ngoài chiến sự không ngừng, quốc nội nhưng không có cái gì mặt trái tin tức, đột ngột nhưng đã biến thành phẳng phát xã hội không tưởng bình thường tồn tại.

Một tuần đã học đi, chủ nhiệm lớp A Đan lại ra một tám tiểu trắc nghiệm, mặt trên là nguyệt khảo lúc sai nhiều đề mục cùng một số đã học nội dung thu dọn tổng kết.

Loại này tiểu trắc nghiệm bọn học sinh bình thường đều sẽ không để ở trong lòng, chỉ có nguyệt khảo trở lên cuộc thi mới sẽ làm bọn hấn đề bụng, giống loại này bài thi, có mấy người liền đúng tùy tiện tả một điểm liền nộp, cuộc thi thời điểm cũng không nghiêm ngặt, lẫn nhau châu đầu ghé tai truyền lại đáp án đó là rất thông thường sự tình.

Dù sao chỉ là một cái khảo nghiệm nho nhỏ mà thôi mà, đây là một cái bù lậu cơ hội, thành tích tốt học sinh bình thường đều sẽ không tại loại này tiểu khảo thử đi lên gian lận, mà là hội nhân cơ hội kiểm nghiệm một chút mình còn có những kia đề sót tri thức điểm.

Đương nhiên, đối với Diệp Văn tới nói căn bản không cần kiểm nghiệm mình, bởi vì những thứ đó này đối với nàng tới nói thật sự là quá đơn giản, rất nhanh nàng liền viết xong bài thi, tiểu trắc nghiệm bài thi là không có viết văn, lúc này cái này đường khóa thời gian mới đi qua một nửa.

Bởi vì một ngày bên trong cuối cùng một tiết khóa, cho nên các bạn học học tập nhiệt tình cũng không cao, vừa nói chuyện phiếm vừa qua loa Địa viết, xếp sau các nam sinh thì lại đại thể nhìn tranh châm biếm hoặc là tiểu thuyết, không phải liền đứng còn đang ngủ hoặc là thảo luận game nội dung đồng thời thương nghị ngày hôm nay đi đâu gia quán Internet, do ai đến đoạt chỗ ngồi cái gì. . .

Thu Dịch đã kiên trì một tuần, ngày hôm nay tiểu trắc nghiệm cũng đồng dạng không có gian lận, mà là nghiêm túc hoàn thành chính trương bài thi, mà lại tốc độ cũng chỉ so với quen tay làm nhanh Diệp Văn chậm mấy phút.

Này ngược lại là để Diệp Văn hơi kinh ngạc, chẳng lẽ là khi về nhà cũng có hảo hảo học tập sao? Bất quá Thu Dịch ngữ văn thiên phú là rất cao, coi như chỉ là đi học nghiêm túc nghe hẳn là cũng có thể làm được, Diệp Văn len lén liếc Thu Dịch bài thi một chút, chính xác suất cũng không tệ lắm đây.

Diệp Văn vừa cẩn thận suy nghĩ một chút, gần nhất Thu Dịch mỗi ngày đều có cùng các nam sinh đi quán Internet chơi game, hẳn là không phải mỗi ngày sau khi trở về ôn tập, mình đương nhiên là hiểu rõ nhất mình á, không cái tám giờ làm sao có thể về nhà mà, dù sao cha mẹ cũng đều muốn tám giờ rưỡi mới về đến nhà.

Chờ cơm nước xong rửa mặt về sau gần như nên ngủ, không có khả năng có học tập thời gian, mà lại lấy Thu Dịch cũng sẽ không đem khóa dư thời gian dùng để học tập. . . Diệp Văn chỉ nhớ rõ mình tại lớp 12 thời điểm cơ bản là bị ép Địa cầm thời gian nghỉ ngơi dùng để học tập, dù cho như thế mỗi ngày cũng chỉ học tập đến chín giờ, dù cho là ngủ đều so với đọc sách học tập thân thiết, vậy thì thật là một đoạn vô cùng thê thảm thán ngày. Bất quá chính là bởi vì năm đó học tập, mới để Thu Dịch thành tích học tập thẳng tắp tăng lên trên, cuối cùng thi đậu một quyền.

Kỳ thực thường thường là khá là thông minh hài tử thành tích học tập không tốt đây. Đần đờ rất khắc khổ, thông minh tùy tiện nhìn hai mắt liền sẽ. . .

Diệp Văn siêu trước đó nhìn một chút, Kim Tinh cùng Lục Vũ còn tại múa bút thành văn đâu, Lục Vũ ngữ văn thiên phú cũng là không sai, mà Kim Tinh nơi này thì là tại hơn nhiều đề trước đó đều muốn suy nghĩ một hồi lâu mới hạ bút, mà lại tả một lúc đình một lúc, nhìn nhiều nhất chỉ có thể tại nhanh tan học thời điểm miễn cưỡng làm xong.

Hiện tại Diệp Văn tại trong lớp tẻ nhạt thời điểm tổng hội quen thuộc Địa vui đùa một chút Kim Tinh đan đuôi ngựa, đối với cái này Kim Tinh cũng đã rất quen thuộc, mà lại bởi vì đều là cô gái cho nên không có bất kỳ phản cảm tâm tình, chẳng qua là cảm thấy Diệp Văn thông minh như vậy người cũng sẽ có như thế ấu trĩ đáng yêu cử động.

A Đan phê duyệt khác một cái lớp học bài thi, trên căn bản sẽ không ngẩng đầu lên, cho nên trong lớp nói chuyện thanh âm càng ngày càng vang lên. . .

"Yên tĩnh một chút, sao đáp án cũng không muốn lớn lối như vậy nha." A Đan ngẩng đầu lên, đẹp đẽ Địa nói rằng.

Bọn học sinh khẽ cười một cái, mỗi cái đều thu lại một điểm, chủ nhiệm lớp đều buông lời, đương nhiên phải cho nàng chút mặt mũi á, A Đan vẫn là rất được lòng người đây.

"Diệp Văn, bài thi tả xong chưa?" A Đan liếc mắt nhìn đang đùa Kim Tinh tóc Diệp Văn hỏi.

"Ừm."

"Viết xong á? Rất nhanh nha." A Đan lại ngẩng đầu lên, "Đến, bài thi cho ta nhìn một chút."

"Ừm." Diệp Văn đi tới bục giảng đem bài thi đưa cho A Đan.

A Đan nhìn thấy Thu Dịch ngẩng đầu nhìn trần nhà, tựa hồ cũng viết xong đáng vẽ, thế là cũng hỏi: "Thu Dịch, tả xong chưa?"

Thu Dịch gật gật đầu.

"Cái kia mang lên cho ta nhìn một chút." A Đan trêu nói, "Hai người các người sẽ không là sao chép chứ? Để ta nghĩ nghĩ, hẳn là người sao Diệp Văn?"

"Lão sư người vậy mà hoài nghi ta!" Thu Dịch đùa nghịch bảo, "Thật sự á, lão sư, tin tưởng ta!"

A Đan phớt thủ một tiếng bật cười, "Cái kia để ta tới thăm người một chút có hay không sao đáp án."

Sau đó A Đan liền phê duyệt lên hai người bài thi.

"Ừm. . . Diệp Văn, mãn phân." A Đan ngẩng đầu lên tuyên bố.

"Oa ——" một tràng tiếng thốn thốc, mặc dù rất nhiều đề mục đều là nguyệt khảo thi qua, mà lại có chút đề mục tại ngày hôm qua ngữ văn khóa còn ôn tập qua một lần, thế nhưng có thể thi mãn phân vẫn là rất khiến người ta ước ao. Coi như tất cả tri thức điểm đều nắm giữ, cũng có thể bởi vì sơ ý mà đầu phân nha.

"Thu Dịch, mãn phân."

"Oa!" Nếu như nói vừa nãy Diệp Văn mãn phân còn tại các bạn học trong dự liệu, cho nên cái kia tiếng thốt lên kinh ngạc cũng không phải kinh ngạc

như vậy, mà là kéo trường âm quả thể cảm giác, như vậy cái này tiếng thốt lên kinh ngạc liền đúng chân chính kinh ngạc.

"Thu Dịch mẫn phân, khẳng định sao!" Lạc Lương Kiểm một bộ cảm phần sục sôi đáng vẻ, bất quá mọi người đều biết hắn là đang đùa bảo.

"Ừm . . . Sao không sao không biết, bất quá đại bộ phận đều không phải sao." A Đan vỗ vỗ ngồi đang bực giảng một bên Lạc Lương Kiểm đầu, "Bất quá ta lựa chọn tin tưởng ta khóa đại biểu, tiểu bản, ta đoán chừng cho ngươi sao ngươi đều sẽ sai."

"Ha ha!" Các bạn học cười phá lên.

Lạc Lương Kiểm mặt đỏ lên, cực lực biện giải, "Lần trước đó chỉ là một cái ngoài ý muốn!"

Có một lần bài tập là một phần bài thi, ngày thứ hai Lạc Lương Kiểm đến sao đáp án thời điểm đem tên của người khác đều ăn cắp đi lên, hơn nữa còn đem đề thứ hai đáp án sao đến đề tam đề, đề tam đề đáp án sao đến Đề Tứ đề, đề ngũ đề rõ ràng là cái gian đáp đề, hắn lại viết cái chữ cái C. . .

Có thể xưng nhất ô long sao đáp án giả, bất quá A Đan cũng không có trách cứ Diệp Văn cùng Lạc Lương Kiểm, chỉ là trêu tức Lạc Lương Kiểm lần sau sao đáp án không muốn sao sai rồi, đồng thời đều là nắm chuyện này si nhục Lạc Lương Kiểm.

"Thu Dịch, Diệp Văn, tới giúp ta phê duyệt một chút bài thi. . ." A Đan chính nói đâu, tiếng chuông tan học đã vang lên, chưa kịp A Đan tuyên bố tan học, đã có hai vị thù thế chờ đợi nam sinh như như gió thông qua phòng học đằng sau thoát ra phòng học, tốc độ nhanh chóng cho tới A Đan đều không có phát hiện trong phòng học thiếu đi hai người.

Đây là ban 3 hoạt động tiểu đội, hắc quán Internet rất ít, thế nhưng đi lên mạng người cũng rất nhiều, không chỉ có là Văn Lan Học Viện, còn có trường học khác, không sớm hơn một chút đi căn bản là không giành được máy vi tính, hai người này liền muốn đi đặt trước tốt máy vi tính, mỗi cái muốn lên vòng người đều đem tiền trước tiên cho hai người này, hai người kia đến quán Internet trước hết đem tiền cho quán Internet lão bản đem máy vi tính mở ra, dù sao tiền đã thanh toán, còn có người hay không lên mạng cái này liền không Quan lão bản chuyện.

"Tan học có rảnh không?" A Đan dò hỏi, "Rảnh rồi đến phòng làm việc của ta hỗ trợ phê một chút bài thi đi."

Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người gật gật đầu, thu dọn một chút túi sách hãy cùng A Đan hướng đi phòng làm việc của nàng.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đường cái giặc cướp

A Đan là ba cái lớp ngữ Văn lão sư, mặc dù nàng đã phê duyệt một nửa, bất quá còn có một nửa, A Đan thì là đi họp, trong phòng làm việc chỉ có Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người.

Văn Lan Học Viện phương tiện đều là khá là tiên tiến, như là điều hòa những này đã ở văn phòng cùng trong lớp đặt, đương nhiên, hiện tại còn chưa tới có thể mở máy điều hòa không khí thời điểm.

Hai người căn bản không có nói như thế nào, Thu Dịch là bởi vì lần trước bị đánh đập thời điểm, quá mức mất mặt, cho nên không có ý tứ mở miệng, nhiều người thời điểm cũng còn tốt, hai người một chỗ thời điểm liền hết sức khó xử, tuy nhưng đã qua một tuần..

Diệp Văn yên tĩnh phê duyệt bài thi, Thu Dịch thì lại thỉnh thoảng ngẩng đầu lên lén lút nhìn Diệp Văn một chút, cái kia phở diễm tình đáng đáp hầu như muốn khắc thật sâu tại trong đầu của hắn.

Diệp Văn trước hết đem chính mình trong tay bài thi phân được, sau đó đưa tay từ Thu Dịch bài thi chòng bên trong giật một nửa đi ra, kế tục bắt đầu phê duyệt.

Thu Dịch cả kinh, sau đó có chút mừng thầm, cho rằng đây là Diệp Văn cho tín hiệu của chính mình, để cho mình không cần để ý, nói không chừng nàng cũng yêu thích ta đây?

Nhân sinh Tam đại ảo giác một trong, nàng yêu thích ta.

Thu Dịch lắc đầu, nhắc nhở mình, tại mình không có thành tựu thời điểm, không muốn theo đuổi nàng, hội cho nàng mang đi phiền phức, người có tiền

cha mẹ khẳng định không hy vọng nữ nhi bảo bối của mình cùng một cái tiểu tử nghèo cùng nhau.

Bất quá đã Diệp Văn đều không thèm để ý chuyện kia, vậy mình cũng không cần lúng túng, Thu Dịch phê bài thi, phân tâm nghĩ nên nói chút gì tốt.

"Còn không phê xong đây?" Diệp Văn nhìn lấy Thu Dịch bài thi nói, "Lại cho ta một nửa đi."

"A? A!" Thu Dịch phục hồi tinh thần lại mới phát hiện Diệp Văn đã lại sẽ cái kia một nửa bài thi phê xong, vào lúc này đã hướng mình lại muốn bài thi, lập tức có chút lúng túng, "Ày... Không, không cần... Ta tự mình tới là được rồi..."

"Sớm một chút phê xong sớm một chút về nhà." Diệp Văn không nói lời gì Địa lại lấy đi một nửa bài thi, lần này Thu Dịch nhưng không dám thất lễ, nghiêm túc phê lên bài thi, rốt cục hai người đồng thời hoàn thành bài thi phê duyệt công tác.

Diệp Văn đem hồng bút thả lại mình bút trong túi, sau đó thu dọn một chút túi sách, nói: "Ta đi á."

Thu Dịch vội vàng đem đồ vật thu thập xong, bọc sách trên lưng đi theo Diệp Văn sau lưng, lại vẫn như cũ không biết nói cái gì tốt, vẫn đi mau đến cửa trường học mới biệt ra một câu nói.

"Diệp, Diệp Văn... Nhà ngươi ở nơi nào a?"

"Há?" Diệp Văn quay đầu nhìn Thu Dịch một chút, nàng còn không phát hiện Thu Dịch cùng sau lưng tự mình đây!

"Cạnh biển." Diệp Văn lạnh nhạt nói, đi ra trường niệm, sau đó bị Vương Huy nghênh lên xe.

Diệp Văn ngồi ở cửa sổ xe một bên, hướng Thu Dịch khoát tay áo một cái.

Thu Dịch ngơ ngác mà gơ tay lên, cũng hướng Diệp Văn phát phát tay, hắn cảm thấy ngày hôm nay thật là đẹp tốt một ngày, phong phú một ngày. Diệp Văn tựa hồ đối với hắn cũng có chút hảo cảm, không có so đây cái càng khiến người ta hài lòng sự tình.

Xe việt dã đi tới trên đường cái, xe bên trong bày đặt nhiệt huyết rock and roll âm nhạc, ngược lại không hội có vẻ quá mức yên tĩnh.

"Tiểu thư, có người theo dõi chúng ta." Vương Huy đột nhiên nói rằng.

"Há?"

"Xe đã mở ra 150 mã, chiếc kia xe con vẫn như cũ đi theo chúng ta đằng sau."

Diệp Văn về phía sau vừa nhìn, quả nhiên, ở phía sau vững vàng mà đi theo một chiếc xe con, cái này điều đường cái hạn tốc là 120 mã, đối phương hiển nhiên không có lý do gì giống như Vương Huy đem lái xe đến 150 mã, mà lại cũng không vượt qua, chỉ là theo ở phía sau.

Đột nhiên, chiếc kia xe con tăng tốc độ, tựa hồ là muốn vượt qua.

"Có thể chỉ là nhìn ngươi mở nhanh như vậy không phục đi." Diệp Văn nói rằng.

Có rất nhiều tài xế đều là dạng này, cũng không phải chuyện rất kỳ quái.

Chiếc kia xe con chậm rãi siêu tới, dần dần mà cùng xe việt dã sánh vai cùng nhau, đột nhiên bỗng nhiên đụng vào, xe việt dã đánh vào trên hàng rào, tốc độ hoãn một chút, sau đó chiếc xe kia vừa tàn nhẫn Địa va vào một phát, Vương Huy không cam lòng yếu thế, lợi dụng xe việt dã tự thân ưu thế tàn nhẫn mà phản đụng phải trở về.

Đột nhiên, từ hậu phương lại lao ra ba chiếc xe con, đem xe việt dã kẹp ở giữa, Vương Huy bị ép dừng xe lại, chiếc xe này chỉ là thành thị xe việt dã, không phải là cái gì bốn bánh chân to quái xe việt dã, sản xe so với xe con cao, thế nhưng cũng không cao hơn bao nhiêu.

"Tiểu thư, đem cúi đầu, không muốn siêu ra cửa xe vị trí." Vương Huy nói, cấp tốc gọi 110, nói rõ đơn giản tình huống về sau, cẩn thận mà hướng ra phía ngoài nhìn một chút.

Bốn chiếc xe con đi lên các hạ xuống hai người, trong tay cầm một số quân chế đao mặt nạ đi tới xe việt dã bên, sau đó bỗng nhiên đập nát chỗ điều khiển cửa kính xe.

"Huynh đệ, thức thời, rút nhanh lên, chúng ta chỉ trao Diệp gia Đại tiểu thư." Một cái mặt trái một đầu thật dài vết đao nam nhân nói.

"Được được được..." Vương Huy gơ tay phải, biểu thị mình đã đầu hàng, đột nhiên thừa vết đao nam chưa sẵn sàng một quyền đánh vào trên mặt của hắn, sau đó cấp tốc mở ra xe nhảy ra ngoài, đã bị đã phản phó Diệp Văn theo sát phía sau.

"Tình huống này bọn chúng ta không tới cảnh sát đến rồi, trước tiên chạy." Vương Huy nhỏ giọng Địa nói với Diệp Văn.

Diệp Văn đứng ở Vương Huy bên cạnh, biểu lộ vẫn tĩnh trấn tĩnh, thế nhưng khẽ run ngón tay bán đi nàng.

Cũng không là phi thường sợ sệt, càng nhiều hay là kích động cùng hưng phấn, mặc dù đối phương người rất nhiều, thế nhưng nàng nhưng không có mất

đi dừng khí, mặc dù ngón tay có chút run rẩy, thế nhưng vẫn như cũ nghiêm túc quan sát bốn phía.

Tại Diệp Văn đã từng lớp 11 thời điểm, (làm Thu Dịch ký ức) cùng mấy tên côn đồ từng đánh nhau, bọn hắn cầm đao, chọc vào mình một đao, mà mình trở tay thanh đao đoạt hạ xuống, liền đâm cái kia tên côn đồ các kẻ tam đao, sau đó toàn thân dính máu tươi hướng những người khác nhào tới. Một nhóm năm, sáu người tên côn đồ các kẻ, trong tay đều cầm đao, vậy mà lãnh là bị Thu Dịch sợ hãi đến hồn phi phách tán, chạy tứ tán, từ đó về sau, Thu Dịch rõ ràng, đánh nhau thời điểm, liền đứng muốn hung ác, đối với mình hung ác, đối với người khác cũng hung ác.

Mặc dù từ đó về sau Thu Dịch cũng không lại từng đánh nhau, thế nhưng bây giờ trở về nhớ tới loại cảm giác đó, vẫn như cũ ký ức chưa phai.

Vương Huy trong tay cầm một cây gậy cao su, cảnh giác nhìn lấy bốn phía, đột nhiên lôi kéo Diệp Văn hướng về một phương hướng phóng đi, những kia người cầm đao nhưng không có chào đón, để Vương Huy trong lòng có chút kỳ quái, cũng không phải tới không kịp, mà là bọn hắn không nhúc nhích chút nào.

"Àm!" Đột nhiên một tiếng sấm nổ tiếng súng, Vương Huy nắm Diệp Văn lỏng tay ra, ngã vào trong vũng máu, tại hân ngực có một cái sâu sắc lỗ đạn.

Diệp Văn đứng ngây ra tại tại chỗ, từ không có người tại bên người nàng chết đi, hơn nữa còn là bị giết chết, cái kia hung phẫn cùng kích động tâm tình trong nháy mắt rút đi, chỉ còn lại rơi xuống sợ hãi cùng trống rỗng đại não.

Tựa hồ là nữ tính thân thể bản thân năng lực chịu đựng liền nhược một số, mặc dù Diệp Văn trong tiềm thức liều mạng mà muốn để cho mình phục hồi tinh thần lại, cất bước phi nước đại, thế nhưng thân thể lại cương đứng ở tại chỗ không cách nào nhúc nhích, mặc dù tròn tròn mắt, nhưng lại cái gì cũng không nhìn thấy, trống rỗng.

Đột nhiên có một cái khăn tay ô ở mũi miệng của chính mình đi lên, Diệp Văn liền giả dựa đều không có, liền hôn mê bất tỉnh, lần này, là trước mắt đen kịt một màu...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Dững khí

Ngày hôm nay là thứ sáu, mặc dù Thu Dịch bị lưu lại phê duyệt bài thi, thế nhưng hắn vẫn như cũ quyết định một thân một mình xuyên qua toà kia không lớn không nhỏ rừng rậm, đến cạnh biển đi thám hiểm.

Hắn chỉ biết là toà kia rừng rậm đằng sau là biển rộng, nhưng lại chưa bao giờ đi qua, lần này đặc biệt dẫn chữ số camera, muốn đem cái này mạo hiểm lữ trình đều ghi chép xuống.

Cự ly toà kia rừng rậm gần nhất trạm xe buýt là vùng ngoại ô một cái giao thông công cộng trung chuyển trạm, từ nơi nào bộ hành đến rừng rậm chỉ cần nửa giờ.

Thu Dịch ngồi ở trên xe buýt, đi tới vùng ngoại ô trung chuyển trạm rất ít người, tại cái kia phụ cận không có bất kỳ kiến trúc, chỉ có mấy cái tiểu nông thôn, chính chiếc xe càng thêm cấp trên Cơ đều không vượt quá năm người.

Đột nhiên, xe công cộng chậm rãi ngừng lại, Thu Dịch mở cửa sổ ra hướng về nhìn ra ngoài, tại phía trước cách đó không xa có mấy chiếc xe con chặn ở trên đường, tựa hồ là không cách nào thông qua.

Chỉ chốc lát sau, trên đường cái mấy người đem một cái nữ hài ôm vào xe con bên trong nghiêng ngàng rời đi, chỉ còn dư lại nhất lượng vết dã xa ngừng ở tại vòng bảo hộ bờ.

P phía trước có mấy chiếc xe riêng người cũng tựa ở vòng bảo hộ một bên ngừng lại, cầm điện thoại lên tựa hồ là tại báo cảnh sát.

Xe công cộng chậm rãi từ một bên lái qua, Thu Dịch nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, trên đất nhìn thấy một vũng máu, một người đàn ông ngã vào trong vũng máu, tựa hồ đã tử vong.

Vậy mà phát sinh đầu sủng án, đối biến thị (để cho tiện ký ức, chính thức thay tên đối biến thị, như có nói đùa, chỉ do trùng hợp ~) còn thật đủ loạn a... Thu Dịch trầm nghĩ.

Cái kia chiếc xe việt dã thật giống khá quen... Thu Dịch vắt hết óc suy nghĩ một chút, tựa hồ đang rất nhiều nơi đều từng thấy.

Đưa đón Diệp Văn xe việt dã cũng không cao lắm quả thực xe việt dã, là khá đại chúng xe hình, đây cũng là vì phòng ngừa mờ đất giá xe việt dã dẫn đến có người thấy hơi tiền nổi máu tham, cũng coi như là bảo vệ Diệp Văn một loại phương pháp, đáng đáp như vậy nhưng để tránh cho rất lớn một phần nguy hiểm

Thu Dịch không có lại đi suy tư, dưới cái nhìn của hắn, đây chỉ là một cái không có quan hệ gì với chính mình sự kiện mà thôi, hắn bây giờ đối với xuyên qua rừng cây mạo hiểm càng cảm thấy hứng thú.

Xe công cộng ngừng ở vùng ngoại ô giao thông công cộng trung chuyển trạm chỗ, Thu Dịch mở sách bao, bên trong một quyển sách đều không có, thả hơn nhiều tới ngày hôm qua liền chuẩn bị kỹ càng culi mặt nạ, còn có một chút bánh mì loại hình đồ vật, hắn từ trong bọc sách nhảy ra một bao kẹo cao su, lấy ra một mảnh dờ xuống giấy bọc ném vào trong miệng, lại nhìn một chút địa đồ, kiên định Địa hướng về rừng rậm phương hướng đi đến.

Thu Dịch theo đường cái đi về phía trước, vừa đi lên là một số đồng ruộng, đại thể không có gieo cái gì cây nông nghiệp, tình cờ chỉ có một hai khối Địa gieo một số khoai lang cùng cây cải củ.

Càng đi về phía trước liền ngay cả đồng ruộng đều không có, bốn phía là một số còn chưa khai khẩn đất hoang, đường cái cũng đến đó gián đoạn, đằng sau đều là chỉ có thể chứa đựng một chiếc xe hơi thông qua hoang dã đường nhỏ.

Đột nhiên, một chiếc xe van từ trên đường đất khiến vào bên cạnh đất hoang đi lên, hướng về cách đó không xa một tràng tiểu biệt thự mở ra.

Thu Dịch đứng ở một bên buồng điện thoại bên trong, vốn là dự định né tránh chiếc xe này, lại phát hiện chiếc xe này vậy mà không từ trên đường đi.

Đột nhiên, Thu Dịch trong lòng nhảy một cái, xuyên thấu qua xe van đằng sau duy nhất một khối không có bị đặc thù vật liệu ngăn trở thủy tinh lỗ nhỏ nhìn lại, người kia... Vậy là ai?

Thu Dịch chỉ cảm thấy người kia tựa hồ rất quen thuộc, trong lòng có chút không tên kinh hoảng, cuối cùng vẫn là cắn răng, đánh bạo lạng lẽ đi theo xe van đằng sau.

Xe van liền đứng ở cách đó không xa một ngôi biệt thự trước đó, Thu Dịch ẩn thân tại mấy viên phía sau đại thụ, cẩn thận mà nhìn lấy xe van cửa xe mở ra, mấy cái tráng hán từ phía trên nhảy xuống, sau đó đem một tên mê man thiếu nữ ôm đi ra.

Tay của thiếu nữ cùng chân đều bị dây thừng trói chặt, trong miệng bị nhét vào không biết đồ vật gì đi vào, con mắt đóng chặt, tựa hồ đối với tình cảnh trước mắt mình không cảm giác chút nào.

"! !" Thu Dịch chặt chẽ che miệng mình, suýt chút nữa liền la lên, nếu như không có đoán sai, những người này nhất định là bọn cướp, vừa nãy cái kia chiếc xe việt dã... Khó tự trách mình cảm thấy quen thuộc như vậy, đó là Diệp Văn xe đặc chủng! Nằm trong vùng máu chính là hộ vệ của nàng!

Thu Dịch cảm thấy toàn thân đều đang run rẩy, hắn rất sợ sệt, thế nhưng hắn lại có chút kích động cùng hưng phấn, huyết dịch bắt đầu sôi trào.

Thiếu niên trong lòng phát lên đem thiếu nữ cứu ra tín niệm, cái kia cổ tín niệm thậm chí chiến thắng sợ hãi.

Thu Dịch lùi về phía sau mấy bước, từng ngậm từng ngậm mà thở gấp khí, nỗ lực để cho mình khôi phục lại yên lặng, sau đó bắt đầu suy nghĩ thế nào đem Diệp Văn cứu ra.

"Tuyệt đối không thể báo cảnh sát... Vạn nhất bọn hắn dưới cơn nóng giận đem Diệp Văn giết..." Thu Dịch không dám nghĩ tới cái này hậu quả, nếu như Diệp Văn là nhân hán mà chết, hắn hội cả đời đều hổ thẹn, thế nhưng hắn cũng không thể rời đi luôn, như vậy lương tâm sẽ phải chịu khiển trách, đã yêu nàng, vậy sẽ phải bảo vệ nàng! Không phải tính là gì yêu! Nói như vậy chỉ là phổ thông yêu thích mà thôi! Còn trẻ Thu Dịch muốn chứng minh mình, hay là để cho mình tin chắc mình là yêu nàng, mà không phải giống những người khác như thể đơn giản yêu thích, lại hay là giống Diệp Văn chứng minh mình yêu, cũng hay là hướng về những người khác chứng minh dũng khí của chính mình...

Tuổi trẻ thiếu niên, bức thiết muốn chứng minh mình, nhiệt huyết dĩ nhiên chiến thắng sợ hãi, ăn mòn lý trí, thế nhưng Thu Dịch chung quy vẫn là bảo lưu một chút lý trí, không có trực tiếp chính diện xông tới cứu người.

Bọn hắn dám giết người, Thu Dịch không thể liền đơn giản như vậy chết đi, tối thiểu không thể tại chưa cứu được Diệp Văn trước đó chết đi, hắn muốn sống sót, giữ lại mệnh cứu người, cho nên hắn suy nghĩ lên biện pháp khác.

Tại biệt thự cách đó không xa liền đứng rừng cây, Thu Dịch dựa vào cây cối yểm hộ, cẩn thận mà quan sát một chút biệt thự, vừa nãy Diệp Văn bị giam đến biệt thự bên trong góc một cái tiểu nhà trệt bên trong, biệt thự cũng không lớn, Thu Dịch đoán chừng khả năng này là chất đồng tạp vật địa phương.

Hắn mở sách bao, lấy ra một cây thô dây thừng cùng một thanh nhiều chức năng đao nhỏ, ôm vào trong túi tiền.

Thu Dịch vòng tới biệt thự hậu phương, tỉ mỉ mà quan sát bốn phía một cái, không có bất kỳ người nào tại chung quanh đây, đoán chừng một chút tiểu nhà trệt vị trí, Thu Dịch leo tường bỏ lên.

Mặt trên bày ra hơn nhiều thủy tinh vỡ cặn bã, mặc dù Thu Dịch thận trọng, nhưng vẫn bị vài miếng thủy tinh cặn bã cắt ra bàn tay, hắn giờ phút này phảng phất quên đau đớn, đối thủ chừng bị cắt ra cũng không cảm giác chút nào, chỉ là đem mảnh vụn thủy tinh từ trên bàn tay thanh lý đi, sau đó nhẹ nhàng lạc ở trên mặt đất, vừa vận trong sân cầu lại hướng về biệt thự ở ngoài một con chó lang thang chó sủa inh ỏi, hoàn mỹ che giấu cái này thanh roi

xuống đất thanh.

Thu Dịch bỗng nhiên nhảy lên, sau đó bắt lấy tiểu nha trệt mặt trái hàng rào song, lén lút trong triều nhìn lại, bên trong tia sáng có chút Âm, thế nhưng vẫn có thể nhìn thấy Diệp Văn thân ảnh, Diệp Văn giờ khắc này tựa hồ đã tỉnh lại, nghe được tất tốt thanh âm, theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn lên, chỉ gặp Thu Dịch lộ nửa tấm mặt đi ra, sau đó hướng nàng làm một cái cầm khẩu thủ thế.

Hàng rào song là dùng gỗ làm, Thu Dịch âm thầm vui mừng, sau đó dùng đao nhỏ nhẹ nhàng cắt đứt mấy cây hàng rào, đặt ở phía trên trên mái hiên.

Toàn bộ quá trình không có phát ra bao lớn thanh âm, chủ yếu là muốn quy công cho đao nhỏ sắc bén, cây tiểu đao này là phụ thân bằng hữu từ nước ngoài mang đến, phẩm chất cùng quốc nội liền đứng không giống nhau.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Banh đoạn thần kinh

Thu Dịch mất công sức Địa từ trong cửa sổ chui vào, trên tay trượt đi, từ giữa không trung té lăn trên đất, phát ra một tiếng vang trầm thấp.

"Tĩnh rồi?" Ngoài cửa một người thủ vệ đối đãi khác một người thủ vệ nói rằng.

"Ta xem một chút." Khác một người thủ vệ nói, mở ra tạp vật thất cửa gỗ.

Thu Dịch bị tóm cái hiện hình.

"Người là ai!" Người kia quát to một tiếng, hướng về Thu Dịch phóng đi.

Thu Dịch gặp kế hoạch thất bại, nhưng không nghĩ bỏ tay chịu trời, phản khởi phản kháng, thế nhưng không chịu nổi nhân gia người cao mã đại, ba quyền hai chân liền đem Thu Dịch đá đến trên đất, sau đó thuận thực từ một bên lấy ra một giấy trời đem Thu Dịch trở tay trời lên, bỏ vào một bên, vừa vịn đặt ở tựa ở rom rạ chồng đi lên Diệp Văn trên thân.

"Cho lão tử thành thật một chút, không muốn mạng nhỏ liền cứ việc kêu loạn đi." Tráng hán kia uy hiếp nói, sau đó đi tới cửa, đóng lại cửa gỗ.

". . . Xin lỗi. . . Là ta vô dụng. . ." Thu Dịch cúi đầu nói rằng.

Diệp Văn mất công sức mà đem nhét tại trong miệng một đoàn bồ thổ đến một bên, nói: "Ngớ ngẩn, chỉ một mình ngươi a, lần sau không muốn như thế lỗ mãng có được hay không."

Hai người tay chân đều bị trời chặt, không cách nào tự do hành động, Diệp Văn na một hạ thân tử, nói: "Này, ta nói, ngươi có thể hay không động đây, ép ta nhanh không thờ nổi."

"A? A!" Lâm vào tự trách bên trong Thu Dịch lúc này mới phát hiện mình là gối lên Diệp Văn trên ngực, vội vàng hướng bên cạnh lăn một vòng, nằm ở rom rạ chồng đi lên.

Đây là một cái phòng chứa củi, bên trong chất đầy củi gỗ, ở trong góc thả một cái đã bị hủy đi một nửa bỏ đi ngăn tủ, đoán chừng dỡ xuống cái kia một nửa là bị cầm nhóm lửa.

"Này, sáng sớm ngày mai năm giờ, Tinh Hà đập lớn thực người, năm triệu, dám để cho cảnh sát tham dự, chúng ta liền đem nữ nhi bảo bối của ngươi trước tiên gian về sau giết."

Năm triệu! Thu Dịch kinh ngạc há to miệng.

Diệp Văn dựa ở một bên nhắm mắt dưỡng thần, hiện tại mình căn bản không có phản kháng lực lượng, chỉ có thể chờ đợi chờ phụ thân thực người hoặc là cảnh sát bắt người.

Năm triệu đối với Diệp gia tới nói cũng không tính rất nhiều, thế nhưng cũng là đủ khiến Diệp gia đau lòng con số, mặc dù cái này bút kim ngạch đối với Diệp gia quay vòng vốn ảnh hưởng cũng không phải rất lớn.

Diệp gia là gia tộc chế, tất cả quyền quyết định đều ở nhà Chủ trên tay, việc quan hệ nữ nhi mình tính mạng, Diệp phụ không chút do dự mà đi ngân hàng nói ra năm triệu tiền mặt, hân hận không thể hiện tại liền đem tiền giao cho bọn cướp trên tay, đem con gái của chính mình an toàn đổi lại.

Bọn cướp môn đối với Thu Dịch tựa hồ không quá để ý, đoán chừng đến thời điểm hội đem hân cùng Diệp Văn đồng thời thả roi mắt, hay là bọn hân biết Thu Dịch tư liệu, gia đình cũng không giàu có, không bỏ ra nổi vài đồng tiền.

Buổi tối trước khi ngủ, bọn cướp còn rất nhân tính hóa tới mang theo hai người đi biệt thự trong tiểu nhà xí đi nhà cầu, xong về sau lại sẽ hai người cột chắc vút trở về phòng chứa củi bên trong.

Diệp Văn rất yên tĩnh, nàng vẫn đang suy nghĩ bị thương bắn giết Vương Huy, lần thứ nhất trực diện tử vong, mặc dù chết cũng không phải là mình, thế nhưng đối với nàng mang đến lực trùng kích còn là phi thường đại, nhắm mắt lại, đều có thể nhìn thấy Vương Huy trước khi chết đáng vẻ.

Diệp Văn mặc dù mặt ngoài rất bình tĩnh, thế nhưng trên thực tế nàng đã sắp muốn đã phát điên, bóng tối của cái chết tựa hồ không thể thoát khỏi.

Vào đêm, Diệp Văn cùng Thu Dịch căn bản là không có cách ngủ, mãi cho đến lúc rạng sáng, bọn cướp môn đem Thu Dịch cùng Diệp Văn đưa lên một chiếc xe van.

Cái kia bốn chiếc xe con đã bị rất nhiều người nhìn thấy, cho nên bọn cướp môn tại đem Diệp Văn bắt cóc lúc trở lại, liền giữa đường đổi cái này lượng không đáng chú ý xe van, hiện tại đi lấy tiền, cũng là cầm lái cái này lượng xe van, cái kia bốn chiếc khá là dễ thấy cái trang xe con bị bọn hân giấu ở chỗ an toàn.

Thu Dịch mất công sức mà đem trong túi tiền đao nhỏ móc đi ra, những này bọn cướp thực sự không đủ chuyên nghiệp, vậy mà không có soát người, Thu Dịch từ từ dùng đao nhỏ ma dây thừng, thế nhưng nhưng không có đem nó cắt đứt, mà là ma đến chỉ cần dùng sức liền có thể đem dây thừng căng đứt trình độ.

Sau đó Thu Dịch cẩn thận mà đem Diệp Văn dây thừng cũng ma đến trình độ như thế này, liền yên tĩnh tựa ở một bên.

Diệp Văn nhìn Thu Dịch một chút, không biết vừa nãy hân đối với mình dây thừng giờ trò gì.

"Chờ chút dùng sức là có thể đem dây thừng căng đứt." Thu Dịch làm bộ bởi vì xe xóc nảy ngã vào Diệp Văn trên bả vai, bám vào bên tai nàng nhỏ giọng Địa nói rằng.

Cho dù là ở tình huống như vậy, cũng vẫn như cũ duy trì bình tĩnh, gia hỏa này, càng nhưng đã trưởng thành đến mức độ này à. . .

Diệp Văn nhắm mắt lại, đem Vương Huy chết đi đáng vẻ xóa đi, sau đó bỗng nhiên mở mắt ra, liền hân cũng đã trưởng thành đến mức độ này, mình nhưng bởi vì có người tại bên cạnh mình chết đi mà cảm thấy sợ sệt?

Diệp Văn nỗ lực vung tới sợ sệt tâm tình, thế nhưng càng là không muốn nghĩ, cảnh tượng đó liền càng là hiện lên ở trong đầu, dù cho là trọn tròn mắt, trước mắt cũng hiện ra là Vương Huy chết đi đáng vẻ.

"Đem tiền hòm phóng tới mặt đông ghế đá cái khác cò đại chồng đi lên." Bọn cướp đầu lĩnh ở trong điện thoại nói rằng.

Qua chỉ chốc lát sau, trước tiên đi trinh sát tiểu đệ đem bốn phía không có mai phục tin tức nói cho lão đại, xe van liền không hề dừng lại ngừng ở Tỉnh Hà đập lớn bên.

Bọn cướp môn kiểm tra tiền hòm, sau đó đem tiền hòm bỏ vào xe van bên trong, đem Thu Dịch cùng Diệp Văn ném ra ngoài.

Hai người đi về phía trước mấy bước, cái kia bọn cướp vẫn không có lên xe, đột nhiên vài tên trên người mặc đặc thù trang bị cảnh sát từ đáy nước vọt ra, bọn cướp kinh hãi, muốn muốn quay đầu bắt lấy con tin, lại phát hiện khoảng cách hơi xa, một phát hung ác, móc súng lục ra hướng về Diệp Văn vọt tới.

Thu Dịch nhìn thấy người kia móc ra thương liền biết không tốt, vội vã kéo đứt dây thừng đem Diệp Văn ngã nhào xuống đất đi lên, viên đạn bắn thủng Thu Dịch bả vai, máu tươi chảy tới Diệp Văn trên mặt.

Thu Dịch cảm trong tay đao nhỏ ném đi, vậy mà quần tới bọn cướp trên tay, người kia bị đau, ném mất súng lục trong tay, súng lục rơi vào Diệp Văn bên cạnh.

"Không muốn, không muốn, không được!" Bị máu đỏ tươi mơ hồ tầm mắt Diệp Văn đột nhiên kéo đứt dây thừng, tựa hồ có hơi điên cuồng, trong miệng không ngừng tự lầm bầm.

Súng lục rơi vào bên cạnh nàng, nàng đã có chút mất đi lý trí, nhặt lên súng lục, quay về cái kia bọn cướp bóp cò, xui xẻo bọn cướp sợ hãi bị xuyên thủng, ngã trên mặt đất, hồng bộ óc trắng từ trong đầu của hân chảy ra.

"Ha ha ha ha ha ——!" Diệp Văn ném mất súng lục, ôm đầu điên cuồng cười to.

"Bình tĩnh đi!" Thu Dịch ôm lấy Diệp Văn, người sau uốn éo người đã lâm vào điên cuồng.

"Ha ha ha! Chết rồi, đều chết rồi!"

Thu Dịch chưa từng thấy qua Diệp Văn dạng này cuồng loạn qua, tựa hồ là nhận đả kích khổng lồ, "Bình tĩnh, bình tĩnh đi, hần đã chết rồi, không sao rồi, không sao rồi."

Diệp Văn đột nhiên không có động tĩnh, Thu Dịch kinh hãi, đưa tay thăm dò hơi thở, may là, còn có hô hấp, đại khái là tâm tình quá quá kích động, đại não khởi động tự động bảo vệ cơ chế, cho nên hôn mê bất tỉnh đi.

Thu Dịch thở phào nhẹ nhõm, liền dạng này ôm Diệp Văn ngồi trên mặt đất.

Thiếu nữ yên tĩnh nhắm mắt lại, điểm tĩnh Địa nằm tại trong lồng ngực của hần, phảng phất vừa nãy những kia hành động điên cuồng đều không phải nàng làm như thế.

Thu Dịch nhìn lấy Diệp Văn, muốn hôn một cái bờ môi nàng, cuối cùng vẫn là chỉ nhẹ nhàng trên trán Diệp Văn hôn một cái, sau đó có chút thẹn thùng Địa ngẩng đầu lên.

"Mặc kệ người biến thành thế nào, ta đều hội vẫn hầu ở bên cạnh người. . ." Thu Dịch làm như tự nhủ, vừa giống như là nói với Diệp Văn.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Mất đi biểu lộ thiếu nữ

Bọn cướp môn bị hết mức bắt được, căn cứ khẩu cung trực tiếp phá huỷ bọn hần sào huyết, hiện tại chỉ có lão đại còn đang mà chạy.

Vốn là Diệp phụ là không dự định cùng cảnh sát hợp tác, hần sợ xúc phạm tới con gái của chính mình, không qua đi đến cảnh sát đưa ra mấy cái hợp lý phương án, đồng thời để đặc công chấp hành nhiệm vụ, Diệp phụ lại mời mấy vị xuất ngũ đặc chủng bạn của Bình, rồi mới miễn cưỡng đồng ý cùng cảnh sát hợp tác.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Thu Dịch cùng Diệp Văn đều bị cáng cứu thương nhấc đến trên xe cứu thương, vô cùng lo lắng Địa đưa tới tỉnh cấp bệnh viện.

Thu Dịch thương thế kỳ thực cũng không phải rất nặng, rất may mắn không có thương tổn được bắp thịt, chỉ phải xử lý thoa đáng, lại tu dưỡng mấy ngày sẽ không có vấn đề lớn lao gì, đúng là Diệp Văn mặc dù không có thụ thương, thế nhưng vẫn hôn mê bất tỉnh.

Sau đó Thu Dịch hiệp trợ cảnh sát lục khẩu cung, Diệp phụ biết được Thu Dịch là đi cứu Diệp Văn mới bị tóm sau khi, thế hần chỉ trả toàn bộ tiền thuốc thang, đồng thời đổi đến một cái đơn độc trong phòng bệnh.

"Tiểu tử, có đảm lược." Diệp phụ một vị xuất ngũ bộ đội đặc chủng bằng hữu đứng ở Thu Dịch bên cạnh, cười giơ ngón tay cái lên.

"Không có gì. . ." Thu Dịch cười một cái tự giễu, "Chỉ có thể coi là lỗ mãng mà thôi."

"Không thể nói như thế, hiện tại giống như người vậy có can đảm, đủ chính khí người trẻ tuổi đã không hơn nhiều, người chỉ là thiếu kinh nghiệm không đủ lão luyện mà thôi." Lão Bình vỗ vỗ đầu giường thiết giá, "Có hứng thú hay không tốt nghiệp sau khi đến trong bộ đội huấn luyện mấy năm?"

"Cái này. . . Ha, ta khá là lười." Thu Dịch cười nói.

"Tiểu tử, chỉ cần người tiến vào bộ đội, người muốn lười biếng cũng không được." Lão Bình cười cợt, hiển nhiên cũng không đem hần mới vừa nói đề cử Thu Dịch tiến bộ đội coi là thật.

"Kẹt kẹt ——" Thu Dịch cha mẹ bởi vì Thu Dịch buổi tối không về nhà đánh khắp cả tất cả có thể tìm tới Thu Dịch người điện thoại, đang chuẩn bị ở bắt cảnh sát lập án, liền được báo cho Thu Dịch hiện tại nằm tại một nhà bệnh viện tin tức.

"Làm sao?" Phụ thân nhú nhú mày, nhìn lấy Thu Dịch bị băng bó bả vai, "Đánh nhau?"

"Con trai của người đi cứu người, mới bị thương, còn giúp người tiểu cô nương cầm một viên đạn đầu, không biết đến thời điểm lão Diệp nên làm sao tạ

hắn." Lão Bình nói rằng, "Đã cha mẹ nguoi đến rồi, vậy ta liền đi ra ngoài, có chuyện liền gọi hộ sĩ."

"Ừm." Thu Dịch gật gù đầu, nhìn theo lão Bình đi ra phòng bệnh.

"Chuyện gì xảy ra?" Thần sắc của phụ thân hòa hoãn không ít, đứng ở giường vừa hỏi.

Mẫu thân ngồi vào một bên cái ghế nhỏ đi lên, sốt sắng mà hỏi: "Thế nào, có đau hay không?"

"Không có chuyện gì, không đau, đừng lo lắng." Thu Dịch an ủi một chút mẫu thân, sau đó đem chính chuyện này đầu đuôi câu chuyện đều khẩu thuật một lần.

"Lần sau không muốn tái làm chuyện nguy hiểm như vậy, tính mạng của chính mình mới là trọng yếu nhất, coi như người là có tiền nữ nhi của người ta, cũng không nguoi mạng của mình đáng giá." Mẫu thân nói rằng.

"Mẹ. . ." Thu Dịch muốn nói cô bé kia là mình làm cho yêu, thế nhưng vẫn là không nói ra, đến thời điểm lại muốn giải thích, vậy thì quá phiền phức.

"Can đảm lắm, có thể làm mình thích nữ nhân bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, ba thế nguoi kiêu ngạo, nam nhân liền hẳn là dạng này, có làm cho đảm đương." Phụ thân nói.

"Hài tử hần cha. . ." Mẫu thân muốn nói điều gì, nhưng lại bị phụ thân ngăn cản.

"Khục!" Thu Dịch tặng hắng một cái, có chút lúng túng, mình thích Diệp Văn sự tình xem ra đã bị phụ thân phát hiện.

"Thế nhưng, tại không có đầy đủ tự tin trước đó không muốn lỗ mắng, đơn độc hành động, tại cũng không đủ năng lực trước đó, nguoi có thể tìm cầu nguoi khác trợ giúp." Phụ thân dạy bảo nói.

Mẫu thân xen vào nói: "Liền đứng, mà lại cô bé gái kia có thích hay không nguoi còn không biết đâu, không cần thiết vì nàng bán mạng, ta nghe nói loại này gia đình giàu có Đại tiểu thư cũng không tốt ở chung."

Cha mẹ hai người đều không nhắc tới đến cái gì yêu sớm sự tình, nhìn đến vẫn tương đối văn minh, mẫu thân còn nói chút luyến ái bên trong nên chú ý đồ vật, đột nhiên đã biến thành tán gái chỉ đạo đại hội.

Diệp phụ đẩy cửa mà vào, "Tiểu tử, thương thế thế nào rồi?"

"Áy. . . Không có vấn đề gì. . ."

"Vậy thì tốt, hai vị này là cha mẹ nguoi sao?"

"Ừm."

Diệp phụ cùng Thu Dịch cha mẹ nắm tay, "Đa tạ con trai của các nguoi, có dạng này một đứa con trai nhất định rất hạnh phúc."

"Con trai của ta luôn luôn đều là rất có tinh thần trọng nghĩa." Thu Dịch phụ thân nói, từ trong túi tiền móc ra một bao lợi quần, rút ra một nhánh đưa cho Diệp phụ.

Diệp phụ không có cự tuyệt, nhận lấy thuốc lá treo ở lỗ tai đi lên, hai người đàn ông vừa trò chuyện vừa đi ra phòng bệnh.

"Nguoi nghèo, đánh không nổi cái gì tốt yên."

"Cái này có cái gì, yên không có tốt kém phân chia, chỉ có mình cảm thấy có được hay không đánh, lại như có mấy nguoi thích ăn thịt, có mấy nguoi thích ăn rau xanh như thế."

Mẫu thân lại nói đầu đầu vài câu, cùng phụ thân hai người đẩy vành mắt đen đi làm, to lớn một cái phòng bệnh chỉ còn dư lại một mình hắn.

"Diệp Văn thế nào rồi đây. . ." Thu Dịch nhìn trần nhà, lâm vào có Diệp Văn vẽ đẹp trong giấc mộng.

...

Diệp Văn mở mắt ra, đập vào mi mắt chính là màu trắng tinh trần nhà, chung quanh là bệnh viện độc hữu mùi thuốc sát trùng.

Nàng chuyển động con mắt, hơi đem đầu ngoặt về phía một bên.

Thủy Tĩ Thi nằm ngoài bên giường ngủ, nàng tựa hồ nghe đến động tĩnh gì, một cái giật mình ngẩng đầu lên, nhìn thấy tròn tròn mắt nhìn lấy nàng Diệp Văn, vui mừng hô: "A! Đại tiểu thư! Nguoi tỉnh rồi!"

Diệp mẫu cùng Diệp phụ thu được Diệp Văn tỉnh lại tin tức, mau mau vọt vào phòng bệnh.

"Văn Văn? Nguoi không sao chứ? Có hay không nơi nào không thoải mái?"

Diệp Văn mặt không hề cảm xúc Địa lắc đầu.

Diệp phụ cùng Diệp mẫu lại hỏi một ít chuyện, được đều chỉ là gật đầu cùng lắc đầu trả lời.

"Văn Văn? Tại sao không nói chuyện nha?" Diệp mẫu sờ lên Diệp Văn cái trán, "Không bị sốt. . . Làm sao trên mặt cũng không hề có một chút biểu lộ đây?"

Diệp Văn nghi hoặc mà nhú nhú mày —— theo người khác chỉ là mặt không hề cảm xúc Địa nhú nhú mày, sau đó con mắt trừng lão đại lấy biểu thị mình kinh ngạc, bởi vì nàng phát hiện mình vậy mà không biết nói như thế nào rồi! Trong lòng là biết những kia tự âm độc, thế nhưng cũng không cách nào mở miệng nói chuyện, phảng phất là thiếu hụt cái gì linh kiện như thế, mà lại trên mặt cũng làm không ra bất kỳ biểu lộ.

Diệp phụ gặp Diệp Văn tình huống tựa hồ không đúng, mau mau gọi tới người quen cũ bác sĩ Vương.

Bác sĩ Vương mở ra Diệp Văn mí mắt nhìn một chút, sau đó lại dùng đèn pin cầm tay soi rọi lỗ tai của nàng, cẩn thận kiểm tra một phen, nói: "Trên thân thể không có bất cứ vấn đề gì, ít nhất từ mặt ngoài đến nhìn là không có vấn đề, hẳn là có thể bình thường phát ra tiếng, chẳng lẽ là đại não một cái nào đó vị trí bị hao tổn? Như vậy đi, ta lại dùng máy móc kiểm tra một chút, thế nào?"

Diệp phụ gật đầu.

Sau đó Diệp Văn liền bị đưa đến thả mẫn máy móc trong phòng, tiến hành rồi toàn thân kiểm tra.

Một phen kiểm tra về sau, bác sĩ Vương từ kiểm tra trong phòng đi ra.

Diệp phụ hỏi thăm: "Thế nào?"

"Thân thể bên trong không có bất kỳ thương tích, có thể là nhận to lớn kích thích dẫn đến thất ngữ, đồng thời khuôn mặt không cách nào làm ra biểu lộ, mặc dù không cách nào làm ra biểu lộ, thế nhưng chớp mắt, há mồm các loại động tác đều không có chịu ảnh hưởng, có thể là thần kinh khống chế đầu mỗi xuất hiện dị thường."

"Cái này. . . Làm sao bây giờ?"

"Hiện nay đến nhìn như từ chỉ là không cách nào nói chuyện, đồng thời không làm được biểu lộ, IQ cũng không có bị hao tổn, hay là chỉ là tạm thời, có lẽ sẽ cả đời đều như vậy, cũng có thể nhận cái khác kích thích mà khôi phục. . . Đại não vấn đề, khó mà nói. Trị liệu phương pháp. . . Ta cảm thấy hẳn là trước tiên tâm lý trị liệu, để Văn Văn bị kích thích đến trong lòng khôi phục bình thường, dạng này còn lại chứng bệnh hẳn là cũng sẽ rất nhanh khôi phục."

Diệp phụ trầm mặc.

① thất ngữ (apha tura) là chỉ tại thần trí rõ ràng, ý thức bình thường, phát âm cùng cấu âm không có cản trở tình huống dưới, đại não bằng da ngôn ngữ công năng khu bệnh biến dẫn đến ngôn ngữ giao lưu năng lực cản trở, biểu hiện là tự phát nói chuyện, nghe lý giải, thuật lại, mệnh danh, xem cùng viết sáu cái cơ bản phương diện năng lực không trọn vẹn hoặc đánh mất, như người bệnh cấu âm bình thường nhưng biểu đạt cản trở, tứ chi vận động công năng bình thường phần ngoại lệ tả cản trở, thị lực bình thường nhưng xem cản trở, thính lực bình thường nhưng ngôn ngữ lý giải cản trở các loại. Khác biệt đại não ngôn ngữ công năng khu bị hao tổn nhưng có sự khác biệt lâm sàng biểu hiện.

② thần kinh mặt ma túy (thần kinh mặt viêm, bối ngoại ma túy, tục xưng "Mặt đơ", "Miệng méo ba", "Dây dọi Phong"), là lấy khuôn mặt biểu lộ cơ quan vận động công năng cản trở làm chủ yếu đặc thù một loại thông thường bệnh.

③ có quan hệ y học đồ vật. . . Không muốn quá để ý chi tiết nhỏ. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Ba không thiếu nữ

Diệp Văn không nghĩ tới, vậy mà hội có một ngày mình không cách nào mở miệng nói chuyện, tựa hồ cái kia khống chế nói chuyện thần kinh đã tan vỡ

như thế.

May mà chính là đầu óc của nàng cũng không có hỗn loạn, ngôn ngữ tổ chức năng lực vẫn bình thường, nàng hướng về Thủy Trĩ Thi khoa tay một chút, người sau nhìn một lúc, gật gật đầu, sau đó chạy đến dưới lầu đi mua một quyển tiểu tiện thêm bản cùng nhất chi viên châu bút tói.

"Cho." Tiểu người hầu gái đem lời ghi chép bản cùng bút đưa cho Diệp Văn, sau đó lại ngồi vào cái ghế một bên đi lên.

Diệp Văn tại lời ghi chép bản đi lên viết vài chữ, sau đó kéo xuống đến đưa cho Thủy Trĩ Thi.

(Vương Huy đã chết rồi sao?)

"Hắn rất may mắn, viên đạn xạ trật, cũng không có bắn thủng trái tim, lúc đó chỉ là bị chấn động đến mức trái tim ma túy hôn mê bất tỉnh."

Diệp Văn thở phào nhẹ nhõm, cái kia mảnh lá đi không được bóng đen của cái chết lập tức tiêu tan một đám lớn.

(Thu Dịch đây?) Diệp Văn lại kéo xuống một tờ giấy, đưa cho Thủy Trĩ Thi.

"Nghe bác sĩ nói không có quá đáng lo, tu dưỡng mấy ngày là khỏe." Thủy Trĩ Thi sờ lên Diệp Văn mu bàn tay, "Tiểu thư, vẫn không thể nói chuyện sao?"

Diệp Văn há miệng, ngoại trừ phát ra không có ý nghĩa "Hừm, a" ở ngoài, không có cách nào chính thường nói.

Diệp Văn có chút mạch lạc gật gật đầu.

(không biết nói chuyện, người khác hội chán ghét ta sao?)

"Làm sao biết chứ, tiểu thư đáng yêu như thế, không biết nói chuyện chỉ có thể càng chọc người đau nha!" Thủy Trĩ Thi an ủi, "Tiểu thư không muốn lo lắng á, bác sĩ nói chỉ là tạm thời đâu, hội tốt lên."

Ân. . . Không cần quá lo lắng, coi như lo lắng cũng không ngay lập tức sẽ khôi phục nha, thuận theo tự nhiên đi. . . Lại nói, ba không cũng là một loại mạnh mẽ đây! Diệp Văn từ cái khác góc độ an ủi mình, trong đầu hiện ra các loại hoạt hình ba không sùng sắc đáng vẽ.

"Tiểu thư, muốn ăn cái gì sao?"

Diệp Văn cắn ngón tay suy nghĩ một chút, sau đó đem một tờ giấy đưa cho tiểu người hầu gái.

(sữa chua)

Hay là liền Diệp Văn đều không có phát hiện, nội tâm của chính mình đang trở nên mềm mại, nhu nhược, hay là linh hồn trường kỳ nghỉ lại với con gái trong thân thể nguyên nhân, lại hay là bất cóc sự kiện mang đến chuyển biến. . .

Thủy Trĩ Thi cầm lấy Diệp phụ lâm thời cho nàng phối điện thoại di động, bấm hầu gái trưởng điện thoại.

"Này? Hầu gái trưởng, tiểu thư muốn uống sữa chua, món chính liền bánh mì đi."

(PSP)

"Máy chơi game?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

Diệp Văn gật gật đầu.

"Hầu gái trưởng, tiểu thư còn muốn một cái PSP máy chơi game." Thủy Trĩ Thi nói bổ sung, "Ừ, liền những thứ này, không có."

Tiểu người hầu gái ngẫm rồi điện thoại, nói: "Tiểu thư lại đợi lát nữa, lập tức liền có người đưa tới á."

Thủy Trĩ Thi kể tục nghiền cứu lên điện thoại di động, đây là thuộc về nàng bộ thứ nhất điện thoại di động, hiện tại cảm giác mới lạ còn không đi qua đâu, chính thao túng bên trong các loại công năng.

Nokia 7610, lá cây tạo hình, là năm 2004 nhất thủy triều, mới nhất khoản điện thoại di động.

Nếu như không có nhớ lầm, tác ni PSP hẳn là tại năm 2004 ra thị trường, hiện nay hẳn là quốc nội còn chưa có bắt đầu tiêu thụ, chỉ có thể thông qua nước ngoài con đường mua, không biết bọn hắn hội làm sao làm đến. . .

Thủy Trĩ Thi nghiền cứu xong điện thoại di động toàn bộ công năng, sau đó bắt đầu chơi lên tham ăn xà, Diệp Văn hí hóp mắt nằm tại trên giường bệnh, lâm vào nửa mê nửa tỉnh bên trong.

"Tùng tùng tùng."

Thủy Trĩ Thi để điện thoại di động xuống mở ra cửa phòng bệnh, Lưu quản gia mang theo một đại túi đồ vật đi vào.

"Tiểu thư ngủ?" Lưu quản gia hạ thấp giọng hỏi.

Diệp Văn chậm rãi mở mắt ra, muốn nói điều gì, lại cái gì cũng không nói ra được, lúc này mới nhớ tới đến mình hiện tại không có cách nào nói chuyện, đành phải thôi, chỉ là dùng ánh mắt nhìn chăm chú Lưu quản gia.

Lưu quản gia từ túi lớn bên trong lấy ra một cái chứa hộp cái túi nhỏ, đưa cho Diệp Văn.

Là PSP1000, cũng là tác ni đệ nhất khoản PSP máy chơi game.

(Trung Quốc có bán?)

Lưu quản gia tiếp nhận Diệp Văn tờ giấy nhỏ, thoáng sững sốt một chút, sau đó hiểu rõ ra, hỏi đáp: "Không có, là lão gia từ một cái đại mua bằng hữu nơi đó mua được."

Diệp Văn mở ra PSP, quả nhiên, bên trong là toàn nhật văn, may là bởi vì quanh năm chìm đắm tại Nhật Bản hoạt hình cùng trong game, cho nên đối với một số cơ sở tiếng Nhật vẫn có thể xem hiểu, Diệp Văn mở ra game thực đơn lan, bên trong chỉ có một trò chơi—— cực phẩm phi xa.

Bất quá cũng có chút ít còn hơn không, mà lại hình ảnh cũng không hồng nét, không phải không thừa nhận nước ngoài game ngành nghề xác thực dẫn trước quốc nội ít nhất mười năm.

Túi lớn bên trong đều là một số đồ ăn, Thủy Trĩ Thi từ bên trong lấy ra nghiêm sửa chua, sách ra một hộp xuyên vào quen thuộc đưa cho Diệp Văn.

"Tiểu thư, thân thể khó chịu sao?" Lưu quản gia hỏi.

Diệp Văn lắc đầu.

"Đồ ăn vật đều tại trong túi, nếu như muốn ăn cái gì liền để tiểu Thi gọi điện thoại, ta hội cho người đưa tới." Lưu quản gia nói, đi tới cổng, "Vậy ta đi trước."

(gấp lại)

Lưu quản gia gật gù đầu, đi ra phòng bệnh, thuận lợi mang tới cửa phòng.

Thủy Trĩ Thi đem đồ trong túi đều phiên đi ra, đặt ở tủ đầu giường đi lên.

"Tiểu thư, muốn ăn mì gì bao đây?" Thủy Trĩ Thi nhìn lấy bánh mì nói rằng, "Có chà bông, bơ, chân giò hun khói, bánh đậu, còn có ô mai bánh gatô. . ."

(chà bông)

Diệp Văn đem tờ giấy nhét vào Thủy Trĩ Thi trong tay.

"Cho ~ chà bông bánh mì ~" Thủy Trĩ Thi đem bày đặt chà bông bánh mì túi đưa cho Diệp Văn, "A. . . Tiểu thư, ta có thể bú sữa đầu bao sao?"

Diệp Văn gật gù đầu, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đem chỉ túi đặt ở một bên, sau đó lại đang lời ghi chép bản đi lên viết chút gì.

(bánh gatô cũng cho người)

"Ừm! Thích nhất Đại tiểu thư rồi!" Thủy Trĩ Thi một bộ hết sức cảm động đáng vẽ.

Diệp Văn cái miệng nhỏ Địa ăn chà bông bánh mì, mở ra PSP, truyền phát tin lên âm nhạc.

PSP bên trong hẳn là bị đại mua người đựng vào qua đồ vật, bên trong âm nhạc liền có hơn ba mươi thủ, mặc dù đại thể là nhật văn ca khúc.

Tựa hồ sự kiện lần này sau khi, Diệp Văn vị càng nhỏ hơn, chỉ là một cái chà bông bánh mì liền để nàng cảm thấy rất no rồi, lại uống một hộp sữa chua, Diệp Văn chơi lên game, chân thực mô phỏng tiếng nổ vang rền làm cho nàng cảm giác phảng phất thật sự tại lái xe ô tô giống như vậy, những kia khiến lòng người phiền sự tình cũng bị quên hết đi.

Thủy Trĩ Thi nhìn một chút Diệp Văn đang đùa game, lại nhìn một chút mình cái này từ từng cái từng cái giống tổ điểm tạo thành tham ăn xà, cảm giác hai người tựa hồ cũng không ở cùng một thế giới, người này so với người khác, tức chết người. . .

Thế là Thủy Trĩ Thi quả đoán Địa vứt bỏ mới vừa rồi còn chơi được rất vui vẻ tham ăn xà, ngồi ở một bên nhìn lấy Diệp Văn chơi game.

"Rầm rầm——"

"Nhanh xong a! Đẳng sau muốn siêu tới rồi!"

"Ồ ồ, làm sao va vào rồi!"

"Vượt quá một cái!"

"Oa, thắng thật nhiều tiền, nhìn có thể mua cái gì xe?"

"Xe này thật là đẹp, tốt chân thực nha!"

(yên tĩnh)

Diệp Văn đem lời ghi chép bản giờ lên Thủy Trĩ Thi trước đó.

"A . . . Được rồi. . ."

Thế là Thủy Trĩ Thi yên tĩnh một lúc, lại bắt đầu kích động gọi lên, lại như một cái bình luận viên như thế.

Diệp Văn ngay khi huyền nháo trong tiếng vượt qua một cái buổi chiều.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Xuất viện

Đảo mất hai ngày đi qua, PSP bên trong chỉ có một cái game, không ngừng mà chơi cũng chơi chán rồi, Diệp Văn hiện tại hy vọng có thể xuất viện, về nhà chơi mấy vi tính...

Thu Dịch vốn nên lại ở một thời gian ngắn, thế nhưng hắn cùng cha mẹ nhất trí quyết định xuất viện, mặc dù tiền thuốc thang là Diệp phụ nhận, thế nhưng dùng tiền của người khác tóm lại là một loại ân tình, có thể tính một điểm liền đúng một điểm, thương thế cũng không phải rất nghiêm trọng, liền thẳng thắn xuất viện tốt.

Mà Diệp phụ cũng không cưỡng được Diệp Văn, không thể làm gì khác hơn là tại lại kiểm tra một lần không có vấn đề về sau đồng ý vào hôm nay xuất viện.

Diệp Văn ăn mặc một thân đơn giản quần áo thường, khoác màu trắng áo khoác, đứng ở cửa phòng bệnh.

"Diệp Văn!" Từ bên cạnh phòng bệnh đi ra Thu Dịch la lớn, "Người không sao chứ?"

Diệp Văn mặt không hề cảm xúc Địa lắc đầu một cái.

(còn đau không)

Thu Dịch nhìn thấy Diệp Văn giờ lên trong tay lời ghi chép bản, ngăn người, "... Dừng như thế nào bút tả?"

Diệp Văn cắn cắn môi, đang muốn tại lời ghi chép bản đi lên tả chút gì, một bên Thủy Trĩ Thi nói cho Thu Dịch nguyên nhân.

"Tiểu thư nằng bời vì bị kích thích, tạm thời không có cách nào nói chuyện, cho nên chỉ có thể dùng bút tả."

"Làm sao, tại sao lại như vậy!"

(an tâm, tạm thời) Diệp Văn cúi đầu viết vài chữ, lại giờ lên Thu Dịch trước đó.

"... Có lỗi..."

Diệp Văn nghi hoặc mà nhìn lấy Thu Dịch, tại lời ghi chép bản đi lên đánh một cái to lớn dấu chấm hỏi.

"Không có thể cứu người đi ra, còn kém điểm để người trúng đạn... Là ta sai..."

Diệp Văn lắc đầu một cái.

(không phải lỗi của người)

"... Diệp Văn..." Thu Dịch đột nhiên có chút kích động, ngón tay khẽ run, mặt đỏ lên nói, "Ta, ta ta... Ta... Cái kia..."

Diệp Văn ngoẹo cổ nhìn lấy Thu Dịch.

"Cái kia... A... Người không sao chứ!" Thu Dịch nói lắp nửa ngày, cuối cùng từ trong miệng bính ra một câu như vậy hào không dinh dưỡng.

Thủy Trĩ Thi ngoan ngoãn đứng ở một bên nhìn, kỳ thực đã biết rồi Thu Dịch lời muốn nói.

(làm sao?)

"Không, không có gì... Ta đi về trước rồi!"

Nói xong, Thu Dịch liền xoay người chạy như bay.

Diệp Văn hướng về Thu Dịch bóng lưng khoát tay áo một cái, vẫn như cũ không rõ ràng đến cùng là chuyện gì xảy ra.

"Tiểu thư, Lưu quản gia đã lái xe ở dưới lầu chờ đợi."

Diệp Văn gật gù đầu, từ trong túi tiền móc ra một khối số cô la, nhét vào trong miệng.

(Vương Huy ở đâu)

"Ngay khi bên cạnh trong phòng." Thủy Trĩ Thi lời kéo Diệp Văn tay nhỏ đi tới một bên trước phòng bệnh, Diệp Văn đứng ở trước cửa phòng, thu dọn một chút tâm tư, sau đó nhẹ nhàng khấu hướng môn.

"Kẹt kẹt ——" một nữ nhân trẻ tuổi kéo dài cửa phòng.

"Ta là Vương Huy bạn gái, các người là ——?"

Diệp Văn nhìn một chút gương mặt của nữ nhân, nhìn có chút tiêu tụy, mấy ngày nay hẳn là đều ngủ không được ngon giấc.

"Chúng ta là người của Diệp gia, vị này chính là Diệp gia Đại tiểu thư." Thủy Trĩ Thi giới thiệu.

(người tốt) Diệp Văn lật qua lật lại lời ghi chép bản, giờ lên trong đó một tờ.

"A? A! Người tốt..."

Diệp Văn lại phiên một tờ, những thứ này đều là trước đó viết xong nội dung.

(bởi vì một số nguyên nhân cho nên không thể nói chuyện)

"A... Ân... Là đến nhìn Vương Huy sao?"

Diệp Văn gật gù đầu, dùng ánh mắt tuân hỏi mình liệu có thể đi vào.

"Vào đi."

Diệp Văn đứng ở Vương Huy trước người, hẳn đã thoát ly giai đoạn nguy hiểm, bất quá vẫn hôn mê bất tỉnh.

Diệp Văn yên lặng mà nhìn lấy Vương Huy, sau đó đem một tấm lời ghi chép điều phóng tới Vương Huy bạn gái trong tay.

(thay ta cảm tạ hẳn)

Sau đó Diệp Văn từ Thủy Trĩ Thi cầm trong tay qua một bó hoa tươi, đặt ở Vương Huy đầu giường.

Hoa tươi bên trong gấp một tấm thiệp chúc mừng —— (sớm ngày khôi phục)

Làm xong những này về sau Diệp Văn lại cùng nữ nhân nói lời từ biệt, rời đi bệnh viện.

Diệp phụ Diệp mẫu còn có Lưu quản gia đều ở dưới lầu chờ đợi.

"Văn Văn ——" Diệp mẫu ôm lấy Diệp Văn, sờ lên đầu của nàng, "Còn không thể nói chuyện à... Để người nhận oan ức."

Diệp hồi lắc đầu, biểu thị không có quan hệ, sau đó yên tĩnh ngồi lên rồi chỗ ngồi phía sau đi lên.

Lưu quản gia lái xe, Diệp phụ ngồi ở ghế cạnh tài xế, Diệp mẫu cùng Thủy Trĩ Thi phân biệt ngồi ở chỗ ngồi phía sau hai bên.

"Văn Văn, ta cùng phụ thân ngươi thương lượng một chút, quyết định ở trường học bên cạnh mua một gian nhà, về sau trên dưới học liền không cần xe đưa đón, cũng không cần mở xa như vậy lộ xuyên qua vùng ngoại thành."

Diệp Văn gật gật đầu.

Diệp phụ dựa vào ghế, nói: "Nhà là tới gần ven đường, đến nhà lộ đều là đại lộ, người rất nhiều, bình thường sẽ không gặp nguy hiểm..."

Diệp Văn đuổi ra tay nhỏ, đem một tờ giấy nhét vào Diệp phụ trong lồng ngực.

(có thể không muốn bảo tiêu sao?)

"Ừm..." Diệp phụ suy nghĩ một chút, đạo, "Tại khu nào nhiệt bên trong nếu như cũng có người bắt cóc, vậy cho dù có bảo tiêu có thể cũng không ngăn được, đã như vậy, liền không muốn bảo tiêu tốt."

Diệp Văn không nghĩ tới Diệp phụ vậy mà trả lời thẳng thắn như vậy, không đa nghi lý đúng là thờ phào nhẹ nhõm, kỳ thực nàng là lo lắng lại để người vô tội thụ thương.

"Đề tiểu Thi phụ trách chăm sóc người sinh hoạt thường ngày đi, " Diệp mẫu sờ lên Diệp Văn khoác đến nơi ngực tóc dài, "Hôm nào cũng làm cho tiểu Thi đi học tập một chút nữ nhân vật lộn thuật."

"Không thành vấn đề ~!" Thủy Trĩ Thi một lời đáp ứng.

Sau khi về nhà Diệp Văn lại đi PSP bên trong một chút game, sau đó liền đứng bình thản mấy ngày ở nhà nghỉ ngơi, nàng đã dần dần mà thích ứng không cách nào nói chuyện thán ngày, viết chữ tốc độ cũng tăng lên không ít.

Mấy ngày nay là đang sửa chữa cái kia đã bị mua lại nhà, tiểu người hầu gái Thủy Trĩ Thi cũng không tại người một bên, tham gia học cấp tốc nữ nhân phòng thân ban, nhân rồi thời điểm cũng đi hầu gái trưởng cùng Quản gia nơi đó học tập nắm gia chi đạo.

Một tuần lễ chỉ chớp mắt liền đi qua, ở nhà ngọc lâu Diệp Văn hoài niệm lên đến trường thán ngày.

"Tiểu thư, ta đã về rồi ~" bận bịu một tuần Thủy Trĩ Thi cuối cùng cũng coi như huấn luyện xong xuôi, sáng sớm liền vọt vào Thủy Trĩ Thi trong phòng.

Diệp Văn ăn mặc áo ngủ đang xem hoạt hình, quay đầu liếc mắt nhìn tiểu người hầu gái, giơ tay lên cái khác lời ghi chép bản.

(hoan nghênh trở về)

"Tiểu thư ~ ngày hôm nay là có thể vào ở nhà á! Cách trường học rất gần a! Mà lại lão gia còn giúp ta làm thủ tục nhập học! Cùng tiểu thư một cái ban a!"

Diệp Văn nhìn một chút Thủy Trĩ Thi tập hợp được lão gần khuôn mặt, một bộ rất hưng phấn đáng vẽ, đột nhiên nghịch ngợm đưa tay ra捏捏 khuôn mặt của nàng.

(ngày hôm nay liền ở qua đi không?) Diệp Văn tại trong máy vi tính đánh chữ hỏi.

"Ừm! Hiện tại liền xuất phát! Cái gì cũng không cần thu thập! Nơi đó cũng đã chuẩn bị kỹ càng yêu!"

Diệp Văn gật gật đầu, tại trong máy vi tính đánh chữ —— (ta muốn thay quần áo.)

"Mà, mà, Đại tiểu thư đều là như vậy thẹn thùng..."

Diệp Văn nhìn chăm chăm Thủy Trĩ Thi.

"Được rồi được rồi... Ta đi ra ngoài..." Thủy Trĩ Thi hơi co lại đầu, một bộ rất sợ sệt đáng vẽ, đi ra ngoài, thuận tiện mang tới cửa phòng.

Nhà mới... Sao?

Chương 40: Tân phòng

Diệp phụ cùng Diệp mẫu lại muốn đi vội vàng xí nghiệp của gia tộc, không thể làm gì khác hơn là để Lưu quản gia tự mình đưa Diệp Văn tới trường học bên cạnh tân nơi ở đi, trên đường đi ngoại trừ Lưu quản gia mở xe con ở ngoài, còn có hai chiếc thương vụ xe hộ tổng, cái này lượng xe con là Diệp phụ xe đặc chủng, xe là chống đạn, mà Diệp phụ cùng Diệp mẫu thì lại từ lâu ngồi lên phi cơ một cái khác thành thị tham gia một cái người Hoa gia tộc tụ hội.

Nhà an vị rơi vào phố xá sầm uất nhai bên, chỉ cần trực đi chuyển cái loan liền có thể đến trường học, toàn bộ hành trình đều là đi đại lộ, không cần đi hẻo lánh cái hẻm nhỏ.

Nhà là một gian tầng cao nhất hơn 100 mét vuông phòng lớn, đã bỏ không nửa năm, treo ở second-hand phòng thị trường không người mua.

Nhà lầu có tám tầng, tại 2004 thời điểm, tại cư dân lầu bên trong đã xem như là ít có cao lầu.

Lưu quản gia đem xe đình ở dưới lầu, mang theo Thủy Tri Thi cùng Diệp Văn đi tới lầu tám, tại lầu tám nơi này tổng cộng chỉ có hai gian phòng, ở tại đối diện chính là một vị tuổi trẻ nữ tính, không có uy hiếp gì tính, cho nên Diệp phụ rất yên tâm mua lại bộ phòng này.

Tại năm 2004 thời điểm Thu Dịch gia đình là thuê phòng, tuy sau đó tới mua nhà, nhưng cũng bất quá miễn cưỡng tám mươi mét vuông, mà lại sau đó, giá phòng tăng vọt, ở cái này tắc đất tắc vàng thành phố lớn bên trong, càng là mua không nổi nhà. Bách tính bình thường dù cho kiếm lời cả đời tiền, cũng chỉ có thể mua được một bộ qua loa nhà.

Nhà có hai cánh cửa, phía ngoài cùng chính là vỏ một cái thâm hậu mới tinh cửa chống trộm, mở ra cửa chống trộm có một đoạn nhỏ hẹp đường nối, vừa đi lên bày đặt hài quý, mặt trên đã chính tề Địa dọn xong giày, đi qua ở giữa đoạn này ước chừng hai, ba mét vuông đường nối, liền đứng một đạo phổ thông cửa gỗ.

Gian phòng là hai thất một thính, có một cái sách nhỏ phòng cùng tạp vật, phòng vệ sinh cũng là tương đương rộng rãi, sáng sủa sạch sẽ, vừa đi vào đến, liền có thể khiến người ta cảm thấy tâm tình khoan khoái hơn nhiều.

Hai căn phòng ngủ ở phòng khách tả hữu, hướng nam phương hướng có một đạo cửa gỗ, sau khi mở ra liền đứng một cái xếp vào cửa sổ cùng phòng hộ lan rộng rãi sân thượng.

"Đại tiểu thư, còn hài lòng không?" Lưu quản gia hỏi, "Còn thiếu cái gì bất cứ lúc nào gọi điện thoại cho ta, ta hội cho ngài đưa tới."

(miễn phân)

"Thoả miễn là tốt rồi. . . Vậy ta liền rời đi trước, tiểu thư cùng tiểu Thi đồng thời quen thuộc quen thuộc đi, nếu như có chuyện liền gọi điện thoại cho ta."

"Được rồi tốt ~" Thủy Tri Thi nói.

"Tiểu Thi, chăm sóc tốt tiểu thư. . ."

"An tâm á an tâm á." Thủy Tri Thi đẩy một cái Lưu quản gia, "Lưu bá bá, người an tâm thoải mái trở về đi thôi ~"

"Hừm, vậy ta đi rồi. Tiểu thư gặp lại."

(trên đường cẩn thận) Diệp Văn đem lời ghi chép bản giờ lên nơi ngực, nhẹ nhàng phát phát tay.

"Phanh." Môn bị giam lên.

To lớn một cái phòng lập tức trở nên hơi trống rỗng, cũng may Diệp Văn cũng không phải một người —— không biết bắt đầu từ khi nào, nàng bắt đầu sợ sệt cô quạnh.

Thủy Tri Thi thủ tục nhập học tuy nhưng đã công việc được, thế nhưng muốn học kỳ kế mới có thể vào học, cho nên muốn tại học kỳ kế trước đó ôn tập một chút bài tập —— tại Văn Lan Học Viện, thành tích học tập không tốt học sinh nhưng là sẽ lưu ban.

Cũng may có đã hóa thân học bá Diệp Văn tại, Thủy Tri Thi học tập xong toàn không cần lo lắng, hợp lệ là khẳng định có thể bảo đảm.

Nói đến Thủy Tri Thi đã sắp muốn mười tám tuổi, so với hiện tại cao một học sinh ít nhất lớn hơn hai tuổi. . . Bất quá cũng không quá có thể thấy.

Cái phòng này cũng không có Chủ ngoại phân chia, to nhỏ đều là tương đồng, bất quá Diệp Văn gian phòng là hướng tốt hơn, đông nam hướng gian phòng.

Trong phòng dán lên thuần màu xanh lam tường chỉ, tại trên trần nhà còn dán vào gọn nước đồ án tường chỉ, màu xanh lam, là có thể khiến người yên tĩnh lại nhan sắc, cũng là đại biểu u buồn nhan sắc. . . Bất quá Diệp Văn đối với cái này hào không hứng thú, chỉ cần không phải hồng nhạ là được rồi. . . Tuy

nhưng đã lấy thân phận này sinh hoạt một quãng thời gian, bất quá nàng vẫn là không cách nào tiếp nhận bên người hết thấy đều là hồng nhật tình cảnh.

Mềm mại tịch mịch tư giương liền đặt ở bên cửa sổ, Diệp Văn mở cửa sổ ra, dẫn vào mí mắt chính là tiểu khu đằng sau một mảng nhỏ bãi cỏ cùng cái kia tụ tập một chút đứa nhỏ đơn giản công viên nhỏ. . .

Ngẩng đầu nhìn trời, mặc dù tám tầng cũng không cao, thế nhưng ở cái này vẫn không có bị Ô Uế thời đại, ở cái này không khí còn vô cùng thanh tân trong thành thị, phảng phất đưa tay liền có thể chạm được giữa bầu trời mềm mại đám mây, một cái chim sơn ca đứng ở Diệp Văn đuổi ra đi trên bàn tay, nhẹ nhàng mổ mổ lòng bàn tay của nàng, sau đó lại bay nhảy cánh bay đi.

Vì lý do an toàn, tại Diệp Văn gian phòng ngoài cửa sổ cũng là trang bị lồng sắt, bất quá khe hở rất lớn, Diệp Văn cảm thấy bất kỳ chó con con mèo nhỏ cũng có thể ung dung chui qua. . .

Thiết trên giá trà một khối plastic bàn, plastic bàn đi lên bày một chậu cây mắc cỡ, Diệp Văn nhẹ nhàng đựng một cái cây mắc cỡ, cây mắc cỡ lá cây liền súc lên.

Bao lâu, không có nhìn thấy loại cỏ này. . . Từng ở ven đường đều có thể kinh thường gặp được, từ khi thành thị bắt đầu trắng trợn kiến thiết sau khi, tự nhiên khí tức tại một phần một phần giảm thiểu, mà người tất cả hồn nhiên, mỹ đồ tốt cũng tại từ từ biến mất. . . Muốn lưu lại phần này mỹ hảo, cuối cùng lại chỉ để lại một phần hoài ức mà thôi đây. . .

Thật tốt, có thể trở lại mười năm trước. . . Trờ lại quá khứ, trả giá chỉ là biến thành con gái cùng không cách nào nói chuyện đánh đổi, lại có cái gì có thể oán giận đây?

Dù cho hết thấy đều không cách nào giữ lại, một lần nữa trải qua một lần đã từng mỹ đồ tốt, lại là bao nhiêu người khát cầu nguyện vọng đây?

Diệp Văn thoải mái Địa cười cợt, trong lòng mây mù triệt để tản đi, lộ ra trạm bầu trời màu lam. . .

Diệp Văn ngẩng đầu lên, đột nhiên phát hiện Thái Dương càng nhưng đã sắp rơi xuống, cái này vừa ra Thần, vậy mà trực tiếp đi qua một cái dưới buổi trưa sao?

"Răng rắc ——" ngoài cửa truyền đến tiếng mở cửa, sau đó Thủy Trĩ Thi thanh âm thanh thúy vang lên, "Tiểu thư tiểu thư! Có lỗi ta về tới chậm! Mua quá nhiều đồ vật rồi! Chủ yếu là không chờ được đến xe công cộng á!"

"Tiểu thư?" Tiểu người hầu gái ăn mặc một thân thuần trắng qua đầu gối quần, bước nhanh Địa đi tới Diệp Văn cửa gian phòng, hướng bên trong vừa nhìn, phát hiện Diệp Văn lại vẫn nhìn lấy phong cảnh ngoài cửa sổ, "Tiểu thư. . . Người sẽ không nhìn một cái buổi chiều phong cảnh đi!"

Diệp Văn ho khan một tiếng, trên mặt vậy mà hơi hiện ra thần tình lúng túng.

"Ồ! Tiểu thư trên mặt của người vậy mà có biểu lộ á!" Thủy Trĩ Thi một mặt kinh hi, néo néo Diệp Văn khuôn mặt nhỏ, "Xem ra đã bắt đầu từ từ khôi phục đây!"

(đói bụng)

Diệp Văn chỉ trả lời ghi chép bản đi lên tự.

"Tốt đất tốt đất, cho người đi thiếu ~ xào tôm bóc vỏ, cà chua trứng thang, xào rau xanh, khoai tây xay, thế nào?"

Diệp Văn dùng sức mà gật gật đầu, vừa nẩy trong bụng thật giống truyền đến ừ ừ ừ ừ thanh âm

Phòng khách bàn ăn dựa vào cửa sổ, Diệp Văn mở cửa sổ ra, từng tia từng tia gió mát nhẹ phẩy qua khuôn mặt của nàng, đem sợi tóc của nàng thổi đến mức có chút tán loạn.

Diệp Văn uống một hớp sữa bò nóng, nhìn lấy tại trong phòng bếp bận rộn Thủy Trĩ Thi, cảm giác sinh hoạt thật sự rất tốt đẹp.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 41: Quay về trường học

Đệ nhất quý đã xong xuôi, nội dung triển khai, nghênh đón quyển thứ hai —— ngày ngô trái cây

Quyển thứ hai nội dung đề muốn:

Kim Gia Huy: Lam, ta yêu thích người Phong Vũ Lam (thẹn thùng): Ân...

Thu Dịch: Diệp Văn, ta yêu người! Diệp Văn (mờ mịt): A?

Muốn biết chuyện tiếp theo thế nào, mời kể tục quan tâm, ta là ta thê, quyển thứ hai!

Diệp Văn nâng cằm, hai mắt không có tiêu cự mà nhìn ngoài cửa sổ, nhìn lấy cái kia đứng ở đầu cành cây đi lên sắp xếp lông chim chim hoàng oanh chim nhỏ, cái kia hai viên đậu đen đại mắt nhỏ châu cơ linh Địa nhìn quanh bốn phía.

"Tiểu thư, ăn cơm á ~" Thủy Trĩ Thi thanh âm sắp xuất hiện Thần Diệp Văn hoá trở về hiện thực, lại quay đầu nhìn lại, nơi nào còn có cái gì chim hoàng oanh chim thân ảnh.

Sau bữa ăn tối, Thủy Trĩ Thi bắt đầu bận rộn thu thập lên bộ đồ ăn, Diệp Văn trong bồn tắm thư thư phục phục Địa rút một cái táo, mấy người lúc đi ra, tiểu người hầu gái đã liền Địa đều tha tốt, trong nhà đều bị thu dọn Địa sạch sẽ.

(ai cưới người nhất định rất hạnh phúc)

Diệp Văn nhìn lấy bị chinh đốn Địa chinh tề Địa gian phòng, tự đáy lòng Địa cảm thán... Đương nhiên cảm thán là tả trên giấy.

"Mà, cũng không cái gì á." Thủy Trĩ Thi có chút đỏ mặt cười nói, "Kỳ thực ta càng yêu thích Đại tiểu thư đây!"

Diệp Văn sững sờ, hơi có chút đỏ mặt, sau đó đóng lại cửa phòng ngủ.

"Ha ha, Đại tiểu thư đừng thẹn thùng nha!"

Tự nhiên là không có đáp lại, tiểu người hầu gái cởi quần áo, nằm tiến vào bồn tắm lớn bên trong, một ngày mệt nhọc thân thể lập tức trở nên khoan khoái lên.

Trong phòng ngủ bày một bộ tại trước mặt tương đương đắt giá máy vi tính xách tay, đại khái có được năm năm sau chủ lưu bố trí, trước đó cái kia trò chơi lại thế nào cũng không cách nào tại internet lục soát, thật giống như xưa nay không từng xuất hiện như thế.

Diệp Văn lại lật qua lật lại website, cuối cùng tìm tới năm nay mới ra Thiên Đường 2, tại đã từng đây chính là liên tục đến mấy năm đỉnh phong họa chất game đây!

Liên dạng này lại ở trong nhà ở lại mấy ngày, Diệp Văn cự tuyệt Thủy Trĩ Thi mỗi ngày dậy sớm hầu hạ nàng rửa mặt, cố ý muốn mình tới làm, bất quá bởi vì mỗi lần Diệp Văn lúc rửa mặt chính là tùy ý mặt hai lần.

"Đại —— tiểu —— tỷ!" Lại là một ngày sáng sớm, bởi vì ngày hôm nay phải né giáo, lại vừa vặn là thứ hai có kéo cò nghỉ thức, cho nên Diệp Văn hiếm thấy Địa dậy thật sớm, vào lúc này chính cảm khăn mặt tùy ý lau một cái mặt, liền chuẩn bị quai trở về, vừa lúc bị đứng ở bên cạnh Thủy Trĩ Thi mất thấy toàn bộ hành trình.

"Đại tiểu thư! Tại sao lại làm sao rửa mặt, cô gái da thịt nhưng là rất mềm mại! Đặc biệt khuôn mặt! Khuôn mặt! Biết không! Muốn duy trì làn da mặt ngoài lượng nước, tẩy thời điểm muốn dùng bọt biển đánh, tại sao lại vô dụng tẩy diện nãi! Đáng ghét! Như thế gương mặt xinh đẹp còn tiếp tục như vậy cần phải bị chinh người làm hồng á!" Thủy Trĩ Thi bắt đầu nghĩ linh tinh, Diệp Văn rũ xuống mí mắt nhìn lấy nàng, "Không được! Về sau vẫn là vì người rửa mặt! Đại tiểu thư người không có chút nào hội chăm sóc mình!"

Thế là Thủy Trĩ Thi không để ý Diệp Văn phản kháng, cho nàng tẩy lên mặt, Diệp Văn khí lực không có Thủy Trĩ Thi lớn, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn thỏa hiệp.

Sau khi rửa mặt xong Diệp Văn cong lên miệng nhỏ, một bộ nhận oan ức cô dâu nhỏ đáng vẽ.

"Đại tiểu thư, đều muốn tốt cho người á... Thật đúng, không có chút nào hội chăm sóc mình..."

(nói xong rồi tự mình rửa)

"Chính người lại tẩy không được! Vậy người đáp ứng trước ta dựa theo yêu cầu của ta đi tẩy."

(thật là phiền phức)

"Vậy thì ta đến giúp người ấy."

Diệp Văn dùng sức Địa lắc lắc đầu.

"Vậy theo ta nói phương pháp đi ấy."

Diệp Văn lần nữa thỏa hiệp Địa gật gật đầu.

"Ngoan ~ "

Ăn xong bữa sáng về sau, Thủy Tri Thi cho Diệp Văn sơ một cái song đuôi ngựa, tại trên tóc gấp một cái đáng yêu màu trắng no con bướm, đơn giản mặc chỉnh tề về sau hãy theo Diệp Văn đồng thời đến trường học.

"Ta về nhà á." Thủy Tri Thi tại cửa trường học hướng Diệp Văn khoát tay áo một cái.

Diệp Văn phát phát tay, nói lời từ biệt Thủy Tri Thi, lần nữa bước vào trường học bên trong.

Cự ly chuyện lần trước, gần như đi qua hai cái cuối tuần, có quan hệ Diệp Văn bị bắt cóc sự tình cũng lắng xuống, tại đảm nhiệm các bạn học hai cái cuối tuần khóa về sau bát quái về sau, liền bị dần dần mà lãng quên.

"Văn Văn ~!" Ngồi đang chỗ ngồi đi lên Kim Tinh vui mừng hô lớn, "Rất cực đã về rồi!"

Diệp Văn gật gật đầu.

Kim Tinh ôm chặt lấy hướng đi chỗ ngồi Diệp Văn, trên dưới sờ lên, "Không có sao chứ?"

Diệp Văn lắc đầu một cái.

"Văn Văn! Muốn chết người á! Nhớ ta rồi không?" Vừa nghe liền biết là Lục Vũ thanh âm.

Diệp Văn kể tục lắc đầu.

"A —— đáng ghét, vậy mà không muốn ta!"

"Ha ha ~!" Kim Tinh che miệng khẽ cười nói, "Lục Vũ hai cái cuối tuần không sao người bài tập, có thể tưởng tượng chết người."

Diệp Văn để tốt túi sách, từ trong túi tiền móc ra một quyển lời ghi chép bản cùng bút bi, động thủ viết: (chỉ là muốn bài tập a)

"Khục khục, đây chỉ là một người trong đó!" Lục Vũ ho khan hai tiếng, che giấu nói.

Thu Dịch đỏ mặt liếc mắt nhìn Diệp Văn, lại nghĩ đến ngày đó tựa ở Diệp Văn trên thân lúc cảm nhận được thân thể nàng mềm mại, còn có trên người nàng cái kia thơm ngọt Địa mùi sữa thơm.

(sớm) Diệp Văn kéo xuống một tấm lời ghi chép chỉ, kê sát ở Thu Dịch trên trán —— hóa ra là kê cận nhựa cao su lời ghi chép bản.

"Khục... Sớm..." Thu Dịch dựa vào lấy xuống dính tại trên trán lời ghi chép chỉ thời điểm che ửng đỏ mặt, giọng ồm ồm Địa nói rằng, sau đó liền đem đầu chuyển tới ngoài cửa sổ, làm bộ đang ngắm phong cảnh.

Lục Vũ lặng lẽ đem đầu ngoài triều : hướng ra ngoài di một điểm cự ly, nhìn thấy Thu Dịch mặt đỏ bừng.

"Cười cái gì?" Kim Tinh không rõ.

Lục Vũ mím môi, sợ đột nhiên bật cười, sau đó dùng một cái tay khác chỉ chỉ Thu Dịch mặt.

"Đỏ mặt." Kim Tinh nói.

"Mồ?" Diệp Văn nghi hoặc, đem thân thể về phía trước khuynh, muốn nhìn một chút Thu Dịch mặt.

Thu Dịch cố gắng ngẩng lên đầu, như là một cái công nga giống như vậy, trên thực tế chỉ là không muốn để cho Diệp Văn nhìn thấy mình đỏ mặt đáng về mà thôi.

"Làm gì..." Thu Dịch vừa nói chuyện, vừa xoay đầu lại, lại nhìn thấy một tấm gần trong gang tấc khuôn mặt nhỏ, mặc dù mặt không hề cảm xúc, thế nhưng thông qua giàu có linh khí mắt to, có thể đọc ra nghi hoặc hương vị.

"A? ——" Thu Dịch giật mình, theo bản năng mà hướng ngửa ra sau đi, sau đó ngã sấp xuống trên đất.

Diệp Văn cúi đầu nhìn lấy Thu Dịch, không biết cái này đã từng mình đang làm gì, nàng đưa tay ra muốn sờ sờ Thu Dịch cái trán, thấy người sau không ngừng mà lui về phía sau, cuối cùng vẫn là từ bỏ ý nghĩ này.

(bị sốt?) Diệp Văn đem một tờ giấy đưa tới Thu Dịch trước đó.

"Không, không có... Khục, cái kia cái gì... Người vẫn không thể nói chuyện sao?" Thu Dịch cố gắng nói sang chuyện khác.

Diệp Văn có chút hạ Địa cúi đầu.

"Ồ? Tiểu Văn vẫn không thể nói chuyện sao?" Lục Vũ rất là kinh ngạc.

"Văn Văn làm sao?" Kim Tinh lo âu hỏi.

Hai người bọn họ còn tưởng rằng Diệp Văn chỉ là nhất thời hưng khởi cho nên không nói lời nào cái dùng viết chữ phương pháp giao lưu đầu, hóa ra là có nguyên nhân.

"Mồ..." Diệp Văn cắn cắn môi, sau đó trên giấy đơn giản viết, (thất ngữ chứng)

Nhị nữ kiến thức nửa vơi, sau đó đem đầu chuyển hướng Thu Dịch, bởi vì Thu Dịch tựa hồ là biết nói chuyện gì xảy ra.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Chợ bán đồ cũ

Lặng yên, thời gian đã đi vào tháng mười hai, ngày mùa thu phải đi, ngày đông tương lai, trong không khí hơi hiện ra ý lạnh.

Kim Tinh cùng Lục Vũ đưa mắt đầu ở Thu Dịch trên thân, một mảnh khô vàng lá rụng từ trên cây bay xuống, khoan thai Địa rơi vào trên bệ cửa sổ.

"Bởi vì Diệp Văn lần trước bắt cóc nhận điểm kích thích. . . Cho nên dẫn đến thần kinh có chút cản trở, không cách nào nói chuyện, cũng không có cách nào tự nhiên mặt đất lộ biểu lộ. . ." Thu Dịch tay chống đất, bò lên, sau đó đoạn đoạn chính chính mà để tốt cái ghế, lại nhìn Diệp Văn một chút, đạo, "Đương nhiên, chỉ là không thể nói chuyện, những khác công năng đều bình thường. . ."

Diệp Văn nhìn thấy Kim Tinh cùng Lục Vũ lại quay đầu nhìn mình, lại giờ tay lên bên trong lời ghi chép bản: (không cần lo lắng).

"Cái này. . . Hội được không?"

"Bác sĩ nói hẳn là tạm thời tính, theo thời gian trôi đi sẽ từ từ khôi phục." Thu Dịch thay thế Diệp Văn an ủi.

Diệp Văn cố gắng đem khoe miệng độ cong giương lên một điểm, làm một cái tựa như cười mà không phải cười biểu lộ.

"Nhìn, hiện tại có thể làm thiệp phạm vi biểu lộ, mới vừa lúc mới bắt đầu trên mặt nhưng là không làm được biểu lộ." Thu Dịch chỉ chỉ Diệp Văn khoe miệng, nói.

"Sách, Thu Dịch, người quan sát tốt ~ từ ~ tế ~ a ~" Lục Vũ cười khẽ, quái gở Địa nói rằng.

Lập tức lại để cho Thu Dịch náo loạn một cái đại mặt đỏ.

Đệ nhất tiết khóa tiếng chuông vào học vang lên, các bạn học nhưng không có chuẩn bị đi học dáng vẻ, trái lại là túm năm tụm ba Địa đi ra phòng học.

(đệ nhất tiết tiết thể dục? ? ?) Diệp Văn có ý tại lời ghi chép trên giấy vẽ mấy cái thật to dấu chấm hỏi, lấy này để diễn tả mình lúc này nghi hoặc.

"Ngày hôm nay là chợ bán đồ cũ a ~" Kim Tinh cười đất Diệp Văn đặt ở trên mặt bàn tay nhỏ, "Đi đi dạo đi!"

Diệp Văn gật gật đầu, Lục Vũ vội vàng đất Diệp Văn một cái tay khác, lớn tiếng tuyên bố: "Diệp Văn ta cũng có phần!"

Đáng thương Thu Dịch lại chỉ có thể hỗn đến nam sinh chồng bên trong đi tới.

Thao trường bên trong góc chất đầy vàng óng ánh lá cây, từng cái từng cái từ bàn học bính thành quán nhỏ trải rộng toàn bộ thao trường, có lớp mở, cũng có đồng học cả nhân mở, bán cái gì kỳ quái trò chơi đều có, đa dạng, thiên kỳ bách quái.

Thậm chí có người bán ra dùng hết bút lông tâm, nói là có thể dùng hương gia trường chứng minh mình có hảo hảo học tập.

Đại thể người bán vẫn là một số cự vật phẩm, bảo tồn đều vẫn tính hoàn hảo, có không ít đã tuyệt bản trò chơi, Diệp Văn liền vừa ý một khoản năm ngoài phát hành bản limited cao tới mô hình, bên trong linh kiện đã bị mở ra, thế nhưng bởi chủ nhân cũ không có kiên trì lắp ráp, cho nên vẫn vô dụng động, vừa vận ngày hôm nay chợ bán đồ cũ liền đem ra bán ra.

(bao nhiêu tiền?) Diệp Văn gờ lên từ lâu chuẩn bị kỹ càng lời ghi chép bản, dùng văn tự phương thức hỏi thăm.

"Cái này?" Than chủ là cái lớp 12 học tử, nàng nhìn một chút Diệp Văn cầm trên tay cao tới mô hình, đối với một cô gái mua loại này người máy món đồ chơi vô cùng không rõ, bất quá vẫn là báo giá cả, "Năm mươi, người muốn hai mươi khối cầm đi, bên trong tất cả đều là lẻ loi tán tã linh kiện, dù sao cũng không đáng giá."

(không liên quan sao?) bởi học tử không có dựa theo động tác võ thuật nói chuyện, Diệp Văn cũng chỉ đành lâm thời viết một tờ giấy.

"Không thành vấn đề á, nơi này tất cả thương phẩm đều là ta định giá, bọn hắn chỉ là cho ta một cái kiến nghị thụ giới mà thôi." Học tử phát phát tay, một bộ vô cùng dũng cảm đáng vẻ.

Diệp Văn gật gật đầu, không chút do dự mà từ trong túi tiền móc ra bóp tiền, đem một tấm màu xanh lá năm mươi đồng tiền đưa cho học tử.

Học tử tìm cho Diệp Văn ba mươi khối, Diệp Văn thoáng sững sốt một chút, tiếp nhận tiền, sau đó cầm lấy cái kia hộp cao tới mô hình rồi đi.

"Thật không biết vật này có gì vui. . ." Lục Vũ nhẹ nhàng lung lay Diệp Văn trong tay hộp, truyền đến một tiếng linh kiện va chạm thanh âm, "Nhiều như vậy linh kiện, nhìn thấy cũng đau đầu. . ."

"Mỗi người ham muốn khác biệt nha." Kim Tinh cười nói.

Diệp Văn thận trọng mà đem hộp ôm vào trong ngực, lại như một cái hộ tể mẫu thú như thế.

"Chắc chắn, sẽ không có người đoạt người á. . ." Lục Vũ bĩu môi.

Diệp Văn lắc đầu, kể tục thận trọng Địa che chở hộp, mặc dù trên mặt biểu lộ cũng không nổi bật, nhưng lại có thể từ trong mắt nàng đọc ra hưng phấn cùng kích động tâm tình.

Chợ bán đồ cũ càng giống như là một cái đồ cũ thị trường, bên trong thương phẩm đại thể rất tiện nghi, Lục Vũ thậm chí đào đến một cái ngà voi lược, chỉ cần năm nguyên tiền. . . Ân, bất quá Diệp Văn đối với cái này lược có hay không là ngà voi làm năm thái độ hoài nghi.

Đương nhiên, chợ bán đồ cũ cũng không chỉ bán đồ cũ, còn có một chút đồ ăn vặt sạp hàng, có hiện làm thợ ty, hiện trái nước trái cây các loại, đương nhiên, khiến người chú ý nhất vẫn là thiết lập tại thao trường bên trong góc một cái quán nhỏ vị, tại sạp hàng một bên vây quanh một vòng lớn người.

Diệp Văn ba người áp sát tới nhìn, lại phát hiện đại đa số người chỉ là tham gia trò vui mà thôi, than chủ là cái cao một nữ sinh, bị nhiều người như vậy vây xem, có vẻ hơi thẹn thùng.

"Lão bản, đây là cái gì?"

"Năm. . . Năm đào người. . ." Con gái hơi hơi thẹn thùng Địa nói rằng.

"Bao nhiêu tiền một cái a?" Có cái giọng đại nam sinh lớn tiếng hỏi.

Nữ sinh chỉ chỉ bên cạnh đứng thẳng tiểu nhân hiệu.

Năm tốt 30, hiện năm 50.

"Thật là đắt a! Thật sự năm đẹp mắt không?"

"Vạn nhất không dễ nhìn cần phải lùi tiền a!"

Mấy cái nam sinh ồn ào nói, nữ sinh đầu thấp đến mức đều sắp cùng bấp dùi va vào nhau.

Diệp Văn đụng một cái Kim Tinh cánh tay, vừa chỉ chỉ đào người sạp hàng, người sau hiểu ý, mang theo Diệp Văn chen vào trong đám người, Lục Vũ ở phía sau reo lên: "Nhường một chút a! Chúng ta muốn vào xem một chút!"

Đào người sạp hàng có hai cái ghế, một tấm là nữ sinh mình ngồi, một tấm đặt tại bàn đối diện.

(hiện năm đào người ba cái, ba người chúng ta người đáng vẻ) Diệp Văn cúi đầu tại lời ghi chép bản đi lên viết một hàng chữ, sau đó đưa cho nữ sinh.

Nữ sinh gật gật đầu, không có nghĩ hoặc Diệp Văn tại sao không nói lời nào, mà là lập tức trở nên chuyên nghiệp lên, phảng phất ngay từ đầu nắm đào người, những kia thẹn thùng tâm tình liền sẽ tan thành mây khói.

"Là muốn nắm Q bản, hay là người thật mô hình?"

Diệp Văn nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó giơ tay lên bên trong lời ghi chép bản: (chân nhân)

"Được rồi, mời ngồi được, lập tức liền cho người nắm." Nữ sinh thật cao hứng có khách tới cửa thế nàng giải vây, đồng thời cũng rất chăm chú Địa tiến vào nắm đào người trạng thái, giờ khắc này, ở trong mắt của nàng, ngoại trừ Diệp Văn cùng trong tay đất thó, không còn gì khác.

Thiếu nữ nghiêm túc quan sát một lúc Diệp Văn ngoại hình, tựa hồ phải đem nàng dáng vẻ vững vàng mà khắc ở trong đầu, sau đó nàng liền bắt đầu bóc lên đất thó, đầu tiên là một cái đại thể đường viên, tạo hình là Diệp Văn trạm ở trong gió đáng vẻ, sau đó liền bắt đầu xử lý chi tiết nhỏ, nữ sinh nắm một lúc đất thó, sau đó liếc mắt nhìn Diệp Văn, Diệp Văn trên mặt từ đầu đến cuối không có biểu lộ, trên thực tế ánh mắt đã có chút phập phù, đều là bị như thế một cái nhìn qua rất cô gái khả ái nhìn hai mắt, đừng nói nam hài tâm Diệp Văn, liền xem như cái cô gái đều sẽ cảm thấy lúng túng.

Vậy xem bọn học sinh càng ngày càng nhiều, các nam sinh đại thể là đến nhìn Diệp Văn cùng Kim Tinh, các nữ sinh thì là xuất phát từ hiếu kỳ, bắt quá, theo thời gian trôi đi, đại gia đã bắt đầu dần dần mà đưa mắt tập trung ở tay của nữ sinh đi lên, ở nơi đó có một cái cặp tóc thành hình tiểu đào người.

Mặc dù vẫn chưa hoàn toàn nắm được, thế nhưng đã có thể nhìn thấy phi thường rõ ràng chi tiết nhỏ, tỷ như Diệp Văn bàn tay núp ở trong tay áo, chỉ lộ ra nửa đoạn ngón tay, đều có thể thấy rõ ràng.

Diệp Văn liếc mắt nhìn treo ở nữ sinh trên ngực giáo bài, nàng có một cái tên rất dễ nghe ——

Thiên Ngữ Điều.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Đào người

Qua đi tới hơn một giờ thời gian, mọi người vây xem thậm chí đều không có cảm thấy chân trạm được đau nhức, thẳng đến Thiên Ngữ Điều đem đào người nắm xong về sau mới phục hồi tinh thần lại.

Đào người đã bị lên sắc, là một loại đặc thù thuốc màu, rất nhanh sẽ khô rồi, cùng đất thó vô cùng dán vào, nhan sắc sắc điệu cũng đều được vô cùng hoàn mỹ, nếu như đập xuống bức ảnh nếu không nhìn kỹ, còn có thể cho rằng đây là chân nhân đây!

Vậy xem các bạn học dồn dập lộ ra sợ hãi thần phục biểu lộ, mỗi một người đều muốn tiến lên trước nhìn cái cẩn thận.

Đào giống tự nhiên là nắm chắc toà, cái bệ là một cái vòng tròn hình, mặt trên cỏ xanh trông rất sống động.

Tinh xảo tác phẩm nghệ thuật, Diệp Văn thậm chí không dám đi chạm đến, chỉ lo một cái động tác thật nhỏ liền phá hoại cái này tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

"Quả thực cùng thật sự như thế!" Nhất tới gần quầy hàng các bạn học sợ hãi than nói, "Quá lợi hại. . ."

"Cho ta cũng nắm một cái đi!" Có đồng học dứt khoát móc ra tiền, la lớn.

Đương nhiên vẫn có rất nhiều đồng học là trong túi ngượng ngùng, tuy bảo hôm nay là chợ bán đồ cũ, hướng về cha mẹ muốn so với bình thường nhiều tiền tiêu vật, thế nhưng đại đa số đồng học trong túi tiền cũng chỉ có năm mười nguyên mà thôi, coi như có một trăm đồng, cũng không quá cam lòng liền dạng này tiêu hết một nửa tiền.

Dù là như thế, muốn nắm một cái đào người học sinh vẫn như cũ có hơn mười.

Một cái có chút cao trắng nam sinh giơ lên cao một tấm một trăm đại sao, vỗ vào trên bàn, hô lớn: "Cho ta nắm hai cái!"

"Đừng, đừng gấp. . ." Thiên Ngừ Diêu có chút khẩn trương, nói chuyện lại trở nên nói lắp, "Cái kia, cái kia. . . Một, một đám, đến. . ."

Thế là nam sinh rất tự giác xếp hạng Diệp Văn sau lưng.

Diệp Văn quay đầu nhìn lại, hóa ra là Kim Gia Huy, tại bên cạnh hắn đứng Phong Vũ Lam, mặc dù không có nắm tay, bắt quá lẫn nhau trong lúc đó cự ly là tương đương gần. . . Hầu như đã sắp dựa vào nhau.

Bắt quá sẽ không có người lưu ý, ít nhất tại hiện đang không có nhiều như vậy hủ nữ, nam sinh cùng nam sinh ai cùng nhau, thật sự là một chuyện rất bình thường.

"Này uy, đừng chen ngang a, còn có ta cùng Kim Tinh đây!" Lục Vũ đối với Kim Gia Huy không nhìn nàng cùng Kim Tinh trực tiếp xếp tới Diệp Văn sau lưng biểu thị bất mãn.

"Ồ a! Vậy các người trước tiên!" Kim Gia Huy vội hỏi, đồng thời ra hiệu Phong Vũ Lam cùng mình lui về phía sau vài bước.

Lại có đồng học học Kim Gia Huy đáng vẻ đem tiền để lên bàn, Thiên Ngừ Diêu liền vội vàng nói ". . . Một ngày. . . Chỉ, chỉ năm năm cái. . ."

"Cái gì? Không ngắt a? Người tại đâu ta?" Cái kia một mặt phiêu thị lớp 12 học trưởng cực kỳ bất mãn, "Người rất a có cho hay không lão tử năm?"

Đây là Văn Lan Học Viện có tiếng giáo bá, Văn Lan Học Viện mặc dù là toàn đối biến thị tốt nhất Học Viện, thế nhưng cũng tránh khỏi không được loại này hại trùng tồn tại, mà lại mỗi lần cuộc thi đều gian lận đồng thời không có bị phát hiện, tương đương thuận lợi Địa lên tới lớp 12, nhiều lần phạm tội, thế nhưng bởi vì cha là quan viên chính phủ, đánh người sự kiện bị đè ép xuống, thậm chí có tin đồn hắn từng cưỡng X qua một cái lớp dưới học muội, sau đó cái kia học muội đuổi học, gia hỏa này còn rất tốt Địa ngồi ở trong trường học.

Hiệu trưởng mặc dù cũng rất muốn cho người học sinh này đuổi học, thế nhưng bởi vì cha từng nhiều lần cho trường học các loại phương diện trợ giúp, cho nên thực sự không có ý tứ ra tay, dù sao gia hỏa này cũng nhanh tốt nghiệp, hiệu trưởng cũng chỉ đành nhin một chút, dù sao đến thời điểm nhắm mắt làm ngơ.

Giáo bá họ Cầu, tên tuyên, phía dưới một đám tiểu đệ đều gọi hắn làm "Cầu ca".

Thiên Ngừ Diêu hiển nhiên bị cái này tỏ rõ vẻ dữ tợn Địa giáo bá sợ rồi, sắc mặt trắng bệch, áp ứng Địa nói không ra lời.

Bọn học sinh hiển nhiên cũng là có nghe thấy, mặc dù có mấy cái nam sinh cảm phần sục sôi, nhưng đều bị bên người anh em cho kéo.

Cái này giáo bá Cầu Tuyên cũng không chỉ một mình hắn, thủ hạ có bốn cái tiểu đệ, được xưng tứ đại kim cương, bốn cái tiểu đệ lại các có mấy cái tiểu đệ, tính toán đầu ra đây gần như có thể tập hợp cái chừng trăm người, thật muốn đánh nhau, đó là tuyệt đối không đánh được, kích động là ma quỷ.

"Bất nạt tiểu nữ sinh có gì tài ba?" Kim Gia Huy dừng cảm đứng ra, mặc dù thân cao không có cầu tuyên cao, thế nhưng trên thân tất cả đều là bắp thịt rắn chắc, tròng trệ hắn đầy đủ, còn đến tiếp sau trả thù, hắn không hề nghĩ ngợi.

"A, tiểu tử, người rất a thích ăn đòn?" Cầu Tuyên thô bạo Địa nói rằng, "Có biết hay không lão tử là ai?"

"Ngốc · bức." Kim Gia Huy phun ra hai chữ.

"Thao · người · mẹ!" Cầu Tuyên lập tức nổi giận, "Cao một thẳng nhóc, ngày hôm nay để người biết cha là ai!"

Nói, Cầu Tuyên liền xông lên trên, quả đám to lớn liền hướng Kim Gia Huy trên mặt tập.

Cầu Tuyên đánh nhau trình độ vô cùng miễn cưỡng, cơ vốn là dựa vào trọng tài ưu thế bất nạt người khác, bình thường cũng không rèn luyện, một thân phiêu thị, gặp gỡ cái tiểu cái sẽ không đánh nhau còn có thể bất nạt bất nạt, gặp gỡ Kim Gia Huy loại này luyện qua, cái kia cơ vốn là toi công.

Kim Gia Huy đưa tay đem Cầu Tuyên nắm đám bắt đến một bên, sau đó nhấc lên hữu quyền bỗng nhiên nện ở trên mặt của hắn, sau đó một cái đầu gối đụng đỉnh tại trên bụng của hắn, bắt quá Cầu Tuyên thịt mỡ vì hắn trung hoà hơn một nửa thương tổn, hắn càng thêm tức giận vung vẩy khác một nắm đám hướng về Kim Gia Huy đánh tới.

Cái này nắm đám thẳng thắn, hào không kỹ thuật hàm lượng, lần nữa bị Kim Gia Huy ung dung đón đỡ, sau đó một cước đá vào Cầu Tuyên trên đầu gối, để hắn trực tiếp quỵ trên mặt đất.

"Thao · người · mẹ! Cho lão tử chờ!" Cầu Tuyên thà cú lời hung ác, sau đó liền liên tục lăn lộn Địa chạy ra đám người, đây chính là hắn nhất mất mặt một lần, không tìm về bãi, cái này lão đại đều không có cách nào làm.

"Ngu · bức." Kim Gia Huy bên cạnh một cái anh em hướng hắn giờ ngón tay cái lên, "Người không sợ sao?"

"Nam nhân, liền hắn là không có gì lo sợ." Kim Gia Huy trang · bức.

Diệp Văn mặt tròn trắng, thế nhưng có mấy cái tiểu nữ sinh đã bắt đầu mạo tình tình mắt.

Sau đó sẽ không có người lại gây sự, đại gia đều rất quy củ Địa kể tục vậy xem, có không muốn xem Địa cũng tự mình rời đi, nói tóm lại, người vậy xem

vẫn không có giảm bớt, mãi cho đến sau khi kết thúc, đại gia mới chuẩn bị tản đi.

Phoi khô đào người bị Thiên Ngữ Điều cắt vào tinh xảo cái hộp nhỏ bên trong, hai tay phùng đi lên đưa cho năm người.

Thiên muốn nói nhìn đồng học lại muốn tản đi, lập tức lại có chút nóng nảy, kích động mặt đỏ lên, bắt quá vẫn là cố gắng lớn tiếng nói: "Cái kia, cái kia! Hiện làm, không, không còn, còn có. . . Làm, làm tốt nha!"

Có mấy cái chưa rời đi đồng học sau khi nghe, cái này mới phản ứng được, mặc dù không thể làm riêng, thế nhưng còn có đã làm tốt nha! Mà lại đều là rất đẹp.

Đào mặt nạ cũng không cũng chỉ có nhân vật, còn có động vật, chân nhân bản cùng Q bản gộp lại ước chừng có chừng năm mươi cái, hẳn là tích góp một tuần đây.

Thiên Ngữ Điều nhìn thấy mọi người lại xông tới, liền đem đào mặt nạ đều đặt tới trên bàn, mọi người tinh tế quan sát, thỉnh thoảng có một hai người chọn đi mình Tâm Nghi cái kia, cho dù trả tiền cũng lưu luyến quên về, xá không được rời.

Đến cho chúng ta cầu ca đây. . . Ân, chính đang WC hút thuốc, cùng tứ đại kim cương thương lượng gọi "Trên đường" người đến đánh Kim Gia Huy một trận.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Khâu Bĩ Đặc đào người

Khâu Bĩ Đặc là Duy Nạp Tư cùng Mã Tư nhi tử, hẳn bên người mang theo một thanh tiểu cung, tên bắn ra chưa từng sai lệch, vị này đáng yêu mà lại bướng bỉnh tiểu Tinh Linh có hai loại tiền, tăng nhanh tình yêu sản sinh kim đầu Thần tiền cùng bỏ dờ tình yêu duyên đầu Thần tiền, ngoài ra, hẳn còn có một bó rợ sáng tâm linh bó thuốc.

. . .

Trong nháy mắt chợ bán đồ cũ liền sắp kết thúc rồi, Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam trúng liền com đều không có ăn, đương nắm tốt hai người bọn họ chân nhân đào giống thời điểm, đã là hơn ba giờ chiều.

Trong phòng học không có học sinh, Kim Gia Huy từ quầy bán đồ lật vật bên trong mua hai hộp mì ăn liền cùng một số tiểu đồ ăn vặt, ngồi xuống ghé nhàn nhả bắt đầu ăn.

Lớp học bên trong hầu như không có ai đi qua, trống rỗng trong phòng học chỉ có Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam hai người, rất có vài phần lãng mạn bầu không khí.

Hai cái chân nhân bản đào người bị từ trong hộp lấy ra, đặt tại trên bàn, Kim Gia Huy đào giống như là xếp đặt một cái ra quyền tạo hình, mày kiếm dựng thẳng, ánh mắt ác liệt, thậm chí có thể cảm giác được ra quyền tốc độ cùng cường độ, mặc dù chỉ là tùy ý mặc một bộ đồng phục học sinh ngắn tay, thế nhưng vẫn có thể khiến người ta cảm thấy trường đào ra khỏi vỏ lạnh lẽo.

Phong Vũ Lam đào người lại là hoàn toàn khác nhau, chỉ là đơn giản đứng ở nơi đó, nhưng lại có thể khiến người ta cảm thấy một phần nhân nhật điềm tĩnh cùng ôn nhu, tề nhĩ tóc ngắn nhu thuận mà rơi tung, hoàn toàn không nhìn ra đây là một cái nam sinh.

Kim Gia Huy nhìn một chút đào người, lại nhìn một chút Phong Vũ Lam, cười nói: "Cái này đào giống, còn rất giống nha."

Phong Vũ Lam hé miệng cười nói: "Ngươi cũng vậy."

"Ha ha! Nguyên lai ta như thế soái!" Kim Gia Huy ti mi mà ti mi một chút mình đào người, càng cảm thấy thoả mãn.

"Nghiêm túc thời điểm đẹp trai nhất." Phong Vũ Lam tại thầm nghĩ nói, lại không nghĩ rằng vậy mà không tự chủ được mà đem câu nói này nói ra miệng, lập tức sắc mặt ửng đỏ, vội vã giải thích, "Úm. . . Không phải. . . Ta là nói, nam nhân thật lòng thời điểm đều là đẹp trai nhất. . . Ân. . . Cũng không phải ý này. . . Cái kia. . ."

"Hừm, ta biết ta biết." Kim Gia Huy cũng có chút thẹn thùng, "Khục khục! Ăn mì, ăn mì!"

Bầu không khí có chút lúng túng, hai người đều không nói gì, thẳng đến Kim Gia Huy đem một bát diện liền thang đều sau khi uống xong, mới rốt cục nghĩ ra một cái đề tài.

"Khục, ta có thể muốn người đào giống à. Làm trao đổi, đem ta cho người đi." Kim Gia Huy ngược đầu nỗ lực làm bộ tùy ý nói rằng.

Trên thực tế đã là biến tướng biểu lộ. . .

"A?" Phong Vũ Lam hơi lộ ra ánh mắt nghi hoặc, chợt lập tức phản ứng lại, cúi đầu dùng muỗng thanh âm hồi đáp, "Ừm. . ."

Thế là Kim Gia Huy đem mình đào người thả ở Phong Vũ Lam trước mặt, sau đó đem Phong Vũ Lam đào người thả ở trước mặt chính mình.

"Này, ngốc cười gì vậy?" Lạc Lương Kiểm đi vào phòng học, liền nhìn thấy Kim Gia Huy nhìn trong tay mì ăn liền vẫn tại cười khúc khích, ở trước mặt của hắn bày một cái Phong Vũ Lam đào người.

"Ôi ôi ôi, đây là cái gì?" Lạc Lương Kiểm cầm lấy Phong Vũ Lam đào người, "Còn rất tinh xảo a!"

"Chớ lộn xộn." Kim Gia Huy từ Lạc Lương Kiểm trong tay đoạt được đào người, cẩn thận lau lau rồi một phen xác nhận mặt trên không có tro bụi cùng dơ bẩn về sau mới thả lại đến trong hộp đi.

"Chắc chắn, ta nói, hai người các người không đàm phán luyện ái chứ?" Lạc Lương Kiểm trêu tức Địa nói rằng.

Phong Vũ Lam đỏ mặt, sau đó thận trọng mà đem Kim Gia Huy đào người cất vào trong hộp.

Kim Gia Huy gặm một cái bánh mì, quặm mặt lại không nói lời nào.

"Ngọa tào! Sẽ không là thật sao!" Lạc Lương Kiểm kinh hãi, "Ta chỉ là tùy tiện nói một chút a! Mặc dù Phong Vũ Lam rất giống nữ sinh, nhưng là đúng là. . ." Lạc Lương Kiểm không có kế tục tiếp tục nói, bởi vì Phong Vũ Lam đúng là hàng thật đúng giá nam sinh, là cùng các nam sinh cùng tiến lên qua WC. . .

"Người cả nghĩ quá rồi." Kim Gia Huy nói, "Thuần khiết hữu nghị."

"Hi vọng như thế." Lạc Lương Kiểm ý tứ sâu xa.

Hai cái chứa đào người hộp bị Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam bỏ vào trong ngăn kéo, không có phóng tới trong bọc sách là sợ bị ép hỏng rồi.

Thời gian thoáng một cái đã qua, Diệp Văn ba người cũng tại chợ bán đồ cũ bên trong mua cái tận hứng, đến nhanh lúc kết thúc, mua đồ ăn người trở nên nhiều hơn rất nhiều, chỉ có mấy cái thực phẩm sạp hàng trước đó tụt đầy người.

Tan học tiếng chuông không nhanh không chậm vang lên, bọn học sinh vẫn như cũ nhiệt tình tăng vọt, hơn nhiều quầy hàng đều không cách nào thu sạp, đến kết thúc, cũng có thật nhiều học sinh quyết định mua lại đồ vật gì, vào lúc này đều tại dồn dập chọn mua, mà đến cuối cùng, tất cả mọi thứ hầu như đều giảm nhiều gói, tương tự cũng có thể tiết kiệm được không ít tiền, đương nhiên. . . Cạnh tranh cũng kịch liệt hơn nhiều.

Ở cửa trường học, tiểu người hầu gái mang theo một số món ăn đã chờ đợi hơn mười phút, thật chặt nhìn chăm chăm ra ngoài mỗi một cái đồng học nhìn, để từ bên trong tìm tới mình Đại tiểu thư.

"Diệp Văn ~" Thủy Trĩ Thi hướng Diệp Văn phát phát tay, ra hiệu mình ở đây.

Kim Tinh cùng Lục Vũ còn muốn lại mua vài món đồ, cho nên không có cùng Diệp Văn cùng đi ra đến, Diệp Văn một thân một mình đi tới Thủy Trĩ Thi bên người, chỉ chỉ lời ghi chép bản.

(cơm tối ăn cái gì?)

"Nồi lẩu!" Thủy Trĩ Thi lung lay cái túi trong tay, "Mua không ít ăn ngon đồ vật a!"

Diệp Văn gật gù đầu, từ Thủy Trĩ Thi trong tay ôm hai cái túi đến trên tay mình, sau đó hướng về trong nhà đi đến.

"A a? Tiểu thư, ta có thể xách á."

Diệp Văn lắc đầu, kiên quyết nên vì Thủy Trĩ Thi chia sẻ điểm công tác.

Người sau không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp, bất quá vẫn là cho Diệp Văn thay đổi hai túi nhẹ nhất đồ vật, bên trong là đậu hũ cùng cái nấm.

. . .

Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam như thường ngày như vậy kết bạn ra trường, sau đó tại cửa ngõ ba mỗi người đi một ngã.

Phong Vũ Lam đi tới một đầu lối rẽ thời điểm, quay đầu nhìn Kim Gia Huy một chút, phát hiện Kim Gia Huy cũng tại nhìn hắn, lập tức lại đỏ mặt tím đập, vung ra chân giống con thỏ nhỏ bình thường chạy cái không còn bóng.

Phong Vũ Lam một đường phi nước đại về đến nhà bên trong, tỷ tỷ chính đang trong phòng bếp rửa rau, nghe được tiếng cửa mở, hỏi: "Tiểu Lam? Đã về rồi?"

"Ừm." Tiểu Lam trả lời, sau đó nhanh chóng vọt vào phòng của mình, đóng cửa lại.

Kim Gia Huy đào giếng bị lấy ra, sau đó đặt tại nghỉ hè đi lên, Phong Vũ Lam suy nghĩ một chút, lại dùng hai bản sách đem đào giếng che khuất, nhìn chung quanh một chút, cảm thấy hắn là sẽ không lộ ra kẻ hở mới hài lòng gật gật đầu.

Cùng thời khắc đó, Kim Gia Huy đem Phong Vũ Lam đào người thả ở trên bàn, đầu tiên nhìn liền có thể nhìn thấy cái này tinh xảo bộ người giống.

"Đừng." Vào đúng lúc này, Nhị lòng của người ta phảng phất liền ở cùng nhau, hai người có được đồng nhất cái tim đập tiết tấu.

Có một loại Điềm Điềm đồ vật ở trong lòng tràn ngập ra, nhắm mắt lại, là dáng dấp của đối phương.

Hai người đồng thời lung lay đầu, vừa nãy loại kia kỳ dị cảm thụ lập tức biến mất rồi, phảng phất từ chưa từng xuất hiện, nhắm mắt lại sẽ không lại nhảy ra dáng dấp của đối phương, thế nhưng chỉ cần hơi suy nghĩ, liền có thể hiện ra thân ảnh của đối phương, từ nơi sâu xa tựa hồ có vật gì đó đem hai người bọn họ nối liền với nhau.

Tâm với tâm, tương thông. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Gián tiếp hôn môi

Cuối kỳ sắp tới, học tập bầu không khí trở nên dày đặc lên, cho dù là khá là nhàn nhã cao một các học sinh, đi học cũng tương thật rồi không ít, ai cũng không muốn cuối kỳ cuộc thi thi cái không tốt thành tích, đặc biệt nghi đồng trước đó cuối kỳ thi, nếu như thi không khá có thể liền tết đến đều không thoải mái.

Dù cho như thế, bởi vì cự ly cuối kỳ thi còn có hơn một tháng, hơn nhiều các nam sinh vẫn không có cái gì cảm giác nguy hiểm, như thường ngày như vậy nói chuyện phiếm pha trò, như cũ sáng sớm tới sao bài tập, còn có mấy người càng là buổi tối suốt đêm, đi học ngủ.

Ngày hôm qua tan học, Câu Tuyên vậy mà không có gây sự với Kim Gia Huy, để những người khác người có chút hiếu kỳ, đến cùng là sợ sệt đâu, vẫn là ở bố trí nhân thủ đây?

Kim Tinh đi vào phòng học ngồi vào chỗ ngồi, tại trên bàn dán một tờ giấy nhỏ.

(buổi sáng tốt lành)

Kim Tinh quay đầu nhìn một chút Diệp Văn, Diệp Văn hướng nàng nháy mắt một cái.

Kim Gia Huy ngồi đang chỗ ngồi đi lên vừa ăn điểm tâm vừa xem tiểu thuyết, nhìn thấy đặc sắc bộ phận không nhìn được dùng tay trái khoa tay hai lần.

Phong Vũ Lam ngồi ở Kim Gia Huy bên cạnh chỗ ngồi, một luồng nhân nhạ bạc hà hương vị tiến vào Kim Gia Huy trong lỗ mũi, hắn nghiêng đầu qua chỗ khác hướng Phong Vũ Lam lên tiếng chào hỏi: "Lam, sớm."

"Chào buổi sáng." Phong Vũ Lam mềm mại Địa đáp.

"Ừm. . . Ngươi ngày hôm nay thanh âm cùng bình thường tựa hồ có hơi không giống nhau lắm." Kim Gia Huy uống một hộp sữa đậu nành, nói.

"A? Có sao?" Phong Vũ Lam ngoẹo cổ hỏi.

"Ừm. . . Thanh âm so với bình thường ôn hòa một chút, có chút sần sật, cảm giác rất gần gũi thanh âm của tiểu cô nương."

"Khục khục." Phong Vũ Lam hắng giọng một cái, "Thật sao?"

"A. . . Không biết, cá nhân cảm giác." Kim Gia Huy đem trứng gà bính cuối cùng một cái nuốt vào trong miệng, mơ hồ không rõ Địa nói rằng, "Quý nữa nha (đứng rồi), qua ạch (bài tập)."

"Ừm." Phong Vũ Lam đáp, nhu thuận mà đem bài tập đều lấy ra, đặt ở Kim Gia Huy trên bàn.

Kim Gia Huy cầm lấy trên cao nhất một quyển, liền bắt đầu múa bút thành văn.

"Đều là sao bài tập không tốt sao, cuối kỳ thi làm sao bây giờ đây." Phong Vũ Lam đem túi sách bỏ vào trong ngăn kéo, lấy ra một hộp rán giảo cùng một chén sữa bò, "Tốt nhất hay là muốn mình nghiêm túc học tập á."

"Quá phiền phức." Kim Gia Huy nói.

"Ta dạy cho ngươi?" Phong Vũ Lam dùng nghi vấn ngữ khí hỏi.

"Ồ?" Kim Gia Huy sững sốt một giây, do dự một chút, cuối cùng gật gật đầu, "Được đó, ngươi dạy ta ta đi học."

"Hừm, ngươi thật giống như là tiếng Anh tương đối kém chứ?" Phong Vũ Lam nói, mở ra bọt biển hộp, "Nha, thật nhiều."

"Hừm, há? Làm sao?" Kim Gia Huy quay đầu nhìn về phía Phong Vũ Lam.

"Rán giảo thật nhiều, ăn không hết."

Kim Gia Huy quay đầu lại kể tục sao bài tập, hỏi: "Mấy cái a?"

"Mười lăm rán giảo, mười cái rán bao." Phong Vũ Lam đếm đếm, đáp.

"Ăn không vô làm sao không ít mua điểm?"

"Ta tỷ cho ta làm bữa sáng. . ."

"Ồ ~ dạng này a. Ăn không vô uy ta ăn chút chứ." Kim Gia Huy đùa giỡn Địa nói rằng.

"Hừm, ngươi muốn ăn rán giảo vẫn là rán bao?" Phong Vũ Lam chăm chú hỏi.

"A?" Kim Gia Huy có chút không ứng phó kịp, bất quá không có nói mình chỉ là đùa giỡn, tương tự nghiêm túc hỏi đáp, "Rán giảo đi."

Phong Vũ Lam sách mở một lần tính đĩa, cấp lên một cái rán giảo, đưa đến Kim Gia Huy bên mép, nói: "Há mồm, a ——"

"A ——" Kim Gia Huy hé miệng, đem toàn bộ rán giảo đều nhét vào trong miệng, tùy tiện nhai: nghiền ngẫm hai lần liền nuốt vào trong bụng.

Phong Vũ Lam cảm giác trên tay có cảm giác giống như điện giật, mà Kim Gia Huy thì lại cảm giác toàn thân đều ấm áp, một dòng nước ấm ở trong thân thể lưu động.

"Ngọa tào!" Lạc Lương Kiểm từ phía sau xông tới, vừa vặn gặp được Phong Vũ Lam uy Kim Gia Huy ăn rán giảo triết 〇 học tình cảnh, lập tức giật mình gọi ra tiếng.

Hiện tại là sáng sớm sáu giờ bốn mươi phút, trường học đóng cửa thời gian là bảy giờ bốn mươi phút, giáo sư bên trong ngoại trừ ngồi ở mặt trước Diệp Văn cùng mấy vị nữ sinh ở ngoài, đằng sau nam sinh cũng chỉ có Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam hai người.

Phong Vũ Lam bị cái này hô to một tiếng giật nảy mình, tay run lên, đĩa liền muốn rơi xuống, Kim Gia Huy vội vàng dùng miệng ngậm đĩa, sau đó để bút xuống, đem trong miệng đĩa lấy xuống, bất mãn hỏi: "Ngươi làm gì thế?"

". . . Không có chuyện gì không có chuyện gì. . ." Lạc Lương Kiểm lắc đầu liên tục, "Các ngươi kể tục. . ."

Sau đó chạy trốn đến chỗ ngồi của mình.

Kính Lạc Lương Kiểm như thế hống một tiếng, Phong Vũ Lam liền không có ý tứ lại uy Kim Gia Huy, Kim Gia Huy mặc dù còn muốn phải tiếp tục vừa nãy cho ăn, bất quá có chút không nói ra được, hai người không nói lời nào, liền dạng này lúng túng một hồi lâu, học sinh trong phòng học cũng dần dần mà bắt đầu tăng lên, Kim Gia Huy rốt cục tại bảy điểm chung thời điểm sao xong bài tập.

"Cho." Kim Gia Huy đem Phong Vũ Lam bài tập phóng tới Phong Vũ Lam trên bàn, vài tên tìm kiếm bài tập nam sinh tiến lên, nhanh và gọn chia cắt xong tất cả bài tập.

"A." Phong Vũ Lam đem bọt biển hộp đẩy lên Kim Gia Huy trước đó, "Ăn không hết. . ."

"Giao cho ta." Kim Gia Huy cầm lấy Phong Vũ Lam dùng qua đĩa, cấp lên một cái rán giảo đưa vào trong miệng, không thể không nói, Phong Vũ Lam khẩu vị rất nhỏ, mà lại Phong Vũ Lam tỷ tỷ từ nghề cũng tương đối tốt, còn lại tám cái rán giảo năm cái rán bao, tất cả đều bị Kim Gia Huy nhét vào

trong miệng.

"Khục khục khục. . . Tốt khát, có thủy sao?" Kim Gia Huy đem cái cuối cùng rán giảo nhét vào trong miệng, nện cho chuy ngược, hỏi.

"Chỉ có sữa bò. . ." Phong Vũ Lam lời còn chưa nói hết, Kim Gia Huy liền đem Phong Vũ Lam trên bàn cái kia hộp sữa bò cầm đi qua, hấp quản bỏ vào trong miệng, sau đó miệng lớn Địa hút vài hơi, trực tiếp uống cạn một nửa sữa bò.

Phong Vũ Lam khuôn mặt nhỏ lập tức trở nên đỏ phừng phừng, nhỏ giọng Địa nói rằng: ". . . Ta uống qua. . ."

"A?" Kim Gia Huy sững sờ, chợt cười nói, "Cái kia có quan hệ gì."

Đột nhiên một bộ kiếm được biểu lộ.

Phong Vũ Lam xấu hổ nhìn Kim Gia Huy một chút, quay đầu đi không để ý tới hắn.

"Khục khục, ta sai rồi nha , chờ sau đó đi quầy bán đồ lật vặt mua cho người cái 17-18 hộp."

"Thật sự?" Phong Vũ Lam tỉnh tỉnh mắt.

"Ừm! Thật sự!" Kim Gia Huy dùng sức mà gật gật đầu, "Người rất thích uống sữa bò sao?"

"Ừm . . ."

"Đại tin tức, đại tin tức!" Cố Phi thân thể mập mạp bước mạnh mẽ bộ pháp vọt vào phòng học, vừa chạy vừa hô to, "Không được, không được, Thu Dịch vậy mà hẹn những khác ban nữ sinh đến cửa phòng học nói chuyện!"

Diệp Văn sững sờ, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, Thu Dịch vậy mà hội đi chủ động tìm cô gái nói chuyện, vẫn là những khác ban? Hơn nữa còn gọi vào cửa phòng học?

Diệp Văn cảm thấy tựa hồ có hơi không hiểu rất rõ Thu Dịch, cái này đã từng quen thuộc mình, trở nên càng ngày càng xa lạ.

Cố Phi vọt vào phòng học về sau, lại có một tên nam sinh vọt vào phòng học, "Là ngày hôm qua chợ bán đồ cũ nắm đào người nữ sinh!"

Tại các học sinh trong phòng học lập tức không kiềm chế nổi, cho dù là sao bài tập cũng đi theo chạy ra ngoài.

Thiên Ngữ Điều lớp là ban 5, cùng ban 3 là đồng nhất cái tầng trệt, lúc này mọi người một lao ra, liền nhìn thấy Thu Dịch cùng Thiên Ngữ Điều mặt đối mặt đứng chung một chỗ , nhưng đáng tiếc chính là tựa hồ đàm luận lời đã kết thúc, mọi người cũng chỉ nhìn thấy như thế một cái hình ảnh, sau đó Thiên Ngữ Điều trở về đến mình phòng học, Thu Dịch cũng xoay người đi hướng mình phòng học.

"Các người làm gì?" Thu Dịch nghi hoặc.

"Nói, làm sao cảm đồ nữ sinh kia?"

"Cái gì?"

"Khá lắm, tìm tới bạn gái cũng không nói cho các anh em, các huynh đệ lên!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Phong Vũ Lam, nguy cơ (từ chương này cao một sẽ sửa thành lớp 10 để đại gia dễ hiểu)

"Đình đình đình. . ." Thu Dịch liền tiếp lui về phía sau, "Chỉ là hướng về nàng mua cái đào người, các người làm gì a?"

"Thật sự?"

"Thật sự a."

"Thích, như thế tẻ nhạt."

Mọi người khinh bỉ, sau đó cũng đều tản đi, Lạc Lương Kiểm lại không chịu hết hy vọng, kể tục dĩnh chặt lấy hỏi: "Thật sự chỉ là mua đào người? Đào người đâu? Không có nói thứ khác?"

"Thật sự, ta cho nàng tiền làm cho nàng giúp ta năm, ngày mai đem đào người mang cho ta."

Lạc Lương Kiểm tự chuốc nhục nhã, trở lại chỗ ngồi đi cân bài tập.

Thu Dịch ngồi vào chỗ ngồi, Diệp Văn vẫn còn có chút hiếu kỳ, đem lời ghi chép bản giờ lên trước mặt hắn.

(làm gì đi tới?)

Thu Dịch trong lòng nóng lên, xem ra Diệp Văn vẫn là rất quan tâm mình nha! Nói không chừng hiện tại là đang ghen đây! Thu Dịch lâm vào vọng tưởng trạng thái, thẳng đến Diệp Văn dùng ngón tay đâm đâm bờ vai của hắn mới phục hồi tinh thần lại.

"Không cái gì, liền đúng hướng về nàng mua cái đào người."

Diệp Văn gật đầu, nàng liền biết nha! Thu Dịch làm sao có thể sẽ chủ động hướng đi nữ sinh biểu lộ. . .

Đây là rất bình thường một ngày, duy nhất khác biệt hay là liền đúng Phong Vũ Lam cùng Kim Gia Huy quanh người tựa hồ tràn ngập một luồng ngọt ngào huyền ái hương vị.

Buổi sáng Đệ Tứ tiết khóa kết thúc, bọn học sinh như ong vỡ tổ Địa phóng tới căng tin, loại hiện tượng này phát sinh tại lớp 10 tương đối nhiều, bởi vì lớp 12 học tập bầu không khí vô cùng căng thẳng, lão sư cũng thường có dạy quá giờ tình huống.

Văn Lan Học Viện tổng cộng có hai toà căng tin, một toà là sơ trung bộ cùng tiểu học bộ dùng chung, một toà là cao trung bộ đơn độc sử dụng, hai cái căng tin đồ ăn cũng là khác biệt, duy nhất điểm giống nhau là hai toà căng tin đều mỗi người có ba cái trước cửa sổ bữa trưa nhưng cung cấp lựa chọn, mà lại Văn Lan Học Viện căng tin cơm nước cũng là không sai, mặc dù món ăn chung loại liền những kia, ăn cái một năm rưỡi năm liền có chút ăn yếm. . Bất quá Diệp Văn xưa nay không phải kiêng ăn người, Văn Lan Học Viện căng tin cơm nước nàng cũng chưa từng có cảm thấy khó ăn qua.

Căng tin có hai loại bàn ăn, một loại là hình chữ nhật bữa tiệc lớn trác, có thể ngồi mười người, còn có một loại là hình vuông tiểu bàn ăn, có thể ngồi bốn người.

Diệp Văn cùng Kim Tinh liền chọn một cái bốn người tiểu bàn ăn, mặc dù còn có một cái chỗ ngồi có thể ngồi, bất quá bình thường là sẽ không có người lại không thức thời Địa ngồi trên đến.

Lúc ăn cơm Kim Tinh cùng Lục Vũ nói chuyện phiếm, tình cờ hỏi một chút Diệp Văn quan điểm, Diệp Văn cũng chỉ có thể gật đầu hoặc là lắc đầu.

Bình thường nam sinh đều là ngồi vây quanh tại một tấm đại trên bàn ăn ăn cơm, thế nhưng ngày hôm nay Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam lần thứ nhất không có cùng các nam sinh ngồi cùng một chỗ, hai người rất sớm Địa đến căng tin, cướp được một cái bên cửa sổ tiểu bàn ăn, hai người ngồi đối diện nhau, Quang từ mặt ngoài xem ra sẽ cho người cảm thấy là một đôi ân ái tình nhân. . .

"Cạch." Cô Phi ngồi vào Kim Gia Huy bên cạnh, đem bàn ăn đặt ở trên bàn ăn, tà oán nói, "Người thật ** nhiều, hơi hơi chậm mấy phút liền bài cái hàng dài, mấy người thịnh đến cơm liền chỗ ngồi đều không có."

"Ừm. . . Người là rất nhiều." Kim Gia Huy rất không đành lòng hỏi đáp.

Sau đó Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam không lại nói như thế nào, nhanh chóng sau khi ăn cơm trưa xong lại cùng nhau trở lại phòng học.

"Làm cái gì, cùng tình nhân tự." Cô Phi kỳ quái thầm nói.

Trở lại phòng học về sau, Phong Vũ Lam bắt đầu thực hiện sáng sớm hứa hẹn, lấy ra mấy quyển sách giáo khoa, hỏi: "Muốn trước tiên học cái nào?"

"Tiếng Anh. . ." Kim Gia Huy đầu đầu.

"Tiếng Anh?"

"Không đúng không đúng, trước tiên toán học đi."

"Ừm." Phong Vũ Lam đáp, đem những cái khác môn học sách giáo khoa nhét trở về trong ngăn kéo, bắt đầu tỉ mỉ Địa chỉ đạo lên Kim Gia Huy đến.

"Người nhìn cái này nói đề, nhìn có chút phức tạp, trên thực tế rất đơn giản, người trước tiên dạng này. . ."

Kim Gia Huy vừa mới bắt đầu còn chăm chú lắng nghe, gật gật đầu, theo thời gian trôi đi, lực chú ý bắt đầu càng ngày càng phân tán, thỉnh thoảng Địa phiêu một chút Phong Vũ Lam khuôn mặt nhỏ, mắt một mí mắt to, nhìn qua đơn thuần đáng yêu, khéo léo mũi ngọc tinh xảo, sò biển hàm răng . . Còn có cái kia khiến người ta không nhận được muốn nhất thân phương trạch cái miệng anh đào nhỏ nhắn. . .

Trong lúc vô tình Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam khuôn mặt nhỏ càng ngày càng gần, gần đến đã có thể cảm nhận được đối phương hô hấp.

"Cái này tri thức điểm kỳ thực rất đơn giản. . . Alo? Người có đang nghe sao?" Phong Vũ Lam đến nửa ngày không nghe Kim Gia Huy thanh âm, khá có chút bất mãn Địa xoay đầu lại, hai người môi liền dạng này đụng vào nhau.

"A?" Phong Vũ Lam tròn to hai mắt, hai người liền dạng này sừng sốt ba giây, sau đó Phong Vũ Lam nỗ lực muốn lui về phía sau, Kim Gia Huy lại ôm lấy hán, ngốc nhưng bá đạo mà đem Phong Vũ Lam hàm răng cạy ra, đem mình đầu lưỡi thân tiến vào.

"A!" Phong Vũ Lam một mặt đáng vẻ kinh hoàng, dùng tay nhỏ dùng sức Địa vỗ Kim Gia Huy bả vai.

Đầu lưỡi rất mềm mại, nho nhỏ, còn có một luồng nhân nhật mùi thơm ngát, Kim Gia Huy đều có chút không nở thả ra, Phong Vũ Lam gấp nước mắt châu đều tại viền mắt bên trong đảo quanh, dưới tình thế cấp bách, dùng sức mà cắn Kim Gia Huy đầu lưỡi một cái.

"A!" Kim Gia Huy rên lên một tiếng, vội vàng đem đầu lưỡi thu lại rồi, Phong Vũ Lam hai tay ôm ngực tựa ở trên tường.

May là trong phòng học vốn là không ai, mà vừa nãy toàn bộ quá trình cũng chỉ có mười giây đồng hồ mà thôi, cho nên cũng không có người phát hiện.

Phong Vũ Lam nước mắt lưng tròng mà nhìn Kim Gia Huy, một bộ chịu đáng vẻ ủy khuất.

"A a? Đừng, đừng khóc a. . ." Kim Gia Huy nhỏ giọng Địa nói rằng, "Ta sai rồi ta sai rồi. . . Ta xin lỗi. . ."

"Lạch cạch." Một giọt giọt nước mắt xẹt qua Phong Vũ Lam khuôn mặt, lạc ở trên mặt đất.

"Tha thứ ta đi. . . Ta sai rồi. . ."

"Ta, ta cảm thấy. . . Chúng ta, không, không thích hợp. . . Đầu là nam sinh. . . Người. . . Không muốn dây dưa ta. . ." Phong Vũ Lam nhỏ giọng Địa nước nờ nói, vừa nãy thiệt hôn để hán cảm giác mình nhận xâm phạm.

"Đừng a. . . Lần sau cũng sẽ không bao giờ. . . Ta sai rồi. . ."

"Không cần lại nói. . ." Phong Vũ Lam nghiêng đầu sang chỗ khác, dùng tay dùng sức mà lau khô nước mắt, nằm nhoài trên bàn, đem đầu chôn nơi cánh tay bên trong, không tiếp tục để ý Kim Gia Huy.

"Ai. . . Cái này. . ." Kim Gia Huy đưa tay ra muốn tóm lấy Phong Vũ Lam cánh tay, thế nhưng do dự một chút, vẫn là từ bỏ, thu tay về, làm bộ không có chuyện gì như thể xem ra tiểu thuyết, trên thực tế căn bản một chữ đều không thấy đi vào.

Buổi sáng còn như tắt tự giao hai người buổi chiều lập tức trở nên xa lánh hơn nhiều, Phong Vũ Lam một cái buổi chiều đều không có nói chuyện với Kim Gia Huy, Kim Gia Huy cũng lâm vào tự trách bên trong.

"Keng keng keng ——" tan học tiếng chuông đúng hạn mà tới, Kim Gia Huy thu thập túi sách đi ra phòng học, đứng ở cửa phòng học miệng chờ đợi Phong Vũ Lam, Phong Vũ Lam từ trong phòng học đi ra, nhìn Kim Gia Huy một chút, sau đó từ lớp học một đầu khác đi ra ngoài.

"Ai —— ai ——" Kim Gia Huy liền hít tốt mấy hơi thở, một bộ vô cùng uể oải đáng vẻ.

Phong Vũ Lam tâm tình cũng rất phức tạp, hán thừa nhận trong lòng chính mình là có chút yêu thích Kim Gia Huy, thế nhưng đạo đức quan niệm ràng buộc hán, hán vẫn tại xoắn xuýt, mà hôm nay đột nhiên chuyện đã xảy ra chỉ là một cái ngòi nổ mà thôi.

"Hô. . ." Phong Vũ Lam nhìn Vi bầu trời màu lam, cảm thấy tâm tình có chút bức bối.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tại nhà hàng làm công Thu Dịch

Lại một ngày kết thúc, thật hy vọng có thể vẫn dạng này không buồn không lo Địa sinh hoạt. . . Làm học sinh thời điểm, quả nhiên là hạnh phúc nhất thời điểm a. . .

Ta miễn cưỡng nằm nhoài trên bàn, những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều đem chỉ có nhiệt độ truyền lại đến trên người ta, ngồi cùng bàn Thu Dịch. . . Đã từng mình, như trong ký ức như vậy, một tan học liền vô cùng lo lắng Địa trùng ra trường.

Một tấm khô vàng lá rụng bị gió thu đưa vào trong phòng học, bay xuống ở trên bàn học của ta, ta nhẹ nhàng cầm lấy phiến lá, mặt trên hoa văn còn có thể thấy rõ ràng, hơi hơi dùng sức, khô vàng phiến lá lại như khoai chiên như thế vỡ thành vài khối.

"Diệp ~ văn ~" một cái ôn nhu giọng nữ truyền đến, ta ngẩng đầu lên, là cái kia đã từng ở trong lòng ta nhớ thương thân ảnh, thế nhưng không biết từ khi nào thì bắt đầu, ta đối với nàng yêu thương dần dần chuyển hóa thành hữu nghị.

"Vẫn chưa về nhà sao?" Kim Tinh đối chiếu trên bảng đen về nhà bài tập, đem từng quyển từng quyển luyện tập bản nhét vào trong bọc sách.

A. . . Ta lung lay đầu, lười biếng cầm lấy đề ở một bên bút bi, tuy nhưng đã quen viết chữ đề diễn tả mình muốn nói đồ vật, thế nhưng vẫn như cũ cảm thấy rất phiền phức.

Ta nằm nhoài trên bàn, tại lời ghi chép bản đi lên xiêu xiêu vẹo vẹo Địa viết vài chữ, sau đó đẩy lên trước mặt nàng.

Trên giấy xiêu xiêu vẹo vẹo Địa viết: (không muốn động, buồn ngủ quá)

"A kéo, có như thế mệt không?" Kim Tinh cười sờ lên đầu của ta, "Nói đến, a Mao lớp số học đúng là có thôi miên hiệu quả đây. . ."

A Mao liền đứng số học lão sư bí danh, bởi vì họ Mao, cho nên gọi a Mao, lại bị tôn xưng làm mao · gia · gia.

"Ủm." Ta dùng sức mà gật gật đầu, lấy này đến tán thành cái quan điểm này.

"Được rồi được rồi, đi thôi, trong phòng học đều không ai đây." Kim Tinh đem túi sách khóa kéo kéo lên, vỗ vỗ bàn của ta nói.

A. . . Thực sự là không nghĩ tới đến đây. . .

Ta nhìn quanh bốn phía một cái, trong phòng học xác thực không có người nào, không đi nữa Thủy Trì Thi có thể đều phải đợi cuống lên, được rồi được rồi. . .

"Ha ——" ta chậm rãi xoay người, đánh cái thật to ngáp, trạm lúc thức dậy buồn ngủ liền biến mất rồi, mà lại cả người đều đặc biệt tinh thần, ân. . . Liền đứng cánh tay có chút chua. . .

Ta nện cho chuy tay phải, này con dùng để gối lên đầu cánh tay cũng đã tê dại, đâm ngứa dương rất khó chịu.

Ân. . . Tiếng Anh bài thi, toán học sách bài tập, ngữ văn sao chép. . . Ô, hóa học là cái gì tới? Ta ngẩng đầu lên nhìn một chút bảng đen, hóa học bài tập là sao chép công thức, ngày mai nghe viết. . . Ân, nếu như là trước đây hẳn là nhức đầu nhất nghe viết, nghe viết không hợp cách còn muốn sao mười lần, còn nặng hơn tân nghe viết, thật sự là tương đương đau đầu sự tình, bất quá cũng nhân là lão sư quản nghiêm, cho nên hiện tại chỉ cần hơi hơi nhìn đưa thư liền có thể hồi ức lên những kia nội dung á.

Nói đến, ban 3 là văn khoa ban đầu, khoa học tự nhiên dạy học nội dung đều là tương đối đơn giản, bất quá dù cho như thế, vẫn có thật là nhiều người đau đầu toán học cùng hoá học vật lý.

Ta đem bài tập nhét vào trong bọc sách, không có mang tới sách giáo khoa, dù sao đều tại trong đầu mà, thực sự không được cũng có thể internet tìm tòi một chút.

Ta bọc sách trên lưng, đem cái ghế để tốt, Kim Tinh nhìn thấy ta đã thu thập xong, cũng bọc sách trên lưng cùng ta đồng thời rời phòng học.

(Lục Vũ đây?)

Thật là kỳ quái, bình thường Lục Vũ không phải hẳn là đều vẫn dính tại mình hoặc là Kim Tinh bên người sao, ngày hôm nay làm sao người không gặp, ngay cả chào hỏi cũng không đánh. . .

"Trong nhà có việc, một tan học liền chạy trở về."

Cuối mùa thu lá rụng đáp ở bên trên hội phát ra "Răng rắc, răng rắc" lạnh lạnh tiếng vang, khi còn bé thường thường đi giẫm lá rụng chơi, nghe lá rụng vỡ vụn vang lên giòn giã, một chơi thậm chí đều có thể chơi cả ngày, đó là đơn thuần nhất vui sướng.

"Văn ~ văn ~" từ khi bắt đầu đơn độc chăm sóc Diệp Văn sau khi, Thủy Trì Thi liền trở nên thành thực hơn nhiều, trên thân khí chất cũng có chút chuyển biến, cái kia nghịch ngợm tiểu nữ hải hình tượng tựa hồ đang dần dần rút đi, đã biến thành thành thực biết tính mỹ nữ.

"Diệp Văn, có người gọi người?"

Ta gật gật đầu, tại lời ghi chép bản đi lên viết: (ta tỷ)

"Nha mà, cái này xinh đẹp nữ sinh là bạn học của người sao?" Thủy Trĩ Thi cười hỏi.

"Ta là Văn Văn tốt bạn thân a ~" Kim Tinh nháy mắt một cái.

"Ừm . . Người đi con đường kia đây?"

"Ta đi bên kia." Kim Tinh chỉ một cái cùng ta về nhà con đường hoàn toàn hướng ngược lại.

"Vậy thì không thể tiện đường đây."

"Không sao đâu, ta đi á, tỷ tỷ gặp lại ~" Kim Tinh hướng ta cùng Thủy Trĩ Thi khoát tay áo một cái, "Văn Văn gặp lại ~ "

"Gặp lại ~ "

(tỷ tỷ) ta phiên lời ghi chép bản.

"Mà, mà, Đại tiểu thư không muốn trêu chọc ta á, kỳ thực ta cùng người tuổi tác cũng gần như đây?"

Đối với cái này cái vấn đề này ta ngược lại thật ra rất có hứng thú, dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn lấy Thủy Trĩ Thi, biểu thị ta muốn biết nàng đến cùng vài tuổi.

"19 á, không so với các người đại thể thiếu rồi."

Mười chín tuổi . . Hiện tại Diệp Văn tuổi tác là mười sáu tuổi, thật giống xác thực không đại thể thiếu đây. Số tuổi chênh lệch tại tuổi tác càng lúc nhỏ càng lộ vẻ rõ ràng, trưởng thành theo tuổi tác, ba tuổi chênh lệch đúng là nhìn cũng không được gì.

"Đi ~ ngày hôm nay đi nhà hàng ăn cơm đi!"

(không mình thiếu?)

"Ừm . . Ngày hôm nay ở nhà tổng vệ sinh, quá mệt mỏi, ở bên ngoài ăn đi!" Thủy Trĩ Thi ôm cánh tay của ta làm nũng, "Có được hay không vậy, Đại tiểu thư ~ "

"Khục khục!" Ta ho khan hai tiếng, ra hiệu bên này đi lên cũng không có thiếu người đâu, trước mặt mọi người làm nũng không tốt.

Ta gật gật đầu, đồng ý đi nhà hàng ăn cơm.

Trên thực tế đối với đồ ăn ta cũng không có cái gì quá nghiêm khắc, chỉ cần hương vị qua đi là có thể, ngấm lại đại học thời điểm bởi vì đem tiền đầu tiên vào game cùng hoạt hình đi lên, dẫn đến mỗi ngày ăn mì, mà lại có lúc một ngày chỉ có thể ăn một hộp mì sinh hoạt, hiện tại quả thực là quá hạnh phúc, ăn, ta là một cái yêu thích ức ấm chiều ngọt người đâu.

Đây là một nhà quán cơm nhỏ, ngay khi Diệp Văn gia dưới lầu, nhà hàng tuy nhỏ, thế nhưng quét tước Địa lại rất sạch sẽ, trên bàn ăn bóng loáng khô ráo, không có chút nào đây mờ, trên đất cũng không có rác rưởi, hương vị được, giá cả vừa phải, là nơi này có chút danh tiếng quán cơm nhỏ.

Quán cơm nhỏ trong điểm chỉ có sáu cái bàn, lão bản đem vài tờ chõng chất trác mang ra ngoài đặt ở cổng, dạng này là có thể nhiều dung nạp một số khách mời.

Mỗi ngày buổi tối nơi này khách nhân đều là chật ních, muốn tìm đến một cái chỗ ngồi thật sự là quá khó, ta đã từng cũng đã tới mấy lần, thế nhưng đều là đóng gói về nhà ăn.

"Văn Văn, muốn ăn cái gì?" Trải qua ta sửa lại, Thủy Trĩ Thi rốt cục quen thuộc gọi thẳng tên của ta, lúc ở bên ngoài, đột nhiên kêu một tiếng Đại tiểu thư, đây chính là tương đương xấu hổ. . .

Ta chỉ chỉ thực đơn đi lên "Toán miêu thịt tia nấp đội cơm" .

"Toán miêu thịt tia nấp đội cơm?"

"Ừm."

"Được rồi ~ lão bản ~ "

"Được, đến lặc! Tiểu Dịch người đi giúp bàn kia điểm dưới món ăn." Lão bản quay về một người nói rằng.

"Xin hỏi cần chút. . . Ồ? Diệp Văn?"

Ta ngẩng đầu lên, phát hiện Thu Dịch ăn mặc người phục vụ quần áo đứng ở trước bàn, hơi hơi kinh ngạc mà nhìn mình.

"Người đồng học?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

(ngồi cùng bàn)

"Ồ ~ dạng này a, làm việc ngoài giờ, không tệ lắm." Thủy Trĩ Thi tán dương.

"Ừm . . Khục, không cái gì, ta chỉ là đến đánh làm công công." Đột nhiên bị như thế một cái xinh đẹp nữ hài tán thưởng, Thu Dịch cảm thấy thoáng có chút xấu hổ, vội vã khiêm tốn nói.

"Ừm . . Dạng này, cho ta đến một phần toán miêu thịt tia nắp đội com, sau đó tới một bát gan heo điện."

"Được rồi. . ." Thu Dịch ở trong tay sách nhỏ đi lên ghi chép, "Chờ một chút, rất nhanh sẽ thiếu tốt."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Rất xa nhìn lấy, liền đúng hạnh phúc

Ta tên Thu Dịch, là Văn Lan Học Viện lớp 10 ban 3 học sinh, khai giảng về sau một tuần, cô gái kia chuyển tiến vào ta lớp, nàng nhìn qua giáo hoạt mà vừa đáng yêu, có lúc có vẻ rất thận trọng, có lúc lại có vẻ rất đơn thuần —— nàng gọi Diệp Văn.

Từ nhìn thấy nàng đầu tiên nhìn, ta liền cảm giác trái tim của ta tựa hồ bị đồ vật gì xúc chuyển động, là nhất kiến chung tình sao?

Có lúc ta ở trong lòng hỏi mình, nếu như Diệp Văn dài đến cũng không phải xinh đẹp như vậy đáng yêu, ta hội đối với nàng nhất kiến chung tình sao? Ta đến cùng là yêu nàng bề ngoài vẫn là nàng bên trong?

Ta không biết, thế nhưng ta biết lòng thích cái đẹp người người có, ta sợ sệt ta chỉ là bởi vì nàng bề ngoài mới thích nàng, ta cảm thấy dạng này quá mức nông cạn, đồng thời nếu như vẻn vẹn là bởi vì dạng này liền hướng nàng biểu lộ cũng là không chịu trách nhiệm.

Sau đó, ta biết rồi, vừa mới bắt đầu ta hay là bởi vì nàng bề ngoài đối với nàng sản sinh hảo cảm, sau đó là bởi vì tính cách của nàng... Hay là dạng này, thế nhưng ta không biết đến cùng là yêu thích nàng điểm nào càng nhiều, nếu như một ngày kia nàng hủy dung, ta còn có thể yêu nàng sao? Ta tự nói với mình ta yêu, thế nhưng trái tim của ta nhưng không cách nào xác định, nam nhân muốn đối với mình cùng người thân cận mình phụ trách , ta nghĩ, chờ ta thật sự xác định lại hướng về nàng biểu lộ, trong khoảng thời gian này bên trong, liền nhiều học tập, thừa dịp nghỉ tìm chút công tác, phong phú mình, bởi vì coi như Diệp Văn đồng ý cùng ta giao du, vậy cũng muốn chiếm được cha mẹ của nàng tán thành... Loại này nhà người có tiền bên trong, chắc chắn sẽ không nhìn cái trước không cái gì đặc điểm tiểu tử nghèo.

Không cầu có thể cùng với nàng, chỉ cần có thể xa xa mà nhìn lấy nàng, liền đúng hạnh phúc. Huống chi hiện tại mỗi ngày đều ngồi ở bên cạnh nàng, có thể ngồi được trên người nàng thuần thuần nãi hương, quay đầu liền có thể khoảng cách gần nhìn thấy khuôn mặt của nàng... Bởi vì nàng, ta yêu đến trường.

"Được, đến lặc! Tiểu Dịch người đi giúp bàn kia điểm dưới món ăn." Lão bản thanh âm ở bên cạnh ta vang lên, ta vội vàng lung lay đầu, vừa nãy lại dờ ra một hồi lâu.

Đây là ta đến đánh làm công địa phương, mỗi cái hai ngày nghỉ hoặc là có chút tan học thời điểm đều sẽ tới hỗ trợ, hai ngày nghỉ từ sáng sớm chín giờ đến mười giờ tối, một ngày tiền lương là một trăm đồng tiền, tan học là từ năm giờ đến chín giờ, tiền lương là hai mươi, số tiền này , ta nghĩ tồn, mua một máy vi tính.

"Đến rồi." Ta đáp, sau đó cầm lấy gọi món ăn vở, trực tiếp hướng đi trong cửa hàng duy nhất một tám có khách bàn, như thế đã sớm tới dùng cơm? Hiện tại vừa mới tan học đi.

Ta nhìn gọi món ăn bản, đứng ở cái kia trương phía trước bàn, hỏi: "Xin hỏi cần cái nào... Ồ? Diệp Văn?"

Người có tiền cũng sẽ tới đây loại quán cơm nhỏ ăn cơm không?

Diệp Văn ngẩng đầu lên, dùng nàng cái kia ôn nhu hai con ngươi nhìn lấy ta, tình xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn không có một tia tỳ vết, ta cảm giác thấy hơi căng thẳng... Mặc dù nàng nhìn như vậy ta số lần cũng không ít, thế nhưng mỗi lần ta đều sẽ cảm thấy có chút tim đập tăng nhanh, đây chính là yêu chứ?

"Ngươi đồng học?" Ngồi ở Diệp Văn bên người một cái nhìn qua hơi khô luyện nữ hài hướng về phía Diệp Văn hỏi, ân, đẹp để cùng thành thực hai loại khí chất đều có thể tại trên người nàng thể hiện, kỳ quái con gái.

Diệp Văn lấy ra bút bi, tại lời ghi chép bản đi lên viết hai cái xinh đẹp chữ nhỏ.

(ngồi cùng bàn)

"Ồ ~ dạng này a, làm việc ngoài giờ, không tệ lắm." Diệp Văn bên người nữ hài tán dương.

"Ừm... Khúc, không cái gì, ta chỉ là đến đánh làm công công." Đột nhiên bị như thế một cái xa lạ cô gái xinh đẹp tán thưởng, ta cảm thấy thoáng có chút xấu hổ, vội vã khiêm tốn nói.

Thế là ta làm Diệp Văn cùng nàng bên cạnh nữ hài điểm món ăn, đi vào nhà bếp đem thực đơn giao cho đầu bếp, đầu bếp mang theo cao cao đầu bếp mũ, đem thực đơn chỉ kẹp ở treo trên tường một cái cái cặp đi lên, nói với ta: "Được rồi, ta bây giờ sẽ bắt đầu thiêu."

Đầu bếp lấy ra toán miêu, thuần thực rửa sạch, sau đó nhanh chóng cắt gọn, đem dầu rót vào nồi bên trong..

Ta lui ra nhà bếp, ngồi ở nhà hàng bên trong bên trong góc trên một cái ghế, hiện tại là tương đối rảnh rỗi thời điểm, chờ sau đó liền rất bận, thừa dịp hiện tại nghỉ ngơi một chút, buông lỏng một chút đại não.

Ta nghiêng thân thể ngồi ở trên ghế, dạng này hơi hơi chuyển động đập con ngươi là có thể nhìn thấy Diệp Văn, nàng liêu một chút sợi tóc, liền ngay cả động tác này đều là như thế đáng yêu, sau đó nàng từ trong bọc sách lấy ra một cái máy chơi game... A, cái kia ta biết! Là PSP máy chơi game, Lạc Lương Kiểm liền có một cái, bất quá tiểu tức muốn chết, giống hần mượn tới chơi một lúc đều muốn nét mực cái nửa ngày.

Ta chỉ có một đài trắng đen GBA máy chơi game, vẫn là hàng đã xài rồi, nói đến, đặt ở trong ngăn kéo đã lâu lắm không có chơi.

"Nắp đội com tốt ——" đầu bếp tại trong phòng bếp hô.

Ta vội vàng đứng lên, từ trong phòng bếp đem cái kia bát thiêu tốt nắp đội com bung đi ra, đặt ở Diệp Văn trước đó.

Diệp Văn mở ra một đôi một lần đũa, cấp lên một khối nhỏ com, bỏ vào trong miệng, không nhanh không chậm, nhai kỹ nuốt chậm, không hổ là đại gia khuê tú.

Bất quá, tại sao muốn cau mày đây? Chẳng lẽ là ăn không ngon sao? Ta có chút khẩn trương.

(có cái muối à) Diệp Văn đem lời ghi chép bản giờ lên trước mặt ta.

Hóa ra là cảm thấy dùng đũa gấp com quá phiền phức sao? Vẫn là gấp không đứng lên? Mặc kệ thế nào, ta đều vui với vì nàng phục vụ, đi trong phòng bếp cầm một cái gôm sứ cái muối đưa cho nàng.

Mềm mại không xương, bóng loáng mềm mại... Đây là Diệp Văn tay, Diệp Văn bắt được cái muối, ta vội vàng đem tay thu lại rồi, không phải nàng nhất định sẽ cảm thấy ta giống lưu manh...

(cảm tạ)

"Không cần không cần, hần là." Ta vội hỏi.

Theo thời gian trôi đi, đến nhà hàng ăn com người trở nên bắt đầu tăng lên.

"Trả nợ!" Một cái lạnh lạnh giọng nữ hô lớn.

Ta vội vàng đem cái này một bàn khách mời muốn món ăn viết xong, sau đó hỏi: "Còn có nhu cầu gì sao?"

"Không có."

Thế là ta đem tờ khai thu cẩn thận, vừa nhanh chạy bộ đến cái kia gọi ta trả nợ khách mời cái kia.

Hóa ra là Diệp Văn các nàng.

"Tổng cộng bao nhiêu tiền?" Cô bé kia hỏi.

"Tám khối tiền." Gan heo điện bốn khối, nắp đội com bốn khối.

"Cho."

Ta tiếp nhận mười đồng tiền, sau đó đến ngồi ở quầy hàng bà chủ cái kia tìm hai khối tiền.

"Đi thông thả." Ta nhìn theo Diệp Văn rồi đi, cái kia bóng dáng bé nhỏ tại tầm mắt của ta bên trong dần dần đi xa, cho đến biến mất.

"Này, gà nướng có hay không?"

"A a? Cái gì?"

"Gà nướng, toàn bộ."

"Toàn bộ không có, chúng ta có thể vì người đến phụ cận lỗ thịt điếm mua được, cần Nhất Nguyên chạy trốn phí."

"Giúp ta mua một cái đến, nhớ tới cắt thành khối."

"Được rồi tiên sinh, ngài trước tiên phải đem tiền cho ta."

"Ta làm sao biết đến cùng là bao nhiêu tiền?"

"Nhà này lỗ cửa hàng thịt có cùng siêu thị như thế thu ngân Cơ, chờ một lúc có tiểu phiếu."

"Há, nha..." Khách nhân kia gật gật đầu, móc ra một tấm một trăm đồng tiền để lên bàn.

"Lão bản ~ vị khách nhân này muốn mua một cái toàn bộ gà nướng."

...

Vẫn bận lục đến chín giờ, bởi vì ngày mai còn muốn đến trường, cho nên phải trở về, ta hướng về lão bản cảm ngày hôm nay tiền công về sau nói lời từ biệt hân, một thân một mình đi tại trên đường về nhà.

Đèn đường mờ mờ lờ lờ kéo cái bóng thật dài, ta kéo lên quần áo khóa kéo, đánh một cái to lớn ngáp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Nữ Vương hội trưởng

Lại là một cái nhẹ nhàng khoan khoái buổi sáng, Diệp Văn ngồi ở trên giường, dựa tại bên cửa sổ, hít sâu một cái không khí trong lành.

"Tiểu thư ~ ăn điểm tâm á!" Một vị vây quanh trắng nõn tạp dề nữ hài vọt vào Diệp Văn gian phòng, vung vẩy trong tay oa sạn hết lớn.

Diệp Văn nhú nhú mày, trở mình một cái từ trên giường bò đi, nhanh nhẹn Địa mặc vào đồng phục học sinh giáo khổ, sau đó từ một bên lờ ghì chép bản đi lên kéo xuống một tấm từ lâu viết xong chỉ kẻ sát ở Thủy Trĩ Thi trên trần.

(không muốn gọi tiểu thư)

"Biết rồi biết rồi, văn ~ văn ~ "

Diệp Văn gật gật đầu, từ Thủy Trĩ Thi bên người chui đi qua, đang chuẩn bị ngồi vào chỗ ngồi ăn điểm tâm, liền bị Thủy Trĩ Thi kéo vào phòng vệ sinh.

"Nói rồi bao nhiêu lần... Ăn điểm tâm trước đó muốn trước tiên đánh răng rửa mặt... Dừng lại! Không muốn toàn dùng nước lạnh, nước nóng, phu một chút... Tính toán một chút, ta đến!"

Diệp Văn lại một lần nữa roi vào Thủy Trĩ Thi ma trảo, chỉ là đơn giản tẩy cái mặt, liền đi tìm gần mười phút.

Ngoài cửa sổ chim sẻ, nhẹ nhàng Địa nhảy lên, bầu trời tựa hồ cũng đặc biệt trong sáng, tựa hồ dấu hiệu ngày hôm nay hội có vận may phát sinh.

...

"Khò khè ——" Thu Dịch ngồi ở cửa trường học giặt dĩa mì vẫn thẩn thán plastic trên cái băng, dùng cảm mà đem hơn nửa bát mì vẫn thẩn thán tất cả đều rót vào trong miệng, tùy ý dùng tay áo lau miệng, ném hai cái tiền xu, đứng dậy rời đi.

Bất quá hẳn không có trực tiếp vào trường học, mà là xoay người tiến vào một cái trong hẻm nhỏ, nơi này có mấy cái hoa nhỏ đàn, tại bồn hoa bên trong có một cái gỗ trường ghế tựa, mặc dù không có ai định kỳ thanh khiết, thế nhưng mặt trên nhưng không có cái gì tro bụi —— bởi vì thường thường hội dùng tình nhân tới nơi này tiểu ngồi, bất quá theo cái này "Thánh địa" bị phát hiện, tới đây nói chuyện yêu đương các đôi tình nhân trái lại càng ngày càng ít.

Sáng sớm nơi này không có người nào, Thu Dịch dùng tay vỗ vỗ trên ghế tro bụi, ngồi xuống, giống như là đang chờ người.

Chỉ chốc lát sau, một cái ăn mặc đồng phục học sinh, vóc người cao gầy nữ sinh đi tới, kiều ngạo nghênh đầu, linh lung có hứng thú vóc người thực sự không giống như là học sinh cấp ba, đặc biệt khuôn mặt đã có vẻ tương đối thành thực, mặc dù vẫn là hơi chút tính trẻ con, thế nhưng không nhìn kỹ là nhìn không ra.

Mặc lên người đồng phục học sinh cũng không cách nào để cho người khác vững tin thân phận của nàng, ngược lại là khiến người ta cảm thấy nàng là đang đùa một loại nào đó hồng bét cosplay game.

(Mặt trên cái kia đoạn thoại chỉ đại biểu Thu Dịch cá nhân suy nghĩ, không có nghĩa là tác giả mặc cho cái nhìn thế nào, cái gì hồng bét game ta mới không hiểu đây.)

"Yêu, đã sớm đến a?" Cái kia còn cao hơn Thu Dịch gần phân nửa đầu nữ sinh nói rằng, lập tức dầy đặc ngực tỷ khí chất phả vào mặt.

"A, ha... Là, đúng đấy..." Thu Dịch vội vã đứng lên, lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, liên thanh nói rằng.

"Cảm, thứ ngươi muốn." Nữ sinh đem một cái túi giấy đưa cho Thu Dịch, vô cùng hung hăng Địa nói rằng.

"Cảm tạ cảm tạ..." Thu Dịch vội vàng tiếp được cái kia túi giấy, hỏi, "Mộng tỷ, ngươi làm sao..."

"Sách!" Được gọi là Mộng tỷ nữ sinh đập một cái miệng, đạo, "Tiểu Thiên nàng không có ý tứ một người đến, để ta giúp ngươi đưa tới, hừ, Hội Học Sinh Hội Trường tự mình làm ngươi giao hàng, ngươi còn có cái gì bất mãn a?"

"Không có không có..." Thu Dịch đem đầu lắc nguầy nguậy, "Không dám không dám..."

"Thích, tiểu tử, cảnh cáo ngươi, dám dám bắt nạt tiểu Thiên nhiều không được ngươi." Mộng tỷ hai tay ôm ngực, từ trên xuống dưới nhìn xuống Thu Dịch.

"A?" Thu Dịch mờ mịt, "Ta không có bắt nạt nàng a..."

Mộng tỷ nhìn chăm chú Thu Dịch con mắt nhìn một lúc, sau đó xa xôi Địa nói rằng: "Lượng ngươi cũng không gan này."

Dứt lời, xoay người rời đi.

Thu Dịch lại lau một cái hãn, Hội Học Sinh Hội Trường quả nhiên như trong truyền thuyết như vậy lời lệ phong hành, còn có chút nữ cường nhân cảm giác a...

Thu Dịch chưa từng có cùng Hội Học Sinh Hội Trường nói chuyện nhiều, chỉ là tại một số kéo cờ nghi thức cùng một số trong hoạt động gặp nàng, cái này lần gặp gỡ, lập tức cảm thấy quả nhiên danh bất hư truyền.

A, bất quá, Hội Học Sinh Hội Trường làm sao hội nhận biết mình đây?

—— cái vấn đề này ngươi muốn đi hỏi tác giả.

...

Thu Dịch nhìn thấy Mộng tỷ đã biến mất ở tầm mắt bên trong, liền lại ngồi xuống, sau đó nhẹ nhàng đem chứa ở túi giấy bên trong cái hộp nhỏ lấy ra, bên trong là một cái chân nhân bán đảo người, rõ ràng là Diệp Văn đáng vẽ.

Bất quá cái này đảo người tạo hình cùng trước đó khác biệt, đầu tiên đảo trên thân thể người xuyên chính là một bộ màu trắng áo đầm, nhếch miệng lên, hiện ra một chút mỉm cười, tựa hồ đang suy nghĩ gì chuyện thú vị, so với Thiên Ngữ Diêu cho Diệp Văn nắm điểm tình thiếu nữ đảo người, tên thiếu nữ này nhìn qua càng thêm chân thực, phẳng phát bị giao phó linh hồn —— thuần thật đáng yêu thiếu nữ linh hồn.

Tấm hình này là Thu Dịch tại giáo vận hội thời điểm dùng camera chụp trộm, sau đó tẩy thành bức ảnh bảo tồn lên, lần này liền đứng để Thiên Ngữ Diêu chiếu trong hình đáng vẽ nắm.

Thu Dịch đem đảo người lấy ra, một tấm Diệp Văn bức ảnh rơi xuống, hẳn đem từ trên mặt đất nhặt lên đến, cười khúc khích nhìn một lúc, lại sẽ bức ảnh cùng đảo người thả trở lại trong hộp.

"Hừm, thực là không tồi một ngày." Thu Dịch cười tự nói, hướng về trường học đi đến.

Bên người truyện đến kéo dài cái ghế thanh âm, Diệp Văn lười biếng nghiêng đầu qua chỗ khác, nhìn thấy Thu Dịch chính đem túi sách đặt ở trên ghế, sau đó thận trọng mà đem một cái túi giấy nhét vào trong ngăn kéo.

Thả thứ tốt về sau, Thu Dịch ngồi xuống ghế, quay đầu nhìn Diệp Văn một chút, sau đó vừa cười quay đầu đi.

Cái gì à? Cười cái gì? Diệp Văn kỳ quái nhìn lấy Thu Dịch nghiêng người, sờ lên khuôn mặt của chính mình, chẳng lẽ trên mặt có vật gì không?

(cười cái gì?) Diệp Văn đem lời ghi chép bản chuyển qua Thu Dịch trước đó, cuối cùng, Diệp Văn vẫn là quyết định trực tiếp hỏi hân.

(không có gì.) Thu Dịch cũng dùng văn tự phương thức tại Diệp Văn hỏi cú đặng sau viết.

(đến cùng cười cái gì? ! !) Diệp Văn đối dùng hồng bút trên giấy viết, còn đánh hai cái thật to dấu chấm than.

(sáng sớm ăn mì vẫn thiếu cho một khối tiền.) Thu Dịch biên cái lý do.

(không tiền đồ)

Thu Dịch cười cợt, đang chuẩn bị đề bút viết chữ, vừa lúc bị xoay đầu lại Lục Vũ tóm gọn.

"Tốt oa! Sáng sớm trải qua đến liền nói chuyện yêu đương a!" Lục Vũ không nói lời gì Địa đoạt lấy tờ giấy nhỏ, sau đó khoe khoang tự cùng Kim Tinh chia sẻ đi tới.

(bát quái tiểu nha đầu) Diệp Văn xé ra một tấm lời ghi chép chỉ kẻ sát ở Lục Vũ trên trán.

"Hừ hừ, trọng sắc khinh bạn!" Lục Vũ bắt mắt mà bĩu môi nói.

(ghen?) Diệp Văn nhếch miệng lên, làm ra một cái mỉm cười biểu lộ.

"Hanh." Lục Vũ giận hờn tự nghiêng đầu sang chỗ khác, nằm nhoài trên bàn không để ý tới Diệp Văn.

Diệp Văn từ trong ngăn kéo móc ra một khối sô cô la ném tới Lục Vũ trên bàn.

"Oa —— Văn Văn người quá tốt rồi! Nước ngoài nhập khẩu sô cô la a! !"

"Tiểu thèm miêu." Kim Tinh nhẹ nhàng bóp bóp Lục Vũ cái mũi nhỏ, khẽ cười nói.

Nháo qua về sau, lại khôi phục bình tĩnh, Diệp Văn yên lặng mà ngồi ở trên ghế đọc sách, tình cờ miết một chút Thu Dịch trong ngăn kéo tiểu chỉ túi.

Bên trong chứa cái gì đây?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Linh hồn của thiếu nữ

Lại là một cái nhàn nhả sau giờ Ngọ, Thu Dịch đã lật đồ Diệp Văn trong lòng ký ức, vậy mà kiên trì thời gian lâu như vậy, biết hiện tại vẫn tại hảo hảo học tập, vào lúc này chính chuyển bút viết lão sư đã bố trí bài tập.

Bên ngoài mặt trời chói chang, nắng gắt cuối thu ánh mặt trời so với mùa hè càng thêm độc ác, các nữ hài tử đều bé ngoan ngồi ở trong phòng học nói chuyện phiếm, thế nhưng con trai môn lại đại thể tại trên thao trường tùy ý mò hỏi.

Chơi bóng rổ, là nam sinh chuẩn bị cơ bản kỹ năng một trong, sẽ không chơi bóng rổ nam sinh muốn so với hội chơi bóng rổ nam sinh đánh mất rất nhiều ưu thế, bởi vì chơi bóng rổ là trường học bên trong có thể thường thường biểu hiện ra nam sinh anh tư một hạng vận động, đơn thuần các nữ sinh thường

thường đều là bởi vì nam sinh tại sân bóng rổ đi lên biểu hiện mới đối với hấn Âm hứa phương tâm.

Thật đáng tiếc, Thu Dịch đối với bóng rổ cái này vận động một chữ cũng không biết, vừa mới bắt đầu đại gia đều sẽ không đánh thời điểm hấn không có tham gia, bởi vì quá mệt mỏi, mà lại dễ dàng thụ thương, sau đó đại gia đều sẽ đánh, hấn cũng không tiện tham gia, sân bóng rổ ở ngoài nhưng là thường có nữ sinh nhìn lấy đâu, đánh không tốt vậy cũng càng mất mặt, còn không bằng không lên tràng.

So với khá là kịch liệt bóng rổ, Thu Dịch am hiểu hơn bóng bàn cùng cầu lông, hấn xưng là "Thân sĩ" vận động, trên thực tế thân sĩ vận động hấn là cao nhĩ phu đi..

"Thu Dịch! Có đi hay không!" Lạc Lương Kiểm đem rửa sạch cái muôi bỏ vào trong bọc sách, hướng về phía Thu Dịch hô.

"Đợi lát nữa." Thu Dịch vừa chuyển bút vừa tòa lông mày suy nghĩ, "Viết xong liền đến."

"Ồ! Viết xong cho ta mượn sao!" Lạc Lương Kiểm hô, sau đó từ trong bọc sách lấy ra hai cái bóng bàn đập cùng một cái bóng bàn, tự ngu tự nhạc Địa bắt đầu chơi.

Cái này bài tập cũng không nhiều, Thu Dịch rất nhanh sẽ đem còn lại bộ phận hoàn thành, sau đó đứng lên đến thân cái thật to lười eo, "Lạc mập! Đi!"

"Đến rồi! Đúng rồi, bài tập cho ta!"

Một quyển sách bài tập xẹt qua một đạo phiêu dật quỹ tích, rơi vào Lạc Lương Kiểm trên bàn.

"Đi!" Lạc Lương Kiểm đem một cái bóng bàn đập ném cho Thu Dịch, sau đó hai người liền kề vai sát cánh Địa đi ra ngoài.

Bóng bàn thật là một cái bỏ không phòng học, bên trong có ba tấm bóng bàn trác, thế nhưng đi nơi nào đánh bóng bàn cũng không có nhiều người, thường thường chỉ có Thu Dịch cùng Lạc Lương Kiểm hai người.

Các nữ hài tử vậy tụ thành một đồng nói chuyện phiếm, các nam sinh không phải ra ngoài chơi, liền đứng ở trong phòng học ngủ bù, Diệp Văn quan sát bốn phía một cái, không có ai chú ý tới mình.

Trong túi đến cùng là cái gì đây?

Àn, nhìn lên đồ của người khác là không tốt hành vi, bất quá dù sao đều là "Mình", nhìn cũng không sao chứ...

Cái này túi có chút quen mắt, Diệp Văn nhìn kỹ một chút, không phải là Thiên Ngữ Điều cho mình trang đào người lúc túi nha! Chẳng lẽ chỉ là Thu Dịch mua đào người sao?

Lòng hiếu kỳ vẫn không có tiêu tan, Diệp Văn đem hộp giấy lấy ra, sau đó tại dưới đáy bàn mở ra, vậy mà là mình đào người! Ăn mặc màu trắng áo đầm, không chính là mình tại giáo vận hội lúc ăn mặc sao?

Diệp Văn nhìn lấy đào người con mắt, đại não trở nên hoảng hốt, trong lúc giật mình tựa hồ nhìn thấy đào người tại động, cặp mắt kia phảng phất có linh hồn bình thường nhìn chăm chú mình.

Thân thể không cách nào nhúc nhích, có đồ vật gì tựa hồ muốn tiến vào đầu óc của chính mình bên trong.

Bản năng muốn chống cự, lại muốn tiếp nhận, rất mâu thuẫn tâm tình, thật giống cái kia đồ vật vốn là thuộc về mình.

Diệp Văn cảm thấy đau đầu sắp nứt, thế nhưng một mực lại cái gì cũng làm không được.

Oanh —— Diệp Văn bên tai truyền đến một tiếng nổ vang, sau đó trước mắt trống rỗng, cái gì cũng không cách nào nhìn thấy, một giây sau, thế giới lại khôi phục nó nên có sắc thái.

Diệp Văn thử giật giật ngón tay, không có bất cứ vấn đề gì, sau đó lại nháy mắt một cái, xem ra quyền không chế thân thể lại trở về.

Cảm giác kỳ quái, vừa nảy thật giống có cái gì cùng mình hợp thành một thể, có thêm chút không nói rõ được cũng không tả rõ được đồ vật.

Diệp Văn lại nhìn về phía đào người con mắt, mặc dù vẫn như cũ trông rất sống động, nhưng lại không có vừa nảy loại kia phảng phất có linh hồn cảm giác.

Là ảo giác sao?

Diệp Văn nghi hoặc, thận trọng mà đem đào người thả trở về, nằm nhoài trên bàn mình tưởng.

Tổng cảm giác mình có biến hóa gì đó, thế nhưng nhưng lại không biết là biến hóa gì đó, loại kia không nói ra được cảm giác khiến người ta muốn phát điên.

"Hô." Chuông vào học thanh như bùa đòi mạng như thể vang lên, Thu Dịch cùng Lạc Lương Kiểm một đường chạy, rốt cục trước ở lão sư đến trước đó vọt vào phòng học.

Diệp Văn liếc mắt nhìn Thu Dịch, đột nhiên cảm giác tại trên người hắn tựa hồ có cái gì hấp dẫn đồ vật của chính mình, tim đập cũng mơ hồ có chút tăng nhanh.

Diệp Văn che ngực trái tìm vị trí, mờ mịt hỏi mình là chuyện gì xảy ra, vừa nãy loại kia tâm tình, là cái gì?

...

Ngày hôm nay là thứ sáu, sớm một tiết khóa tan học, Thủy Trĩ Thi đề nghị đi đường dành riêng cho người đi bộ đi dạo, nữ nhân đối với đi dạo phổ yêu quý nhưng không cao bình thường đây.

Diệp Văn phiết đầu, nhìn thấy một cái đặt ở tủ kính bên trong mao nhưng dương con rồi, không tự chủ được Địa dừng bước.

Thủy Trĩ Thi theo Diệp Văn ánh mắt nhìn, cười nói: "Làm sao? Muốn mua cái kia sao?"

"A?" Diệp Văn phục hồi tinh thần lại, lắc đầu, (không có)

"A kéo, tiểu thư... Văn Văn, trong nhà đã có rất nhiều con rồi a, đều là lão gia cùng thái thái vì ngươi mua đây."

"Hả?" Diệp Văn nhanh chóng tại lời ghi chép bản đi lên viết, (thật sự không muốn mua)

"Thật sự ~?"

(thật sự)

Tuy nói như thế, thế nhưng Diệp Văn nhưng trong lòng rất không có sức.

Mới vừa mới đến đây là nguyên nhân gì mới sẽ bị cái kia mao nhưng món đồ chơi hấp dẫn đây? Cảm giác... Lại như là bản năng như thế.

Ta... Vẫn là ta sao?

Ta đến cùng là ai?

Diệp Văn có chút mê man, nàng cảm thấy tựa hồ ngay cả mình đều không thể thấy rõ mình, mình tựa hồ càng ngày càng giống một người nữ sinh.

Mặc dù nói không có đặc biệt chống cự thân thể này, thế nhưng ở trong lòng vẫn kiên trì mình là con trai thân phận a.

Còn tiếp tục như vậy, ta sẽ bị lạc mình chứ? Đợi được ta triệt để đã biến thành sau khi, ta vẫn là chính ta sao? Diệp Văn tâm có chút loạn, điểm mấu chốt bị từng điểm từng điểm hạ thấp, mình kiên trì mình nam tính thân phận đến cùng là vì cái gì? Ảo tưởng còn có biến trở về đi có thể sao?

Hay là dạng này, đây là Diệp Văn duy nhất có thể thuyết phục lý do của chính mình.

Diệp Văn suy nghĩ, không để ý đánh vào Thủy Trĩ Thi trên lưng.

"Văn Văn, làm sao?" Thủy Trĩ Thi sờ lên Diệp Văn mũi, "Đau không?"

Diệp Văn lắc đầu.

"Làm sao, có tâm sự?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

Diệp Văn dùng sức Địa lắc đầu, mình đã từng là con trai sự tình vẫn là để ở trong lòng không cần nói cho người khác tốt hơn...

Cũng may khiến Diệp Văn vui mừng chính là mình đối với những kia hoạt hình quanh thân cũng không có mất đi hứng thú, vẫn như cũ như trước đây như vậy yêu quý, phảng phất là để chứng minh mình không có biến như thế, Diệp Văn một hơi mua vài cái hoạt hình quanh thân, lập tức cảm giác tâm tình khoan khoái hơn nhiều.

Vân vân... Từ mua sắm bên trong thu được sung sướng cảm... Ân, đây không phải nữ nhân độc quyền đi!

Khẳng định không phải, một hơi mua rất nhiều đồ vật tổng sẽ cảm thấy vui sướng nha...

...

Chương 51: Phát điên

Cầu Tuyên gần nhất tâm tình rất không mỹ hảo, đầu tiên là ở trong trường học bị một cái lớp 10 hỗn tiểu tử trước mặt mọi người đánh một trận, bộ mặt mất hết, chuẩn bị gọi người đánh hấn rồi lại bị khác một mảnh đất khu lưu manh tại địa bàn của chính mình đem mình đánh một trận, tập kết một nhóm lớn người chuẩn bị đem bãi tìm trở về, lại không biết bị tên nào báo cáo mình mang theo quần chế đao có đủ mang vào cảnh cục tạm giam mấy tiếng, hiện tại là oa một bụng tà hỏa.

"Cầu ca, đi KTV làm hai cái chứ?" Một tên tiểu đệ đề nghị.

"Mẹ trứng, lão tử khó chịu!" Cầu Tuyên thổ một ngụm nước bọt, "Ngày đó tên tiểu tử kia tên gọi là gì biết chưa?"

"Đại ca, hấn gọi Kim Gia Huy, có người nói luyện qua triết quyền đạo." Từ đại thiên vương bên trong một cái tiêu vốc dáng nói rằng.

"À, nhìn chăm chăm, ngày hôm nay lão tử cần phải tàn nhẫn mà đánh hấn một trận."

"Vâng, đại ca."

Thế là Cầu Tuyên mấy người liền ngồi xổm ở đại lộ cái khác trong hẻm nhỏ chờ đợi, chuẩn bị vừa thấy được Kim Gia Huy liền đem hấn lôi vào bạo đánh một trận.

Cửa trường học người ít dần, Kim Gia Huy lại chậm chạp chưa hề đi ra, Cầu Tuyên cũng đã đánh xong ba cái yên.

"Rất mẹ!" Cầu Tuyên đem một điều thuốc đầu vút trên mặt đất, dùng chân tàn nhẫn mà giẫm hai chân, nhưng lại không cách nào phát tiết mình tức giận trong lòng.

Phong Vũ Lam vì bất hòa Kim Gia Huy đi cùng một con đường, hiện tại mỗi ngày đều từ đường nhỏ đi, ngày hôm nay cũng là như thế.

Cầu Tuyên bọn người nhìn lấy Phong Vũ Lam đi qua, một tên tiểu đệ liếm môi một cái, nói: "Cầu ca, cô nàng này nhìn không sai a, có muốn hay không làm tới sáng khoải hai cái?"

Cầu Tuyên hiện tại là một bụng tà hỏa, nhìn thấy Phong Vũ Lam thời điểm cũng là nhãn tình sáng lên, "Ngực bình điểm, bắt quá làm hương vị nhất định không sai."

"Đại ca, cô nàng này chính là ngày đó đi theo Kim Gia Huy bên người em gái, có thể là hấn bạn gái."

Vốn là nhãn nhin một bụng tà hỏa Cầu Tuyên vào lúc này càng hăng hái, "Cái gì? Tiểu tử kia bạn gái? Hắc hắc, đã không bắt được tiểu tử kia, liền nắm tiểu tử kia bạn gái cho hả giận tốt, các anh em thay phiên đi lên, liền đứng đường cho giết chết."

"Được rồi, khả khả khả."

"Đại ca lên trước, ha ha."

Cầu Tuyên một cái bước xa xông lên phía trước, che ở Phong Vũ Lam trước đó.

Phong Vũ Lam nhìn thấy cái này tỏ rõ vẻ dữ tợn gia hỏa che ở trước mặt chính mình, hoảng loạn Địa lùi về sau hai bước, lại đánh vào khác trên người một người.

"Ha, cô nàng? Muốn đi nơi nào a?" Sau lưng Phong Vũ Lam tên côn đồ cắc kè ôm chặt lấy hấn, một mặt hèn mọn Địa nói rằng.

"Các ngươì. . . Muốn làm gì. . ."

"Làm gì? XXXX ngươì a, yên tâm, ta hội làm được : khô đến ngươì rất dễ chịu."

"Ha ha ha ha." Bọn tiểu đệ cười to.

"Ta là nam. . ."

"Nam?" Cầu Tuyên liếc mắt nhìn Phong Vũ Lam cái cổ, không có hầu kết, sau đó lại bỗng nhiên bắt lấy hạ thể của hấn.

Mặc dù nhỏ một chút, bắt quá vẫn có.

"Thật nó mẹ xúi quẩy!" Cậu Tuyên phẫn nộ hơi vung tay, "À, không thể liên như thế quên đi!"

"Đem hán quần bới!" Cậu Tuyên ra lệnh.

Bên cạnh một tiểu đệ lập tức đem Phong Vũ Lam giáo khổ bái đi.

"À, một cây chân mao đều không có, liên người dạng này vẫn tính nam nhân?" Cậu Tuyên không chút khách khí Địa cười nhạo nói.

Phong Vũ Lam đột nhiên một cái đầu gối đụng đỉnh tại ngói xồm người xuống tên côn đồ cắc kè trên mặt, sau đó một cước đá vào Cậu Tuyên hạ bộ, bỗng nhiên tránh thoát ôm lấy mình lưu manh ràng buộc, liền hướng về đại lộ chạy đi.

Đáng tiếc dưới tình thế cấp bách quần không có mặc, không cẩn thận bị Bán chặt, ngã rầm trên mặt đất, cự ly hém nhỏ miệng còn cách một đoạn.

"Cứu ——" Phong Vũ Lam vừa định kêu cứu, đằng sau tên côn đồ cắc kè liền đuổi theo, một thanh che hán miệng nhỏ.

"À! Thảo!" Cậu Tuyên bung hạ bộ, nhảy chân tức giận mắng, may là Phong Vũ Lam lực đạo chưa đủ, cho nên chỉ là để hán trứng đau "bỉ" một lúc mà thôi, bất quá chỉ là dạng này liên đủ hán chịu.

Cái kia bị đầu gối đụng ở trên mặt tên côn đồ cắc kè ngửa mặt ngã trên mặt đất, máu mũi chảy ròng, bị bên cạnh người phù lên, con mắt có chút không mở ra được, nhìn là sưng lên.

"Cho lão tử đem hán tóm lấy!" Cậu Tuyên hạ lệnh.

Mấy cái tiểu đệ ba chân bốn cẳng mà canh chừng vũ lam nhún trên đất, giáo khổ lần nữa bị cời ra.

Cậu Tuyên trực tiếp đem Phong Vũ Lam bốn góc khổ cắt ra, lộ ra không mao hạ thể.

(trở xuống nội dung có thể để ngài cảm thấy không khỏe, mời xét xem)

Cậu Tuyên đem quần lót nhét vào Phong Vũ Lam trong miệng, sau đó một nắm chắc hán XX.

Phong Vũ Lam nhắm mắt lại chảy ra khuất nhục nước mắt.

"Một cọng lông đều không có, tính là gì nam nhân, không bây giờ Thiên ta liền để người biến thành 'Nữ nhân' đi!" Cậu Tuyên giờ khắc này đã có chút phát điên, điên cuồng mà cười to nói.

"Đại ca. . . Dạng này. . . Không tốt sao?"

"Không có chuyện gì, cha ta bày bình." Cậu Tuyên không để ý chút nào Địa nói rằng, "Cho lão tử nhún chặt hán!"

Mấy tên côn đồ do dự một chút, vẫn là phục tùng Cậu Tuyên mệnh lệnh.

Cậu Tuyên đem Phong Vũ Lam XX bứt lên, sau đó đem lạnh lẽo đao nhỏ chống đỡ ở dưới đáy, có ý định dẫn vật hán.

Phong Vũ Lam dùng sức phản kháng, nhưng lại bị mấy tên côn đồ môn chặt chẽ nhún chặt.

Chơi một lúc về sau Cậu Tuyên tựa hồ cảm thấy không có gì hay, cười khẩy nói: "Người biết không, ta cây tiểu đao này nhưng là Thụy Sĩ sản Quân công đao, tương đương sắc bén, bảo đảm người không có một tia cảm giác đau."

Phong Vũ Lam trợn to hai mắt, trong ánh mắt tràn ngập kinh hoàng.

Một giây sau, Cậu Tuyên vậy mà thật sự phát điên dưới đao đem Phong Vũ Lam XX cắt xuống, Phong Vũ Lam liền gọi cũng không có la lên tiếng, liền hôn mê bất tỉnh.

Cậu Tuyên nắm đầm đĩa máu tươi XX ném tới một bên đường nước ngầm bên trong, sau đó đá Phong Vũ Lam hai chân, cùng bọn tiểu đệ xoay người rời đi.

Kim Gia Huy ngày hôm nay là quét tước vệ sinh, vừa vận ngày hôm nay tổng vệ sinh, cho nên đợi được bọn học sinh cơ bản đều đi hết mới rời khỏi trường học.

Đi ngang qua cái kia cái hém nhỏ, vừa vận nhìn thấy một đám người từ một đầu khác đi ra ngoài, Phong Vũ Lam không có mặc quần ngửa mặt ngã trên mặt đất.

Kim Gia Huy trừng lớn hai mắt, nhanh chóng vọt tới, nhìn thấy Phong Vũ Lam máu me đầm đĩa hạ thể, sửng sốt một chút, nhưng sau đầu oanh một chút nổ tung.

Phong Vũ Lam là có XX, hiện tại liền cho thấy có người thương tổn hán. . .

Chẳng lẽ là vừa nãy đi tới một đám người?

Kim Gia Huy bỗng nhiên vọt tới, thế nhưng nơi khúc quanh lại không có bất kỳ người nào.

Hiện tại không phải trả thù thời điểm, Kim Gia Huy không dám lộn xộn, sợ dễ thương thế chuyển biến xấu, lao ra cái hẻm nhỏ, đứng dịp thấy Lạc Lương Kiểm

"Lạc mập! Điện thoại di động cho ta mượn!"

"Làm sao?" Lạc Lương Kiểm mặc dù nghi hoặc, bất quá vẫn là đưa điện thoại di động đưa ra ngoài.

"Này, 120 sao? Văn Lan Học Viện cao trung bộ ngành miệng, có người cần cấp cứu!"

"Phát sinh cái gì?" Lạc Lương Kiểm kinh hãi.

"Phong Vũ Lam xảy ra vấn đề rồi!" Kim Gia Huy lại vội vã mà xông về đến trong hẻm nhỏ, đem nhét tại Phong Vũ Lam trong miệng bốn góc khó kéo ra ngoài, sau đó lo lắng chờ đợi.

"Là ai như thế phát điên?" Lạc Lương Kiểm cũng vô cùng giật mình.

"Không biết! À, xe cứu thương làm sao còn chưa tới!"

"Người vừa mới gọi điện thoại, bình tĩnh đi."

Xe cứu thương tại sau năm phút đến hiện trường, chữa bệnh nhân viên dùng cáng cứu thương đem Phong Vũ Lam đặt lên xe cứu thương, Lạc Lương Kiểm cùng Kim Gia Huy cũng làm chăm sóc người lên xe.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Lương tính dị dạng

Phong Vũ Lam bị vô cùng lo lắng Địa đưa vào gấp chứng thất, Kim Gia Huy đứng ngồi không yên Địa tại gấp chứng thất công lo lắng chờ đợi.

"Lão Huy, người đừng lúc ẩn lúc hiện a." Lạc Lương Kiểm đem Kim Gia Huy nhả ở trên ghế, "Ta biết người sốt ruột, ta cũng sốt ruột a, bình tĩnh đi. . ."

"Bình tĩnh không rồi!" Kim Gia Huy tâm tình hết sức kích động, "Sức sinh. . . Đừng làm cho ta biết là ai làm ra. . ."

Lạc Lương Kiểm thở dài, nói: "Chờ một lúc Phong Vũ Lam khi tỉnh lại, khẳng định tâm tình cũng là rất. . . Phức tạp a. . . Người nếu là còn không bình tĩnh điểm, làm sao để hấn an tâm?"

Kim Gia Huy hít sâu một hơi, dựa vào ghế trên lưng, "Ừm. . ."

Đột nhiên, gấp chứng thất cửa bị mở ra, y sĩ trưởng từ bên trong đi ra.

"Bác sĩ, thế nào rồi?" Kim Gia Huy vội vã đứng lên tới hỏi.

Y sĩ trưởng nhìn Kim Gia Huy một chút, nói: "Các người là bằng hữu của hấn chứ? Cha mẹ hấn ở đây sao?"

Kim Gia Huy cùng Lạc Lương Kiểm liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu.

"Là dạng này, nơi này có một phần văn kiện cần gia thuộc ký tên, các người tốt nhất có thể mau chóng liên lạc với người bệnh gia thuộc, bằng không liên qua tốt nhất trị liệu kỳ."

"Ta cho A Đan gọi điện thoại." Lạc Lương Kiểm lấy điện thoại di động ra, bấm chủ nhiệm lớp số điện thoại.

"Này? Trịnh lão sư, xin hỏi có Phong Vũ Lam cha mẹ điện thoại sao?"

"Là dạng này, Phong Vũ Lam bị thương hiện tại tại trong bệnh viện, có một phần văn kiện cần gia thuộc ký tên."

"Hừm, ừ, tốt tốt, tại thị một bệnh viện phòng cấp cứu."

Đơn giản trò chuyện về sau Lạc Lương Kiểm ngẫm rồi điện thoại, đối đãi bác sĩ nói rằng: "Đoán chừng sẽ ở trong vòng nửa giờ đến."

"Hừm, tốt nhất trị liệu thời gian tại trong vòng ba tiếng." Bác sĩ dứt lời, xoay người đi vào một bên trong phòng làm việc.

"Phong Vũ Lam có thể khôi phục sao?" Kim Gia Huy hỏi.

"Ngón tay đứt đoạn mất tại thời gian nhất định bên trong tục nói liền đi là có thể trị hết, thể nhưng cái kia. . . Thứ đó liền không biết."

Kim Gia Huy sững sờ, "Lúc đó tại hiện trường không nhìn thấy Phong Vũ Lam. . ."

"Cái gì? Người chưa hề đem bộ phận mang về sao? Vậy coi như không cách nào đón về à!" Lạc Lương Kiểm kinh hãi.

"Ta đi tìm một chút!" Kim Gia Huy không nói lời gì Địa xông ra ngoài, chiêu một chiếc xe taxi liền chạy về trường học.

Trở lại cái kia chỗ hẻm nhỏ, tại bức tường trên có nhìn thấy mà giết mình vết máu, trên đất cũng có vết máu, Kim Gia Huy theo vết máu, phát hiện vết máu cuối cùng tại một chỗ đường nước ngầm không có vết tích, Kim Gia Huy một chút đã nghĩ đến xấu nhất khả năng —— vậy thì là bị vọt tới đường nước ngầm bên trong.

Kim Gia Huy ló đầu trong triều vừa nhìn, dòng nước rất chảy xiết, coi như hiện tại nhảy xuống cũng không tìm được.

"Hỗn đản!" Kim Gia Huy một quyền đánh vào trên tường, lão hóa vách tường rì rào Địa rơi mất vài miếng vôi khối, hấn đốt ngón tay cũng bị chấn động Địa nứt ra đến, máu tươi từ chậm rãi từ nứt ra trong khe hở chảy ra.

Không thu hoạch được gì, Kim Gia Huy đánh xe trở lại bệnh viện, A Đan cùng một nữ nhân trẻ tuổi đứng ở gấp chứng thất công, bác sĩ tại cùng các nàng nói gì đó.

"Thế nào, tìm đến chưa?" Lạc Lương Kiểm nhỏ giọng hỏi.

Kim Gia Huy lắc đầu, nghe bác sĩ tại hướng về A Đan cùng cái kia tuổi trẻ người phụ nữ nói rõ bệnh tình.

"A Đan bên cạnh cái kia là Phong Vũ Lam tỷ tỷ. . ." Lạc Lương Kiểm bám vào Kim Gia Huy bên tai nói rằng.

"Có thể nói người bệnh vận may tốt vô cùng, mặc dù không có tìm được hấn bộ phận sinh dục quan không cách nào vì hấn tục tiếp, nhưng đúng chúng ta phát hiện hấn là thật lưỡng tính dị dạng, nói cách khác, hấn có được một bộ nam tính bộ phận sinh dục quan, đồng thời cũng có được một bộ nữ tính bộ phận sinh dục quan, có ổn sào, từ cung."

"Nói cách khác, giải phẫu về sau sẽ cùng phổ thông cô gái như thế?" A Đan hỏi.

"Đúng, giải phẫu xong cùng phổ thông nữ tính như thế, là có nghị lễ, cũng là có thể mang thai sinh tử."

"Ừm. . ." Phong Vũ Lam tỷ tỷ xoa xoa huyệt Thái dương, trói chặt lông mày suy nghĩ.

"Mà lại đây cũng là hiện nay phương án tốt nhất, giải phẫu về sau vẫn như cũ là một cái kiện toàn nữ tính."

"Cái này giải phẫu. . . Tỷ lệ thành công thế nào?"

"Giải phẫu cũng không phức tạp, lấy trước mặt kỹ thuật có thể đạt đến 90% tỷ lệ thành công, mà lại ngày hôm nay chúng ta có một vị đến từ nước Mỹ biến tính giải phẫu chuyên gia, chờ một lúc giải phẫu để cho hấn đến chỗ chính."

Một bên trợ thủ đưa lên văn kiện, nói: "Đây là một số tư liệu cùng gia thuộc thỏa thuận, nếu như xác nhận mời ở đây ký tên."

Phong Vũ Lam tỷ tỷ tiếp nhận bút, do dự một chút, vẫn là ở dưới thấp nhất thêm lên tên của chính mình —— Phong Âm.

"Chúng ta hiện tại liền bắt đầu giải phẫu." Bác sĩ quay về bên cạnh trợ thủ nói, "Đi đem Lý Tra Đức bác sĩ mời tới."

Rất nhanh, vị kia tên là Lý Tra Đức nước Mỹ bác sĩ bước nhanh đi vào phòng giải phẫu, tất cả nhân viên đứng chỗ về sau phòng giải phẫu cửa lớn bị giam đi lên.

Thật lưỡng tính dị dạng? Kim Gia Huy còn đang mơ hồ bên trong, mặc dù có chút không biết rõ nguyên lý, thể nhưng cơ bản ý tứ còn là hiểu rõ, nói cách khác giải phẫu về sau Phong Vũ Lam liền đúng một cái hoàn toàn cô gái, cùng bình thường cô gái căn bản không có khác nhau, cũng là có thể, kết hôn sinh con?

Nhân họa đặc phúc? Kim Gia Huy trong lòng vậy mà có như vậy từng tia một thiết hi.

"Người nói, Phong Vũ Lam hội nguyện ý đương cô gái sao?" Lạc Lương Kiểm hỏi.

"Không biết. . . Hi vọng. . . Hấn nguyện ý. . ."

Phong Âm ngồi ở Kim Gia Huy bên người, nói: "Cảm tạ hai vị đúng lúc đem ta gia tiểu Lam đưa đến bệnh viện."

"Đây là làm vì bạn học phải làm." Kim Gia Huy có chút sầu lo Địa nói rằng, "Vạn nhất Phong Vũ Lam tỉnh rồi sau khi không chịu tiếp nhận thân phận của chính mình làm sao bây giờ. . ."

"Nói không chừng hội phiên muộn tự sát đây!" Lạc Lương Kiểm chen miệng nói.

Kim Gia Huy lờm hẩn một cái, "Miệng xui xẻo."

Phong Âm nhìn tựa hồ cũng không sốt sắng, mỉm cười nói: "Sẽ không, ta đệ đệ. . . Ân, muội muội, ta biết."

"Nhìn, tựa hồ ngài cũng không phải rất hồi hộp?" Kim Gia Huy dùng kính ngữ hỏi.

"Căng thẳng cũng vô dụng thôi, sự tình đã phát sinh, còn không bằng mỉm cười đối mặt tiếp xuống đem chuyện sắp xảy ra đây."

A Đan ngồi ở Lạc Lương Kiểm bên người, hỏi: "Các người là làm sao phát hiện Phong Vũ Lam?"

"Ta đi ngang qua hẻm nhỏ thời điểm nhìn thấy Phong Vũ Lam nằm trên đất, trên thân đang chảy máu." Kim Gia Huy nói.

"Cái kia một vùng không muốn sống tên côn đồ các kếp rất nhiều." Lạc Lương Kiểm nói bổ sung.

"Chuyện này hẩn là báo án." A Đan nói, "Hai người các người cùng đi với ta cảnh cục lập án đặc biệt đi."

"A? Chúng ta cũng muốn đi?" Lạc Lương Kiểm một bộ rất bộ đáng giết mình.

"Cung cấp khẩu cung, không phải làm sao bắt đến thương tổn Phong Vũ Lam người?"

"Đi thôi." Kim Gia Huy đứng dậy nói rằng.

. . .

Lập án đi tìm ba tiếng, mấy người trở lại bệnh viện thời điểm Phong Vũ Lam giải phẫu đã kết thúc, bác sĩ biểu thị lần này giải phẫu rất thành công, sẽ không lưu lại bất kỳ di chứng về sau.

"Đã muộn lắm rồi, các người về nhà đi, nơi này có ta là có thể." Phong Âm đối đãi Kim Gia Huy bọn hẩn nói.

"Ồ. . . Vậy ta đi rồi."

Kim Gia Huy do dự một chút, không hề lưu lại, A Đan cũng theo hai người rời đi.

Phòng bệnh lập tức trở nên quanh quẽ lên.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Tiêu đề quân về nhà tết đến

Sáng sớm hôm sau, Kim Gia Huy đuổi cái đại sớm, dùng nghỉ hè làm công còn lại một điểm tiền mua một chút sữa bò loại hình thăm hỏi phẩm liền đến đến bệnh viện.

Kim Gia Huy nhẹ nhàng gõ gõ môn, ước chừng qua sau ba phút, Phong Âm còn buồn ngủ Địa mở cửa, đánh cái thật to ngáp, nói: "Sớm ~ "

"Sớm." Kim Gia Huy giờ nâng đồ vật trong tay, hỏi, "Đồ ở nơi đâu?"

"Hữu tâm... Liền đặt ở bên giường đi." Phong Âm dụi dụi con mắt nói rằng.

"Tiểu Lam nàg... Thế nào rồi?" Kim Gia Huy đứng ở giường vừa hỏi.

"Ủm... Ngày hôm qua giải phẫu về sau vẫn ngủ thẳng hiện tại, cũng nhanh tỉnh rồi đi."

"Ủm"

Sau đó hai người liền rơi vào trầm mặc.

Phong Âm nâng cằm nhìn lấy cửa sổ mờ ra, Kim Gia Huy thì là nhìn lấy Phong Vũ Lam khuôn mặt nhỏ xuất thần, luôn cảm thấy nàng trở nên đẹp hơn.

"Bang bang bang." Ước chừng một canh giờ qua đi, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa, đánh vỡ cái này có chút động lại bầu không khí.

"Sớm, ta tới xem một chút Phong Vũ Lam." Lạc Lương Kiểm trên tay mang theo hai hộp dinh dưỡng phẩm, nói.

Diệp Văn mặt không hề cảm xúc Địa giờ lên nhãn hiệu: (nhìn tiểu Lam)

"Người tốt ~ chúng ta là đến nhìn tiểu Lam." Thủy Trĩ Thi tổng kết nói.

"Hoan nghênh ~" Phong Âm cười nói, "Tiểu Lam có rất nhiều thân thiết đồng học đây."

"Nơi nào nơi nào, hẳn là." Lạc Lương Kiểm chê cười nói, thần sắc cổ quái liếc mắt nhìn Kim Gia Huy.

Diệp Văn là làm sao biết Phong Vũ Lam nằm viện đây?

Nguyên lai Phong Vũ Lam cùng Lạc Lương Kiểm lẫn nhau bỏ thêm QQ, vào lúc này QQ đã bắt đầu thịnh hành toàn quốc, Lạc Lương Kiểm tự nhiên cũng có một cái, mà lại hai người ở một cái game đồng nhất cái phục vụ khí bên trong, cho nên thường thường có thể ở trong game nhìn thấy, bất quá Lạc Lương Kiểm là công đoàn Hội Trưởng, cho nên thường thường đều rất bận, muốn cùng công đoàn thành viên đồng thời dưới phó bản, chuyện này cũng là Lạc Lương Kiểm ngẫu nhiên nhắc tới, tại Diệp Văn truy hỏi dưới nói cho nàng chuyện này toàn quá trình.

Diệp Văn đối với loại kia hành vi vô cùng phẫn nộ, thế nhưng Lạc Lương Kiểm căn bản liền không biết đến cùng là ai làm, thậm chí ngay cả Kim Gia Huy cũng chỉ là nhìn thấy một cái bóng lưng mà thôi.

Thời điểm trước kia đều là muốn Phong Vũ Lam nếu là là cô gái thật tốt, không nghĩ tới bây giờ lại thành sự thực, chẳng lẽ trở lại quá khứ chính là vì thực phát hiện mình chưa hoàn thành nguyện vọng sao?

Sau đó Diệp Văn lại nhìn thấy Lạc Lương Kiểm thần sắc cổ quái nhìn Kim Gia Huy một chút, cái ót lại bắt đầu xoay vòng vòng mà chuyển chuyển động, hiện tại không thể nói chuyện, cho nên trong óc tổng hội muốn rất nhiều chuyện, sức quan sát cùng lực chú ý cũng tập trung không ít.

Từ bình thường tình huống nhìn tới... Chẳng lẽ Kim Gia Huy yêu thích Phong Vũ Lam? Nếu như nói như vậy... Ồ, đối với Kim Gia Huy tới nói có vẻ như là chuyện tốt a?

Giả lưỡng tính dị dạng sự tình Lạc Lương Kiểm cũng nói cho Diệp Văn, chủ yếu là sợ Diệp Văn về sau kỳ thị Phong Vũ Lam, cho nên nói cho Diệp Văn Phong Vũ Lam giải phẫu về sau là cùng bình thường cô gái không có khác nhau.

Giả lưỡng tính dị dạng, Phong Vũ Lam cũng hơi có nghe thấy, tại có một quãng thời gian chuyện như vậy truyền ra rất Hòa, nàng còn đặc biệt vào internet điều tra, là một loại khá là hiếm thấy chứng bệnh.

Như vậy tại nguyên lai thời không bên trong Phong Vũ Lam là giả lưỡng tính dị dạng sao? Tối thiểu Diệp Văn xưa nay chưa từng nghe nói Phong Vũ Lam là lưỡng tính dị dạng nghe đồn, chẳng lẽ là nhân vì chính mình nguyên nhân cho nên cải biến lịch sử?

"Là sai lầm của ta sao?" Diệp Văn tại thầm nghĩ nói, "Hay là cái này cũng không tính là sai lầm đi... Tối thiểu, nếu như Kim Gia Huy tiếp nhận lời của nàng, vẫn như cũ là một cái tốt kết cục."

"Anh ——" nằm tại trên giường bệnh Phong Vũ Lam đột nhiên thân · ngấm một tiếng, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra, ách cổ họng nói rằng, "Thủy..."

Một bên Kim Gia Huy sừng sốt một chút, trước tiên Phong Âm một bước bung lên trên bàn thủy, sau đó nhấn một chút giường bệnh khai quan.

"Sai rồi sai rồi! Đó là điều cuối giường!" Phong Âm hô lớn.

Kim Gia Huy lau một cái hân, vội vàng đem cuối giường để xuống, sau đó đem đầu giường thẳng tới, cầm trong tay chén nước liền tiến đến Phong Vũ Lam bên mép.

"Ừng ục ừng ục..." Phong Vũ Lam đuổi ra đầu lưỡi liếm một chút miệng chén, sau đó từng ngậm từng ngậm mà đem thủy nuốt xuống.

Bốn mắt nhìn nhau, Phong Vũ Lam vậy mà không cảm thấy có chút lúng túng, chỉ là có chút kinh ngạc, vừa nãy thực sự quá khát, không có nhìn là ai cho nàng nước uống, nguyên tưởng rằng là tỷ tỷ Phong Âm, không nghĩ tới vậy mà là Kim Gia Huy.

"Là hần vẫn bảo vệ ta sao?" Phong Vũ Lam trong đầu bốc lên một cái ý niệm như vậy, trong lòng có chút ấm áp.

"Cảm tạ..."

Kim Gia Huy sùng sốt một chút, vội hỏi: "Việc nhỏ mà thôi... Có lỗi sự kiện kia..."

"A? Ta... Làm sao?" Mới vừa tỉnh lại Phong Vũ Lam hiển nhiên còn chưa rõ hiện tại rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Tiểu Lam." Phong Âm đi tới Phong Vũ Lam trước mặt, nhìn quét một chút Diệp Văn bọn người, đạo, "Là dạng này... Bởi vì... Ngày hôm qua..."

"Ngày hôm qua, ngày hôm qua làm sao?" Phong Vũ Lam hơi nghi hoặc một chút.

Chẳng lẽ là bởi vì thống khổ quá mãnh liệt cho nên quên rồi sao?

"Chiều hôm qua..." Phong Âm mới vừa mở ra cái đầu, Phong Vũ Lam trên trán liền bắt đầu trực đổ mồ hôi lạnh.

Con người mất đi tiêu cự, nhếch miệng lại gọi không lên tiếng đến.

"Tiểu Lam, tiểu Lam, đi qua, hết thấy đều đi qua." Phong Âm dùng sức lay động Phong Vũ Lam thân thể.

"Ta... Ta làm sao?" Phong Vũ Lam biểu lộ có chút kinh hoàng, theo bản năng đưa tay đi chạm đến địa phương kia, thế nhưng tìm thấy nhưng là dày đặc băng gạc.

"Đừng lo lắng, tiểu Lam, người vẫn là một người bình thường, phải nói kỳ thực người liền đúng một cái bình thường con gái, chỉ là Thượng Đế cùng người mở ra một trò đùa mà thôi..."

"?" Phong Vũ Lam lộ ra nghi hoặc biểu lộ.

"Nói cách khác, người cùng phổ thông con gái cũng không có gì khác nhau, chỉ là bề ngoài có chút khác biệt mà thôi, hiện tại làm giải phẫu, liền khôi phục người chính bản thân." Phong Âm giải thích.

"Đúng vậy, tiểu Lam, không cần lo lắng, người bây giờ cùng phổ thông cô gái cũng không có khác nhau." Lạc Lương Kiểm khuyên lon.

"Coi như người khác không muốn người, ta cũng sẽ muốn người... Ạch!" Kim Gia Huy câu nói này mới vừa nói ra khỏi miệng, liền biết nói sai, vội vã ngậm miệng lại, biểu lộ có chút lúng túng.

Phong Âm kinh ngạc nhìn Kim Gia Huy hai mắt, nói: "Ồ ~ ân, như vậy các người cố gắng tâm sự đi, ta đi ra ngoài trước á."

Dứt lời, liền trực tiếp đi ra phòng bệnh, Phong Vũ Lam há miệng, thế nhưng cuối cùng vẫn là không có mở miệng giữ lại.

Diệp Văn mấy người cũng biết điều lui ra gian phòng, đem cái này tư nhân không gian để cho Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam hai người.

"Lam... Ta..."

Phong Vũ Lam nhẹ nhàng che lại Kim Gia Huy miệng, nói: "Không cần an ủi ta... Ta không có chuyện gì..."

Kim Gia Huy trở tay đem Phong Vũ Lam thủ đoạn nắm chặt, ánh mắt kiên định mà lại có chút cương quyết nói rằng: "Không muốn sẽ rời đi ta được không?"

Phong Vũ Lam có chút thẹn thùng cúi đầu, dùng muỗi to nhỏ thanh âm đáp: "Ừm...",

"Ta yêu người, lam."

"Ta... Cũng yêu người."

Hì vọng hiện tại cũng tương tự nằm tại trên giường bệnh trong thực tế tiểu Lam nhanh lên một chút tốt lên, giống như kiểu trước đây nhảy nhót tung bồng ~

Cuối cùng chúc đại gia tân niên vui sướng ~

Quản, hoa bách hợp đào: (303803814)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Nguyên đán văn nghệ hội diễn (thượng)

Lại là một cái nhẹ nhàng khoan khoái buổi sáng, Thu Dịch tại thu bài tập, một quyển một quyển địa điểm đi qua, tại danh sách biểu đi lên đánh cầu, sau đó giục những kia không có giao bài tập đồng học vội vàng đem bài tập đưa trước đến.

Kim Gia Huy một mặt con buồn ngủ, đội lên một cái mắt đen thật to quầng, vừa sao bài tập vừa ngáp, đoán chừng là tối ngày hôm qua lại cùng với Phong Vũ Lam đến rất muộn.

"Khúc khúc! ! Yên tĩnh một chút, nguyên đán lập tức tới ngay, có hay không đồng học nguyện ý biểu diễn tiết mục? Cái gì tiết mục cũng có thể a ~ hát, khiêu vũ, kịch bản, tướng thanh, ma thuật..." Tiểu đội trưởng vỗ vỗ bực giảng, lớn tiếng hỏi.

Trong phòng học vẫn như cũ rất huyền ảo, nữ tiểu đội trưởng không thể làm gì khác hơn là đem cầu viện ánh mắt tìm đến phía Vương Hâm.

"Yên tĩnh, yên tĩnh một chút!" Vương Hâm hô, "Nguyên đán văn nghệ hội diễn, có người nào muốn tham gia sao? Muốn tham gia liền đi tiểu đội trưởng nơi đó báo danh!"

Lần này cuối cùng cũng coi như là có người nghe thấy, bắt quá vẫn là không nghe rõ, không ngừng hỏi thăm là chuyện gì.

Àn... Nguyên đán văn nghệ hội diễn sao?

Cao trung ba năm, một lần đều không có tham gia qua đâu, đến cùng là cảm thấy phiền phức vẫn là nhát gan không dám lên tràng đây? Hay là hai người đều có đi.

Diệp Văn tại lời ghi chép bản đi lên viết vài chữ, sau đó dậm dậm Kim Tinh phía sau lưng, đem tờ giấy nhỏ đưa tới.

(nguyên đán văn nghệ hội diễn tham gia sao?)

"Ừm... Nguyên đán nha..." Kim Tinh liếc một chút tóc mái, đạo, "Không biết biểu diễn cái gì tốt đây."

Diệp Văn trong ký ức, cao trung ba năm, mỗi một năm nguyên đán văn nghệ hội diễn Kim Tinh đều có tham gia, ba lần đều là hát, mà lại tiếng vọng đều rất tốt.

"Không bằng liền hát chứ?" Dứt lời, Kim Tinh nhìn Diệp Văn một chút, "Ừm... Văn Văn cũng muốn tham gia sao?"

Hát... Diệp Văn bây giờ căn bản liền không có cách nào nói chuyện, càng khỏi nói hát.

(ta đến khiêu vũ)

Diệp Văn quyết định khiêu chiến một chút mình hoàn toàn không am hiểu Lĩnh Vực.

"Làm sao làm sao? Muốn tham gia nguyên đán văn nghệ hội diễn sao?" Nơi nào có náo nhiệt, nơi nào liền có Lục Vũ.

"Hát a, Diệp Văn nói nàng đến bạn nhảy ~ "

"Oa a! Ta cũng phải tham gia!" Lục Vũ hưng phấn nói rằng.

"Vậy người muốn hát vẫn là khiêu vũ đây?"

"Hát... Ô, ngũ âm không hoàn toàn a, vậy thì khiêu vũ đi..."

"Người thật sự hội khiêu vũ sao?" Kim Tinh đối với cái này biểu thị hoài nghi.

(vũ bước rất đơn giản.) Diệp Văn viết, bởi vì nàng nghĩ tới rồi ở phía sau đến vô cùng lưu hành trạch vũ, cái này vũ đạo không cần cái gì kỹ xảo, động tác đều rất đơn giản, chỉ cần thể hiện ra mạnh là có thể —— đương nhiên quan trọng nhất chính là khiêu vũ người đẹp dễ hơn đáng yêu.

Diệp Văn hiện tại thân thể tại theo một ý nghĩa nào đó tới nói, vẫn còn có chút ưu thế...

Nói làm liền làm, Kim Tinh là trăm phần trăm không hơn không kém hành động phải, mới vừa quyết định ra đến, liền lôi kéo Diệp Văn cùng Lục Vũ đi tiểu đội trưởng cái kia báo danh, tiểu đội trưởng chung quanh không ai, nhìn thấy mọi người đối với nguyên đán văn nghệ hội diễn lên đài biểu diễn không có hứng thú gì... Hoặc là nói, can đảm cũng không đủ?

"Tiểu đội trưởng sama! ~ chúng ta đến báo danh á ~" Kim Tinh phát tay nói.

"Nha, quá tốt rồi, rốt cục có người báo danh rồi! Các người cái thứ nhất báo danh có thể nhiều hơn phân a, nếu như thu được tốt thứ tự A Đan còn có những khác khen thưởng yêu!" Tiểu đội trưởng thấy có người đến báo danh, lập tức tinh thần tỉnh táo, "Đến đây đi! Muốn biểu diễn cái gì tiết mục? Mấy người? Tiết mục tên gọi cái gì?"

"Ừm... Hát thêm khiêu vũ... Ba người."

"Ta là khiêu vũ!" Lục Vũ nói bổ sung, "Còn có Diệp Văn cũng vậy."

"Ồ a! Diệp Văn cũng tham gia a!" Tiểu đội trưởng đáp, sau đó tại danh sách biểu đi lên tìm tới ba người danh tự, đánh tới câu, viết đến tiết mục nội dung —— hát khiêu vũ.

"Ca khúc tên?" Tiểu đội trưởng hỏi lần nữa.

"Ồ, ca khúc tên cũng phải biết sao?"

"Đến thời điểm muốn báo lên, dạng này Hội Học Sinh mới có thể bài tiết mục, người chủ trì mới có thể phối lời kịch nha." Tiểu đội trưởng giải thích.

Kim Tinh liếc mắt nhìn Diệp Văn, nói: "Còn chưa nghĩ ra đây..."

"Vây cũng không liên quan, ngày mai ngày một nói cho ta cũng có thể."

(ca khúc tên: Thiên Không thành) Diệp Văn đột nhiên đem lời ghi chép bản đặt ở tiểu đội trưởng trên bàn.

Tiểu đội trưởng ngẩng đầu nhìn Diệp Văn, sau đó hỏi: "Ừm... Đây là cái gì ca đây? Mà, các người xác định chưa?"

Kim Tinh hơi nghi hoặc một chút, hỏi: "Văn Văn, bài hát này... Ta không biết hát đây."

(không liên quan.) Diệp Văn tin tưởng Kim Tinh âm nhạc thiên phú, mà lại chinh thủ ca là không có ca từ, chỉ cần ngâm nga là có thể. Nguyên đán văn nghệ hội diễn tại tuần tới, một tuần thời gian chuẩn bị hẳn là đủ.

"Vây thì... Cái này thủ chứ?" Kim Tinh dùng không xác định ngữ khí nói rằng.

Diệp Văn dùng sức mà gật gật đầu.

Cuối cùng tiểu đội trưởng ở phía sau viết đến —— "Ca khúc: Thiên Không thành "

Diệp Văn PSP bên trong liền có bài hát này, trở lại chỗ ngồi về sau nàng đem bài hát này thả cho ba người nghe, phong cách cùng hiện tại lưu hành âm nhạc có khác nhau rất lớn.

"Không có ca từ?" Kim Tinh hỏi.

Chinh thủ ca đều là "Á á á lố lố lố" loại hình ngâm nga.

"Không có ca từ... Thật giống cũng không phải quá khó a? Chỉ cần đi theo tiết tấu là có thể?" Lục Vũ có chút nóng lòng muốn thử, "Nếu không ta cũng tới hát chứ?"

(có thể) hai người ngâm nga hiệu quả có thể càng khá một chút.

"Muốn không hiện tại liền thử một chút xem?" Lục Vũ đề nghị.

"Ừm... Thử một chút xem sao."

Thế là ngày hôm nay cả ngày khóa dư thời gian đều bị dùng để luyện tập bài hát này, Lục Vũ cùng Kim Tinh đều cảm thấy đã rất nhàn nhuyến.

"Không bằng lại hát một bài ca chứ? Hai thủ ca? Cái này thủ thực sự quá đơn giản đâu, hừ hừ hanh." Lục Vũ tràn đầy tự tin Địa nói rằng.

Diệp Văn cắn cắn đầu bút, gật gật đầu, Thiên Không thành coi như làm đệ nhất thủ đi, cái kia đệ nhị thủ xướng cái gì đây?

Diệp Văn đại não cao tốc chuyển động, suy nghĩ tại năm 2004 đã có để nghe ca khúc.

(những kia bông hoa?) cuối cùng, nàng trên giấy viết xuống như thế một hàng chữ.

"Những kia bông hoa?" Bài hát này Kim Tinh đúng là nghe qua, "Ta thật giống hội xướng đây."

Dứt lời, Kim Tinh liền thừ hát đi ra: "Cái kia mảnh tiếng cười để ta vang lên ta những kia bông hoa, tại ta sinh mệnh mỗi một góc lẳng lẳng vì ta cầm lái..."

Kim Tinh thanh tuyến rất có từ tính, đương dùng tới già thanh thời điểm đúng là rất có vài phần chuyện cũ đã qua tang thương hương vị.

"A a... Bài hát này thật là khó..." Âm thanh Lục Vũ vò đầu.

(Kim Tinh đơn ca) Diệp Văn tuyên bố quyết định sau cùng.

Sau khi về đến nhà, Diệp Văn tại internet tìm một chút vũ đạo video, sau đó chọn mấy cái động tác đơn giản tổ hợp lại với nhau, làm hai thủ ca vũ đạo động tác.

Diệp Văn hiếm thấy Địa chuyên tâm chiếu tấm gương luyện tập một buổi tối, quay về tấm gương nhìn lấy cũng chưa quen thuộc mình, lại như là tại nhìn video như thế.

Ngày thứ hai, Diệp Văn liền đem những này vũ đạo động tác giao cho Lục Vũ, đều không phải rất phức tạp động tác, dù cho như thế, cũng hoa phí đi thời gian thật dài mới để Lục Vũ đem động tác hoàn toàn nhớ kỹ.

Sau đó liền đứng không ngừng luyện tập, tại thứ sáu thời điểm diễn tập một chút, hiệu quả coi như không tệ, chỉ cần hiện trường bình thường phát huy không luống cuống là có thể.

"Chủ nhật cùng đi ra đến luyện tập lại một chút đi?" Lục Vũ đề nghị, xem ra đối với lần này biểu diễn nàng vẫn là thật để ý đây.

Diệp Văn gật đầu, Kim Tinh không có ý kiến, thế là liền nói như vậy định.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Nguyên đán văn nghệ hội diễn (trung)

Chủ nhật buổi sáng, Diệp Văn ở nhà ăn qua Thủy Trĩ Thi làm bữa sáng bánh gatô liền ra ngoài —— đương nhiên, vẫn là ở Thủy Trĩ Thi cùng đi.

Cuối tuần sáng sớm trên đường cái có chút trống rỗng, hiếm thấy nghỉ ngơi để rất nhiều người đều chưa ở nhà không muốn ra ngoài, khó có thể tượng tượng tại thứ hai thời điểm nơi này là như vậy tắc không thể tả.

Diệp Văn trong tay cầm lấy một hộp sữa bò, trong miệng cắn hấp quản, từng điểm từng điểm Địa hút vào trong miệng, chậm rãi cùng Thủy Trĩ Thi cuống đến trường học.

"Văn Văn ~" ở cửa trường học chờ đợi Kim Tinh hướng Diệp Văn vẫy vẫy tay.

Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi tiến lên, Thủy Trĩ Thi tự giới thiệu mình: "Ta là Văn Văn tỷ tỷ, đến khi các người biểu diễn người xem yêu."

"Ừ, vừa vặn có thể cho chúng ta đề điểm kiến nghị đây." Kim Tinh cao hứng nói rằng.

(Lục Vũ nữa nha)

"Lục Vũ a... Còn chưa tới đây." Kim Tinh bốn phía nhìn một chút, hỏi đáp.

Ước định thời gian là tại sáng sớm chín giờ, hiện tại đã tám giờ năm mươi lăm phân, bắt quá Lục Vũ yêu thích đến muộn tặc xấu Diệp Văn là biết đến, nhìn là không có khả năng lắm tại chín giờ thời điểm đến đúng giờ —— nàng chỉ có tại cần sao bài tập thời điểm mới hội rất sớm đi tới trường học.

"Ha... Hô —— hô —— hô ——" xa xa một cái chỗ ngoặt, Lục Vũ thờ hồng học Địa cười xe vọt tới, sau đó xe thắng gấp đứng ở Diệp Văn trước đó.

"Ha ha —— ta đến á!" Lục Vũ hồng hộc thở hổn hển lớn tiếng nói.

Diệp Văn liếc mắt nhìn xa xa cái kia chuồng lớn lâu, mặt trên kim phút chỉ ở "Thập" vị trí.

(đến muộn mười phút) Diệp Văn mặt không hề cảm xúc Địa giờ lên lời ghi chép bản.

"Khục khục! Ngoài ý muốn, ngoài ý muốn, không cẩn thận ngủ quên mà, ha... Ha ha..." Lục Vũ cười khan nói.

"Ồ, Lục Vũ người vậy mà hội cười xe đạp a?" Kim Tinh vòng quanh Lục Vũ đi rồi một vòng, ngạc nhiên nói rằng.

"Hừ hừ, đó là đương nhiên á, còn có cái gì là ta sẽ không." Lục Vũ mặt kiêu ngạo mà nói rằng.

"Người hãy tỉnh lại đi, người nguyên lai có xe đạp tại sao không kỵ xa đến trường?" Kim Tinh hỏi.

"Mà, mới vừa mua xe đạp a, bên trong thi về sau hợp phụ huynh lão sư biểu dương ta, ta mẹ đáp ứng mua cho ta, hiện tại mới mua được, ă, còn muốn cảm tạ Diệp Văn đâu, đoán đề thật sự tốt chuẩn."

Diệp Văn yên lặng mà ngồi ở phía sau xe đạp chỗ ngồi, vỗ vỗ Lục Vũ bả vai (có thể mang người sao?)

"Không thành vấn đề ~! Kỹ thuật lái xe của ta nhưng là tương đối tốt yếu!" Lục Vũ tràn đầy tự tin Địa vỗ vỗ hào không mỡ bộ ngực, phát ra gõ trống "Thùng thùng" thanh.

"Đi nơi nào?" Kim Tinh nheo nheo Lục Vũ khuôn mặt nhỏ, quay đầu đối đãi Diệp Văn hỏi.

(công viên nhỏ)

Công viên nhỏ liền đứng trường học bên cạnh một toà miễn phí công viên, công viên không lớn, dùng chạy một phút liền có thể từ đầu chạy đến vĩ, ở giữa là một chỗ trống trải tiêu quảng trường, bên trái có một cái tiểu rừng trúc, tiểu trong rừng trúc cũng có một mảnh đất trống nhỏ, những nơi còn lại thì lại phân tán một số chòi nghỉ mát cùng tập thể hình khí tài.

Lục Vũ kỵ xa trình độ xác thực còn có thể, tại hầu như là bộ hành tốc độ xuống cũng có thể lão đảo Địa mang theo Diệp Văn tiến lên.

Thời gian cũng đã không còn sớm, tiểu trong quảng trường chỉ có một cái lão đảo Địa đánh thái cực ông lão, ở một bên trong lương đình mấy cái ông lão lão thái uống trà trò chuyện, một bộ thân nhiên tự tại đáng đáp.

Diệp Văn cùng Lục Vũ từ từ mình trên xe xuống, đẩy xe đạp đi tại trong công viên cục đá trên đường nhỏ, đi tới trong rừng trúc nhỏ.

Tại trong rừng trúc nhỏ có một cái tiểu đất trống, đất trống bên cạnh có hai tấm bàn đá, vài tờ ghế đá, xe đạp liền đứng ở bên cạnh cái bàn đá.

"Bắt đầu trước tập luyện chứ?" Kim Tinh hỏi.

Diệp Văn gật gật đầu: (diễn tập)

Sau đó Diệp Văn từ trong túi tiền móc ra PSP, mở ra âm nhạc bên ngoài, Thiên Không thành khúc nhạc dạo vang lên.

Diễn tập một lần về sau, ba người ngồi vào trên băng đá nghỉ ngơi.

"Cái này..." Thủy Trĩ Thi nhìn về phía Kim Tinh.

"Ta tên Kim Tinh." Kim Tinh liền vội vàng giới thiệu, "Phía trước quên giới thiệu, vị này chính là Lục Vũ."

"Hừm, Kim Tinh thanh âm rất kỳ ảo đâu, không tồi không tồi, toàn thể đều rất tốt, không cái gì quá chỗ có thể xoi mói." Thủy Trĩ Thi tán dương.

"Ta nữa nha ta đây!" Lục Vũ hét lên.

"Hừm, Lục Vũ khiêu cũng rất tốt yếu!" Thủy Trĩ Thi giờ ngón tay cái lên.

Thế là tiếp xuống lại diễn tập một lần, xác định không có vấn đề về sau mọi người liền ngồi vây quanh tại bên cạnh cái bàn đá ăn xong rồi đồ ăn vặt.

Lục Vũ đem đặt ở xe rở bên trong túi sách nắm đi, từ bên trong móc ra thật nhiều đồ ăn vặt cùng đồ uống.

(người là đến chơi xuân sao?) Diệp Văn đầu đen rau muống nói.

"Đi ra chơi mà, đương nhiên muốn dẫn ăn á! Đến đến đến, tùy tiện ăn!" Lục Vũ hào phóng Địa chào hỏi.

Thủy Trĩ Thi rất nhanh sẽ cùng Kim Tinh các nàng tán gẫu đến cùng một chỗ, mặt mày hớn hở Địa khoa tay, trong miệng cũng là thao thao bất tuyệt.

Không hổ là chân chính cô gái, chính hấn một giả mạo liền đứng không cách nào so sánh được, cái kia chút gì mỹ phẩm, thần tượng minh tinh, bất quá tin

tức, tốt nhiều hơn mình liền nghe đều chưa từng nghe tới.

Thủy Trĩ Thi cùng Kim Tinh Lục Vũ tuổi tác chênh lệch cũng không lớn, cho nên có không ít tiếng nói chung.

"Ha ha! Nguyên lai Diệp Văn đáng yêu như thế a!" Lục Vũ cười to nói.

Hả? Làm sao? Tại nói mình sao? Diệp Văn phục hồi tinh thần lại.

"Nghĩ gì thế? Xuất thần như vậy?" Kim Tinh mỉm cười nói.

Diệp Văn lắc đầu, biểu thị không có suy nghĩ gì, chỉ là đơn thuần đỡ ra mà thôi.

Nữ nhân nói chuyện phiếm lại như nở hoa như thế, đề tài càng ngày càng nhiều, từ mới bắt đầu mỹ phẩm, đến minh tinh, đến thành thị giao thông, đến đường dành riêng cho người đi bộ một cái nào đó điểm lão bản, đến hiện tại tán gẫu lên Diệp Văn sự tình.

Thủy Trĩ Thi giảng thuật, Kim Tinh cùng Lục Vũ bàng thính.

Đều là một số chuyện của quá khứ, nói chuẩn xác đại đa số là Diệp Văn còn không là Diệp Văn trước đó cổ sự.

"Đúng rồi, Văn Văn lần đầu tiên tới cái kia thời điểm, nhưng là dọa đến hôn mê bất tỉnh đây... Có thể là đột nhiên nhìn thấy mình chảy máu coi chính mình sẽ chết đi, lúc ngủ còn ôm cánh tay của ta mang theo tiếng khóc nức nở nói mình không muốn chết đây!" Thủy Trĩ Thi thao thao bất tuyệt Địa nói rằng.

Cái này đúng là mình trở thành "Diệp Văn" chuyện sau đó.

Diệp Văn lặng lẽ lau mồ hôi, chuyện này đúng là có chút lúng túng, là một người tiếp nhận qua hiện đại sinh lý tri thức giáo dục... "Nam tính", tại sự tình phát sinh tại trên người mình thời điểm vậy mà chưa kịp phản ứng, còn nằm mơ nói nói mơ, nàng cũng không phải ký được... Có thể thật sự có đã nói đi.

"Ha ha, người nói Diệp Văn đều thẹn thùng đây!" Lục Vũ lần nữa cười to.

"Còn có Văn Văn khi còn bé, vào lúc ấy ta lần thứ nhất nhìn thấy nàng, ở một cái tiểu trong hương thôn, có một đứa bé trai đứng đi tiểu, sau đó nàng cũng muốn đứng thử xem, kết quả đưa tay luôn vào trong quần lại cái gì cũng không móc ra..."

"Phốc!" Mới vừa uống một hớp đồ uống Diệp Văn trực tiếp phun ra ngoài, "Khục khục khục khục!"

Thân thể này chủ nhân cũ khi còn bé cũng thật là đáng yêu a! Vấn đề là như thế xấu hổ sự tình tại sao là ta chịu oan ức!

Kim Tinh cười đến nhánh hoa run rẩy, Lục Vũ thì là cùng với dừng cảm Địa ngửa mặt lên trời cười to, thực sự là, rõ ràng vóc người đáng yêu như thế, cười làm sao giống cái nữ hán tử đây!

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Nguyên đán văn nghệ hội diễn (hạ)

Thứ hai buổi sáng, trên đường có chút tắc, đi làm tộc môn vội vã Địa đi qua, ven đường sớm một chút trước sạp vây quanh hứa nhiều lo lắng người đang đợi môn.

Văn Lan Học Viện nguyên đán văn nghệ hội diễn là tương đương long trọng, tiểu học sơ trung bộ cùng cao trung bộ đồng thời tham gia, vì thế mỗi lần đều muốn thuê lại một cả thị thể dục quán, mỗi lần nguyên đán văn nghệ hội diễn có thể biểu diễn ròng rã một ngày.

Ngoại trừ tiểu học bộ học sinh tiểu học là từ trường học tổ chức mang tới thể dục quán ở ngoài, sơ trung bộ cùng cao trung bộ đều là tự mình xuất phát, tại chỉ định thời gian trước đó đến, cùng lớp của mình cấp hội họp.

"Sáng sớm hôm nay lộ rất đỏ đây!" Thủy Trĩ Thi từ trên lầu hướng dưới lầu nhìn, trên đường lớn ngựa xe như nước, một cái nho nhỏ đèn xanh đèn đỏ liền muốn chờ đợi hồi lâu.

"Ky xa đi thôi!" Thủy Trĩ Thi đề nghị.

Diệp Văn biểu thị không có dị nghị.

Thế là Diệp Văn liền ngồi lên rồi Thủy Trĩ Thi con lừa nhỏ xe đạp, theo xe đạp dòng lũ, hướng về thị thể dục quán tiến lên.

Thể dục quán trước đó đã hội tụ không ít học sinh, có không ít học sinh là đang đợi bằng hữu của chính mình, còn có một chút là lớp đại biểu, là dùng để tiếp dẫn những kia không tìm được lộ đồng học.

"Văn Văn, nơi này ~" Kim Tinh phát tay nói, Lục Vũ hiếm thấy Địa rất sớm đến, đứng ở Kim Tinh bên người.

"Kết thúc điện thoại đi động gọi nhắn tin cho ta nha." Thủy Trĩ Thi nheo nheo Diệp Văn khuôn mặt nhỏ nói, "Ta sẽ ở đó một bên tân hoa nhà sách đọc sách."

(trên đường cẩn thận) Diệp Văn đem tờ giấy nhét ở Thủy Trĩ Thi trong lòng bàn tay.

...

Mới đầu tự nhiên là dài dòng lãnh đạo nói chuyện, đầu tiên là hiệu trưởng nói chuyện, lại là thầy chủ nhiệm nói chuyện... Qua đi tới hơn nửa canh giờ, mới tiến vào đề tài chính.

"Được, tiếp xuống nguyên án văn nghệ hội diễn, chính thức bắt đầu!"

Nguyên bản buồn ngủ bọn học sinh lập tức tinh thần tỉnh táo, diễn xuất tiết mục không phải dựa theo niên cấp đến, mà là lẫn nhau xen kẽ, có chút tương tự xuân muộn như vậy tiết mục bố trí phương thức, đầu tiên biểu diễn tiết mục là lớp 12 học tử môn vũ đạo biểu diễn, một đám vóc người thướt tha học tử môn mặc hồ hang trên y phục dài, nhảy lên nóng bỏng vũ đạo, lập tức đưa tới các nam sinh một mảnh khen hay, có vài mã camera mau mau ghi lại đoạn này vũ đạo, tạm gác lại về nhà cẩn thận "Quan sát" .

Người chủ trì là Hội Học Sinh Hội Trường cùng Hội Học Sinh Phó Hội Trường, Hội Học Sinh Hội Trường ăn mặc phảng phất Hòa diễm bình thường nhan sắc jacket, ăn mặc qua đầu gối hắc · tia cùng màu đen bó sát người quần soóc, hiển lộ hết nữ vương phong thái.

Bên cạnh Phó Hội Trường cũng là trong trường học bài được với tên anh chàng đẹp trai, ăn mặc một thân trắng tấp âu phục, đứng ở Hội Trường bên người cảm giác họa Phong đều hoàn toàn khác nhau.

"Thường thức lớp 12 học tử môn nóng bỏng vũ đạo, tiếp xuống mời xem năm nhất học muội môn 'Trước cửa đại kiều dưới' ." Phó Hội Trường chiếu trong tay lời kịch đọc nói.

"Kim Tinh ~ Kim Tinh ~" ngồi ở năm, sáu cái chỗ ngồi ở ngoài tiểu đội trưởng hô.

"Hà?" Kim Tinh quay đầu nhìn về phía tiểu đội trưởng.

Tiểu đội trưởng đem một tấm bảng ném tới, nói: "Đây là tiết mục trình tự nhãn hiệu, các người là thứ hai mươi sáu cái tiết mục, chờ một lúc muốn lên tràng ta hội gọi người."

Hai mươi sáu hào ra trận, trình tự vẫn là toán khá cao.

Lục Vũ có vẻ hơi căng thẳng, "Nhiều người như vậy a... Có thể hay không không đi lên a..."

Kim Tinh sờ lên Lục Vũ tóc, nói: "An tâm an tâm, đừng sốt sắng như vậy mà, lại như ngày hôm qua diễn tập như vậy là có thể á."

"Hô... Vừa nghĩ tới muốn lên tràng, chân đều có chút run đây..." Lục Vũ nện cho chuy hơi run bấp đui nói.

Diệp Văn lặng lẽ đem tay phải Địa Tàng đến sau lưng, bởi vì nàng cũng có chút khẩn trương, mặc dù bấp đui không có run, thế nhưng tay phải lại chiến run rẩy không ngừng, Kim Tinh cũng thật là lợi hại đâu, nhìn không có chút nào căng thẳng.

"Tinh... Người không sốt sắng sao được?" Lục Vũ hỏi.

"Ừm... Có một tí tạo như thế đi." Kim Tinh suy nghĩ một chút, nói rằng.

"Hoàn toàn nhìn không ra!"

Lớp dưới biểu diễn thời gian nó tương đối muốn ngắn một điểm, mà bài ở mặt trước cũng là lấy lớp dưới tiết mục chiếm đa số, ước chừng khoảng một tiếng, cũng sắp đến phiên Diệp Văn các nàng.

"Đã hai mươi bốn cái tiết mục, các người tới trước hậu trường chuẩn bị một chút đi!" Tiểu đội trưởng nhắc nhở.

Thế là Diệp Văn ba người liền đi tiến vào hậu trường, hậu trường có nam nữ phòng thay quần áo cùng một cái chờ đợi thất, có chút tiết mục danh sách là

ba mươi vị cũng rất sớm ở chỗ này chờ đợi.

Đương nhiên là có đề chuẩn bị trước diễn xuất quần áo, Diệp Văn cùng Lục Vũ là hồng Bạch ô vương quần + áo sơ mi trắng + Bạch tía, Kim Tinh thì là màu đen váy ngắn + hồng áo somi + màu đen thắt lưng miết, ân, hơi hơi có như vậy một điểm ca rất phong vị.

Chờ chờ thời gian đều là dài đằng dặc, ở phía sau đài chờ đợi thời gian tựa hồ so với phía trước một canh giờ còn muốn trường, rốt cục, có người nói cho Diệp Văn ba người mấy người cái trước tiết mục người hạ xuống, các nàng là có thể lên sân khấu.

Diệp Văn tâm thần bất định bất an Địa đạp lên bậc cấp, từ nơi này đi lên liền đứng sân khấu, đều sẽ bị rất nhiều người nhìn chăm chú.

Đi tới trên đài, Diệp Văn nhìn một chút Lục Vũ, phát hiện đến trên đài Lục Vũ trái lại không sốt sắng, một mặt tự nhiên đáng vẻ.

Minh thực tế tuổi tác nhưng là phải so với nàng lớn hơn nhiều a! Tuyệt đối không thể mất mặt! Diệp Văn tàn nhẫn mà ngắt một chút bắp đùi, dùng cảm giác đau để cho mình bình tĩnh lại.

Thiên Không thành âm nhạc vang lên, Kim Tinh thanh âm cũng đi theo khúc nhạc dạo đồng thời vang lên.

"Á —— á ——" đệ nhất thủ Thiên Không thành càng giống như là nóng người, vũ đạo động tác đều rất đơn giản rất nhẹ hoãn.

Diệp Văn giang hai cánh tay, nhẹ nhàng xoay chuyển một vòng, sau đó đi tới ở giữa, cùng Lục Vũ lẫn nhau nắm bàn tay, thân thể phân biệt hướng về hai bên phải trái nghiêng, sau đó hai người nắm tay xoay chuyển một vòng, lại từng người tách ra, ngồi chồm hổm trên mặt đất, lại chậm rãi đứng lên đến..

Một khúc Thiên Không thành rất nhanh sẽ kết thúc, Diệp Văn trên trán đã che kín đầy mồ hôi hột, thế nhưng nàng nhưng không có đưa tay đi mò, bởi vì trên thính phòng có rất nhiều người tại nhìn lấy đây!

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn hướng về thính phòng, lập tức cảm thấy bắp đùi có chút như nhũn ra, nhiều như vậy con mắt tại nhìn lấy mình, cũng không có thiếu người cầm camera quay chụp.

Lần này Diệp Văn tàn nhẫn mà cắn một chút đầu lưỡi, để cho mình từ loại kia cảm giác hôn mê bên trong tránh ra, không lại ngửa đầu nhìn về phía thính phòng, mà là nhìn thẳng phía trước, tận lực để cho mình không cần sốt sắng.

Sau đó lại là Kim Tinh đơn ca thời gian, những kia bông hoa giai điệu vang lên.

"Cái kia mảnh tiếng cười để ta nghĩ tới ta những kia bông hoa, tại ta sinh mệnh mỗi một góc lẳng lặng vì ta cầm lái. Ta từng cho rằng ta hội vĩnh viễn canh giữ ở nàng bên cạnh..."

Kim Tinh thanh âm phảng phất có thời gian lắng đọng cảm, mặc dù là nữ bản, thế nhưng vẫn đem bài hát này hoàn mỹ thể hiện ra.

"Các nàng đã bị gió thổi đi, rải rác ở thiên nhai..."

Diệp Văn cùng Lục Vũ làm một cái lá rụng bay xuống động tác.

"Có chút cổ sự còn không nói, cái kia coi như xong đi, những kia tâm tình trong năm tháng đã khó phân biệt thật giả..."

"Các nàng đều lão đi, các nàng ở nơi nào nha? Chúng ta liền dạng này, từng người bốn thiên nhai."

Diệp Văn cùng Lục Vũ hướng về hai bên đi ra, thân thể theo tiết tấu đung đưa, trong tay làm khinh hoãn động tác.

"Chúng ta liền dạng này, từng người bốn thiên nhai..."

Một khúc xong xuôi, tiếng vỗ tay sấm dậy.

Thành công... ! Ta tại nhiều người như vậy trước đó hoàn chỉnh biểu diễn ra một cái tiết mục mà lại không có luống cuống! Diệp Văn tâm tình có chút kích động.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Trường học bóng bàn tái (thượng)

Nguyên đán sau khi kết thúc, cuối kỳ cuộc thi cũng càng ngày càng tới gần, Văn Lan Học Viện phương châm giáo dục vẫn là rất thú vị, tới gần cuối kỳ thi học tập bầu không khí căng thẳng, thế là lại tổ chức một chút giải trí hoạt động.

Có kỳ tương tự tái cùng cầu tương tự tái, cầu loại chỉ có bóng bàn cùng cầu lông loại này nó tương đối ung dung một số hạng mục, kỳ loại liền bao quát cờ vua, cờ vây, cờ năm quân...

Những hạng mục này chính là vì giảm bớt học sinh áp lực, để bọn hắn không muốn cả ngày bị ép buộc Địa ngâm mình ở học tập bên trong, tình cờ cũng phải giải trí một chút, buông lỏng một chút tâm tình.

Không thể không nói vào lúc này Văn Lan Học Viện là chân chính "Dục người" trường học, mặc dù thành tích học tập cũng có yêu cầu tương đối, thế nhưng chỉ cần là hợp lệ thì sẽ không có vấn đề quá lớn, rất nhiều chuyện đều là đứng ở học sinh góc độ đi suy nghĩ, mà không phải vì thành tích mà để học sinh học vẹt.

Ở phía sau đến Văn Lan Học Viện liền không giống nhau, cái này làm cho học viện tư thực đã biến thành học viện công lập, không ít người đều dựa vào quan hệ đi vào mạ vàng, nhìn thấy cũng chỉ là học sinh thành tích vì chính mình mang đến đúng lúc chỗ, các loại áo lam thốt Kergati giải thi đấu, viết văn thi đua, khẩu ngữ giải thi đấu càng ngày càng nhiều, bọn học sinh áp lực cũng càng ngày càng nặng, thường thường đến xã hội đi lên, trong trường học liều mạng học được rất nhiều thứ cũng không dùng tới, mà những người ngoài kia giao tiếp, đạo lý đối nhân xử thế, xã hội đạo đức đồ vật, nhưng không có bị truyền vào đến đầu óc của bọn họ bên trong, đây chính là sau đó có rất lớn lên án mấy móc thức giáo dục.

Ân... Bóng bàn tái a, cái này Diệp Văn đúng là đã tham gia, năng bóng bàn trình độ vẫn là có thể, mặc dù chỉ ở lớp 11 thời điểm có đã tham gia.

Nói đến, từ khi đi vào xã hội sau khi, có thời gian thật dài không có đánh qua bóng bàn đây.

Diệp Văn cầm lấy Thu Dịch trên bàn vợt bóng bàn, thử vung vẩy một chút, cảm giác đã vô cùng mới lạ.

"Ồ? Diệp Văn, ngươi cũng muốn đánh bóng bàn sao?" Thu Dịch cúi đầu từ trong bọc sách lấy ra một cái màu da cam bóng bàn, nhìn lấy chính đang vẩy vẩy vợt bóng bàn Diệp Văn hỏi, "Sai rồi sai rồi, vợt bóng bàn không phải như thế nắm..."

Thu Dịch cầm lấy một cái khác vợt bóng bàn, làm một cái làm mẫu động tác, đây là tiêu chuẩn điệu bộ.

A! Diệp Văn hơi kinh ngạc, mình vậy mà hội nắm sai vợt bóng bàn, cẩn thận ngẫm lại, mình vừa nãy đúng là nắm sai rồi, ký ức, khi theo thời gian dần dần đi xa đây... Sẽ có hay không có một ngày mình triệt để quên nam thân lúc sự tình đây? Có thể hay không cho rằng đó chỉ là một giấc mộng đây...

Diệp Văn cười khở một cái, đem vợt bóng bàn trả lại Thu Dịch.

Sau khi tan học, tại cửa trường học tiểu điểm bên trong mua một bộ vợt bóng bàn cùng một hộp bóng bàn.

(thủy thủy biết đánh bóng bàn sao?)

"Ừm... Hội đi, hội một điểm, bắt quá trên căn bản không thắng qua..."

(đến đánh bóng bàn đi.)

Tại tiểu khu công viên nhỏ bên trong có vài tờ bóng bàn trác, bình thường ngoại trừ mấy cái ông lão tình cờ đánh đánh ở ngoài, trên căn bản là không có ai hội đi dùng.

Nắm chặt vợt bóng bàn, dọn xong điệu bộ, bị lãng quên ký ức tựa hồ lại trở về đầu óc, vung cầu, phát bóng, câu tay...

Diệp Văn từ mới bắt đầu phi thường mới lạ đến lúc sau phi thường thông thạo vền vẹn chỉ dùng thời gian một tiếng.

"Văn Văn... Trước đây luyện qua bóng bàn sao?"

(coi như thế đi.)

Thủy Trĩ Thi thoải mái nói: "Hô... Ta còn tưởng rằng ngươi hay dùng một canh giờ liền đạt đến trình độ loại này đây..."

Loại chuyện kia, không có khả năng lắm á, muốn thành công phải trả giá nỗ lực a, không có cái gì là một quyết mà liền, dù cho là thiên tài cũng không thể.

Thân thể này tố chất thật sự là quá nhu nhược, đánh một canh giờ bóng bàn liền mồ hôi đầm đìa, liên tục phát tay để cánh tay đều có chút đau nhức, hận không thể liền dạng này trực tiếp nằm trên đất không bò lên.

Ngẫm lại mình trước đây thân thể... Đừng nói một canh giờ, đánh cả ngày bóng bàn đều không mệt như vậy.

Liền ngay cả Thủy Trĩ Thi tố chất thân thể đều so với mình hiện tại ắt phải tốt hơn nhiều, ân, nhất định là thân thể này chủ nhân cũ làm thiên kim đại tiểu

thư khuyết thiếu rèn luyện nguyên nhân.

Thoại nói mình gần nhất có vẻ như cũng không làm sao rèn luyện qua a, áo đến thì đưa tay com đến há mồm, cái gì đều không cần quan tâm, muốn mua cái gì thì mua cái đó. Hiện tại hoàn hảo điểm, bước đi tới trường học, ở tại biệt thự thời điểm càng là toàn bộ hành trình đưa đón, đến nhà lại chứa ở nhà...

Diệp Văn phao trong bồn tắm, liền cũng không muốn nhúc nhích đạn một chút, nước nóng phao Địa toàn thân đều dễ chịu cực kỳ.

Vừa nảy muốn lập ra một cái rèn luyện kế hoạch ý nghĩ từ lâu tan thành mây khói, nếu là mỗi lần đều như thế luy mình vẫn là đảng hoàng Địa ở nhà chơi máy vi tính đi.

Là từ khi nào thì bắt đầu trở nên như thế trạch đây? Đại khái là thời trung học qua đi đi, đại học thời điểm cả ngày ngay khi trong phòng ngủ chơi máy vi tính, không phải liền muốn đi quán Internet chơi máy vi tính, đợi được công tác thời điểm, công tác rất bận, nghỉ tháng ngày lại không muốn đi ra ngoài, mỗi lần đều muốn "Hiếm thấy nghỉ, vẫn là ở trong nhà nghỉ ngơi thật tốt a" ...

Ngày thứ hai ở trong trường học, Diệp Văn tràn đầy tự tin Địa tại Vương Hâm chỗ ấy ghi danh, tham gia bóng bàn thi đấu, trường học bóng bàn thi đấu là không phân biệt nam nữ, nói không chừng mình có thể đối đầu Thu Dịch đây!

Bất quá lâu như vậy không đánh qua bóng bàn, Diệp Văn đối với có thể hay không chiến thắng hiện tại mỗi ngày đánh bóng bàn Thu Dịch cũng không quá có lòng tin.

"Diệp Văn ngươi cũng đánh bóng bàn a." Tại bên cạnh chờ báo danh Lạc Lương Kiểm ngạc nhiên nhìn Diệp Văn hai mắt, "Xưa nay không thấy ngươi đánh qua đây."

(hội một điểm) Diệp Văn khiêm nhường.

"Văn Văn, ngươi báo bóng bàn a?" Kim Tinh từ phía sau ôm lấy Diệp Văn, hai tay giam ở ngực nàng vị trí, lập tức để Diệp Văn có chút lúng túng đỏ mặt, người nào đó nhưng là hào không tự giác, thậm chí vô tình hay cố ý Địa ngắt hai lần.

Diệp Văn liền dạng này bị Kim Tinh ôm vào trong ngực cũng không dám lộn xộn, không thể làm gì khác hơn là làm bộ bốn phía ngắm phong cảnh.

"Vương Hâm, ta báo cờ năm quân." Kim Tinh nói.

"Ta cũng là ta cũng là!" Lục Vũ phụ họa nói.

Nữ sinh đại thể báo danh cờ năm quân, chủ yếu là bình thường giải trí thời điểm cũng thường thường chơi cờ năm quân, quy tắc đơn giản, chơi cũng thuận tiện, mà lại coi như không có quân cờ cũng có thể dùng họa ô vuông phương thức chơi.

Nam sinh cũng không có thiếu báo cờ vua, còn cờ vây, căn bản không ai báo danh, đại gia trên căn bản đều không làm sao tiếp xúc qua cờ vây, rất nhiều người thậm chí ngay cả quy tắc là cái gì cũng không biết.

Thi đấu thời gian là mỗi ngày buổi trưa, liên tục năm ngày, đào thải chế, cao trung sơ trung tiểu học bộ đều là tách ra.

Tiên quyết ra niên cấp ba vị trí đầu, sau đó cao trung mỗi cái niên cấp ba vị trí đầu tiến hành đối chiến... Cuối cùng lại quyết ra ba người đứng đầu.

"Ủm... Đi học còn có một lúc, nếu không đi bóng bàn thất đánh hai cục?" Lạc Lương Kiểm đề nghị, "Ngày hôm nay bài tập ít, còn có nửa giờ mới luyện tập đây."

Diệp Văn vui vẻ tiếp nhận.

Ván đầu tiên, Lạc Lương Kiểm khinh địch, bị Diệp Văn hoàn toàn thất bại.

"Khục, lợi hại lợi hại, tiếp xuống ta phải chăm chỉ." Lạc Lương Kiểm che giấu.

Ván thứ hai, Diệp Văn thắng hiểm.

"... Thiếu một chút, trở lại..."

Ván thứ ba, hai người đánh lực lượng ngang nhau, đầy đủ đánh mười phút đều không quyết ra thắng bại, bởi vì chuồng vào học vang lên.

"Không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy!" Lạc Lương Kiểm khá là kinh ngạc, "Bất quá thời điểm tranh tài ta cũng sẽ không không thấm nước nha."

Diệp Văn lờm một cái, vô cùng không nói gì.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Trường học bóng bàn tái (hạ)

Tại năm này cấp bên trong quyết ra ba vị người xuất sắc, Thu Dịch ung dung qua ải, Diệp Văn tại cuối cùng cùng với Lạc Lương Kiểm đánh đến cùng một chỗ, thế là không chút nào nương tay mà đem hấn đánh bại, Lạc Lương Kiểm còn kém không ôm Diệp Văn bắt đầu kêu khóc gọi cô nãi nãi.

"Ha ha! Lạc mập, không được a! Liên Diệp Văn đều đánh không lại!" Cổ Phi không kiêng kị mà lớn tiếng cười nhạo nói, mặc dù hấn cũng là thua ở Diệp Văn thủ hạ.

"Mẹ trứng ngỗng cũng không cảm thấy ngại nói, người không phải cũng thua ở Diệp Văn trên tay à!" Lạc Lương Kiểm giờ chân nói.

"Lúc đó ta thua ai nói ta cặn bã, còn nói nhìn người."

"Sai lầm, sai lầm." Lạc Lương Kiểm lúng túng lau một cái hấn, câu nói này đúng là hấn nói.

"Văn Văn, bóng bàn thi đấu thế nào rồi?" Trở lại phòng học về sau, Kim Tinh hỏi.

(ra biên.)

"Diệp Văn người vậy mà đem Lạc Lương Kiểm đánh bại..." Mới vừa nhận được tin tức Thu Dịch một mặt vẻ mặt kinh ngạc, thực sự không thể nào tưởng tượng được mấy ngày trước liền vọt bóng bàn điệu bộ đều nắm sai Diệp Văn lại có thể đánh bại đánh một năm bóng bàn Lạc Lương Kiểm.

"Ô a a —— đáng ghét!" Lục Vũ nằm nhoài trên bàn học tá oán nói, "Bị tính đánh lên rồi! Vốn là ta cũng là có thể đi vào ba vị trí đầu!"

"Ác hổng hổng ~" người nào đó nữ vương cười.

Cuối kỳ cuộc thi căng thẳng học tập bầu không khí lập tức trở nên ung dung lên.

Diệp Văn một đường quá quan trọng, thu được trận chung kết tư cách, ngày mai sẽ là tổng trận chung kết, cao trung bộ bóng bàn trận chung kết ba cái niên cấp cộng chín người, trong đó chỉ có Diệp Văn một người nữ sinh...

...

Về đến nhà, theo thường lệ chuẩn bị cùng Thủy Trĩ Thi luyện một chút bóng bàn trở lên đi, trải qua mấy ngày nay rèn luyện, Diệp Văn cảm giác mình thể lực đã tăng lên không ít, tối thiểu đánh một canh giờ bóng bàn sẽ không lại luy Địa toàn thân bủn rủn.

Tại trung ương nhất bóng bàn trên bàn, hai cái nhìn qua hơn sáu mươi tuổi ông lão chính đang đánh bóng bàn, động tác phạm vi đều rất nhỏ, người tới ta đi, ai cũng không có lộ ra kẽ hở.

Diệp Văn không có vội vã cùng Thủy Trĩ Thi bắt đầu luyện tập, mà là đứng ở bên cạnh yên lặng mà quan sát, bọn hấn loại này đấu pháp là nhất tiết kiệm thể lực đấu pháp, trước đây thể lực dồi dào thời điểm không thể nào cảm giác, hiện tại đúng là rất thích hợp bản thân.

"Tiểu cô nương, đừng Quang đứng a, nếu không đến đánh hai lần?" Một đám hơi cao lão bá liếc mắt nhìn đứng mười phút Diệp Văn nói rằng.

"Phải thử một chút sao?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

Diệp Văn gật gật đầu.

Thủy Trĩ Thi thở phào nhẹ nhõm, gần nhất mỗi ngày bởi Diệp Văn đánh bóng bàn, thoáng có một ít luy a...

Diệp Văn mở ra bị Thủy Trĩ Thi xách ở trên tay túi sách, lấy ra một khối bóng bàn đập, nhìn về phía cái kia hai cái lão bá.

"Ừm... Nàng tạm thời không thể nói chuyện." Thủy Trĩ Thi giải thích một chút Diệp Văn không quá lễ phép hành vi.

Một cái lão bá tránh ra thân thể, đem vị trí để cho Diệp Văn, xoa xoa mồ hôi trên trán nói rằng: "Ha, tiểu cô nương người tới đi."

Diệp Văn am hiểu hơn chính là tính bùng nổ phải, liên tục mấy lần nhanh chóng kích cầu để đối thủ phản ứng không kịp nữa, một mỗi ứng đối, từ mà bị thua, khuyết điểm cũng là rất rõ ràng, bởi vì loại này đấu pháp rất tiêu hao thể lực, trước đây là con trai thời điểm thể lực dồi dào, còn có thể bạo phát

cái mười phút đáng về , còn hiện tại thân thể này mà, nhiều nhất bạo phát 3 phút...

Kỳ thực Lạc Lương Kiểm lạc bại chính là ở không biết Diệp Văn chơi bóng phương thức, nàng là lấy công đại thủ hình, chỉ cần tiêu hao hết năng thể lực là có thể ung dung chiến thắng nàng.

Mà hiện tại Diệp Văn liền đứng tới khác tình, lão bá chơi bóng phương thức đều là chậm rãi, mặc dù cầu bạo phát tốc độ rất nhanh, thể nhưng hấn nhưng có thể dựa vào kinh nghiệm dự đoán đến cầu vị trí lấy tiết kiệm thể lực, đây là điển hình vững vàng tiêu hao hình, ba phút sau, lão bá đột nhiên bạo phát một cầu, thân thể đã có chút mệt nhọc Diệp Văn lực chú ý đã không tập trung, miễn cưỡng đỡ lấy, thể nhưng đằng sau mấy cầu thì càng thêm lực bất tòng tâm, cuối cùng tại hiệp thứ ba thời điểm lạc bại.

Quả nhiên là tố chất thân thể không được a...

Diệp Văn có chút ừ ừ, thân thể này thực sự quá nhu nhược.

"Tiểu cô nương người đầu pháp rất cương liệt a." Trăm sau lưng Diệp Văn hơi ả một số lão bá nói rằng, "Trì hoãn điểm tiết tấu, tận lực tiết kiệm thể lực, không muốn kéo dài Địa bạo phát, đang thông thả tiết tấu bên trong đột nhiên bạo phát một chút hiệu quả sẽ tốt hơn."

Diệp Văn thụ giáo Địa gât gât đầu, sau đó lại bắt đầu cùng hơi cao một chút lão bá đối chiến lên, lần này phảng phất đánh thái cực như thế, đầy đủ đánh mười phút, nàng thử nghiệm đang thông thả tiết tấu bên trong đột nhiên nhanh chóng đánh ra một cầu, mặc dù còn có chút mới lạ, thể nhưng tựa hồ đã tìm thấy bí quyết.

Liên dạng này cùng hai cái đại bá luyện tập thời gian một tiếng, sắc trời cũng đã hơi muộn, lẫn nhau nói lời từ biệt qua đi về đến nhà bên trong.

Ngắm mình ở bồn tắm lớn trung kỳ vẫn trong tay còn không ngừng làm các loại vung đập động tác, đem bồn tắm lớn bên trong thủy quái nhiều ào ào ào hưởng.

...

Thứ sáu buổi trưa, là trận chung kết bắt đầu thời gian, thông qua rút thăm quyết định ai là ai bắt đầu đối chiến, có một người luân không, ba cục hai thắng chế, Diệp Văn rất may mắn luân không, sau đó liền nằm nhào trên một cái ghế nhìn lấy Thu Dịch thi đấu, hấn đối thủ là một cái lớp 12 học trưởng, học trưởng kinh nghiệm rất phong phú, tại chơi bóng đồng thời cũng có thể khống chế mình hô hấp tiết tấu lấy tiết kiệm thể lực.

Thu Dịch trước sau như một chính là cuồng bạo bạo phát lưu, ván đầu tiên đánh học trưởng một trở tay không kịp, ung dung thắng lợi, ván thứ hai vừa mới bắt đầu áp chế, sau đó bị đè lại chế, thua, hiện tại là cuối cùng một ván.

Cuối cùng một ván Thu Dịch so với ván đầu tiên tốc độ càng nhanh, hơn học trưởng đáp ứng không xuê, cuối cùng bị đánh bại, chỉ dùng gần gần một phút, mặc dù chỉ là gần gần một phút, thể nhưng tại cuối cùng một ván sau khi kết thúc Thu Dịch mệt đến đều sắp nằm sát xuống đất đi tới, giống chỉ đại cầu tự Địa là lưới đến trực thờ dốc.

"Yêu yêu, không tệ lắm!" Ở một bên vây xem Lạc Lương Kiểm vỗ vỗ Thu Dịch phía sau lưng, "Thắng ha."

"Ván thứ ba thời điểm Thu Dịch trực tiếp mở ra chó đại trạng thái, căn bản không ngăn được." Cố Phi cười to trên nói.

"Chó đại trạng thái, liền hỏi người có sợ hay không." Thu Dịch thờ hồn hèn một lúc khí, nắm mình trên nói.

Vòng thứ hai Diệp Văn vẫn như cũ luân không, kế tục nhìn Thu Dịch thi đấu, bất quá Thu Dịch thể lực vẫn không có khôi phục được, hạnh đối thủ tốt cũng chỉ là lớp 10 đồng cấp sinh, cuối cùng là thắng hiểm, sau khi đánh xong là thật sự muốn luy ngã xuống.

Sau đó liền đứng xác nhận ba vị trí đầu tư cách tái, bởi vì thời gian cùng thể lực nguyên nhân, nguyên bản 3 cục hai thắng chế đổi thành một ván phân thắng thua, thi đấu bầu không khí lập tức trở nên kịch liệt.

Bóng bàn trong phòng học người vây xem cũng không tính quá nhiều, ước chừng chừng ba mươi người đi, không ít người đều đi vây xem cầu lông thi đấu.

Đã là một ván phân thắng thua, Diệp Văn vẫn là quyết định dùng mình khá là thuận lợi bạo phát lưu, nhìn ra bên cạnh Lạc Lương Kiểm bọn người sừng sờ sừng sờ, đây không phải là Thu Dịch phong cách a, làm sao Diệp Văn cũng dạng này? Chẳng lẽ là Thu Dịch dạy? Thế là tư tưởng liền bắt đầu bay tới bát quái sự tình đi lên...

"Àm!" Diệp Văn một cái phát bóng giết, trực tiếp đem đối diện đánh bại, thân thể đã có chút ẻo ỏi, may là đã kết thúc, cuối cùng là xếp hạng, Diệp Văn thứ hai, Thu Dịch đệ nhất.

Diệp Văn cùng Thu Dịch đối chiến thời điểm là thua với Thu Dịch tốc độ... Bởi vì Thu Dịch càng nhanh hơn , tương tự đầu pháp, tự nhiên là nhìn bản thân tố chất thân thể cùng kỹ thuật.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thu Dịch thần quang bóng

Lại như ánh mặt trời xuyên phá đêm tối, ánh bình minh lặng lẽ xẹt qua chân trời, ai thân ảnh xuyên thẳng qua Luân Hồi ——

Năm 2005, là dịch giả áo rất mạn ở trung quốc bá ra nhất hùng hực tháng ngày trong đó một năm, các thiếu nam thiếu nữ lẳng lẳng chờ nghỉ đông đến, từ lâu chuẩn bị kỹ càng tại trước máy truyền hình trường kỳ trú đóng ở dự định.

"Hê! Tư ——" đã nghỉ học sinh tiểu học trong tay khoa tay phóng ra laser điều bộ, trong miệng vẫn xúng đi lên âm hiệu, tại người đi đường đi lên chơi đùa.

Thu Dịch đứng ở cửa trường học tiểu điểm trước đó, một cái bị dùng xinh đẹp hộp sắp xếp gọn thần quang bóng lẳng lẳng mà đặt ở tủ kiếng bên trong thời gian còn sớm, bốn bề vắng lặng, Thu Dịch ngăm nhìn bốn phía, do dự một chút, hỏi: "Lão bản, cái này... Bán thế nào?"

"Một trăm Nhị." Lão bản báo ra một cái đối với hiện tại Thu Dịch tới nói xem như là cái giá trên trời con số.

Thu Dịch từ trong túi tiền móc ra vừa vặn chính tiền, lão bản tiếp nhận tiền đem "Thần quang bóng" đưa cho Thu Dịch, Thu Dịch tiếp nhận hộp về sau vừa nhìn lấy hộp vừa xoay người.

Chỉ gặp so với Thu Dịch ả một cái đầu Diệp Văn chính ngẩng lên khuôn mặt nhỏ mặt không hề cảm xúc mà nhìn hấn, Diệp Văn nhìn Thu Dịch một chút, lại nhìn Thu Dịch trong tay thần quang bóng một chút, thuần thực từ trong túi tiền móc ra lời ghi chép bản cùng bút viết —— (dịch giả ● áo rất mạn?)

Hơn nữa còn rất chăm chú tại "Dịch giả" cùng "Áo rất mạn" trong lúc đó miêu một đại đại màu đen vòng tròn, mặc dù mặt không hề cảm xúc, nhưng lại mơ hồ có một loại trừu tượng hương vị, tối thiểu Thu Dịch là cảm thấy như vậy.

"Khục khục... Sớm a..." Thu Dịch mang theo lúng túng chào hỏi.

Diệp Văn không lý Thu Dịch, đưa tay từ Thu Dịch trong tay đoạt được thần quang bóng, cái này không phải là làm ẩu hàng via hè hàng, đây là tay làm cấp bậc cát giấu phẩm, mặc dù cũng là quốc sản, thế nhưng đây chính là bất được bản quyền.

Mở hộp ra, đem đặt ở bên trong thần quang bóng lấy ra, dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt nhẹ, thực sự là hoài niệm đây... Vật như vậy, tại mấy lần dọn nhà về sau thất lạc, sau đó liền vẫn không có mua được qua, mặc dù internet cũng có bán, nhưng lại không bao giờ tìm được nữa trong trí nhớ loại cảm giác đó.

Diệp Văn vuốt nhẹ món đồ chơi, vẫn như cũ cảm thấy đây không phải là trong hồi ức hương vị...

Nàng không khỏi mà nghĩ đến một câu nói, "Ta rốt cuộc tìm được thất lạc khối này đường, nhưng ở ta thường thức nó thời điểm, trong lòng lại có chút thất vọng. Đường vẫn là ban đầu khối này đường, chẳng lẽ là ta đầu lưỡi thay đổi sao?"

Là mình thay đổi sao? Diệp Văn ở trong lòng suy nghĩ sâu sắc.

"Ây... Cái kia..." Thu Dịch một bộ hết sức khó xử dáng vẻ, cũng không biết là bởi vì bị phát hiện mình mua loại này "Ấu trĩ" món đồ chơi mà cảm thấy lúng túng, hay là bởi vì Diệp Văn cùng mình thiếp gần quá mà cảm thấy lúng túng, khoảng cách trước mắt, Diệp Văn chỉ cần về phía trước non nửa bước, ngang đầu liền có thể đụng vào Thu Dịch cằm.

Diệp Văn cuồng quát phục hồi tinh thần lại, lại như là nhật ký bị cha mẹ nhìn lên đứa nhỏ như thế, có chút bối rối Địa hướng phía trước đi rồi nửa bước, sau đó ngẩng đầu lên...

"Phanh —— răng rắc." Diệp Văn mơ hồ nghe được cảm trật khớp thanh âm

Thu Dịch hướng ngửa ra sau đi, quăng ngã cái chổng vó, thần quang bóng cũng bởi vì Diệp Văn kinh hoảng tuột tay mà ra, dùng sức nện ở Thu Dịch trên mặt.

"Gào ——" Thu Dịch hét thảm một tiếng, vươn ngón tay sờ lên đầu lưỡi, có vài tia vết máu, xem ra là hàm răng cắn được đầu lưỡi.

Cũng còn tốt cảm không trật khớp... Diệp Văn vui mừng Địa thầm nghĩ, bất quá vẫn là mau mau ngồi xổm người xuống đi đem Thu Dịch phủ lên, Thu Dịch đầu cũng là tàn nhẫn mà đụng ở trên mặt đất, Diệp Văn có chút áy náy Địa thế hấn xoa xoa sau gáy.

Như vậy, hiện tại tình hình liền đúng Thu mỡ người nằm tại Diệp Văn trong lòng ngực gối lên Diệp Văn trên ngực...

Vừa nãy là đánh vào cứng rắn xấn xẻo trên đất, hiện tại là tựa ở mềm mại trên ngực, tương phản đột nhiên thật lớn, lớn đến liền Thu Dịch đại não đều đình chỉ suy nghĩ, liền cảm giác đau đều tạm thời quên mất.

"Khắc, khắc khắc..." Thu Dịch nhặt lên trên đất thần quang bỗng, lúng túng che giấu nói, "May là không xấu..."

"Phốc khục!" Diệp Văn bị mình thủy sang đến, mình làm sao không nhớ rõ trước đây có như thế bên trong Nhị a, vậy mà trước tiên quan tâm thần quang bỗng... Này này, nói thế nào như thế một đại mỹ nữ diu người cũng phải có làm cho biểu thị mới đúng không!

A, không đúng không đúng... Diệp Văn mau mau ở trong lòng đem câu nói kia xóa đi, chỉ là thân thể mà thôi...

Diệp Văn lại lâm vào Thiên Nhân giao chiến ở trong, liền Thu Dịch đã đứng dậy đều không có phát hiện.

"Khục, Diệp Văn, điểm tâm ăn chưa?" Thu Dịch đem hộp cát vào trong bọc sách hỏi.

"Ừm..." Diệp Văn vô ý thức đáp, trong đầu còn tại xoắn xuýt vừa nãy vấn đề.

Quả thực liền đúng tiềm thức hành vi, chẳng lẽ mình đã tại bất tri bất giác Địa chuyển biến sao? Diệp Văn cảm thấy từng trận nghĩ mà sợ.

"Diệp Văn... Ta đi trước a?"

"Ừm..."

Chờ đến Diệp Văn phục hồi tinh thần lại thời điểm, Thu Dịch sớm đã biến mất ở trước mắt của chính mình.

...

"A —— Văn Văn! ! ! Bài tập bài tập! !" Vừa đi vào phòng học, Lục Vũ liền nhào tới, còn kém không ôm lấy Diệp Văn bấp đúi cầu bài tập.

Diệp Văn vội vàng từ trong bọc sách móc ra bài tập đem Lục Vũ đuổi đi, lúc này mới có thể trở lại chỗ ngồi đi.

"Văn, hiếm thấy tới đây a trì đây." Kim Tinh buông xuống tiếng Anh sách, quay đầu cười nói.

Hiện tại mặc dù cũng rất sớm, bất quá trong lớp đồng học đều đến một nửa, bình thường Diệp Văn hầu như đều là ba vị trí đầu cái đến trong lớp.

Đột nhiên, Diệp Văn nha một tiếng, thần sắc có chút ảo não.

"Làm sao?"

(bút lông quên mua)

"An kéo, ta mượn người." Kim Tinh đem một cái mẫn thủy bút lông đặt ở Diệp Văn trước bàn.

Nguyên lai Diệp Văn vừa nãy là đi mua bút lông a... Thu Dịch nghĩ như vậy nói, còn tưởng rằng là cố ý đi theo mình... A a, thật giống nghĩ quá nhiều, không đa nghi bên trong vẫn có một số thất lạc a.

...

"Tân bão táp đã xuất hiện, làm sao có thể trì trệ không tiến..." Lúc nghỉ trưa, các nam sinh tụ tập cùng một chỗ, ngâm nga lên địch giả áo rất mạn tiếng Trung chủ đề khúc.

Diệp Văn ngâm một cái quả táo Hạch đi ngang qua, tụ ở phía sau bài các nam sinh lập tức yên lặng như tờ, sau đó xi và lẫn nhau.

"Bao lớn, còn nhìn áo rất mạn." Lạc Lương Kiểm một bộ khinh thường biểu lộ.

"Vừa nãy là không phải người tại xướng?" Cố Phi lập tức vạch trần.

"Rõ ràng là Thu Dịch xướng!"

"Đúng đúng đúng, Thu Dịch xướng." Những người còn lại phụ họa nói.

Đáng thương Thu Dịch lại vác lên oan ức, bất quá Diệp Văn tựa hồ không nghe thấy các nam sinh đối thoại, đem quả táo Hạch ném vào trong thùng rác về sau lại đi trở về, nhìn thấy các nam sinh đều vô tình hay cố ý mà nhìn mình.

(?) Diệp Văn về một cái to lớn dấu chấm hỏi.

"Không cái gì không có gì..." Thu Dịch liền vội vàng nói.

"Vừa nãy Thu Dịch tại xướng áo rất mạn ca." Lạc Lương Kiểm lần nữa vạch trần.

"Đúng đúng đúng." Mọi người phụ họa.

"..." Diệp Văn nỗ lực nhẫn nhịn cười, nghĩ đến mình năm đó chịu oan ức tháng ngày, mỗi lần lưng xong oan ức mấy tên này đều sẽ cho mình điểm chỗ tốt ỷ lại một chút mình, sau đó mình thì lại làm tốt chuẩn bị tâm lý lưng lần sau oan ức...

Thực sự là đáng giá hồi ức hồi ức đây.

Diệp Văn nháy mắt nhìn bọn họ vài lần, mặc dù nhẫn nhịn cười, thế nhưng Diệp Văn hí thành trăng lưỡi liềm hình con mắt bán đi nàng.

"Ha ha, nhìn, Diệp Văn đều đang cười ngơoi đây."

"Khục khục!" Thu Dịch dùng sức ho khan.

Diệp Văn liền dạng này trở lại chỗ ngồi, rốt cục không nhịn được cười ra tiếng, cười đến cuối cùng liền nước mắt đều chảy ra.

"Cười gì vậy?" Chính đang lưng từ đơn Kim Tinh hỏi.

Diệp Văn khoát tay áo một cái, cười đến nhánh hoa run rẩy, nhìn ra đứng ở phía sau Thu Dịch đều ngây dại, mặc dù chỉ nhìn thấy một cái bên mặt.

Cười cười, tại sao đột nhiên muốn khóc đây? Diệp Văn nghĩ, tổng cảm giác mình mất đi rất nhiều...

"Này uy, Thu Dịch, ngốc cười gì vậy, hắc hắc, có phải hay không bị Diệp Văn mê hoặc a?" Lạc Lương Kiểm cười xấu xa Địa hướng hấn nhú nhú mày.

"Đừng nói mò." Thu Dịch đẩy một cái Lạc Lương Kiểm.

"Diệp Văn vẫn là rất xinh đẹp, coi như không thể nói chuyện đều cảm giác rất ôn nhu a!"

"Vây ngơoi đi truy a!"

"Ha ha, sao có thể chứ, Thu Dịch yêu thích Diệp Văn, chúng ta đương nhiên phải rất huynh đệ a!"

"Ôi ôi ôi, lời này nói, thật như một người."

"Cút!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Thu Dịch máy chụp hình

Lại là một tiết lùi biếng lười số học, vẫn là buổi chiều cuối cùng một tiết lớp số học, mặc dù con mắt còn nhìn lấy bảng đen, thế nhưng tâm tư đã có chút bay xa, Diệp Văn nâng cằm nhìn lấy trên bảng đen con số dờ ra, đối với nàng tới nói đạo kia đề thực sự quá đơn giản, nàng không nhịn được hơi nheo mắt lại, bất quá bởi vì biết lập tức liền tan học, con buồn ngủ ngược lại cũng không phải quá nặng, chẳng qua là cảm thấy có chút vô vị mà thôi.

Mặt không hề cảm xúc thiếu nữ nhàm chán nhìn lấy bảng đen, trong ánh mắt toát ra một chút không kiên nhẫn tâm tình.

Thu Dịch lặng lẽ quan tâm Diệp Văn bên mặt, sau đó đưa tay luôn vào ngăn kéo, lấy ra một con số mã camera, chữ số camera nằm ở trạng thái chờ, Thu Dịch nhẹ nhàng nhấn dưới nút bấm, màn hình lập tức lượng lên.

Thu Dịch có chút thuận thực đem camera từ trong ngăn kéo lấy ra, dọn xong góc độ, lấy gương góc phương thức quay chụp Diệp Văn bên mặt, vài tờ liền đập về sau, Thu Dịch đem camera thả lại đến bàn dưới, sau đó tỉnh tể Địa ti mi lên.

"Thu Dịch a, đang nhìn cái gì đây?" Bởi Thu Dịch lực chú ý quá mức tập trung vào camera đi lên, vậy mà không có phát hiện số học lão sư a Mao đã lặng lẽ đi tới bên cạnh hắn.

"A? Không có gì..." Thu Dịch vội vàng đem camera nhét trở về ngăn kéo, giả vờ giả vịt mà nhìn bảng đen, một bộ nghiêm túc suy nghĩ đáng vẻ.

Diệp Văn dùng một bộ nhìn lấy ngớ ngẩn biểu lộ nhìn lấy Thu Dịch, thầm nghĩ: Gia hỏa này, lại thất thần.

Trên bảng đen đạo kia đề đã sớm nói, hiện tại là làm sách giáo khoa đi lên tiểu luyện tập thời gian, Thu Dịch nhìn chăm chăm bảng đen mười giây đồng hồ về sau, rốt cục phát hiện không đúng, bởi vì tất cả mọi người đều là cúi đầu, chỉ có mình là ngẩng đầu nhìn hướng về bảng đen...

A Mao đầy hứng thú mà nhìn Thu Dịch, cũng không nhắc nhở, chỉ là cười khanh khách mà nhìn hắn.

Thu Dịch bị a Mao ánh mắt nhìn ra xuất mồ hôi trán, cuối cùng gãi gãi tóc, xấu hổ vô cùng hỏi: "Sao, làm sao..."

"Làm bài, cái này nói." A Mao tốt bụng mà đem cái này nói đề chỉ đi ra, trên nói, "Không sai, không có phiên sai hiệt."

Thu Dịch đại hân, mau mau cầm bút lên liền nhìn về phía cái này nói đề, một bộ dáng đáp rất chăm chú.

A Mao ngồi xổm người xuống, kiểm tra Thu Dịch trong ngăn kéo đồ vật.

Thu Dịch ngăn kéo đây chính là tương đương loạn, các loại bài thi vớ vẩn nhét tại trong ngăn kéo, lại như một cái hỗn độn rom rạ chồng, trừ phi đem ngăn kéo toàn bộ bay lên không, bằng không Quang thấy thì thấy không ra đồ vật gì.

Bất quá bởi vừa nãy Thu Dịch ẩn giấu camera quá mức vội vàng, vẫn để cho a Mao phát hiện kê hờ, hắn đưa tay ra đem camera lấy ra, nói: "Thu Dịch a, vừa nãy là không phải đang đùa cái này a?"

"Không đúng không đúng..." Thu Dịch vội vã phủ nhận.

"Ta đều nhìn thấy." A Mao lừa gạt Thu Dịch.

"Khục... Chỉ là nhìn dưới thời gian..." Dưới tình thế cấp bách, Thu Dịch không thể làm gì khác hơn là tìm một cái cực kỳ sứt sọc lý do.

"Ồ ~ vậy ta cũng nhìn xem rốt cục vài điểm." A Mao mở ra camera màn hình, thông thạo tiến vào tương sách giới.

"Khục... Thật sự không có gì." Thu Dịch phía sau lưng trực đổ mồ hôi lạnh, cố gắng muốn tranh thủ đến cầm lại camera cơ hội.

"Hừm, người nhanh lên một chút làm bài, ta xem xong liền trả lại người." A Mao vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, nói.

Đây không phải là có trả hay không vấn đề, là có nhìn hay không vấn đề a! Thu Dịch tim đập bịch bịch, chỉ hy vọng a Mao tùy tiện nhìn hai tám liền không nhìn, hoặc là không tìm được tương sách tuyển hạng ở nơi nào.

Bất quá hiển nhiên không có khả năng lắm, a Mao nhưng là Văn Lan Học Viện nhiếp ảnh bộ chỉ đạo lão sư, bình thường cái gì loại cỡ lớn hoạt động liền đứng từ hắn đến phụ trách quay chụp một ít công việc.

"Ồ ~ chẳng trách sốt sắng như vậy a, nguyên lai camera bên trong nhiều như vậy thứ tốt a." A Mao lập tức gây nên các bạn học lòng hiếu kỳ, mỗi cái đều đỡ lấy lỗ tai cẩn thận lắng nghe.

"Ừm... Tất cả đều là Diệp Văn, nguyên lai Thu Dịch người là cái chụp trộm cuồng." A Mao cười to nói, "Ha ha, yêu thích Diệp Văn liền đuổi theo nha..."

"Không phải... Ta chỉ là quay chụp một số bức ảnh mà thôi..." Thu Dịch cực lực biện giải.

"Vậy tại sao tất cả đều là Diệp Văn."

"Cũng có cái khác nha... Bởi vì Diệp Văn khá là xinh đẹp..." Thu Dịch đỏ mặt che giấu nói.

"Ha ha! Nhanh lên một chút làm bài." A Mao cười cợt, đem camera trả lại Thu Dịch, các bạn học đưa mắt đều đầu ở Thu Dịch trên thân.

Mình bức ảnh... Sao? Diệp Văn dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Thu Dịch, hắn làm sao hội đáp ta bức ảnh đây? Chẳng lẽ là... Yêu thích ta?

Không phải chứ! Nếu như vậy, há không phải là mình yêu thích mình? Vậy cũng quá kỳ quái... Không đúng không đúng, hiện ở đây vèn vèn chỉ là đối với mỹ lệ sự vật ái mộ đi, ừ, sẽ không sẽ không, chính hắn một thời điểm hắn là thâm mến Kim Tinh mới đúng.

Bất quá, nói đến, mình vào lúc này có vẻ như không có thường thường nắm camera chụp trộm Kim Tinh qua a...

Tốt phiền, tốt phiền, gần nhất phiền lòng sự tình làm sao nhiều như vậy, Diệp Văn trong lòng loạn loạn, giống vô số điều loạn ma giao cùng nhau, một mực lại lý không rõ, càng nghĩ càng loạn.

Tiến vào sai lầm thân thể, vụn vụn lịch sử, hết thấy đều phát sinh cải biến, không còn là cái kia mình quen thuộc thế giới.

Diệp Văn nhìn chăm chăm Thu Dịch đờ ra, người sau lại bị nhìn thấy có chút sợ hãi, cuối cùng hay là thần phục ở Diệp Văn uy thế vô hình dưới, cung kính kính Địa dâng lên camera.

"Hà?" Diệp Văn nhìn thấy một dải chữ số camera đột nhiên đưa tới trước mặt chính mình, rõ ràng sừng sốt một chút.

"... Khục, cho người xem... Xem xong tùy người xử trí như thế nào..." Thu Dịch đã làm tốt bức ảnh toàn bộ bị xóa Quang chuẩn bị tâm lý. Mà lại tâm lý của hắn còn thoáng có như vậy một tia vui mừng, may mà đi quán Internet thời điểm truyền tới mình QQ không gian mã hóa tương sách bên trong... Có chuẩn bị phân liên đúng tự tin.

Diệp Văn tiếp nhận camera, trong lòng cũng có mấy phần hiếu kỳ, không biết mình... Minh hiện tại thân thể sẽ bị đập thành dạng gì đây?

Vừa tiến vào tương sách dự lãm giới, Diệp Văn liền bị kinh ngạc đến ngây người, tràn đầy sáu hiệt bức ảnh, trong đó 90% đều là mình.

Có tại sau giờ Ngọ dưới ánh mặt trời lười biếng ngủ trưa, ngum nước đều chảy tới ống tay đi lên; cũng có tại trên thao trường nhân ngồi lúc, mặc dù hình ảnh là bất động, nhưng lại phảng phất có thể nhìn thấy cái kia theo gió đung đưa đuôi ngựa; cũng có vài tờ tại đánh cầu lông lúc bức ảnh, thanh xuân hoạt bát.

Ngủ, đánh cầu lông, chạy bộ, bước đi, chờ ra, liền ngay cả lúc ăn cơm bức ảnh đều có vài trương, cũng có các dạng tư thái. Mặc dù đại đa số là mặt không hề cảm xúc, thế nhưng cũng có đại hội thể dục thể thao khuôn mặt nhỏ ửng hồng bức ảnh, đỏ bừng bừng khuôn mặt nhìn tương đương đáng yêu, liền ngay cả Diệp Văn chính mình cũng không nhận được nhìn nhiều mấy lần.

Diệp Văn khá là yêu thích vài tờ ngủ lúc bức ảnh, miệng nhỏ khê nhếch, ánh mặt trời chiếu tại trên bàn học, khoe miệng là óng ánh ngum nước...

Suy nghĩ một chút, Diệp Văn đem camera nhét vào mình trong ngăn kéo.

(chưa thu) Diệp Văn đem một tờ giấy kê sát ở Thu Dịch trên bàn.

"A!" Thu Dịch lệ bên, "Người có thể toàn xóa đi..."

(ngày mai còn người) Diệp Văn lại sẽ một tờ giấy bao trùm tại vừa nãy tờ giấy kia mặt trên.

"Ồ..." Thu Dịch không dám phản kháng, chỉ lo Diệp Văn đột nhiên cải biến chủ ý, mặc dù hắn cũng không biết Diệp Văn muốn đem camera lấy về làm gì.

Như vậy lấy về làm gì đây?

Ngớ ngẩn, đương nhiên là Mô Phong đến trong máy vi tính...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Yêu là cái gì nữa nha

Thu Dịch quả nhiên là có làm nhiếp ảnh gia tiềm chất —— tối thiểu tại đoạn này thời không bên trong phi thường có tiềm lực.

Sử dụng phổ thông chữ số camera, thế nhưng quay chụp hiệu quả lại tốt vô cùng, xảo diệu lợi dụng tia sáng, quay chụp ra các loại hiệu quả bức ảnh.

Diệp Văn đem bức ảnh toàn bộ tòn vào máy vi tính bên trong, trong đó cũng có một chút hình của người khác, tỷ như Phong Vũ Lam, Kim Tinh, còn có một chút phong cảnh hình ảnh.

Diệp Văn nghĩ đến quan · hi ca nói một câu nói —— "Nhiếp ảnh nghệ thuật, là các người những này thao túng khí tài người, vĩnh viễn lĩnh hội không được."

"Văn Văn, ngày mai đi thanh niên quảng trường chơi chứ? Nơi đó tổ chức một cái ái tâm truyền lại hoạt động nha." Thủy Trĩ Thi phiên xảo nõi bên trong rau hẹ nói rằng.

"Ừm." Diệp Văn đáp ứng nói.

Ngày mai lại là một cái hai ngày nghỉ, đi ra ngoài đi dạo cũng không sai.

"Văn ~ văn ~ ăn cơm á ~ "

"Đang nhìn cái gì đây?" Thủy Trĩ Thi đem cà chua trứng thang để lên bàn, nghiêng đầu đi nhìn về phía Diệp Văn màn hình máy vi tính.

Diệp Văn máy vi tính liền đặt ở trên bàn ăn chơi, Thủy Trĩ Thi phiên diện đầu liền nhìn thấy trong màn ảnh bức ảnh.

"Oa a ~ là Văn Văn bức ảnh?" Thủy Trĩ Thi ai đến Diệp Văn bên cạnh, "Đây là người nào đập nha?"

Diệp Văn mặt không hề cảm xúc Địa khép lại máy vi tính, đem lời ghi chép điều kẻ sát ở Thủy Trĩ Thi trên trán.

(ăn cơm)

"Hừ hừ, là ai đập? Để ta xem một chút để ta xem một chút ~" Thủy Trĩ Thi làm nũng nói.

Diệp Văn vỗ vỗ Thủy Trĩ Thi đầu, người sau đem Diệp Văn ôm lên, sau đó mình ngồi ở trên ghế, lại đem Diệp Văn đặt ở trên đùi, mở máy vi tính ra lật lên bức ảnh, Diệp Văn muốn phản kháng, bất đắc dĩ khí lực quá nhỏ, chỉ được ngoan ngoãn bị Thủy Trĩ Thi một tay ôm vào trong ngực.

"Không tồi không tồi, đập đều rất tốt mà, gọi là ai đập nha?" Thủy Trĩ Thi lại phiên mấy tấm hình, "Bất quá cái góc độ này khá giống trâu · đập a?"

(ngồi cùng bàn đập, camera bị ta không thu rồi)

Diệp Văn mất công sức mà đem hai tay rút ra, tại notebook đi lên đánh chữ nói.

"Không tệ lắm, không tệ lắm, người sẽ không thích hẳn chứ?"

Tư duy quá vượt lên rồi đi! Diệp Văn lau mồ hôi, cái này hoàn toàn không đập một bên a...

Chưa kịp Diệp Văn trả lời, Thủy Trĩ Thi lại bắt đầu nói đầu đầu lên.

"Coi như con trai truy người cũng không thể tùy tiện đáp ứng, tùy tiện được đồ vật chắc là sẽ không quý trọng, nhất định phải thời gian sử dụng đến khảo nghiệm hẳn, nhìn hẳn có phải là thật hay không yêu thích người, vẫn là chỉ là sự kích động nhất thời..."

"Đừng." Diệp Văn lại sẽ một tờ giấy kẻ sát ở Thủy Trĩ Thi trên trán.

Thủy Trĩ Thi trong miệng còn không dừng lại nói đầu đầu, thuận lợi đem trên trán lời ghi chép chỉ nắm đi.

(ăn cơm)

Diệp Văn đem máy vi tính xách tay phóng tới trên ghế salông, bung lên Thủy Trĩ Thi thả ở trước mặt mình đã thịnh tốt cơm bát tự nhiên bắt đầu ăn.

"Thông qua thời gian có thể biết đối phương là ai, đến cùng phụ không chịu trách nhiệm, có phải hay không có nghị lực, vừa mới bắt đầu theo đuổi tính cách của người có phải hay không giả ra đến, chân thực tính cách thế nào..."

Diệp Văn cấp lên một khối quả táo ngăn chặn Thủy Trĩ Thi miệng, thế giới rốt cục thanh tĩnh.

"Này uy, Đại tiểu thư, nên lắng tai nghe nha, vạn nhất bị xấu tiểu tử thiên lên giường, còn đem người vứt bỏ..." Thủy Trĩ Thi đem quả táo nuốt xuống, lại bắt đầu nói đầu đầu lên.

"A." Lại một khối quả táo nhét vào Thủy Trĩ Thi trong miệng.

Liên dạng này, Diệp Văn ăn mấy cái, liền cấp lên khối lớn món ăn nhét vào Thủy Trĩ Thi trong miệng, tạ lấy thu được chốc lát thanh tĩnh.

Một trận thuyết giáo thức bữa tối liền dạng này kết thúc.

Mặc dù Diệp Văn không muốn nghe, thế nhưng làm sao thanh âm vẫn là truyền vào trong tai của chính mình, vô ý thức tựa hồ cũng nhận rồi cách nói này.

Thu Dịch yêu thích mình sao? Diệp Văn nằm ở trên giường bao bọc lấy chăn mềm lăn hai vòng, nếu là như vậy, vậy mình nên làm cái gì bây giờ?

Nếu như về sau muốn kết hôn, nam nhân nàng khẳng định là không chịu nhận, nhưng là bên trong · Quốc cũng là không cho phép cùng · tính · luyến kết hôn nha... Coi như có thể đi dân đến quốc gia khác, Diệp phụ cùng Diệp mẫu khẳng định là không đồng ý.

Nếu như thật là nói như vậy, còn không bằng chỗ béo bỏ không cho người ngoài, tiện nghi một chút đã từng mình?

Nghĩ tới chỗ này, Diệp Văn lập tức cảm thấy gương mặt có chút nóng lên, duỗi ra lạnh lẽo tay nhỏ vỗ vỗ khuôn mặt của chính mình, nghĩ gì thế, chẳng lẽ đã tư xuân? Nam tính cái gì, liền xem như đã từng mình cũng rất khó tiếp nhận đi!

Bất quá, thật giống thật không có cái gì quá to lớn chống lại tâm tình đây...

...

"Nột nốt, Đại ca ca, yêu là cái gì đây?" Một cái ăn mặc màu trắng âu phục tiểu nữ hài nhẹ nhàng kéo kéo Diệp Văn góc áo hỏi.

"Yêu a... Văn văn, Đại ca ca?" Diệp Văn cúi đầu nhìn hướng về thân thể của chính mình, khoan hậu bàn tay, tráng kiện vóc người, chẳng lẽ mình biến trở về nam nhân?

"Nột nốt, Đại ca ca Đại ca ca, yêu là cái gì đây?" Tiểu nữ hài kiên nhẫn hỏi, phảng phất có một loại nào đó Ma lực giống như vậy, để Diệp Văn quên vừa nảy kinh ngạc, thật giống như mình biến thành cô gái việc xưa nay chưa từng xảy ra qua như thế.

"Yêu a..." Diệp Văn (Thu Dịch hình thái) ngồi ở trên cỏ, nhìn bầu trời đen nhánh nói, "Yêu là cái gì đâu, ta cũng không biết rõ đâu, thế nhưng đương mình làm cho yêu người thụ thương thời điểm, tâm sẽ rất thống đi."

"Yêu liền đúng đau không?"

"Yêu không phải thống... Ta cũng không biết nên nói như thế nào, yêu, thực sự là rất phức tạp đồ đâu."

"Cái kia yêu đến cùng là cái gì đây?" Văn đề lại trở về nguyên điểm.

"Yêu..." Diệp Văn lâm vào trầm tư, trước mắt đột nhiên một mảnh ánh sáng, đập vào mi mắt chính là ngoài cửa sổ mềm mại bạch vân cùng xanh thẳm bầu trời.

Là mộng a... Diệp Văn xoa xoa huyệt Thái dương, đầu có chút lưu manh, xem ra là buổi tối ngủ không được ngon giấc đây.

Coi như hỏi ta, ta cũng không biết yêu là cái gì nha... Diệp Văn cười khổ, lại không nhịn được đi suy tư, yêu đến cùng là cái gì.

Bữa sáng thời điểm, Diệp Văn đem lời ghi chép bản đặt ở Thủy Trì Thi trước đó.

(yêu là cái gì đây?)

"Yêu a..." Thủy Trì Thi cắn đũa suy tư một chút nói, "Yêu có rất nhiều loại, có đồng tình yêu thương, có tình thân bảo vệ, cũng có tình yêu ái mộ, thật muốn nói... Còn thật không biết yêu là cái gì đây."

Đồng tình yêu thương, tình thân bảo vệ, tình yêu ái mộ... Tình yêu, rất nhiều lúc chỉ là một loại tính kích động, trải qua lâu dài lắng đọng sau khi, liền đã biến thành tình thân; đồng tình, có lúc cũng là đối với đối phương đồng tình, lâu dài lắng đọng sau khi, vẫn như cũ đã biến thành tình thân.

Lớn như vậy khái chỉ có tình thân mới thật sự là yêu chứ?

Diệp Văn mở ra mấy vi tính, baidu yêu baidu trăm khoa.

Yêu, liền đúng không cầu bất kỳ báo lại, không làm bất kỳ yêu cầu gì, lý trí, không gián đoạn hướng về đối phương trả giá, làm đối phương làm việc, sau đó mình thu hoạch chính là vô hạn hài lòng cùng vui sướng, mà cái này hài lòng cùng vui sướng sẽ không nhận đối phương có hay không chủ động vì chính mình trả giá mà ảnh hưởng.

Đây chính là yêu sao?

Baidu đưa ra một cái trật tự rõ ràng mà ý nghĩa chuẩn xác trả lời.

(yêu liền đúng không cầu báo lại trả giá, chỉ vì để cho đối phương thu hoạch, đây chính là yêu)

Diệp Văn tại vở đi lên viết, sau đó đưa cho Thủy Trì Thi.

"Hừm, không sai, đây chính là yêu đây! Đặc biệt cha mẹ, dành cho chúng ta liền đúng loại này yêu nha." Thủy Trì Thi cười trộm nói, "Làm sao rồi, Văn Văn, đột nhiên hỏi như vậy, sẽ không thật sự tư xuân chứ?"

Diệp Văn lờm một cái, đối đãi Thủy Trì Thi trêu chọc không để ý lắm.

...

Chương 62: Ái tâm truyền lại

Buổi sáng còn bầu trời trong xanh, đến trưa liền bắt đầu dưới lên tích tí tách lịch tích Vũ, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi thừa đi lên xe công cộng, đi tới thành niên quảng trường.

Trời mưa xuống vẫn như cũ ngăn cản không được ái tâm truyền lại, trên quảng trường đủ loại cây dù nhét chung một chỗ, khác nào một cái biển hoa.

Tại quảng trường trung ương, bố trí một cái sân khấu lớn, mặt trên có người chủ trì đang tiến hành diễn thuyết, còn có một chút giải trí tiểu tiết mục, dưới đài người xem che dù đứng ở trong mưa, mặc dù vũ không ngừng mà rơi xuống, thế nhưng bầu không khí lại cũng không quạnh quẽ, dưới đài khán giả nháy nhót Địa tham dự các loại hoạt động.

Tại sân khấu bốn phía, lại có thật nhiều cái gian dị "Quán nhỏ", chỉ bất quá cái này quán nhỏ cũng không phải bán đồ vật, mà là tiếp nhận quyền tặng.

Khác biệt quán nhỏ cứu trợ người cũng là khác biệt, có chút là nghèo khó nhi đồng, có chút là bệnh bạch cầu người bệnh, có chút là dân đông người chứng bệnh. . .

Quảng cáo mặc dù chỉ là khuôn sáo cũ "Chỉ cần người người dâng ra một điểm yêu, thế giới liền sẽ trở nên tốt đẹp hơn", nhưng lại có thể chân chính cảm nhận được sự ấm áp đó đồ vật, không giống mười năm sau, lòng người dần lạnh, một khóa cực nóng tâm hầu như khó có thể tại xã hội bên trong sinh tồn được, mà quyền tiền lại đã biến thành người có tiền làm tú. . .

Mặc dù biết sinh hoạt so với mình khó khăn người có rất nhiều, thế nhưng không nghĩ tới có nhiều như vậy loại chứng bệnh, nhiều như vậy loại khó khăn. . .

Làm Diệp gia Đại tiểu thư, Diệp Văn tiền tiêu vật tự nhiên đúng sẽ không thiếu, Diệp phụ nghe nói Diệp Văn muốn tới tham gia lần này ái tâm truyền lại hoạt động, đặc biệt để Lưu quản gia vì nàng đưa tới ròng rã 1 vạn tệ tiền.

Diệp Văn tự nhiên đúng sẽ không keo kiệt, tại mỗi một cái quyền tiền quầy hàng trước đó đều sẽ hơi dừng lại, tìm hiểu một chút người như thế thừa nhận thống khổ cùng gặp khó khăn về sau, liền rút ra vài tờ trăm nguyên đại sao nhét vào quyền tiền trong rương.

Tiểu Vũ có càng rơi xuống càng lớn xu thế, Diệp Văn tiến vào một cái quán nhỏ vị dưới tạm thời tránh mưa, nửa phút sau, mưa to trút xuống, cùng vừa nãy ôn nhu tiểu Vũ khác biệt, mưa to có vẻ vô cùng táo bạo, gió to gào thét Địa thổi, đem hạt mưa chênh chếch Địa thổi vào, cho dù đứng ở lều tránh mưa dưới đây, trên y phục cũng dính lên một chút nước mưa.

"Ừm. . . Đây là khó khăn gì đoàn người quyền giúp quầy hàng đây?" Thủy Trĩ Thi nhìn một chút cái này quán nhỏ, nơi này có chút vắng vẻ, ngoại trừ một cái nhìn giống như là cái sinh viên đại học người phụ trách ở ngoài, chỉ có Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi, cho dù rơi xuống mưa to cũng không có ai đi vào tránh mưa.

Vân vân. . . Vân là có một người.

Diệp Văn theo Thủy Trĩ Thi ánh mắt nhìn về phía một vị ăn mặc có chút rộng lớn áo khoác xám thiếu nữ tóc ngắn cũng hoặc là thiếu niên, tựa hồ phân không phân rõ được giới tính, bất quá từ mặc quần áo nhìn lên, đại khái là cái thiếu nữ đi, khuôn mặt rất thanh tú, mặc dù không tính là xinh đẹp, thế nhưng cũng có thể được xưng là đáng yêu, thiếu nữ nhìn thấy Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi đưa mắt tìm đến phía nàng, tựa hồ có hơi thẹn thùng, không có ý tứ Địa nghiêng đầu qua đi.

Cái này quầy hàng cùng những khác quầy hàng tựa hồ có hơi khác biệt, cũng không có tại quầy hàng trước đó mang lên một khối hàng hiệu, viết đây là một loại thẻ nào khó khăn quần thể giới thiệu, chỉ là ở trên bàn thả một cái tiêu hộp giấy, trong hộp giấy thả một nửa tiêu thái hiệt, to nhỏ đại khái cùng ven đường giấy quảng cáo không chênh lệch nhiều, đứng ở quầy hàng bên trong người phụ trách nhìn có chút không được tự nhiên, có thể là cảm thấy có chút khó khăn trưng chứ?

Diệp Văn theo tay cầm lên trong hộp giấy tiêu thái hiệt, mặt trên chỉ có hai tấm hình ảnh cùng một số văn tự giới thiệu, xem toàn thể rất đơn giản.

"Ồ ——" Thủy Trĩ Thi cũng cầm lấy một tấm thái hiệt, nhìn thấy mặt trên tự sau khi, không nhịn được kinh ngạc nói rằng, "Khác phái phích?"

A. . . Khác phái phích a.

Cái này đúng là ở phía sau đến mấy năm có Hỏa qua một quãng thời gian, thế nhưng đều chỉ là đem chuyện như vậy làm một loại đề tài câu chuyện, mà cũng không có đi thâm nhập hiểu rõ, tòa soạn báo cũng vèn vèn là đem chuyện này kiện làm tăng lên lượng tiêu thụ thủ đoạn mà thôi.

Bất quá, nói đến, vậy cũng là là khó khăn đoàn người sao?

"Ồ ~ vậy cũng là là khó khăn đoàn người sao?" Thủy Trĩ Thi nghi hoặc mà hỏi, con mắt nhìn về phía đứng ở quầy hàng bên trong người phụ trách tiêu ca.

Diệp Văn thoáng lau một cái hân, trực tiếp như vậy thật sự được không, còn có, cùng Thủy Trĩ Thi sinh hoạt chung một chỗ lâu, cảm giác suy nghĩ dường về đều gần gũi a. . . Đến cùng là năng ảnh hưởng mình đây? Vẫn là mình ảnh hưởng nàng? Cũng hoặc là ảnh hưởng lẫn nhau?

Người phụ trách tiểu ca nhìn hơi có chút khẩn trương, bất quá vẫn là nghiêm túc hồi đáp: "Ừm. . . Là dạng này, khác phái phích người bệnh có rất nhiều gia đình đều cũng không giàu có, cho nên làm giải phẫu là một cái rất khó thực hiện nguyện vọng, chỉ là uống thuốc liền muốn đi tìm không ít tiền, còn phải bị người khác cười nhạo. . . Chúng ta chính là vì trợ giúp những người này, để bọn hắn cũng cảm nhận được ấm áp, để bọn hắn biết thế giới này kỳ thực cũng là tràn ngập yêu, bọn hắn cũng có thể thu được yêu truyền lại. . . Mà lại bởi vì vấn đề thân phận cho nên phổ biến đều không tìm được việc làm hoặc là tiền lương rất thấp, cuộc sống mình cũng thành khó khăn, còn có bị cha mẹ cự tuyệt ở ngoài cửa, đương nhiên, chúng ta quyền tặng đối tượng đều là những kia thu được cha mẹ đồng ý khác phái phích người bệnh."

Tiểu ca một hơi đem những câu nói này toàn bộ nói, sau đó uống một hớp trà nóng, thở dài một cái.

"Hóa ra là dạng này. . ." Phía trước vẫn không quyền tiền Thủy Trĩ Thi thoáng do dự một chút, từ trong bao tiền của chính mình móc ra hai trăm đồng tiền, bỏ vào quyền tiền trong rương, trong suốt quyền tiền trong rương chỉ có lỉnh lỉnh toái toái một số món tiền nhỏ.

Có rất nhiều người cũng không hiểu loại hành vi này đồng thời cũng không đồng ý đây là khó khăn đoàn người, cho nên nhìn một chút liền đi, cái này quán nhỏ trước đó cũng nguyên nhân chính là như thế mới quạnh quẽ như vậy.

"Cảm tạ, mời ở đây viết đến tin tức cá nhân của ngài đi." Người phụ trách tiểu ca đem từng quyền từng quyền đưa tới, mặt trên chỉ có năm, sáu cái danh tự.

Có một ít quyền tặng quầy hàng là muốn viết danh tự, cũng có một chút là không cần, còn nguyên nhân, Diệp Văn cũng không biết rõ.

Phản danh sách này biểu cũng rất đơn giản, chỉ có họ tên cùng giới tính lan, Thủy Trĩ Thi cầm lấy bút bi ở phía trên viết xuống xinh đẹp chữ nhỏ, nhìn tự như nhìn người, Thủy Trĩ Thi tự cũng là có một ít ôn nhu cùng nghịch ngợm cảm giác.

Thủy Trĩ Thi công lấy Diệp Văn tiểu ba lô, Diệp Văn đưa tay đem ba lô cầm tới, sau đó từ bên trong móc ra hai bó màu đỏ đại sao, nơi này chừng hai ngàn nguyên, là Diệp Văn tất cả quyền tiền to lớn nhất một bút.

Diệp Văn cũng tại danh sách biểu đi lên viết đến tên của chính mình, bất quá Diệp Văn tự rồi cùng nàng đáng vẽ không quá giống.

Nhìn có chút thô lỗ, kiểu chữ đỉnh thiên lập địa, đem toàn bộ ô vuông đều dính đầy, nhìn tương đương khỏe mạnh.

Mưa to cũng không có kéo dài bao lâu, vũ dần dần mà tiểu đi, đứng ở một bên vẫn không lên tiếng thanh tú thiếu nữ cũng đi lên phía trước, từ trong túi tiền móc ra hai tấm nhiều nếp nhăn năm mươi khối, nhét vào quyền giúp trong rương, không khỏi mà để Diệp Văn xem thêm nàng hai mắt.

Diệp Văn hội quyền giúp hay là bởi vì trải qua hơn nhiều, rõ ràng người phức tạp, đồng thời cũng nghĩ đến mình, mình có một khóa nam lòng của người ta, lại một mực tại thân thể của cô gái bên trong. . . Thế nhưng mọi việc đều có tính hai mặt, đôi một cái khác phái phích người bệnh, hay là liền sẽ cảm thấy chuyện này kiện là trên thế giới nhất chuyện may mắn.

Mưa to đã biến thành tiểu vũ, thanh tú thiếu nữ tại danh sách biểu đi lên thêm lên tên của chính mình, chống một thanh màu đen cây dù đi rồi.

Diệp Văn liếc mắt một cái danh sách biểu, lập tức ngăn người.

Tô Vũ Tinh, nam.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Đột nhiên có chút cảm động

Một cái tay nhỏ bé nhẹ nhàng vỗ vỗ người phụ trách tiểu ca bả vai, tiểu ca quay đầu liếc mắt nhìn nói: "Tự Tự tỷ, người đến rồi a."

Tại tiểu ca sau lưng đứng một vị ăn mặc màu trắng qua đầu gối miệt cùng màu đen áo đầm con gái, nàng gật gật đầu, dùng hơi có chút rầu rĩ trung tính thanh âm nói rằng: "Hừm, ta đến thế người."

"Ồ a! Vậy ta về nhà á?"

"Ừm." Nữ hài vỗ vỗ tiểu ca đầu, "Vũ nhò."

Tiểu ca chống cây dù rời đi, Thủy Trĩ Thi nhìn một chút mưa bên ngoài xác thực tiểu không ít, cũng lôi kéo Diệp Văn rời đi, cái kia quán nhỏ vị bên trong lại chỉ còn rơi xuống một người.

Toàn bộ thanh niên quảng trường đều chuyển toàn bộ, Diệp Văn mang theo đồng tình tâm đem rờn rã 1 vạn tệ tiền đều quyền hết, một phần cũng không có cho mình lưu lại.

Sau cơn mưa Thiên tình, không trung không có cầu vồng, mặc dù loại kia ẩm ướt cảm giác rút đi không ít, thế nhưng nhiệt độ cũng đồng dạng hạ thấp không ít.

Thái Dương chiếu rọi ở trên người phảng phất không có nhiệt độ, Diệp Văn cho dù mặc một bộ dày đặc áo bông, cũng cảm thấy lạnh đến mức có chút run.

Đánh xe về nhà, tại trong thành thị đúng là không cần lo lắng giật cướp cái gì, đặc biệt tại ban ngày.

Thủy Trĩ Thi đưa tay chiêu một chiếc xe taxi hạ xuống, sau khi mở ra cửa xe, ra hiệu Diệp Văn ngồi trước đi vào.

Ngồi ở xe taxi bên trong, xuyên thấu qua cửa sổ xe hướng ra phía ngoài nhìn, Diệp Văn nhìn thấy cái kia vừa nãy tại quyền tiền trước sắp gặp được, ăn mặc màu đen trường đồng miệt, ngắn ngắn quần jean khoác áo khoác xám "Cô gái".

Diệp Văn đột nhiên nghĩ đến tên của hắn, Tô Vũ Tinh, là đại diện cho trời mưa xong sau khi ngênh đón trời nắng sao?

Bất quá... Tựa hồ trời nắng cũng không đều là tốt đẹp như vậy a...

Diệp Văn quay cửa xe lên, đem thấu xương gió lạnh nhốt tại ngoài cửa sổ, có lúc cho dù là trời nắng, ánh mặt trời cũng không cách nào làm cho người ta mang đến ấm áp đây.

Thủy Trĩ Thi biểu đạt không muốn làm com ý nguyện, Diệp Văn liền theo ý của nàng đồng ý, cuối cùng vẫn là quyết định ở cái này quán com nhỏ bên trong giải quyết bữa tối.

Thu Dịch đứng ở nhà hàng cửa lớn bên nhìn xa xa chờ ra, ngày hôm nay là hiếm thấy nhân rồi một ngày, bởi vì mưa to mới vừa đình, giữa bầu trời lại bay lên lông ngỗng tuyết lớn, đại đa số người đều lựa chọn ở nhà, chỉ có số ít mấy cái thực sự không muốn nấu com người lẻ loi tán tán Địa ngồi ở trong cửa hàng.

"Hò ~ có tuyết rồi đây." Thủy Trĩ Thi thở ra một cái hơi lạnh, đưa tay đón phiêu rơi xuống hoa tuyết, "Chỉ có tuyết rơi mới có mùa đông cảm giác đây!"

Diệp Văn gật gật đầu, đem tiểu vron tay ra cây dù ở ngoài tiếp được vài miếng phiêu rơi xuống hoa tuyết, băng băng, lạnh lạnh, có chút lạnh, lại có chút ấm áp, mâu thuẫn cảm giác.

Ở phía sau đến, tuyết lớn càng ngày càng ít, thậm chí có một năm mùa đông liền tuyết cũng không xuống, chợt có tuyết rơi cũng chỉ là thừa thốt vài miếng tiểu Tuyết hoa phiêu linh, càng nhiều chỉ là vũ giáp tuyết mà thôi.

"Ồ, lại là người đồng học a." Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn Thu Dịch, sau đó hướng Diệp Văn nghịch ngợm chớp chớp mắt nói.

Diệp Văn nhéo nhéo Thủy Trĩ Thi khuôn mặt nhỏ, lại hoạt lại nộn, cảm giác tương đối tốt, chẳng trách Thủy Trĩ Thi lão yêu thích nắm mặt của mình.

Thủy Trĩ Thi không cam lòng yếu thế, duỗi ra một cái tay phản ngắt Diệp Văn hai lần, hai người liền dạng này đi vào nhà hàng bên trong.

"A... Diệp Văn?" Tựa ở bên cạnh Thu Dịch xoay người lại, "Hôm nay tới nơi này ăn a?"

(tiểu Thi lười nấu com.) Diệp Văn giờ lên lời ghi chép bản.

"Khục khục!" Thủy Trĩ Thi ho khan, "Phiên phức cho ta đến hai phân gan heo điện, cảm tạ."

(ta muốn ăn mì thịt bò) Diệp Văn kháng nghị.

"Hừ hừ, trừng phạt người nói lung tung ~ "

(thủy thủy người học cái xấu) Diệp Văn bất mãn mà đem lời ghi chép chỉ kẻ sát ở Thủy Trĩ Thi trên gương mặt, giận hờn tự Địa nghiêng đầu sang chỗ khác.

"Oa! Đại tiểu thư, người thật sự là quá đáng yêu rồi!" Thủy Trĩ Thi không nhịn được ôm lấy Diệp Văn khuôn mặt dùng sức Địa sụt sụt, sau đó sờ lên đầu của nàng nói, "Một phần gan heo điện đổi thành mì thịt bò, cảm tạ."

Thu Dịch tuân lệnh, đem thực đơn giao cho trong phòng bếp đi, xoay người đi thu thập trên bàn bát đĩa.

"Mà, mà, ta được rồi ~ "

"Hừ hừ." Diệp Văn hừ hai tiếng, đem lại một tấm lời ghi chép chỉ kẻ sát ở Thủy Trĩ Thi trên trán.

(ta còn muốn ăn tiểu lung bao)

Thủy Trĩ Thi lau mồ hôi, nói: "Đại tiểu thư của ta, tuyệt lớn Thiên, ta đi nơi nào mua cho ngươi tiểu lung bao nha..."

Diệp Văn quay đầu.

"Lão bản, có tiểu lung bao sao?" Thủy Trĩ Thi nhắm mắt hỏi.

"Trong cửa hàng không có, ra ngoài quẹo trái đi một đoạn đường có một cái quán ăn nhỏ, nơi đó có thể còn có để bán."

"Hừm, cảm tạ á!" Thủy Trĩ Thi dùng sức nheo nheo Diệp Văn khuôn mặt nhỏ nói, "Bé ngoan ở đây không nên chạy loạn a, ta đi xem xem có hay không được bán."

Diệp Văn nhẹ nhàng đem Thủy Trĩ Thi tay đánh xuồng.

(nhanh đi)

Mình lại không phải tiểu hài tử, có cái gì tốt lo lắng nha! Diệp Văn trầm nghĩ.

Vân vân... Diệp Văn nâng cằm nhìn lấy trên tường gạch men sứ, hồi tưởng lại vừa nãy mình "Nói" những câu nói kia cùng làm động tác, thế nào đều cảm thấy... Là đang làm nũng? !

Mà lại là trong lúc vô tình! Tại sau đó mới phản ứng được.

Thật đáng sợ... Vạn nhất ngày nào đó biến thành con trai cũng lời nói như vậy... Diệp Văn cảm thấy một trận ác hàn, nổi da gà đều thụ lên, thuận tiện nhìn nhiều mấy lần Thu Dịch.

Thu Dịch bị Diệp Văn nhìn ra có chút xấu hổ, quay đầu đi chỉ đề lại một cái bên mặt.

Nếu là tuyệt đối sẽ không biến trở về con trai là tốt rồi... A, không đúng không đúng, thật hy vọng nhanh lên một chút biến trở về con trai! Diệp Văn vội vã ở trong lòng sửa lại, thế nhưng lần này tựa hồ liền bản thân nàng đều không thể phủ nhận mình tiềm thức, tất cả chỉ là tại lừa gạt mình sao?

Trái tim của chính mình, đến cùng đang suy nghĩ gì đây? Diệp Văn cảm thấy nàng ngay cả mình đều không thể thấy rõ... Đây chính là cái gọi là, hiểu rõ nhất người của mình thường thường không phải là mình à...

Thu Dịch bưng một bát nóng hổi mì thịt bò phóng tới Diệp Văn trước bàn nói: "Diệp Văn, diện tốt."

Diệp Văn giật nảy mình, phục hồi tinh thần lại, còn lấy làm bí mật của chính mình bị phát hiện đây!

Cũng còn tốt cũng còn tốt, vừa nãy đều chỉ là ở trong lòng nghĩ, mà không có nói ra, nàng chính sợ có một ngày, mình hội không tự chủ đem suy nghĩ trong lòng đổ vật nói ra được...

"Lâm sao?" Thu Dịch cũng bị Diệp Văn vừa nãy động tác giật nảy mình, liền vội vàng hỏi.

Diệp Văn khoát khoát tay, biểu thị mình không có chuyện gì, người sau nghi hoặc mà lui xuống.

"Hô, ha... Hô... Hô..." Thủy Trĩ Thi chống cây dù vọt vào, sau đó đem tán tịch thu đặt ở một bên.

"Leng keng leng keng ~ Văn Văn ~ nhìn, nóng hầm hập tiểu lung bao a ~" Thủy Trĩ Thi cười giơ tay lên bên trong túi ni lông.

Thủy Trĩ Thi trên y phục rơi xuống vài miếng hoa tuyết, mặc dù có tán, thế nhưng trên y phục vẫn là hơi hơi thủy châu, nàng thở hồng hộc Địa ngồi xuống, đem bày đặt tiểu lung bao bịt biển hộp mở ra, bên trong chính tề Địa bày mười lăm tiểu lung bao.

Rõ ràng chỉ là đùa giỡn... Thế nhưng vậy mà thật sự nghiêm túc đi mua đây... Diệp Văn cảm giác mũi có chút chua xót.

(cảm tạ)

"A a? Đại tiểu thư, Văn Văn, lâm sao khóc cơ chứ? Ta, ta bảo đảm về sau tuyệt đối không lại bắt nạt ngươi rồi!" Thủy Trĩ Thi có chút tay chân luống cuống Địa nói rằng.

Diệp Văn cúi đầu nức nở, nước mắt ba thác ba thác Địa rơi vào lời ghi chép bản đi lên, nhiễm ướt giấy trắng.

(khổ cực)

"Không khổ cực không khổ cực! Chỉ cần người vui vẻ là được rồi!" Thủy Trĩ Thi không biết chuyện gì xảy ra, không thể làm gì khác hơn là liên tục xin lỗi, "Ta sai rồi, lần sau cũng không tiếp tục bắt nạt người... Tiểu thư người đừng khóc nha..."

Diệp Văn lắc đầu một cái, Thủy Trĩ Thi càng sốt ruột.

(không phải cái này, ta không có chuyện gì.)

Diệp Văn đang chuẩn bị dùng ống tay lau sạch nước mắt, Thủy Trĩ Thi đưa khăn tay để tới.

"Tiểu thư, người làm sao?"

(không có chuyện gì)

"Đến cùng làm sao?"

Diệp Văn mím mím môi, hơi ngượng ngùng mà viết: (chỉ là đột nhiên có chút cảm động)

"Ha ha! Đại tiểu thư thật là thực đa sầu đa cảm nha!"

"Đừng!" Diệp Văn dùng sức mà đem một tấm lời ghi chép điều kẻ sát ở Thủy Trĩ Thi trên mặt.

(ăn cơm!)

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nụ hôn đầu

Sau khi ăn xong trà nọ lúc Diệp Văn đột nhiên nghĩ đến trong bao chữ số camera, thế là thuận lợi trả lại Thu Dịch, Thu Dịch sau khi nhận lấy khắc chế không có lập tức mở ra kiểm tra, thế nhưng tại Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi đi rồi liền mau mau mở ra camera, bên trong liền một tấm ảnh chụp cũng không thiếu, thậm chí có thêm vài tấm hình...

"Ồ... Cái này thật giống là Diệp Văn tý tý bức ảnh, người hầu gái trang?" Thu Dịch lật xem tân thêm ra đến bức ảnh, đột nhiên hình ảnh ngắt quãng ở cuối cùng một tấm hình đi lên.

"Phốc ——" Thu Dịch vội vàng che mũi, ân máu đỏ tươi từ khe hở bên trong nhỏ xuống đến.

Cuối cùng một tấm hình, vậy mà là Diệp Văn lộ thân mật bên chiếu... Hơi nhô lên bộ ngực, thậm chí có thể nhìn thấy viên màu phấn hồng tiểu anh đào.

Đây là Thủy Trĩ Thi thấu · đập bức ảnh, không có nói cho Diệp Văn, nàng cho rằng Diệp Văn lật xem thời điểm sẽ phát hiện hoặc là cất bỏ, thế nhưng Diệp Văn cả ngày đều không nhắc lên chuyện này, dẫn đến liền bản thân nàng cũng đã quên, thẳng đến Diệp Văn đem camera trả lại Thu Dịch thời điểm mới đột nhiên nhớ tới, do dự một chút nhưng không có mở miệng.

"Tiểu... Văn Văn..." Đi ở nửa đường đi lên, Thủy Trĩ Thi do dự mãi, rốt cục mở miệng nói, "Cái kia, camera bên trong bức ảnh có xem qua sao?"

Diệp Văn ngoẹo cổ nghi hoặc mà nhìn lấy nàng.

"Khục khục..." Thủy Trĩ Thi le lưỡi một cái, "Người tắm xong thời điểm, ta có len lút vỗ một tấm..."

Nhìn thấy Diệp Văn nhìn mình chằm chằm, Thủy Trĩ Thi liền vội vàng nói: "Chỉ có một tấm nghiêng người chiếu..."

A, không phải là một tấm nghiêng người chiếu nha... Diệp Văn lắc lắc đầu, có chút không để ý lắm Địa quay đầu đi, không phải là bức ảnh mà, dù sao đều là nam, liền xem như lộ chiếu lại có quan hệ gì...

Ba giây về sau lại bỗng nhiên nghiêng đầu lại, nhất thời đều đã quên tự mình nói không được thoại.

"A a a a ? ! !" Rủ ráy thời điểm? Hồng bát! Vậy chẳng phải là muốn bị toàn bộ nhìn hết!

Thủy Trĩ Thi tựa hồ đọc hiểu Diệp Văn biểu lộ, dùng ngón tay bóp bóp gương mặt, không có ý tứ Địa nói rằng: "Nha... Cũng không phải toàn bộ đi..."

Mặc dù cực lực tự nói với mình là con trai, thế nhưng ngay cả mình đều cảm thấy là đang đối gạt mình từ người, giận dữ và xấu hổ tâm tình tràn vào đại não, Diệp Văn lao ra Thủy Trĩ Thi cây dù bảo vệ, vọt vào lòng ngỗng tuyết lớn bên trong.

"A a ! ! Tiểu thư! Chờ chút! Hội cảm mạo a!" Thủy Trĩ Thi vội vàng xoay người lại truy đuổi, thế nhưng vậy mà không đuổi kịp Diệp Văn, Diệp Văn gần nhất mỗi ngày cũng ít nhất có vận động mười mấy phút, tố chất thân thể đã tốt hơn rất nhiều, hơn nữa tiềm lực bạo phát, Thủy Trĩ Thi cũng chỉ có thể xa xa mà lạc ở phía sau.

"Ha... Hô... Hô..." Diệp Văn vọt tới nhà hàng trước đó, đỡ cửa kính trực tuyến thô khí, hướng về nhà hàng bên trong nhìn lại, nhưng không thấy Thu Dịch cái bóng.

Thủy Trĩ Thi theo sát phía sau, đỡ Diệp Văn cánh tay thở mạnh, "Văn... Hô... Chạy... Như vậy... Hô... Nhanh..."

Diệp Văn chỉ chỉ nhà hàng, bên trong chỉ có một vị đại thúc tuổi trung niên đang dùng món ăn, liền một cái khác khách nhân đều không có.

"Thu Dịch... Không... Không ở sao?" Thủy Trĩ Thi miệng lớn Địa thở hồng hèn tốt mấy hơi thở, cuối cùng cũng coi như lấy lại sức được, la lớn, "Lão bản... Lão bản ——!"

"Đến lạc!" Lão bản mau mau từ trong phòng bếp đi ra, "Là vừa này hai vị kia tiểu cô nương a, làm sao, có chuyện gì không?"

"Lão bản, quá rối, xin hỏi Thu Dịch đây?" Thủy Trĩ Thi lễ phép hỏi.

"Tiểu Dịch a... Ta nhìn trong cửa hàng không khách nhân nào, liền để hắn trở về."

"Cảm tạ!" Thủy Trĩ Thi nói cảm ơn, đang muốn cầm lấy Diệp Văn cánh tay cùng đi, quay đầu nhìn lại, nhưng không có Diệp Văn bóng người.

"Này... Đại tiểu thư —— người lại không biết Thu Dịch chặt cái nào, chạy như vậy nhanh làm gì ——" Thủy Trĩ Thi tại tại chỗ hô lớn, thế nhưng Diệp Văn lại vẫn như cũ kiên định Địa hướng về cái hướng kia tiến lên, Thủy Trĩ Thi dậm chân, không thể làm gì khác hơn là đuổi tới, không nữa đuổi tới, liền bóng người đều không nhìn thấy.

Ấn... Diệp Văn đương nhiên biết Thu Dịch ở nơi nào, nàng thậm chí rõ ràng nhớ tới từ trường học về nhà ba đường đi, như thế nào đi nữa nói, cũng là sinh hoạt hơn hai mươi năm địa phương a!

Từ cái này nhà hàng trở về, gần nhất, nhất thường thường đi lộ tuyến hẳn là đi bờ sông con đường kia...

Mặc dù Diệp Văn như là xé gió hòm bình thường trực thờ dốc, nhưng là mình lại hầu như không cảm giác được trên thân thể uest, thật giống như mất cảm giác như thế, như là để tuyến con rối như thế thuận mất chứng kiến con đường tiến lên.

Theo cự ly tăng trưởng, đại não có chút khuyết đường, liền suy nghĩ đều không trôi chảy.

Rất cực, cái kia quen thuộc mà lại có chút bóng người xa lạ xuất hiện ở trước mắt của chính mình.

Thu Dịch bung camera đi trên đường, nhìn chằm chằm Diệp Văn tám kia nghiêng người chiếu, điểm kích cắt bỏ tuyến hạ, lại thủ tiêu, sau đó lại điểm kích, lại thủ tiêu, như thế nhiều lần, do dự không quyết định.

"A hô... Hao tổn tâm trí..." Thu Dịch xoa xoa huyệt Thái dương, giữ đi, có tội ác cảm, xóa đi, không nỡ.

Bất quá đã Diệp Văn lưu lại tám hình này, có phải hay không đại biểu đối với mình có hảo cảm đây? Thu Dịch bắt đầu từ những phương diện khác an ủi mình, xem ra là không chuẩn bị xóa đi tám hình này.

Thu Dịch đi tại bờ sông, hoa tuyết bay xuống ở trên người lại không hề hay biết, đột nhiên một cái bóng dáng bé nhỏ từ một bên thể tới hung hăng Địa đánh tới, đưa tay tàn nhẫn mà đoạt được Thu Dịch camera... Sau đó bởi vì không dừng lại vọt vào trong sông.

Giữa bầu trời bay tuyết lớn, mặt sông mặc dù không có kết băng, bất quá trong nước nhiệt độ cũng có thể tưởng tượng được, vừa mới chạy trốn toàn thân đều sắp nổi lên đến Diệp Văn lập tức vọt vào lạnh lẽo trong nước sông, băng Hỏa hai tầng cực hạn cảm thụ lập tức làm cho nàng cái này yếu kém thân thể không chịu nổi, vậy mà trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Thu Dịch thậm chí đều còn không phản ứng lại là tình huống thế nào, Diệp Văn liền liều lĩnh bọt khí hướng về đáy sông chìm.

May mà chính là Thu Dịch chỉ là ngây người như vậy một giây, một giây sau đã phản ứng lại, hô to "Diệp Văn!", sau đó đem dây đặc đồng phục học sinh vung ra một bên, hít sâu một hơi, một cái mảnh trát nhảy vào trong sông.

Bởi vì chuyện quá khẩn cấp, Thu Dịch đều đã quên làm nóng người vận động, nhảy một cái tiến trong sông liền cảm giác lạnh được có chút run, bất quá

vẫn là ra sức Địa hướng về Diệp Văn bơi đi.

Thu Dịch ra sức bắt lấy Diệp Văn thủ đoạn, phát hiện tha rất mất công sức, không thể làm gì khác hơn là lại hướng hạ du một điểm, ôm lấy phần eo của nàng, sau đó dùng sức hướng lên trên du.

"A!" Thu Dịch rên lên một tiếng, thời khắc máu chốt, vậy mà chân rút gân, trái tim có chút cung đường chưa đủ, vừa nẩy trong miệng hấp chiếc kia đường khí cũng sắp tiêu hao hết rồi.

Thu Dịch dùng hết tiềm năng Địa hướng thượng du, rốt cục miễn cưỡng hô hấp đến một cái mới mẻ không khí, sau đó cắn răng không để ý tới rút gân đùi phải, trên trán tuôn ra hai sợi gân xanh, Thu Dịch vậy mà sống sờ sờ mà đem rút gân thống khổ áp chế xuống.

Bò đến trên bờ thời điểm, liên thở dốc khí lực đều không có, Diệp Văn bị thả nằm tại bên bờ, Thu Dịch rất muốn nằm xuống nghỉ ngơi, thế nhưng hắn biết bây giờ còn chưa được, chỉ là dùng sức Địa nện cho hai lần bấp đùi, lấy thống giảm đau.

Sau đó dè ép ép Diệp Văn bụng, người sau phun ra mấy cái uống nước, vẫn không có chuyển tình dấu hiệu.

"Ha ——" Thu Dịch do dự một chút, cuối cùng vẫn là cúi người làm lên hô hấp nhân tạo.

"A! —— người đối đãi tiểu thư làm cái gì!" Một cái tiểu tay nải bị ném tới, tàn nhẫn mà nện ở Thu Dịch trên đầu, trực tiếp để Thu Dịch đầu lưỡi tàn nhẫn mà đánh vào Diệp Văn hàm răng đi lên.

Thu Dịch đã không có la đau khí lực, mềm oặt Địa nằm ở một bên nhếch to miệng thở dốc, tảng lớn hoa tuyết lọt vào cái miệng của hắn bên trong.

Băng lạnh lẽo lưng... Là nụ hôn đầu hương vị sao?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Sốt cao

"Văn Văn! Văn Văn!" Thủy Trĩ Thi vọt tới Diệp Văn bên người, dùng cây dù bọc lại Diệp Văn thân thể, đem hoa tuyết ngăn cản ở ngoài.

Diệp Văn toàn thân ướt nhẹp, nhìn giống như là rơi xuống trong nước lại bị mò tới như thế.

Trên thực tế đúng là như thế.

Sẽ không là tiểu thư muốn cầm lại camera mà tiểu tử này không cho cho nên sản sinh tranh chấp sau đó đem tiểu thư đẩy lên trong sông đi! Thủy Trĩ Thi đại não nhanh chóng vận chuyển, cấp tốc nào bù ra dạng này một cái hình ảnh.

"Này —— người đối đãi Đại tiểu thư làm cái gì!" Thủy Trĩ Thi nhắc lên Thu Dịch linh giác, lớn tiếng mà gầm hét lên.

"Khục! Khục khục khục!" Thu Dịch một hơi không thở tới, dùng sức Địa ho khan, rốt cục một lần nữa hô hấp đến mới mẻ không khí, giống một đoàn bùn nhão như thế co quắp trên mặt đất, căn bản không có khí lực đi trả lời nổi giận tiểu người hầu gái.

"Khục!" Diệp Văn sang một cái thủy, hô hấp rốt cục bằng phẳng lên, nàng chậm rãi mở mắt ra, mặc dù vừa nẩy quán nhiều như vậy nước sông, nhưng lại cảm giác cổ họng làm ra có chút bức bối, "Thủy ——"

"A a! Tiểu thư!" Thủy Trĩ Thi sờ lên Diệp Văn cái trán, năng lợi hại, hiện đang gọi ra taxi lại không biết phải bao lâu, không thể làm gì khác hơn là gọi tới một chiếc 120 cấp cứu xe.

Tiểu người hầu gái vô cùng hoảng loạn, cho tới không có nhận ra được Diệp Văn đã có thể mở miệng nói chuyện.

Thủy Trĩ Thi vẫn tính nhân đạo, đem đồng dạng toàn thân ướt nhẹp Thu Dịch cũng đưa lên xe cứu thương.

Thu Dịch dù sao thể chất muốn so với Diệp Văn tốt hơn rất nhiều, vừa nẩy cũng chỉ là thể lực tiêu hao mà thôi, hiện tại hơi hơi khôi phục một điểm, đã có sức lực nói chuyện.

"Vừa này... Diệp Văn, đột nhiên xông lại cướp đi ta camera, sau đó mình vọt vào trong sông đi tới... Ta chỉ là đem nàng cứu tới." Thu Dịch giải thích, càng trì hoãn càng hiểu lầm lại càng lớn.

"Là như vậy phải không?" Thủy Trĩ Thi nửa tin nửa ngờ, cái này dù sao chỉ là Thu Dịch lời nói của một bên, ai biết hắn có phải hay không vì chính mình giải vây đây.

Bất quá mặc kệ thế nào, hắn cũng đem Diệp Văn từ trong sông cứu tới, nghỉ tới chỗ này, Thủy Trĩ Thi thái độ cũng hơi tốt một điểm.

Diệp Văn vừa mới tỉnh lại, hiện tại lại ngất đi, cái trán cũng càng ngày càng nóng, xem ra là sốt cao.

Cuối cùng Thu Dịch vẫn là ở nửa đường rơi xuống xe cứu thương, mình một người về nhà, chỉ còn lại dưới Thủy Trĩ Thi một người chăm nom Diệp Văn đến bệnh viện.

Sốt cao khiến Diệp Văn đại não đều có chút mơ mơ màng màng, mấy lần muốn mở mắt ra lại liền mí mắt đều không thể nhúc nhích một chút.

Diệp Văn đánh một chút nằm tại trên giường bệnh, Lưu quản gia cùng hầu gái trường chạy suốt đêm tới.

"Tiểu Thi! Không phải để người chiếu cố thật tốt tiểu thư à!" Hầu gái trường nghiêm nghị nói rằng.

"Ta..." Thủy Trĩ Thi cúi đầu, bất an giao bắt tay chỉ.

"Ai —— đừng tức giận, đừng tức giận." Lưu quản gia khoát tay áo một cái, để hầu gái trường đừng tức giận như vậy, "Tiểu Thi a... Nếu như người không cách nào đảm nhiệm được công việc này, vẫn để cho người khác tới thế người chứ?"

"Ta... Ô..." Thủy Trĩ Thi bụm mặt khóc thút thít nói, "Ta... Ta rõ ràng có rất nỗ lực đi theo Đại tiểu thư... Ô... Ta không muốn... Không ngờ... Ta muốn tiếp tục... Làm Đại tiểu thư công tác... Ô..."

"Thật là rất nỗ lực đi theo tiểu thư sao? Vậy tại sao tiểu thư hội rơi đến trong sông đi?" Hầu gái trường chất vấn.

"... Là... A! ..." Thủy Trĩ Thi đột nhiên sững sốt một chút, chế tạo chuyện này kiện người là mình a! Nếu như mình không đập tiểu thư luơu thân chiếu cũng sẽ không phát sinh chuyện này... Nguyên lai thật là mình sai..

"Ta... Ta sai rồi..."

"Mấy người tiểu thư tỉnh rồi để tiểu thư mình quyết định đi, lưu lại người vẫn là đổi một cái người hầu gái." Hầu gái trường dứt lời, quay đầu không lại nhìn Thủy Trĩ Thi.

...

Toàn thân ướt đầm Thu Dịch đi bộ về đến nhà bên trong, lập tức để mẫu thân giặt nải mình.

"Làm sao như thế ẩm ướt đây! Đi nơi nào?"

"A..." Thu Dịch sờ sờ gò má, "Không cẩn thận rơi đến trong sông đi tới..."

"Đưa nhò này, bước đi làm sao không cẩn thận như vậy." Mẫu thân đem Thu Dịch đẩy lên trong phòng tắm, "Mau mau tắm, máy nước nóng vừa vặn có nước nóng."

"Ồ nha..."

Thu Dịch gia phòng tắm tự nhiên là không có bồn tắm lớn cái gì, có một cái máy nước nóng hắn liền rất thỏa mãn, mặc dù cái này máy nước nóng vẫn là second-hand.

Xông tới một cái tắm nước nóng, cảm giác toàn thân đều rất thoải mái, Thu Dịch hắt hơi một cái, xem ra chỉ là có chút cảm mạo, không có bị sốt dấu hiệu.

"Com tối ăn rồi chưa?" Ngồi ở trên ghế xem báo phụ thân hỏi.

"Còn không..."

"Muốn ăn chút gì không?"

"Tùy tiện đi."

"Xào phẩn làm?"

"Hành."

Thế là phụ thân không nói hai lời Địa buông xuống báo chí, đi vào nhà bếp làm Thu Dịch nổi lên cơm tối.

"A thu!" Thu Dịch lại đánh một cái to lớn hất xì.

"Cảm mạo?" Mẩu thân mau mau đi lên phía trước sờ lên Thu Dịch cái trán, "Cũng còn tốt, không bị sốt, ta cho người pha chén rế bản lam."

Thu Dịch trong lòng ấm áp, không khỏi mà lần nữa nghĩ đến Diệp Văn.

A, đúng rồi, camera!

Thu Dịch đem vào cửa lúc tiện tay đặt ở hải cửa hàng camera cảm tới, camera đã toàn diện nước vào, liền khởi động máy đều mở không được, Thu Dịch đem pin hủy đi đi ra, lượng tại trên bàn của chính mình, xem ra chỉ có thể đi sửa chữa.

...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Thu Dịch dậy thật sớm, vì cha mẹ làm điểm tâm, tùy tiện ăn một chút về sau liền ra ngoài.

Tự nhiên là đến xem Diệp Văn, ngày hôm qua một buổi tối lo lắng đều ngủ không được ngon giấc.

Tùy tiện mua một chút hoa quả, Thu Dịch đi vào trong bệnh viện, đối đãi trước sân khấu hộ sĩ dò hỏi: "Xin hỏi một chút, Diệp Văn, ở tại phòng bệnh nào?"

"Xin chờ một chút." Cô y tá cúi đầu lật lên tư liệu, "Diệp Văn, số 816 phòng bệnh."

"Cảm tạ."

Thu Dịch ngồi thang máy đến lầu tám, sau đó tìm kiếm lên số 816 phòng bệnh.

Trong phòng bệnh đã có một cái người đàn ông trung niên cùng một cái chừng ba mươi tuổi nữ nhân chính đang bận bịu, một thiếu nữ nằm ngoài Diệp Văn bên giường, vẫn chưa có tỉnh lại.

"Các người khỏe... Ta là tới nhìn Diệp Văn." Thu Dịch tại công nói rằng.

"Há, tiểu thư bằng hữu a, mau mời tiến." Người đàn ông trung niên thả hạ thủ đầu sự tình, đem Thu Dịch đón vào.

"A, Diệp Văn còn chưa tỉnh sao?" Thu Dịch hỏi.

"Hừm, ngủ thẳng hiện tại đâu, bất quá sốt cao đã lui một điểm." Cái kia chừng ba mươi tuổi người phụ nữ nói nói.

"Ồ nha..." Thu Dịch không biết nói cái gì nữa, lại không muốn rời đi, không thể làm gì khác hơn là đàn độn mà đứng ở giường bên phải dựa vào song vị trí.

"A ——" tiểu người hầu gái thân nhiên chuyển tỉnh, thân một cái to lớn lười eo, đột nhiên cảm giác sau lưng có người, vội vàng xoay người, "Ồ, là người?"

"Ta đến nhìn Diệp Văn a..."

"Hừm, cho người ngồi." Thủy Tri Thi nhường ra cái ghế, đứng dậy đi bên ngoài rửa mặt.

Lưu quản gia cùng hầu gái trưởng cũng lần lượt đi ra ngoài, chỉ để lại Thu Dịch một người ngốc ở trong phòng.

Bốn bề vắng lặng, Thu Dịch không nhịn được đưa tay đụng một cái Diệp Văn khuôn mặt nhỏ, mềm mại, rất có co dãn.

Không bằng... Lại nắm một chút đi... Thu Dịch được voi đòi tiên.

"A?" Diệp Văn đột nhiên mở mắt ra, "Ồ? Thu Dịch...?"

"A?"

"Ta... Có thể nói chuyện?"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đầu ngón tay chạm đến

Diệp Văn vậy mà khôi phục ngôn ngữ năng lực, loại này mất mà lại được cảm giác thật sự là quá tốt rồi.

Thủy Trĩ Thi cũng bởi vậy không có bị trách phạt, mà Diệp Văn tự nhiên đúng sẽ không trách cứ Thủy Trĩ Thi, xa ở nước Anh Diệp mẫu cười sớm nhất chuyển bay chạy tới thành thị nhỏ, Diệp phụ thì lại ở lại nơi đó kể tục nói chuyện làm ăn.

Lần này cũng coi như là nhân họa đắc phúc, mặc dù phát ra một lần sốt cao, bắt quá lại ngoài ý muốn khôi phục ngôn ngữ năng lực, hay là bởi vì sốt cao đem bị bế tắc thần kinh khơi thông, lại hay là bởi vì khuyết dưỡng thời điểm thông suốt tất cả thần kinh, mà, ai biết được?

Mặc dù chỉ là đơn giản bị sốt, mà lại tại ngày thứ nhất liền tốt lắm rồi, thế nhưng vẫn bị Diệp mẫu yêu cầu tại trên giường bệnh nằm hai ngày.

...

Cuối kỳ thi đúng hạn mà tới, tết xuân cũng lặng yên tới gần, ngồi ở trong phòng học, nhìn ngoài cửa sổ đã kinh biến đến mức trọc lóc cây phong, Diệp Văn có chút cảm thán.

Bất tri bất giác Địa, đã nửa năm đây. Đã dần dần mà quen thuộc làm cô gái sự tình, cũng đã theo bản năng hội làm một số cô gái động tác, dùng cô gái suy nghĩ đường về suy nghĩ.

Đến cùng là linh hồn không chế thịt · thể, vẫn là thịt · thể không chế linh hồn đây?

Diệp Văn xem qua một số nghiên cứu báo cáo, kích thích tố tựa hồ có thể thay đổi một người tính cách, liên tỹ như tiêm vào thư kích thích tố sinh dục bình thường nam tính, cứ thế mãi hội dần dần mà trở nên nữ tính hóa, tại nhìn thấy nam tính thân thể lúc hội thẹn thùng...

Đến cùng là sinh hoạt cái biến mình, vẫn là nữ thân thân thể phân bố kích thích tố cái biến mình? Diệp Văn không biết, nàng cũng không muốn lại đi suy nghĩ.

Nếu như là kích thích tố cái biến tính cách, vậy mình cũng không cần lo lắng khôi phục nam thân lúc hội trở nên nương nương khang.

Tất cả liên dạng này thuận theo tự nhiên đi, Diệp Văn ôm một hộp sữa bò, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ Địa hấp.

"Khục... Diệp Văn, thừa bao nhiêu bút sao?" Ngồi ở Diệp Văn phía trước Thu Dịch hỏi.

Đây là cuộc thi chỗ ngồi, tất cả lớp học sinh chỗ ngồi trình tự toàn bộ quấy rầy, hỗn tán tại khác biệt trong lớp, đây là vì phòng ngừa người quen trong lúc đó gian lận thủ đoạn, còn Thu Dịch ngồi ở Diệp Văn phía trước nha... Đó chỉ là trùng hợp xếp hạng Diệp Văn phía trước mà thôi.

"Có a." Diệp Văn buông xuống sữa bò mở ra bút túi, lấy ra một nhánh màu phấn hồng bút xác bút lông, những này văn phòng phẩm đồ dùng đều là Thủy Trĩ Thi mua, văn phòng phẩm đồ dùng tạo hình tự nhiên là thiên hướng đáng yêu phong cách.

Diệp Văn đem bút đưa tới Thu Dịch trên tay, hai người đầu ngón tay tại lơ đãng trong lúc đó nhẹ nhàng xúc đụng một cái, Diệp Văn theo bản năng mà lập tức đưa tay rút trở về.

Thu Dịch tay là ấm áp, mà Diệp Văn tay là có chút lạnh lẽo.

Diệp Văn đem cái kia bị đụng tới ngón tay súc đến sau lưng, không tên có chút thẹn thùng, cúi đầu nhỏ giọng nói rằng: "... Dừng, dừng hết đưa ta..."

"A... Ừm!" Thu Dịch nhìn lấy Diệp Văn thẹn thùng đáng vẻ, có chút không nhịn được muốn đưa nàng ôm vào trong ngực, cuối cùng vẫn là cố gắng khác chế.

Phong Vũ Lam còn đang tu dưỡng, cho nên cũng không có tới tham gia cuối kỳ thi, gần nhất Kim Gia Huy có chút cô quạnh, mỗi ngày đều là một người lẻ loi Địa ngồi tại chỗ.

May là cuối kỳ thi sau khi coi như giải phóng, Kim Gia Huy có thể thiên thiên địa ở tại trong phòng bệnh bởi Phong Vũ Lam.

"Mời các bạn học ngồi vào chỗ ngồi của mình, chậm đợi giám thị lão sư đến, phía dưới truyền phát tin cuộc thi việc nghi."

Tại giáo lãnh đạo một chuỗi phí lời qua đi, cuộc thi rốt cục bắt đầu rồi, bị tuyết trắng bao trùm trường học trở nên yên tĩnh.

Trong cả phòng học chỉ nghe gấp sà sạt Địa viết chữ thanh.

Thu Dịch còn tại dư vị vừa nẩy đầu ngón tay chạm đến hương vị, đầy đủ ngây người năm phút đồng hồ.

"Vị bạn học kia, còn đứng đó làm gì đây? Mau mau làm bài thi a." Giám thị lão sư thiện ý nhắc nhở.

"A? A!" Thu Dịch phục hồi tinh thần lại, lúng túng đáp, cúi đầu tả lên bài thi, tâm tư lại không khỏi mà lần nữa bay xa, hồi tưởng lại ngày đó Diệp Văn môi hương vị.

"Ào ào ào..." Rốt cục, tại kết thúc tiếng chuông reo lên trước đó, Thu Dịch viết xong ngữ văn viết văn, chỉ thiếu một chút liền không kịp, mới đầu thật sự là trễ nải quá nhiều thời gian.

"May là, may là..." Thu Dịch lau một cái hãn hãn.

"Làm sao?" Diệp Văn đậm đậm Thu Dịch phía sau lưng.

"A... Không có gì." Thu Dịch quay đầu, liền nhìn thấy Diệp Văn dùng cặp kia mắt to như nước trong veo nhìn lấy mình, lập tức lại có chút tim đập thêm sắp rồi.

Liên dạng này, thống khổ cũng vui sướng, Thu Dịch hoàn thành toàn bộ cuộc thi, đang suy tư bên trong trong đầu tổng hội hiện ra Diệp Văn đáng vẽ, rồi lại không thể không dứt bỏ tạp niệm hào hảo tả đề.

"Thu Dịch! Lần thi này được thế nào!" Thi xong về sau, bọn học sinh từng người trở lại lớp của mình cấp, Lạc Lương Kiểm vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, lớn tiếng mà hỏi.

"Ây... Không biết..." Thu Dịch cảm thấy lần này thi toàn quốc tạp, nhân làm căn bản đều là nằm ở nhất tâm nhị dụng trạng thái...

Ở trong phòng học tập hợp sau khi, A Đan nói cho các bạn học lúc nào về giáo đến lĩnh phiếu điểm về sau, liền tuyên bố tan học.

Bất kể nói thế nào, rốt cục nghỉ.

Thu Dịch cũng có một loại thờ phào nhẹ nhõm cảm giác, ở phía sau nửa cái học kỳ hần cơ bản đều tại trong lớp duy trì chăm chú lực chú ý, mỗi ngày về nhà mình làm bài tập, hiện tại nghỉ, rốt cục có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Cự ly lần sau năm phiếu điểm còn có một tuần, cũng coi như là nghỉ đông một phần, đến thả nghỉ dài hạn, các bạn học trái lại không vội trở về, chuẩn bị ngộ thật tốt đi nơi nào chơi một chút, hoặc là ước định ngày mai ngày một ra đi du ngoạn.

"Thu Dịch, xế chiều đi quán Internet thôi?" Lạc Lương Kiểm nói.

"Được, chơi cái gì?"

"DOTA."

"Đó là cái gì?" Bên cạnh người hỏi.

"Ha, chơi vui, người cũng tới chứ, chờ một lúc ta dạy cho người." Lạc Lương Kiểm nói.

Thu Dịch cùng hần bên cạnh người đều đồng ý đi, Lạc Lương Kiểm lại đi kéo người khác, liên dạng này, tính cả chính hần tổng cộng tụ tập chín cái nam sinh.

"Còn thiếu một cái a..." Lạc Lương Kiểm tự lẩm bầm, đột nhiên sáng mắt lên, nhìn thấy chính đang thu dọn túi sách Kim Gia Huy, "Hắc! Lão Huy, có đi hay không quán Internet? Ta mời khách!"

"Ế? Không được... Ta có việc." Kim Gia Huy từ chối.

"A a! Chuyện gì a! Sẽ không là đến xem Phong Vũ Lam chứ?"

Kim Gia Huy nghiêm túc gật gật đầu.

"Được rồi, người thắng, người đi đi."

"Các người đang làm gì thế?" Diệp Văn đi ra cửa phòng học, liếc mắt nhìn tụ tại trên hành lang vẫn chưa về nhà các nam sinh, kỳ quái hỏi.

"Đi quán Internet mở hắc." Thu Dịch đáp.

"Chơi cái gì?"

"Không biết, thật giống tên gì đều thấp?" Trong đám người Vương Hâm hỏi đáp.

"Là cũng tháp." Thu Dịch sửa lại.

"Ồ ~~~~~" Diệp Văn đột nhiên cảm thấy có chút tay ngứa ngáy, dota đâu, đã lâu không có chơi a, "Ta có thể tham gia sao?"

"Không biết..."

"Đương nhiên có thể!" Thu Dịch mau mau thể Lạc Lương Kiểm đáp, "Lão Lạc! Đừng tìm, Diệp Văn cũng tới!"

"Ồ a? Cái gì? Diệp Văn cũng tới? Đương nhiên không thành vấn đề!" Nghe được có nữ sinh, rất bị là xinh đẹp nữ sinh muốn đồng thời cùng bọn hắn đi quán Internet, những này thiếu nam tâm lập tức đều kích chuyển động.

"Ồ ồ ồ! Xuất phát xuất phát xuất phát!"

"Ta sẽ không chơi nha."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, đại gia đều sẽ không chơi."

Diệp Văn cười trộm, trước đây mình kỹ thuật liên đúng trung đẳng, đều là đánh không lại người khác, lần này cần phải tàn nhẫn mà ngược bọn hắn một trận.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Ngược món ăn

Quán Internet cũng không xa, bước đi 20 phút liền có thể đến, mà lại là chính quy quán Internet, tọa lạc tại đại bên đường, mặc dù Diệp Văn biểu thị sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào, thế nhưng Thủy Trì Thi vẫn kiên trì tùy tùng, đồng thời trả lại hai tên cố ý ở tại Diệp Văn phụ cận Diệp gia bảo tiêu gọi điện thoại, một có tình huống theo theo gọi theo đến.

Mặc dù mọi người không có thân phận chứng, thế nhưng nhà này quán Internet là Lạc Lương Kiểm cha bằng hữu mở, cho nên vẫn thả mọi người đi vào, chỉ là vẫn chưa lấy tiền, đồng thời đem mọi người mang tới một phòng ăn lớn bên trong.

Trong phòng khách tổng cộng có thập mấy vị tính, là chuyên môn làm mở hắc đối chiến mà thiết kế, nhà này loại cỡ lớn mạng lưới hội sở tổng cộng có năm dạng này phòng khách.

"Má ơi. . . Khỉ thế a. . ." Nhiều nhất chỉ đi qua hắc quán Internet các nam sinh không khỏi mà sợ hãi thán phục, quả thực liên đúng hoàn mỹ tư nhân không gian, trong phòng khách có một cái đại tủ lạnh, mặc dù không có mở nguồn điện, thế nhưng bên trong vẫn như cũ thả đầy đồ uống, bên trong góc trên bàn cũng bày các dạng đồ ăn vặt, thậm chí có một chính hòm mì ăn liền.

Nếu như là bình thường khách mời, những thứ đồ này tại cuối cùng đều là phải kết toán, mà Lạc Lương Kiểm. . .

"Đại gia tùy tiện ăn a! Không nên khách khí!" Lạc Lương Kiểm đóng cửa lại, lớn tiếng nói, mình thuận lợi liền sờ soạng một bao bánh bích quy cùng một bình băng hồng trà, tìm một cái gần bên trong vị trí ngồi xuống.

Mười người tại một cái phòng bên trong, có vẻ phi thường náo nhiệt, đại gia đều tự tìm chỗ ngồi xuống, ngồi ở chỗ này đều là quan hệ không tệ nam sinh —— trên thực tế thường thường đi hắc quán Internet chơi các nam sinh quan hệ cũng không tệ, đại gia lẫn nhau trò chuyện, sau đó thuần thực khởi động máy.

Diệp Văn đối với cái này tương đương hoài niệm, nơi này, mình đã từng nhưng là thường xuyên đến a, các bạn học liền dạng này ngồi cùng một chỗ, cười mắng, chơi đùa, cái kia thời gian tươi đẹp cũng chính là dạng này chậm rãi từ khe hở bên trong chảy qua. . .

Lạc Lương Kiểm ngồi ở ở giữa nhất vị trí, Thu Dịch rất tự nhiên ngồi ở Lạc Lương Kiểm chỗ bên cạnh, Diệp Văn thoáng ngẩn người, mới phản ứng được, ngồi ở Lạc Lương Kiểm vị trí đối diện.

Mở ra quen thuộc giới, tay trái đặt ở trên bàn gỗ, tay phải đặt ở chuột đi lên, phảng phất nắm chặt rồi quen thuộc nhất đồ vật. . . Liền như là trên chiến

trường xuất ngũ quân nhân một lần nữa nắm chặt rồi vũ khí của chính mình như vậy, kích động, hoài niệm, hưng phấn. . . Các loại tâm tình xông lên đầu.

Ván đầu tiên là Lạc Lương Kiểm tiến hành dạy học, nói đơn giản một chút thao tác phương thức, kỹ năng dùng như thế nào, làm sao thu được tiền tài, làm sao mua trang bị, dùng như thế nào trang bị loại hình sự tình, sau đó lại tiến hành rồi dạy học thức chiến đấu, vừa đánh một bên giảng giải.

Lạc Lương Kiểm đột nhiên một bộ huấn luyện viên đáng dấp, Diệp Văn cười thầm, trên thực tế vào lúc này Lạc Lương Kiểm cũng là chơi nửa tháng mà thôi, thế nhưng đối với những người khác tới nói, chuyện này quả là liền đúng đại thần tồn tại.

Ván đầu tiên dạy học xong xuôi, ván thứ hai chính thức khai chiến.

"Ta còn không chơi hiểu đây."

"Người hoảng cái gì, đại gia đều sẽ không, đến đến đến."

"Liền đúng, đừng hoảng hốt."

"Nhưng là Lạc Lương Kiểm hội a!"

"Cũng đúng đấy, cái kia Lạc Lương Kiểm đi đâu đội cái nào đội không phải thắng à?"

"Ta cũng là chơi không mấy ngày." Lạc Lương Kiểm vội vàng trấn an nói, "Cũng chính là hội cơ sở đồ vật mà thôi, rất món ăn."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, mau mau mở đi."

Ở mặt trước dạy học bên trong Lạc Lương Kiểm liền nói cho mọi người làm sao cái ID, hiện tại đại gia đều đẩy các thức ID ra trận, một nửa đều là tiếng Trung, còn có mấy cái là tiếng Anh cùng không có chút ý nghĩa nào con số.

Bởi vì liền anh hùng đều hoàn toàn không có quen thuộc, cho nên Lạc Lương Kiểm thẳng thắn mở ra toàn viên ngẫu nhiên hình thức, tất cả mọi người ngay từ đầu game, làm chuyện thứ nhất liền đúng nhìn mình kỹ năng.

"Oa! Kỹ năng này tốt ngu B! Có thể để cho trong phạm vi tất cả đơn vị toàn bộ ổn định a!"

"Hai phe địch ta toàn bộ đứng vững." Lạc Lương Kiểm bổ sung.

Vừa nghe kỹ năng liền biết là hư không mặt nạ. . . Diệp Văn hơi gât gât khóe miệng, một cách hết sức chăm chú mà vui đầu vào trong game đi.

Mở màn ngay khi công tấn bên trong đánh một cái "2333", mọi người tự nhiên là không hiểu, liền ngay cả Lạc Lương Kiểm cũng không biết là có ý tứ gì.

"Ai tại công tấn bên trong đánh chữ?"

"Loạn —— đời —— dâm —— lang ——" có một vị nam sinh từng chữ từng chữ Địa thí thăm, xong về sau bình luận, "Ngọa tào, ai ID, như thế dâm · dâng?"

Các bạn học đều nhìn hướng về bên cạnh chính mình.

Thu Dịch giờ khắc này vẫn không có một cái trường kỳ sử dụng ID, hiện tại ID gọi là Thu tiên sinh, mà dựa theo nguyên lai lịch sử, tiếp qua mấy tháng, Thu Dịch hữu hiệu ID liền đúng "Thời loạn lạc dâm lang". . .

"Mịa nó! Là Diệp Văn!" Bên cạnh người kinh hãi, không nghĩ tới vậy mà là Diệp Văn lấy như thế một cái ID.

"Cái gì? Thật sự?" Mọi người thay đổi sắc mặt, dồn dập đứng dậy muốn vừa nhìn đến tốt cùng.

"Tốt tốt, đừng nghịch, Bình tuyến đều đi ra ngoài." Lạc Lương Kiểm cũng rất kinh ngạc, bất quá vẫn như cũ ngăn lại các nam sinh vây xem Diệp Văn hành vi.

"Được! Xuất phát!" Thế là các nam sinh hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang xuất phát.

Một đám lung ta lung tung mua điểm trang bị, có chút liền tiền đều không tiêu hết, Diệp Văn khóe miệng run rẩy mấy lần, xem ra bang này đội hữu là không trông cậy nổi.

Diệp Văn ngẫu nhiên đến chính là dục nhện mẹ, không tính rất mạnh một cái anh hùng, bất quá bất nạt bang này newbie là hoàn toàn đầy đủ rồi!

Thế là Diệp Văn bắt đầu đại khai sát giới, bắt đầu bốn phần chung, SoloKill Lạc Lương Kiểm Sa Vương, lại đánh chết bị quái rừng đánh thành tàn huyết Thu Dịch, bắt được song giết.

Kỳ khai đắc thắng, Diệp Văn cái này một phương các nam sinh hướng Lạc Lương Kiểm nháy mắt.

"Ôi ôi ôi, chúng ta Lạc đại giáo luyện làm sao bị nữ sinh cho giết a!"

"Ha ha ha! Thu Dịch nguoi cái đầu B tàn huyết còn đi qua đưa một cái!"

"Sai lầm sai lầm!" Lạc Lương Kiểm vội vàng nói, "Ta phải chăm chỉ rồi!"

Sau đó Lạc Lương Kiểm ra ngoài lại chết rồi một lần, Diệp Văn thuần thực bù Binh, phản bù, cho tới nàng cấp sáu, Lạc Lương Kiểm cùng Thu Dịch mới hai cấp, mới vừa tiếp xúc DOTA các nam sinh đối với Diệp Văn thao tác không phản ứng chút nào, thế nhưng tiếp xúc nửa tháng Lạc Lương Kiểm đã hơi kinh ngạc, cái này thông thạo thao tác cùng thủ pháp, quả thực cùng mình tại trên internet sư phó như thế. . . Không đúng, thậm chí lợi hại hơn, đây thật sự là lần thứ nhất chơi sao?

Lạc Lương Kiểm không muốn bại bởi nữ sinh, thế nhưng vẫn là chỉ có thể bắt đắc dĩ núp ở thấp dưới, cho nữa một cái, vậy coi như thực sự là bộ mặt mất hết.

Cùng Diệp Văn cùng đi nam sinh ngay khi bên cạnh hỗn kiếm kinh nghiệm, nhưng lại chỉ vơ vét một cái trợ công —— còn lại mấy lần kỹ năng đều không thả bên trong, liền trợ công đều không mò đến.

Diệp Văn về nhà ra xong trang bị về sau, cấp bảy, Lạc Lương Kiểm nhân cơ hội nắm chặt cơ hội bù Binh, làm sao bù đao trình độ quá kém, một lần sóng Binh tuyên bố ra một cái kỹ năng mới bù đao một người lính, miễn cưỡng lên tới Tam Cấp, mà Diệp Văn lúc này đã từ nước suối Truyền Tống mà đến, thấp dưới cường sát Thu Dịch cùng Lạc Lương Kiểm.

Sau đó, Diệp Văn tại ba cái tuyến đi lên Tàn Sát, Lạc Lương Kiểm một phương nam sinh nhìn thấy Truyền Tống liền dọa đến mau mau trở về chạy, dù cho cái kia tuyến đưa tới không phải Diệp Văn.

Lại bị một người nữ sinh đánh nổ toàn đội! Quả thực liền đúng si nhục!

Lạc Lương Kiểm không nhịn được đi qua liếc mắt nhìn Diệp Văn màn hình, đúng là bản thân nàng tại thao túng. . . Thực sự là không thể tin tưởng, như thế một cái đáng yêu xinh đẹp, thành tích học tập lại tốt nữ sinh, chơi game vậy mà cũng lợi hại như vậy?

Thế là không có chút hồi hộp nào, Diệp Văn đội hữu năm thắng năm bàn, mà Lạc Lương Kiểm phía kia cũng là đầy đủ thua năm bàn.

"Ngọa tào, sáu giờ rồi!" Một nam sinh kinh hãi, "Được về nhà rồi!"

Đại đa số người đều chuẩn bị đi rồi, số ít người cũng không có ý định lại tiếp tục chơi tiếp, thế là một nhóm người liền toàn bộ rời đi quán Internet.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Em bé cơ

Thùy Trĩ Thi an vị tại Diệp Văn bên cạnh nhìn nàng chơi, đợi được sau khi kết thúc, lại cùng Diệp Văn cùng rời đi.

Có chút nam sinh vội vã về nhà, còn có một chút cũng không vội vàng, tùm năm tùm ba kẻ vai sát cánh Địa đi chung với nhau, đợi được đi tới cửa ngõ ba, mới chia làm mấy cái cùng đường đi đồng thời, Lạc Lương Kiểm tự nhiên đúng sẽ không đi trở về gia —— hần bình thường đều là đánh xe.

Ngày hôm nay Lạc Lương Kiểm hiển nhiên vẫn không có tận hứng, dự định cùng Thu Dịch đi điện chơi thành chơi một lúc lại về gia.

Diệp Văn cũng là căn bản không tận hứng, thật vất vả có thể đem bang này đều là ngược chính mình gia hỏa tàn sát mấy cục, vậy mà liền kết thúc, không qua đi phòng chơi game cũng không sai, Diệp Văn đã kế hoạch quyền Hoàng đem Lạc Lương Kiểm ngược bạo. . .

"Ồ, Diệp Văn, nguoi cũng đi?"

"Ừm." Diệp Văn gật đầu, "Thùy Thủy, hội chơi điện chơi sao?"

"Chỉ chơi đùa khiêu vũ cơ." Thủy Trĩ Thi hỏi đáp.

Tiêu chuẩn nữ sinh trả lời.

04 thăm niên hậu điện chơi thành vẫn là rất hot, là thuộc về chủ lưu sàn giải trí, không giống sau đó, điện chơi thành dần dần sa sút, quán Internet thay thế điện chơi thành.

Điện chơi thành so với quán Internet có ý tứ địa phương chính là ở chuyển động cùng nhau tính, tỷ như xạ kích game, hội có một khẩu súng, tỷ như đánh lộn game, là dùng điều cái, tỷ như khiêu vũ game, là dùng khiêu vũ thăm. . .

Vừa tiến vào điện chơi thành, liền cảm giác thấy hơi nhiệt huyết cảm giác, điện chơi trong thành bày đặt rock and roll nhạc, các loại máy chơi game thanh âm đan xen vào nhau, cảm giác phi thường náo nhiệt.

Điện chơi thành công bày đặt một số ném rỏ máy chơi game cùng khiêu vũ thăm, còn có mấy cái em bé cơ.

Vừa nhìn thấy em bé cơ, Thủy Trĩ Thi liền hai mắt tỏa ánh sáng, không nhận được nằm nhoài em bé cơ thủy tinh đi lên.

"Muốn chơi em bé cơ sao?" Diệp Văn hỏi.

"Ừm!" Thủy Trĩ Thi dùng sức gật đầu.

Quả nhiên, cô gái vĩnh viễn chồng đôi không được lòng xù đáng yêu đồ vật mê hoặc a. . .

Diệp Văn phát hiện mình vậy mà cũng có chút không nhận được nhìn về phía em bé cơ bên trong mao nhưng món đồ chơi, lập tức lung lay đầu.

Đáng ghét. . . Vừa nãy là chuyện gì xảy ra. . .

"Ta đi đổi đại tẹ." Lạc Lương Kiểm lên tiếng chào hỏi, đi chậm chậm chạy hướng về phía quầy phục vụ, thay đổi rờn rã một tiểu khuông đại tẹ chạy trở về.

"Người đây là thay đổi bao nhiêu a. . ." Diệp Văn nhìn lấy cái kia chồng được tràn đầy đại tẹ, khoe miệng đánh · súc hai lần.

"Nơi này đại khái một trăm khối chứ?" Thu Dịch xem kỹ một chút, dùng nghi vấn ngữ khí nói rằng.

"Hừm, một trăm khối, hai trăm cái đại tẹ, tùy tiện chơi." Lạc Lương Kiểm một bộ giàu nứt đổ đổ vách dáng vẻ, bất quá Diệp Văn biết, hần cái này cũng không phải khoe khoang, chỉ là đơn thuần nhiệt tình mà thôi.

"Thủy Thủy, thử một chút xem sao." Diệp Văn rất không khách khí nắm một cái đại tẹ phóng tới Thủy Trĩ Thi trong tay, "Tùy tiện chơi, không đủ lại tìm cái này cường hào mua."

"Hắc hắc, tùy tiện chơi tùy tiện chơi." Lạc Lương Kiểm liếc mắt nhìn Thu Dịch, "Thu Dịch, chúng ta chơi cái gì đi?"

"Áy. . . Tùy tiện. . . Không cái gì muốn chơi." Thu Dịch qua loa Địa hồi đáp, ánh mắt nhưng vẫn hướng về Diệp Văn nơi này nhìn.

Lạc Lương Kiểm liếc mắt liền thấy mặc vào (đắm qua) Thu Dịch tâm tư, ngăn cản Thu Dịch bả vai, đi tới đối diện, nơi này có mấy cái đua xe máy chơi game, là mô phỏng đua xe game, xong xuôi ngồi ở đua xe tạo hình chỗ ngồi chuyển động tay lái, đạp lên chân ga là có thể lái xe trong hình đua xe, tương tự cũng có thể phanh xe giảm tốc độ, tại lúc đó toán là phi thường mô phỏng game.

Quan trọng nhất chính là, nơi này vừa vận mặt hướng em bé cơ phương hướng, hơi khê nâng lên đầu liền có thể thấy rõ ràng đối diện Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi.

"Hắc hắc, đủ huynh đệ đi." Lạc Lương Kiểm vỗ vỗ Thu Dịch bả vai cười nói.

"Ta. . . Cảm tạ. . ."

Em bé cơ bên trong có khá nhiều chủng loại em bé, Thủy Trĩ Thi vừa ý một cái lên ty miêu, đây chính là gần nhất tương đương hùng hực hoạt hình nhân vật chính, một cái rất đáng yêu trắng đen xen kẽ con mèo nhỏ.

"Oa! Liền thiếu một chút!" Cái thứ nhất đại tẹ liền để Thủy Trĩ Thi hết sức kích động, cánh tay máy đã đem lên ty miêu nắm lên đến kéo lấy một khoảng cách, mặc dù vẫn là rút xuống, thế nhưng cái này tựa hồ là một cái điểm tốt, dù sao muốn lần thứ nhất liền nắm lên bên trong em bé, đó là cơ bản chuyện không thể nào.

Bất quá may mắn chi thần tựa hồ không có lại quan tâm Thủy Trĩ Thi, đằng sau thậm chí có đến vài lần liền giáp đều không kẹp lấy, chợt có kẹp lấy cũng không thể cấp lên đến, trong nháy mắt Diệp Văn chớp tới cái kia một thanh đại tẹ liền dùng mất rồi hơn nửa.

"Hừ hừ, ta đến!" Nhìn hồi lâu Diệp Văn cũng hứng thú, "Ta đã biết bí quyết rồi!"

Diệp Văn tràn đầy tự tin.

"A! Thiếu một chút đã bắt đến rồi!"

"Nắm lên đến rồi nắm lên đến rồi! A a!"

"Hòn đập! Còn thiếu một chút a!"

Sự thực chứng minh em bé cơ quả nhiên là một cái hồ tiền trò chơi, cái kia một thanh đại tề toàn bộ dùng hết, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi cũng không có thể bắt đi cái kia lên ty miêu, thế nhưng lên ty miêu lại nằm tằm tích miệng bên cạnh, tựa hồ chỉ cần tùy ý đụng vào liền có thể rơi xuống.

"Không cam lòng a!" Diệp Văn dốc hết sức bắt lấy em bé cơ biên giới muốn đem nó nâng lên đến hoảng động đây, nhưng lại không cách nào đi động mây may.

"Văn Văn, toán á." Thủy Trĩ Thi ngược lại khuyên lơn.

"Không được! Siêu khó chịu!" Diệp Văn tức giận đá em bé cơ một cước, chấn động nhẹ nhẽo rồi cục để lên ty miêu con rồi tuột xuống.

"Đi ra ngoài rồi!" Thủy Trĩ Thi kinh hô.

"Hô. . . Rốt cục thành công. . ." Diệp Văn lau mồ hôi, không thể chờ đợi được nữa mà sắp nổi lên ty miêu con rồi lấy ra, mặc dù cuối cùng nho nhỏ dùng điểm thủ đoạn bạo lực, bắt quả kết quả cuối cùng cũng khá. . . Đặc biệt loại kia thành công cảm giác thỏa mãn. . . Lại như đem một trò chơi qua cửa sau khi cảm giác như thế. . .

Bắt quả, đầy đủ đi tìm hơn bốn mươi đại tề đây.

Mặc dù hơi có chút không nỡ, bắt quả Diệp Văn vẫn là sắp nổi lên ty miêu con rồi đưa cho Thủy Trĩ Thi, người sau tự nhiên là tương đương hài lòng, thật chặt ôm không buông tay, sợ bị ai đoạt đi.

"Này. . . Ta nói, không cần sốt sắng như vậy đi. . ." Diệp Văn rù xuống mí mắt nói rằng.

"A? Nha. . . A!" Thủy Trĩ Thi lúng túng cười cợt, sắp nổi lên ty miêu nhét vào túi giấy bên trong.

"Lạc mậ!" Diệp Văn hô lớn, "Đi chơi những khác!"

"Được rồi!" Lạc Lương Kiểm đáp lại nói, thuận lợi đem còn đang ngăn người Thu Dịch cho duệ đi.

"Ồ. . . Cái này là cái gì?" Diệp Văn chỉ vào một cái tiểu sơn khấu, giả vờ giả vịt hỏi.

"Ha, đây là đánh lộn sơn khấu, đằng sau có một cái màn ảnh lớn, đối với mình đánh lộn trình độ có tự tin cũng có thể đi mặt trên cùng người khác đối chiến, có lúc cũng có người hội mời người khác tới khiêu chiến mình, khá giống đánh lộn đài hình thức."

"Ồ ~ mặt trên đã ngồi hai người đây." Diệp Văn hỏi, "Làm sao bây giờ nha?"

"Dựa theo quy củ, tiến hành khiêu chiến, người thắng có thể kế tục ở phía trên chơi."

"Ồ a! Vậy ta thử một chút xem!"

"Hai vị này huynh đệ, chúng ta muốn tới chơi, có thể để cho chúng ta khiêu chiến một chút không?" Lạc Lương Kiểm hữu hảo Địa dò hỏi.

"Yêu? Mỹ nữ a, hắc hắc, tiếng kêu ca ca ta liền đem chỗ ngồi tặng cho ngươi." Một người cười nói.

Một người khác nhìn đúng là khá là thân mật, đi xuống đem chỗ ngồi tặng cho Diệp Văn, "Ngươi chơi đi, ta đi chỗ khác đi chơi."

"Cảm tạ anh em." Lạc Lương Kiểm vội hỏi.

"Ta muốn khiêu chiến ngươi." Diệp Văn nghiêm trang nói.

"Ha ha? Ta? Hắc, cô nàng, mười cái ngươi cũng không phải là đối thủ của ta, cũng được, ngày hôm nay liền chơi với ngươi chơi!" Mặt trên người kia sò lên mình Đại Quang Đầu, cười to nói.

"Hừm, kỳ thực ta cũng sẽ không chơi, thử một chút xem sao." Diệp Văn cười trộm, tiểu dạng, nhìn chờ một lúc làm sao ngược ngươi.

Giả heo ăn hổ, thật sự là tương đương vui vẻ sự tình.

Đặc biệt tại sau khi thành công nhìn thấy người khác giật mình ánh mắt, thực sự là dễ dàng khiến người ta sản sinh cảm giác thỏa mãn đây.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Quyền Hoàng

"Ta đến rồi a ~" chiến đấu bắt đầu, Diệp Văn giao hoạt Địa cười một tiếng, sau đó điều khiển nhân vật vọt tới, nàng tuyển chọn chính là Bát Thần, mà đối diện dùng thì là Thảo Trĩ Kinh, không thể phủ nhận, người kia thao tác xác thực tương đối thành thực, thế nhưng kinh nghiệm còn chưa đủ lão đạo, bị Diệp Văn dùng giả động tác liên tục trên chọc nhiều lần, ván đầu tiên Diệp Văn một điểm thương tổn đều không nhận, toàn thắng.

Diệp Văn am hiểu nhất liền đứng trong nháy mắt bạo phát thao tác, đánh bóng bàn là dạng này, chơi game cũng là dạng này, trong nháy mắt bạo phát tốc độ tay xuất liên tục vài cái giả động tác, cất giấu trong đó sát chiêu, sau đó nhanh chóng liền chiêu đem đối thủ đánh chết.

Ba cục hai thắng, Diệp Văn thắng liên tiếp hai cục, cái kia đầu trọc nam trên mặt có chút không nhịn được, trực ồ ào trở lại, muốn tìm về bãi.

"Này uy, không phải nói tốt thua liền xuống tràng sao?" Diệp Văn bất mãn nói.

". . ." Đầu trọc nam nhìn xuống điện một chút, không ít người đều tại nhìn lấy hắn, cắn răng, từ chỗ ngồi đi xuống, "Để cho các người!"

Xem ra tên đầu trọc này nam vẫn là rất thủ quy củ mà, Diệp Văn thầm nghĩ, dạng này cũng được, có thể tỉnh điểm phiền phức.

Lạc Lương Kiểm cùng Thu Dịch đó là đã nhìn ra trọn mắt ngoạn mục, vừa nãy cái kia hoa lệ thao tác, quả thực không thể tin tưởng là Diệp Văn đang thao túng.

"Làm sao cảm giác cùng phong cách của người khá giống đây?" Lạc Lương Kiểm đưa tay khoát lên Thu Dịch trên bả vai nói rằng.

"Vừa nói như thế. . . Cũng thật là khá giống a?" Thu Dịch cẩn thận về suy nghĩ một chút, xác thực rất giống phong cách của chính mình, bất quá so với mình càng lão luyện hơn một số.

"Đến đây đi ~" Diệp Văn hướng Lạc Lương Kiểm cùng Thu Dịch vẫy tay, "Ai tới ~?"

Lạc Lương Kiểm nhìn một chút Thu Dịch, Thu Dịch mặc dù không có cái gì tự tin chiến thắng, bất quá có thể cùng Diệp Văn cùng nhau chơi đùa game, cũng đã cảm thấy rất hạnh phúc, còn thắng thua, không sẽ để ý chứ?

"A!"

"Ha ha ha —— "

"Suýt chút nữa! !"

"Khà khà khà, phá chiêu nha."

. . .

Sự thực chứng minh, Thu Dịch tại lừa mình dối người, mặc dù cùng Diệp Văn cùng nhau chơi đùa game để hắn thật cao hứng, thế nhưng hắn trái lại càng thêm muốn thắng, tựa hồ là nam nhân tôn nghiêm, lại hoặc là là muốn chứng minh mình? Nói tóm lại, Thu Dịch không ngừng hướng về Diệp Văn khiêu chiến, không ngừng lạc bại, rốt cục tại đệ ngũ hiệp thời điểm Diệp Văn tay đã có chút cay cay, bị Thu Dịch đánh bại.

"Hô. . . Quả nhiên vẫn không được a. . ." Diệp Văn xoa xoa mềm mại tay nhỏ, nhìn về phía Lạc Lương Kiểm nói, "Các người chơi đi! Ta tay chưa."

Thế là Lạc Lương Kiểm bắt đầu cùng Thu Dịch đối chiến, lần này người yếu ở một bên quan chiến Thu Dịch lòng háo thắng càng là mãnh liệt, thế nhưng hiện thực rất tàn khốc, mặc dù Thu Dịch thể lực so với Diệp Văn được, bản tay cũng so với Diệp Văn khoan hậu, thế nhưng dù sao đã tại cùng Diệp Văn đối chiến bên trong tiêu hao không ít thể lực, chỉ ở mới vừa lúc mới bắt đầu thắng Lạc Lương Kiểm một hiệp, đằng sau liền đứng liên tục lạc bại.

Thực sự là bi kịch. . . Diệp Văn ô mặt, quả thực không đành lòng nhìn thắng, nhìn một lúc cảm thấy có chút đàn độn vô vị, liền cùng Thủy Trĩ Thi chạy đi chơi xạ kích game.

Lạc Lương Kiểm cùng Thu Dịch chiếm lấy sân khấu quá lâu, cuối cùng bị muốn đi lên sân khấu chơi người khiêu chiến thành công, mặt mày xám xịt Địa chạy đi.

Thu Dịch chuyển động thủ đoạn, bản tay đập quá quá mạnh liệt, đều hơi tê tê, ngẩng nhìn bốn phía, nơi nào còn có Diệp Văn thân ảnh.

"Bên kia." Lạc Lương Kiểm chỉ chỉ xa xa chính đang chơi xạ kích game Diệp Văn.

Thế là lại bắt đầu bốn người đại bắn nhau, bốn người oằn tù tù thời điểm, Diệp Văn Thu Dịch Lạc Lương Kiểm mới dùng năm cái đại tặc, mà Thủy Trĩ Thi đầy đủ dùng mất rồi hơn ba mươi. . . Hầu như đến vài bước vừa chết cảnh giới.

Sắc trời đã muộn lắm rồi, Ô Uế vẫn không tính là nghiêm trọng thành thị bầu trời sao lốm đốm đầy trời, trăng sáng rực rỡ, thanh phong phát qua, lập tức để chúng tâm tình của người ta bình tĩnh lại.

"Mấy giờ rồi?" Thu Dịch hỏi.

"Tám giờ." Lạc Lương Kiểm lấy điện thoại di động ra hỏi đáp.

"Ta về nhà." Thu Dịch nói lời từ biệt.

"Hừm, gấp lại." Lạc Lương Kiểm nói.

"Bye bye ~" Diệp Văn phát tay.

Nghỉ chúc mừng liên kết thúc như vậy, mặc dù chỉ là chơi game, Diệp Văn cũng cảm thấy mệt mỏi quá, hết cách rồi, thân thể này thật sự là quá mềm mại, ngâm trong bồn tắm thời điểm liên hận không thể nằm trong bồn tắm không đứng lên.

Diệp Văn từ bồn tắm lớn bên trong bò ra ngoài, xuyên đồ ngủ tốt mở ra cửa phòng vệ sinh, đã làm tốt hơi lạnh tập kích chuẩn bị, thế nhưng khác năng dự liệu chính là, mở cửa cũng không có cảm thấy lạnh giá, ngược lại là tương đương ấm áp.

"Mở ra điều hòa sao?" Diệp Văn hỏi.

"Hừm, bây giờ thiên khí đã dần lạnh á, cho nên ta liền đem điều hòa mở ra." Ở trong phòng khách tha Địa Thủy Trĩ Thi đáp.

Ân ~ có tiền thật tốt, trước đây mặc dù rảnh rỗi điều, thế nhưng mùa đông là xưa nay không ra, chỉ có mùa hè mới hội mở. . . Loại này ám áp cảm giác thực sự là dễ chịu đây.

Diệp Văn sau khi tắm xong liền đi gian phòng chơi máy vi tính, Thủy Trĩ Thi còn phải tiếp tục bận rộn, trước tiên tự mình rửa tắm rửa, sau đó đem nội y tay tẩy rửa sạch, lại đem những cái khác quần áo ném vào trong máy giặt quần áo đứng giờ. . .

Bận rộn xong sau khi, thời gian đã là hơn chín giờ, Thủy Trĩ Thi bao bọc áo tắm, lộ ra nửa đoạn bắp đùi nằm ở trên giường, trong ti vi truyền phát tin tức nay đương không bỏ kỹ thực cổ sự.

"A ——" đột nhiên từ Thủy Trĩ Thi trong phòng truyền ra rít lên một tiếng, Diệp Văn dọa toàn thân một cái giật mình, sau đó nhanh chóng vọt tới, lại nhìn thấy Thủy Trĩ Thi vẫn như cũ cẩn thận mà nằm ở trên giường.

"Làm sao à?" Diệp Văn cắm vào mắt hỏi.

"A a. . . Không, không có gì. . ." Thủy Trĩ Thi không có ý tứ Địa nói rằng, "Chỉ là bị TV sợ rồi. . ."

Diệp Văn quay đầu nhìn lại, đi vào khoa học, lại là cái này vua hồ tiết mục, Diệp Văn khi còn bé xem như là bị món đồ này gieo vạ không tham, mỗi lần đều khiến cho rất khủng bố, phần cuối làm cái quả thực cùng nói bừa như thế kết luận, nhìn ra Diệp Văn đó là tương đương phiên muộn.

Cái này một tập nói được là một nông thôn thường thường tại đêm khuya nghe thấy không biết khủng bố như là quái vật thanh âm, cảm thấy là có cái gì quý quái tại nhà mình phụ cận, đến phần cuối một tra, rất miêu chính là sát vách lão Vương buổi tối ngủ ngáy ngủ.

Diệp Văn cảm thấy vẫn là không muốn đem kết cục sớm nói cho Thủy Trĩ Thi tốt. . .

Thế là Diệp Văn ở buổi tối nằm ở trên giường lúc ngủ, liền mơ hồ Địa nghe thấy con nào đó tiểu người hầu gái rít gào.

"Làm mao a! Hồn đạ! Làm khủng bố như vậy cảm tình chỉ là ngáy ngủ a!"

Diệp Văn trở mình, làm lên đi vào khoa học mộng đến.

Long xương cốt, cuối cùng rốt cục bị chứng thực đúng là Chân long; không rõ gào thét đúng là có quái thú; váy đồ nam hài đúng là bị thu hoạch tiểu quý. . .

Diệp Văn cảm thấy rất thoải mái, đây mới là chân tướng của sự kiện nha!

Đột nhiên, trong mộng hình ảnh xoay một cái, bốn phía không gian trở nên đen kịt một màu, sau đó tại quanh người của nàng hiện ra một cái lại một cái bong bóng lớn.

Mỗi cái bọt khí bên trong phảng phất đều chứa một cái vũ trụ, có chút là đơn độc bong bóng lớn, có chút là một cái bong bóng lớn, vừa đi lên liền với hơn nhiều bong bóng nhỏ, sau đó một luồng không tên lực lượng đem Diệp Văn dẫn dắt vào một cái ừng có thật nhiều bong bóng nhỏ bong bóng lớn

trong vũ trụ, hình ảnh cấp tốc biến hóa, cuối cùng nàng xuất hiện ở một nhà trong bệnh viện.

Trên giường bệnh nằm một cái nữ hài, tráo đường khí tráo, điềm tĩnh Địa ngủ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thính thoảng hiện ra vẻ tươi cười.

"Luôn cảm giác. . . Ở nơi nào gặp?" Diệp Văn vòng quanh nữ hài đi rồi hai vòng, làm thế nào cũng không nhớ ra được.

Đột nhiên, cửa phòng bệnh mở ra, hai vị người trung niên đi vào, tựa hồ không nhìn thấy Diệp Văn, trực tiếp ngồi ở Diệp Văn cái ghế bên cạnh đi lên.

"Tiểu Diêu. . . Còn chưa tỉnh sao?" Phụ nữ trung niên hỏi.

"Ừm. . . Ai. . ." Người đàn ông trung niên thở dài một hơi.

Sau đó hai người bắt đầu trò chuyện, thế nhưng Diệp Văn lại cái gì cũng không nghe thấy, bốn phía không gian phảng phất cũng bắt đầu vận vẹo, sau đó tất cả lại lần nữa tiến vào hư vô.

"Văn Văn! Rời giường á!" Phảng phất đến từ một thế giới khác triệu hoán, đem Diệp Văn lôi kéo mà đi.

"Hô ——" Diệp Văn mở mắt ra, từ trong mộng trở lại hiện thực.

"Tiểu, diêu?" Diệp Văn tự lẩm bầm.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Phiếu điểm

Một tuần tiểu kỳ nghỉ qua đi, liền đúng lĩnh phiếu điểm tháng ngày, có người vui mừng có người ưu, tóm lại đại gia mang theo các dạng tâm tình lần nữa trở lại trường học.

Liền xem như đối đãi thành tích của chính mình không có lòng tin cũng tại khẩn cầu mình vận khí tốt có thể nhiều mộng đối đãi vài đạo đề, hoặc là nghỉ sắp đến một tháng nghỉ đông đến an ủi mình.

Mặc dù Lạc Lương Kiểm bình thường nhìn đối với thành tích cũng không để ý, cả lơ phất phơ, thế nhưng coi là thật muốn bắt phiếu điểm thời điểm lại bắt đầu phiền muộn, chỉ bắt quá hấn hi vọng thật giống như là muốn so với người khác đều muốn thấp một chút.

"Hi vọng mỗi môn đừng thấp hơn bốn mươi phân.. Bốn mươi phân bốn mươi phân.."

Thấp không phải một chút a!

"Có thể hay không có chút theo đuổi..." Diệp Văn rừ xuống mí mắt liếc mắt nhìn nằm ngoài Thu Dịch trên bàn niệm kinh Lạc Lương Kiểm nói rằng.

"Bốn mươi phân liền đúng ta to lớn nhất theo đuổi." Lạc Lương Kiểm không cần mặt mũi đáp.

"Thật không rõ ngươi là làm sao tiến Văn Lan..."

"Khục khục, dựa vào quan hệ." Lạc Lương Kiểm cười hắc hắc.

"Ồ?" Diệp Văn hơi kinh ngạc, nàng nhớ tới vào lúc này thật giống trường học vẫn chưa thể dựa vào quan hệ vào a? Tối thiểu thành tích rất kém coi là không thể vào đến.

Nàng nỗ lực hồi ức lúc đó Lạc Lương Kiểm thành tích, tựa hồ cũng là như thế kém...

Thật giống mình cũng hỏi qua Lạc Lương Kiểm cái vấn đề này, hấn cũng là trả lời như vậy, chỉ là mình không nhớ rõ mà thôi...

Diệp Văn có chút xấu hổ, có quan hệ mình bạn tốt nhất sự tình mình vậy mà không có nhớ kỹ, mình thật giống cũng rất ít đi quan tâm bọn hấn đây! Nghĩ như vậy, còn giống như thực sự là như thế, tựa hồ đại gia đều là vây quanh mình chuyển, mặc dù mình có lúc cũng không phải hạch tâm, nhưng là mình

cũng rất ít đi quan tâm chuyện của người khác... Hoặc là nói là vì cho người khác một cái việc riêng tư không gian? Lại như Lạc Lương Kiềm nhà rất có tiền, tại Diệp Văn vẫn là con trai thời điểm, nàng là hoàn toàn không biết, thậm chí thắng đến tốt nghiệp cũng không biết.

"Đại gia đều ngồi trở lại đến vị trí của mình, tiếp xuống nghe phát thanh nói chuyện." A Đan xuất hiện đang bực giảng đi lên, hắng giọng một cái, dùng vẫn có chút Loli thanh âm nói rằng.

Bởi vì A Đan vóc người kiều tiêu, mà lại mà, bộ ngực cũng là cùng thuần bình TV như thế bình, dài đến một tấm mặt con nít, thanh âm cũng là ôn nhu nhược nhược Loli âm, cho nên trong lớp một số nam sinh hí xưng nàng làm hợp pháp Loli.

Ân... Nhớ lúc đầu Diệp Văn liền đứng một người trong đó, chắc hẳn hiện tại Thu Dịch cũng đứng không...

"Hợp pháp Loli đến rồi, người mau mau về chỗ ngồi." Thu Dịch đẩy một cái Lạc Lương Kiềm nói.

"Biết biết."

Sau đó ngồi ở hàng trước tiểu đội trưởng lại giúp A Đan hô một câu, sau đó ủy viên thể dục Vương Hâm thu được tín hiệu, đứng lên đến lớn tiếng đến đầu lập lại một lần, đến đây, lớp mới yên tĩnh lại.

Tiểu đội trưởng cùng Vương Hâm đã phối hợp tương đối thành thực... Quả thực liền như là bản năng phản ứng như thế, sau đó mở hội bạn học thời điểm Vương Hâm từng nói, mỗi lần tiểu đội trưởng lúc nói chuyện hẳn đều có chút không nhìn được muốn lớn tiếng lập lại một lần, mỗi lần lại không thể không nhìn xuống, cảm giác kia thật sự là tương đương khó chịu.

Tại phát thanh nói chuyện thời điểm, tiểu đội trưởng lần lượt từng cái khởi xướng phiếu điểm, mỗi một cái bắt được phiếu điểm học sinh đều không thể chờ đợi được nữa Địa mở ra mình, xem trước một chút thành tích của chính mình, nhìn lại một chút lão sư lời bình, sau đó đi cướp người khác nhìn.

Thế là Diệp Văn phiếu điểm mới vừa lờ mờ đến tay, liền không hề liếc mắt nhìn liền bị Lục Vũ cho mò đi rồi.

"Người không đi làm thần thám cũng thật là khuất mới a." Diệp Văn không nhìn được đậu đen rau muống nói.

"Hắc hắc!" Lục Vũ tự đắc Địa cười một tiếng, không thể chờ đợi được nữa Địa mở ra Diệp Văn phiếu điểm.

"Khen người hai câu người còn thờ lên! Chính ta đều còn không thấy đây!"

Lục Vũ không nhìn thẳng Diệp Văn ý kiến, suất tìm được trước thành tích một cột, không nhìn được sợ hãi thán phục lên tiếng, "Oa! Toàn A!"

Chỉ cái đẳng cấp cho điểm là bình thường thành tích chấm điểm, cấp A đại biểu ưu tú, cấp B đại biểu hài lòng, cấp C đại biểu hợp lệ, cấp D liền đứng không hợp cách.

"Thậm chí ngay cả hình thể khóa đều cầm A... Đáng ghét!" Lục Vũ nghiêng răng nghiêng lợi.

Hình thể khóa cuối kỳ cuối cùng một bài giảng liền đứng cuối kỳ cuộc thi, yêu cầu các bạn học làm ra lão sư quy định động tác, tuy nói thân thể này là Đại tiểu thư thân thể, thể nhưng dẻo dai tính cũng thật là rất cao, tất cả lão sư chỉ định động tác toàn bộ mãn chia xong thành, tại Diệp Văn làm những này mở rộng thân thể động tác thời điểm, nhưng là đem những nam sinh kia cho câu dẫn Địa nhập thần, thậm chí có người đều suýt chút nữa chảy nước miếng.

Các nữ sinh sở dĩ làm không hiểu động làm đương nhiên cũng là có nguyên nhân, cô gái dẻo dai tính dù sao cũng là khá mạnh, đại đa số đều có thể làm được chỉ định động tác, thể nhưng bởi vì hình thể khóa là nam nữ sinh cùng tiến lên, mở rộng thân thể không khỏi để có chút cô gái thẹn thùng, huống chi thật nhiều động tác đều là lộ ra vóc người...

Các nữ sinh cũng không quá rất lạc quan, còn Diệp Văn mà, nàng căn bản không coi chính mình là cô gái nhìn... Tội thiếu tại đại đa số sự tình đi lên là dạng này...

Lục Vũ một tay cầm Diệp Văn phiếu điểm, một tay cầm Kim Tinh phiếu điểm, đối chiếu nhìn.

"Hừ, tình hình thể khóa là B nha... Phải cố gắng lên a!" Lục Vũ hướng Kim Tinh chớp chớp mắt, thốt không đề phòng Diệp Văn đột nhiên từ về sau trác đưa tay đoạt lấy Lục Vũ phiếu điểm.

"Ừm... Ta xem một chút... Hình thể khóa C, Lục Vũ, phải cố gắng lên a!" Diệp Văn bắt bí ngữ khí trên nói.

"Nha! Đưa ta!" Lục Vũ giống con mèo nhỏ mẽ như thế nhào tới, một thanh vỗ vào thành tích của nàng đan.

Diệp Văn không chịu buông tay, "Vậy liền đem ta đưa ta."

"Hừ! Quá mức không muốn rồi!" Lục Vũ quay đầu đi, kể tục xem ra Diệp Văn cùng Kim Tinh phiếu điểm.

Diệp Văn bắt đắc dĩ, không có uy hiếp Lục Vũ đồ vật, không thể làm gì khác hơn là tùy ý nàng đem phiếu điểm xem xong.

Xem xong thành tích tự nhiên chính là lão sư lời bình, đây là rất nhiều người đều thích xem một cột, hoặc là nói rất nhiều người đều yêu thích nghe một

chút người khác đánh giá, ân... Đương nhiên càng yêu thích biểu dương.

Lục Vũ bùng Diệp Văn phiếu điểm cao giọng đọc lên.

(Diệp Văn đồng học: Người học tập rất ưu tú, mỗi một môn học đều đạt được rất tốt thành tích, mà lại là một cái ôn nhu điềm đạm nữ sinh, cùng các bạn học quan hệ cũng ở chung rất tốt, chỉ là không muốn quá mức câu nệ, đại gia kỳ thực đều là rất yêu thích người đây. Mặc dù mỗi lần luôn có thể bắt được thành tích tốt, thế nhưng khi đi học cũng không muốn thư giãn, đều là thất thần, đây cũng là đối đãi lão sư tôn kính nha. Lão sư cũng là rất yêu thích người, người là một cái khiến người ta bớt lo nữ sinh, hi vọng tại học kỳ kế có thể làm càng tốt hơn, trở nên hoạt bát một số, không muốn đều là ngồi đang chỗ ngồi đi lên, muốn hay đi trên thao trường đi một chút a, tình cờ sai tắm nắng đối đãi thân thể cũng là mới có lợi đây.)

A Đan đối đãi học sinh đánh giá đều là tại chính kinh bên trong mang theo một chút đẹp đẽ, để bọn học sinh cảm nhận được một số thân thiết khí tức, cho nên đại gia cũng đều rất thích xem A Đan tả lời bình.

Sau đó Lục Vũ lại cầm lấy Kim Tinh phiếu điểm niệm lên, Diệp Văn nhận cơ hội đoạt lại thành tích của chính mình đan, sau đó từ Thu Dịch trong tay đem bảng thành tích của hắn cầm tới.

"Ừm... Không tệ lắm!" Diệp Văn có chút ngoài ý muốn, bất quá cũng không phải rất giật mình, đằng sau hai tháng tối thiểu Thu Dịch đi học là có nghiêm túc nghe giảng bài, có thể có cái thành tích này cũng không tính quá ngoài ý muốn.

Thu Dịch cũng hơi có chút vui mừng, xem ra ngày đó thất thần ảnh hưởng cũng không giống như đại nha... 120 phân bài thi, ngữ văn thi chín mươi tám, còn lại mấy viên Chủ khoa cũng tại chín phần mười trở lên.

Nhớ lúc đầu, Diệp Văn (nam thân thời điểm) nhưng là tại đạt tiêu chuẩn phân số đi lên gây dựa a.

(Thu Dịch đồng học: Đi lên nửa cái học kỳ mặc dù không có hảo hảo nghe giảng bài, bất quá tại hạ nửa cái học kỳ lại nỗ lực đuổi tới, thành tích học tập cũng có tiến bộ rất lớn, bình thường nhân duyên cũng rất tốt, là một cái khiến người ta cảm thấy rất ánh mắt trời nam sinh a, hi vọng người có thể kế tục duy trì này cố học tập sức lực, càng chạy càng xa a! Còn có, mặc dù đi học đã so với trước đây dễ tâm hơn nhiều, bất quá tình cờ vẫn sẽ có thất thần nhìn lên người ngồi cùng bàn a! Cố lên!)

Diệp Văn then thùng, cái này cố lên đến cùng là mấy cái ý tứ, đáng đáp như vậy thật sự được không?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Diệp gia thôn

Theo nghi đồng đến, tết xuân cũng đã gần kề gần, Diệp gia tộc Địa tọa lạc tại trên một ngọn núi, Sơn đi lên có một cái đại thôn trang, bên trong người đều họ Diệp, là cái này một đời khá lớn thôn trang, tại trường thôn cái này còn bảo lưu gia phả.

Trường thôn là Diệp phụ phụ thân, cũng chính là Diệp Văn gia gia, bình thường tới nói, trường thôn đều là do thế hệ trước tới đảm nhiệm, mà Tộc trưởng thì là từ hơi hơi trẻ hơn một chút đồng lứa tới đảm nhiệm, tỷ như giống Diệp phụ dạng này người trung niên.

Lưu ở trong thôn đại thể là một ít lão nhân, theo tết xuân tới gần, cũng không có thiếu trẻ tuổi người trở lại trong thôn, vốn là có chút vắng vẻ son thôn lập tức trở nên náo nhiệt lên.

Người trung niên, người thanh niên, tiểu hài tử, có họ Diệp, những thứ này đều là phụ thân là Diệp tộc nhân, cũng có không họ Diệp, những thứ này đều là mẫu thân là Diệp tộc nhân.

Làm Tộc trưởng con gái, Diệp Văn nhận quan tâm đương nhiên là khá nhiều, nhận đãi ngộ cũng là nhất tốt đẹp. Tại son thôn chính giữa có một ngôi biệt thự, biệt thự bên cạnh là một đầu người làm đào bới dòng sông, nơi này liền đứng trường thôn gia, cũng chính là Diệp Văn nhà của ông nội, Diệp phụ trở về tự nhiên cũng sẽ ở nơi này.

Cùng với nói là biệt thự, không bằng nói là một cái nhỏ nhỏ trang viên, bên trong có hoa viên cùng công viên nhỏ, trong công viên thậm chí còn có tập thể hình khí tài, nói là một ngôi biệt thự, không bằng nói là ba ngôi biệt thự liền ở cùng nhau, mặc dù không xưng được khí thế cùng xa hoa, bất quá cũng cũng coi như là có mấy phần hạc tâm cảm giác.

Mặc dù trường thôn cùng Tộc trưởng là thôn dân tuyền cử, thế nhưng Diệp phụ cái này một nhánh cũng đã liên nhiệm ba mặc cho trường thôn cùng Tộc trưởng, rất nhiều người còn lo lắng Diệp phụ cái này một nhánh kế tục liên nhiệm đi xuống, thậm chí cũng đã nghĩ biện pháp lật đổ cái cách, bất quá từ khi Diệp Văn sau khi sinh, những người này cũng là ung dung không ít, bởi vì nữ nhân là không thể đảm nhiệm Tộc trưởng hoặc là trường thôn, mà Diệp phụ nhìn cũng không tính tái sinh một cái, lời nói như vậy những khác chi mạch liền có cơ hội.

Cho nên nguyên bản đối đãi Diệp phụ một nhánh hơi có địch ý những người kia cũng mở rộng tâm, trái lại càng tôn kính một chút.

Tuy nói là một đại gia tộc, thế nhưng cảm giác vẫn có rõ ràng đẳng cấp, đặc biệt tại trung niên đồng lứa nơi đó, đẳng cấp càng thêm rõ ràng, lẫn nhau trong lúc đó cũng càng khách sáo, đúng là người trẻ tuổi trong lúc đó có vẻ tùy ý một số.

Diệp Văn là ghét nhất loại này rườm rà lễ tiết cùng đối trá khách sáo, cho nên vừa đến biệt thự về sau liền ở tại trong phòng của mình lười đi ra.

Gian phòng này là chuyên môn cho Diệp Văn về nhà thời điểm ngủ, mà lại mỗi cái cuối tuần đều sẽ có người đến quét tước một lần, cho nên nhìn vẫn tính sạch sẽ, chỉ là không có mấy vi tính để Diệp Văn có chút cô quạnh.

"May là dẫn theo máy chơi game..." Diệp Văn có chút vui mừng Địa nói rằng, nằm nhoài trên bàn liền chơi lên game, thế nhưng game thật sự là quá thiếu, chơi lập tức cảm giác thấy hơi chán, đến lúc sau liền dứt khoát nằm nhoài trước cửa sổ nhìn lấy sơn thôn phong quang.

Diệp Văn nhớ tới mình làm Thu Dịch thời điểm quê nhà, nơi đó tại mình đại học thời điểm liền bị toàn thể dỡ xuống, trở thành không ngừng mở rộng thành thị một phần.

Diệp gia thôn đứa nhỏ rất nhiều, chơi đùa chạy loạn khắp nơi, bùm bùm tiếng pháo không dứt, đi qua đại nhân chỉ nhìn thấy đứa nhỏ bùng nổ tai chạy loạn khắp nơi, nhưng lại không biết pháo bị vứt tại nơi nào, có chút cha mẹ lỗi đi con trai của chính mình, miễn không được lại là một trận giáo huấn.

Diệp Văn vẫn là càng yêu thích Thu Dịch quê nhà, ở nơi đó đại gia đều có vẻ thân thiết mà tùy ý, không giống nơi này, mặc dù người rất nhiều, thế nhưng giữa người và người có rõ ràng ngăn cách.

Không giống Thu Dịch quê nhà, mặc dù chỉ là cái tiểu nông thôn, thế nhưng đại gia cũng giống như là chân chính người một nhà, mà không phải Diệp gia thôn dạng này, mặc dù được xưng một cái gia tộc, mà quan hệ giữa người và người lại có vẻ rất mới lạ.

Thống trị dạng này một cái gia tộc cũng không phải cái gì có ý tứ sự tình đây. Diệp Văn lặng lẽ nghĩ nói.

"Đại ~ tiểu ~ tỷ!" Đã thăng cấp thành Diệp Văn thiếp thân người hầu gái Thủy Trĩ Thi rất tùy ý đẩy cửa ra liền đi vào, cái này trước đây hầu như là không chuyện có thể xảy ra, bởi vì Diệp gia là rất chú trọng lễ tiết, cho dù là xã hội hiện đại, coi như không phải người hầu gái, tiền gian phòng của người khác cũng phải gõ cửa mới được.

Bất quá bởi vì Diệp Văn vẫn luôn là rất tùy ý, lâu dần Thủy Trĩ Thi cũng là quen thuộc, mặc dù chợt có xưng hô Diệp Văn làm Đại tiểu thư, bất quá càng nhiều là thời điểm thì là thân thiết Địa gọi tên của nàng.

Ân, mặc dù Thủy Trĩ Thi đối với cái này biệt danh cũng không hài lòng...

Mà, nếu như gọi lão công thật giống cảm giác không sai a...

Diệp Văn trong đầu lập tức hiện ra ăn mặc người hầu gái trang Thủy Trĩ Thi cúc cung nghênh tiếp mình về nhà, sau đó tỏ rõ vẻ ôn nhu nói rằng: "Darling ~ người đã về rồi! Người là muốn ăn cơm trước, vẫn là trước tiên rửa ráy đây? Vẫn là nói, trước tiên, ăn, ta?"

"Khục khục khục!" Diệp Văn vội vã lung lay đầu đem tiếp xuống hạn chế nội dung từ trong đầu xua tan đi ra ngoài, ho khan hai tiếng, nhìn về phía Thủy Trĩ Thi, hỏi, "Làm sao?"

"Leng keng leng keng ~" Thủy Trĩ Thi mang theo một túi lớn đồ vật đi vào, sau đó thuận tiện một cước đem môn đá đi lên, Diệp Văn cảm thấy nguyên bản đáng yêu người hầu gái có hướng về nữ hán tử tiến hóa xu hướng... Cái này không phải là tốt manh mối a!

"Đồ vật gì?" Diệp Văn kỳ quái nhìn lấy Thủy Trĩ Thi từ túi ni lông bên trong móc ra một bao bao đồ vật hỏi.

"Bánh ngọt á!" Thủy Trĩ Thi lắc lắc trong tay cầm một bao nói, "Là Diệp gia thôn đặc sắc bánh ngọt đây! Siêu ăn ngon! Tiểu thư cũng không thường thường về nhà chứ? Ha ha xem đi?"

Diệp Văn mở ra một bao, bên trong bánh ngọt thậm chí còn có chút nóng hằm hấp, xem ra là mới vừa làm tốt không bao lâu đây! Mặc dù tạo hình không là phi thường tinh mỹ, thế nhưng vị lại rất tốt, mà lại cái này vẫn là thủ công chế tác đây.

Diệp gia thôn bánh ngọt làm vô cùng xộp ngon miệng, cùng Thu Dịch quê nhà bánh ngọt lại có sự khác biệt, Thu Dịch quê nhà bánh ngọt là ngành, cần xuống có một loại miệng đầy tất cả đều là phần cảm giác, công nghệ vô cùng thô ráp, thế nhưng khi còn bé lại thích ăn nhất thứ đó, sau khi lớn lên trái lại giác không được ăn.

Diệp Văn cắn Diệp gia thôn bánh ngọt, nghĩ Thu Dịch quê nhà bánh ngọt, hỏi mình, bánh ngọt vẫn là loại kia bánh ngọt, là bánh ngọt thay đổi, vẫn là ta đầu lười biến cơ chứ?

Đem đồ vật toàn bộ phiến đến trên giường sau khi, tiểu người hầu gái lại một đường chạy Địa chạy xuống lầu dưới, người hầu gái quần quạ lại đến Diệp

Vấn tâm đều có chút ngửa —— đến nhà tộc sau khi liền không thể như thế tùy ý, người hầu gái cũng phải ăn mặc người hầu gái trang.

Bất quá bởi vì có Diệp Văn dạng này một cái tùy ý chủ nhân, cho nên Thủy Trĩ Thi cũng vẹn vẹn chỉ cần xuyên người hầu gái trang mà thôi, làm thiếp thân người hầu gái, đóng cửa ai biết được?

Ân... Không nên nghĩ sai lệch nha.

Tiểu người hầu gái tăng tăng tăng Địa chạy xuống lầu, bị hầu gái trưởng huấn một trận.

"Đây là ở trong gia tộc, làm việc có thể hay không đoan trang một điểm? Dáng dấp như vậy chạy lên chạy xuống còn thể thông gì?"

Thủy Trĩ Thi le lưỡi một cái, nói dối nói: "Nha mà, Đại tiểu thư thúc ta á!"

Sau đó từ Lưu quản gia nơi đó cầm một cái màu đen túi liền hướng trên lầu chạy.

"Phong nha đầu." Hầu gái trưởng không thể làm gì khác hơn là lắc đầu bất đắc dĩ.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Diệp tổ

Máy vì tính xách tay là Lưu quản gia cố ý cho Diệp Văn mang đến, chỉ là rất đáng tiếc, bên trong cũng không có game, mặc dù Diệp gia thôn cũng có võng tuyến, thế nhưng cái kia tốc độ thật sự là quá chậm, chỉ là cái kẻ tiếp ma thú tranh bá vậy mà liền cần đầy đủ ba tiếng.

Tại biệt thự trong thật sự là trạch không đi xuống, Diệp Văn quyết định buông xuống những này thiết bị điện tử đi leo núi, thưởng thức thiên nhiên phong quang.

Đề nghị này được tiểu người hầu gái tán thành.

"Sẽ mặc người hầu gái trang đi a..." Diệp Văn nhìn chằm chằm Thủy Trĩ Thi Bạch tia hỏi.

"Không thành vấn đề!" Thủy Trĩ Thi tràn đầy tự tin Địa nói rằng.

Diệp Văn ăn mặc chính là quần vận động, cũng không có cái gì vấn đề quá lớn, mà lại phụ cận lên núi ra đi kỳ thực cũng không khó đi, vô số người đi qua cũng đã có một đầu bằng phẳng đường mòn, thậm chí có nhiều chỗ đều tu lên sơn đạo.

"Liền bò toà kia cao nhất đi!" Diệp Văn chỉ vào toà kia so với những khác núi cao nửa cái đầu đỉnh núi nói rằng.

"Xuất phát xuất phát ~" Thủy Trĩ Thi trước khi lên đường cũng chưa quên xách một số bánh ngọt ở trên đường ăn, danh xứng với thực ăn vặt hàng.

Diệp Văn không tìm được Diệp phụ, rồi cùng Lưu quản gia nói rồi một chút mình muốn đi leo núi, sau đó rồi cùng Thủy Trĩ Thi xuất phát.

Sơn thôn nhỏ bốn bề toàn núi, tại thôn trang ở ngoài còn có một dòng sông, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi vòng qua dòng sông, đi rồi ước chừng 20 phút mới đến dưới chân núi.

"Từ nơi nào đi lên?" Diệp Văn ngửa đầu hướng lên trên nhìn, ngọn núi này là có vẻ như thế nguy nga, ngọn núi xuyên thẳng mây xanh vọng không tới phần cuối.

"Nơi này!" Thủy Trĩ Thi nhìn chung quanh một lần, cuối cùng phát hiện một đầu đường nhỏ.

Cái này đầu đường nhỏ vẫn không tính là tiểu, có thể để cho hai người song song thông qua, tại đường nhỏ bên cạnh còn thả một tấm bia đá, mặt trên khắc chữ —— "Luân Hồi sơn".

Có như vậy trong nháy mắt Diệp Văn đều coi chính mình xuyên qua đến tiểu thuyết huyền ảo thế giới, bất quá cái này sơn danh tự có muốn hay không như thế thô bạo a, Luân Hồi sơn, đến cùng tại sao gọi Luân Hồi sơn đây?

Diệp Văn lập tức cảm thấy ngọn núi này bao phủ một tấm khăn che mặt bí ẩn, hay là tại trên đỉnh ngọn núi sẽ vì nàng mang đến đáp án?

Khí trời sáng sủa, son đạo cũng tạm biệt chút, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi theo đường núi gấp ghe leo lên trên, hơn một giờ mới bò đến giữa sườn núi vị trí.

"Văn Văn!" Đi ở phía trước Thủy Trĩ Thi ngừng lại, thở hổn hển nói rằng, "Nơi này có một toà miếu a..."

"Hả?" Diệp Văn thể lực so với Thủy Trĩ Thi càng kém, vào lúc này khí đều sắp thở không ra đây, nỗ lực đi về phía trước hai bước, quả nhiên tại nơi khúc quanh nhìn thấy một toà tọa lạc tại giữa sườn núi đi lên miếu nhỏ, "Nghỉ ngơi... Một lúc..."

Diệp Văn đỡ cây cột từng ngum từng ngum Địa thờ dốc, phía sau lưng sớm đã ướt đầm.

"Văn Văn, đến bên trong ngồi một chút đi!" Thủy Trĩ Thi lôi kéo Diệp Văn đi vào bên trong tòa miếu nhỏ, trong miếu không có tượng thần, chỉ có một thanh không lồ kiếm đào gỗ, kiếm đi lên hoa văn rõ ràng, ở phía trên còn viết ngay ngắn chữ phồn thể —— "Luân Hồi kiếm".

Đây là cần nhân vật chính đem kiếm rút ra sau đó cứu vớt thế giới giả thiết à... Diệp Văn không nhận được ở trong lòng đầu đen rau muống.

Thần miếu thu thập vẫn tính sạch sẽ, nhìn ra được tối thiểu mỗi tháng đều sẽ có người tới nơi này làm lễ, trên bàn còn bày một số không dễ mục nát công phẩm.

Tại cái này đào kiếm bên cạnh còn có một khối nhân hiệu, mặt trên viết: "Kiếp trước kính ba vị trí đầu sinh thạch, tam sinh thạch đi lên Luân Hồi kiếm. Diệp tổ rút kiếm phá Hồng Mông, thông suốt ba ngàn đại thế giới."

"Cái gì quý!" Diệp Văn rốt cục vẫn là không nhận được đầu đen rau muống lên tiếng, quả thực lại như là bên trong Nhị trong tiểu thuyết đề từ a, còn có phá Hồng Mông cái kia không phải Bàn Cổ sống sao? Làm sao liền đúng Diệp tổ làm ra rồi! Thông suốt ba ngàn đại thế giới cũng thật là lợi hại a...

"Nhìn như vậy, nơi này hẳn là cung phụng chính là Diệp tổ sao?" Diệp Văn hỏi.

"Ta cũng không biết a..." Thủy Trĩ Thi tại bên trong tòa miếu nhỏ tha một vòng, "Bất quá nếu như là cung phụng Diệp tổ tổng hẳn là phải có Diệp tộc tượng đắp chứ?"

"Chẳng lẽ chỉ là cung phụng Diệp tổ kiếm a..." Diệp Văn từ trong túi lấy ra một bình nước suối uống hai ngụm, "Cái kia cũng thật là khí thế a..."

"Như thế tiểu nhân: nhỏ bé miếu cũng không thể nói đi khí thế đi." Thủy Trĩ Thi cái chính nói.

"A... Ô! Nơi đó có một thanh gỗ làm Luân Hồi kiếm a." Diệp Văn hưng phấn chạy tới cầm lấy gỗ kiếm, "Cũng nặng lắm..."

"Tiểu thư, những thứ kia vẫn là không nên lộn xộn đi, nghỉ ngơi tốt chúng ta liền kế tục bò đi!"

Diệp Văn vung vẩy một chút gỗ kiếm, con trai đều là đối đãi bình khí khá là cảm thấy hứng thú mà, bất quá nàng vẫn là đem kiếm thả lại xa xa, hai người lần nữa xuất phát, theo son đạo tiến lên.

Ánh mặt trời vẩy lên người, bên tai hoa và chim trùng mình không dứt, tràn đầy sinh khí, liền ngay cả tâm đều phảng phất muốn dung nhập vào cái này tự nhiên bên trong.

Lại đi về phía trước một đoạn đường về sau, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi lại phát hiện một tòa thần miếu, tòa thần miếu này muốn rõ ràng Địa so với phía trước toà kia lớn hơn gấp ba bốn lần, nhìn thật giống là cự gia tộc từ đường —— tân gia tộc từ đường là tại trong thôn.

Trong từ đường có một toà cao hơn ba mét người giống, ngồi xếp bằng tại trên đài cao, mây kiếm ánh mắt lạnh lùng, nhìn vô cùng uy nghiêm, Diệp Văn thậm chí có một loại nó tại nhìn lấy chính mình ảo giác.

"Đây chính là Diệp tổ à..." Thủy Trĩ Thi ngưỡng mộ vị này tượng đắp than thở.

"Ừm..." Diệp Văn nhìn thấy đề ở một bên Diệp tổ nhân hiệu nói, "Ừm... Đối với Diệp tộc người tới nói, Diệp tổ liền đúng Thần, cũng là kiên định tín ngưỡng."

Người nhà họ Diệp không tin những khác tông giáo, chỉ tín ngưỡng mình tổ tiên, từ tín ngưỡng đến nhìn, vẫn tương đối thuần túy Trung Quốc gia tộc —— chân chính Trung Quốc gia tộc đều là tín ngưỡng mình tổ tiên, đầu gì cũng là tín ngưỡng đạo giáo tổ tiên, là tuyệt đối sẽ không đi tín ngưỡng Phật giáo Cơ đốc giáo loại hình tông giáo.

Ở cái này cự gia tộc từ đường có vài bức tổ tiên chiến đấu bích họa, Diệp Văn đối với cái này không phản đối, cái này chỉ bất quá là Thần hóa mình tổ tiên mà thôi.

Có Diệp tổ múa đao đánh nát sơn hà, cũng có Diệp tổ loại bỏ hỗn độn, cũng có Diệp tổ một cước đem sơn hà đạp nát... Thế nhưng Diệp Văn lại bị cuối cùng một bức hấp dẫn lấy.

Cái này một bức vậy mà là Diệp tổ huy kiếm đứng ở trong vũ trụ đem một cái tinh cầu chém thành hai nửa hình ảnh.

Quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Muốn nói là một bộ Diệp tổ đứng trên mặt đất chém nát ngôi sao còn chẳng có gì lạ, thế nhưng đứng ở trong vũ trụ liên ý vị sâu xa, lấy cổ nhân trình độ khoa học kỹ thuật, tất nhiên là không cách nào biết được Địa cầu ở ngoài thế giới là thế nào, thế nhưng bức họa này lại họa vô cùng rõ ràng, một cái tinh cầu bị chém thành hai khúc, ở phía xa là mấy hành tinh, Diệp tổ cũng không phải trạm ở trên mặt đất, mà là đứng ở trong hư không, đây không phải là vũ trụ lại là cái gì?

Cổ nhân a... Đến cùng có bao nhiêu đồ vật đứng chúng ta không có phát hiện đây?

Diệp Văn thậm chí đều có chút tin tưởng những này hình ảnh làm cho ghi chép đồ vật, bất quá những thứ đồ này năng suy nghĩ cũng vô dụng, vẫn là giao cho lịch sử gia đi đâu đâu đi.

Nhìn một lúc cự từ đường về sau, hai người lần nữa hướng về trên núi bò, nửa giờ sau, rốt cục bò đến trên đỉnh ngọn núi.

Đứng ở trực lốc trên đỉnh núi, Diệp Văn rõ ràng cảm nhận được cái gì gọi là tầm mắt bao quát non sông.

Nhìn phía dưới cảnh vật, cảm giác mình phảng phất là một cái người khổng lồ, lòng dạ cũng biến thành rộng rãi lên, thật giống như có thể bao dung Thiên Địa.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tỉnh với mộng

Kiếp trước kính ba vị trí đầu sinh thạch, tam sinh thạch đi lên Luân Hồi kiểm.

Bò lên đỉnh núi, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi thật sự nhìn thấy kiếp trước kính, một cái nhọt nhạt vũng nước nhỏ đứng cạnh một tấm bia đá, tên là: Kiếp trước kính.

"Cái gì kiếp trước kính nha. . ." Thủy Trĩ Thi đi lên phía trước, vũng nước lại không có nước, "Không phải là cái phá vũng nước nha. . ."

"Có thể là muốn mưa thời điểm mới có thể toán kiếp trước kính chứ?" Diệp Văn hỏi.

"Ta làm sao biết mà, ồ, phía trước tảng đá này là tam sinh thạch sao?"

Diệp Văn tiến lên, quả nhiên, tại trên tảng đá có khắc ba chữ lớn —— tam sinh thạch, nhìn chỉ là một khối phổ thông hình dạng bất quy tắc tảng đá mà thôi.

Tại trên tảng đá có một cái có chút thâm lỗ hổng, Diệp Văn trong đầu lập tức nảy ra một thanh kiếm xuyên ở đây đáng vẽ.

"Xem ra thật sự có một thanh kiếm bị từ nơi này nhỏ từng đi ra ngoài a!" Diệp Văn giật mình nói rằng.

"Ừ? Thật giống quả thật có một cái kiếm khanh đây. . ."

"Diệp gia có bao nhiêu năm lịch sử?" Diệp Văn đột nhiên hỏi.

"A. . . Ta nhớ tới là. . . Tám trăm năm chứ?" Thủy Trĩ Thi bán chiết đầu ngón tay đếm đếm, có chút không xác định Địa nói rằng.

"Tám trăm năm. . . Nam Tống a. . ." Diệp Văn lau mồ hôi, "Niên đại cũng thật là cừ viễn. . ."

"Diệp tộc xác thực xem như là một cái khá là cổ lão gia tộc đây." Thủy Trĩ Thi sờ lên trên tảng đá ao khanh nói rằng.

Diệp Văn cũng đưa tay đặt ở ao khanh đi lên, đột nhiên trước mắt sáng lên một đạo chói mắt bạch quang, vốn là buổi chiều bầu trời lập tức đã biến thành tà dương rơi xuống hoàng hôn, Thủy Trĩ Thi cũng biến mất không còn tăm hơi, Diệp Văn tâm lập tức nâng lên, hốt hoảng tìm kiếm khắp nơi Thủy Trĩ Thi thân ảnh.

Thế nhưng trên đỉnh ngọn núi không có cái gì chường ngại vật, phóng tầm mắt nhìn, một bóng người đều không có, chỉ có mình đứng ở tam sinh thạch bên.

"Àm!" Đột nhiên đại địa chấn chiến, một cái chùng một ngọn núi cao cự hồ bỗng nhiên đánh về phía Diệp Văn, Diệp Văn phảng phất đều đã thấy mình bị xếp thành mảnh vỡ cảnh tượng.

"Xoạt ——" một đạo ánh bạc lóe qua, cự hồ bị trực tiếp hút bay ra ngoài, một cái giống như núi cao đại người khổng lồ từ trên trời giáng xuống, tay nắm một thanh cự kiếm hướng cự hồ phóng đi.

Người khổng lồ đem cự hồ ép ngã trên mặt đất, một người một hồ ở trong núi lộn mấy vòng, cự hồ bỗng nhiên chen chân vào đem người khổng lồ đá văng ra, đè thấp thanh âm gào thét.

Người khổng lồ rút lui vài bước về sau một lần nữa tiến lên, bỗng nhiên huy kiếm đánh xuống, cự hồ linh xảo Địa tránh thoát, một ngọn núi bị trực tiếp bị miễn cưỡng lật bỏ.

Người khổng lồ lại cùng cự hồ triển đấu một lúc, rốt cục người khổng lồ tàn nhẫn mà bóp lấy cự hồ cái cổ, hần đơn giản ném mất cự kiếm, hai tay dùng sức, chỉ chớp lát sau, đem cự hồ khí thế bóp chết, thân thể to lớn cũng ở trên núi, lập tức để một ngọn núi nhỏ lún.

Người khổng lồ quay đầu nhìn về phía Diệp Văn, bỗng nhiên trước mắt lại là một tia sáng trắng, vừa mới cảnh tượng đã hoàn toàn biến mất, Diệp Văn xuất hiện ở một gian phòng bệnh bên trong.

Một cô gái nằm tại trắng như tuyết trên giường bệnh, vừa ngồi một nam một nữ hai trung niên người, hai mắt vô thần mà nhìn nàng, một bên vây quanh một vòng người, đại khái là nàng thân thuộc đi.

"Người đến rồi. . ." Một cái có chút Kiệt Sức thanh âm không biết từ chỗ nào vang lên, Diệp Văn kỳ quái ngấm nhìn bốn phía.

Một cái nửa trong suốt thân thể từ trên giường bệnh thiếu nữ trên thân ngồi dậy .

Đây là kinh điển linh hồn biểu hiện phương thức a. . .

"Người rốt cục đến rồi. . ." Thiếu nữ há mồm nhẹ giọng nói rằng, nhìn vô cùng đáng đáp yếu ớt.

"Người là ai?"

"Thiên Ngự Diêu. . ."

"A?" Diệp Văn sửng sốt, nếu như đây là mộng, mình làm sao cũng không phải mơ tới nàng mới đúng không?

"Cái này không phải là mộng. . . Hoặc là nói, người hiện tại tại thế giới cũng không phải là mộng."

"Cái gì?" Diệp Văn nghe được có chút mơ hồ.

"Kỳ thực. . . Người vẫn sống ở trong mộng của ta. . ."

"Làm sao có thể nha! Chẳng lẽ người muốn nói ta là hư cấu?"

". . . Người có Thu Dịch người bên trong cách cùng ta huyền nghĩ ra được nhân cách. . . Trên thực tế người cũng không phải hoàn toàn chân thực tồn tại. . ."

"Đùa gì thế a, tôi thiếu ta biết hiện tại bất quá là giấc mộng mà thôi."

"Cái này không phải là mộng." Thiếu nữ ngắt lời nói, "Người biến thành cô gái cũng không phải. . . Ân, đối với người tới nói hẳn là không phải là mộng, người sinh sống tại ta mộng trong thế giới."

"Đùa gì thế, cái kia chẳng phải là người tỉnh rồi ta liền muốn tiêu vong?"

"Ừm. . ." Thiếu nữ gật đầu.

"Cái kia những kia cái khác sinh người sống đều là hư cấu sao? Ta nhưng không tin đầu óc của người có thể làm ra dạng này chân thực mộng!"

"Ta. . . Ta cũng không biết, ta nghĩ. . . Là ta sống ở ta trong mộng của chính mình, ta vẫn luôn không có phát hiện, thẳng đến ngày đó ta dụng ý nguyện đem linh hồn của người bỏ vào một cái hoàn toàn hư cấu thân thể của cô gái bên trong, sau đó ta lại nghịch chuyển thời không, ta mới biết ta là ở trong mơ."

"Không có khả năng! Trên thế giới này làm sao có thể có như thế chân thực mộng!" Diệp Văn quát, nhưng lại có chút niềm tin chưa đủ, đúng vậy. . . Trên thực tế lại làm sao có thể phát sinh biến thân chuyện như vậy đây? Chẳng lẽ mình xác thực chỉ là người khác mộng cảnh kết quả đây?

"Đúng thế. . . Ta biết ta là đang nằm mơ, thế nhưng ta không muốn tỉnh lại. . . Mặc dù, chung có một ngày, ta hồi tỉnh đến. . ."

"Không có khả năng! Nếu như là mộng, ta tại sao có thể có tự mình ý thức đây!"

"Cho nên ngươi cũng không phải hư cấu. . . Tồi thiểu, ngươi có một nửa linh hồn là chân thực."

"Những người còn lại đây? Chẳng lẽ ngươi có thể khống chế tất cả tư tưởng của người ta?"

Thiếu nữ rơi vào trầm mặc.

"Ta không biết. . . Thế nhưng ta biết ta đối đãi mộng cảnh chừng không càng ngày càng thấp, sau đó ta chỉ có thể miễn cưỡng đem sự vật phương hướng phát triển điều chỉnh một điểm nhỏ, đến hiện tại ta căn bản là không có cách khống chế ta mộng. . ."

"Vậy ngươi hiện tại toán báo mộng sao?" Diệp Văn cười gằn.

"Coi như thế đi. . ." Thiếu nữ khẽ lắc đầu một cái, "Ta chết rồi, ta mộng thế giới. . . Hẳn là cũng sẽ phá diệt chứ?"

"Cái kia ta thấy Diệp tổ loại hình đồ vật là cái gì?"

"Là ta mộng. . . Hoặc là nói là ta trong mộng nằm mơ làm ra tạo kết quả đi."

"Tất cả những thứ này là có thật không?" Diệp Văn nghĩ đến một ít chuyện, tâm có chút dao động.

"Đương nhiên là thật sự. . . Không phải ngươi còn có thể vượt tảng đá đột nhiên ngủ sao?" Thiếu nữ nỗ lực bỏ ra nụ cười nói.

"Vậy ngươi chết rồi, ta chẳng phải là muốn không còn tồn tại nữa?"

"Hay là. . . Ngươi hội trở lại Thu Dịch trong thân thể đi."

"Nhưng là ta trước đó cũng không quen biết ngươi a! Tại sao ta sẽ tới trong mộng của ngươi đi!"

"Ta. . . Ta cũng không biết, ta cũng rất tò mò ngươi là làm sao tiến vào ta mộng thế giới. . ."

"Ngươi muốn chết?" Diệp Văn đột nhiên hỏi.

"Ừm. . . Thân thể của ta. . . Nhanh không xong rồi. . ."

"Thế giới tận thế?"

"Coi như thế đi."

Nguyên lai, Thiên Ngữ Điều cũng không phải một cái chân chính cô gái, nàng chỉ là một cái ăn thư kích thích tổ sinh dục được nung, bởi vì tại còn chưa phát dục lúc liên lượng lớn uống thuốc, cho nên thân thể đã hết sức yếu ớt, đợi được hai mươi tuổi thời điểm các loại nhân miễn dịch lực giảm xuống mà đến bệnh biến chứng tập kích thân thể của nàng, nghiêm trọng nhất liên đúng thận suy kiệt, mặc dù tiến hành rồi giải phẫu cứu giúp, đồng thời sử dụng thâm tách Cơ, thế nhưng nàng tuổi thọ vẫn như cũ không dài.

Mà lại Thiên Ngữ Điều cha mẹ cũng vô lực chống đỡ thêm cái này đất đỏ tiền chữa bệnh dùng.

Nàng hầu như vẫn nằm ở giấc ngủ bên trong, làm một cái nàng là trời sinh cô gái mộng. . . Mà Thu Dịch, bất quá là không cẩn thận xông vào linh hồn mà thôi, thế nhưng nhận Thiên Ngữ Điều quan tâm, bị thăm dò tính Địa bỏ vào một cái hoàn toàn hư cấu thân thể của cô gái bên trong.

"Trong mộng thời điểm ta cho rằng ta là nữ tính Thiên Ngữ Điều, mấy người khi tỉnh lại mới biết nguyên lai ta chỉ là một cái không hoàn chỉnh 'Cô gái' . . . Đến cùng là ta mới vừa từ trong mộng tỉnh lại, vẫn là ta đang nằm mơ đây?" Thiếu nữ nhẹ giọng thở dài, "Thật hy vọng. . . Tất cả những thứ này chỉ là một giấc mơ. . ."

"Ta không tin! Ta sẽ không theo thế giới của ngươi tiêu vong, nếu như ta sống ở trong mộng của ngươi, vậy ta liền kế tục đưa ngươi mộng làm tiếp!"

"Ai. . ." Một tiếng thăm thăm thở dài, lại gần đến xa, sau đó biến mất không còn tăm hơi, Diệp Văn trước mắt cũng lần nữa lâm vào trắng xóa một mảnh.

Nàng nhắm mắt lại, sau đó dụng lực mở, Thủy Trĩ Thi chính nhìn lấy mình, tựa hồ chẳng có cái gì cả phát sinh.

"Đại tiểu thư, làm sao?" Thủy Trĩ Thi hỏi, "Vừa nãy chờ ra tốt mấy phút đây."

"Không có gì. . ." Diệp Văn bị cái này cổ quái mộng làm tâm tình có chút hạ.

Mà, hẳn là chỉ là một cái cổ quái mộng mà thôi chứ?

Diệp Văn đưa tay luôn vào trong túi tiền, lấy ra một tờ giấy, mặt trên viết mấy cái xinh đẹp chữ nhỏ.

(cái này không phải là mộng. —— Thiên Ngữ Điều)

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tết xuân

Tích giả trang chu mộng làm hồ điệp, sinh động nhưng hồ điệp vậy, từ dụ thích chí cùng, không biết chu vậy. Bỗng giác, thì lại cừ ngạc nhiên chu vậy. Không biết chu mộng làm hồ điệp cùng, hồ điệp mộng làm chu cùng?

Đây là một cái rất có triết học ý vị mệnh đề, nói là Trang tử nằm mơ thời điểm đã biến thành một cái trông rất sống động hồ điệp, đã quên mình nguyên bản là người, sau khi tỉnh lại mới phát hiện nguyên lai mình là Trang tử. Đến tốt cùng là Trang tử trong mộng biến thành hồ điệp, vẫn là hồ điệp mộng bên trong đã biến thành Trang tử, thật sự là khó có thể nhận biết.

Diệp Văn hiện tại liền có cái cảm giác này, đến cùng là mình làm mộng thời điểm đã biến thành Diệp Văn, vẫn là Diệp Văn nằm mơ thời điểm đã biến thành Thu Dịch? Đến cùng cái nào một đoạn mới thật sự là mộng? Diệp Văn cũng đã có chút không cách nào nhận biết.

Nhưng liền vừa nảy giấc mộng kia mà nói, tựa hồ là chân thực, cái kia nếu như mình sinh sống tại trong mộng của người khác, người khác chết đi về sau, mình cũng sẽ theo cái này mộng làm cho tiêu vong, phá nát sao?

Diệp Văn cảm thấy tinh thần có chút hoảng hốt, chẳng lẽ mình đã không có bao nhiêu thời gian có thể sống sao?

Thiên Ngữ Điều nằm mơ không có khả năng một làm liền đúng mấy tháng không tỉnh lại, khả năng này nàng nằm mơ một ngày, thì tương đương với mộng thể giới đi qua một tháng... Nói cách khác, mình có thể cũng chỉ có mấy tháng tuổi thọ?

Diệp Văn ngẩng đầu nhìn cái kia xanh thẳm bầu trời, mấy đóa mềm mại bạch vân bị gió xua đuổi tùy ý bồng bềnh, mình lại không biết con đường phía trước phương hướng, có lúc, biết quá nhiều, không hẳn là một chuyện tốt...

Giả như có một ngày nói cho người, người không sống được lâu nữa đâu, như vậy người hội làm được gì đây? Diệp Văn nghĩ, nàng có lẽ sẽ đem những kia chuyện muốn làm hết thảy làm một lần đi, dạng này tại chết vong đến thời điểm có thể mới sẽ không có quá to lớn tiếc nuối...

Thế giới này, thật sự chỉ là một cái hư cấu mộng cảnh sao?

Diệp Văn lần nữa đưa tay luôn vào trong túi tiền, lại phát hiện vừa nảy tám kia thả lại trong túi tiền chỉ vậy mà không gặp, ngắm nhìn bốn phía cũng không có phát hiện tờ giấy này hướng đi.

"Bị gió thổi đi rồi?" Diệp Văn tự lẩm bẫm.

Thế nhưng vừa nảy tựa hồ cũng không có gió thổi qua a.

Diệp Văn tìm khắp cả trên dưới tất cả túi áo, thậm chí tại trong quần áo sờ lên, đều không có phát hiện tờ giấy kia.

"Chẳng lẽ chỉ là ảo giác sao?"

"Văn Văn, làm sao?" Thủy Trí Thi nhìn thấy Diệp Văn trên dưới lật lên túi áo, kỳ quái hỏi.

"Ày... Không có chuyện gì..." Diệp Văn cảm giác tinh thần của chính mình đã vô cùng hoảng hốt, còn tiếp tục như vậy sợ rằng đều sắp tinh thần phân liệt, mau mau lung lay đầu, đem những thứ ngồn ngang kia ý nghĩ xua tan đi ra ngoài.

Xem ra chỉ là ảo giác mà thôi đi... Diệp Văn cũng không dám xác định, thế nhưng trên thân xác thực lại không tìm được tờ giấy kia.

"Tính toán một chút... Có thể là gần nhất sự tình quá nhiều đi..." Diệp Văn tự mình trấn an nói.

"Làm sao rồi?"

"Không cái gì, chúng ta xuống núi thôi?"

"Ngồi nữa một lúc á! Vừa mới bò lên đây!"

"Ừm... Vậy thì ngồi một lúc." Thế là Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi ngồi ở một cái trên đỉnh ngọn núi biên giới vị trí, hướng phía dưới nhìn xuống, có một loại độc tài son hà cảm giác.

Phong lớn dần, chẳng biết lúc nào không trung bay lên trắng noãn hoa tuyết, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi lúc này mới hạ son, một đường đi tại tuyết bên trong, phối hợp cái này son phong cảnh, đúng là rất có vài phần làm say lòng người mỹ.

Sau khi trở về Diệp Văn liền oa tại biệt thự trong chơi mấy ngày mấy vì tính, tình cò cũng sẽ nghĩ tới cái kia cổ quái, tạm thời xưng là "Mộng" mộng, thế nhưng mỗi lần đều lý không rõ manh mối, dần dần mà liền bị nâng bỏ qua một bên, theo thời gian trôi qua, có lẽ sẽ bị dần dần quên lãng đi, mặc dù là một cái làm cho người khác khắc sâu ấn tượng mộng, bất quá cũng chỉ là một cái "Mộng" thôi.

Diệp gia thôn rất nhanh sẽ nghênh đón tết xuân, người trong thôn càng hơn nhiều, tùy ý có thể thấy được đại gia bốn phía đi lại xuyên môn, lẫn nhau bắt chuyện, tiểu hài tử tiếng pháo không dứt, khắp nơi chơi đùa. Từng nhà đều treo lên câu đối, tóm lại trong thôn là năm vị mười phần, không giống sau đó, Diệp Văn tại trong thành thị tết đến, liền cảm giác ngoại trừ thả pháo thời điểm, không có cảm giác gì đặc biệt, theo xã hội phát triển, tuổi tác tăng trưởng, tết đến, tựa hồ cũng lại không cảm giác được loại kia tuổi ấu thơ mang đến vui sướng cùng hưng phấn tình.

Trước đây vẫn đang suy nghĩ là không phải là bởi vì mình lớn rồi cho nên mới cảm thấy tết xuân không có cảm giác gì, thế nhưng hiện tại Diệp Văn biết, hay là càng nhiều là tết đến năm vị càng ngày càng ít, tối thiểu vào hôm nay, Diệp Văn liền cảm nhận được nồng đậm năm vị, nhìn ngoài cửa sổ, nàng cũng có chút không nhận được muốn giống những hài tử kia như thế vút pháo chơi.

"Thủy Thủy, có tiểu pháo sao?"

"Tiểu pháo?" Thủy Trĩ Thi hỏi ngược lại.

"Liền đúng những kia đứa nhỏ chơi loại kia á."

"Ồ a! Cái này nha! Trong thôn có bán á, làm sao rồi, Văn Văn ngươi cũng muốn chơi nha?"

"Khục... Ân..." Diệp Văn có chút không tốt lắm ý tứ Địa sờ lên rú xuống tới hai tấn sợi tóc —— theo ngón tay cuộn lên đến sau đó lại thả ra.

"Nha mà, chúng ta đi mua đi!"

Thế là Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi ra cửa, đến chính giữa thôn một nhà tiệm tạp hóa bên trong, tiệm tạp hóa bên trong pháo cũng thật là không ít, có trực tiếp ném xuống đất liền có thể nổ suất pháo, còn có yêu cầu Thiêu Đốt tiểu pháo, còn có có thể xoay quanh tiểu khói hoa cầu...

Tiệm tạp hóa lão bản là một cái nhìn nhanh năm mươi tuổi nam nhân, hần hiển nhiên là nhận thức Diệp Văn, Diệp Văn vừa vào cửa liền chào hỏi: "Đây không phải là Văn Văn à? Muốn cái gì a?"

"A... Mua điểm pháo..."

"Ồ! Pháo a! Đều ở nơi này á, tùy ý chọn đi!"

"Ta muốn những này, bao nhiêu tiền?"

"Không cần á không cần á, nắm đi chơi đi."

"A? Cái này tại sao có thể." Diệp Văn từ trong túi tiền móc ra một tấm hai mươi khối chỉ sao đặt ở trên bàn, "Đủ sao?"

Tiệm tạp hóa lão bản ngần ra, ngần người nói: "Ai... Văn Văn lớn lên á. Đi thôi đi thôi, chơi được hài lòng."

Tiệm tạp hóa lão bản thu rồi Nhị mươi đồng tiền, lại tìm Diệp Văn mười đồng tiền, thuận tiện còn đưa cho nàng một cái cái bật lửa.

Pháo, đây chính là khi còn bé thích nhất món đồ chơi một trong, mà lại càng nhân vì cái này "Món đồ chơi" chỉ có thể tại lúc sau tết chơi, cho nên mỗi lần đều sẽ chơi rất lâu, thật giống vĩnh viễn chơi không nề như thế.

Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi đi tới bờ sông, Diệp Văn Thiêu Đốt một cái tiểu pháo, sau đó đợi được pháo bốc khói về sau cấp tốc ném tới trong nước, lập tức bắn lên một đạo nho nhỏ cột nước, cái này gọi là "Thủy pháo", là Diệp Văn khi còn bé khá là thích chơi một loại phương thức.

Mặt khác còn có đem pháo đặt ở không muộn trong bình sau đó để nó nổ tung á, đem pháo chôn dưới đất á, thậm chí còn nghịch ngợm đem pháo ném tới qua trong chuồng heo, suýt chút nữa không để trừ đem trừ lan cho đánh vỡ.

Ngẫm lại tại lúc đó là rất sợ sệt bị cha mẹ đánh một trận, thế nhưng đợi được sau khi lớn lên lại hồi tưởng, liền cảm thấy là một phần quý giá mà mỹ hảo hồi ức...

Liên dạng này chơi hơn nửa ngày, trời cũng dần dần mà đen kịt lại, đại gia đều từng người về nhà, hoặc là mấy nhà tụ lại cùng nhau ăn xong rồi com tắt

niên.

Diệp Văn trên tay tất cả đều là đen thùi lù hỏa được, Thủy Trĩ Thi cũng là như thế, mặc dù vừa mới bắt đầu nàng mở nói cái này ầu trĩ tới...

Giặt xong tay về sau, com tất niên gần như liền muốn bắt đầu rồi, Diệp gia biệt thự trong xếp đặt vài cái bàn, chắc hẳn chờ một lúc nơi này nhất định là tương đương náo nhiệt.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tân niên

Trong tiếng pháo một tuổi trừ, từ cựu nghênh tân, Diệp Văn sắp lại một lần nữa nghênh đón năm 2005, tâm tình có chút nho nhỏ kích động cùng cảm khái, không khỏi mà nhớ lại mình đã từng là thế nào nghênh đón năm 2005.

Lần đó năm 2005, cũng là Thu Dịch (chỉ hiện tại Diệp Văn) gia lần thứ nhất không có về nhà tết đến một lần, lại sau đó mấy năm, Thu Dịch một nhà liền rất ít cùng hội quê nhà tết đến, nhiều là mẫu thân đi bà ngoại gia, phụ thân về nhà, mà mình thì lại thường thường là trạch ở nhà —— hẳn đã quen tại trên internet cùng hai lần nguyên bên trong nhân vật vượt qua một cái lại một cái tân niên.

Diệp gia thôn tân niên tự nhiên là tương đương náo nhiệt, ăn qua com tất niên về sau Diệp Văn liền đi ra ngoài, ở tại biệt thự trong com tất niên thật sự là khách sáo làm cho nàng cảm thấy buồn nôn.

Thủy Trĩ Thi đầy đủ Địa chứng minh chính hẳn một thiệp thân người hầu gái công năng, chân sau cũng đi theo Diệp Văn chạy ra.

"Com ăn chưa?" Diệp Văn hỏi.

"Ăn á ăn á." Thủy Trĩ Thi từ trong túi tiền móc ra một cái giấy dầu bao, "Nhìn ~ có ý dẫn theo bán con gà nướng đi ra á!"

Người hầu gái tự nhiên là không có tư cách cùng chủ nhân cùng ăn một bàn, trừ phi là quanh người không ai thời điểm, có thể không nói một số, thế nhưng biệt thự trong có nhiều khách như vậy, coi như Diệp Văn muốn không nói, Diệp phụ cũng đúng sẽ không cho phép, bọn hạ nhân com tất niên cơ bản đều là tại trong phòng bếp giải quyết, đầu bếp cũng tốt bụng mà cho các nàng lưu một chút thức ăn ngon —— dù sao chỉ chứa một chút cũng đúng sẽ không phát hiện.

"Còn không ăn no á?"

"Có thể ngay đêm đó tiêu nha!" Thủy Trĩ Thi sờ lên nóng hằm hập gà quay, lại nhét người hầu gái quần trong túi tiền, bán con gà nướng căng kín toàn bộ túi áo, theo Thủy Trĩ Thi bước đi bộ pháp trước sau lắc lư, nhìn có chút buồn cười, bất quá vừa nghĩ tới Thủy Trĩ Thi có kẻ tham ăn thuộc tính, lập tức liền cảm thấy dạng này cũng biến thành đáng yêu lên.

Hiện tại ở trong thôn đi tới đại thể là hài tử, các đại nhân cơ bản đều tại trên bàn com ăn com tất niên đâu, giống Diệp Văn dạng này đại hài tử đều không có mấy cái.

"Xinh đẹp Đại tỷ tỷ! Chơi hay không chơi trốn tìm á!" Một đứa bé lên đến Diệp Văn trước đó, dùng hẳn cái kia hồn nhiên ánh mắt nhìn lấy Diệp Văn, nghiêm túc nói rằng.

Diệp Văn phản ứng đầu tiên là nhìn về phía Thủy Trĩ Thi, sau đó mới phát hiện cái này bé trai là tại nhìn mình, lập tức tỉnh ngộ lại mình thân phận bây giờ, "Ủm . . . Tại sao tìm ta?"

"Bởi vì nhiều người chơi vui nha!" Hài tử trả lời vĩnh viễn là như thế thuần phác.

"Vậy cũng tốt, cái này tỷ tỷ cũng có thể đồng thời tới sao?" Diệp Văn chỉ chỉ ăn mặc người hầu gái trang Thủy Trĩ Thi.

"Có thể nha, oa, cái này tỷ tỷ vậy tốt ngắn á!" Bé trai nói, kéo kéo Thủy Trĩ Thi người hầu gái váy ngắn —— liền đúng Diệp phụ mua bộ kia.

Diệp Văn cũng cảm thấy mùa đông mặc như thế váy cũng thật sự là quá ngắn chút, Thủy Trĩ Thi cũng chỉ ăn mặc giữ ấm miệt, trên người người hầu gái trang cũng không phải bạc, nhưng nhìn cũng đủ lạnh, Diệp Văn hỏi qua mấy lần, Thủy Trĩ Thi trả lời đều là không lạnh, Diệp Văn cũng nhìn ra Thủy Trĩ

Thì tựa hồ không phải tại cạy mạnh —— tối thiểu không có lạnh đến mức run.

Thủy Trĩ Thi mặt hơi có chút hồng, nhân vì cái này bé trai còn lớn mặt Địa nhấc lên Thủy Trĩ Thi váy, trong triều liếc mắt nhìn.

"Khục!" Thủy Trĩ Thi mau mau che váy, ngồi xổm người xuống hỏi, "Người tên là gì nha?"

"Ta tên Diệp Vũ! Năm nay tám tuổi á!" Bé trai cấp tốc đáp, nhìn tương đối thành thực đáng vẻ.

"Được rồi được rồi, mọi người ở nơi nào đây? Chúng ta đi chơi chơi trốn tìm chứ?" Thủy Trĩ Thi nói rằng, thuận tiện nhìn một bên Diệp Văn một chút, "Thấu cười cái gì á! Đi á đi á!"

Diệp Vũ nhìn là cái này chơi trốn tìm game khởi xướng giả, trừ hấn ra, còn có mấy cái bé trai tại bốn phía nhận người, nỗ lực kiếm ra một cái rất nhiều người chơi trốn tìm đội ngũ.

Không cần một lát, đã tụ tập rất nhiều tiểu hài tử, Diệp Vũ nhìn nhân số cũng gần như, liền đem tất cả mọi người đều mang tới làng trung ương, tụ tập có 17-18 đứa bé môn, có lớn có nhỏ, ít nhất nhìn mới lên tiểu học năm nhất, to lớn nhất là một cái nhìn rất có đại thúc khí chất nam sinh, trải qua giao lưu biết được là một cái đại một học sinh.

"Quy tắc, tại làng trong phạm vi, không thể đi ra ngoài, cũng không thể trốn đến trong phòng! Dùng 'Trắng đen phốt' phân ra hai cái 'Quý', sau đó bị bắt được người muốn cùng 'Quý' đồng thời tra người khác, trước tiên bị bắt được trước đó hai cái liền đứng ván kế tiếp 'Quý', đều hiểu chưa?" Diệp Vũ đơn giản nói một chút quy tắc, cố ý hỏi một chút hai cái ít nhất hài tử.

"Rõ ràng á!" Mấy đứa trẻ môn dùng thanh âm non nớt cùng kêu lên nói rằng.

"Trắng đen phốt" là một loại đơn giản nhanh chóng phân tổ biện pháp, liền đứng đại gia đếm một hai ba, sau đó ra tay, ra tay tâm liền đứng Bạch, ra tay lưng liền đứng đen, đa số bị phân ra đi, lưu lại số ít kếp tục, cuối cùng quyết định làm "Quý" hai người kia.

"1, 2, 3 —— hắc —— Bạch —— phốt!" Bọn nhỏ cùng hô lên, sau đó xuất chương, cuối cùng cái kia đại một nam sinh cùng một cái mừng một con trai bị tuyên thành "Quý".

"Đếm ngược một trăm giây mới có thể mở bắt đầu tra á! Không cho phép nhìn lên!" Diệp Vũ thật nhanh nói một câu, sau đó nhanh chóng thoán mở, những hài tử khác môn cũng lập tức tản ra, trong nháy mắt thôn này trung tâm tiểu quảng trường sẽ không có bọn nhỏ thân ảnh.

Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi cũng tản ra, chỉ bắt quả nạng hai vũng vàng mà đi theo Diệp Vũ.

"Hai cái Đại tỷ tỷ làm sao đi theo ta nha?" Diệp Vũ quay đầu liếc mắt nhìn Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi, vừa về phía trước chạy vừa nói.

"Ta cảm thấy đi theo ngươi sẽ không bị tóm lấy." Thủy Trĩ Thi khen tặng nói.

Diệp Văn nhẫn nhịn cười, "Đúng rồi đúng rồi, cảm giác ngươi chơi trốn tìm rất lợi hại đây!"

"Đó là!" Thăng nhóc Diệp Vũ lập tức đắc ý lên, chỉ huy lên Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi, "Nhanh lên một chút, chúng ta đi nơi này, quá khứ phía trước đi, trốn đến bên kia đi."

Diệp Vũ tuyên địa điểm là các thôn dân phơi nắng mì sợi địa phương, nơi này đâu đâu cũng có mì sợi, Địa Tàng một hai người cũng không phải dễ dàng bị phát hiện.

Kết quả Diệp Văn ba người là cái thứ nhất bị phát hiện.

"Không phải nói tốt nơi này tuyệt đối an toàn à?" Diệp Văn trêu nói.

Diệp Vũ cuống lên: "Chỉ là ngoài ý muốn! Lần sau nhất định sẽ không bị phát hiện rồi!"

Cái kia đại một nam sinh cười nói: "Lần sau nhưng là ngươi đương 'Quý' nha."

"Vậy thì dưới lần sau!"

Diệp Văn đều cảm thấy không thể tin được, thời gian qua đi nhiều năm, mình vậy mà hội có hứng thú chơi lên chơi trốn tìm, mà lại một chơi liền đứng một buổi tối, thời gian dần dần mà đến mười một giờ, bọn nhỏ đều chơi mệt rồi, có mấy cái quả bị nhốt đều về đi ngủ, bắt quả đại đa số vẫn là có ý định đón giao thừa đến 12 giờ.

Lại chơi một lúc không cần chạy trò chơi nhỏ, 12 giờ cũng đã gần kề gần, Diệp gia thôn bên trong vang lên linh tinh tiếng pháo, Diệp Văn có chút mệt mỏi cùng Thủy Trĩ Thi trở lại biệt thự bên trong, chính đuối tới Diệp phụ tại lờn chớm tiền mừng tuổi.

Mỗi cái tiểu người hầu gái đều bắt được tiền mừng tuổi, một người năm trăm khối, trong lòng của mỗi người đều đắc ý.

"Tiểu Thi, cho, đây là tiền mừng tuổi." Diệp phụ nhìn thấy Thủy Trĩ Thi đi vào, cũng không nói lời gì Địa nhét vào một cái tiền lì xì đến trong ngực của nàng, sau đó từ trong túi tiền móc ra một cái cang to lớn hơn tiền lì xì đưa cho Diệp Văn.

"Ngoan con gái, đây là người tiền li xì, chúc mừng người lại dài ra một tuổi." Ngày hôm nay Diệp phụ nhìn cũng không nghiêm túc, biểu hiện Địa vô cùng tùy ý, lại như là một cái phổ thông hàng xóm đại thúc.

Sở dĩ nói là hàng xóm đại thúc, chủ yếu là Diệp Văn vẫn không có quen thuộc tại Diệp phụ là cha của chính mình chuyện này, càng nhiều thời điểm, nghĩ đến phụ thân, nàng nghĩ đến chính là phụ thân của Thu Dịch.

Nói đến. . . Phụ thân và mẫu thân, bọn hắn. . . Có khỏe không?

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Nãi Đường

Mặc dù Diệp Văn rất nghĩ đến cái suốt đêm, thế nhưng thân thể cũng đã không chịu nổi, hơn nữa không có cái gì làm cho nàng cảm thấy hứng thú đồ vật, tại tiếng pháo qua đi, rất nhanh sẽ lâm vào mộng đẹp.

Tân niên buổi tối các đại nhân tự nhiên là không muốn như thế đã sớm ngủ, đặc biệt các nam nhân, mỗi một người đều làm thành một bàn, đánh tới mặt chực cùng bài túlôkhơ.

Diệp phụ cũng không ngoại lệ, liền ngay cả Diệp Văn gia gia đều tham dự vào, Diệp mẫu thì lại cùng mấy cái cùng nàng tuổi tác gần như nữ nhân tán gẫu lên trời, mặc dù coi như nàng giống như là cái đại cô nương tự, ở bên trong đặc biệt chói mắt.

Thủy Trĩ Thi đem Diệp Văn từ trên ghế sa lông ôm trở về phòng, tay nhỏ mềm nhẹ Địa làm Diệp Văn đổi đồ ngủ tốt, mình lại chạy về dưới lầu.

Mặc dù Diệp gia không có cái gì cứng nhắc chủ nhân không ngủ hạ nhân không thể ngủ quy định, thế nhưng bởi vì là người hầu gái môn vẫn như cũ đều không ngủ, này cùng là tân niên cũng có quan hệ.

Thủy Trĩ Thi cũng là có thể nói chuyện phiếm địa phương, mấy cái tiểu người hầu gái ngồi vây quanh tại cam thảo chõng một bên, nhỏ giọng Địa thảo luận đủ loại kiểu dáng bất quá, từ người bình thường đến minh tinh, từ nhân loại đến động vật, chạy theo vật lại tới ăn mặc. . . Tổng đề tài là nhiều Địa mọc lên như nấm

Cho tới hừng đông, ngay từ đầu náo nhiệt mặt chực trác cũng biến thành yên tĩnh hơn nhiều, ngoại trừ tình cờ nói hai câu ở ngoài, đại gia đều chỉ là yên tĩnh ra bài, tiểu người hầu gái môn cũng buồn ngủ, liền dứt khoát dựa vào đang có khô chõng đi lên ngủ.

Hầu gái trưởng đi tới xem một chút tiểu người hầu gái môn một chút, lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó tìm vài món rộng lớn quần áo khoác ở tiểu người hầu gái môn trên thân để ngừa rơi sáng, liền dạng này, nghênh đón một ngày mới.

Đương sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên tắt hướng về Diệp gia thôn thời điểm, cũng ý để tân niên một năm, một ngày mới, chân chính đến.

Trong thôn trang khắp nơi là pháo cùng khói hoa "Hải cốt", màu đỏ pháo mảnh vỡ rải ra một đường, tựa hồ là tại biểu tượng một năm mới hồng hồng hỏa hỏa.

Chỉ là biểu tượng mà thôi, cũng giống như một năm mới là cho mình hy vọng mới, trên thực tế càng nhiều người vẫn như cũ hội lặp lại đi lên một năm sinh hoạt, muốn cải biến, cũng không phải một cái như vậy chuyện dễ dàng.

Sáng sớm lạnh lạnh tiếng chim hót đem Diệp Văn từ trong mộng tỉnh lại, một cái chim sơn ca nhẹ Địa tại trước cửa sổ đi lên vượt lên rồi hai lần, sau đó ngoẹo cổ nhìn về phía Diệp Văn.

"A. . ." Diệp Văn trở mình, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ chim sơn ca, thân một cái to lớn lưng eo, có chút mơ hồ Địa dụi dụi con mắt, từ trên giường ngồi dậy .

"Miêu~" một cái vàng bạc sắc con mèo nhỏ không biết từ nơi nào linh xảo Địa thoán tới, rơi vào ngoài cửa sổ trên đài, sau đó cúi người bỗng nhiên bỏ một cái, tựa hồ là muốn đem dừng lại tại trên cửa sổ chim sơn ca bắt được.

Không hơn trăm linh chim từ lâu phát hiện con mèo nhỏ, ạch cánh bay đi, vàng bạc con mèo nhỏ lập tức vỗ huyệt, đúng là trực tiếp nhào vào trong phòng

đến rồi.

Nhìn chỉ là một cái bốn, năm tháng đại con mèo nhỏ, bắt quá thân thủ đúng là rất linh hoạt, ở giữa không trung xoay chuyển một chút phương hướng, sau đó nhẹ Địa rơi vào gian phòng thực mộc trên sàn nhà, bước ưu nhã bộ pháp đi về phía trước hai bước, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về Diệp Văn, bốn mắt nhìn nhau, con mèo nhỏ nhưng không có cảm thấy sợ sệt, đúng là tò mò lại muốn trước đó đi rồi hai bước, đi tới bên giường nhẹ nhàng nhảy một cái, khiêu tới.

"Ồ. . ."

Cái này con mèo nhỏ vậy mà không sợ người lạ, nhảy lên phía sau giường lại hướng về Diệp Văn đi đến, tại nàng thân ra tay trong lòng bàn tay vuốt vuốt, sau đó làm nũng Địa "Miêu" một tiếng.

Diệp Văn đối với đáng yêu đồ vật thật sự là không cách nào chống cự, bất kể là vào lúc nào.

"Tùng tùng tùng." Ngoài cửa truyền đến nhẹ nhàng tiếng gõ cửa, Diệp Văn suy đoán nhất định không phải tiểu người hầu gái, bởi vì tiểu người hầu gái mỗi lần đều là rất dùng sức mà hầu như là nắm nắm đầm đập cho. . . Cho dù hầu gái trưởng giáo huấn mấy lần cũng là xưa nay không sửa đổi.

"Vào đi ~ cửa không có khóa." Diệp Văn hơi hơi tăng cao chút thanh âm nói.

"Tiểu thư. . . Ăn điểm tâm. . ." Tiểu người hầu gái còn buồn ngủ Địa đi vào mơ mơ màng màng Địa nói rằng, một bộ còn chưa tỉnh ngủ đáng vẽ.

Diệp Văn đúng là tinh thần không sai, hiện tại đã sáng sớm tám giờ, ngủ no rồi tám giờ, tự nhiên là không có vấn đề gì á.

"Thùy Thủy, vài điểm ngủ a?"

"Năm giờ đi. . ." Thùy Trĩ Thi đánh một cái to lớn ngáp, ừ ời Địa nói rằng.

"Cái kia chờ một lúc đi ngủ bù chứ?"

"Ừm. . ." Thùy Trĩ Thi nhìn đứng liền muốn ngủ đáng vẽ.

Diệp Văn đứng dậy mặc quần áo tử tế, liền đem Thùy Trĩ Thi phù vào, "Người trước tiên ngủ một chút đi, ta đi ăn cơm á."

"Ừm. . ." Thùy Trĩ Thi cũng không phản bác, nằm lý ở trên giường liền ngủ, xem ra thật là tương đương buồn ngủ.

Cái kia vàng bạc con mèo nhỏ cũng không đi, rạp khuôn từng bước theo sát tại Diệp Văn đằng sau, trở thành Diệp Văn tiểu tùy tùng.

"Lấy ở đâu miêu nha?" Tại trên bàn cơm, Diệp mẫu hỏi.

"Từ ngoài cửa sổ khiêu vào, vẫn đi theo ta."

"Hừm, còn thật đáng yêu mà, bắt quá phải cẩn thận bọ chét nha." Diệp mẫu nhìn cũng là cái yêu thích miêu người, gấp một khối hiệp đáp liền ném đến trên đất, ngồi ngay ngắn tại Diệp Văn cái ghế cái khác con mèo nhỏ lập tức hướng về hiệp đáp nhào tới, hai ba ngum nuốt vào trong bụng, ngẩng đầu lên nhìn lấy Diệp mẫu.

"Ha ha, người nhìn, cái này con mèo nhỏ còn hướng ta điều đuôi đây." Diệp mẫu cười nói, lại làm mất đi một khối hiệp đáp đi xuống.

Cái này không phải là bình thường hiệp đáp, đây chính là cá muối, liền dạng này đem ra cho mèo ăn. . .

Người không bằng miêu a! Diệp Văn nghĩ đến hiện tại Thu Dịch, hẳn vào lúc này hẳn là cho tới bây giờ chưa từng ăn cá muối đây. . .

"Tiểu Văn a, có hứng thú hay không dưỡng một con mèo nha?"

Diệp Văn không mở miệng, Diệp mẫu đúng là mở miệng trước hỏi thăm, Diệp Văn tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng Địa đồng ý, nàng là thích nhất đáng yêu động vật nhỏ, mà linh hồn của nàng tựa hồ cũng có một loại nào đó Ma lực, dù cho là ở trên đường tùy tiện đụng tới một con chó con mèo nhỏ, đối phương đều sẽ dụ ngoạn Địa để Diệp Văn mò hai lần đầu.

"Ừm. . . Cái kia tên gọi là gì. . . Cẩn thận!" Diệp Văn đột nhiên đỡ lấy một vị bụng thức ăn tới được tiểu người hầu gái, tiểu người hầu gái nhìn qua cũng là thấy hai cái mắt đen thật to quuyền, một bộ hồn vía lên mây Địa đáng vẽ, suýt chút nữa liền muốn giẫm đến con mèo nhỏ trên thân trượt chân, mặc dù Diệp Văn tức thời đỡ lấy, đĩa bên trong đồ vật cũng rơi xuống đất mấy viên, tốt đang không có ngã sắp xuống.

"Mẹ, người hầu gái môn đều như thế mệt mỏi, liền làm cho các nàng đi nghỉ ngơi chứ?"

Diệp mẫu liếc mắt nhìn đã nằm nhồi trên bàn mặt chược bốn người, gật đầu một cái nói: "Lạc tỷ nha, người để người hầu gái môn đi nghỉ ngơi đi, đều như thế bị nhốt liền đi cẩn thận mà ngủ một giấc đi!"

Thế là tiểu người hầu gái môn đều như trút được gánh nặng, có Địa liền dứt khoát nằm đang có khô chồng bên bắt đầu ngủ.

Hầu gái trưởng nhìn ngược lại không là như vậy khốn, kể tục phụ trách bụng thức ăn sự tình, cho dù Diệp mẫu khuyên bảo cũng không chịu đi ngủ.

Diệp Văn cúi đầu, nhìn một chút vừa nẩy từ đĩa bên trong rơi ra đến đồ vật —— mấy khối nải đường, là chính tông nải đường, toàn thủ công, trong thôn mình làm nải đường, nải hương phi thường thuần hậu, đường cũng rất nhuyễn, Diệp Văn ăn qua mấy khối, hương vị quả thật không tệ, mà này con vàng bạc sắc con mèo nhỏ tựa hồ cũng là cho là như vậy, chính nhai một khối nải đường xài được tâm đây.

"Liên gọi nó Nải Đường đi!" Diệp Văn nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Ngày hôm nay Phong nhi có chút huyền não

Diệp gia thôn tọa lạc tại bên trong ngọn núi lớn, tại dưới chân núi lại có một toà gần sông trấn nhỏ, trong đó họ Diệp người chiếm một nửa, ngoại trừ Diệp thị ở ngoài thứ hai đại họ liền đứng Mạc.

Mạc cũng là một cái tương đối hơi ít dòng họ, tại cách đó không xa cũng có một cái Mạc gia thôn, người càng thiếu chút, thế nhưng có người nói cái này Mạc gia thôn cùng lịch sử bên trong Mạc gia có một chút liên hệ, bất quá vẫn luôn chỉ là tin đồn mà không có bị chứng thực.

Ngày hôm nay Lưu quản gia lái xe đi trấn nhỏ mua vài món đồ, tại trong thôn ngốc đến phát chán Diệp Văn cũng lên xe, Thủy Trĩ Thi tự nhiên là thật chặt đi theo Diệp Văn đằng sau.

Bất quá Diệp Văn tình cờ cũng muốn mình đi dạo, liền thừa dịp Thủy Trĩ Thi không có chú ý từ nhỏ trấn chợ bên trong chạy ra ngoài, đi tới cách đó không xa để đi lên.

Một dòng sông nhỏ ồ ồ chảy xuôi, đề là nghiêng, mặt trên hiện lên một tầng thâm cô, chỉ có một cái nam hài ngồi ở đề đi lên, trong tay nâng một quyển tiểu thuyết, nhìn ra rất nhập thần đáng vẽ.

Diệp Văn không tự chủ được Địa đi tới phía sau nam nhân, chỉ cảm thấy cái này bóng lưng tựa hồ có hơi quen thuộc.

Đề đi lên thổi bay gió to, thổi rối loạn Diệp Văn một đầu màu đen mái tóc, nam nhân cảm lấy tiểu thuyết, lại phủ bất bình bị gió thổi loạn trang sách, hần buông xuống sách, tựa hồ cũng cảm giác được có người đứng ở sau lưng hần, không nói gì mà nhìn đầu kia sông nhỏ.

Thật lớn Phong a. . . Diệp Văn nhìn lên bầu trời bên trong che lại Thái Dương bạch vân, không khỏi có chút cảm thán, ngày hôm nay Phong nhi thực sự là huyền não a.

Chính xuất thân, ngồi ở đề đi lên nam nhân đột nhiên mở miệng nói: "Ngày hôm nay Phong nhi. . . Thực sự là huyền não a. . ."

"Phốc!" Diệp Văn suýt chút nữa không bị từng ngụm từng ngụm nước sang chết, đây là lấy ở đâu ngạnh! Quan trọng nhất chính là nàng vậy mà theo bản năng mà nhận đi xuống, "Nhưng cái này Phong nhi tựa hồ đang thoáng minh khắp. . ."

Tốt xấu hổ a! Lại nói đây không phải là nào đó bộ hoạt hình bên trong lời kịch nha! Gia hỏa này làm sao sẽ biết! Chẳng lẽ chi là vô ý Địa à?

"Phong nhi đem không rõ đồ vật thổi tới trong trấn đi tới. . . Đi nhanh đi, tại Phong đình chỉ trước đó. . ." Nam nhân nói xong câu đó về sau, chậm rãi xoay người lại, lộ ra một tấm cùng Thu Dịch có chút giống nhau, nhưng lại càng thành thực một số mặt, cảm có chút không cạo sạch sẽ hồ tra, nhìn qua có chút chán chường cùng uể oải, thế nhưng ánh mắt lại vô cùng thanh tịnh.

"Ngươi. . . Ngươi là?" Diệp Văn về phía sau rút lui hai bước, bởi vì đây rõ ràng liền đúng thời gian nghịch lưu trước đó mình a!

"Rốt cuộc tìm được ngươi. . ." Nam nhân nói, "Ta liền đúng. . . Ngươi a. . ."

"Thu, Thu Dịch?" Diệp Văn kết kết lắp bắp nói.

"Ta bị vây ở trong mộng, chỉ có chúng ta hợp lại cùng nhau mới có thể rời đi cái này mộng cảnh."

"Mộng? Tất cả những thứ này thật là mộng sao? Không có khả năng! Không có như thế chân thực mộng! Nếu như thật là mộng, tại sao ta có thể thấy rõ sách vở đi lên tự, nếu như thật là mộng, cảm giác đau đớn tại sao như thế rõ ràng; nếu như thật là mộng, tại sao tất cả mọi người độc lập tư duy! ?" Diệp Văn giống như là bị nhen lửa Hàng Tiếp Tế, đột nhiên có chút cuồng loạn hô.

"Ít nhất ngay từ đầu là. . . Hiện tại, hay là nó đã biến thành một cái chân chính tồn tại thế giới. . ."

"Không gian song song đi. . ." (đến từ một thế giới khác Thu Dịch, tạm thời xưng là Biểu Thu đi, ngoại tại nhân cách Thu Dịch ý tứ), Biểu Thu thờ dài, có chút mỗi một nói rằng, "Thế nhưng thế giới này cũng không trọn vẹn. . . Chỉ là thế giới chân thật hình chiếu mà thôi, có lẽ có một ngày liền sẽ lờ. . ."

"Đồ nát ta liền sẽ trở lại thế giới hiện thực sao?"

"Hội tiêu vong đi. . ." Thu Dịch dụi dụi con mắt nói, "Ta là cũng không hoàn chỉnh ý thức, chỉ bằng vào ta một người là không cách nào đi ra ngoài. . ."

"Vậy nếu như một mình ngươi mạnh mẽ rời đi đây?"

"Không biết. . . Hay là ta trở thành du đăng Cô Hồn, hoặc là cùng vũ trụ ý thức hợp thành một thể, lại hay là ta thành công trở lại ta trong thân thể của mình. . ."

"Nếu như cùng ngươi hợp thể, vậy ta còn là ta sao?"

"Chúng ta vốn là một người. . ."

"Nhưng là hiện tại không phải." Diệp Văn nói một cách lạnh lùng nói, "Ta là một cái độc lập ý thức, có độc lập nhân cách."

". . . Xem ra ngươi không muốn cùng ta cùng trở về sao?" Biểu Thu lại sâu sắc Địa thờ dài, "Ta rõ ràng. . . Ngươi là ta một phần nữ tính hóa nhân cách, kỳ thực. . . Trong đáy lòng của ngươi, càng yêu thích cuộc sống như thế chứ?"

"Ai nói! Ta ước gì lập tức biến trở về nam nhân!" Diệp Văn hầu như là không trải qua suy nghĩ Địa bật thốt lên.

"Ồ? Vậy ngươi tại sao không cùng ta trở về đây?"

Diệp Văn ngẩn ra, lập tức sững sờ ở tại chỗ.

Nguyên lai. . . Minh thật sự kỳ thực cũng không vô cùng chống cự thân thể của cô gái sao? Diệp Văn nghĩ đến lúc sớm nhất, mặc dù biểu hiện ra một chút chống cự, thế nhưng đều cũng không mãnh liệt, mà lại chỉ là thoáng cảm thấy có chút khó chịu mà thôi.

"Không có khả năng! Ta liền đứng chính ta! Tuyệt đối không phải cái gì có nữ tính nhân cách ngươi!" Dù là như thế, Diệp Văn lại vẫn như cũ lớn tiếng mà giải thích, nói lại ngay cả mình cũng không tin.

". . . Ngươi chỉ có một cái mùa hè. . . Hi vọng ngươi có thể. . . Suy nghĩ kỹ càng. . ." Biểu Thu không nói gì nữa, chỉ là vỗ vỗ quần, sau đó đem tiểu thuyết từ trên mặt đất kiếm lên, xoay người hướng về sông nhỏ đi đến, thân ảnh chậm rãi nhạt đi, lại như hắc xưa nay chưa từng xuất hiện như thế.

Chống đỡ lấy cái này mộng người là Thiên Ngữ Điều, mà nếu như chính mình lại không rời đi mộng cảnh, liền sẽ theo Thiên Ngữ Điều tỉnh lại mà tiêu vong. . . Nhưng là. . . Tại sao mình không nở cuộc sống bây giờ? Là nhân tại sao? Thân thể này sao? Diệp Văn cực lực phủ nhận, thế nhưng tiềm thức lại càng ngày càng mãnh liệt, nặng trong lòng biết đây chỉ là mình tại lừa gạt mình mà thôi. Thế nhưng cái này cũng không phải toàn bộ, còn có rất nhiều để Diệp Văn không muốn rời đi đồ vật, người hoặc vật. . .

Là đi, vẫn là lưu?

. . .

Rách nát đường dành riêng cho người đi bộ bên trong, cái kia viên đi hết lá cây thụ dưới, một người đàn ông tựa ở trên cây khô ngủ say, giữa bầu trời tích tí tách lịch Địa mưa rơi lác đác, người trẻ tuổi hơi nhéo nhéo nắm đấm, mí mắt giựt giựt, tựa hồ muốn từ trong mộng tỉnh lại, nhưng cuối cùng lại vẫn không có mở.

. . .

Là mộng sao? Minh thật là trong mộng thế giới sao? Hay là thế giới song song càng có thể làm cho Diệp Văn tiếp nhận đi, trên trời dưới lên tiểu Vũ, Diệp Văn có chút hồn bay phách lạc Địa trở lại siêu thị công, phát hiện Thủy Trì Thị chính đang nóng này Địa bốn phía đảo quanh.

"Văn Văn!" Tiểu người hầu gái vui mừng hô.

"Ừm. . ."

Tiểu người hầu gái có chút thân thiết cùng trách cứ nói rằng: "Tiểu thư đi nơi nào? Lần sau đi ra ngoài muốn dẫn đi lên ta nha, ít nhất cũng phải nói một tiếng nha! Sẽ cho người rất lo lắng!"

"Ừm. . ." Diệp Văn vẫn như cũ mất tập trung Địa đáp.

Thủy Trì Thị cũng nhìn ra Diệp Văn có tâm thần, há miệng, cuối cùng lại không hỏi.

"A!" Thủy Trĩ Thi rên lên một tiếng, nhện đau đem Diệp Văn đưa vào xe con bên trong, nguyên lai vừa nãy Diệp Văn tiến xe con thò điềm eo loan không đủ thấp, suýt chút nữa đụng vào đầu, Thủy Trĩ Thi mau mau đưa tay thế nâng cân một chút, người sau lại không cảm giác chút nào, có chút vô thần Địa ngồi vào trong xe.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Khai giảng

Trong hoảng hốt thời gian đã lặng yên trôi qua, phảng phất chỉ là ngủ vừa cảm giác thời gian, nghỉ đông đã đi qua, nghênh đón tân học kỳ.

Thủy Trĩ Thi cũng thành công thông qua Văn Lan Học Viện nhập học cuộc thi, tại Diệp phụ an bài xuống, đánh điểm một cái giáo đạo xử chủ nhiệm, đem Thủy Trĩ Thi xếp tới Diệp Văn trong lớp học.

Thủy Trĩ Thi ăn mặc đồng phục học sinh cùng Diệp Văn đi thẳng đến cửa trường học, cùng đi vắng khác biệt chính là, lần này Thủy Trĩ Thi có thể cùng Diệp Văn đồng thời đến trong lớp đi học.

"Đây không phải là. . ." Kim Tinh hiển nhiên đối đãi Thủy Trĩ Thi vẫn có chút ấn tượng, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Hừm, về sau cùng chúng ta đi học chung á!"

"Mời nhiều chăm sóc ~ "

...

"Cái này học kỳ có một vị bạn học mới đi tới chúng ta lớp." A Đan trạm đang bực giảng đi lên, vỗ vỗ Thủy Trĩ Thi bả vai, "Mời bạn học mới làm một chút tự giới thiệu mình đi!"

"Chào mọi người ~ ta tên Thủy Trĩ Thi, nước suối thủy, non nót trĩ, thơ ca thơ ~ "

"Lạc mặt, đi chuyển một cái bàn cùng cái ghế đến." A Đan đối đãi Lạc Lương Kiểm đã rất quen, thân mật hô Lạc Lương Kiểm biệt hiệu nói rằng.

"A ——?" Lạc Lương Kiểm chỉ vào mũi của chính mình, "Lâm sao là ta a?"

"Lâm sao, không tình nguyện a?" A Đan nhú nhú mày nói.

"Không có không có. . ." Lạc Lương Kiểm mau mau đứng dậy chuyển bàn đi tới.

"Vạn Kiểm Lôi, Quân Bằng, các người không phải là không muốn ngồi phía trước à? Đem vị trí chuyển qua tổ này hàng cuối cùng đi thôi." A Đan chỉ huy nói.

"A Đan ta yêu người!" Quân Bằng không cần mặt mũi Địa cười nói.

"Quân Bằng người có ý tứ gì, chẳng lẽ người không yêu ta sao?" Vạn Kiểm Lôi vén lên tóc, một bộ thụ thương đáng vẻ.

"A Đan! Bàn để chỗ nào bên trong!" Lạc Lương Kiểm ôm bàn, trên bàn bày đặt một cái ghế, thở hồng hộc Địa chạy về phòng học, hô lớn.

"Hai người các người vai hề nhanh lên một chút đem vị trí dời đi, Lạc mặt, người liền đem bàn phóng tới Vạn Kiểm Lôi hiện tại chỗ ngồi đi lên."

"Lạc mặt người trước học kỳ phần sau học kỳ biểu hiện còn có thể, người đem bàn na đến Thủy Trĩ Thi đồng học bên cạnh đi."

"Má ơi! A Đan ta không phục! Ta muốn làm Thủy Trĩ Thi ngồi cùng bàn!" Quân Bằng hét lớn.

"Đừng nghịch, tiểu bằng bằng, ngoan." Vạn Kiểm Lôi bám vào Quân Bằng y sau cổ đem hấn kéo dài tới tận chỗ ngồi.

"Ta không nên cùng nam ngồi ngồi cùng bàn! A Đan ta kháng nghị!" Quân Bằng ngồi tại chỗ vẫn như cũ lớn tiếng hét lên.

"Quản Bằng, đừng nghịch." Vạn Kiếm Lôi từ trong ngăn kéo móc ra một cái chà bông bình, "Đến, ca mời ngươi ăn chà bông bình."

Quản Bằng lập tức đoạt lấy chà bông bình, mở ra đóng gói không có hình tượng chút nào bắt đầu ăn, vừa ăn còn vừa mơ hồ không rõ Địa nói rằng: "Ừm . . . Mấy người cái hồng trác a cái lại hợp (cái này ngồi cùng bàn cũng còn tạm tạm). . ."

Hai tháng tu dưỡng, Phong Vũ Lam cũng đã xuất viện, chỉ là chuyện kia vẫn không có bị những bạn học khác biết, biết đến chỉ có Kim Gia Huy, Lạc Lương Kiếm, Thu Dịch còn có Diệp Văn. . . Cùng A Đan.

Đối với tiếp xuống sinh hoạt Phong Vũ Lam cảm thấy mê man cùng hoang mang, nàng thậm chí cũng không dám lại trở lại trường học đi học.

May là. . . Còn có Kim Gia Huy.

Đi nhà cầu thời điểm Kim Gia Huy cho nàng đánh yểm trợ, canh giữ ở nam WC phòng riêng ở ngoài. . . Hết thầy đều là vì không cho Phong Vũ Lam sự tình bộc lộ ra đi, mặc dù nàng cũng đúng là một cái cùng những cô gái khác không có khu nữ hài tử khác, thế nhưng người khác biết sau khi khó tránh khỏi hội mang thành kiến nhìn nàng, cũng không phải tất cả mọi người đều lý giải. . .

Hình thể khóa Phong Vũ Lam cũng không cần tham gia, đây là A Đan chăm sóc qua, cũng là vì không cho Phong Vũ Lam thụ thương.

Các bạn học cũng vẫn như cũ như thường ngày như vậy tình cờ đùa giỡn đùa giỡn Phong Vũ Lam, thế nhưng người sau lại thường thường lộ ra thẹn thùng cùng sợ sệt biểu lộ.

"A a? Phong Vũ Lam gần nhất không đúng rồi?"

"Làm sao?"

"Đùa giỡn hần đều không mắng ta."

"Ngươi là bị tra tấn cuồng sao?" Cổ Phi rử xuống mí mắt nhìn lấy Vạn Kiếm Lôi.

"Không phải, trước đây tốt xấu biểu hiện Địa bình thường một chút, hiện tại làm sao đùa giỡn hần hội đỏ mặt a, mà lại cảm giác rất sợ sệt ta đáng vẽ, ân, ta dài đến đáng sợ như vậy sao?"

"Ừm . . . Dung mạo ngươi liền một học sinh tiểu học dạng, ta nhìn hần là sợ sệt Hùng Hải Tử đi." Cổ Phi từ trong ngăn kéo móc ra đồ vật gì thật nhanh ném vào trong miệng, nói rằng.

"Mịa nó ngươi tại ăn cái gì! Cho ta điểm!"

"A a. . . Đừng nhúc nhích. . . Khoai chiên muốn tất đi ra ngoài. . ." Cổ Phi bắt đắc dĩ đem trong ngăn kéo khoai chiên móc đi ra, lại như là một khối thịt tươi như thế, lập tức hấp dẫn một đại ba bảy sói.

Các nam sinh cấp tốc tụ lại ở Cổ Phi bên người, một chỉnh bao khoai chiên, mười mấy giây liền toàn bộ chia xong, lưu lại một túi nát tan cận bã còn bị Quản Bằng đoạt đi, chỉ để lại Cổ Phi ở trong gió ngồn ngang.

"Có chút nhân tính a! Cận bã cũng không lưu lại!"

"Hả? Cho ngươi." Quản Bằng đem trong túi nát tan cận bã ngã một nửa đến miệng bên trong, còn lại nửa dưới đưa cho Cổ Phi.

Cổ Phi bắt đắc dĩ khoát tay áo một cái, "Ngươi ăn đi ngươi ăn đi. . ."

"Há, cảm tạ a." Quản Bằng đang hoàng trình trọng Địa rất có lễ phép hồi đáp.

. . .

Com trưa thời gian, các nam sinh vẫn như cũ như thường ngày như vậy như ong vỡ tổ Địa xông ra ngoài.

Quản Bằng xông lên đầu tiên cái, đằng sau Vạn Kiếm Lôi hô to: "Quý chết đói đầu thai a! Chờ ta chờ ta!"

"Ngươi nếu có gan thì đừng chạy!" Lạc Lương Kiếm chạy ở người thứ ba.

"Hắc hắc, đến truy ta a ~" Quản Bằng quay đầu, một mặt cười bỉ ổi, sau đó đánh vào trên cửa. . .

"Ha ha. . . Nhìn lộ a Quản Bằng!" Lạc Lương Kiếm cười to.

"Nhanh, Quản Bằng, bắt lấy tay của ta, mang ngươi phi."

Ban 3 xem như là ăn com nhất tích cực một cái lớp học, mấy người vọt tới căng tin thời điểm, đại bộ đội còn ở phía sau, đánh com trước cửa sổ không có một bóng người.

"Số một!" Vạn Kiếm Lôi hô to.

"Muội. . . Chạy chậm một chút. . . Choáng váng đầu. . ." Quân Bằng bị Vạn Kiếm Lôi cầm lấy, xếp tới thứ hai.

Theo sát phía sau chính là Lạc Lương Kiếm, sau đó là Kim Gia Huy, lại đằng sau liền đứng đại bộ đội.

"Cho ta thịnh hai phần." Đến phiên Kim Gia Huy thời điểm, hắn móc ra hai tấm com phiếu, khoa tay một cái thủ thế, nói.

"Không phải chứ lão Huy, một người ăn hai phần?"

"Còn có một phần Phong Vũ Lam."

"Ồ ồ ồ! Ta hiểu ta hiểu!" Quân Bằng cùng Vạn Kiếm Lôi tặc cười.

Ban 3 nam sinh rất nhanh sẽ toàn bộ đánh tốt com, vây quanh ở một tấm trên bàn dài bắt đầu ăn.

Phong Vũ Lam ngồi ở chỗ gần cửa sổ, Kim Gia Huy ngồi ở bên cạnh nàng.

"Đề ta chen chen." Cổ Phi bụng mâm đi tới.

"Chen không xuống rồi!"

"Đây không phải là còn có một cái chỗ ngồi đây!"

"Một mình nguoi đình hai."

"Mĩa nó! Quân Bằng nguoi trâu ta thịt hoàn!"

"Đây không phải gọi trâu, gọi đoạt."

"Người như vậy. . ."

"Mĩa nó, Quân Bằng trâu nguoi thịt hoàn, nguoi trâu ta súp lơ làm gì!" Lạc Lương Kiếm kháng nghị nói.

"Sao nhỏ, không phục a? Hả?" Vạn Kiếm Lôi nói, lại gấp hai viên súp lơ.

"Thịt của ta hoàn!" Lạc Lương Kiếm thừa dịp Quân Bằng không chú ý, gấp đi rồi một khóa thịt hoàn, đưa tới Quân Bằng kinh hô.

"Đến, thịt hoàn cho nguoi." Kim Gia Huy đem chính mình bàn ăn bên trong thịt hoàn gấp đến Phong Vũ Lam trong cái mâm, ôn nhu nói rằng.

"Ngọa tào, nguoi xem một chút người khác, nguoi liền một khóa thịt hoàn cũng không cho ta, không ngại ngừng nha nguoi?" Quân Bằng quay về Vạn Kiếm Lôi nói rằng.

"Cho nguoi cho nguoi cho nguoi. . ." Vạn Kiếm Lôi cấp lên Lạc Lương Kiếm trong cái mâm thịt hoàn phóng tới Quân Bằng trong cái mâm, đạo, "Ta được rồi?"

"Được được được, nguoi tốt nhất."

"Dựa vào dựa vào dựa vào, đó là ta!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Nam nhân liền muốn không có gì lo sợ

Đại địa chấn chiến, Thu Dịch chậm rãi mở mắt ra, bên ngoài cũng đã là đen kịt một mảnh, lập tức đem Thu Dịch giật nảy mình.

"Không phải chứ? Buổi tối?" Thu Dịch ký được bản thân thật giống chỉ là tại một tiết lớp số học ngủ, làm sao vừa tỉnh lại cũng đã như thế đã muộn sao?

Mặc dù Thu Dịch cũng không muốn ngủ, thế nhưng số học lão sư a Mao lớp học thật sự là quá có thời miên hiệu quả, cho dù cố gắng chống đỡ, cuối cùng vẫn là ngã vào sách giáo khoa đi lên, hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là về nhà tự học.

Thiên địa thất sắc, đại địa không ánh sáng, thế giới bên ngoài đen kịt một màu, toàn bộ thành thị vậy mà không có một chiếc sáng đăng.

Thế giới phẳng phát lâm vào trong hư không.

Thu Dịch đứng dậy, phát hiện trong phòng học cũng không phải chỉ còn dư lại một mình hắn, các bạn học đều tốt Địa ngồi ở trên ghế, cùng với bình thường khác biệt chính là, tất cả mọi người đều gục xuống bàn ngủ.

Thu Dịch quay đầu nhìn về phía Diệp Văn đáng yêu ngủ nham, mặc dù rất muốn lại nhìn vài lần, thế nhưng Thu Dịch càng muốn biết hiện đang phát sinh cái gì.

"Oanh ——! !" Phảng phất toàn bộ thành thị đều phải bị cũng hiện tới, to lớn chấn động để Thu Dịch một cái không đứng vững ngã sấp xuống ở chỗ ngồi, dù là như thế, trong lớp đồng học vẫn không có muốn tỉnh lại dấu hiệu, cái này càng làm cho Thu Dịch cảm giác được quý dị.

Giữa bầu trời xẹt qua một tia chớp, ngấn ngủ Địa rơi sáng toàn bộ thành thị, nằm ngoài bên cửa sổ Thu Dịch thấy rõ một cái thân ảnh khổng lồ tại trong thành thị chậm chậm Địa đi lại, thế nhưng Thiểm Điện lóe lên liên qua, sau đó lại lâm vào đen kịt một màu.

Thế nhưng vậy tuyệt đối không phải là người thân ảnh... To lớn đuôi... Cũng như là một con quái thú?

"Oanh ——" đột nhiên, xa xa xuất hiện một đoàn ở giữa không trung thiêu đốt Hỏa diễm, sau đó càng ngày càng gần, sau đó tàn nhẫn mà nện ở Văn Lan Học Viện bên cạnh nhà đi lên, trùng kích cực lớn lực trực tiếp đem nhà đụng đổ một cước, đồng thời bắt đầu hừng hực bắt đầu cháy rừng rực, nguyên lai cái kia không phải cái gì Hỏa diễm, mà là một quả cầu lửa.

Dựa vào hỏa cầu quang mang, Thu Dịch cuối cùng cũng coi như là thấy rõ cái kia bóng người to lớn đáng sợ, khuôn mặt dữ tợn Địa to lớn quái thú, đáng sợ cùng khủng long có chút tương tự, thế nhưng phương thức đi lại lại có chút giống người, chính đang trong thành phố trắng trợn phá hoại.

Đại địa chấn động càng ngày càng mãnh liệt, cái kia to lớn quái thú tựa hồ là hướng về Văn Lan Học Viện phương hướng đi tới.

Trên đường đi không biết bao nhiêu nhà bị phá hủy, mỗi một tia chớp xẹt qua, đều có thể nhìn thấy quái thú loại kia dữ tợn mặt, vụn vật nhà, cùng chảy xuôi một chỗ dòng máu.

Giữa bầu trời bắt đầu mưa, mang theo một chút mùi tanh, mặc dù thành thị vẫn như cũ đen kịt một màu, thế nhưng Thu Dịch lại phảng phất nhìn thấy màu đỏ tươi nước mưa từ không trung rơi xuống dưới.

Gần rồi, càng gần rồi hơn, mặc dù cách xa nhau còn có hơn một ngàn mét cự ly, thế nhưng Thu Dịch cũng đã có thể thấy rõ nó lộ ra tại môi ở ngoài sắc bén hàm răng, mùi tanh hôi xông vào mũi, khiến cho người buồn nôn.

"Rầm rầm ——" đây là nước mưa rơi rửa đại địa thanh âm, nương theo cường điệu vật ma sát mặt đất thanh âm, sau đó, quái thú đứng ở Văn Lan Học Viện cửa trường học, cao hơn bốn mét cửa sắt lớn ở quái thú trước đó phảng phất chỉ là một cái món đồ chơi, hoàn toàn kém xa.

Lớp học ở quái thú trước cửa cũng là yếu đuối như thế không thể tả, Thu Dịch nằm ngoài trên bệ cửa sổ, cảm giác bắp đùi của chính mình tại không bị không chế Địa run rẩy, thậm chí cũng đã muốn đứng không vững, chỉ có thể đỡ bệ cửa sổ miễn cưỡng đứng trên mặt đất.

Đây là Thu Dịch lần thứ nhất như thế chân thực đối đãi dạng này quái vật khổng lồ, đó là một loại so với bất kỳ lần nào đều càng cường liệt hơn sợ hãi, mà lại là căn bản vô lực phản kháng sợ hãi.

Thu Dịch muốn chạy trốn, hay là hiện tại vẫn tới kịp, hắn hầu như là liên tục lăn lộn Địa lao ra phòng học, theo cầu thang một đường hướng phía dưới chạy đi, chỉ chốc lát sau cũng đã lao ra lớp học công.

Lao ra lớp học một sát na kia, Thu Dịch trong đầu đột nhiên thoát ra một bóng người, đó là Diệp Văn điềm tĩnh ngủ nham...

Vào giờ phút này, quái thú to lớn đuôi đã quăng về phía lớp học, đột nhiên một tia chớp xẹt qua, phảng phất là Quang Minh lực lượng tiêm vào đến Thu Dịch trong lòng, hắn đột nhiên chiến thắng sợ hãi vô ngần.

Nam nhân, liền muốn không có gì lo sợ a.

Vào thời khắc này, Thu Dịch trong lòng đột nhiên thẳng đặt một cái tên như thế, hắn không tự chủ được Địa hô to ——

"Dịch già!"

"Ha ha ha ha!"

Lấy ở đâu tiếng cười?

Thu Dịch cảm giác thấy hơi hoảng hốt, lung lay đầu, phát hiện mình vẫn là ngồi ở vị trí của mình, ngoài cửa sổ mặc dù rơi xuống mưa to, trong phòng học cảm lái đèn huỳnh quang, phảng phất trong bóng tối thấp hải đăng, các bạn học cũng không có đều đang ngủ, tối thiểu bên cạnh mình Diệp Văn còn tại nghiêm túc... Đờ ra...

Trong phòng học tiếng cười vẫn như cũ không ngừng lại, ngồi ở hàng sau nam sinh thậm chí đều sắp cười đến bất đến trên bàn đi tới, coi như khá một chút cũng là điên cuồng cây búa bàn, Thu Dịch thật hoài nghi bọn hắn có thể hay không cười lớn đến hít thở không thông.

A Mao nhẩn nhẩn cười, giả vờ nghiêm túc nói rằng: "Thu Dịch đồng học... Người không chỉ có đi học ngủ, còn nói nói mơ a, vừa này nói cái gì tới?"

"Địch già!" Lạc Lương Kiểm cười to thể hấn hồi đáp, thuận tiện còn làm một cái móc ra thần quang bỗng động tác, sau đó lại nằm nhoài trên bàn mãnh cười, đều sắp cười đau cả bụng.

"Ha ha ha —— Thu Dịch người áo rất mạn nhìn có thêm đi!" Lạc Lương Kiểm không kiêng kị mà cười to nói, đột nhiên một hơi không thở tới, chính tông cười đau cả bụng, "Ha ha... Khục khục khục! Khục khục khục!"

Ngồi ở Lạc Lương Kiểm bên cạnh Thủy Trì Thi rất tự nhiên nhẹ nhàng vỗ vỗ Lạc Lương Kiểm phía sau lưng, vì hấn thuận thuận khí, ôn nhu hỏi: "Khá hơn chút nào không?"

"Phốc!" Mới vừa đem một cái đồ uống quán tiến trong miệng Cố Phi thấy cảnh này lập tức phun ra ngoài, cũng còn tốt bên cạnh hấn liền đứng thùng rác, cái này một cái đồ uống đúng lúc Địa phun tiến vào trong thùng rác, không có nguy hiểm cho người khác.

Chính đang cười lớn Kim Gia Huy thấy cảnh này, cũng là một hơi không hoãn tới, dùng sức Địa ho khan, Phong Vũ Lam đuổi ra non mềm tay nhỏ vì hấn thuận thuận khí, sau đó đem một bình nước suối đưa tới trước mặt hấn nói: "Uống ngụm nước đi."

"Phốc!" Cố Phi lại là một cái đồ uống phun đến trong thùng rác, dọa đến trực tiếp ngồi ngã trên mặt đất.

Thủy Trì Thi sẽ làm như vậy chỉ là xuất phát từ quen thuộc, nàng còn tưởng rằng bên người ngồi chính là Diệp Văn đâu, cái này theo bản năng mà đưa tay vỗ vỗ Lạc Lương Kiểm phía sau lưng, chò nàng phản ứng lại thời điểm cũng là có chút đồ mặt, cũng may tiểu người hầu gái cũng từng thấy cảnh tượng hoành tráng người, lập tức liền bình tĩnh lại, đúng là Lạc Lương Kiểm không có ý tứ mà đem đầu ngất đi qua, một bên khác đồng học đúng là cẩn thận mà thường thức một thanh Lạc Lương Kiểm biệt đồ mặt.

Kim Gia Huy sáng khoái tiếp nhận Phong Vũ Lam nước suối, mặt trên còn lưu lại Phong Vũ Lam môi hương vị, Kim Gia Huy một hơi trực tiếp đem nửa bình nước suối uống sạch sành sanh, thậm chí còn hài lòng đánh một cái cách.

Phong Vũ Lam cúi đầu, tựa hồ đã không có ý tứ lại đem đầu nâng lên đến rồi.

"Ừm... Lạc Lương Kiểm, bình thường nhìn người da mặt rất hậu mà, làm sao vào lúc này liền thẹn thùng?" A Mao trêu nói.

"Khục khục!" Lạc Lương Kiểm lớn tiếng ho khan.

A Mao lại ý tứ sâu xa Địa nhìn Kim Gia Huy một chút, sau đó nghiêm mặt nói: "Tốt, các bạn học đều trở lại lớp học bên trong đến, tiếp xuống ta muốn giảng giải cái này công thức..."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Sinh lý... Kích động?

Diệp Văn cảm giác mình gần nhất có chút lạ quái, đến cùng là quái chỗ nào quái bản thân nàng cũng không nói lên được, chỉ là đều là cảm giác thật giống ít một chút cái gì.

Buổi tối nằm ở giường tại, mát mẻ gió xuân mang theo nhàn nhạt hương hoa phơ phất thổi tới, Diệp Văn hít sâu một hơi, ôm lấy chăn mền trở mình.

Bộ ngực ma sát vải áo xúc cảm để Diệp Văn cảm thấy tê tê đại đại, không nhịn được lại làm phiền mấy lần, kẹp chặt bắp đùi cũng có thể mang đến dạng

này lại mà lại dương cảm giác, nhưng lại cảm thấy rất dễ chịu.

Bất quá những thứ này đều là vô ý thức cử động, Diệp Văn giờ khắc này chính đang làm một cái mộng đẹp đây.

Là mộng đẹp sao? Ân, đại khái coi như thế đi.

Trong mộng Diệp Văn đứng ở một mảnh vô ngần trên thảo nguyên, mặc dù không có Thái Dương, nhưng lại cũng không phải đen kịt một màu, có thể miễn cưỡng thấy rõ cảnh vật bốn phía.

Xanh tươi lục thảo nhẹ nhàng gãi nâng bắp chân, Diệp Văn đứng ở chỗ này, không biết phải làm gì, thế nhưng mơ hồ có một ít chờ mong, đến cùng là chờ mong cái gì đây?

Người nói mộng liền đứng tiềm thức thể hiện, như vậy tiếp xuống mộng liền cho Diệp Văn đáp án.

Một cái thân mang quần áo thể dục nam tử chậm rãi xuất hiện ở Diệp Văn trước đó, vóc người của hắn vô cùng tiêu chuẩn, quần áo cũng rất sạch sẽ, nhưng lại dù như thế nào cũng không thấy rõ mặt của hắn.

Nam nhân đem Diệp Văn nhẹ nhàng đẩy ngã trên mặt đất, Diệp Văn vậy mà cảm giác cũng không kinh ngạc, tùy ý nam nhân bài bố, hai người rất nhanh sẽ cởi hết quần áo, sau đó liền làm lên yêu tình chuyện đánh nhau.

"Văn Văn! Ân điểm tâm á!"

Thủy Trĩ Thi thanh âm tựa hồ từ chỗ rất xa truyền đến, mộng thế giới lập tức phá nát, cái kia mảnh đại thảo nguyên cũng biến mất không còn tăm hơi, Diệp Văn cũng từ trong mộng tỉnh lại.

Vừa mới tỉnh lại, đối với vừa nãy mộng còn có chút ấn tượng, nghĩ đến trong mộng mình, lớn mật mà phóng đảng, mà lại tựa hồ vô cùng hưởng thụ đáng vẽ, Diệp Văn liền cảm thấy trên mặt nóng lên, cũng còn tốt là nằm mơ, không có ai biết.

"... Hả?" Diệp Văn ngồi dậy, cảm giác thân thật giống có chút ướt nhẹp, duỗi tay lần mò, phát hiện toàn bộ mập thứ đều ướt đẫm, vừa mới khôi phục nhiệt độ mặt lập tức thiêu lên, so với vừa nãy tốt muốn năng, Diệp Văn cảm thấy thả đi lên một cái trứng gà đều có thể ấp ra con gà con đến rồi.

Tốt xấu hồ... Mình vậy mà hội làm loại kia mộng..

Diệp Văn đứng dậy đem cửa phòng khóa trái, sau đó đem mập thứ cởi ra, tư · chỗ vẫn không có mọc ra một cọng lông, mặt trên dính một chút không rõ chất lỏng, nàng mau mau rút ra khăn tay sát lau khô ráo, sau đó đối một đầu sạch sẽ mập thứ.

"Văn Văn, ăn cơm á ăn cơm á." Thủy Trĩ Thi hô lớn.

"Tối rồi tối rồi!" Diệp Văn lập tức có chút khẩn trương, mau mau mặc vào đồng phục học sinh, mặc chỉnh tề về sau lại lén lén lút lút mang theo đầu kia đối lại mập thứ ném vào trong phòng vệ sinh, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Ồ? Văn Văn, cái này điều bên trong · khó là người sao?" Diệp Văn húp cháo thời điểm, Thủy Trĩ Thi thanh âm từ phòng vệ sinh bên trong truyền đến.

Diệp Văn suyết chút nữa không đem cái này chúc phun ra đi, ngửa đầu nhìn trời làm bộ không nghe.

"Ồ, toàn ướt á? Văn Văn người sẽ không đái dầm đi..."

"Ta đi xuống trước rồi!" Diệp Văn nhanh chóng bái xong bữa sáng, mở cửa liền chạy ra ngoài.

"Hô... Buổi sáng không khí thật tốt a..." Diệp Văn hít sâu một hơi, nỗ lực đem những kia chuyện kỳ quái ném đến sau đầu, thế nhưng càng là hết sức không nghĩ nữa, trong đầu liền càng là tổng hiện ra các loại kỳ quái hình ảnh.

Diệp Văn cảm giác mình đòi trước nhìn ra H vào lúc này đoán chừng đều ở trong đầu nhớ lại.

Đòi trước, cũng chính là Diệp Văn làm Thu Dịch thế giới kia, cũng đúng là có thể xưng tụng là đòi trước.

Sau năm phút, Thủy Trĩ Thi vọt xuống tới, chạy đến Diệp Văn bên người cười xấu xa nói: "Hắc hắc... Văn Văn, tối hôm qua làm cái gì tốt mộng nha?"

"A?" Diệp Văn giả ngu.

"Hắc hắc, ướt một đám lớn nữa nha ~ "

"Khục khục!"

"Tiểu thư tư xuân lạc ~ "

"Lão bản, tối một cái bánh nướng."

Diệp Văn tiếp nhận bánh nướng, sau đó nhét vào Thủy Trĩ Thi trong miệng, cuối cùng đem miệng của nàng chặn lại.

...

"Diệp Văn, cho ta mượn một cây bút." Thu Dịch dùng sức lung lay trong tay mình bút lông, bút tâm đã một điểm mực nước đều không có.

"Ừm." Diệp Văn tiện tay từ bút trong túi móc ra một nhánh bút lông đưa cho Thu Dịch, đầu ngón tay chạm đến để Diệp Văn phảng phất giống như bị chạm điện rút tay trở về.

Thu Dịch lại một chút cũng không để ý đáng vẽ, trên thực tế Thu Dịch hướng về Diệp Văn mượn bút số lần cũng không tính thiếu, dĩ vãng đều là Thu Dịch không có ý tứ, lần này đến phiên Diệp Văn sinh ra cảm giác khác thường.

Khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, tim đập nhanh hơn, mình đây là tình huống thế nào a... Chẳng lẽ... Thật là tư xuân sao? Vừa nghĩ tới này, Diệp Văn mặt lập tức càng đỏ.

"Thủy Trĩ Thi, ta bút không mặc." Lạc Lương Kiểm đối đãi bên cạnh Thủy Trĩ Thi nói rằng, "Cho ta mượn một nhánh chứ."

Thủy Trĩ Thi tự nhiên đứng sẽ không cự tuyệt, móc ra một nhánh bút lông liền đưa cho Lạc Lương Kiểm.

"Oa, Thủy Trĩ Thi tay của người tốt duyên a!" Lạc Lương Kiểm không cần mặt mũi Địa nói rằng, khó có thể tưởng tượng ngày hôm qua hấn vậy mà hội thẹn thùng.

"Ừm." Thủy Trĩ Thi rất bình tĩnh, nói riêng về tuổi tác Thủy Trĩ Thi so với Lạc Lương Kiểm ít nhất phải lớn hơn hai tuổi, mà lại bởi vì trưởng thành hoàn cảnh nguyên nhân, cũng càng thêm thành thực một số, hơn nữa Thủy Trĩ Thi vốn là hướng ngoại cô gái, cho nên giờ khắc này đúng là không có chút nào thẹn thùng, đúng là ngược lại trên chọc lên Lạc Lương Kiểm, "Thế nào, còn muốn sờ hai cái nữa à?"

"... A... ?" Thủy Trĩ Thi đây không phải theo lẽ thường ra bài lập tức để Lạc Lương Kiểm náo loạn cái vai mặt hoa, hấn cố gắng trấn định Địa phản kích nói, "Được... Tốt..."

"Cho." Thủy Trĩ Thi thoải mái mà đem tay phải đặt ở Lạc Lương Kiểm trên bàn.

"Khục khục... !" Lạc Lương Kiểm dùng sức Địa ho khan hai lần, kết kết lắp bắp nói, "Toán... Quên đi..."

Một bên các nữ sinh che miệng cười khẽ, Lạc Lương Kiểm lập tức cảm giác càng thêm lúng túng.

"Lam, ta bút không mang." Kim Gia Huy đem duy nhất một nhánh bút lông ném tới một bên Cố Phi bàn trong ngăn kéo, mặt không hề cảm xúc Địa quay về Phong Vũ Lam nói rằng.

"Ừm..." Phong Vũ Lam từ trong ngăn kéo móc ra nhất chi viên châu bút đưa cho Kim Gia Huy.

Kim Gia Huy trực tiếp bắt lấy Phong Vũ Lam tay nhỏ, đem bút bị phóng tới trên bàn, sau đó tay phải nắm Phong Vũ Lam tay trái, phóng tới mình ngực.

"Đừng nghịch." Phong Vũ Lam cũng không ngẩng đầu lên Địa nói rằng, thế nhưng Kim Gia Huy nhưng có thể nhìn thấy gò má nàng đi lên hơi đỏ ửng.

"Tiểu Lam người tay tốt bằng, ta giúp người ô ô nhiệt."

Bất quá Kim Gia Huy cũng không dám quá phận quá đáng, mấy về sau liền thả ra Phong Vũ Lam tay trái, người sau rút tay về, do dự một chút, sau đó lại đưa tay luôn vào Kim Gia Huy trong túi quần áo.

Làm ra một cái động tác như vậy về sau, Phong Vũ Lam bên tai đều đỏ lên, vui đầu được càng thấp hơn.

Kim Gia Huy đem tay phải luôn vào trong túi sách của mình, cùng Phong Vũ Lam tiểu bắt tay, tất cả đều không nói bên trong...

Cố Phi là duy nhất một cái mắt thấy toàn bộ hành trình người đứng xem, nhìn ra hấn đều có chút ước ao ghen tị —— liền xem như nam, đáng yêu như thế cũng không sai a...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 81: Túc cầu tái (một)

Theo mây trăng mưa xuân tưới, mùa xuân chân chính đến, Văn Lan Học Viện thao giữa sân tiểu sân đá banh đi lên cũng thực lên non nót thăm cỏ, đồng thời đem triển khai đệ ngũ giới cả lớp túc cầu thi đấu, đồng thời chia làm nam tử tổ cùng nữ nhân tổ.

Thi đấu đặt ở mỗi ngày buổi trưa, sau khi cơm nước xong tại thao trường tùy tiện đi dạo là có thể chờ đợi túc cầu tái bắt đầu á, cũng coi như là trà dư tửu hậu một cái không sai tiết mục.

"Mịa nó! Đá bóng? Không có đi hay không không đi!" Bị Vương Hâm bắt được Quân Bằng liên tục xua tay, "Ta sẽ không đá, đi lên nhiều mắt mặt a."

"Đại gia đều sẽ không, ai, đừng từ chối. Ngươi nhìn Lôi ca đều đi tới." Vương Hâm chỉ chỉ Vạn Kiếm Lôi.

"Quân Bằng, ngoan, ta mời ngươi ăn chà bông bính."

"Được được được, đi đi đi." Tại chà bông bính thế tiến công dưới, Quân Bằng cuối cùng vẫn là thỏa hiệp.

"Mẹ kiếp, liền cho một cái? !" Chỉ lấy đến một cái chà bông bính Quân Bằng biểu thị kháng nghị, thế nhưng kháng nghị vô hiệu, tên Quân Bằng đã bị tá đến túc cầu thi đấu danh sách biểu đi lên.

Bởi vì Văn Lan Học Viện sân đá banh chính là thu nhỏ lại bản, cho nên lên sân khấu nhân số cũng là giảm bớt qua, mỗi cái đội ngũ các năm người, quy tắc nhìn cũng không nghiêm ngặt, chủ yếu vẫn là nhìn trọng tài ý tứ.

Ban 3 là toàn bộ cao năm nhất bên trong nam sinh ít nhất lớp, toàn bộ ban tổng cộng chỉ có mười một cái nam sinh, cho nên Vương Hâm cũng sẽ không chọn ba kiếm bốn, Quân Bằng mặc dù cái đầu tiểu, thế nhưng bạo phát cao, thế là cũng là bị Vương Hâm hoa vào danh sách bên trong.

Kim Gia Huy tự nhiên cũng ở hàng ngũ này, cái đầu cường tráng, sự chịu đựng được, đảm nhiệm tiên phong.

Vạn Kiếm Lôi thủ vệ, Vương Hâm trung phong, còn lại cái kẻ tiếp người liền không tốt lắm lựa chọn, ban 3 nam sinh không phải thế nhược tiểu bạch kiếm hình liền đứng tên Béo, người phải gọi Lạc Lương Kiếm tại sân đá banh đi lên chạy cái vài vòng kháng định luyện ngã xuống.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có Thu Dịch, mặc dù Thu Dịch thế dục thành tích đều là phổ thông hợp lệ trình độ, bất quá dạng này một tổng hợp, ở lớp ba trong nam sinh cũng coi như là trung thượng trình độ, rất nhiều nam sinh có rất nhiều thế dục thành tích liền hợp lệ đều không đạt tới nửa nha —— nói thí dụ như dẫn thế hướng lên trên, Lạc Lương Kiếm loại này tiểu bản tử có thể làm hai cái là tốt lắm rồi, Cố Phi càng là liền quái đều không nhận được, mỗi lần coi chừng phi dẫn thế hướng lên trên thời điểm Vương Hâm đều lo lắng cái kia cột hội sai lệch.

Như vậy chỉ còn dư lại một ứng viên.

"Thu Dịch!" Vương Hâm hô lớn.

Đang đứng tại trước cửa sổ nhìn ngoài cửa sổ xuất thần Thu Dịch bị dọa đến một cái giật mình, cuống quýt quay đầu lại nói: "Làm, làm gì!"

"Túc cầu tái. . ."

"Không đi!"

"Trong tay ngươi cầm chính là cái gì a? Yêu, hóa ra là Diệp Văn ở dưới lầu a."

"Tham gia tham gia, được chưa?"

"Giác ngộ không sai a Thu Dịch." Vương Hâm khen.

"Cuộn cuộn cuộn cuộn lăn." Thu Dịch tức giận đem Vương Hâm đuổi đi, sau đó thận trọng mà đem trong lòng ngực máy chụp hình tàng tiên vào trong bọc sách.

Nam sinh bên này coi như quyết định, còn thay thế bổ sung thứ này, đến thời điểm thực sự không ai lại tùy tiện kéo một cái đi lên tốt, tiếp xuống liền đứng nữ nhân túc cầu tái báo danh, nữ sinh bên kia Vương Hâm nhưng sẽ không có như vậy dễ dàng quyết định, mặc dù nữ sinh nhân số là nam sinh nhân số gấp ba, thế nhưng nữ sinh một tát khỏi kiêu lai, từ chối không đi, hần nhưng là không triệt.

"Tiểu đội trưởng, nữ sinh bên này liền giao cho ngươi." Vương Hâm đem danh sách biểu giao cho ngồi tại chỗ tả khóa về sau bài tập tiểu đội trưởng.

"Hừm, biết." Tiểu đội trưởng không cần hỏi liền biết là làm sao cái tình huống, đem danh sách biểu bỏ vào ngăn kéo về sau lại tiếp tục tả lên mình khóa về sau bài tập.

"Ngày mai muốn giao." Vương Hâm lần nữa nhắc nhở.

"Biết rồi biết rồi, ngày mai khẳng định quyết định."

"Hi vọng như thế. . ." Vương Hâm ở trong lòng đọc thầm, hẳn không dám nhắc tới tiểu đội trưởng trí nhớ thực sự không thể nào tốt chuyện này.

Cái này tức cầu tái tự nhiên là không tìm tới Diệp Văn, Diệp Văn thể dục cuộc thi. . . Cái kia cơ vốn là lão sư cho cảm tình phân, miễn cưỡng cho cái hợp lệ mà thôi.

Đúng là Kim Tinh thể dục thành tích cũng không tệ lắm, Diệp Văn nào bù đắp một chút Kim Tinh tại sân đá banh đi lên chạy vội, bộ ngực lay động cảnh tượng. . .

Bất quá tại trong trí nhớ thật giống Kim Tinh cũng không có tham gia qua tức cầu tái, xem ra chính mình chỉ có thể ở trong đầu ngẫm lại.

"Văn Văn, hội đá bóng sao?"

Diệp Văn nghi hoặc mà nhìn lấy Kim Tinh, lắc đầu, mờ mịt nói rằng: "Sẽ không a."

"Thử một chút xem?"

Diệp Văn càng nghi hoặc.

"Ngươi đi ta liền đi a!"

"A? !"

"Văn Văn đừng lo lắng ~ ta cũng tham gia a ~" Lục Vũ múa múa quả đấm, Diệp Văn thực sự không tin nằng cái này kiểu tiểu thể hình có thể bị đá tức cầu, thể nhưng quan trọng hơn vẫn là phía trước câu nói kia.

Mình đi, Kim Tinh liền đi?

Hầu như không có trải qua đại não suy nghĩ, Diệp Văn không chút nghĩ ngợi Địa đồng ý: "Tốt."

Tại sân đá banh đi lên lay động bộ ngực. . . Nguyên vọng vậy mà liền dạng này thực hiện.

Cho tới làm sao đá, Diệp Văn căn bản là không suy nghĩ, bất quá tốt xấu nằng vẫn là xem qua tức cầu tái, cơ bản quy tắc vẫn là bao nhiêu hiểu rõ một chút, không đến nỗi giống Lục Vũ như vậy Tiểu Bạch.

"Thế nào, các ngươi nghĩ được chưa? Tham gia nhưng là rất nhiều phân a?" Tiểu đội trưởng lại bắt đầu dùng thêm phân đến mê hoặc.

Tuy nhưng đã quyết định muốn tham gia, bất quá Lục Vũ nhưng là sẽ không lỗ, "Thêm phân tính là gì, có khác biệt chỗ tốt sao?"

"Ừm. . . Chờ chút mời các ngươi ăn băng ức hiệp?"

"Tốt!" Lục Vũ sáng khoái đáp ứng rồi, tiểu đội trưởng lập tức có một loại bị đùa nghịch cảm giác.

"Trung phong Lục Vũ, hậu vệ. . . Kim Tinh cùng Diệp Văn đi. . ."

Sau đó tiểu đội trưởng có chút hai cái hơi hơi cao cái điểm nữ sinh, một cái thủ vệ, một cái tiền phong.

Kim Tinh nhìn thấy Diệp Văn đang ngăn người, lên tiếng an ủi: "Không sao á, những khác ban nữ sinh cũng sẽ không đá bóng đâu, mà lại liền xem như thua cũng không đáng kể nha."

"Đối đãi nha đối đãi mà, hữu nghị số một, thi đấu thứ hai, chờ chút, tiểu đội trưởng, nói cẩn thận mời ăn băng ức hiệp đây!"

"Buổi trưa hôm nay không kịp, trưa mai đi!"

"Không được không được! Ta hiện tại liền muốn ăn!"

Tiểu đội trưởng bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là mang theo Lục Vũ đi mua băng ức hiệp, thuận tiện cho đội viên của hắn cũng các dẫn theo một cái.

"Hiện tại quầy bán đồ lật vặt có băng ức hiệp bán sao?" Phong Vũ Lam nâng tiểu thuyết, giống như là nói một mình hỏi.

"Có a, làm sao, muốn ăn a?" Kim Gia Huy nói tiếp.

"Ừm. . ." Phong Vũ Lam gật gật đầu, ngẩng đầu liếc mắt nhìn chính đang liếm băng ức hiệp Lục Vũ.

"Ta mời ngươi ăn một tháng." Kim Gia Huy hời hợt Địa nói rằng.

Phong Vũ Lam lại đỏ mặt. . .

. . .

Mùa xuân đến về sau, Thái Dương hạ sơn thời gian cũng so với mùa đông kéo dài không ít, buổi chiều tan học thời điểm trời vẫn là rất lượng, ánh nắng tươi sáng, chiếu lên trên người khiến người ta cảm thấy lười biếng.

"Lão bản, cho ta đến hai cái kem." Đứng ở cửa trường học tiểu điểm bên trong, Kim Gia Huy đưa tay muốn hai cái kem, sau đó xoay người đưa cho Phong Vũ Lam một cái.

Phong Vũ Lam tiếp nhận kem, lại vẫn là nhìn lấy Kim Gia Huy trên tay cái kia.

"Ồ! Người yêu thích ô mai vị a?" Thế là Kim Gia Huy đem trong tay mình ô mai vị kem cho Phong Vũ Lam, đổi lấy Phong Vũ Lam trên tay sô cô la vị kem.

Thu Dịch xa xa mà nhìn lấy hai người bọn họ, lúc nào, mình cũng có thể đáng đáp như vậy cùng Diệp Văn đồng thời ăn kem đây?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta The Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Túc cầu tái (hai)

Gần nhất nhiệt độ có rõ ràng tăng lên trên, nhìn thấy không ít các thiếu nam thiếu nữ cầm kem kem đi qua, Diệp Văn cũng có chút thèm ăn.

"Khục khục... Ta cũng muốn ăn kem.."

"Kem nha... Chung quanh đây không có kem điểm nha?" Thủy Trĩ Thi ngấm nhìn bốn phía, hỏi.

"Tùy tiện tiểu điểm bên trong mua một cái trứng đồng là tốt rồi á!"

"Cái kia tại sao có thể, loại kia đan đồng đều là không vệ sinh, ta gọi điện thoại để Lưu quản gia đưa một dĩa kem đến đây đi."

"A a? Không cần phiền toái như vậy đi!" Trên thực tế Diệp Văn là không đáng kể, ăn nhiều năm như vậy tiểu điểm kem đều không có chuyện gì, chẳng lẽ liền một mực ngày hôm nay ăn liền có việc à? Không sạch sẽ, ăn rồi chưa bệnh.

Cuối cùng vẫn là không cưỡng được Thủy Trĩ Thi, không thể làm gì khác hơn là mấy người Lưu quản gia phái người đưa một dĩa kem tới.

Không lâu lắm, một vị Diệp gia bảo tiêu liền lái xe đưa tới kem, không phải một dĩa, là thập dĩa, may là tủ lạnh rất lớn, không phải loại này có chịu được cơ thức ăn ngoài toàn gia dĩa lớn như vậy dĩa kem còn thật không bỏ xuống được.

Một dĩa kem cũng đúng là quá nhiều, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi hai người phân đều chỉ ăn một nửa, còn sót lại một nửa thả lại trong tủ lạnh, lần sau ăn nữa.

Đối với như thế cường hào sinh hoạt Diệp Văn đã quen, nói muốn một dĩa, đưa tới thập dĩa, vẫn là ha cần đặt tư, cái này thập dĩa tối thiểu muốn cái sáu, bảy trăm đồng tiền chứ?

...

Túc cầu tái tại thứ tư thời điểm bắt đầu rồi, tất cả niên cấp đại hỗn chiến, đối chiến cái nào lớp cũng là từ rút thăm quyết định.

Đầu tiên tiến hành nam tử túc cầu tái, tại nam tử túc cầu tái toàn bộ sau khi kết thúc lại tiến hành nữ nhân túc cầu tái.

Ban 3 rút thăm đại biểu là Vương Hâm, trực tiếp liền đánh vào cuộc so tài thứ nhất ra trận, đối chiến lớp cũng tương tự là lớp 10 một cái ban.

Sau khi ăn cơm trưa xong, hơn nhiều học sinh vây tụ ở sân đá banh bên cạnh, không ít người tại quầy bán đồ lật vặt mua đồ ăn vặt, dự định vừa nhìn vừa ăn.

Nam tử túc cầu tái cầu y liền đứng đơn giản khoác cái bí danh, thi đấu xong liền thu hồi đi, thẳng đến toàn bộ thi đấu kết thúc mới hội cảm tẩy, mặt trên

tất cả đều là mùi mồ hôi, may là ban 3 mỗi lần đều đá cái hai, ba tràng liền không cần đá —— bởi vì hầu như mỗi lần đều là thua, trực tiếp liền lót đáy, đằng sau thi đấu tự nhiên cũng sẽ không dùng tham gia.

Cái này cuộc so tài thứ nhất cầu y đúng là sạch sẽ, đều là năm ngoái rửa sạch sẽ để tốt, cho nên mặt trên không có mùi lạ, Quân Bằng lâm trận lùi bước, bất quá vẫn bị Vương Hâm xách tới trên sân đi tới.

"Quân Bằng! Đá thắng mời người ăn chà bông bính!" Cổ Phi tại sân đá banh bên cạnh hò hét trợ uy.

"Được, người nói a! Ta muốn ăn mười cái!"

"Tiến một cái cầu mời người ăn mười cái!"

"Mịa nó, vậy ta phải liều mạng."

"Đừng đùa nghịch bảo, sắp tới vị trí của chính mình cái kia dừng lại." Vương Hâm tiến lên đem Quân Bằng cái này vai hề lôi đi rồi.

Tầng đá kéo bỏ quyết định phương nào trước tiên phát bóng về sau, túc cầu tái bắt đầu rồi.

Vương Hâm bay lên một cầu, chuẩn bị đến cái bắn xa, kết quả không cẩn thận quá dùng sức, túc cầu trực tiếp từ bóng rổ khung đi lên bay qua.

"Mịa nó, Vương Hâm người cái này cái gì phá cầu!"

"Sai lầm sai lầm, ta cũng không làm sao đá túc cầu." Trên thực tế vừa nãy Vương Hâm suýt chút nữa đã nghĩ cầm lấy túc cầu làm ném rổ điệu bộ, vẫn là thật vất vả mới khắc chế.

Ban 3 đánh với chính là một tốp, lớp này cấp nam sinh mặc dù nhiều điểm, thế nhưng có thể lên sân khấu cũng là như vậy mấy cái, cùng ban 3 cũng là kẻ tám lạng người nửa cân, hai bên đều là mù đá.

"Cầu cho ta!" Kim Gia Huy tại sân bóng biên giới vị trí hô to.

Vương Hâm một cái giả động tác, sau đó đem cầu đá cho Kim Gia Huy, Kim Gia Huy nhận được cầu về sau nhanh chóng xông về phía trước, liên tục dẫn bóng qua hai người, sau đó rốt cục vọt tới cầu môn trước đó, một khắc đều không hề dừng lại, bỗng nhiên bay lên một cước, túc cầu nện ở khung cửa đi lên, sau đó đập tiền vào cầu môn bên trong, để người thủ môn vô huyệt.

"Lớp 10 ban 3, một cầu!" Trọng tài lớn tiếng tuyên bố.

Ban 3 bọn học sinh tập thể hoan hô.

"Xinh đẹp!" Vương Hâm khen.

Sau đó song phương liền không lại tiến vào cầu, mà đối diện tiên phong cũng đã phát điên như thế dùng sức quá khứ ban 3 cầu môn bên này trùng, đứng là để Quân Bằng ra không ít Danh Tiếng.

Đối phương hai người mang theo cầu vọt tới, chỉ lát nữa là phải sút gôn, Quân Bằng không biết từ cái góc nào bên trong bỗng nhiên vọt ra, sau đó chân cái kẻ tiếp hoạt sạn, trực tiếp đem liền người dẫn bóng đồng thời sạn ngã xuống đất, túc cầu cũng trực tiếp bay ra tràng ở ngoài.

Sau đó đối phương thế tiến công liền dạng này vẫn bị Quân Bằng trở ngại, thật vất vả một cầu bay tới, Quân Bằng hai tay cầm vào túi áo liền cho trực tiếp đá ra tràng ở ngoài, bằng không liền đứng liền người dẫn bóng sạn ngã xuống đất, một tốp tiên phong đã mơ hồ có chút hỏa khí.

Bởi vì nhiều lần bị Quân Bằng sạn cũng, thậm chí suýt phá môi, Quân Bằng đối với một tốp giết người ánh mắt không để ý chút nào, vẫn như cũ tự nhiên há hê nói: "À, còn có ai, hả? Tốt nhất hậu vệ, có ta tại, cũng không cần người thủ môn."

"Trâu bò trâu bò trâu bò." Ngồi ở một bên ban 3 học sinh bắt đầu dĩ phụ họa nói.

Nửa đầu trận đấu kết thúc, song phương vẫn không có lại tiến một cầu, ban 3 lấy một cầu ưu thế dẫn trước.

"Liên dạng này! Bảo vệ bọn hần là được!" Vương Hâm vì mọi người đánh tức giận nói.

"Có ta tại, người sợ cái gì." Quân Bằng đắc ý nói.

"Ta té đi." Toàn trường không từng đụng phải cầu Vạn Kiếm Lô yên lặng mà nói rằng.

Giữa sân nghỉ ngơi qua đi, song phương trao đổi sân bãi, bắt đầu nửa sau trận đấu, liên tục không có tiến cầu đã để một tốp cảm thấy bức bối, đá cũng là càng ngày càng kém, mà lại thể lực cũng có rõ ràng giảm xuống, hơn nữa có Quân Bằng tại, thật sự là khó có thể tiến cầu.

Rốt cục, đối phương tiên phong đột phá Vương Hâm cùng Kim Gia Huy phòng tuyến, đứng ở bán tràng tới một điểm vị trí trực tiếp sút gôn, cái này một cầu lực đạo cực lớn, thậm chí còn ở giữa không trung thay đổi cái phương hướng, dự phán sai lầm Vạn Kiếm Lô trực tiếp vô huyệt.

"Àm!" Ngay khi tất cả mọi người cho rằng cầu đem tiến thời điểm, Quân Bằng xuất hiện, tại cái này không cho hoãn thời khắc, trực tiếp nắm mặt đem cầu cản lại, sau đó một cước đá ra biên giới.

Cho dù mặt bị cầu đập một cái, cũng vẫn liền lông mày đều không tr皱, bình tĩnh mà đem cầu đá ra biên giới, hai tay cầm ở trong túi tiền, hiển lộ hết nam nhân phong độ.

"Ngọa tào, ngu ru · bức a!" Người xem dồn dập cảm thán.

"Còn có ai?" Quân Bằng tỉnh tởm.

"Không có sao chứ?" Ở một bên quan sát A Đan vội vã chạy tới thân thiết hỏi.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì." Quân Bằng sờ lên mũi, "Lại không lưu máu mũi."

"Dùng chỉ trước tiên xoa một chút đi, ánh mắt ngươi đều đỏ." A Đan móc ra một tấm khăn ướt đưa cho Quân Bằng.

"Ồ... Tốt." Quân Bằng cũng không khách khí, nhận lấy khăn ướt xoa xoa mặt.

Dạng này cầu đều bị ban 3 ngăn cản, một tốp lập tức cảm giác thấy hơi vô lực, vốn là không nhiều tinh thần cũng trực tiếp giảm xuống đến 0, tiếp xuống thi đấu không có chút hồi hộp nào, đối diện một cầu không tiến, ban 3 thậm chí lại lại tiến vào một cầu, cùng cố ưu thế, mà các bạn học nhưng vẫn đang bàn luận cái kia một chút uy vũ dùng mặt chặn cầu hình ảnh.

Tiếng còi thổi lên, thi đấu kết thúc, ban 3 thu được thắng lợi.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Túc cầu tái (ba)

"Hai mươi chà bông bính a!" Trần bóng vừa kết thúc, Quân Bằng liền bắt đầu hướng Cổ Phi ồn ào.

"Biết biết, hiện tại liền đi mua."

Bởi vì hai mươi chà bông bính có chút nhiều, Cổ Phi trực tiếp hướng về lão bản muốn một cái rương trống, a hai mươi chà bông bính đều cất vào trong rương, ngoại nhân xem ra quả thực là tương đương cường hào, một lần mua một hòm chà bông bính? Mặc dù hai mươi cũng không tính thiếu là được rồi.

"Cầm, ngươi hai mươi chà bông bính." Cổ Phi nâng cái rương phóng tới Quân Bằng trước bàn.

"Thật là có a!"

"Không muốn ta lấy đi?"

"Đừng đừng biệt, ta muốn ta muốn." Quân Bằng trực tiếp ôm lấy chứa chà bông bính cái rương, chỉ lo không cẩn thận liền bị ai cho cướp đi.

"Mịa nó, nhiều như vậy chà bông bính? Ta cũng phải!" Ngồi ở một bên Vạn Kiếm Lôi la lớn, lập tức hấp dẫn càng nhiều quần chúng vây xem.

"Mịa nó, như thế đoàn người." Quân Bằng bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nhân thủ cho một cái chà bông bính, trong nháy mắt mười cái chà bông bính liền đi tới.

"Ngọa tào, Thu Dịch ngươi lại cướp ta một cái!"

"Không a, ta liền ăn một cái." Thu Dịch làm bộ rất đáng vẻ vô tội.

"Trang, kể tục trang, đem trong túi tiền của ngươi vật kia móc ra nhìn."

"Hắc hắc, đây là người khác cho ta nha." Thu Dịch nói, liền đem trong túi tiền cái kia chà bông bánh mót đi ra, trực tiếp hủy đi đóng gói ngay khi Quân Bằng trước mặt bắt đầu ăn.

"Ngọa tào, người này không biết xấu hổ vô địch thiên hạ a, quá vô sỉ rồi!" Quân Bằng nói như vậy, cũng mau mau bắt đầu ăn, không phải một hồi sẽ qua nhưng là thật sự cũng bị cướp sạch.

"Khục khục khục!" Bồi ăn được quá nhanh, Quân Bằng bị chà bông bánh sang ở, dùng sức ho khan muốn đem trong cổ họng chà bông bánh ho ra đến.

"Dựa vào. . . Khục! Thủy!" Quân Bằng ách cổ họng trùng Lôi ca hô.

"Không thủy." Vạn Kiếm Lôi quay đầu đối đãi xếp sau Phong Vũ Lam hô, "Phong Vũ Lam, có hay không thủy?"

Phong Vũ Lam gât gât đầu, từ trong ngăn kéo đào ra bản thân nước uống chén liền muốn đưa tới.

"Uống ta đi." Kim Gia Huy giơ tay đem Phong Vũ Lam chén nước ngăn lại, sau đó đem chính mình chén nước ném tới.

Phong Vũ Lam nhẹ nhàng đâm đâm Kim Gia Huy cánh tay, có chút thẹn thùng, lại mang theo một chút ý cười hỏi: "Ghen á?"

"Ừm." Kim Gia Huy thành thực Địa đáp, trái lại để Phong Vũ Lam càng thêm không có ý tứ.

. . .

"Văn Văn, ngày hôm nay đạo thứ bảy đề làm thế nào nha?" Kim Tinh nâng sách bài tập xoay người nằm ngoài Diệp Văn trên bàn học hỏi.

"Ồ. . . Cái này nói đề nha. . ."

Diệp Văn liếc mắt nhìn đề mục, liền kiên nhẫn cho Kim Tinh giảng giải lên.

"Ồ a, hóa ra là dạng này nha!"

Theo Diệp Văn giảng giải, Kim Tinh lập tức có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, tại Diệp Văn giảng đề sau khi kết thúc thân thể về phía trước khuynh, sau đó tại Diệp Văn trên gương mặt hôn nhẹ mở một cái, mặc dù chỉ là ngăn ngăn nháy mắt, thế nhưng Kim Tinh mềm mại bờ môi hương vị lại tại Diệp Văn trên mặt ở lại đã lâu. Đây đủ ở lại : sững sờ hơn mười phút, Diệp Văn mới phục hồi tinh thần lại, vừa nảy loại cảm giác đó. . . Là yêu hương vị sao? Diệp Văn có chút không quá vững tin, duy nhất trị phải cao hứng chính là mình hiện tại vẫn là yêu thích cô gái, thế nhưng cái này lại để cho Diệp Văn có chút buồn phiền, dù sao cũng là ở trung quốc, mặc kệ là xã hội vẫn là gia đình áp lực đều sẽ không cho phép hai cô bé kết hôn chứ?

Không thể đi yêu thích nữ hài, lại không muốn đi yêu thích nam hài, mình nên làm cái gì bây giờ?

"Thu Dịch!" Đây là Lạc Lương Kiểm thanh âm.

"Văn Văn!" Đây là Lục Vũ thanh âm.

Thu Dịch quay đầu nhìn về phía bên phải, Diệp Văn quay đầu nhìn về phía bên trái.

Thế là. . .

"A? ? ? !!" Diệp Văn tròn to hai mắt, nhân làm mỗi mình vậy mà cùng Thu Dịch môi đụng vào nhau, dạng này đột phát tình huống lập tức để đầu óc của nàng lâm vào chết cơ trạng thái. Hay là kéo dài một giây, lại hay là thập giây, ngắn ngủi lại tựa hồ như lại dài đằng đằng, sau đó hai người từng người lui về phía sau một bước.

Thu Dịch có chút đỏ mặt đánh cái ha ha, trang làm không có thứ gì phát sinh tự nhìn về phía Lạc Lương Kiểm, hỏi: "Làm sao?" "Ngọa tào. . ."

Lạc Lương Kiểm tấp tạt miệng, "Tiểu tử nguoi. . . Diễm phúc không cạn a?"

"A?" Thu Dịch giả ngu.

"Còn giả ngu! Ta đều nhìn thấy rồi!"

Diệp Văn vào lúc này lại đang chỗ ngồi đi lên kinh ngạc mà xuất thần, vào lúc này ngược lại không là dư vị Thu Dịch bờ môi hương vị, mà là bởi vì Diệp Văn tại vừa nảy trong nháy mắt vậy mà tìm đập nhanh hơn, mà lại tựa hồ lại một loại nào đó dục vọng tại điều khiển nàng liền dạng này kể tục hôn đi, cuối cùng vẫn là lý trí chiến thắng dục vọng, nàng mới cùng Thu Dịch môi tách ra. Mình vừa nảy là. . . Làm sao?

Liền xem như Kim Tinh hôn gò má của chính mình thời điểm đều không có cảm giác tìm đập nhanh hơn lợi hại như vậy a? Nhiều lắm chỉ là cảm giác thấy hơi say mê trông ngóng, mà vừa nảy nhịp tim, quả thực rồi cùng chạy một ngàn mét như thế, đến hiện tại đều không có bình phục lại. Diệp Văn hiện tại tựa hồ đối với cô gái cũng có cảm giác, đối đãi con trai cũng có cảm giác, chẳng lẽ mình biến thành song tính luyến? Diệp Văn ở trong lòng tự nói, mà lại tựa hồ đối với con trai cảm giác càng thêm mãnh liệt một số. . . Nhất định là hormone phân bố vấn đề, tuyệt đối không phải chính ta là nghĩ như vậy. . .

Thu Dịch sờ lên môi, mặt trên tựa hồ còn lưu lại Diệp Văn hương vị, chuông vào học vang lên, Lạc Lương Kiểm cùng Lục Vũ đều trở lại chỗ ngồi của

mình, hai người cũng không có đi quấy rối Thu Dịch cùng Diệp Văn, chỉ là đem chuyện này cho bát quái đi ra ngoài, buổi chiều đệ nhất tiết địa lý khóa, cả lớp đều tại truyền chuyện này.

Chính tiết địa lý khóa, Diệp Văn đều là hai mắt vô thần Địa đờ ra, mà Thu Dịch thì là nhìn chăm chăm bảng đen xuất thần, thỉnh thoảng không nhận được mỉm cười một chút.

"Thu Dịch, chuyện gì vui vẻ như vậy a?" Địa lý lão sư hỏi, "Ta nhìn ngươi đều là mình đột nhiên cười à?"

"A a? Không, không có gì. . ." Thu Dịch lắc đầu, nhưng nhìn đi lên càng giống như là một cái che giấu.

Hiện tại cả lớp hầu như đều biết chuyện này, nhìn thấy Thu Dịch phản ứng đều ái · muội Địa nở nụ cười, cười đến để địa lý lão sư đều như hòa thượng sờ não không thấy tóc.

"Có chuyện tốt gì a? Không bằng nói ra được chia sẻ một chút thôi?"

"Không, không có. . ." Thu Dịch đầu lập tức qua lại đến cùng trống bỏi như thế.

"Vừa nãy tan học thời điểm Thu Dịch cùng Diệp Văn thân cùng nhau rồi!" Có học sinh la lớn.

Các bạn học cười đến lập tức càng ái · mờ ám, địa lý lão sư cũng cười cợt, "Chuyện gì xảy ra nha?"

Thế là Lạc Lương Kiêm lớn tiếng mà đem chuyện này cho thuật lại một lần, lại để cho Thu Dịch náo loạn một cái đại mặt đỏ, đúng là Diệp Văn không có chịu ảnh hưởng, vẫn như cũ ngồi tại chỗ hai mắt vô thần đờ ra.

. . .

Cái này một cái buổi chiều Diệp Văn liền đứng đang ngăn người bên trong vượt qua, tại tan học thời điểm mới phục hồi tinh thần lại, phục hồi tinh thần lại về sau, cụ thể nghĩ đến cái gì bản thân nàng đều đang không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ mình tựa hồ cũng không tiếp tục nhớ tới muốn như vậy xoắn xuyết việc phức tạp. . .

. . .

"Thiên Ngữ Điều, Thiên Ngữ Điều?"

Tại tan học tiếng chuông mới vừa khai hóa thời điểm, sát vách ban 2 truyền đến bọn học sinh kinh hô.

"Lão sư! Thiên Ngữ Điều té xỉu rồi!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Túc cầu tái (bốn)

Ngay khi tan học tiếng chuông reo lên trong chớp nhoáng này, lớp 10 ban 2 lập tức trở nên hỗn loạn cả lên, bất quá bởi vì tại tan học thời gian, toàn bộ trường học đều rất âm ỉ, ngoại trừ sát vách ban 3 nghe thấy hai người có người hô ai ai ai té xỉu ở ngoài, không có ai biết ban 2 chuyện gì xảy ra, cũng không có gây nên những người khác chú ý.

Bất quá ban 2 nhưng là đã loạn thành hỗn loạn, không ít chuẩn bị lao ra phòng học đồng học đều dừng bước, chỉ vì Thiên Ngữ Điều đột nhiên ngã trên mặt đất.

"Nàng mới vừa trạm chuẩn bị đứng lên đến sau đó lại đột nhiên ngã trên mặt đất." Thiên Ngữ Điều ngồi cùng bàn như thế giải thích.

Thiên Ngữ Điều mặc dù bình thường không nói như thế nào, giống như là cái tiểu trong suốt, thế nhưng xinh đẹp cô gái khả ái đều sẽ có Tiên Thiên ưu thế, cho nên mặc dù nàng không nói như thế nào, lại vẫn như cũ nhận các nam sinh quan tâm, tình cờ cũng là hội thảo luận đến nàng, đặc biệt đang hỏi, người cảm thấy trong lớp cô bé nào thích hợp nhất đương lời của lão bà đề thời điểm, nhất định sẽ xuất hiện Thiên Ngữ Điều, lý do là, nhìn rất ôn nhu, nhất định rất là cái hiền thê lương mẫu.

Các bạn học đều xông tới, bắt quá nhưng lại không biết nên làm như thế nào, đứng ở trên đài lão sư hỏi thanh tình huống, lập tức lấy điện thoại di động ra, đang chuẩn bị gọi 120, Thiên Ngữ Điều liền mở mắt ra.

"Lão sư, Thiên Ngữ Điều tỉnh rồi!" Có đồng học hô to.

Sau đó tại bọn học sinh nâng đỡ, Thiên Ngữ Điều ngồi về chỗ ngồi vị đi lên, lão sư cú điện thoại kia cũng không có đánh ra đi.

"Thiên Ngữ Điều, cảm giác thế nào, nơi nào không thoải mái?" Lão sư thân thiết hỏi.

Thiên Ngữ Điều nhìn rất khốn đáng về, nàng dụi dụi con mắt, nói: "Ừm . . Không có chuyện gì . . Không cần thận ngủ . ."

Nghe tới giống như là một cái qua loa lấy lệ do của người khác, bắt quá nhìn còn giống như thực sự là vào lúc này việc, Thiên Ngữ Điều đáng về nhìn đúng là hết sức muốn buồn ngủ đáng về.

"Lão sư đưa người về nhà đi."

"Không cần không cần. . ." Thiên Ngữ Điều chính nói, đi lên mí mắt cùng dưới mí mắt trực đánh nhau, xem ra là vừa nhanh muốn ngủ.

"Buổi tối phải cố gắng ngủ nha." Lão sư bắt đắc dĩ cười cợt, "Đại gia tất cả về nhà đi, chờ một lúc ta đem Thiên Ngữ Điều đưa trở về."

Một hồi có chuyện xảy ra liên dạng này đẹp loạn, nháo đến cuối cùng vậy mà chỉ là quá bị nhốt mà thôi, cũng không biết đến cùng có phải như vậy hay không, bắt quá các bạn học vẫn là mang theo nghi hoặc ai đi đường này, chỉ còn dư lại mấy cái khá là nhiệt tâm nữ sinh vây quanh ở Thiên Ngữ Điều bên người, đều là muốn bồi lão sư đồng thời đem Thiên Ngữ Điều đưa về nhà.

Cuối cùng lão sư vẫn là cho mẫu thân của Thiên Ngữ Điều gọi điện thoại, mẫu thân của Thiên Ngữ Điều lái một chiếc Thượng Hải đại chúng đem nàng tiếp đi rồi, vào lúc đó, chỉ cần có một chiếc xe, cái kia đều là người có tiền biểu tượng.

...

Không ra Diệp Văn sở liệu, ban 3 tức cầu trình độ quả nhiên có đủ nát, cơ bản dựa cả vào Vương Hâm cùng Kim Gia Huy tại chống đỡ, Quản Bằng tình cờ có chút điểm nhấp nháy, Vạn Kiếm Lôi cùng Thu Dịch liền đứng thuần túy té đi, đặc biệt Thu Dịch, chạy đều lười chạy, toàn trường tại sân bóng biên giới đi tới đi lui, cảm giác không giống như là cầu thủ, cũng như là cái vẩy xem, còn Vạn Kiếm Lôi, liền cầu đều không tìm thấy qua mấy lần, cũng không phải nói đối diện không sút gọn, mà là cơ bản đều tiếp không tới. . .

Trận thứ hai thi đấu, lớp 10 ban 3 là đánh với lớp 11 ban 3, trực tiếp bị 9:1 đánh nổ, cái kia duy nhất một cái cầu vẫn là đối diện nhìn Diệp Văn các năng ban đáng thương, đưa một cái.

"Đồng dạng là ban 3, chênh lệch làm sao liền như vậy a?"

Vậy đại khái là tất cả người vây xem tiếng lòng, đặc biệt năm nhất ban 3 đồng học.

Cũng may lớp 10 ban 3 vốn là lười nhác, bọn học sinh đối với các loại thi đấu cũng chính là ôm có thể cầm thì cầm, không nắm đẹp đi tâm thái, ngược lại cũng đúng là không có ai trách cứ lên sân khấu cầu thủ, vẫn như cũ là ở tại bọn hấn kết cục sau khi đưa lên đồ uống, ngược lại làm cho Vương Hâm bọn hấn năm cái không có ý tứ.

"Thu Dịch, người lão đi tới đi lui, có thể chạy hay không, quá lười nhác đi." Một chút trắng, Vương Hâm liền có chút bất mãn nói.

"Khục, ta không biết làm gì a."

"Xông a, Xung Phooong!!!, đoạt cầu, đuổi theo đối diện chạy, dù cho không giành được cũng phải gây áp lực cho hấn."

"Ta không biết rõ lắm quy tắc a, sợ phá hoại quy tắc."

"Phá hoại liền phá hoại, người sợ cái gì, quá mức liền đứng thua, thế nhưng cũng không thể đánh khó nhìn như vậy a."

"Liền đứng, Thu Dịch, lấy ra dừng khí đến a." Vạn Kiếm Lôi một bộ người từng trải đáng về.

"Thu Dịch, đừng quên, dưới đài còn có người yêu thích Diệp Văn nhìn lấy người yêu." Quản Bằng hướng Thu Dịch chen chen lông mày.

"Người đáng đáp này, chỉ sợ làm người trong lòng Nữ Thần thất vọng a."

"Ừm." Kim Gia Huy gật gật đầu, "Thu Dịch, không muốn lùi bước, lấy ra dừng khí đến." Kim Gia Huy vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, một bên Phong Vũ Lam đưa lên chuyên môn làm Kim Gia Huy mua vận động đồ uống.

"Được rồi, lần sau ta thử xem." Thu Dịch do dự một chút, hồi đáp.

"Được, vậy thì lần sau nỗ lực!" Vương Hâm cũng vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, chuyện này coi như dạng này, hấn cũng không nói thêm gì nữa.

"Thua thật là thảm a." Đã kết thúc thi đấu sân bóng, Diệp Văn bốn người lại không hề rời đi, Lục Vũ nhìn Thu Dịch bọn hắn phương hướng ly khai nói rằng,

"Ừm." Diệp Văn rút một cây cỏ xanh, đạo, "Thu Dịch rồi cùng té đi như thế."

"Té đi?" Kim Tinh, Lục Vũ, Thủy Trĩ Thi trầm miệng một lời.

Diệp Văn ngăn người, mới nhớ tới đến tại thời gian này điểm còn chưa có xuất hiện cái này lưu hành từ đâu, không thể làm gì khác hơn là đơn giản giải thích: "Liên đứng đi ngang qua vậy xem ý tứ, liên đứng nói Thu Dịch ở đây đi lên hào không tác dụng, tồn tại cùng không tồn tại đều giống nhau. . ."

"Ừm. . . Đúng là dạng này." Lục Vũ trầm ngâm một lúc, gật đầu nói.

"Có thể không quá hội đá đi." Kim Tinh nói rằng.

"Quản Bằng cũng không quá hội a, người nhìn hắn luôn trái với quy tắc, không phải cũng rất sinh động nha."

"Cái kia Thu Dịch đây?" Lục Vũ hỏi.

"Nhát gan chứ, không dám thả ra đá, sợ mất mặt nha." Diệp Văn một bộ ta hiểu rất rõ biểu lộ.

Thủy Trĩ Thi cười trộm nói: "Làm sao cảm giác một bộ rèn sắt không thành thép biểu lộ đây?"

"Hừ, ta quản hắn làm gì?"

"Vậy người đề hắn làm gì nha?" Thủy Trĩ Thi bốn cọt hỏi.

"Ta yêu thích, người quản ta a."

"Ồ a, nguyên lai người yêu thích Thu Dịch a!"

"Ta nghe được ta nghe được rồi!" Lục Vũ gào to.

Kim Tinh che miệng cười khê.

"Không phải cái kia yêu thích, là ta nói ta yêu thích!" Diệp Văn đỏ mặt, lớn tiếng giải thích.

"Ồ a, ta biết ta biết, là cái kia yêu thích, cái kia yêu thích." Nhìn thấy Diệp Văn thẹn thùng, Lục Vũ càng hăng hái.

"Không thích người đỏ mặt cái gì nha?" Thủy Trĩ Thi kể tục đùa giỡn Diệp Văn.

"Trời, trời quá nóng rồi!"

"Ngày hôm nay nhiệt độ là 12 nhiệt độ, mà lại chúng ta cũng không có vận động, chỉ là ngồi ở chỗ này, không có lý do gì cảm giác được nhiệt nha? Chẳng lẽ Văn Văn bị sốt sao?" Thủy Trĩ Thi nói liền muốn đưa tay thăm dò trán của nàng.

"Không có bị sốt!" Diệp Văn tức giận vuốt ve Thủy Trĩ Thi móng vuốt.

"Không bị sốt làm sao sẽ cảm thấy nhiệt đây?" Thủy Trĩ Thi ngữ khí trở nên hơi lo lắng, "Sẽ không thật sự bị sốt chứ?"

Mặc dù là thân thiết lo lắng ngữ khí, nhưng tại sao luôn cảm giác là đang nín cười đây? !

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Túc cầu tái (năm)

Sau đó lại là mấy vòng cái khác lớp túc cầu tái, hơn một tuần lễ sau khi đi qua, lần nữa đến phiên ban 3 lên sân khấu, đánh với chính là đồng dạng thắng một ván thua một ván lớp 12 ban 2, lớp 12 ban 2 là một cái thành tích học tập tốt hơn lớp, đồng thời sắp tới đem đến thi đại học cũng là mỗi người đều oa ở trong phòng học không ra, hết sức khuyết thiếu rèn luyện, có chút lão sư cho rằng thi đại học cái chính muốn, túc cầu tái lớp 12 niên cấp không nên tham gia, thế nhưng hiệu trưởng lực bài chứng nghị, cho rằng thi đại học chỉ bất quá là một cái giai đoạn sự tình mà thôi, thế nhưng thân thể khỏe mạnh nhưng là cả đời sự tình, huống hồ chỉ là cần chiếm dụng một cái bên trong buổi trưa dùng để đá bóng mà thôi, dạng này sẽ không để cho học sinh thân thể rỉ rã, đều là ngồi tại chỗ nhưng là sẽ có rất nhiều then chốt bệnh.

Mặc dù như thế, thế nhưng lớp 12 niên cấp tại trước học kỳ thời điểm là không có luyện tập, đồng thời cũng không có tham gia trường học tổ chức rèn luyện hoạt động, một đám thân thể tự nhiên là không bằng mỗi ngày đều tham gia chạy thao lớp 10 cùng lớp 11 niên cấp, chính vì như thế, hiệu trưởng mới cho rằng dạng này hình thức là không đúng, học vẹt là không được, vận động vẫn là tất yếu. . .

Chỉ bất quá ở phía sau đến năm năm sau, cái này một Nhâm hiệu trưởng sau khi về hưu, Văn Lan Học Viện liền thay đổi ý vị, chú trọng hơn tựa hồ chỉ là điểm, mà không phải cái khác, bọn học sinh bị giam tại lồng chim bình thường trong phòng học, đặc biệt lớp 12, từ sáng sớm học tập đến tối, ngoại trừ đi nhà cầu, liền không có thời gian đi ra ngoài hóng mát một chút.

Đây là nói sau, tạm thời không nói chuyện.

Thuộc về lớp 10 ban 3 vòng thứ ba túc cầu tái ở cái này buổi trưa bắt đầu, sau khi ăn cơm trưa xong, ban 3 hơn nửa học sinh đều ngồi vào sân đá banh biên giới, chờ đợi thi đấu bắt đầu.

Diệp Văn bốn người trong tay mỗi người có một cái kem, ngồi ở một cái thị giác rất tốt vị trí, chờ đợi cầu thủ ra trận.

Diệp Văn cắn roi mất kem tầng cao nhất sô cô la đồ tăng, ánh mắt lấp lánh mà nhìn chính đang trông lên cầu y Thu Dịch.

Thu Dịch cảm nhận được có một đạo nóng rực ánh mắt tại nhìn chăm chăm phía sau lưng chính mình, kỳ quái xoay người, liền nhìn thấy Diệp Văn mở to đôi mắt to xinh đẹp tại nhìn mình chăm chăm.

Bốn mắt nhìn nhau, Thu Dịch trước tiên không có ý tứ, vội vã quay người lại đi, trang làm cái gì cũng không thấy đáng vẽ.

"Thu Dịch, hảo hảo đá." Vương Hâm vỗ vỗ Thu Dịch bả vai nói.

"Vừa nãy Diệp Văn liên tục nhìn chăm chăm vào ngươi a, phải cố gắng biểu hiện a!"

"Lấy ra dũng khí đến!"

"Đi theo ta trùng."

"Mời song phương cầu thủ ra trận!" Đứng ở bên sân làm trọng tài giáo viên thể dục la lớn.

Ban 3 phát bóng, Vương Hâm lần này không có trực tiếp giữa sân sút gôn, mà là đem cầu truyền cho Thu Dịch.

Thu Dịch sững sốt một chút, sau đó mang theo cầu liền chạy lên, đối phương tiến lên chặn lại, Thu Dịch trực tiếp đem cầu truyền cho Kim Gia Huy, sau đó mấy phút lần nữa lâm vào tẻ đi trạng thái.

Thế nhưng ngày hôm nay tình hình thật giống lại có chút khác biệt, bất quá 3 phút, Vương Hâm lần nữa đem cầu truyền cho Thu Dịch, Thu Dịch đem cầu truyền cho Kim Gia Huy, Kim Gia Huy lại sẽ cầu truyền quay lại cho Thu Dịch. . .

"Thu Dịch, xong a!" Vương Hâm hô to.

Mà đối diện đã có ba người hướng về Thu Dịch chạy tới, nếu không chạy liền muốn bị tiết roi xuống.

Dù sao thắng thua cũng không đáng kể, vậy thì buông tay ra đi đá đi!

Thu Dịch nghĩ, sau đó mang theo cầu không tránh không né, bay thẳng đến đối diện đến đoạt cầu hai người chạy đi, cái kia xung phong tốc độ, đột nhiên là không có đem ba người để ở trong mắt, phảng phất có thể ép bình tất cả trở ngại, như thế quyết chí tiến lên khí thế, đúng là để ba người đều không tự chủ được Địa bị uy hiếp ở, dưới chân cũng chần chờ một chút, sau đó Thu Dịch dẫn bóng đem một người phá tan, sau đó phóng tới cầu môn, bay lên một cước, nện ở người thủ môn trên mặt, sau đó lại đạn đến cầu khuông đi lên, lại bắn trở lại cầu môn bên trong.

Tiếng còi thổi lên.

"Lớp 10 ban 3, một cầu!"

Lớp 10 ban 3 hoan hô, cái khác lớp sợ hãi thần phục.

"Thu Dịch lần này tốt mãnh a!" Lục Vũ hưng phấn hô lớn.

"Ừm." Diệp Văn nhàn nhạt đáp, thế nhưng nhưng trong lòng là ngũ vị trần tạp, cái này Thu Dịch, đã không còn là cái kia trong trí nhớ mình, hẳn trưởng thành là mau như vậy. . .

Tựa hồ. . . Ở đây lòng, có như vậy một điểm hơi tâm động cảm giác?

"Thu Dịch lần này, không tệ lắm." Lạc Lương Kiềm cũng khen.

"Hừm, tương đối khá." Cổ Phi đưa tay từ Lạc Lương Kiềm trong lồng ngực khoai chiên trong túi đào hai cái khoai chiên, vừa ăn vừa nói.

Một khi thả ra sau khi, Thu Dịch tựa hồ cũng biến thành không có gì lo sợ, cả người khí tràng đều rất khác nhau, đầu chí bắt đầu thiêu đốt, để mấy người khác đều trở nên nhiệt huyết sôi vọt lên.

Mặc kệ là thua vẫn là thắng, tóm lại liền đứng muốn đánh ra một cái khí thế đến!

Đối diện mang theo cầu hướng về ban 3 cầu môn chạy tới, Thu Dịch trực tiếp từ chính diện lao ra, thân thể ngửa về đằng sau, sau đó một cái hoạt sụn, trực tiếp đem đối diện sụn ngã xuống đất, sau đó mang theo cầu xông lên hướng về đối diện cầu môn.

Đến chặn lại vẫn như cũ là ba người, bất quá lần này bọn hắn không do dự nữa, mà là chặt chẽ vững vàng Địa bài cá nhân tường, Thu Dịch vẫn như cũ không nhiều lộ, trực tiếp chính diện phóng đi, đem hai người đều trực tiếp va lẫn đi trên đất, tại người thủ môn về mặt kinh ngạc bên trong lần nữa sút gôn tiến cầu.

"2-0!" Vậy xem bọn học sinh hoan hô.

Vừa nãy tình cảnh đó cũng xác thực vô cùng đặc sắc, Thu Dịch không tránh không né, tựa hồ muốn xông ra tất cả trở ngại.

Thu Dịch loại này quyết chí tiến lên khí thế cũng đúng là để lớp 12 ban 2 có chút hoảng sợ, mà lại lại là học đệ, dạng này không nể mặt mũi, để bọn hắn hết sức bất mãn, có một cái mới vừa rồi bị đánh ngã cầu thủ đi tới trọng tài trước mặt hỏi: "Vừa nãy cái kia không tính ác ý hại người sao?"

"Dẫn bóng đụng người không tính ác ý hại người."

Thi đấu kế tục, Thu Dịch vẫn như cũ đầu đá lung tung, không có gì lo sợ, đã có thật nhiều nữ sinh bị hắn anh dũng đáng người hấp dẫn, khắp nơi tìm hiểu tên của hắn.

Lớp 12 ban 2 cũng đối đãi Thu Dịch vô cùng sợ hãi, tận lực Địa tránh hắn, nhìn tựa hồ đã mất đi đầu chí, chỉ cần có Thu Dịch địa phương bọn hắn liền xem như chặn lại cũng đều là làm hết sức, thậm chí tại Thu Dịch sắp đụng vào bọn hắn thời điểm hướng về bên cạnh tránh ra, vì hắn nhường ra một con đường đến, đá bóng đá đến phần này đi lên, cũng là lợi hại. . .

Thu Dịch tiếng hô một mảnh, không thiếu nữ đều phạm mê gái.

Diệp Văn từ cho là mình không phải một người trong đó, trên thực tế mình đã bất tri bất giác Địa nhìn chăm chăm Thu Dịch nhìn rất lâu. . . Theo người khác liền đứng tại phạm mê gái.

Kim Tinh Lục Vũ Thủy Trí Thi ba người một bộ hiểu rõ như tâm biểu lộ, đều không có đi quấy rối Diệp Văn.

Bất quá Thu Dịch hành vi cũng đưa tới lớp 12 ban 2 học sinh bất mãn.

"Mịa nó, người này làm sao lớn lối như vậy?"

"Chỉ là một cái lớp 10 lớn lối như vậy?"

"Liền đứng liền đứng, căn bản không đem học trường để ở trong mắt a!"

Theo Thu Dịch lại tiến một cầu về sau, nửa đầu trận đấu kết thúc, điểm số là 5: 0, trong đó bốn cầu đều là Thu Dịch tiến.

Nửa sau trận đấu thời điểm Thu Dịch vẫn như cũ duy trì dạng này tư thái khắp nơi phi nước đại, dùng ban 2 học sinh tới nói, vậy thì là như là chó dại như thế, gặp ai cắn ai.

Thế nhưng dùng ban 3 tới nói, vậy thì là thuần đàn ông, chân hán tử, đủ mạnh!

"Thu Dịch, Thu Dịch, Thu Dịch!" Ban 3 bên này trực tiếp liền gọi lên, triệt để về mặt khí thế áp đảo đối diện.

. . .

Chương 86: Túc cầu tái (sáu)

Bình thường thi đấu Thu Dịch quả thực đánh đầu thắng đó, đánh đầu thắng đó không gì cản nổi, đối phương cầu thủ tránh không kịp, như người rần rết... Khúc khúc, tóm lại dùng nhiều như vậy tân trang chỉ là muốn nói rõ một chuyện —— cuộc tranh tài này thắng vô cùng thuận lợi, đối phương một cầu chưa tiến, mà ban 3 thì lại tiến vào đầy đủ mười cái cầu.

Mà lớp 12 ban 2 nhưng là một cầu chưa tiến.

Có thể nói là thảm bại a.

Người thất bại chỉ có thể ảo não kết cục, ở lại cuối cùng tất nhiên là người thắng.

Vô số ánh mắt tìm đến phía Thu Dịch, thế nhưng Thu Dịch lại đưa mắt tìm đến phía Diệp Văn cái hướng kia, không ít người đi theo Thu Dịch ánh mắt nhìn lại, phát hiện là bốn cái đều rất đẹp đẽ nữ sinh, lập tức bốn phía đều quăng tới cực kỳ ánh mắt phức tạp, lần này nữ sinh ánh mắt so với nam sinh càng thêm cực nóng, chẳng lẽ là đồ kị a...

Dù như thế nào, nơi này cũng không thể làm tiếp, Diệp Văn bốn người cùng nắm tên cầu thủ đều vội vã Địa rời đi thao trường, trở lại trong phòng học, vậy dĩ nhiên là một bộ nhiệt liệt chúc mừng đáng đáp.

"Thu Dịch, lần này không sai a!"

"Rất đột nhiên, không trải qua cẩn thận đừng thụ thương, mà lại đụng thương người khác cũng không tốt."

"Ừm." Thu Dịch gật đầu, trên mặt vẫn có thể thấy một chút thần sắc hưng phấn.

"Người cái này sự chịu đựng, quả thật không tệ a..."

"Ngu · bức." Quân Bằng cũng giơ ngón tay cái lên, "Lợi hại hơn ta một tí tẹo như thế."

Đối với Quân Bằng quanh co lòng vòng tự mình thổi phồng tất cả mọi người không để ý, bởi vì đều đã quen.

Không biết là hormone nguyên nhân, Diệp Văn trong đầu đều là hiện ra Thu Dịch tại sân đá banh đi lên anh dừng đáng người, một vài bức hình ảnh không ngừng ghép lại, biến thành một cái lại một cái động họa...

Chẳng lẽ, mình thật sự đối với hắn có cảm giác? Diệp Văn nghĩ, mình cũng cảm giác mình có chút đỏ mặt, mau mau lung lay đầu, nhìn trên bảng đen đồng hồ báo thức kinh ngạc mà xuất thần một hồi lâu, mới tìm được một cái lý do thích hợp.

"Nhất định là ta hi vọng mình hy vọng có thể giống như vậy làm náo động mới sẽ không ngừng Địa nghĩ tới, ừ, liền đứng đem chính mình đại nhập trong đó... Cho nên mới phải không ngừng nghĩ tới..."

Thật là một không sai lý do, nói tới Diệp Văn chính mình cũng nhanh tin.

"Văn Văn, đang nói thầm cái gì đó đây?" Trước đó trắc Kim Tinh về phía sau nhích lại gần, hơi nghiêng người hỏi.

"Àch ừn... Không có gì..." Diệp Văn lắc đầu.

"Diệp Văn, không muốn nói chuyện." Hóa học lão sư là cái nghiêm túc phụ nữ trung niên, Diệp Văn mau ngậm miệng, ngồi nghiêm chỉnh, trang làm ra một bộ tại nghiêm túc nghe giảng đáng đáp.

...

"Miêu ~" Thủy Trĩ Thi mở cửa phòng, một cái vàng bạc sắc con mèo nhỏ từ bên trong trốn ra, chính là cái kia bị Diệp Văn thu dưỡng con mèo nhỏ, Diệp Văn vì nó đặt tên là Nãi Đường.

Nãi Đường trước đó không ở Diệp Văn trong nhà là bởi vì bị Lưu quân gia đưa đi kiểm tra, nhìn có hay không cái gì bệnh tật, thuận tiện đánh tới vắcxin phòng bệnh, sau đó lại đi cửa hàng thú cưng quản lý Địa sạch sẽ, cái này mới đưa đến Diệp Văn nơi này.

"Nãi Đường ~" Diệp Văn hướng Nãi Đường phẩy tay, Nãi Đường đi lên trước ngửi một cái Diệp Văn giấy, sau đó mềm mại Địa phản ở Diệp Văn ống quần, nhanh nhẹn Địa bò đến Diệp Văn trong lòng ngực.

"Miêu ~" Nãi Đường thân mật sụt sụt Diệp Văn bộ ngực, nhẹ giọng kêu lên.

"Nãi Đường ngoan ~" Diệp Văn ôm Nãi Đường sờ soạng một lúc, sau đó đem nó phóng tới trên ghế salông, "Mình chơi đùa đi thôi ~ "

"Văn Văn, buổi tối kho cá pecca thế nào nha?" Thủy Trĩ Thi vừa đến gia đem đồng phục học sinh một tha liền bắt đầu trở nên bận rộn, đầu tiên việc làm tự nhiên là tiến nhà bếp nấu ăn.

"Có thể nha ~" Diệp Văn đối với cái này hào không ý kiến.

Diệp Văn không quá thích ăn ngư, bởi vì ăn ngư tổng có rất nhiều gai... Bất quá giống cá pecca dạng này đâm rất ít ngư, nằng đúng là khá là yêu thích, nói cho cùng cũng chỉ là lười mà thôi... Lười thỏ đâm nha.

"Miêu ~" Nãi Đường từ trên ghế sa lông nhảy xuống, tựa hồ ngửi được mùi cá, chậm rãi đi tới trong phòng bếp, sau đó nhẹ nhàng nhảy một cái, liền nhảy đến trên đài.

Trong ao chính bày đặt một đầu cá pecca, ngư tự nhiên là chợ rau cạo sạch sẽ, bất quá Thủy Trĩ Thi có ý để lão bản đem những kia tróc xuống đồ vật dùng cái khác túi sắp xếp gọn, liền đứng mang về cho Nãi Đường ăn.

"Nãi Đường, ngoan ~ ăn cái này ~" Thủy Trĩ Thi tại tạp dề đi lên xoa xoa tay, sau đó đem Nãi Đường ôm vào trên đất, đem cái kia túi chứa ngư phao ngư tràng loại hình đầu thừa đuôi thẹo túi mở ra, đặt tại Nãi Đường trước đó.

Nãi Đường ngửi một cái đồ trong túi, cảm giác tựa hồ cũng không hề khác gì nhau, thế là liền bắt đầu đại cật đặc cật, mà lại vừa ăn còn vừa phát ra "Miêu ô miêu ô" thanh âm..

Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi bữa tối thiếu tốt thời điểm, Nãi Đường bữa tối cũng ăn xong, miệng đầy đều là mùi tanh Nãi Đường cũng vẫn rất giăng vệ sinh, nhảy đến phòng vệ sinh trong ao thúc đẩy khai quan dự định tẩy cái mặt , nhưng đáng tiếc không cái ao quá hoạt, không cẩn thận liền toàn thân ướt đầm.

Diệp Văn đi tới phòng vệ sinh thời điểm Nãi Đường hầu như cũng đã gần tại trong ao bơi, vừa nhìn thấy Diệp Văn tới, Nãi Đường lập tức lộ ra cầu cứu biểu lộ, ôn nhu nhược nhược Địa "Miêu ~" một tiếng, để lòng của người ta đều sắp tỏ.

Hết cách rồi, đã toàn thân mao đều ướt, Diệp Văn liền thẳng thắn cho Nãi Đường tắm rửa sạch sẽ, sủng vật sữa tắm tự nhiên là từ lâu chuẩn bị kỹ càng, Nãi Đường cũng ngoan ngoãn nằm nhòai chậu rửa mặt bên trong, tùy ý Diệp Văn xoa nắn xoa xoa.

Rửa sạch sẽ, sau đó dùng bố lau khô, lấy thêm ra công suất lớn máy sấy, đem Nãi Đường toàn thân mao đều thổi đến mức phiêu sau khi thức dậy, bữa tối cũng thiếu tốt, Diệp Văn liền đem Nãi Đường đặt ở trên ghế salông để nó tự do hoạt động.

Lần này Nãi Đường không dám chạy loạn, liền ngoan ngoãn nằm nhòai trên ghế salông chơi Thủy Trĩ Thi ném đến len sợi đoàn, nhiều lần đều ném tới trên đất, bất quá nhìn cũng không lo ngại, khiêu về sô pha vẫn như cũ kể tục chơi được không còn biết trời đâu đất đâu.

Có miêu chỗ tốt liền đứng các loại hải sản sản phẩm đều sẽ không lãng phí, mặc dù cá pecca hương vị xác thực rất tốt, thế nhưng làm sao Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi vị đều quá nhỏ, cả cây cá pecca cũng chỉ là miễn miễn cưỡng cưỡng Địa ăn hơn một nửa, Diệp Văn thẳng thắn đem còn sót lại gần một nửa tính cả đầu cá ném đến Nãi Đường thau cơm bên trong đi tới.

Mới vừa rồi còn đang đùa len sợi Nãi Đường nhìn thấy cơm của mình bỗng có thêm đồ vật gì, lập thoáng qua, lần này đúng là không vừa nãy ăn như hổ đói, bất quá ăn tương cũng không khá hơn chút nào...

Một trận bữa tối kết thúc, sắc trời ngoài cửa sổ đã dần dần mà đen kịt lại, hay là lại mấy phút nữa, Thái Dương liền muốn hoàn toàn đi vào đến đường chân trời trở xuống.

...

"Tiểu Dịch, ăn nhiều một chút, người không phải rất thích ăn thịt kho tàu sao?" Mẫu thân cấp lên một khối đầy mỡ thịt kho tàu bỏ vào Thu Dịch trong bát.

"Hừm, ngày hôm nay đốt rất nhiều, ăn hết mình." Phụ thân cũng phù hợp nói.

"Ừ..." Thu Dịch chỉ chỉ mình còn căng phồng miệng, biểu thị miệng mình bên trong còn nhồi vào đồ ăn.

"Đừng nóng vội, từ từ ăn." Phụ thân rót một chén tuyết bích cho Thu Dịch.

"Tiểu Dịch nha, ta và cha người ba muốn đi Nhật Bản một chuyến, nhìn một hạng rất trọng yếu hạng mục, nếu như lần này thành công, nhà chúng ta liền có thể trải qua ngày thật tốt á." Mẫu thân nói.

"Nhật Bản? Đi mấy ngày?"

"Chừng một tuần lễ đi." Phụ thân nói.

"Ồ..." Thu Dịch đem một khối thịt kho tàu nuốt vào trong bụng, "Rất cừu."

"Hừm, cho nên người ở nhà một người phải chăm sóc kỹ lưỡng mình, không cần loạn ăn đồ ăn, muốn đúng hạn ngủ làm bài tập..." Mẫu thân lại bắt đầu lải nhải lên.

Đối với hiện tại Thu Dịch tới nói, cha mẹ rời nhà một quãng thời gian cũng sẽ không cảm thấy quyến luyến cùng sợ sệt, cái này lại không phải không trở lại, một đại nam nhân ở nhà có gì đáng sợ chứ, đáng đáp như vậy vừa vặn có thể làm chút mình chuyện muốn làm, dù sao thông qua làm công, Thu Dịch cũng đã mua được một máy vi tính xách tay, mặc dù còn không nổi liền vòng, thế nhưng có thể chơi game offline đó cũng không thiếu đây.

"Đây là người một tuần sinh hoạt phí, tổng cộng là ba trăm khối, mình để tốt, chớ có làm mất..."

"Biết rồi biết rồi."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Túc cầu tái (bảy)

Túc cầu tái bên này sau đó trải qua thảo luận, sửa chữa quy tắc, tại đối phương đứng lại thời điểm không cho phép dẫn bóng đụng người, đồng thời không thể dùng cả vai trở lên vị trí đụng người, còn có liên đúng ác ý đụng người coi tình huống hiện trường mà định.

Cái này liền đúng nhằm vào Thu Dịch trận đấu kia, chuyện này cũng là lần thứ nhất phát sinh, đưa tới trường học coi trọng, mới sửa chữa túc cầu tái quy tắc.

Bị túc cầu tái quy tắc ràng buộc Thu Dịch tựa hồ mất đi loại kia quyết chí tiến lên cảm giác, bất quá cũng không phải lại té đi, cũng coi như là tại trên cầu trường trở nên sống động, mặc dù tốt nhiều lần dẫn bóng nhiều người thời điểm bị tiết dưới..

Sau đó thi đấu ban 3 một thắng hai thua, thứ tự cũng đã xác định, xếp hạng đếm ngược người thứ năm, cũng coi như là cái đúng quy đúng củ thành tích.

Dù sao thi đấu cũng không phải trường học sinh hoạt toàn bộ, thứ tự cũng chỉ là để mọi người thoảng tức nuôi một chút, sau đó liền bị ném ra sau đầu.

Cho tới sau khi quán quân đầu vô tái, bởi vì không có mình ban người ra trận, cho nên Diệp Văn cũng không có lại đi xem qua, mà nữ nhân túc cầu tái cũng càng ngày càng gần.

Diệp Văn trên thực tế là một cái khá là hướng nội người, giống như vậy tại trên cầu trường bị mọi người vây xem sự tình, nàng thậm chí đều có chút bận tâm mình lên sân khấu về sau có thể hay không chân nhuyễn.

Nữ nhân túc cầu tái dự thi trình tự tự nhiên lại là rút thăm, chỉ bất quá lần này là từ tiểu đội trưởng rút thăm, đánh vào vòng thứ ba ra trận, vận khí coi như không tệ, dạng này có thể có một cái bước đệm thời gian, nhìn người khác nữ nhân túc cầu tái là làm sao đá...

Thu Dịch cha mẹ tại sáng sớm thời điểm liền xuất phát, hiện tại đoán chừng đã ngồi lên rồi bay đi Nhật Bản Corki, hiếm thấy cha mẹ không ở nhà, Thu Dịch không cảm thấy cô quạnh, ngược lại là cảm thấy hơi có chút cảm giác hưng phấn—— rốt cục có thể chơi cái thống sắp rồi.

Đại khái liền đúng cái cảm giác này đi.

Nữ đủ thi đấu liền không phải xuyên loại kia tất cả đều là mùi mồ hôi bí danh—— liền xem như phải mặc, đoán chừng các nữ sinh cũng sẽ cự tuyệt đi, ân, loại kia hương vị thật sự là quá buồn nôn, coi như không có bệnh thích sạch sẽ đoán chừng người một chút cũng sẽ ngất đi, chính là làm khó các nam sinh có thể mặc vào vẫn như cũ có thể không bị ảnh hưởng đá bóng..

Nữ đủ thi đấu không muốn cầu các nữ sinh mặc vào bí danh, chỉ cần ở sau lưng dùng kim băng dùng đi lên một tấm viết con số giấy dai là có thể.

Đương nhiên, nguyện ý mình dùng tiền mua cầu y trường học phương diện tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt.

Vì toàn thể hiệu quả càng đẹp mắt, tiểu đội trưởng quyết định vẫn là đại gia ra tiền mua năm bộ cầu y, chuyện này trung cầu A Đan sau khi đồng ý, tiền đều sẽ từ ban phí bên trong chụp, đương nhiên mọi người mình vẫn phải là thiếp một điểm tiền.

Xuyên cầu y chủ yếu chính là vì đem hai cái ban phân chia ra đến, cũng làm cho trọng tài nhìn Địa cần thận một chút, dù sao giáo viên thể dục không có khả năng nhớ tới ai là cái nào ban chuyện như vậy...

"Đứng rồi, đem các nguoi số đo ba vòng báo một chút, còn có thân cao thể trọng, đến thời điểm chọn quần áo tốt chọn một điểm." Tiểu đội trưởng nói, móc ra từng quyển từng quyển, để mấy vị dự thi nữ sinh tại võ đi lên ghi chép một chút.

"A a? Nhưng là ta không biết a..." Đối với loại này mình số đo ba vòng, Diệp Văn còn thật không biết, liên liền chiều cao của chính mình cũng chỉ biết là cái đại khái mà thôi.

"Không biết... Vậy sao nguoi mua quần áo nha?"

"Ta mẹ mua cho ta nha."

"Gọi điện thoại hỏi nguoi mẹ nha!"

"Văn Văn nguoi tốt đàn a!" Lục Vũ tiếp miệng nói.

"Ta nguoi đi ~" Diệp Văn lấy điện thoại di động ra cho Diệp mẫu phát ra cái tin nhắn, rất nhanh sẽ thu được hồi phục.

"163 centimet, 85, 61, 87." Diệp Văn chiếu tin nhắn đi lên nói ra, "Thể trọng tám mươi chín cân."

"Tiêu chuẩn vóc người a." Tiểu đội trưởng không khỏi mà sợ hãi thán phục một chút, sau đó đem Diệp Văn số liệu tả đến võ đi lên.

Năm tên nữ sinh đều tiến tới, muốn nhìn một chút người khác số đo ba vòng, võ đi lên tự nhiên là rõ rõ ràng ràng Địa ghi chép.

"Oa! Kim Tinh ngực 91! Là 34C sao?" Lục Vũ sợ hãi thán phục, "Ta liền nói bốc lên đến làm sao lớn như vậy."

"Khục khục!" Kim Tinh ho khan.

"A a? Nguoi nắm qua a? Ta cũng phải nắm ta cũng phải nắm!"

Thế là chúng nữ sinh đều tranh cách nhau mò Kim Tinh bộ ngực, đương nhiên, chỉ là chuyện cười tính chất, Diệp Văn cũng thừa dịp sờ loạn hai lần, ân... Xác thực rất mềm mại.

Là bởi vì chỉ mặc vào (đâm qua) nội y chứ?

Trang phục là tiểu đội trưởng hai ngày nghỉ tự mình đi mua, thứ hai thời điểm liền ôm năm cái túi đến trường học, bên trong chứa tự nhiên chính là cầu y.

Đương nhiên, là trọn bộ, còn mang vào quần soóc cùng đồng miệt.

Áo là màu vàng, sau lưng viết thật to con số "3", quần soóc mãi cho đến đầu gối chỗ, thể nhưng không có không qua đầu gối, đồng miệt là màu trắng, nhìn không phải rất dày, hẳn là khinh bạc thông khí loại kia.

Đây là lên sân khấu đá bóng vẫn là lên sân khấu làm cho người ta nhìn a?

Diệp Văn cảm thấy đây là đội cổ động viên trang phục.

Tiểu đội trưởng đối với cái này trả lời là hai người đều có, phải thể hiện ra ban 3 hình tượng...

Cái gì hình tượng? Mỹ nữ rất nhiều à?

Diệp Văn không chút nào khiêm nhường Địa đem mình hoa vào mỹ nữ hàng ngũ, tuy nói trên thực tế cũng là như thế đi...

Nữ đủ thi đấu thật giống liền ôn hòa hứa hơn nhiều, thậm chí ngay cả chạy đều không phải quá nhiều, không biết là bận tâm hình tượng, vẫn không buông ra, tóm lại chính cuộc tranh tài lại như là cái biểu diễn tiết mục như thế, hoàn toàn không có tức cầu tái cảm giác.

Chân chính thể hiện ra hữu nghị số một, thi đấu đệ nhị hạch tâm tư tưởng...

"Văn Văn, nguoi nói chúng ta hội bị đá thế nào nha?"

"Ta làm sao biết..."

"Ta liền quy tắc đều không biết rõ." Lục Vũ nói.

"Vậy thì tốt đẹp dễ nha." Làm người vậy xem Thủy Trĩ Thi đúng là rất hào hiệp, "Thắng thua không đáng kể mà, hữu nghị đệ nhất hữu nghị đệ nhất á."

"Nguoi vậy cũng là là an ủi nha... Chúng ta nhưng không nhất định thất bại đây." Diệp Văn liếc chéo Thủy Trĩ Thi một chút, hơi có chút tự tin nói.

"Ồ? Văn Văn chẳng lẽ nguoi có bí mật gì pháp bảo sao?"

"Có ta là được á!"

Kim Tinh sờ lên Diệp Văn đầu, đưa cho nàng một cái chà bông bình, lại như là hồng đĩa nhỏ như thế cười nói, "Ừ, có người là được á."

"Ta là nói thật sự!"

"Biết biết, chúng ta Văn Văn lợi hại nhất á!" Kim Tinh mỉm cười.

"Nhất ~ lệ ~ hại ~" Lục Vũ quái gở Địa nói rằng.

"Không cho bắt nạt nhà ta Văn Văn." Thủy Trĩ Thi dừng cảm đứng ra, làm Diệp Văn nói chuyện.

"Thích thích, rõ ràng là ta gia."

"Nhà ta nhà ta!"

"Tốt tốt, đại gia đại gia." Kim Tinh cười nói, ngưng hẳn cái này không có dinh dưỡng đề tài.

Thủy Trĩ Thi cùng Lục Vũ, một người ôm Diệp Văn một cánh tay, lấy hành động biểu thị Diệp Văn là mình..

"Đừng làm đừng làm... Tốt dương.." Diệp Văn tránh ra hai người, "Hai người các người tay đừng sờ loạn nha."

"Dù sao đều là cô gái, sờ một cái có quan hệ gì nha!" Lục Vũ quệt mồm ba nói rằng.

"Lại không phải không sờ qua ~" Thủy Trĩ Thi cười xấu xa nói, một bộ người toàn thân đều bị ta sờ qua biểu lộ.

"Này uy, com có thể ăn bậy, lời không thể nói lung tung a!"

"Đúng rồi, Văn Văn toàn thân đều bị ta nhìn hết mà, có cái gì tốt then thùng á."

"... Đừng nghịch!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Túc cầu tái (tám)

"Ngày hôm nay đúng chúng ta ban thi đấu, ăn cơm trưa xong đừng quên đi thao trường tham gia thi đấu a!" Tiểu đội trưởng đối đãi tham gia thi đấu năm người phân chức nói.

"Biết —— nói —— á ——" Lục Vũ kéo trường âm làm làm đại biểu đáp lại tiểu đội trưởng.

Trường học nữ nhân túc cầu tái thi đấu mặc dù không đặc sắc cũng không kịch liệt, nhưng lại đưa tới càng nhiều nam sinh vây xem, đại khái đều là ôm nhìn mỹ nữ tâm thái đi, bất quá rất đáng tiếc, đi lên hai trên sân tràng đều là bàng đại eo thô nữ hán tử, lưu cái tóc ngắn cái kia cùng nam đều không khác nhau.

"Nghe nói cái này lớp 10 ban 3 có mỹ nữ lên sân khấu a?"

"Có đúng không thật sao? Dài đến thế nào?"

"Ta cũng không biết, chờ sau đó tới được thời điểm nhìn chứ."

"Ta hỏi một chút, ta biết ban 3 người."

"Này —— Lạc Lương Kiểm ——" nam sinh hướng về ngồi ở cách đó không xa Lạc Lương Kiểm ngoắc nói.

"Làm gì?" Lạc Lương Kiểm hướng về lóm chớm ra phương hướng của thanh âm nhìn lại.

"Không phải nói các ngươi ban có mỹ nữ lên sân khấu sao? Dài đến thế nào a?"

Lạc Lương Kiểm một mặt kiêu ngạo biểu lộ nói: "Tuyệt đối là đại mỹ nữ, lên sân khấu ngươi liền biết rồi."

"Cố làm ra vẻ bí ẩn a ngươi!"

"Ồi không sai a, ngươi đều sẽ thành ngữ á?"

Thế là chờ đợi thời gian tại các nam sinh trong mắt là như thế dài đằng đặc, mặc dù chỉ có mười mấy phút mà thôi.

Quần áo ở trường học hình thể trong phòng học phòng thay quần áo bên trong thay đổi, các nữ sinh nô đùa đùa giỡn loạn thành một bầy, mặc dù Diệp Văn trốn ở góc phòng, thế nhưng vẫn bị tập mấy lần ngực.

Quần soóc che lại hơn nửa đoạn bắp đùi, đồng miết che khuất hơn nửa đoạn bắp chân, ở giữa lộ ra một đoạn bóng loáng non mềm da thịt, quần áo cổ áo hơi có chút lớn, lộ ra Diệp Văn tinh xảo xinh đẹp xương quai xanh.

Diệp Văn liếc mắt nhìn Kim Tinh, phát hiện bộ ngực chênh lệch vào đúng lúc này mới thể hiện ra, Kim Tinh không chỉ có lộ ra một đoạn xương quai xanh, còn có thể nhìn thấy bộ ngực cái kia một đoạn thâm thúy khe, lập tức lại đưa tới các nữ sinh đổ kị tập · ngực.

Bên trong nhất bình tự nhiên là mấy Lạc Vũ, nàng thẳng thắn liền bên trong · y cũng không mặc —— nhân làm căn bản không có cái kia cần phải, bộ ngực thường thường, có thể thấy rõ ràng cái kia hai cái lỗ điểm . .

"Lạc Vũ ngươi ngực tốt bình, chỉ có thể dùng nắm ~" Diệp Văn trêu nói.

"A ô! Đáng ghét! Ngực rất có tội!" Lạc Vũ lớn tiếng phê phán nói.

"Tốt tốt, đừng nghịch, chúng ta đi thôi." Kim Tinh sờ lên Lạc Vũ đầu, ôn nhu nói.

"Không được!" Lạc Vũ từ phía sau lưng ôm lấy Kim Tinh, sau đó dùng sức Địa xoa nhẹ hai lần, giận hờn hừ một tiếng.

"Đừng nghịch." Diệp Văn đem Lạc Vũ bắt được trở về, lôi kéo nàng liền hướng thao trường đi đến.

Tại năm người ở trong, Diệp Văn cùng Kim Tinh không thể nghỉ ngơi là nhất chói mắt, mà lại hai người phong cách cũng có sự bất đồng rất lớn, Kim Tinh nhìn là có chút phủ mị ngự tỷ hình; mà Diệp Văn thì là thanh thuần cảm động thiếu nữ hình; hơi hơi kém hơn một chút chính là Lạc Vũ, trên mặt thịt thịt, có chút trẻ con phì, là đáng yêu Loli hình, còn đằng sau hai nữ sinh, ngoại trừ thân cao một số, liền đúng người bình thường đáng vẻ, không tính là xinh đẹp, cũng không thể nói khó coi.

"Ta nghĩ tới! Đây không phải là lần trước giáo vận hội đội cổ động viên mấy nữ sinh sao? Ta nhớ tới còn có một cái xuyên quần áo thủy thủ siêu đáng yêu nữ sinh đây!"

"Ồ a, cái kia! Thật giống gọi Phong cái gì lam?"

"Là Phong Vũ Lam."

"Là danh tự này sao?"

"Đương nhiên, bất quá nàng nhìn qua rất nhu nhược đáng vẻ cũng sẽ không tới tham gia túc cầu tái đi."

"Này ngược lại là. . ."

"Ha, cái này mấy trong đó, ngươi yêu thích cái nào?"

"Đằng sau hai cái khẳng định bài trừ. . . Ta yêu thích cái kia ngực to lớn nhất, nhìn là tốt rồi sáng khoái a."

"Chắc chắn, ta yêu thích bên cạnh cái kia thanh thuần, ngươi nhìn nàng cái kia mắt to, quyến rũ mê người a! Ngực to nhỏ cũng vừa hay. . ."

"Ta thế nào cảm giác đằng sau cái kia tiểu mặt tròn trẻ con phì nữ sinh không sai đây?"

"Loli không." Mấy người còn lại đánh giá.

Lần này người vây xem khá nhiều, thậm chí thao trường chung quanh đều không ngồi được, không ít người không thể làm gì khác hơn là bát đang dạy học lâu trên hành lang hoặc là trên bệ cửa sổ, từ chỗ cao hướng phía dưới nhìn xuống quan sát, hiệu quả tự nhiên là không có khoảng cách gần quan sát tốt như vậy.

"Thu Dịch, làm gì đây?" Vương Hâm vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, hỏi.

"Đừng nói chuyện." Thu Dịch làm cái cảm khẩu động tác, sau đó lấy ra camera liền đập lên.

Một bên Quân Bằng lườm một cái, không nói gì nói: "Không chịu được người."

Nhiều như vậy người, để Diệp Văn đều có chút lưỡng cố, mặc dù không có đến chân như nhũn ra cấp độ, thế nhưng nếu như đứng bất động, bắp chân vẫn là hội không ngừng run rẩy.

Hầu như không có người nào là ôm quan xem so tài tâm thái đến nhìn, đều là ôm nhìn mỹ nữ tâm thái, còn không lúc cùng người bên cạnh mình giao lưu một chút ý kiến.

"Sách, cái này vẫn là ban 3 mỹ nữ nhiều a, người nhìn ban 2, căn bản cũng không có mỹ nữ nha!"

"Ban 3 mỹ nữ chất lượng tốt, bất quá ban 2 cũng là có mỹ nữ, chỉ là không lên sân khấu mà thôi."

"Ồ? Thế nào?"

"Rất đáng yêu, liền đứng lần trước chợ bán đồ cũ bán đào người nữ sinh kia a."

"Ấn tượng không phải rất sâu."

"Hừm, cùng ban 3 cái kia tiểu mặt tròn nữ sinh không kém bao nhiêu đâu."

"Vậy còn hành, bất quá ta nghĩ phía trước cái kia hai cái hẳn là toán hoa khôi của trường cấp bậc chứ?"

"Ừm . . Một cái thanh thuần, một cái nóng bỏng. . ."

Túc cầu tái sẽ không bởi vì Diệp Văn không có thích ứng mà lùi lại bắt đầu, theo trọng tài phát tay ra hiệu, thi đấu bắt đầu rồi, là lớp 10 ban 2 Tiên phát bóng, thế nhưng không nắm tốt lực đạo, trực tiếp một cước đá ra tràng ở ngoài.

Cả tràng trận bóng đánh lung ta lung tung, rõ ràng cầu ngay khi bên chân nhưng có thể một cước đá không, sau đó không hiểu ra sao Địa liền ngã sấp xuống. . . Cái này ở trong suốt nhiều nhất liền đứng Kim Tinh, là bởi vì bộ ngực quá to lớn cho nên nắm giữ không tốt cân bằng sao? Diệp Văn tà ác phỏng đoán.

Đương nhiên vậy xem các nam sinh nhất tinh nguyên nhìn thấy tình huống như thế, ngồi ở hàng trước nhất nam sinh lại là mở mang tầm mắt, còn có thể tiến lên nâng ăn chút đậu hũ thuần tiện biểu hiện một chút mình thân sĩ phong độ.

"Bộ ngực này thật sự có co dãn a."

"Ha, người vừa nãy đi lên giúp đỡ nàng, cảm giác thế nào?"

"Mặc dù ngực rất lớn, thế nhưng thân thể rất nhuyễn a!"

"Thật sự?"

"Đương nhiên, không tin người thử xem?"

"Khục. . . Ta?"

"Chắc chắn, chẳng trách người không tìm được bạn gái."

"Àm!" Kim Tinh bay lên một cầu, vừa vặn đánh vào lời mới vừa nói trên mặt người kia, nàng vội vã chạy tới cúi người xuống nhặt lên túc cầu, sau đó nói khiếm nói: "Không có ý tứ nha. . . Đá trật."

"Không có chuyện gì. . . Không có chuyện gì. . ." Ánh mắt người nọ nhìn lấy Kim Tinh ngực, bụng mũi khoát tay áo một cái.

"Người chảy máu mũi, không có chuyện gì sao?"

"Không có chuyện gì. . . Thật không có chuyện gì. . ." Người kia nói, thế nhưng máu mũi nhưng từ ngón tay khe trong chảy ra.

"Làm sao rồi làm sao rồi?" Diệp Văn đi tới hỏi.

"Hắn bị cầu đập Địa chảy máu mũi."

"Há, được kêu là lão sư a."

Thế là vị nhân huynh này liền bị đồng học cho mang tới phòng cứu thương, trước khi đi vẫn là một bộ lưu luyến biểu lộ nhìn lấy Kim Tinh. . . bộ ngực.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Lưu Tinh

Chảy máu mũi thiếu niên bị mang đi, thi đấu vẫn như cũ kể tục, một cái nửa đầu trận đấu liền để Diệp Văn có chút thể lực không chống đỡ nổi, những nữ sinh khác hiển nhiên cũng là tình huống này, thế là nửa sau trận đấu liền bị đá càng lười nhác, hầu như đều sắp là tại trên cầu trường tán bộ, cuối cùng ban 3 một cầu chưa tiến, thua bình thường thi đấu, bất quá vậy xem các nam sinh đúng là nhìn rất hưởng thụ... Trọng điểm điểm khác biệt a...

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc đã có nam sinh bắt đầu bốn phía hỏi thăm Diệp Văn cùng tên Kim Tinh, số ít Loli khổng cũng đang hỏi thăm tên Lục Vũ, hoa khôi của trường tên Diệp Văn cùng Kim Tinh xem như là hoàn toàn xứng đáng, thế nhưng Lục Vũ hoa khôi của trường danh hiệu lại rất có tranh luận, cuối cùng trải qua nam sinh lòng đất thảo luận cho rằng, chỉ có thể coi là ban hoa cấp bậc.

Thủ luân chiến bại, còn có một vòng đấu, đúng là lại để cho các nam sinh mở mang tầm mắt một lần, bất quá giải quyết vẫn thua, tuy nói cũng chỉ là chênh lệch một cái cầu... Ân, một cầu không tiến cùng tiến vào một cầu cũng đúng là chỉ kém một cái cầu...

...

"Miêu ~" Nãi Đường ngồi xếp bằng tại Diệp Văn trên đùi, dùng đầu nhẹ nhàng sụt Diệp Văn bụng dưới.

"Ừm..." Diệp Văn sờ lên Nãi Đường đầu, đem một khối nhỏ son tra mảnh tiến đến Nãi Đường bên mép, người sau một cái đem son tra mảnh liếm tiến vào trong miệng, sau đó lại liếm liếm Diệp Văn bàn tay.

"Văn Văn ~ gần nhất thế nào nha? Có hay không sinh bệnh? Mùa xuân là lưu cảm tổ giac mùa a, phải cẩn thận bảo vệ mình nha..." Diệp Văn một tay trao điện thoại di động, một tay vuốt Nãi Đường, đối với Diệp mẫu không chỗ ở đáp lời.

"Muốn chút vật gì nha? Ta và cha ngời tại Nhật Bản nha." Đầu bên kia điện thoại Diệp mẫu hỏi.

"Nhật Bản a..." Diệp Văn đối với Nhật Bản ngược lại không là quá xa lạ, thế nhưng nàng càng cảm thấy hứng thú chính là Nhật Bản các loại nguyên trang tay làm cùng... Thực thể em bé... Khục khục.

Kỳ thực Diệp Văn vẫn luôn không hiểu tại sao thực thể em bé muốn mặc như vậy, như thế quý giá cả trực tiếp mua một người bạn gái đều đủ... Hà tất dùng giả đầu, cường hào thế giới quả nhiên không phải phạm nhân có thể phỏng đoán.

Nói tay làm họa Diệp mẫu khẳng định là không hiểu, ân... Muốn cái gì tốt đây?

"Vu nữ phục?" Diệp Văn hỏi dò.

"Vu nữ phục... ? Ân... Liền muốn loại này sao?"

"Hừm, liền loại này đi." Diệp Văn đáp, nàng cũng tạm thời không nghĩ ra đặc biệt gì muốn mà Diệp mẫu có thể nghe hiểu được đồ vật.

"Hừm, có nhu cầu gì liền tìm Lưu bá bá, mụ mụ qua mấy ngày sẽ trở lại á."

"Biết rồi!"

Thế là điện thoại cắt đứt, Diệp Văn thờ phào nhẹ nhõm, quả nhiên thiên hạ cha mẹ đều là yêu lái nhái a... Dù cho là nhìn giống đại cô nương như thế Diệp mẫu cũng là như thế.

Diệp Văn vỗ vỗ Nãi Đường đầu, người sau tự giác từ Diệp Văn trên đùi nhảy xuống.

Ngoại trừ vừa mới bắt đầu mấy ngày Thủy Trĩ Thi mua lượng lớn hải sản chăm sóc Nãi Đường ở ngoài, sau đó tại Diệp Văn theo đề nghị cái mua miêu lương, bất quá Nãi Đường niệng hiển nhiên bị dưỡng điều, đối với trong siêu thị mua được đất giá miêu lương hào không hứng thú, cũng may ăn hải sản tháng ngày cũng không nhiều, không mấy ngày nó liền quên hải sản hương vị, đối với miêu lương cũng đã vô cùng quen thuộc.

...

"Tiểu Dịch, ở nhà góc thế nào? Có hay không đúng hạn ngủ, đúng hạn làm bài tập a? Đi học có hay không hảo hảo nghe giảng? Quần áo không cần tẩy,

chờ ta trở lại cùng nhau tắm tốt, dù sao người cũng tẩy không sạch sẽ..." Thu Dịch bên này, mẫu thân cũng đang không ngừng lái nhai.

"Ừm... Biết, biết..." Thu Dịch không thể làm gì khác hơn là không ngừng gật đầu đáp lời.

"Tiền dùng bao nhiêu, còn đủ sao?"

"Đủ đủ..."

"Com tối ăn rồi chưa? Ăn cái gì?"

"Ăn... Mi thịt bò..."

"Bài tập viết không?"

"Viết viết..."

"Hừm, vậy cứ như thế, ngủ sớm một chút... Muốn nhất không thể đến mười giờ..."

"Biết rồi biết rồi!" Thu Dịch nại tính tình nghe xong sự cảm râm của mẫu thân, rốt cục ngỏm rồi điện thoại, thở dài một cái, buông xuống phụ thân đảo thái cho điện thoại di động của hắn, đi tới bên cửa sổ.

Ngày hôm nay bầu trời đêm đặc biệt sáng sủa thanh tịnh, giữa bầu trời sao lốm đốm đầy trời, lại như là ngân hà sắp sửa trút xuống hạ xuống.

Nguyệt minh Phong thanh, là một cái khí trời rất tốt buổi tối a.

Đột nhiên, trên bầu trời xẹt qua một khóa sáng sủa Lư Tinh, kéo một đầu xán lạn đuôi, tàn nhẫn mà va về phía mặt đất, một sát na nhiệt liệt xán lạn, vĩnh cửu lạnh lẽo cô quạnh... Đây chính là Lư Tinh.

Cái này viên Lư Tinh tốc độ rất nhanh, mặc dù không biết có người hay không tới kịp ước nguyện, thế nhưng Thu Dịch nhưng là không thể tới kịp, tại vừa định lên muốn ước nguyện thời điểm, Lư Tinh đã rơi rụng ở mặt đất.

"Nhìn! Lư Tinh!" Tại trong phòng bếp rửa chén Thủy Trĩ Thi trong lúc lơ đãng vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy một đạo lóe sáng Lư Tinh xẹt qua không trung, không khỏi mà cả kinh kêu lên.

"Há? Cái gì cái gì, ở nơi nào?" Diệp Văn đứng dậy, hướng về song nhìn ra ngoài, Nãi Đường cũng nhảy đến trên bệ cửa sổ, ngửa đầu nhìn về phía Tinh Không.

Đáng tiếc Lư Tinh sinh mệnh thật sự là quá ngắn ngủi, Diệp Văn cũng chỉ nhìn thấy Lư Tinh kéo cái đuôi dài đằng đằng trụ xuống mặt đất cái kia một bộ hình ảnh mà thôi.

"Tiểu thư, người có ước nguyện sao?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

"Ước nguyện... A? Không có..." Diệp Văn khi nghe đến có Lư Tinh thời điểm thậm chí trong đầu đều chưa từng xuất hiện ước nguyện ý nghĩ, "Người đây?"

"Hắc hắc, ta ước nguyện a!"

"Cho phép cái gì nguyện nha?"

"Nói ra được liền mất linh á!"

"Nói mà, nói nha."

"Được rồi... Ta ước nguyện hi nhìn chúng ta có thể vẫn dạng này khoái khoái lạc lạc tiếp tục sống."

"... Tốt đơn giản nguyện vọng a."

"Không đơn giản á! Người biết vui sướng là một cái nhiều khó sự tình sao?"

"Rất khó sao? Ta làm sao không cảm thấy?"

"Ừm... Dù sao Văn Văn còn nhỏ nha." Thủy Trĩ Thi cựa gãi lên mặt Địa nói rằng.

Diệp Văn đối với cái này chưa trí có thể hay không, không trả lời, cúi đầu kế tục đợi Nãi Đường đi tới.

Phong Vũ Lam bùng một hộp kem cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ Địa ăn, ngồi ở ghế trên ghé dài nhàn nhã lay động hai chân.

"Lam, người nhìn, Lư Tinh." Kim Gia Huy duỗi tay chỉ vào xẹt qua bầu trời đêm xán lạn Lư Tinh, lớn tiếng nói.

"Ừm..." Phong Vũ Lam nhìn cái kia viên Lưu Tinh, hai tay nâng kem hộp, nhắm mắt lại cúi đầu trầm mặc một hồi, sau đó mở mắt ra, đứng díp thấy Lưu Tinh xán lạn kết thúc.

"Vừa nãy là tại ước nguyện sao?" Kim Gia Huy hỏi.

"Ừm." Phong Vũ Lam gật gật đầu, cầm lấy cái muôi chước một cái kem đến mình trong miệng.

"Cho phép nguyện vọng gì a?"

"Không nói cho người."

"Tại sao a?"

"Bởi vì nguyện vọng lời nói ra liền sẽ biến thành ngược lại sự tình."

"Dạng này a..." Kim Gia Huy như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, "Vậy ta nói hi vọng mình đừng sống quá lâu, vậy ta chẳng lẽ có thể sống rất lâu?"

Phong Vũ Lam chước lên một đại khối kem nhét vào Kim Gia Huy trong miệng, nhúu nhúu mồm, hơi có chút nghiêm túc nói rằng: "Không thể dùng tính mạng của mình đùa giỡn."

"Ha ha, vậy thì có cái gì, tiểu Lam người quá mê tín á!"

"Thà rằng tin có, không thể tin không."

"Được rồi được rồi, ta nghe ta gia lam."

"Ừm." Phong Vũ Lam khẽ nghiêng thân thể tựa ở Kim Gia Huy trên bả vai, "Ngoan."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Quả thân tiểu la ly

Thái Dương lặng yên dâng lên, phá vỡ yên lặng ánh bình minh, một tia ánh mặt trời tung hướng về đại địa, toàn bộ thành thị lập tức trở nên sáng ngời lên.

Thời gian còn sớm, ngoại trừ ven đường sớm một chút than đã bắt đầu rồi bận rộn ở ngoài, trên đường cái không có một bóng người, một thiếu nữ cuộn mình thân thể nằm tại đèn đường dưới, khắp toàn thân không được mảnh sợi y vật.

"Nhào á ——" Diệp Văn trở mình, sau đó cả người đều ném tới dưới giường, cũng còn tốt bao bọc lấy chăn mền, không có thụ thương, thế nhưng cảm giác đau đớn vẫn có một điểm, trong nháy mắt liền tỉnh cả ngủ, Diệp Văn liếc mắt nhìn từ đầu giường đi lên đồng hồ báo thức, mới sáng sớm năm giờ, liền xem như Thủy Trì Thi cũng tối thiểu muốn ngủ tới khi năm giờ rưỡi mới đây.

Ngủ tiếp trong thời gian ngắn nhưng không có cách ngủ, đoán chừng mới vừa ngủ lại nổi đến, thế là Diệp Văn thẳng thẩn trực tiếp rời giường thay y phục rửa mặt, năng đã dần dần quen thuộc cô gái rửa mặt phương thức, cho dù không có Thủy Trì Thi giám sát cũng vẫn như cũ tự giác hoàn thành.

Tất cả làm xong sau khi mới đi qua hơn 20 phút, Nãi Đường nằm ngửa tại miếu oa bên trong, một chân thân đi ra bên ngoài, tương đương tựa như mở rộng thân thể, lúc ngủ cũng không phải cái an phận Chủ.

Cho dù Diệp Văn động động Nãi Đường móng vuốt cùng lỗ tai, nó cũng không phản ứng chút nào.

Năm giờ rưỡi, Thái Dương mới vừa vắn dâng lên, bầu trời còn có chút mờ mịt, Diệp Văn nằm ngoài trên bệ cửa sổ nhìn xuống phía dưới, tiểu khu dưới lầu đèn đường vẫn không có tắt, vẫn đang phát tán ra quất hào quang màu vàng.

Sáng sớm, trong tiểu khu là không có bất kỳ ai, liền sáng sớm rèn luyện các đại gia còn không ra ngoài đâu, toàn bộ trong tiểu khu trống rỗng, Diệp Văn một chút liền quét đến một cái cuộn mình tại đèn đường dưới quả thể Loli. . .

"Ồ ——?" Diệp Văn không khỏi mà kêu sợ hãi, thức tỉnh còn đang ngủ tiểu người hầu gái.

"A a? Tiểu thư? Lâm sao?" Thủy Trĩ Thi tăng Địa một chút từ trên giường ngồi dậy, mặc dù đại não còn có chút mơ mơ màng màng, thế nhưng theo bản năng nói lại vẫn như cũ là đối đãi Diệp Văn quan tâm.

Diệp Văn không hề trả lời, chỉ là từ trong phòng chạy ra, trực tiếp xuyên qua phòng khách hầu như là dùng dụng Địa mở ra cửa chống trộm, sau đó bước cực nhanh bộ pháp hướng dưới lầu chạy đi.

Toàn bộ lầu bên trong đều rõ ràng truyền vang Diệp Văn tiếng bước chân.

Diệp Văn trùng xuống lầu dưới, liếc mắt liền thấy cái kia nằm tại đèn đường dưới không được soi nhỏ Loli, khuôn mặt tinh xảo lại như là búp bê sứ như thế, không có một chút nào tỷ vết, mặc dù Diệp Văn mặt đã rất tinh xảo, thế nhưng vẫn không có đạt đến này con Loli dạng này hoàn mỹ cảnh giới.

Tuổi chừng là mười ba tuổi tả hữu, xen vào Loli cùng thiếu nữ trong lúc đó, mới xanh lên, sắc mặt tái nhợt, thân thể cũng bị đông có chút cứng ngắt.

Mặc dù là mùa xuân, thế nhưng buổi tối nhiệt độ vẫn như cũ là rất thấp, đáng đáp như vậy nằm tại bên ngoài, đừng nói bị sốt, không bị đông cứng chết liền xem như cảm ơn trời đất.

Tiểu la ly cũng không nặng, bắt quá giới hạn ở trên thân thể nhược thế, Diệp Văn vẫn là rất mất công sức Địa mới đưa nàng ôm lên, ngửa đầu nhìn trời tận lực không nhìn thân thể của nàng, hai tay cũng an phận Địa đặt ở an toàn vị trí.

"Anh ——" Loli nhẹ nhàng thân · ngâm một chút, Diệp Văn cuống quýt mà đưa tay lại hướng ra phía ngoài chệch đi một khoảng cách.

Không chỉ là mặt tinh xảo, liền ngay cả làn da cũng như là mỡ đông giống như vậy, Diệp Văn không phải không thừa nhận đây quả thật là không giống như là nhân loại thân thể. . . Mặc dù xác thực vô cùng tinh xảo, thế nhưng tựa hồ khuyết ít một chút tức giận, cảm giác lại như là bạch ngọc điêu khắc thành người giống giống như vậy, âm u đầy từ khí.

Nếu không là thiếu nữ còn có hô hấp, Diệp Văn thậm chí hội cho rằng đây là một cái thực thể em bé. . .

"Văn Văn? Lâm sao đi ra ngoài một chút liền dẫn theo một cô bé trở về?" Tiểu người hầu gái kinh ngạc hỏi.

"Ừm. . . Vừa nãy tại trên bệ cửa sổ nhìn thấy nàng nằm trên đất, liền chạy xuống đi đem nàng ôm đến rồi." Diệp Văn giải thích.

"Đưa đi bệnh viện sao?"

"Xem trước một chút bị sốt có nghiêm trọng không đi. . ."

"Ừm." Thủy Trĩ Thi gật gật đầu, sau đó đỡ Tiểu la ly nằm trên ghế sa lông, hướng nàng dưới nách nhét vào một cây nhiệt kế, sau đó lại đánh một chút nước nóng đến vì nàng lau roi thân thể, Diệp Văn có chút xấu hổ đứng nhìn, không thể làm gì khác hơn là trốn đến trong phòng của mình đi tới.

Diệp Văn liền dứt khoát trực tiếp hướng về lão sư xin nghỉ, nói thân thể của chính mình không thoải mái, Thủy Trĩ Thi muốn chăm sóc mình, hai người cũng không thể đến rồi, A Đan cũng không có suy nghĩ nhiều sáng khoái liền đáp ứng rồi, đây chính là học sinh tốt ưu thế nha. . .

Muốn lấy trước đó Thu Dịch thật sự sinh bệnh hướng về A Đan xin nghỉ đều còn muốn gia trưởng cho gọi điện thoại mới tin tưởng tới.

Đã đã lâu không mở ra điều hòa cũng bị mở lên, sô pha bị triển khai đã biến thành một cái giường lớn, Tiểu la ly ngưỡng nằm trên ghế sa lông, mặc trên người Thủy Trĩ Thi y vật, nhắm chặt hai mắt, tựa hồ không có cái gì tỉnh lại dấu hiệu.

"Bao nhiêu độ?" Diệp Văn hỏi.

Thủy Trĩ Thi đem nhiệt kế rút ra, nhìn nói: "39 độ."

"Trong nhà có bị sốt được sao?"

"Đương nhiên là có á." Thủy Trĩ Thi từ phòng khách bàn ăn dưới đây ra ngoài một cái tiểu cái hòm thuốc, bên trong bày đặt các dạng phòng được, Thủy Trĩ Thi từ bên trong lấy ra lấy ra khác biệt.

Tại không khi tinh táo mớm thuốc hiển nhiên là một cái khá là chuyện khó khăn, bất quá Thủy Trĩ Thi đối với cái này thật giống từng có chuyên môn huấn luyện, cho nên mặc dù thủ pháp rất mới lạ, thế nhưng cũng không không phải không có đầu mối chút nào, làm phiên gần mười phút về sau cuối cùng đem được uy tiến vào Tiểu la ly trong bụng.

. . .

Chạng vạng thời điểm, Tiểu la ly rốt cục xa xôi chuyển tỉnh rồi, bán mở mắt ra, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn bốn phía.

"Tỉnh rồi?" Một bên Thủy Trĩ Thi liếc một cái Tiểu la ly, hỏi.

"Hả? Tỉnh chưa?" Đúng là ngồi ở trong phòng Diệp Văn khá là kích động, từ trong phòng trốn ra, tiến đến Tiểu la ly trước người.

"Tỉnh rồi? Có chỗ nào không thoải mái sao?"

Tiểu la ly mở to nước long lanh mắt to nhìn lấy Diệp Văn, lắc đầu.

"Ta là nhìn thấy người ngồi té xỉu ở dưới lầu mà lại - cái gì cũng không mặc mới đem người ôm đến. . . Người nhớ tới cha mẹ người điện thoại liên lạc sao?"

Tiểu la ly vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu, vô ý thức liếm môi một cái.

"Khát nước sao?" Nhảy cảm Thủy Trĩ Thi lập tức bắt lấy cái này một nhỏ bé chi tiết nhỏ, đem chén nước tiến đến Tiểu la ly bên mép, đồng thời đưa nàng từ từ phỉu lên.

Tiểu la ly thật lòng nhìn Thủy Trĩ Thi một lúc, sau đó gật gật đầu, thận trọng Địa hai tay nâng chén nước, miệng lớn Địa uống hết mấy ngụm nước.

"Ừng ục ục. . ." Trong phòng khách tương đương yên tĩnh, chỉ có Tiểu la ly uống nước thanh âm.

"Cái kia. . . Người tên là gì? Có cha mẹ hoặc là thân thích phương thức liên lạc sao?" Thủy Trĩ Thi đem Diệp Văn vấn đề lặp lại một lần.

"ta âm." Tiểu la ly dùng có chút kéo dài tiếng nói nói rằng, âm sắc phi thường tinh khiết, mặc dù Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi đều không có nghe hiểu nàng đang nói cái gì.

"Đạp, âm?" Thủy Trĩ Thi nghi hoặc mà hỏi.

Người sau lắc đầu, sau đó lại lặp lại một lần, "ta—— âm——"

"Thái. . . Âm?" Diệp Văn có chút chần chờ hỏi, "Là tên của người sao?"

Tiểu la ly nghiêng đầu nhìn một chút Diệp Văn, cuối cùng vẫn gật đầu một cái.

"Nhà của người ở nơi nào?"

"Yi ku li na."

"Nhật văn?" Diệp Văn mê hoặc.

"Ta không hiểu. . ." Thủy Trĩ Thi tự nhiên cũng không hiểu nhật văn.

Mặc dù phát âm rất kỳ quái, có chút giống nhật văn, thế nhưng Diệp Văn lại hoàn toàn nghe không hiểu, sau đó lại giao lưu vài câu sau khi, Diệp Văn mới coi như xác định, này con Tiểu la ly —— Thái Âm, nói xác thực thực không phải tiếng Nhật, chẳng lẽ là cái gì lạ ở nông thôn phương ngôn?

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Thể kiểm

Thái Âm vụ án bị báo danh cảnh cục, bốn phía cũng phát ra tìm về gợi ý, nhìn là ai đem con gái của chính mình làm mất rồi, tại không tìm được nhà của nàng người trước đó, Thái Âm tưởng ở tạm tại Diệp Văn trong nhà.

"Đói bụng. . ." Thái Âm dùng có chút cổ quái phát âm nói rằng, đây là mấy ngày gần đây Diệp Văn đang dạy nàng nói tiếng phổ thông thành quả, mặc dù phát âm vô cùng trúc trắc, mà lại chỉ có thể nói ra đơn giản tự, bất quá tiến bộ vẫn là tương đối sắp rồi.

"Đừng nóng vội đừng nóng vội, cơm tối lập tức liền thiêu được rồi." Diệp Văn sờ lên Thái Âm đầu, ngồi ở trên ban công nhìn lấy tà dương rơi xuống, đem cuối cùng ánh chiều tà tung hướng về đại địa.

Gần nhất Nãi Đường càng yêu thích mỗi ngày nằm nhòai Thái Âm trên đùi, lúc này đang dùng đuôi nhỏ gãi Thái Âm lòng bàn tay, Thái Âm cúi đầu nhìn nó một chút, người sau nhẹ nhàng lưng lay đầu, nhurọc nhurọc Địa miếu một tiếng.

Tốt một bộ hài hòa hình ảnh a. . . Diệp Văn cũng không nhịn được quay về Thái Âm bấp đùi nhìn nhiều mấy lần, cùng Diệp Văn trực tiếp ngồi dưới đất khác biệt, Thái Âm càng giống như là quỳ ngồi dưới đất, điểm ấy đúng là có chút giống cùng thức phong cách a. . .

Vì thế Thủy Trĩ Thi còn đặc biệt mua một khối cái đệm cho Thái Âm, không phải xinh đẹp như vậy chân thương tổn được nhưng là không dễ nhìn.

Sắc trời dần dần mà tối lại, rốt cục, Thái Dương triệt để biến mất vết tích, một vòng Bán Nguyệt từ từ dâng lên, buổi tối rốt cục đến.

"Ăn com á ——!" Thủy Trĩ Thi tại tạp dề đi lên xoa xoa tay, đi tới trên ban công hô lớn.

Mặc dù chi là nhiều hơn một người, thể nhưng món ăn cùng com lượng lại nhiều hơn không ít, bởi vì bề ngoài nhìn rất nhu nhurọc Thái Âm, lượng com ăn vậy mà là Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi hai người cộng lại gấp hai! Tính thể nào cũng là hai cái thành niên nam nhân lượng com ăn, mà lại ăn nhiều như vậy cũng không mang theo mập.

Diệp Văn nhìn lấy đem hiệp đáp cùng ngư thứ đồng thời thôn đến trong bụng Thái Âm, không nhịn được đưa tay sờ lên nang bụng dưới, thường thường, một điểm đều không có nhô lên, thật giống như vừa nãy đồ ăn cũng không có tiến vào trong bụng của nang như thế.

"Ăn từ từ, cẩn thận gai." Thủy Trĩ Thi nhắc nhở.

Thái Âm kiến thức nửa vời Địa gât gât đầu, mặc dù không thể hoàn chỉnh biểu đạt ý của chính mình, thể nhưng đối với ý tứ của người khác Thái Âm năng lực phân tích vẫn tương đối cao.

Cho Thái Âm thịnh com bát là nguyên bản dùng để thịnh thang, cả đêm com ăn đi, hơn nữa lượng lớn món ăn, đều không có để Thái Âm đánh ợ no, Diệp Văn thậm chí hoài nghi nang vị có phải hay không kết nối bốn lần nguyên dị không gian, bằng không nhiều như vậy đồ ăn đều là đi nơi nào?

"Còn muốn sao?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

Thái Âm lắc đầu, biểu thị mình ăn no, Diệp Văn nhần nhần Thái Âm cái bụng, mềm mại, không hề có một chút nào tăng cảm giác. . . Thật là lợi hại kẻ tham ăn, Diệp Văn tự đáy lòng cảm thán.

Lúc buổi tối Thái Âm là cùng Thủy Trĩ Thi ngủ, gần nhất liên Nãi Đường đều yêu thích quá khứ hai người bọn họ trên giường tập hợp, huyền não Diệp Văn đều cảm thấy có chút cô quạnh.

. . .

"Ban 3 đồng học, đem đội lập, nữ sinh một đội, nam sinh một đội, chờ một lúc thể kiểm thời điểm có thể tổ chức mình một tiểu tổ, nhìn người ở nơi nào thiếu trước hết đi nơi nào, nữ sinh nội khoa tại lầu sáu, đừng chạy sai phòng học." A Đan đứng ở đội ngũ trước nhất đầu phân chúc nói, trên thực tế tại trong đội ngũ đồng học căn bản không nhìn thấy A Đan người ở đâu bên trong. . .

"A Đan hẳn là chỉ có 1m55 chứ?" Đằng sau bạn học trai nhỏ giọng Địa cùng phía trước người thầm nói.

"Ừm. . . Có thể vẫn chưa tới, tiểu đội trưởng 1m55, A Đan thật giống so với tiểu đội trưởng còn hơi hơi ả một điểm. . ."

"Không hồ là thành niên Lolì."

Ngày hôm nay liền đúng trường học thể kiểm tháng ngày, dù sao chi cần là không lên lớp, đối với các bạn học tới nói đều là hoan nghênh, cái này thể kiểm mà, ít nhất cũng là có thể ít hơn cái hai tiết khóa.

"Chúng ta đi trắc lượng hô hấp đi! Người nơi nào thiếu." Lục Vũ ngó đảo dác Địa nhìn một lúc, đề nghị.

Diệp Văn mấy người đối với cái này không có dị nghị, cũng hướng về trắc lượng hô hấp địa phương đi đến.

Đương nhiên, phát hiện người nơi nào thiếu tự nhiên không chỉ Diệp Văn mấy người, Thu Dịch bọn hắn cũng bài đi qua.

"Ha ——" Lạc Lương Kiểm hít sâu một hơi, sau đó bỗng nhiên thổi bay, "Hô."

"Lượng hô hấp, 2000." Ăn mặc bạch đại quái thể kiểm y sư nói mà không có biểu cảm gì nói, "Muốn thử một lần nữa sao?"

"Tính toán một chút. . ." Lạc Lương Kiểm không có ý tứ Địa khoát tay áo một cái.

"Ha ha, lão Lạc ngươi không được a, hút lớn như vậy một hơi mới thổi như thế điểm." Đằng sau Cố Phi cười to.

"Ngươi hành ngươi đến a, hắc, chờ một lúc ngươi nhìn lấy a."

Cố Phi hít sâu một hơi, sau đó khiêu khích Địa liếc mắt nhìn Lạc Lương Kiểm, thổi thò ra một hơi.

"1,900." Bác sĩ vẫn như cũ là nói mà không có biểu cảm gì nói.

"Ha ha ha ——" vào lúc này là đến phiên Lạc Lương Kiểm cười lớn.

Sau đó Thu Dịch tiến lên, thổi một cái khí, cuối cùng cũng coi như bình thường một chút.

"Bốn ngàn."

"Ác, không tệ lắm!" Bên cạnh nam sinh cười nói.

"Luân ta a." Kim Gia Huy tiến lên, mãnh hít một hơi, sau đó thổi khí, "Hô —— "

"Ngọa tào, sáu ngàn rồi!"

"Bảy ngàn!"

"Tám ngàn tám!" Cuối cùng, Kim Gia Huy lượng hô hấp con số đứng ở tám ngàn tám ở vị trí này, liền cái kia mặt không hề cảm xúc bác sĩ đều hơi kinh ngạc.

"Không sai, tám ngàn tám."

"Nguru · bức." Còn lại nam sinh hào không keo kiệt Địa đưa lên tán thưởng.

Phía trước mấy cái nam sinh trắc sau khi xong, đến phiên Diệp Văn, Diệp Văn cũng rất bình thường thổi một cái khí, 2,500, cũng coi như là bình thường trình độ, sau đó lại không lên cái gì sóng lớn.

Trắc xong lượng hô hấp sau khi lại thăng đến thân cao thể trọng khảo thí khu, Lạc Lương Kiểm một còi giầy, Cổ Phi lập tức rất khuếch đại Địa gọi lên, "Ngọa tào, mùi gì!"

"Đi đi đi." Lạc Lương Kiểm trục xua tay, bắt quá da mặt thật dày hấn đối với cái này hiển nhiên cũng sẽ không đề ở trong lòng, "Ngươi chân đều không ta hương ngươi có mặt nói chuyện?"

"Mịa nó, ngươi được kêu là hương! ?"

"Xin chào không biết xấu hổ, chưa từng thấy ngươi vô sỉ như vậy." Quân Bằng cũng cười trêu nói.

Lạc Lương Kiểm từ thể trọng cân bên trên xuống tới, vừa vận cùng Diệp Văn sượt qua người, Diệp Văn nhẹ nhàng vẩy tóc, đuôi ngựa tại Lạc Lương Kiểm trên mặt nhẹ nhàng đảo qua.

Một luồng nhàn nhạt hương hoa vị, thế là vào lúc này Lạc Lương Kiểm lại chạy đi tìm người khác thảo luận.

"Là mùi thơm cơ thể sao?"

"Hắn là có rất ít mùi thơm cơ thể đi, đại khái chỉ là sữa tắm hương vị?"

"Tốt chưa a?"

"Cái gì?" Mọi người quay đầu, nhìn thấy nhìn chăm chăm hèn mọn thảo luận mọi người thấy Thu Dịch.

"Khục khục, bình dấm chua chua."

"Vừa nãy là Lạc Lương Kiểm chọn đề tài."

"Mịa nó, lại trách ta?"

"Không trách ngươi trách ai?"

"Quá vô sỉ rồi!" Lạc Lương Kiểm thật giống rất tức giận nói rằng, trên thực tế trên mặt vẫn như cũ cười ha ha, đây chỉ là các nam sinh trong lúc đó trêu chọc trêu ghẹo mà thôi.

"A. . . Trái?" Lục Vũ bùng một con mắt khoa tay nói.

"Ừm. . . Phải, a không đúng, tiến lên!"

"Mồ. . . Dưới?"

"Nên phối kính mắt." Diệp Văn nhìn lấy Lục Vũ thể kiểm biểu đi lên viết thị lực con số, lời nói ý vị sâu xa Địa nói rằng.

"Hừ, đang muốn tìm có phổi kính mắt đây! Nhìn như vậy đi lên liền sẽ thành thực một số rồi!" Lục Vũ cổ miệng nhỏ nói rằng.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Bầu trời hàng tích vân

"Còn còn lại cái gì hạng mục?" Lục Vũ hỏi.

Thủy Trĩ Thi cúi đầu nhìn một chút thẻ kiểm biểu nói rằng: "Ừm . . . Còn còn lại một cái nội khoa."

"Ồ. . . Nội khoa a." Diệp Văn trong lòng lập tức có dâng lên mỹ hảo ảo tưởng, còn chưa từng có xem qua nữ sinh nội khoa thẻ kiểm là thể nào đây!

Thế là mọi người đi lên đi được lầu sáu, nội khoa trong phòng học chỉ có ba bốn nữ sinh tại thẻ kiểm, thẻ kiểm nữ sinh muốn trước tiên đem chính mình áo khoác cởi, bên trong cái kia bộ quần áo cũng phải cởi, liền còn lại cái tiếp theo áo lót nhỏ, sau đó nữ bác sĩ liền dạng này trên dưới sờ sờ hoặc là xoa bóp, sau đó lại nằm lên bàn, sờ sờ xương cái gì. . .

Sau đó còn muốn lại qua một bên trắc lượng số đo ba vòng, mặc dù đều là nữ sinh, bắt quá đại gia đều giống như có chút xấu hổ, Diệp Văn thờ phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt không chỉ là mình một người biểu hiện lúng túng a. . .

Cái thứ nhất đến phiên Kim Tinh, cởi đồng phục học sinh áo khoác về sau có thể rõ ràng cảm giác được ngực thật giống lớn hơn một vòng, sẽ đem bên trong quần áo trong thoát, chỉ còn dư lại áo lót nhỏ thôi đấy, Diệp Văn xem như là chân chính vừa xem Kim Tinh bộ ngực. . .

Nhìn qua tương đương có co dãn a. . . Mà lại to nhỏ. . . Thật giống rất thích hợp, so với nam sinh một bàn tay muốn hơi lớn một số, hoàn mỹ nha! Rất nhớ sờ một cái. . .

"Rất nhớ sờ một cái!"

Diệp Văn sưng sờ, hóa ra là Lục Vũ nói, nàng còn tưởng rằng là mình vô ý thức đem suy nghĩ trong lòng nói ra được đây.

Diệp Văn xếp hạng thứ hai, cởi quần áo ra về sau trước ngực vẫn có một số nhỏ lên, mặc dù chỉ có tiểu lung bao lớn như vậy, mà lại gần nhất còn có lớn lên xu thế, cái này khiến Diệp Văn có chút khổ não cùng. . . Cao hứng. . . Mặc dù nàng vẫn luôn phủ nhận mình đối với cái này có cao hứng tâm tình.

Nằm lên bàn, bác sĩ mềm nhẹ sờ lên Diệp Văn thân thể, sau đó tại mấy cái vị trí dùng sức nhấn mấy lần, Diệp Văn không nhịn được hơi nhăn nhúc nhích một chút thân thể.

"Chớ lộn xộn." Bác sĩ nói rằng.

"Dương. . ." Diệp Văn không có ý tứ Địa nhỏ giọng nói rằng.

Diệp Văn không thể làm gì khác hơn là nhẫn nhịn, mặc dù như thế, thân thể vẫn là hội nhẹ nhàng run rẩy, thân thể này thật sự là thái mãn cảm. . .

"Nguyên lai Diệp Văn như thế sợ ngứa a!" Lục Vũ cười to.

Sau đó đến phiên Lục Vũ. . .

"Ha ha ha —— tốt dương tốt dương —— ha ha. . ."

Gia hỏa này đến cùng là có dạng gì dừng khí mới dám nói ta sợ ngứa. . . Diệp Văn ở trong lòng yên lặng đập đen rau muống.

"Thẻ kiểm xong á?" A Đan tiếp nhận Diệp Văn mấy người truyền đạt thẻ kiểm đan, tỉ mỉ mà nhìn một chút thẻ kiểm đan đi lên hạng mục, bảo đảm mỗi một hạng cũng đã xong xong rồi.

"Hừm, vậy các người trước tiên trở về phòng học đi."

...

Có tám năm tám ba đồng học đã trở lại phòng học, thế nhưng còn có rất nhiều người còn chưa hoàn thành thể kiểm, còn có một chút nam sinh thể kiểm xong trực tiếp chạy đi thao trường chơi, đột nhiên là coi này là thành tự do hoạt động, bất quá nói là tự do hoạt động cũng gần như, bởi vì thời gian không hơn nhiều, đằng sau cái kia tiết khóa khẳng định đúng sẽ không đi lên, mà Đề Tứ tiết khóa kết thúc lại là buổi trưa cơm trưa cùng lúc nghỉ trưa, thời gian kỳ thực là tương đương dư dả.

"Hô ——" xanh thăm trên bầu trời, một chiếc phi cơ chở hành khách xẹt qua bầu trời, lưu lại một đạo mỹ lệ hàng tích vân dần dần đi xa.

Diệp Văn nghĩ đến Diệp phụ cùng Diệp mẫu, đại khái gần nhất cũng phải quay về chứ? Mình cho tới bây giờ không đi qua Nhật Bản đâu, mặc dù bởi vì hoạt hình nguyên nhân đối đãi Nhật Bản xem như là tương đối quen thuộc một cái quốc gia, không biết mình (Thu Dịch) cha mẹ hiện tại có phải hay không lại đang bận bịu đây? Chạy nghiệp vụ vợ chồng đương đây.

Diệp Văn khỏe miệng cong lên một cái nho nhỏ độ cong, hiện tại Thu Dịch như thế hiểu chuyện, nghĩ đến bọn hắn nhất định rất yên tâm đi. . . Mình trước đây thực sự là rất dễ bọn hắn bận tâm đâu, thành tích học tập lại không tốt, đại học cũng chỉ lên một cái tam lưu đại học, hiện tại Thu Dịch cũng coi như là trung thượng trình độ đi, nếu như dạng này tiếp tục cố gắng đi xuống, mười vị trí đầu khẳng định không thành vấn đề, bọn hắn nhất định sẽ rất vui mừng đi. . .

"Ai ——" đột nhiên, bên người truyền đến một tiếng xa xôi thờ dài.

Diệp Văn quay đầu, nhìn thấy Thu Dịch đứng ở bên cạnh chính mình, thế nhưng thân ảnh rất mơ hồ, lại như là 3D hình chiếu như thế hư huyền, tựa như lúc nào cũng hội biến mất.

". . . Là người?"

Biểu Thu không hề trả lời Diệp Văn, mà là tự nhiên nhìn lấy giữa bầu trời đầu kia thẳng tắp hàng tích vân, chậm rãi nói rằng: "Thế giới tuyến đã cải biến, thế giới này đã không bị khống chế. . ."

"Có ý tứ gì?"

"Hoặc là hủy diệt, hoặc là biến thành một cái thế giới chân chính, mà không phải hư huyền thế giới hình chiếu."

"Thế nhưng chung quy vẫn là hủy diệt tỷ lệ đại a?"

"Ừm . . . Đúng, người còn không cân nhắc được không? Chúng ta được dành thời gian rồi đi thế giới này."

". . . Ta . . . Ta không biết. . ."

Biểu Thu nhìn cái kia dần dần biến mất hàng tích vân, trầm mặc một hồi nói: "Thời gian không hơn nhiều. . . Lại không rời đi, chúng ta liền sẽ giống giữa bầu trời đạo kia hàng tích vân như thế, dần dần biến mất. . ."

"Thế nào mới có thể làm cho thế giới này biến thành thế giới chân chính?"

"Ta không biết. . . Từ hư huyền biến thành chân thực, nói nghe thì dễ."

"Nhưng là hiện tại không rồi cùng chân thực như thế sao?"

". . . Cho nên đây là thế giới chân thật hình chiếu."

"Gần nhất chân thực hư huyền?"

Biểu Thu không hề trả lời Diệp Văn.

"Thời gian. . . Không hơn nhiều. . ." Sau đó bóng người của hắn dần dần biến mất, lại như xưa nay chưa từng xuất hiện như thế, trong lớp đồng học cũng không có cảm giác đến bất kỳ khác thường gì.

Thu Dịch đi vào, ngồi vào chỗ ngồi của mình, một bên Diệp Văn lập tức có một loại cảm giác quái dị.

"Làm sao?" Nhìn thấy Diệp Văn nhiều lần miểu mình, Thu Dịch kỳ quái hỏi.

"Thu Dịch, đến cùng cái gì là hư huyền, cái gì là chân thực?"

"A a?" Thu Dịch lập tức không phản ứng lại, cái vấn đề này thật sự là quá mức triết học.

". . . Không có gì." Diệp Văn vỗ vỗ đầu, vừa nãy lập tức không phục hồi tinh thần lại, coi Thu Dịch là thành Biểu Thu.

"Cái vấn đề này đây. . . Có chút thâm ảo a. . ."

"Vấn đề gì a vấn đề gì a!" Vừa nãy đối đãi Diệp Văn cùng Biểu Thu nói chuyện không phản ứng chút nào Lục Vũ, vào lúc này thính giác đúng là rất nhạy

cảm

Chẳng lẽ mình cùng Biểu Thu nói chuyện người khác đều không nghe thấy sao? Vẫn là nói mình nói chuyện với Biểu Thu địa phương là tại một không gian khác bên trong sao?

"Há, là đến cùng cái gì là hư huyền, cái gì là chân thực vấn đề." Thu Dịch đem vấn đề thuật lại một lần, Kim Tinh cũng xoay đầu lại nghiêng tai lắng nghe.

"Văn Văn lúc nào muốn như thế triết học vấn đề á?" Kim Tinh che miệng khẽ cười nói.

"Thích thích, cái vấn đề này kỳ thực rất đơn giản nha!" Lục Vũ tràn đầy tự tin Địa vỗ vỗ lồng ngực, phát ra âm ầm thanh âm.

Cũng thật là bình a. . .

"Cái kia tiểu Vũ người nói xem?" Kim Tinh nói.

"Hư huyền liền đúng không sờ tới đồ vật, chân thực liền đúng có thể tìm thấy đồ vật nha!"

"Không khí có vẻ như người cũng không sờ tới đi. . ."

"Mò đến, chỉ là không nhìn thấy ta tìm thấy mà thôi!"

". . ." Diệp Văn đã vô lực đầu đen rau muống.

"Ừm. . ." Thu Dịch trầm tư một lúc nói, "Ta cảm thấy đi, hư huyền cũng không phải không chân thực, hay là chỉ là chúng ta không có tiếp xúc được hoặc là không có thực hiện sự vật chứ?"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Thế giới tuyển quý tích

"Oanh ——" ngôi sao vẫn lạc, xuyên qua tầng khí quyển kịch liệt thiêu đốt rơi rụng trên đất biểu, đại địa chấn chiến, bầu trời đám mây bị nhuộm thành màu đỏ, vô số sao băng tựa hồ phải đem bầu trời ép sụp.

Sụp đổ đại địa, vỡ vụn bầu trời, thế giới lại như tám gương đã đang chậm chậm vỡ tan, sau đó nát tan.

Giữa bầu trời xuất hiện mấy không gian thật lớn vết nứt, không ngừng dùng to lớn hung thú từ trong vết nứt lao ra, tầng tầng đập xuống đất, sau đó mở ra huyết bồn đại khẩu, đem ở trên mặt đất chạy trốn tứ phía nhân loại một cái nuốt.

"Hồng ——" đây là hung thú rít gào thanh âm, âm thanh lớn thậm chí gây nên biển gầm, vốn là vụn vặt nhân loại thành thị lần nữa bị trọng thương.

Giữa bầu trời xuất hiện càng nhiều vết nứt, vô số to lớn phi hành sinh vật che kín bầu trời, tựa hồ muốn đem Thái Dương quang mang đều che khuất.

"A ——" tại thành thị nhỏ vùng ngoại ô, một vị chân trần người khổng lồ bỗng nhiên đem một cái hung thú xé thành hai nửa, tại trên đầu hắn mang một cái đầu bóng, che khuất con mắt, không thấy rõ vẻ mặt của hắn.

Hắn chậm rãi từ phía sau lưng rút ra một thanh cự kiếm, kiếm ra khỏi vỏ, chém ra một đạo Thông Thiên cột sáng, đem che khuất bầu trời phi hành sinh vật rồi tung, một bó ánh mặt trời xuyên thấu qua cái kia chỗ trống chiếu rọi tại người khổng lồ trên thân, để hắn toàn thân rạng ngời rực rỡ, tinh tráng bắp thịt dưới ánh mặt trời có vẻ là như thể rõ ràng.

"Xoạt ——" người khổng lồ gơ tay ném ra một vật kim quang, đem thành thị nhỏ toàn bộ bao phủ ở bên trong, huy kiếm phóng tới tại trong thành phố bờ bãi tàn phá hung thú.

Lợi kiếm đập tới, hung thú trực tiếp vỡ thành hai mảnh, cột máu dâng trào, nhuộm đỏ người khổng lồ thân thể.

Tại cách đó không xa Diệp Văn nhìn lấy này thanh bị người khổng lồ nhấc theo cự kiếm, phiền phức mà rõ ràng hoa văn, tựa hồ tràn ngập ma tính, tại

trên thân kiếm viết ba cái vô cùng cửu viễn kiểu chữ, mặc dù căn bản xem không hiểu, thế nhưng Diệp Văn trong đầu lại bốc lên ba chữ —— "Luân Hồi Kiếm" .

Diệp tổ?

Chẳng lẽ cầm thanh kiếm kia người liền đứng Diệp tổ sao?

Diệp tổ cúi đầu nhìn về phía Diệp Văn, sau đó vươn tay trái ra, một vết kim quang dẫn dắt, Diệp Văn chậm rãi lên tới giữa bầu trời, rơi vào Diệp tổ khoan hậu trên bàn tay, Diệp tổ đem Diệp Văn đặt ở trên vai của mình, không hề nói gì, kế tục hướng về cái kế tiếp hung thú chạy đi.

Diệp tổ bả vai vô cùng rộng rãi, ở phía trên chạy bộ cũng không thành vấn đề, Diệp Văn thật chặt ôm Diệp tổ một sợi tóc, để ngừa mình tuột xuống.

Đứng ở trên vai người khổng lồ di động, cảm giác thật kỳ diệu, mỗi một bước, đều sẽ phát ra trầm trọng nổ vang, mỗi một lần dừng lại, liền đứng một cái hung thú diệt vong.

Đột nhiên, một cái bóng người từ trong vết nứt lao ra, cũng là một vị người khổng lồ, thế nhưng tướng mạo tức là xấu xí, trên đầu không có bộ lông, bộ da toàn thân hiện màu tím đen, tay nắm một thanh cự đao hướng về Diệp tổ mãnh phách mà đi.

"Đương ——" Diệp tổ cầm kiếm đỡ cái này một đao, sau đó khom lưng về phía trước bỗng nhiên vọt một cái, vươn tay trái ra bóp lấy người khổng lồ kia cái cổ, huy kiếm đem đầu lâu chém xuống.

Liên dạng này, Diệp Văn theo Diệp tổ bốn phía chinh phạt, thế nhưng cái này hung thú lại phảng phất vô cùng vô tận giống như vậy, không biết đi qua bao lâu, Diệp tổ toàn thân đều nhiễm phải dòng máu đỏ tươi, Diệp Văn bị một vết kim quang bảo vệ, nhưng là không có nhiễm máu tươi.

Như thế xung phong lâu như vậy, liền ngay cả Diệp tổ hô hấp đều trở nên trầm trọng lên.

Thế nhưng liền ngay cả ngăn ngại thở dốc đều không có, vừa mới bắt đầu là Diệp tổ bốn phía chinh chiến, hiện tại là hung thú chủ động tìm tới hấn.

Tám cái người khổng lồ, mười mấy con hung thú, giờ khắc này đem Diệp tổ bao quanh vây nhốt, Diệp tổ nâng kiếm đón một mặt xông lên, không có do dự chút nào, Diệp tổ toàn thân nhuộm hắc máu đỏ tươi, phảng phất một cái màu đỏ người khổng lồ.

"A ——" Diệp tổ rít gào, nhấc lên sức lực toàn thân đem nhào tới phía sau mình hung thú ném tới trên đất, sau đó mạnh mẽ một duệ, trực tiếp đem hung thú đầu lâu xé xuống, đầu bóng rơi trên mặt đất, lộ ra một đôi đồng sắc hoàn toàn khác nhau con mắt, mắt trái đỏ tươi, mắt phải là màu xanh thăm thẳm phảng phất bầu trời bình thường tinh khiết.

Diệp tổ bị một cái người khổng lồ cuốn lấy, sau đó mặt khác hung thú cùng người khổng lồ đều điên cuồng phóng tới Diệp tổ, Diệp tổ một kiếm chém rơi người khổng lồ đầu lâu, mặc dù cực lực Phản Công, nhưng vẫn bị một thanh trường đao ở trên người vẽ ra một vết thương.

"Thử á ——" Diệp tổ lần nữa chém đứt một cái người khổng lồ đầu lâu, lại bị một cái hung thú một sừng đâm vào bụng, Diệp tổ rên lên một tiếng, sau đó lòi này con một sừng, trực tiếp đem từ hung thú trên đầu rút ra, trở tay đem một sừng đâm vào hung thú trong ánh mắt, người sau kịch liệt đánh · súc mấy lần, ngã trên mặt đất không động dậy nữa.

"Oanh ——" Diệp tổ trên thân bốc lên cực nóng ngọn lửa màu đỏ, trong nháy mắt hướng bốn phía khuếch tán thiêu đốt mà đi, vậy công người khổng lồ cùng hung thú trực tiếp bị đốt thành tro bụi, Hỏa diễm cũng biến mất theo.

"Hô. . ." Diệp tổ chống trường kiếm quỳ một chân trên đất, thở dốc chốc lát, miễn cưỡng nhấc lên kiếm, lay động loáng một cái Địa hướng về biển rộng đi đến.

Rất cực đi tới cạnh biển, Diệp tổ tựa hồ liền nâng kiếm khí lực đều không có, Luân Hồi kiếm rơi xuống ở một bên, Diệp tổ hai chân mềm nhũn, ngã trên mặt đất, hấn dùng hai tay chống đỡ lấy mình miễn cưỡng trực lên trên người, đem trên bả vai Diệp Văn đưa đến trên bờ cát, nguyên bản bao phủ Diệp Văn hào quang màu vàng, giờ khắc này cũng biến thành sáng tối chập chờn lên.

"Ta bị Thần mâu trường phong ở mặt đất dưới, hôm nay tuy phá phong mà ra, nhưng đã là trọng thương thân, không đủ sức xoay chuyển đất trời, thẹn với hậu bối tử tôn. . ." Diệp tổ dùng thanh âm trầm thấp chậm rãi nói rằng.

"Diệp tổ, đây là, làm sao?"

"Thế giới tuyên quy tích, ta đã vô lực cải biến, hủy diệt chính là tất nhiên. . ." Diệp tổ ngồi dậy ngồi dưới đất, hai tay vùng vẫy, mấy đạo kim quang hội tụ, một cái lại một cái bọt biển vũ trụ xuất hiện ở cái kia diện kim quang sinh thành gương sáng bên trong.

"Đây là. . ." Diệp tổ hơi hơi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, "Hay là. . . Có thể trở thành một thế giới chân chính. . ."

"Thì ra là thế. . ." Diệp tổ tựa hồ rõ ràng cái gì, một bó kim quang đem Diệp Văn thác lên, chậm rãi đưa tới một cái nhìn rõ ràng nhất vũ trụ đi, "Đi thôi. . . Nơi đó đều sẽ là một cái an toàn vị trí. . ."

"Diệp tổ. . . Người đây?" Diệp Văn không nhịn được hỏi.

"Ta đem bảo vệ cái này đường nối. . . Cũng đem phong ấn. . ."

"Oanh ——" một trái cầu lửa thật lớn hướng về Diệp tổ đánh tới, Diệp tổ đưa tay ngưng tụ ra một mặt quang thuẫn, đem hóa cầu đỡ.

"Không còn nhiều thời gian, tức khắc đi tới!" Diệp tổ dùng cấp bách Địa ngữ khí nói rằng, sau đó kim quang lại càng tăng lên mấy phần, dẫn dắt Diệp Văn tiến vào cái kia rõ ràng nhất trong vũ trụ.

Tại thời khắc cuối cùng, Diệp Văn nhìn thấy Diệp tổ nâng kiếm phóng tới một cái toàn thân thiêu đốt lửa người khổng lồ. . .

Ngoài cửa sổ chim sơn ca lú ra lú rú Địa kêu to, nhảy nhót, Thái Dương chậm rãi tung xuống, gió nhẹ thổi vào gian phòng, phát qua Diệp Văn khuôn mặt, lại nghênh đón một cái yên tĩnh buổi sáng.

Diệp Văn xuyên mặc quần áo đi ra phòng ngủ, nhìn thấy Thủy Trĩ Thi chính đang trong phòng bếp bận rộn.

Vừa nãy. . . Đó là mộng sao? Diệp Văn xoa xoa huyệt Thái dương, gần nhất làm sao đều là làm loại này giấc mơ kỳ quái. . .

Mà lại trong mộng thời điểm căn bản không biết mình là đang nằm mơ, nháo được bản thân còn tưởng rằng là thật sự đâu, lại nói, cuối cùng còn giống như thoáng có một chút bị Diệp tổ cảm động đây.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Máy bay thất liên

"Phía dưới bá báo một cái tin tức trọng yếu, ngày mừng 2 tháng 4 từ Nhật Bản Đại Bản bay đi Trung Quốc Hương Cảng ghi lại 299 tên hành khách chuyến bay xưng là JL6910 Boeing 777 phi cơ chở hành khách cùng quân chế trung tâm mất đi liên hệ, nên máy bay ứng với năm 2005 ngày mừng 2 tháng 4 17:30 phân đến Trung Quốc Hương Cảng, hiện nay tạm không ký cụ thể tin tức, nhật hàng đã khởi động cứu viện cùng liên lạc cơ chế tìm kiếm nên máy bay."

"Đại tiểu thư. . . Lão gia cùng thái thái bọn hấn lúc nào về Trung Quốc?"

"Không biết a. . . Nói là gần nhất chứ? Làm sao?"

Thủy Trĩ Thi chỉ chỉ trong ti vi tin tức, Diệp Văn đột nhiên hiểu được, "Ngươi là sợ bọn hấn ngồi cũng là cái này một tốp chuyến bay sao?"

"Ừm." Thủy Trĩ Thi gật gật đầu.

Thái Âm ôm Nãi Đường, nghiêng đầu mà nhìn Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

"Này? Lưu bá bá sao?"

"Hừm, là ta, cái kia. . . Ba ba mẹ mẹ cười chính là cái gì chuyến bay?"

Đầu bên kia điện thoại Lưu quân gia nói: "Từ Đại Bản bay đi Hương Cảng chuyến bay, thật giống là buổi chiều đến."

Diệp Văn trong lòng hồi hộp một tiếng, không nghĩ tới chuyện như vậy mà thật sự phát sinh ở bên cạnh chính mình, mặc dù Diệp phụ cùng Diệp mẫu không phải là mình "Tự mình" cha mẹ, mặc dù bọn hấn cũng rất bận, thế nhưng đối với mình là rất tốt, cũng rất quan tâm mình, người dù sao cũng là có cảm tình động vật, ở chung lâu như vậy, coi như không có coi bọn họ là tự mình cha mẹ chờ đợi, cũng là coi như mình rất thân người thân.

"Lưu bá bá. . . Ngươi nhìn dưới mới nhất tin tức, phi cơ chở hành khách thất liên." Diệp Văn nói rằng, sau đó ngòm rồi điện thoại, có một có loại cảm giác không thật.

"Từ Nhật Bản Đại Bản bay đi Trung Quốc Hương Cảng chuyến bay một ngày chỉ có một tốp, ngày mừng 2 tháng 4 cái này ban JL6910 chuyến bay bên trong tổng cộng có 299 tên hành khách, trong đó tổng cộng có 249 tên Trung Quốc hành khách, hiện nay máy bay tạm thời tung tích không rõ, ta đài trú nhật ký giả đều sẽ đối với chuyện này kiện tiến hành theo dõi đưa tin."

Phi cơ chở hành khách thất liên? Chuyện như vậy đối với Thu Dịch tới nói tựa hồ là cách mình rất xa sự tình, thừa đi máy bay tại Thu Dịch trong lòng vẫn luôn là người có tiền chuyên môn, thế nhưng lần này lại hoàn toàn khác nhau, bởi vì Thu Dịch cha mẹ. . . Cũng thừa đi máy bay đi tới Nhật Bản.

Ngay khi đi lên buổi trưa cha mẹ còn gọi điện thoại cho hắn, nói là ngày hôm nay sẽ trở lại, còn nói vì chính mình dẫn theo thần bí lễ vật. . .

Thu Dịch nguyên bản còn hi vọng cha mẹ ngồi không phải cái này ban chuyển bay, thế nhưng tin tức bên trong một ngày chỉ có một tốp chuyển bay lại đánh vỡ hắn ảo tưởng, trước đây vẫn cho là thất liên liền đứng trụ cơ Thu Dịch giờ khắc này phi thường hi vọng, thất liên liền đứng đơn giản thất liên, một lúc lại sẽ cùng quần chế trung tâm một lần nữa liên lạc với. . .

Thu Dịch trong lòng có chút mê man, tâm cũng huyền ở giữa không trung, nếu như máy bay thật sự rơi tan. . . Mình lại nên làm gì? Ngày đó buổi tối, Thu Dịch mất ngủ, hắn cảm giác cả người đều ngơ ngác, phản ứng cũng biến thành vô cùng trì độn, tâm lơ lửng giữa trời, trong đầu không ngừng mà nghĩ chuyện này, không ngừng mà cầu khẩn cha mẹ có thể bình an.

Ngày đó, Diệp Văn cùng Thu Dịch tinh thần tình hình cũng không quá bình thường, trong đó Thu Dịch nhất là hoảng hốt, phảng phất linh hồn đều không ở thể xác bên trong, mà Diệp Văn chỉ là có chút nôn nóng cùng lo lắng, trong lòng cũng không ngừng cầu khẩn Diệp phụ Diệp mẫu có thể bình an vô sự.

Bởi vì hai người tinh thần tình hình cũng không quá được, cho nên đều có hay không chú ý tới đối phương dị thường.

Rõ ràng một ngày, Thu Dịch đều là tại dày vò bên trong vượt qua, loại này dày vò cảm giác so với Diệp Văn làm cho cảm giác được dày vò còn muốn càng nặng một số, dù sao sinh hoạt mười mấy năm tự mình cha mẹ, cùng Diệp Văn cái này sinh hoạt một năm không tới cha mẹ so với, làm cho biểu hiện ra tình cảm cũng là có điều khác biệt.

Diệp Văn hiện tại cảm giác đại khái liền đứng muốn bạn thân mất tích, mà mình thập phần lo lắng mà thôi.

Mà Thu Dịch thì là bàng hoàng mê man, không chỉ có là lo lắng, còn có bất an, còn có đối đãi tương lai sợ hãi. . .

Lần này buổi chiều tin tức, Thu Dịch so với bất kỳ lần nào đều đúng giờ, thế nhưng tin tức bên trong nhưng không có lại bá báo có quan hệ JL6910 chuyến bay sự kiện, Thu Dịch lại một lần nữa mất ngủ, tại sau nửa đêm thời điểm, mới bởi vì thân thể thực sự phi thường mệt mỏi, mới miễn cưỡng ngủ, thế nhưng giấc ngủ chất lượng cũng là phi thường kém, mà lại ngủ bất quá ba tiếng liền lại tỉnh lại, lúc này, bầu trời mới tờ mờ sáng.

Như thế lại qua ba ngày, Thu Dịch tâm càng ngày càng trầm trọng, hi vọng tựa hồ cũng càng ngày càng xa vời.

Rất cực tại ngày thứ năm thời điểm, tin tức bá báo JL6910 mới nhất tình hình.

"Ở trung quốc Đông Hải hải vực phát hiện nghi là JL6910 chuyến bay phi cơ chở hành khách hải cốt, hiện nay chính đang thâm nhập trong vòng điều tra."

Ngày 10 tháng 4, Nhật Bản hàng không chính thức tuyên bố từ Đại Bản bay đi Hương Cảng JL6910 chuyến bay rơi tan với Trung Quốc Đông Hải, đồng thời liệt ra phi cơ chở hành khách hành khách danh sách.

"Nhật · bản công ty hàng không đã xác nhận JL6910 chuyến bay máy bay rơi tan, tất cả mọi người không còn sống có thể, đã làm người chết gia thuộc chuẩn bị tiền bồi thường."

Lúc trước còn bàng hoàng bất an Thu Dịch, đang nhìn đến quy tắc này đưa tin sau khi, trái lại bình tĩnh lại, vào thời khắc ấy, Thu Dịch phảng phất trong nháy mắt liền thành thực, hắn yên lặng mà ngồi ở trên giường, suy nghĩ sau này sinh hoạt, thế giả đã rồi, lại đi bị thương đã không có ý nghĩa, nếu như mình có thể thật tốt kế tục sinh hoạt, cha mẹ dưới cửu tuyền cũng sẽ vui mừng đi.

. . .

"Này, Trịnh lão sư sao, ân, ta là Diệp Văn, xin nghỉ. . . Tham gia lễ tang, ân, đúng, máy bay rủi ro, ta cùng Thủy Trí Thi đều muốn tham gia."

". . . Cha mẹ người cũng máy bay rủi ro?"

"Còn có ai cha mẹ cũng máy bay rủi ro sao?"

"Thu Dịch. . . Không muốn quá thương tâm, Diệp Văn. . . Ân, người già ta phê chuẩn, tạm thời liền cho người mời cái mười ngày kỳ nghỉ chứ?"

"Ừm. . ." Diệp Văn hồn vía lên mây Địa ngẫm rồi điện thoại, khi biết Diệp phụ cùng Diệp mẫu tử vong tin tức thời điểm, Diệp Văn vẫn không có dạng này bị thương, mà giờ khắc này nâng lại cảm thấy tâm tựa hồ cũng muốn tan vỡ, cha mẹ bọn hắn. . . Vậy mà cười cái này đồng nhất thứ chuyển bay sao?

Diệp Văn cảm thấy tất cả những thứ này đều là mình sai, nếu như nếu không phải là mình, liền không hội xảy ra chuyện như vậy. . .

Nước mắt, không ngừng được Địa từ viền mắt bên trong chảy ra, lướt qua gương mặt, rơi vào trên giường làm ướt lầy chần mền.

Diệp Văn nỗ lực muốn ngừng lại, thế nhưng càng không muốn khóc, nước mắt lại càng là không ngừng được mà tuôn ra, nỗ lực ức chế tiếng khóc cũng đã biến thành nức nở.

Thủy Trĩ Thi đứng ở một bên, không biết nên thế nào an ủi Diệp Văn.

Hay là, khóc lên liền đúng tốt nhất phóng thích chứ? Thủy Trĩ Thi ở trong lòng lặng lẽ nghĩ nói.

...

Thu Dịch tại thân thích dưới sự giúp đỡ, lĩnh tiền bồi thường, ở phi cơ rủi ro trước đó Diệp Văn cha mẹ liền có bảo bảo hiểm lý bồi, cho nên tính cả công ty hàng không tiền bồi thường cùng công ty bảo hiểm tiền bồi thường, tổng cộng 126 vạn nguyên nhân dân tệ, Thu Dịch cũng coi như là trong nháy mắt đã biến thành người có tiền, tất cả tiền đều đặt ở Thu Dịch thẻ ngân hàng bên trong, Thu Dịch gia thân thích cũng không có lấy người giám hộ thân phận đem Thu Dịch cha mẹ tiền bồi thường để vào mình Tập bên trong, hết thấy đều giao từ Thu Dịch mình chi phối.

Tại thành thị nhỏ công mộ bên trong, Thu Dịch thân thích chủ động bỏ vốn làm cha mẹ hắn mua một khối nho nhỏ nghĩa địa, lúc này một đám đông người chính vây quanh khối này bia mộ, hoá vàng mã, dâng hương.

"Tiểu Dịch a. . . Mặc dù cha mẹ người gặp nạn, thế nhưng chính người ngàn vạn phải kiên cường, không muốn làm thương tổn chuyện của chính mình, tin tưởng cha mẹ người cũng hi vọng người có thể sống rất tốt."

"Ta biết." Thu Dịch gật đầu, mặc dù hắn đã kinh biến đến mức kiên cường hơn nhiều, thế nhưng tại trước bia mộ, vẫn có chút ức chế không được Địa ngục ngàn.

"Nếu không chặt đến nhà ta đến tốt?"

Thu Dịch lắc đầu.

"Ừm. . . Cái kia một người chặt, phải cố gắng sinh hoạt, không muốn học cái xấu, trong thẻ tiền cũng không cần loạn hoa. . ." Cậu sờ lên Thu Dịch đầu, "Chúng ta mỗi tháng không ai về sau kiểm ra một khoản tiền đánh tới người trong thẻ, làm cuộc sống của người phí."

"Không cần. . . Ta một người là được rồi. . ."

"Không có chuyện gì, mỗi người ra một trăm, chuyện nhỏ mà thôi, cũng coi như là chúng ta đại cha mẹ người chăm sóc người đi." Thu Dịch Đại cô cô nói rằng.

"Ừm. . ." Dạng này quan tâm, dạng này lải nhải, giờ khắc này nhưng không có để Thu Dịch cảm thấy chút nào phiền chán, có một dòng nước ấm xông lên đầu, lại nghĩ đến cha mẹ đã từng mỗi ngày đối với mình dạng này lải nhải, cái kia viên kiên cường tâm cũng rốt cục không chịu nổi, từng viên lớn nước mắt châu lặn xuống dưới đèn, Thu Dịch quỳ trên mặt đất, "Ba ba. . . Mẹ mẹ. . . Ta, ta biết. . . Thật tốt, sống. . . Sống sót. . . Hi vọng, các người, tại ở thiên quốc. . . Có thể qua hạnh phúc. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thẻ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Hậu sự

Diệp phụ làm Diệp gia Tộc trưởng, lễ tang tự nhiên là tương đương long trọng, an táng địa điểm tự nhiên là Diệp gia thôn phụ cận một cái chuyên môn tu sửa làm tốt người nhà họ Diệp chôn cất nghĩa trang bên trong, tại nghĩa trang phía sau cùng, là xưa nay Tộc trưởng chôn cất địa phương, bởi vì Diệp phụ đến nay chưa tìm được hài cốt, cho nên trong quan tài thả chỉ là một số hán thiếp thân y vật cùng đồ dùng, là một cái Y Quan trùng.

Trên đường đi nhạc buồn cùng pháo không ngừng, tiễn đưa người cũng nhiều vô cùng, Tộc trưởng chết rồi, đây chính là chuyện rất trọng yếu, mỗi một cái Diệp gia thôn gia đình đều phải ra ít nhất một cái đại biểu tham gia lần này lễ tang.

Một đường tiễn đưa, cuối cùng đem Diệp phụ cùng Diệp mẫu cùng chôn cất, không ít người đều gào khóc khóc rống lên, còn là thật khóc hay là giả khóc, Diệp Văn không biết được, nàng chỉ là muốn đến cha mẹ chính mình (chỉ Thu Dịch cha mẹ), liền dạng này tạ thế, khi còn sống lải nhải còn quan tâm còn rõ ràng trước mắt, bây giờ nghĩ lại, liền ngay cả cha mẹ răn dạy đều là như vậy ám áp... Nhưng mà hết thấy đều đã đi qua, người chết không có thể sống lại... Trừ phi thời gian nghịch lưu hoặc là nói đây thật sự là một giấc mơ thế giới.

"Quả nhiên... Cũng không phải là mộng một, hoặc là nói, cái này đã là một cái thế giới chân chính sao?" Diệp Văn có nghĩ đến Biểu Thu, tựa hồ chứng minh thế giới này cũng không phải thế giới cũ, thế nhưng tại cùng Biểu Thu đối thoại thời điểm, vừa đi lên người lại không hề có cảm giác, Diệp Văn thậm

chỉ không có thể xác định vậy rốt cuộc là không phải ảo giác của chính mình, cái gọi là đối thoại hay là chỉ bắt quá là trong đầu của chính mình phán đoán mà thôi.

Chẳng lẽ mình đạt được bệnh tâm thần? Hết thấy tất cả bắt quá là ảo giác mà thôi sao? Làm con trai thân phận ký ức cũng chỉ là một giấc mộng? Thế nhưng nếu như là một giấc mộng, tại sao mình hội nhớ tới nhiều như vậy rõ ràng chi tiết nhỏ... ?

Diệp Văn nỗ lực muốn từ con trai thời điểm ký ức chứng minh cái kia đoạn sinh hoạt cũng là chân thực tồn tại, nhưng lại cảm thấy cái kia đoạn ký ức vậy mà trở nên hơi bắt đầu mơ hồ, thật giống đưa tay là có thể chạm tới, nhưng lại nhìn không rõ ràng, đại thể ký ức rất rõ ràng, thế nhưng một số chuyện cụ thể nhưng thật giống như không cách nào hồi tưởng lại.

Lẽ nào thật sự chỉ là một giấc mộng? Nhưng là nếu như chỉ là một giấc mộng mình lại làm sao biết đi Thu Dịch gia phương hướng đây? Vẫn là nói mình đã từng đi qua Thu Dịch gia?

Còn có rất nhiều thứ khác, tựa hồ cũng tại chứng thực cái kia cũng không phải một giấc mộng, chỉ là ký ức khi theo thời gian trôi qua mà phai màu, hay là tiếp qua mấy năm, mình thật sự sẽ đem làm con trai lúc ký ức lãng quên đi.

Diệp Văn liền dạng này ngơ ngác mà đứng ở phần mộ trước đó, nước mắt trên mặt còn chưa lặn, hai mắt vô thần, ánh mắt đờ đẫn, cũng như là khóc choáng váng như thế.

"Ai... Người đầu bạc tiền người đầu xanh a..." Diệp Văn gia gia thở dài một hơi, Diệp Văn bà nội giờ khắc này từ lâu khóc lão lệ tung hoành.

"Tiểu Văn nha..." Diệp Văn gia gia đưa tay đặt ở Diệp Văn trên bả vai, "Không muốn quá thương tâm... Về sau con đường, cần phải dựa vào chính mình tiếp tục đi đây."

Diệp Văn một cái gạt mình phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn hướng về bên cạnh chính mình, mặc dù có chút xa lạ, bắt quá Diệp Văn vẫn là nhớ tới hẳn là chính hân một thân thể gia gia.

"Cho, xoa một chút mặt đi." Gia gia từ trong túi tiền móc ra một bao khăn giấy, đưa cho khóc nước mắt như mưa Diệp Văn.

Diệp Văn hơi có chút lúng túng tiếp nhận khăn tay, bởi vì vừa nãy nàng cũng không phải vì Diệp phụ Diệp mẫu mà khóc, nàng là vì chính mình tự mình (Thu Dịch) cha mẹ mà bi thương.

Vừa nghĩ tới cha mẹ chính mình, Diệp Văn nước mắt lập tức lại không ngừng được Địa ào ào Địa chảy xuống, bắt quá này cũng cũng chứng thực mình cái kia đoạn ký ức cũng không phải là mộng, có chân thực tình cảm, làm sao có thể là mộng?

"Ai ——" Diệp Văn gia gia thở dài, lại không nói gì nữa.

Sau đó tại linh đường bên trong làm Diệp phụ cùng Diệp mẫu giữ đạo hiếu sau ba ngày, liền muốn chính thức tổ chức tranh cử tân một đời Tộc trưởng, Diệp Văn là con gái lại vị thành niên, tự nhiên không cách nào đón thêm mặc cho vị trí tộc trưởng, cho nên vị trí này liền muốn ở tại hân danh vọng cao người trong lựa chọn một cái đi ra.

Đồng thời, đây cũng là một lần quyền lực dời đi, cho dù thân là trưởng thôn Diệp Văn gia gia đối với cái này cũng vô lực ngăn cản, có mấy cái đối đãi Tộc trưởng vị trí rình rất lâu người giờ khắc này cũng đã không kiềm chế nổi, tại người nhà họ Diệp bên trong bắt đầu vì chính mình tạo thế.

Đối với chuyện như vậy, Diệp Văn hào không hứng thú, thiên kim đại tiểu thư thân phận này đối với Diệp Văn tới nói cũng hào không sức hấp dẫn.

Cuối cùng là Diệp Văn đại bá lên làm tân một đời Tộc trưởng, đồng thời cũng tiếp quản Diệp phụ công ty.

Để cho Diệp Văn chỉ có Diệp phụ cùng Diệp mẫu cá nhân đi sản cùng khách sạn tiền bồi thường, còn có hai tòa nhà nhà, một tòa nhà là trong thành thị, một tòa nhà cạnh biển biệt thự, những này mới nhậm chức Tộc trưởng đều không nhúc nhích, để cho Diệp Văn, đồng thời cũng biểu thị hội mỗi tháng cho Diệp Văn sinh hoạt phí thể Diệp phụ chăm sóc mình, mặc kệ trong lòng hẳn là nghĩ như thế nào, tối thiểu mặt ngoài công tác làm rất đúng chỗ, đương nhiên, đối đãi trước đó Nhâm tổ trưởng con gái tốt một chút, cũng là có thể vì chính mình kiếm lời điểm danh vọng sự tình.

Biệt thự trong người hầu gái cũng từng người rời đi, Diệp Văn từ trong thẻ lấy ra một số tiền phân phát cho bọn hân, tiểu người hầu gái môn đối với nơi này còn có chút lưu luyến, dù sao, đây cũng là một hạng rất tốt công tác, mà lại Diệp phụ Diệp mẫu làm người kỳ thực cũng rất tốt đẹp.

"Luu bá, lạp đi, mấy ngày nay... Khổ cực các người." Diệp Văn nói.

Những này giao tiếp công tác, cùng tiền bồi thường, di sản thu dọn đều là hai người này hoàn thành, Diệp Văn đến bây giờ mới biết hai người này vậy mà là vợ chồng, giờ khắc này phải đi, tự nhiên là hai người cùng đi.

"Không khổ cực... Đại tiểu thư..."

"Không cần lại gọi ta Đại tiểu thư." Diệp Văn ngắt lời nói.

"Tại trong lòng của chúng ta người mãi mãi cũng là cái kia đáng yêu Đại tiểu thư." Luu quán gia cười cười nói, "Mình một người muốn khoái khoái lạp lạp thật tốt sinh hoạt, nếu không chặt đến nhà ta đến đây đi?"

"Không cần..." Diệp Văn lắc đầu nói.

"Hừm, vậy cũng tốt, nếu như có khó khăn liền đánh đũa điện thoại cho chúng ta đi."

"Ừm." Diệp Văn gật đầu.

Diệp Văn nhìn theo Lưu quán gia cùng hầu gái trưởng đi xa, nhìn lên bầu trời bên trong mây lửa, hỏi: "Tiểu Thi, người đây?"

"Ta đương nhiên là muốn cùng tiểu thư ở cùng một chỗ á!" Thủy Trĩ Thi kiên định nói.

"Vậy chúng ta trở về đi thôi..." Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi ngồi lên rồi biệt thự trong cuối cùng một chiếc xe, lái xe chính là mới vừa học được hộ chiếu không lâu Thủy Trĩ Thi.

Biệt thự tại ánh tà dương dưới dần dần mờ hồ... Đi xa...

Nơi này, mình còn có thể lại trở về sao? Diệp Văn có chút hoang mang.

Sau đó Thủy Trĩ Thi công việc đuổi học thủ tục, tại phụ cận tìm một cái tiệm bánh gato công tác.

"Tiền còn có rất nhiều a, tại sao phải đuổi học?" Diệp Văn hỏi.

"Nhiều hơn nữa cũng có hoa cho tới khi nào xong nha, mà lại ta vốn là chỉ là đến trường vì cùng người mà, bây giờ tìm một công việc tốt nhất ban, nói thế nào cũng có thể kiếm lời điểm tiền cơm trở về chứ?"

"Vậy ta..."

"Văn Văn nhưng không giống chứ, vẫn là kẻ tọc đến trường đi!"

"Ừm..."

Thái Âm nhón chân lên sờ lên Diệp Văn đầu, sau đó thân mật vuốt vuốt Diệp Văn phía sau lưng, giống con mèo nhỏ như thế.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thế Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Sinh tồn bước thứ nhất

Ngắn gọn thời gian một tháng, Thu Dịch cha mẹ tạ thế sự tình từ lâu đẹp loạn, những bằng hữu thân thích kia cũng kể tục cuộc sống của chính mình, không có ai lại vì việc này nhớ mãi không quên, mà đối với tin tức giới tới nói, cái này máy bay truy cơ sự kiện đã là đi qua thức, đương nhiên sẽ không lại nhiều lần nhắc lên, hay là tại hàng năm kỷ sự bên trong hội viết đến: "Năm 2005 tháng 4, nhật hàng JL6910 rui ro, hành khách không một người còn sống", chỉ đến thế mà thôi.

Thế nhưng đối với Thu Dịch tới nói, chuyện này phảng phất chỉ là tại ngày hôm qua vừa mới phát sinh, có thật giống đã qua mấy năm, vô luận trong lòng hẳn là thế nào hoài niệm cùng bi thương, thế nhưng theo người khác, Thu Dịch cũng cùng trước đây cũng không hề có sự khác biệt, vẫn như cũ như vậy nói giỡn, vẫn như cũ đi học tại hảo hảo nghe giảng bài. .

Thế nhưng Diệp Văn lại không cho là Thu Dịch cùng trước đó không có thay đổi, làm hẳn ngồi cùng bàn, lại hoặc là đã từng hẳn, Diệp Văn đối với Thu Dịch mỗi một điểm biến hóa đều là cực kỳ miễn cảm.

Thu Dịch trở nên ôn trọng hơn thành thực, mà lại Diệp Văn không phải không thừa nhận, hiện tại Thu Dịch, so với mình còn cứng hơn mạnh, mà mình, nhưng thật giống như trở nên yếu đuối hơn nhiều.

Nhất làm cho Diệp Văn trước tiên nhận ra được Thu Dịch khác biệt một điểm là —— Thu Dịch quan tâm năng số lần biến thiếu, mỗi ngày không tái hội thường xuyên nhìn chăm chăm năng chờ ra.

Cái này khiến Diệp Văn trong lòng có chút hơi thất lạc, ân. . . Chẳng lẽ là thiếu nữ tâm thụ thương sao?

Bất quá Diệp Văn khẳng định là sẽ không thừa nhận.

Mặc dù Thu Dịch không lại như vậy quan tâm Diệp Văn, thế nhưng Diệp Văn vẫn như cũ có thể cảm giác được hân đối đãi tình cảm của chính mình tựa hồ không có yếu bớt, trái lại trở nên càng thêm mãnh liệt cùng chân thành.

Đây là tình cảm kỳ thác sao? Thu Dịch mình cũng không biết, mặc dù hân không lại đều là nhìn chăm chăm Diệp Văn nhìn, thế nhưng trong lòng cũng của hân là có vị trí của nàng, mặc dù cha mẹ tạ thế sự tình vẫn như cũ quanh quẩn tại trong lòng hân, thế nhưng tình cờ một người dờ ra thời điểm, trong đầu vẫn là hội hiện ra Diệp Văn âm dung tiếu mạo.

Hay là một loại tâm linh kỳ thác chứ?

Mặc dù trong thẻ chứa hơn một triệu, bất quá Thu Dịch lại không dự định miệng ăn núi lở, ngày hôm nay vừa vặn là thứ sáu, hân dự định đi thành Đông tiểu thương phẩm thị trường bán sỉ một số tiểu thương phẩm, sau đó tại trong chợ đêm bày một sạp hàng, cũng coi như là một lần thử nghiệm đi, Thu Dịch cảm thấy có thể đem khoản tiền kia dùng để mở cửa tiệm làm ăn hay là không sai đâu tư.

Chuyện này Thu Dịch đã suy nghĩ hơn một tuần lễ, cuối cùng quyết định bày một cái quầy sách, bất quá sách thứ này có chút trọng, có thể không tiện lắm mang theo, đại khái cần một chiếc xe ba bánh chứ?

Sau khi về đến nhà, Thu Dịch liền đem túi sách ném ở một bên, từ giá sách bên trong móc ra một số mình thu gom tiểu thuyết đến, những này tiểu thuyết có chút là mua chính bản, có chút là loại kia hai mươi đồng tiền một quyển, cùng phổ thông tiểu thuyết như thế khoan, thế nhưng độ dày so với từ điển còn dày hơn, trang sách ố vàng đạo văn thư tịch, Thu Dịch định đem những này đều lựa đi ra, đã là thu gom tiểu thuyết, tự nhiên là rất yêu tha thiết đồ vật, mặc dù có chút không nở, bất quá Thu Dịch vẫn là quyết định lấy ra bán ra, đây là một lần nho nhỏ thử nghiệm.

Tại giá sách trên cao nhất, bày đặt Diệp Văn đào người, từ khi cha mẹ tạ thế sự kiện kia sau khi, Thu Dịch đều không có quan tâm qua cái này đào người, nguyên bản thường thường thanh lý đào trên thân thể người cũng dính đầy tro bụi.

Thu Dịch đem đào người nắm đi, cho dù mặt trên dính đầy tro bụi, cũng vẫn như cũ không thể che lấp đào người tinh xảo —— đương nhiên, Thu Dịch càng muốn cho rằng là Diệp Văn khuôn mặt đẹp không cách nào bị che lấp.

Tỉ mỉ dùng bút lông thanh lý xong đào người về sau, Thu Dịch đưa nó thả lại đến trong hộp, lại như một đoạn bị bảo tồn vẻ đẹp ký ức như thế.

Thu Dịch thu gom tiểu thuyết cũng không phải rất nhiều, đại khái hơn ba mươi bản, trong đó đạo văn siêu hậu loại kia có mười mấy bản, mặt khác có một ít đoản văn còn tiếp tiểu thuyết, liền đúng loại kia toàn tập chỉ có ba, năm bản loại kia, đại thể là dạng này, còn có mấy quyển là rải rác, không thành bộ.

Tất cả tiểu thuyết đều bị nhét vào trong nhà to lớn nhất trong rương hành lý, Thu Dịch chọn một khối đã rất cũ kỹ thăm lam quán via hè bố, liền chuẩn bị xuất phát.

Thu Dịch vừa liếc nhìn đã kinh biến đến mức trống rỗng giá sách, do dự một chút, cuối cùng vẫn là đem cái kia chứa Diệp Văn đào người cái hộp nhỏ ôm vào trong ngực.

"Tùng tùng tùng."

Thu Dịch kéo dài cửa phòng, nhìn thấy tỏ rõ vẻ thịt mỡ bao thuê bà đứng ở ngoài cửa.

"Tiểu Dịch a. . . Mặc dù cha mẹ người đã tạ thế, chúng ta đều rất thương tâm, bất quá hiện tại gần như là nên giao tiền thuê nhà chứ?"

Thu Dịch ngẩn người, ngẫu nhiên gật gật đầu, cũng là, cha mẹ tạ thế sau khi, tiền thuê nhà cũng nên mình nộp, hay là, hân là thuê một cái nhỏ hơn một chút nhà?

"Ai, người cũng biết, cuộc sống của chúng ta cũng không dễ chịu, liền đúng dựa vào tiền thuê nhà ăn cơm, nếu như thực sự không tiền, ta có thể dư dả mấy ngày, người xem một chút có hay không cái gì khác địa phương tốt chặt. . ."

Mặc dù thu tiền thuê nhà là một cái chuyện hợp tình hợp lý, thế nhưng Thu Dịch đối đãi bao thuê bà lại vẫn có chút không xóa, sinh hoạt không dễ chịu? Vài building đều là người, mỗi tháng tiền thuê nhà tiền đều tốt hơn vạn, cũng kêu không tốt qua? Bất quá câu nói như thế này Thu Dịch là không thể có thể nói ra, dù sao đơn thuần tới nói, đòi hỏi tiền thuê nhà, chuyện này cũng không có gì sai, thế nhưng loại này xích luo· lỏa lợi ích vì tiền phương thức nói chuyện để Thu Dịch cảm giác hết sức khó chịu.

"Trước tiên lại thuê một tháng đi." Thu Dịch không chỉ có trở nên thành thực, mà lại hiểu được nhấn nại, ân. . . Mặc dù trước đây hân liền hiểu lắm được nhấn nại.

"Được, tháng này tiền thuê nhà tính cả tiền điện nước 356 một trăm khối, đúng rồi, hợp đồng còn có nửa năm, nếu như chuẩn có lẽ, là phải có phí bồi thường vi phạm hợp đồng. . ." Bao thuê bà nói rằng.

Thu Dịch dù sao vẫn là tuổi trẻ, trên trán gân xanh hân lên, trên mặt cũng lộ ra có chút khó chịu biểu lộ, bất quá Thu Dịch vẫn như cũ không nói thêm gì, từ trong bao tiền móc ra năm trăm đồng tiền tiền mặt đưa cho bao thuê bà, người sau tiếp nhận tiền đếm đếm, sau đó lại biện phân biệt thật giả, lúc này mới nhét về trong túi tiền.

Thu Dịch đã tương đương thiếu kiên nhẫn, nhìn thấy bao thuê bà xoay người, trực tiếp liền đem môn đóng lại.

Hơn 300 một tháng tiền thuê nhà, tại lập tức thuê đến nhà tự nhiên cũng không tính là nhỏ, hai thất một thỉnh, còn từ mang nhà bếp phòng vệ sinh cùng sân thượng, cái phòng này tại lúc đó nhưng là cha mẹ cùng chủ nhà trọ nói chuyện nửa ngày mới quyết nghị giá cả, hơn nữa còn chỉ có thể một năm một năm thuê, tiền thuê nhà đúng là một tháng một tháng phó, chỉ bất quá nếu như trên đường không thuê, là muốn giao nộp phí bồi thường vì phạm hợp đồng.

Thu Dịch đứng ở cha mẹ gian phòng trước đó dờ ra, nơi này hết thấy đều duy trì bọn hắn lúc rời đi dáng vẻ, Thu Dịch không đành lòng phá hoại nơi này bất kỳ như thế vật phẩm, hắn hi vọng tất cả những thứ này đều duy trì nguyên dạng, thật giống như cha mẹ còn trên đời.

Thu Dịch thở dài một hơi, vừa này muốn chuyển cách nơi này ý nghĩ giờ khắc này bắt đầu dao động.

Trải qua như thế một cái khúc nhạc dạo ngắn, Thu Dịch vốn đang toán có chút tâm tình kích động trở nên bình tĩnh lại, tại xác nhận bao thuê bà đã trở lại gian phòng của mình về sau, hắn liền dạng này lôi kéo rương hành lý đi tới chung quanh đây chợ đêm một con đường chỗ, giờ khắc này là buổi chiều sáu giờ không tới, bày sạp than chủ môn vẫn không có đến đủ, thế nhưng cũng đã có rất nhiều người chiêm rọi mắt tốt nhất quây hàng.

Thu Dịch đối với nơi này tự nhiên là tương đương quen thuộc, cuối cùng lựa chọn một cái bình thường vị trí.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Bày sạp

Hai bên đều mỗi người có một cái quây hàng, chỉ ở cái này ở giữa lưu dưới một chỗ trống nhỏ, bất quá bày một cái quây sách đúng là đầy đủ.

Thu Dịch đem rương hành lý mở ra, đem thăm chiết khấu, sau đó phô bình trên đất, tiểu thuyết bị phân loại Địa bày lên, đạo văn sách ở một bên, chính bản tại một bên khác, thành bộ thì lại chồng lên nhau.

Cuối cùng Thu Dịch đem chứa Diệp Văn đảo người từ trong hộp lấy ra, đặt tại tiểu đèn bàn phía dưới.

"Hắn là mang theo ghế nhỏ đến. . ." Thu Dịch bày xong than sau khi mới phát hiện mình không có ngồi địa phương, không thể làm gì khác hơn là ngồi xồm ở quán nhỏ trước đó, nhìn bốn phía.

Vừa lúc ở Thu Dịch bên cạnh cái kia quây hàng liền có mua chồng chất plastic đắng, Thu Dịch vừa cảm thán, vừa bỏ tiền mua lại một tấm, đặt ở quán nhỏ đằng sau, mình ngồi nữa ở phía trên, ăn, thích ý hơn nhiều.

Theo sắc trời dần dần tối lại, màn đêm chân chính giáng lâm, một loạt bài đèn đường cũng theo giáng lâm buổi tối mở ra, cuồng chợ đêm người bắt đầu bắt đầu tăng lên, rất nhiều người đều thích ăn xong cơm sau khi đi dạo chợ đêm, nhìn có tiện nghỉ gì, vật mình muốn.

Có một hai người trẻ tuổi ngồi xồm ở Thu Dịch trước sạp, lật lên tiểu thuyết, để Thu Dịch trở nên kích động, vội vã giới thiệu lên, "Bên trái những này toàn bộ 15, bên phải những này một quyển tám khối, thành bộ nếu như mở ra mua, một quyển mười khối."

Bất quá cuối cùng người kia vẫn không có mua, đại khái là không nhìn thấy mình thích tiểu thuyết đi, Thu Dịch không có nhụt chí, dù sao đây chỉ là một lần thử nghiệm mà thôi, vô luận thế nào đều là thành công, nhân vì chính mình hội tích lũy đến một bút kinh nghiệm.

Lại có một ít người đến lật xem, sau đó rời đi, ước chừng đi qua hơn nửa canh giờ, Thu Dịch rốt cục nghênh đón cuộc làm ăn đầu tiên.

"Lão bản, cái này bản bao nhiêu tiền?" Một cái nhìn cùng Thu Dịch không chênh lệch nhiều tóc ngắn nữ hài nâng trong tay dày đặc đạo văn tiểu thuyết hỏi.

"15 khối một quyển." Thu Dịch nói.

"Nhiều mua mấy vốn có thể rẻ hơn chút sao?" Nữ hài liếc một chút trên trán tóc mái hỏi, tề nhĩ tóc ngắn theo gió nhẹ nhàng tung bay, nếu như không nói lời nào, Thu Dịch sợ rằng không nhận rõ đây là món chính hình thiếu niên vẫn là Loli hình thiếu nữ, cho dù mở miệng, cũng chỉ là trong thanh âm tính thiên cao hơn một chút, đang muốn mình phân rõ Thu Dịch vẫn là không quá chắc chắn, bất quá đây chỉ là đơn thuần hiếu kỳ mà thôi, Thu Dịch đương

nhiên sẽ không hỏi lên.

"Hừm, người muốn mua mấy quyển?" Thu Dịch hỏi.

Nữ hài ngồi chồm hổm trên mặt đất chọn một lúc, sau đó nâng lên đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu đi lên lộ ra suy nghĩ biểu lộ, sau đó chỉ vào sách nói: "Cái này bản, cái này bản, còn có cái này ba bản."

Hai bản là đạo văn hậu cùng từ điển như thể tiểu thuyết, mặt khác ba bản là thành bộ, một bộ không sai Ma huyễn tiểu thuyết.

"Tổng cộng gộp lại năm mươi khối đi." Thu Dịch tùy tiện Địa tập hợp một cái số nguyên.

"Không thể bớt thêm chút nữa sao? Sáu bản ba mươi khối tốt."

"Ừm . . . Đại cái này bản nguyên giới 15, tiểu nhân : nhỏ bé cái này bản nguyên giới tám nguyên, như vậy đi, tiểu nhân : nhỏ bé cái này bản coi như người năm khối tiền một quyển, ba bản 15 khối, đại cái này bản coi như người mười đồng tiền một quyển, hai bản hai mươi, tổng cộng ba mươi lăm, không thể thấp hơn a, đây là nhìn người ngày hôm nay là ta đệ nhất đơn chuyện làm ăn, mới cho người tiện nghi như vậy." Thu Dịch nói rằng, còn có một chút liên đúng bên cạnh không có những người khác tại chọn sách, cho nên giá cả thấp một chút không cần sợ người khác cũng phải như thế giới mua.

"Ừm." Thiếu nữ đối đãi cái giá này vẫn là thật hài lòng, từ trong túi tiền móc ra một tấm nhiều nếp nhăn năm mươi đồng tiền đưa cho Thu Dịch.

Tiền lẻ Thu Dịch tự nhiên là có chuẩn bị tốt, từ ví da bên trong tìm 15 khối cho nàng.

"Mô —— cái này bán không?" Thiếu nữ đem sách nhét vào mình mang theo trong túi, đột nhiên sáng mắt lên, chỉ vào đèn bàn dưới Diệp Văn đào người nói rằng.

"Cái này là hàng không bán." Thu Dịch sửng sốt một chút, cúi đầu nhìn một chút tại đèn bàn dưới đào người, cười cợt nói rằng.

". . . Thật là đẹp, cảm giác cùng thật sự như thế, nơi nào mua nha?"

"Cái này. . ." Thu Dịch cũng không thể nói là trong trường học đồng học nắm đi, không thể làm gì khác hơn là nói, "Hừm, tại quê nhà mua, cách nơi này rất xa."

"Được rồi. . ." Thiếu nữ có chút thất vọng, đang chuẩn bị xoay người rời đi, một cái đề tóc dài chừng hai mươi tuổi nữ hài từ phía sau lưng vỗ vỗ bờ vai của nàng.

"Tiểu Tình, tại mua cái gì đây?" Đây là tương đương giàu có từ tính ngự tỷ âm a.

"Mua sách đây." Thiếu nữ đáp, "Tư Tư tỷ có muốn hay không cũng mua mấy quyển trở về nhìn nha?"

"Ừm . . . Có gì đáng xem sách đây?" Cái kia bị kêu là Tư Tư tỷ ngự tỷ đi tới Thu Dịch quán nhỏ trước đó, Thu Dịch không nhìn được nhìn chăm chăm nàng hắc · tia nhìn nhiều mấy lần, thuận tiện ngắm vài lần cái kia bị kêu là tiểu Tình nữ hài bấp đuôi, một cái là hắc · tia một cái là loa · đủ, mỗi người mỗi về a, bất quá cái này gọi tiểu Tình con gái chân thật trắng. . .

"Ồ ——" nhìn qua ôn nhu ngự tỷ cầm lấy một quyển cũ nát đạo văn tiểu thuyết, "Tiểu bình truyền kỳ a."

"Hả? Làm sao?" Thiếu nữ nghi ngờ hỏi.

"Lần trước tại nhà sách nhìn một điểm, cái này bản thật giống là toàn bản." Ngự tỷ đem sách phiên đến cuối cùng, quả nhiên tại sách trang cuối cùng có một cái tiểu dấu móc, bên trong viết "Toàn sách xong" .

"Lão bản, bao nhiêu tiền một quyển?"

"15." Thu Dịch hơi có chút lúng túng nói, bởi vì vừa nãy quy ra tiền mua sách của mình người còn đứng ở một bên không đi đây.

"Vừa nãy bán cho ta không phải mười khối à?"

"Đó là người mua nhiều lắm." Thu Dịch giải thích, bất quá trên mặt còn hơi có chút lúng túng biểu lộ.

"Chúng ta là đồng thời mà, mười khối mười khối."

"Được rồi được rồi, nhìn lão bản hẳn là cũng không lớn, tiểu bản chuyện làm ăn nha." Ngự tỷ ôn nhu sờ lên thiếu nữ đầu, sau đó từ trong bao tiền móc ra 15 đồng tiền đưa cho Thu Dịch, "Ta mua."

"Ừ, cảm tạ cảm tạ, lần sau trở lại a." Thu Dịch vội hỏi.

"Hừm, hội tới xem một chút, bất quá người sách thật giống thái ít một chút nha."

"Lần sau hội càng nhiều." Thu Dịch nói.

Lần thứ nhất chuyện làm ăn xem như là khá là thành công. Thu Dịch nhìn theo hai người đi xa, biến mất ở chợ đêm bên trong.

Một tận tới đêm khuya mười giờ, Thu Dịch lại lẻ loi tán tán Địa bán 7, 8 bản, chuyện làm ăn cũng coi như có thể, một buổi tối thời gian kiếm lời hơn 100 đồng tiền, còn là thiệt thòi vẫn là kiếm lời, Thu Dịch không có để ý, bởi vì những này thu gom sách vở thân cũng chính là thả ở nơi đó sẽ không động mà, hiện tại bán tiền, cũng coi như là kiếm lời đi.

Thu Dịch cũng không phải lần đầu tiên trong túi tiền áng chừng chừng trăm đồng tiền, thế nhưng đây là lần thứ nhất mình kiếm được nhiều tiền như vậy, cuối cùng thu sạp thời điểm càng làm kiếm lời đến tiền đếm nhiều lần, tâm tình cũng là có chút nhỏ nhỏ kích động.

Ngày mai đi tiểu thương phẩm thị trường nhìn có cái gì tốt bán đồ vật bán si một điểm đến đây đi, hoặc là lại bán si một số tiểu thuyết cũng được, ă. . . Hay là còn muốn mua một chiếc second-hand xe ba bánh.

Thu Dịch vừa ở trong lòng tính toán, vừa thu sạp, những kia bày ra đến thư tịch một lần nữa bị thả lại đến trong rương hành lý, lần thứ nhất bày sạp thư nghiệm liền dạng này kết thúc.

Thu Dịch cũng thu hoạch không ít, tối thiểu, hẳn bước ra bước thứ nhất.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Diệp Văn đồng phục học sinh

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Thu Dịch liền ra ngoài ngồi xe đi tới tiểu thương phẩm thị trường, điểm tâm cũng là trên đường lung tung mua một điểm giải quyết.

Tiểu thương phẩm bán si trong thị trường đồ vật linh lang khắp nơi, các loại giá cả lợi ích thực tế tiểu thương phẩm đều có bán ra, không lâu lắm, Thu Dịch liền nhìn thấy mấy cái bán si đạo văn tiểu thuyết cửa hàng.

Đạo văn tiểu thuyết bán si giá cả là một quyền thập nguyên, trải qua Thu Dịch không ngừng trả giá sau khi rốt cục đem giá cả ép đến năm nguyên một quyền, đương nhiên, đây là muốn mua năm mươi vốn dĩ đi lên mới có thể bắt được giá cả.

Nhiều như vậy tiểu thuyết Thu Dịch tự nhiên là không chứa nổi mang không đi, may là bên cạnh liền có một cái đồ cũ thị trường, Thu Dịch lại chạy tới chuẩn bị mua một chiếc second-hand xe ba bánh.

Cuối cùng chọn lựa một chiếc tiểu khoản xe ba bánh, đằng sau xe đầu có chừng một thước vuông to nhỏ, bốn phía đều là dùng sắt lá vẩy nhót, sách thả ở bên trong sẽ không rơi ra đến, Thu Dịch tương đối hài lòng cái này thiết kế, cuối cùng bỏ ra năm mươi đồng tiền mua lại cái này lượng xe ba bánh.

Ròng rã năm mươi bản dày đặc đạo văn tiểu thuyết, trọng lượng cũng không nhẹ, cũng may xe ba bánh hoàn toàn bỏ được.

"Ồ, lão bản người còn bán sạch đĩa a." Thu Dịch sáng mắt lên, đi tới bày ra Quang đĩa hàng giá bên.

"Hừm, những này đĩa toàn bộ tám nguyên một tấm, đã cho người ưu đãi, không nói giới." Lão bản nói rằng.

"Mua trước cái hai mươi lăm tấm đi." Thu Dịch tùy ý chọn điểm Quang đĩa, liền để lão bản trang lên, vừa vận bán sách thuận tiện bán bán sạch đĩa.

"Tiểu huynh đệ, đến, đưa người vài tờ thứ tốt." Lão bản đem ba tấm dùng màu trắng bọc giấy trang Quang đĩa nhét vào Thu Dịch xe ba bánh bên trong. "Lần sau nhớ tới trở lại a."

"Hừm, vật gì tốt?"

"Người nhìn cũng biết rồi!"

Thu Dịch có chút hiếu kỳ Địa mở ra màu trắng đóng gói, ở bên trong còn có một tầng màu sắc rực rỡ giấy bọc, từ phía trên đồ án đến nhìn... Có vẻ như là... Hoàng · đĩa?

Thu Dịch lập tức đầu đầy mồ hôi, lại nhìn về phía lão bản, một mặt thần bí biểu lộ, dù sao cũng là nhân gia cho tặng phẩm, Thu Dịch cũng không tốt phát hạo ý của người khác, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Sau khi về đến nhà, Thu Dịch đem xe ba bánh tóa ở dưới lầu, sau đó mất công sức mà đem năm mươi quyển sách đều chuyển lên trên lầu.

"Thực sự là... Đủ nặng a..." Thu Dịch miệng lớn thở hổn hển, sau đó đem một bao tải to sách đều bỏ vào cổng, tay đều có chút run, run lập cập Địa từ trong túi tiền lấy ra chìa khóa mở cửa phòng ra.

Thu Dịch đem trong túi tiền vài tờ đặc thù đĩa video móc đi ra, do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn là không bỏ vào DVD Cơ bên trong "Quan sát", mà là nhét vào gầm giường.

Hai ngày nghỉ chuyện làm ăn tự nhiên là rất không tệ, liên tục hai ngày Thu Dịch đều sẽ xe ba bánh đặt tại đồng nhất cái quầy hàng, trên đất phô một tấm thảm, mặt trên thả sách cùng đĩa video, không bỏ xuống được liền đặt ở xe ba bánh bên trong, cung cấp người khác tự do chọn.

Vén vén chỉ là một cái hai ngày nghỉ, năm mươi quyển tiểu thuyết cũng đã bán đi một nửa, mỗi một quyển tiểu thuyết giá cả vẫn như cũ là 15 khối một quyển, bất kể là ai cũng là 15 khối một quyển, lần này Thu Dịch cần cái giá này không nói giới, mặc dù chuyện làm ăn ít một chút, thế nhưng kiếm được cũng không thiếu.

Hai ngày hạ xuống, tính cả đĩa video tiền, Thu Dịch tịnh kiếm lời hơn 200 khối.

Nhìn kiếm tiền cũng không phải rất khó nha! Thu Dịch tại thảnh thơi nói.

Một tháng tiền thuê nhà mới hơn 300, mình hai ngày liền kiếm lời hơn 200, tiền thuê nhà cũng không cần sầu. Trên thực tế Thu Dịch đã quên cái này tiền thuê nhà là cha mẹ cô kê mặt cả mới lấy xuống, nếu như dựa theo bình thường giá cả, nói thế nào cũng được muốn cái năm trăm đồng tiền.

Thu Dịch nhìn đồng hồ, đã 12 giờ, bởi vì làm ăn khá khảm, cho nên không nỡ lòng bỏ thu sạp, thế nhưng ngày mai còn muốn đến trường, lại muộn nhưng là không xong rồi, Thu Dịch nhìn chung quanh, cũng đã không có người nào, không ít than chủ cũng đều thu sạp về nhà.

"Này ~" đột nhiên có một cái đáng yêu thanh âm tại Thu Dịch vang lên bên tai, Thu Dịch quay đầu đi, hóa ra là cái kia gọi là tiểu Tinh nữ hài, bởi vì dài đến thật đáng yêu, mà lại chân rất đẹp (trọng điểm), cho nên cũng không có rất nhanh quên, trong đầu còn có một chút ấn tượng.

"Há? Lần này lại đến mua sách sao?"

"Hừm, ta là tới đổi sách nhìn ~" thiếu nữ nói, đem một quyển dày đặc đạo văn tiểu thuyết đưa tới Thu Dịch trước đó, "Đổi một quyển sách năm nguyên đúng không?"

"Ach há?" Thu Dịch ngăn người, lập tức phản ứng lại, quả thật có rất nhiều bán đạo văn tiểu thuyết lão bản là chống đỡ đổi sách, mặc kệ là không phải là mình bán đi chỉ cần là loại này chủng loại đạo văn tiểu thuyết, đều chống đỡ đổi sách, một lần năm nguyên, trên thực tế là một cái vô cùng tốt tuần hoàn kiếm tiền hình thức, thậm chí đến lúc sau bán đi sách hơn nhiều, cũng không cần như thế nào đi nữa nhập hàng, chỉ cần chờ người khác hoa năm nguyên tiền đổi một quyển sách nhìn là tốt rồi...

Mặc dù kiếm lời không nhiều, bất quá thành phẩm cũng có thể tiết kiệm không ít, còn dạng này phương thức kinh doanh đến cùng là tốt hay là không tốt, Thu Dịch trong lúc nhất thời là coi không ra, bất quá cô gái xinh đẹp trời sinh liền có một loại ưu thế, Thu Dịch vẫn không có cần thận suy nghĩ, liền gật đầu đồng ý.

Thế là thiếu nữ bỏ ra năm nguyên thay đổi một quyển tân sách nhìn, Thu Dịch nói "Lần sau trở lại a", nhìn theo nàng đi xa.

Mặc dù là nhìn lấy thiếu nữ bóng lưng, thế nhưng Thu Dịch trong đầu lại hiện ra Diệp Văn thân ảnh, sau đó hần cười khổ một cái, giống mình dạng này tiểu tử nghèo, Diệp Văn cha mẹ làm sao có thể hội để ý mình, liền xem như Diệp Văn đồng ý, bọn hắn cũng sẽ không đồng ý một cái không có bối cảnh thân phận còn là một không cha không mẹ người thành làm nữ nhi mình tượng phụ đi.

Tương lai con đường, còn xa lắm!

Mùa xuân khí trời đều là thiên biến, có lúc nhiệt được chỉ mặc một bộ quần áo, mà một hồi mưa xuân qua đi lại lạnh muốn trùm lên áo bông, mấy ngày nữa, khí trời lại càng nóng, một cơn mưa tiếp lấy một hồi, khí trời cũng càng ngày càng nóng, mát mẻ khí trời chỉ ở trời mưa cùng trời mưa về sau hơn nửa ngày rồi.

Thu Dịch ngày hôm qua về đến nhà rửa mặt thu dọn sau khi, nằm ở trên giường thời điểm đã là sắp tới hùng đông một điểm, sau đó lại ngủ năm tiếng rồi giường, cả người hỗn loạn, suýt chút nữa đem kem đánh răng cho đương bữa sáng thôn đến trong bụng.

Đến trường học sau khi, Thu Dịch sắp sửa giao bài tập trực tiếp lấy ra đặt tới một bên, thuận tiện tiểu tổ trưởng thu lấy, sau đó liền nằm nhàoai trên bàn bù lên giấc đến rồi.

Sáng sớm hôm nay ánh mặt trời vẫn là rất tốt, Thu Dịch cho rằng ngày hôm nay sẽ là khá là nhiệt một ngày, cho nên chỉ mặc vào (đầm qua) một cái đồng phục học sinh ngắn tay, còn không nghĩ tới tại sớm tự học thời điểm liền bắt đầu dưới lên mưa to, sắc trời cũng biến thành âm u, gió lạnh từ ngoài cửa sổ tiến vào phòng học, tiến vào Thu Dịch trong cổ, ổng tay bên trong, lạnh buốt, để Thu Dịch không nhìn được hơi run. Ngay cả như vậy, cũng đánh gãy không được hần buồn ngủ.

Diệp Văn nhìn một chút Thu Dịch, đứng dậy đem Thu Dịch bên cạnh mấy cửa sổ hộ đều đóng lại, nhìn thấy hán còn tại lạnh đến mức run, do dự một chút, đem chính mình đồng phục học sinh áo khoác cởi ra, khoác ở Thu Dịch trên thân, Diệp Văn bên trong còn mặc một bộ ống tay áo áo somi cùng bên trong · y, đóng lại cửa sổ sau khi ngược lại không sẽ quá lạnh, chỉ là làm xong những động tác này sau khi nàng mới phản ứng được.

Vừa nãy làm sao liền quý thần xui khiến Địa đem y phục của chính mình khoác tại Thu Dịch trên thân đây... Thế nhưng hiện tại lại không tốt lại cảm về, Diệp Văn có chút lúng túng, tốt đang không có người chú ý tới, thế là cũng là dạng này làm bộ như không có chuyện gì xảy ra mà xem ra sách giáo khoa, trên thực tế tâm tư lại không biết phiêu đi nơi nào, chính đang suy tư mình vừa nãy vì sao lại đột nhiên cho Thu Dịch phủ thêm áo khoác, là mẫu tính đuôi rồi sao? Văn là mình thật sự yêu thích hán? Đương nhiên Diệp Văn càng muốn tin tưởng mình là đối đãi đã từng mình chăm sóc mà thôi.

"Văn Văn, người đồng phục học sinh đây? Không lạnh nha?" Kim Tinh nghiêng đầu lại lấy đi Diệp Văn sách bài tập, nhìn thấy chỉ ăn mặc áo somi Diệp Văn, hỏi.

"A... Không, không lạnh." Diệp Văn kết kết lấp bắp nói, ánh mắt không nhìn được hướng về Thu Dịch liếc nhìn vài lần, hi vọng Kim Tinh không có chú ý tới.

Bất quá Diệp Văn lúc này ánh mắt đều là quá khứ Thu Dịch bên kia nhìn, coi như nguyên bản không chú ý tới, hiện tại cũng chú ý tới, Kim Tinh hiểu ý cười một tiếng, mím môi cười nói: "Ta biết á, nhà chúng ta tiểu Văn vẫn quan tâm người khác nha."

"Không, không nên nghĩ có thêm! Ta chỉ là... Nhìn hán thật giống rất lạnh, cho nên, cái kia, àn..." Diệp Văn càng muốn giải thích, lại càng giải thích không rõ ràng, cuối cùng còn đưa tới bát quái cuồng ma Lục Vũ.

"Làm sao làm sao?"

Diệp Văn thẳng thắn bụng mặt đỏ bừng đem đầu đừng hướng về phía một bên, thế nhưng ở trong mắt người khác cái này hoàn toàn liền đúng thẹn thùng biểu hiện a.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Đồng phục học sinh đi lên mùi thơm cơ thể

Vừa nãy còn giống như rất lạnh, àn... Không Phong? Còn rất ấm áp... Thu Dịch mơ mơ màng màng Địa nghĩ, nhưng không có tỉnh lại ý tứ, hán thật sự là thái buồn ngủ, tốt vào hôm nay trời mưa, cũng không phải dùng làm thao, cho nên Thu Dịch có thể thanh thần ổn định Địa nằm ở trong phòng học ngủ.

Vừa mới bắt đầu còn ngủ được mơ mơ màng màng, có thể nghe được chung quanh đồng học tiếng nói chuyện, nhưng lại nghe không rõ bọn hán đang nói cái gì, ngay khi như chỗ dựa vậy âm lún xuống vào cấp độ sâu trong giấc mộng, bốn phía thanh âm hoàn toàn không nghe thấy, đã triệt để mà lâm vào trong giấc mộng.

Đệ nhất tiết khóa là lớp số học, a Mao tính khí là nổi danh tốt, cho nên nhìn thấy Thu Dịch ngủ được trầm, cũng không có đi gọi tỉnh hán, lớp thứ hai là lịch sử khóa, rất nhiều người đều bắt trên bàn, tự nhiên cũng sẽ không nhiều Thu Dịch một cái, vẫn ngủ hai tiết khóa, Thu Dịch nhìn vẫn không có cái gì muốn tỉnh lại dấu hiệu.

Lúc này Thu Dịch đâu, làm một cái mình ngâm mình ở sữa bò bên trong mộng, mà lại dùng tất cả đều là thuần sữa bò, không chỉ có bồn tắm lớn bên trong toàn bộ rót đầy, ở bên cạnh còn có một đồng lớn không mở ra sữa bò hộp, cả người thật giống đều bị tràn ngập nãi hương nhấn chìm.

Nghe thuần sữa bò hương vị, thật giống có an thần tác dụng, cái này khiến Thu Dịch giấc ngủ càng trầm, cái này một ngủ, lại là một tiết khóa, tại Đệ Tứ tiết trên lớp một nửa thời điểm, mới bởi vì hai tay thực sự thái chua mới chậm rãi chuyển tỉnh.

Mộng cũng đang chậm chậm biến mất, trong mộng cảnh tượng đang chậm chậm phai màu, mà có chút thanh âm huyền ảo bắt đầu dần dần mà truyền vào trong tai, đây là một tiết lớp tự học, trong lớp âm ỉ, lại như là vô số chỉ ong mật tại ong ong gọi như thế, rốt cục triệt để mà đem Thu Dịch từ trong giấc mộng kéo ra ngoài.

Mặc dù từ trong mộng tỉnh lại, thế nhưng nòng nặc kia nãi hương nhưng không có tản đi, trái lại trở nên càng chân thực lên, Thu Dịch hơi nghi hoặc một chút Địa mở mắt ra, dùng sức mà ngửi một cái, quả thật có rất nồng nặc nãi hương tại mình chung quanh tràn ngập.

Là ai sữa bò đánh đồ sao? Thu Dịch nghi hoặc mà thầm nghĩ.

Không biết từ đâu cái trong khe hở gió lạnh thổi tới phát qua Thu Dịch khuôn mặt, lập tức để hấn lại tỉnh táo thêm một chút, giờ khắc này mới cảm giác được trên thân hơi khác thường, hơi quay đầu nhìn lại, phát hiện có một cái đồng phục học sinh khoác tại trên người chính mình.

Thu Dịch ký được bản thân thật giống không có xuyên đồng phục học sinh a, như vậy đây là người nào đồng phục học sinh đây? Hấn hơi nghiêng đầu, nhìn thấy uể oải Địa nằm nhoài trên bàn Diệp Văn, tùy ý chơi bút trong tay, thật giống rất tè nhật đáng vẽ.

Diệp Văn hiện tại chỉ ăn mặc áo sơ mi trắng, nhưng không có mặc vào đồng phục học sinh, chẳng lẽ nói...

Thu Dịch dùng sức ngửi một cái trên y phục hương vị, thật sự có một luồng nồng nặc nải hương, đồng phục học sinh cũng rất sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái... Chẳng lẽ là Diệp Văn đồng phục học sinh? Thu Dịch hơi hơi kinh ngạc, thế nhưng càng nhiều chính là thiết hi cùng tâm tình hưng phấn.

Nếu như bộ y phục này là Diệp Văn vì chính mình phủ thêm... Cái kia có phải hay không liền đại biểu nàng yêu thích ta? Thu Dịch ở trong lòng nghĩ, không khỏi mà tâm tư lại bay xa, từ Diệp Văn đối với mình có hảo cảm nào bù đến mình hướng về Diệp Văn biểu lộ đối phương tiếp nhận, sau đó mình kinh thương thành công bị cha mẹ nàng tán đồng...

Sau đó một cái mềm nhũn thanh âm lười biếng đem Thu Dịch kéo về thực tế: "Tỉnh rồi?"

Diệp Văn nằm nhoài trên bàn, liền hướng Thu Dịch, hỏi.

"A... Ân... !" Thu Dịch cuống quýt Địa đứng lên, đồng phục học sinh từ trên người hấn lướt xuống, hấn vội vã đưa tay đem sắp hoạt rơi xuống đất đồng phục học sinh ôm vào trước ngực, nhìn lại như là ôm quần áo khứu si · hấn như thế...

Bất quá thật sự có thật nồng nặc nải hương a, rất thuần loại kia hương vị.

Diệp Văn rũ xuống mí mắt nhìn lấy Thu Dịch giờ khắc này cực kỳ "Hèn mọn" hành vi, hỏi: "Này... Người đang làm gì thế..."

"Không, không có gì... Cái kia, ta nhìn đồng phục học sinh muốn rơi xuống đất, liền đem nó ôm lấy đến, ân... Cái kia, người đồng phục học sinh thật là hương a..." Lời vừa ra khỏi miệng, Thu Dịch hận không thể đánh mình hai lần, đằng sau cái kia nửa câu nói hoàn toàn liền đứng dư thừa nha! Nhất thời nhanh miệng làm sao liền nói ra được đây!

Quả nhiên, Diệp Văn dùng nhìn lấy si · hấn ánh mắt nhìn lấy Thu Dịch, lông mày khẽ nhíu, nhìn có chút có vẻ tức giận.

"Khục ừm! Cái kia... Là người cho ta mượn đồng phục học sinh a?" Thu Dịch đánh cái ha ha, mau mau nói sang chuyện khác.

"Ừm" Diệp Văn đáp, nhìn biểu lộ thật giống có chút không được tự nhiên.

"A, cái kia, cảm tạ!" Thu Dịch nói, liền chuẩn bị đem đồng phục học sinh trả lại Diệp Văn.

"Mồ... Người, người trước tiên ăn mặc đi..." Diệp Văn nghiêng đầu sang chỗ khác, hững hờ Địa nói rằng.

"A?" Thu Dịch kinh ngạc.

"Thiên như thể lạnh, người xuyên như thể điểm hội cảm lạnh."

"Nhưng là người vậy..."

"Ta không lạnh."

Thu Dịch nghi hoặc mà nhìn lấy Diệp Văn, nhưng đáng tiếc nàng chỉ để lại cho hấn một cái sau gáy.

"Cái gì không lạnh a? Người nhìn lỗ tai của người đều đông đỏ." Thu Dịch nói.

"Cái kia, cái kia không phải đông..."

"Đó là cái gì?"

"Ai nha, tóm lại liền đừng không lạnh!" Diệp Văn không nhịn được nói rằng.

"Ta không có chuyện gì, đúng là người phải cẩn thận đừng cảm lạnh." Thu Dịch nói, liền đem đồng phục học sinh khoác ở Diệp Văn trên thân.

"Keng keng keng ——" vừa lúc đó, tan học tiếng chuông reo lên, mấy cái đã sớm chuẩn bị nam sinh đã cầm bộ đồ ăn một cái bước xa lao ra.

"Để người xuyên sẽ mặc! Lấy ở đâu phí lời nhiều như vậy!" Diệp Văn đằng Địa một chút đứng lên, sau đó đem Thu Dịch khoác tại trên người mình đồng phục học sinh ném đến Thu Dịch trên mặt, tại đồng phục học sinh che lại hấn tầm mắt trước đó một sát na, Thu Dịch trong lúc hoảng hốt nhìn thấy một tấm đỏ bưng khuôn mặt nhỏ.

Đây là làm sao? Thu Dịch có chút không hiểu ra sao, đồng phục học sinh đi lên mùi sữa thơm để hấn bình tĩnh lại, mấy người đem đồng phục học sinh lấy

xuống thời điểm, trong phòng học từ lâu không có Diệp Văn thân ảnh.

Không rõ vì sao Thu Dịch đem đồng phục học sinh gấp kỹ, bỏ vào Diệp Văn trong ngăn kéo, nắm lấy bộ đồ ăn cũng lao đảo Địa hướng về căng tin đi đến.

Kim Tinh bung mâm ngồi vào Diệp Văn bên cạnh, lặng lẽ áp sát tới bám vào Diệp Văn bên tai nhỏ giọng hỏi: "Vừa nãy chuyện gì xảy ra nha?"

"Không... Không có gì." Diệp Văn cố gắng trấn định Địa nói rằng.

"Ừ? Các người đang nói chuyện gì đây!" Ngồi ở phía đối diện Lục Vũ bất mãn mà hét lên, "Tán gẫu bát quái vậy mà không mang tới ta!"

"Ai nha, không cái gì á, liền đứng vừa nãy tan học thời điểm Diệp Văn không phải đem đồng phục học sinh vung ra Thu Dịch trên mặt à?"

"Ồ nha... Cái kia a... Ta nghĩ nghĩ..." Thế là Lục Vũ phát huy ra năng lực siêu cường năng lực, cho dù đối đãi Diệp Văn cùng Thu Dịch đối thoại không có hết sức lưu ý, thế nhưng đại thể nói chuyện nội dung lại ghi vào trong lòng.

Vào lúc này liền đại thể Địa cho Kim Tinh nói một lần, kỳ thực cũng là rất chuyện đơn giản, liền đứng Diệp Văn ngạo kiều mà thôi... Ân, bắt quá vào lúc ấy cái từ này hồi đại khái vẫn không có ở trung quốc lưu hành đứng lên đi.

"Thực sự là không thẳng thắn nốt ~" Kim Tinh cười trộm nói.

"Liền đứng mà, yêu thích cứ việc nói thẳng á! Thực sự là không thẳng thắn nữa nha ~" Lục Vũ cười xấu xa nói.

"Ta mới không thích tên kia đây!"

"Chắc chắc chắc."

"Không thẳng thắn."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Đến cùng ai ngạo kiều

Sau khi com nước xong Diệp Văn hiếm thấy Địa không có lập tức trở về phòng học, mà là tại trên thao trường lại đầu một vòng, trên thực tế là không dám đối mặt Thu Dịch, ân, tại sao không dám mà, có chừng thẹn thùng cùng lúng túng hương vị ở bên trong đi.

Thế nhưng làm ngồi cùng bàn, chỉ muốn trả lại khóa, sớm muộn đều là phải chạm mặt, đợi được nghỉ trưa tiếng chuông reo lên, Diệp Văn cùng Thu Dịch mới chậm rì rì Địa đi vào trong phòng học đến, đứng ở cửa phòng học miệng, hai người liếc nhìn nhau, sau đó một người từ phía trước đi tới chỗ ngồi, một người từ phía sau đi về chỗ ngồi vị đi đến.

Ngồi vào chỗ ngồi sau khi, Diệp Văn cổ miệng nhỏ đem đầu phiết hướng về một bên, Thu Dịch nhìn Diệp Văn một chút, yên lặng mà đem đầu ngoặt về phía một bên khác, sau đó liền vẫn duy trì trạng thái này...

"Quản Bằng... Cửa sổ quan một điểm." Phong Vũ Lam trùng Quản Bằng nhỏ giọng Địa nói rằng.

"Ồ." Quản Bằng tùy ý đem bên cạnh mình cửa sổ đóng lại, sau đó tùy ý liếc mắt nhìn Phong Vũ Lam.

Kim Gia Huy cũng bởi vì sai cổ khí trời chỉ ăn mặc ngắn tay, lúc này chính đang đi lên lớp Anh ngữ, Kim Gia Huy đối với Anh ngữ lão sư thôi miên giảng bài sức đề kháng làm 0, một cái tay cầm bút, một cái tay cầm lấy trắc duyên, nhìn tại tình thời điểm có rất nỗ lực không để cho mình ngủ, bắt quá vẫn như cũ không chống đỡ được sự buồn ngủ tập kích.

Quản Bằng cái này tùy ý liếc mắt liền thấy đồ vật ghê gớm, Phong Vũ Lam đem chính mình đồng phục học sinh áo khoác tha đi khoác ở Kim Gia Huy trên thân, nàng quay đầu nhìn về phía cửa sổ, đứng dịp thấy chính nhìn lấy mình Quản Bằng, bốn mắt nhìn nhau, lập tức trở nên lúng túng lên, Quản Bằng mau mau nghiêng đầu sang chỗ khác, làm bộ cái gì cũng không thấy, nhưng lại bắt đầu cùng Vạn Kiếm Lôi xì xào bàn tán.

Phong Vũ Lam khuôn mặt nhỏ lập tức liền hồng thắm, khiến người ta đều có chút không nhìn được muốn cắn một cái.

"A... Hả?" Kim Gia Huy mơ hồ không rõ Địa nói mớ nói.

Phong Vũ Lam mai phục đầu, lặng lẽ nhìn lên Kim Gia Huy mặt, mặc dù không phải rất tuần tú, thế nhưng ngũ quan rõ ràng, cả khuôn mặt nhìn qua cũng là có lẳng có chừng, đại khái là thuộc về loại kia khá là man nam nhân đi.

"A... Quần áo?" Ngủ một lúc Kim Gia Huy chung quy vẫn không có ngủ chân thật, giấy giữa mở mắt ra, cái này tiết khóa cũng đã sắp kết thúc, nhìn thấy khoác lên người đồng phục học sinh, hần hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Ừm... Sợ người lạnh." Phong Vũ Lam nhỏ giọng Địa đáp, đỏ mặt đều không dám nhìn tới Kim Gia Huy.

"Ồ..." Kim Gia Huy đưa tay ra bí mật Địa néo néo Phong Vũ Lam khuôn mặt nhỏ bốn cợt Địa cười nói, "Tiểu Lam tốt nhất."

Khoác tại Kim Gia Huy trên thân đồng phục học sinh bị Kim Gia Huy nắm đi trả lại Phong Vũ Lam, Phong Vũ Lam một lần nữa mặc vào người, cảm giác tựa hồ nhiều hơn một chút những khác cảm giác, ả, có một loại không nói ra được hương vị, nhưng lại làm cho nàng cảm thấy rất an tâm...

Lớp Anh ngữ liền đứng ngày này cuối cùng một tiết khóa, tan học tiếng chuông reo lên về sau, bọn học sinh dồn dập thu thập túi sách chuẩn bị về nhà, Trị Chu quét tước vệ sinh người thì lại mau mau cầm lấy chổi cây lau nhà lung tung làm hai lần coi như xong việc, lên một ngày học, bọn học sinh về nhà dự vọng vẫn là rất mãnh liệt nha.

"Ây... Cái kia..." Thu Dịch quay đầu nhìn về phía Diệp Văn, do dự một chút, mặc dù không biết mình đến cùng đã làm sai điều gì, vẫn là quyết định mình trước tiên xin lỗi, "Xin lỗi..."

Diệp Văn sững sờ, hiển nhiên có chút không phản ứng lại, trên thực tế chuyện này chỉ là nàng thẹn thùng, sau đó cố tình gây sự mà thôi, dùng chuyện nghiệp thuật ngữ mà nói liền đúng ngạo kiều... ả bất quá người nào đó mình là sẽ không thừa nhận.

"Hừ, biết sai rồi?" Diệp Văn liếc chết.

"Ừm... Ta sai rồi." Mặc dù không biết mình đến cùng nơi nào sai rồi, thế nhưng Thu Dịch cảm thấy hiện tại chỉ cần nhận sai khẳng định liền không thành vấn đề.

Diệp Văn ngữ khí quả nhiên nhu hòa không ít, sau đó không hiểu ra sao Địa liền đem nhét tại trong ngăn kéo đồng phục học sinh đưa cho Thu Dịch, Thu Dịch cũng không hiểu ra sao Địa tiếp nhận đồng phục học sinh.

Diệp Văn đối đãi với mình hành động này cũng có chút không hiểu ra sao...

Tóm lại liền đúng các loại không hiểu ra sao, thật giống như là thân thể không bị khống chế như thế, đều là làm ra chút làm cho người khác khó hiểu cử động.

Thế nhưng tay cũng đã duỗi ra đi tới, tổng không tốt thu hồi lại đi!

"A?" Thu Dịch nghi hoặc mà nhìn lấy Diệp Văn.

"Cầm!" Diệp Văn dùng vô dụng hoài nghi ngữ khí nói rằng, "Mặc vào."

Thu Dịch đại não lần nữa lâm vào kịp thời trạng thái.

"Ừm... Bên ngoài... Rất lạnh..." Diệp Văn áp ứng Địa bù đắp nửa câu nói sau.

Thu Dịch lập tức trong lòng ám áp, theo bản năng mà tiếp nhận điệp Địa chính tề Diệp Văn đồng phục học sinh.

Sau đó liền gấp Diệp Văn đỏ mặt đến lỗ tai căn, bọc sách trên lưng liền chạy ra phòng học.

Cái này xem như là... Tình huống thế nào?

Vân vân... Đây là tại biểu đạt cái gì không? Thu Dịch đột nhiên dư vị tới, cái cảm giác này... Thật giống có chút ám muội?

Bất quá cuồng ma Lục Vũ tự nhiên là đem tất cả những thứ này thu hết đáy mắt, tấp tạt miệng, không có ý tốt Địa tiến tới góp mặt, thần thần bí bí hỏi: "Thu Dịch, người yêu thích Diệp Văn sao?"

"A a?" Vấn đề thực sự thái trực tiếp, Thu Dịch lập tức lâm vào kịp thời trạng thái, trong đầu dần hiện ra Diệp Văn từng tấm hình...

"Yêu thích liền đuổi theo nha!" Lục Vũ hiếm thấy không có nói móc người, vỗ vỗ Thu Dịch bả vai khích lệ nói.

"A? Ta... Ta không, ả... Không, không có..." Thu Dịch nói năng lộn xộn Địa nói rằng, cuối cùng trái lương tâm Địa nói rằng, "Không có... Rất yêu thích..."

"Chắc chắc." Lục Vũ chép miệng một cái, giống như là nói một mình, vừa giống như là nói cho Thu Dịch nghe, "Thực sự là không thẳng thắn nột."

"Hừm, không thẳng thắn." Một bên thu dọn túi sách Kim Tinh cũng tiếp lời nói.

Ân... Đến cùng ai ngao kiêu?

Thu Dịch lúng túng thu thập xong túi sách, chậm rãi đi ra trường, cúi đầu nghĩ tâm sự.

Yêu thích liền đuổi theo... Ta... Có thể không?

Thu Dịch ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, có chút do dự cùng do dự.

Kỳ thực hấn sợ nhất liền đứng nếu như biểu lộ thất bại, cái kia chẳng phải là liền bằng hữu đều làm không được? Liền như bây giờ có thể thường thường nói chuyện cùng nàng, cũng rất tốt đi...

Thu Dịch yêu cầu cũng không cao, thế nhưng, cái này hay là cũng là một loại trốn tránh chứ?

Tại tiệm bánh gato đi làm Thủy Tri Thi tự nhiên là không có như thế sớm tan tầm, mấy ngày nay bữa tối đều là Diệp Văn mình thiêu đốt ăn.

May là Thái Âm đối đãi món ăn hương vị cũng không là phi thường xoi mói, chỉ cần có thể ăn no là có thể, Nãi Đường tựa hồ cũng biết cái này gia hiện trạng, đối với mỗi ngày ăn miếu lương cũng không có biểu hiện ra rõ ràng chống cự.

"Thái Âm, giúp ta đem trong tủ lạnh thanh tiêu đem ra." Tại trong phòng bếp bận rộn Diệp Văn nói rằng.

"Thanh, tiêu?" Thái Âm từ trên ghế sa lông đứng lên, đi chân đất đi tới tủ lạnh trước đó, "Lục,?"

"Ừm." Diệp Văn đáp.

Thế là Thái Âm tướng thanh tiêu từ trong tủ lạnh lấy ra, nhu thuận Địa đặt ở Diệp Văn trong tay.

Thái Âm ngôn ngữ năng lực học tập xác thực phi thường mạnh, mặc dù hiện tại không thể nói phức tạp câu, thế nhưng đơn giản giao lưu hoàn toàn không thành vấn đề, mặc dù có rất nhiều không hiểu đồ vật, bất quá có thể thấy nàng cũng đang cố gắng đi nắm giữ.

Trong ti vi chính bày đặt bốn khu huỳnh đệ phim hoạt hình, Thái Âm ngồi ở trên ghế salông ôm Nãi Đường, chính nhìn lấy say sưa ngon lành.

"Nha!" Diệp Văn đột nhiên một tiếng duyên dáng gọi to, sau đó liền để dao xuống từ trong phòng bếp chạy ra.

Thái Âm dùng nghi hoặc mà ánh mắt nhìn lấy nàng.

"Không có chuyện gì, chỉ là không cẩn thận lấy tay cắt ra..." Diệp Văn nói, từ y dược trong rương lấy ra một tấm sang nhưng thiếp, kê sát ở vết thương vị trí.

Vừa nãy thái rau thời điểm Diệp Văn vẫn đang suy nghĩ chuyện ngày hôm nay, không biết mình làm sao, mặc dù đều là hội không tự chủ được làm một ít chuyện, nói một số kỳ quái, thế nhưng thật giống như không có cái gì rất chống cự cảm giác?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Người bình thường sinh hoạt

Đêm đã khuya, Thái Âm nằm trên ghế sa lông ôm Nãi Đường nhìn lấy tại nửa đêm truyền phát tin (đi vào khoa học), thế nhưng lực chú ý rõ ràng đã không ở trên ti vi, trên dưới mí mắt trực đánh nhau, nhìn lại như bất cứ lúc nào muốn ngủ như thế.

Rốt cục, Thái Âm con mắt hoàn toàn nhắm lại, cả người cũng mềm mại Địa tựa ở trên ghế salông, hô hấp khinh hoãn mà vững vàng, Nãi Đường nhẹ nhàng sụt sụt Thái Âm bàn tay, điều chỉnh một cái tư thế thoải mái cũng nhắm mắt ngủ lên giấc.

Diệp Văn trong phòng, màn hình máy vi tính yếu ớt Huỳnh Quang chiếu rọi ra một tấm mông lung mặt, Diệp Văn chính ngồi trước máy vi tính chơi game, mỗi ngày game chơi đến đêm khuya tại đã từng là một cái rất lạ là chuyện bình thường, thế nhưng thân thể này chung quy vẫn là nhu nhược hơn nhiều, mười một giờ đêm không tới, Diệp Văn cũng đã cảm thấy có chút mệt mỏi.

"Răng rắc." Cổng truyền đến chìa khoá xen vào ổ khoá thanh âm, sau đó lạnh lạnh vang lên một tiếng, là Thủy Trĩ Thi tại chuyển động chìa khoá phát ra thanh âm.

Thủy Trĩ Thi rón rén Địa mở cửa phòng, sau đó lại nhẹ nhàng đóng lại, nhìn thấy đã tựa ở trên ghế salông ngủ Thái Âm, liền đem đồ vật đều đặt lên bàn, sau đó đem Thái Âm hoành ôm lên, oa tại Thái Âm trong lồng ngực Nãi Đường lập tức cảnh giác Địa giật giật lỗ tai, nhanh chóng mở mắt ra, nhìn thấy là Thủy Trĩ Thi, lại nhắm hai mắt lại, tựa hồ không dự định na động dậy vị trí.

Thủy Trĩ Thi đem Thái Âm ôm vào trên giường, bởi vì cả ngày đều ở nhà, cho nên Thái Âm ăn mặc cũng là áo ngủ, vào lúc này nằm dài trên giường, đúng là bớt đi thay quần áo phiền phức.

Nãi Đường từ Thái Âm trên bụng đứng lên, nhẹ nhàng nhảy đến một bên tủ đầu giường đi lên nằm xuống, xem ra là dự định buổi tối hãy ngủ ở chỗ này bên trong.

Thái Âm đã ngủ đến mức rất quen, động tác như thế vẫn không có đưa nàng đánh thức, tinh xảo khuôn mặt nhỏ, điềm tĩnh ngủ nhan, khiến người ta không khỏi mà lòng sinh che chở tình, Thủy Trĩ Thi nhẹ nhàng đắp chăn cho nàng, lại rón ra rón rén Địa đi ra khỏi phòng.

"Văn Văn, còn chưa ngủ nha?" Thủy Trĩ Thi nhỏ giọng Địa nói rằng, làm như sợ đánh vỡ cái này buổi tối yên tĩnh.

"Ừm." Diệp Văn nhìn Thủy Trĩ Thi một chút, nhìn đã vô cùng mệt mỏi.

"Nhanh ngủ đi, ta dẫn theo bánh gatô trở về, ngày mai ăn."

Vừa nghe đến có ăn, Diệp Văn cái bụng lập tức ục ục gọi lên, nàng liếm môi một cái, tựa hồ đang hồi ức bánh gatô hương vị.

"Hiện tại đã nghĩ ăn."

"Không được, buổi tối ăn khuya hội béo phì, huống chi vẫn là bánh gatô như thế ngọt đồ vật."

"Được rồi..." Diệp Văn đành phải thôi, đóng lại máy vi tính, vượt lên giường, sau đó liền lập tức ngủ.

Thủy Trĩ Thi lắc đầu, có chút cảm động, Diệp Văn là vì chờ nàng trở lại mới như thế trì hoãn, rõ ràng cũng đã rất bị nhốt đây.

Bánh gatô là tiệm bánh gato bên trong bán còn lại, lão bản xem như là cái lương tâm thương nhân, không có lại thêm công một chút ngày mai bán, mà là trực tiếp dứt khoát đưa cho đi làm các công nhân viên.

Thủy Trĩ Thi cũng lĩnh đến không ít, không chỉ có bánh gatô, còn có bánh mì cùng một số điểm tâm nhỏ loại hình, những thứ đồ này là nửa tháng này đến đại gia bữa sáng.

Có lúc Thủy Trĩ Thi cũng sẽ cảm khái một chút, đã từng Đại tiểu thư lập tức liền trở nên chán nản lên, thế nhưng làm người trong cuộc Diệp Văn lại đối với cái này không có cái gì quá khích phản ứng, càng nhiều chỉ là bởi vì phụ mẫu đều mất mà trở nên hơi sa sút, thế nhưng loại tâm tình này cũng tại gần nhất từ từ chuyển biến tốt.

Đối với mỗi ngày đều ăn như thế bữa sáng Diệp Văn cũng không có biểu hiện ra bất kỳ chống cự, đối đãi cuộc sống như thế cũng không có cảm thấy có cái gì không quen, thậm chí cảm thấy mỗi ngày ăn bánh gatô cũng không sai, thật giống như nàng vẫn là một người bình thường như thế.

Mất đi Đại tiểu thư thân phận Diệp Văn liền dạng này trải qua người bình thường sinh hoạt, hết thảy đều là như vậy tự nhiên, để Thủy Trĩ Thi đều không khỏi mà sợ hãi thần phục Diệp Văn mạnh mẽ như vậy thích ứng năng lực.

Trên thực tế đối với Diệp Văn tới nói, làm một cái Đại tiểu thư thời gian, so với cái kia hơn hai mươi năm người bình thường sinh hoạt tới nói, thật sự là quá mức ngắn ngủi, trên thực tế nàng càng quen thuộc với làm một cái bình thường người bình thường.

Một ngày làm việc hạ xuống, Thủy Trĩ Thi cũng vô cùng uể oải, nàng tùy ý rửa mặt một chút, liền tắt đèn chuẩn bị ngủ, đi ngang qua Diệp Văn gian phòng, dựa vào ánh trăng, nhìn thấy càng làm lấy chán闷 đá đến một bên Diệp Văn.

Thủy Trĩ Thi bất đắc dĩ cười cợt, đi vào Diệp Văn gian phòng thế nàng dịch tốt lấy chăn mềm, Diệp Văn mơ mơ màng màng Địa nói mơ vài tiếng, cũng không biết nói thêm gì nữa.

Trở lại phòng của mình, Thái Âm vẫn như cũ duy trì trước đó tư thế ngủ, Nãi Đường cũng đã nằm ngoài tủ đầu giường trước đó ngủ.

Mình nguyệt sáng trong, tựa hồ cũng tại báo trước ngày thứ hai chính là một cái khí trời tốt.

Ngày thứ hai quả nhiên là một cái đại tình thiên, thời gian còn sớm, Thái Dương cũng đã cao cao Địa treo ở không trung, Thái Âm cùng Thủy Trĩ Thi đều còn đang ngủ, Diệp Văn ăn một chút bánh gatô liền xuất phát, lại như nửa tháng này đến mỗi một buổi sáng sớm như thế, đơn giản mà bình thường.

Không có Thủy Tri Thi nhắc nhở Diệp Văn quả nhiên không có cách nào mỗi ngày đều có thể đúng hạn rời giường, chung quy phải muộn cái gần mười phút, tốt ở trường học rất gần, buổi tối mười mấy phút cũng sẽ không đến muộn.

"Quả nhiên, hay là muốn người khác gọi ta đây." Diệp Văn nói một mình Địa nói rằng, ở trong đầu không khỏi mà lại hiện ra một bóng người, đó là mẹ mình đáng về, cho dù lâu như vậy không có nhìn thấy nàng, nàng âm dung tiểu mạo lại vẫn như cũ thật sâu khắc ở trong đầu của chính mình, từng có lúc, nàng cũng là dạng này mỗi sáng sớm gọi mình rời giường, sau đó bên ngoài điện bữa sáng không vệ sinh làm từ, mỗi ngày đều vì chính mình làm bữa sáng, cái này một làm, liền đúng 12 năm, thẳng đến đại học đi tới rời nhà chỗ rất xa sau khi, Thu Dịch mới bắt đầu mỗi ngày ở bên ngoài mua điểm tâm ăn.

Nghĩ đi nghĩ lại, khỏe mắt không tên Địa liền có chút ướt át, Diệp Văn cười một cái tự giễu, nói: "Quả nhiên, mọi người là tại mất đi mới hiểu được quý trọng sinh vật đây."

Tại cha mẹ còn khỏe mạnh thời điểm, tại sao mình sẽ không có vô cùng lưu ý bọn họ đây? Thậm chí bởi vì bọn họ là nhai mà cảm thấy phiền chán, tại mình đã biến thành cô gái sau khi, cũng không có thường thường nghĩ đến cha mẹ, thế nhưng khi biết cha mẹ đã qua đời sau khi, lại hội thường xuyên Địa nhớ tới bọn họ, huyễn nghĩ bọn họ còn sống sót, mình còn có thể bồi tại bên cạnh bọn họ...

Quá khứ nên để cho nó đi qua đi, trải qua sự tình không nên để cho mình trở nên mềm yếu, mà hẳn là trở nên kiên cố hơn cường. Tại cùng một buổi sáng sớm, Thu Dịch cùng Diệp Văn đồng thời nghĩ như vậy nói.

Đi tới trường học thời điểm trong phòng học đã đến không ít người, Diệp Văn vẫn không có cái ghế ngồi nhiệt, sách bài tập liền bị tranh mua hết sạch, dồn dập bị đồng học cầm "Vẽ" cùng "Lấy làm gương".

Diệp Văn trở nên nhẹ đi nhiều túi sách nhét vào trong ngăn kéo, lại cảm giác thật giống gặp phải cái gì trở ngại, nàng đem túi sách một lần nữa lấy ra, thân thể về phía sau dựa vào, nghiêng đầu nhìn về phía trước, bên trong thả một cái màu sắc rực rỡ cái hộp nhỏ.

Diệp Văn kỳ quái đem hộp lấy ra, bên trong chính tề Địa bày một loạt kẹo que cùng một đồng nhỏ ngạnh đường, ở phía trên bày đặt một tờ giấy nhỏ, mặt trên viết mấy cái ngay ngắn tự —— "Xin lỗi, hi vọng người có thể tiếp nhận đạo của ta khiếm".

Diệp Văn nhìn ngò ở một bên Thu Dịch một chút.

"Ày..." Thu Dịch hiển nhiên vẫn đang chăm chú Diệp Văn, nhìn thấy đối phương liếc mắt nhìn hắn về sau, lập tức lên tiếng nói, "Ừm... Cái kia, làm chuyện ngày hôm qua xin lỗi người."

"Ừm" Diệp Văn đem một khóa ngạnh đường xé ra ném vào trong miệng.

Điềm Điểm, vẫn dâng lên trong lòng.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Đối chiến

Diệp Văn khuôn mặt hồng hồng, không tự chủ được Địa lộ ra một cái mỉm cười ngọt ngào, Thu Dịch ở một bên nhìn ra đều ngây dại, thực sự là... Thái đáng yêu, thái mê người.

Đại khái là Thu Dịch ánh mắt thái cực nóng, lập tức để Diệp Văn từ thế giới của chính mình bên trong phục hồi tinh thần lại, Diệp Văn lờ mờ hẳn một cái, mang theo chút làm nũng ngữ khí nói rằng: "Nhìn cái gì vậy."

Thu Dịch bán nhếch miệng, lâm vào hoàn toàn dại ra trạng thái.

Diệp Văn rũ xuống mí mắt nhìn lấy hắn, "Này, ngậm nước chảy ra."

"A?" Thu Dịch cuống quýt dùng tay xoa xoa, nhưng lại không có sát đến ngậm nước.

"Lừa người, người còn thật tin a."

Thu Dịch có chút lúng túng đưa tay để xuống, cảm giác mình làm sao ngồi đều không thoải mái, tay để chỗ nào bên trong thật giống đều không thích hợp.

Nhìn lấy thiếu nữ tinh xảo khuôn mặt, vẻ mặt đáng yêu, Thu Dịch đều có chút không nhịn được muốn mạnh mẽ ôm lấy nàng, sau đó thân chặt nàng miệng nhỏ, để đầu lưỡi ở bên trong tùy ý khuấy lên...

Bất quá chuyện như vậy cũng chỉ có thể ở trong đầu ngẫm lại mà thôi, Thu Dịch ho khan hai tiếng, nói: "Ừm... Cái kia..."

"Hả?" Diệp Văn cót ca cót kết mà đem đường cắn nát, một mạch Địa nuốt vào trong bụng, nhìn ra Thu Dịch cũng không nhịn được đầu lưỡi mát lạnh, phảng phất mình đầu lưỡi cũng sẽ bị dạng này cót ca cót kết Địa cắn đứt như thế...

Thu Dịch có chút đỏ mặt đem đầu đem hướng về phía một bên, áp ứng Địa nói rằng: "Cái kia... Ân... Diệp Văn... Ta... Người... Cái kia..."

Thu Dịch nỗ lực lấy dũng khí, nghiêng đầu lại, nhìn thẳng vào Diệp Văn, mà người sau thì lại chính đang bác một cây kẹo que.

"Diệp Văn, ta a..." Sau đó Diệp Văn liền đem kẹo que nhét vào Thu Dịch mở ra trong miệng.

"Ăn đường." Diệp Văn thân nhiên nói.

Thế nhưng trên thực tế mặt lại thiếu lợi hại, Diệp Văn cảm thấy thả cái trứng gà tại trên mặt chính mình đều có thể năng quen.

"A ——" Thu Dịch miệng bị ngăn chặn, vừa nãy nhô lên dũng khí lập tức biến mất Địa không thấy hình bóng, giống cái xì hơi khí cầu như thế rú xuống bả vai cúi đầu nhìn sàn nhà.

Nàng... Tức rồi sao? Thu Dịch không dám ngẩng đầu nhìn Diệp Văn, không thể làm gì khác hơn là mình nằm nhoài trên bàn suy nghĩ lung tung.

Vừa nãy vậy mà có một chút tâm động cảm giác... Suýt chút nữa liền mở miệng đáp ứng rồi! Diệp Văn có chút vui mừng, lại có chút thất lạc, tâm tình tương đương phức tạp, bởi vì nàng đã không biết nên làm gì. Minh dạng này, đến cùng là toán con trai nửa nhà vẫn là cô gái đây? Rõ ràng không thích cái khác nam sinh, tại sao Thu Dịch lại hội để cho mình cảm thấy tâm viên ý mã? Chẳng lẽ là bởi vì đây là đã từng duyên cớ của chính mình sao?

Sau đó Diệp Văn lại nghĩ đến những tự mình đó đều không thể phán đoán có phải là thật hay không đồ vật, thế giới này... Sắp hủy diệt? Đã dạng này, vậy không bằng tác thành "Minh" một lần? Diệp Văn có chút do dự, thế nhưng cuối cùng vẫn là không quyết định, đáy lòng của nàng chung quy là có những thứ gì tại chống cự...

Ngày hôm nay cuối cùng một tiết trên lớp, bởi vì Thủy Trì Thi đuổi học mà lần nữa trở lại bực giảng một bên Lạc Lương Kiểm thừa dịp lão sư xoay người lỗ hổng, không bỏ một tấm tờ giấy nhỏ tới, hết sức chính xác Địa rơi vào Thu Dịch trên bàn.

"Quán Internet có đi hay không? Cùng ban 2 người đối chiến."

Thu Dịch ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lạc Lương Kiểm tại nhìn lấy mình, do dự một chút, vẫn gật đầu một cái.

Diệp Văn tò mò ngắm vài lần tờ giấy nhỏ, lập tức cũng lấy ra ngữ biểu thị mình cũng phải tham gia.

Cuối cùng một tiết khóa học sinh đều là nhất xúc động, cuối cùng này một tiết khóa nghe giảng bài hiệu suất thường thường cũng là kém cỏi nhất, bởi vì mặc dù đi lên khóa, thế nhưng tâm đa số bay đến chỗ khác đi tới.

Đề Diệp Văn giật mình chính là, cho dù nhận tan học đi quán Internet đối chiến, cái này dĩ vãng tới nói đủ khiến mình hưng phấn sự tình, vậy mà không có thể làm cho Thu Dịch trở nên táo bạo, mặc dù tình cờ có chút phân tâm, nhưng vẫn như cũ nghiêm túc đem chính đường khóa đều nghe xong.

Cái này khiến Diệp Văn đều không khỏi mà có chút thần phục, gia hỏa này, thật sự không phải cái kia quen thuộc "Minh"...

"Còn thiếu một cái chứ?" Sau khi tan học, ở phòng học ở ngoài trong hành lang mấy người tập hợp, Vạn Kiểm Lôi bốn phía nhìn một chút, hỏi.

"Diệp Văn cũng đi."

"Ồ ~" Vạn Kiểm Lôi trầm bồng du dương Địa nói rằng, ám muội Địa hướng Thu Dịch chớp chớp mắt.

"Chúng ta rõ ràng đều hiểu."

Diệp Văn lại đàn hiện tại cũng biết bọn hắn đang nói cái gì, lờ mờ một cái, tức giận nói rằng: "Đến cùng có đi hay không, muốn đi liền mau mau."

"Đừng nóng vội mà, dù sao ngày mai là hai ngày nghỉ." Vạn Kiểm Lôi cười đùa nói, Diệp Văn tàn nhẫn mà lờ mờ hắn một cái.

Thế là mọi người cũng là không lãng phí thời gian nữa, đợi được ban 2 người đến đông đủ về sau, lần nữa đi tới Lạc Lương Kiểm lão bản bằng hữu quán Internet, dù sao cũng không phải đặc biệt gì nghiêm túc thi đấu, liền đứng lẫn nhau trong lúc đó luận bàn mà thôi, mặc dù đều rất muốn thắng, thế nhưng ngược lại không là đặc biệt nghiêm ngặt, Lạc Lương Kiểm theo thường lệ chỉ cần một căn phòng nhỏ, ngồi xuống mười người, ban 3 ở một bên, ban 2 tại một bên khác, vì phòng ngừa nói chuyện bị đối thủ nghe được chiến thuật ý đồ, cho nên Lạc Lương Kiểm nói cho ban 3 người muốn tại kênh bên trong lôm chôm tin tức, mà chính hắn thì là việc đáng làm thì phải làm Địa làm người chỉ huy, trên thực tế là muốn cho Diệp Văn đến, bất quá bị Diệp Văn lấy thái phiến phức vì lý do từ chối rơi mất.

"Ha ha? Ban 3 nhân số không đủ à? Còn muốn nữ sinh tập hợp?" Bởi trước đó ngồi chính là hai chiếc xe taxi, cho nên cái này đến quán Internet ban 2 mọi người mới phát hiện ban 3 lần này dẫn theo một người nữ sinh đến, một người trong đó lớn tiếng mà cười nhạo nói.

Bốn người khác không lên tiếng, cái này ngớ ngẩn, đó là hoa khôi của trường a! Lầy lòng còn đến không kịp người cái này còn Khiêu Khiếu, muốn chết nữa nha chứ?

Vị kia không biết rõ tình huống gia hòa bị lôi trở về, một người khác nói rằng: "Ha, mỹ nữ, chó sốt sắng, trò chơi này rất đơn giản, có muốn hay không ta dạy dỗ người a?"

"Cuốn cuộn lăn." Lạc Lương Kiểm trực tiếp ba chữ đem bọn họ hồng đi, "Vị trí của mình ngồi xong đi."

"Có muốn hay không để mấy người đầu?" Ban 2 năm người trong âm thầm hỏi.

"Đúng vậy, cho cái kia hoa khôi của trường... Diệp Văn đúng không, để mấy cái, nói không chừng liền có ấn tượng tốt."

"Thôi đi, người bị nàng giết, sẽ chỉ làm người khác xem thường người, trình độ so với nàng còn món ăn." Một người khác khinh thường nói.

Những người khác cũng tình ngộ ra, cuối cùng quyết định vẫn là không muốn nhường, quá mức tại đánh nỗ bọn hắn sau khi sau đó đầu hàng mà, dạng này cũng có vẻ rất có phong độ không phải à?

Bất quá bọn hắn lần này có thể coi là tính sai, Diệp Văn vậy là ai, nói thế nào cũng là chơi mười năm DOTA người, coi như sau đó không thường thường chơi có chút ngưng tay, ngược ngược những này mới chơi một hai tháng gia hòa vậy còn không là thừa sức?

"Khục, để người cá nhân đầu." Ra đi liệt đan chơi con kiến ban 2 đồng học tự nhiên đồ nhượng một chút, nhìn giống như là tại nói chuyện cùng chính mình, kỳ thực là tại giống những người khác giải thích.

"Ừm... Sai lầm..." Vị nhân huynh này lại bị Diệp Văn SoloKill một lần, sắc mặt trở nên hơi khó coi.

"Khục... Sai lầm rồi..." Lần thứ ba SoloKill... Sắc mặt hắn đã có chút xanh lên.

"Ta nói người, không phải chứ, còn thật khiến người ta đầu?"

"Ừm..." Vị nhân huynh kia hàm hàm hồ hồ Địa đáp.

Sau đó lần thứ bốn, lần thứ năm, vừa đi lên người rốt cục không nhịn được, quay đầu liếc mắt nhìn, sau đó liền nhìn thấy hắn lần thứ sáu chân đơn giết.

"Ta đi, người có được hay không a."

"Đánh không lại..." Người kia nhắm mắt nói rằng, ban 2 mấy người đều kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn, lập tức để hắn cảm thấy trên mặt không ánh sáng.

"Thắng ha!" Lạc Lương Kiểm vênh vao tự đắc Địa nói rằng.

Tại sau hai mươi phút, đối diện năm cái cùng tiến lên đều đánh không lại Diệp Văn điều khiển tiên tri, trực tiếp bị đánh cái xong bạo, Diệp Văn nhưng là một lần cũng chưa chết.

"Không thể nào!"

"Thật là nàng đang đùa?"

"Mở cúp máy đi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Bình thản hằng ngày

Mặc kệ lại thế nào khó có thể tin, thế nhưng nhân vật cũng đúng là Diệp Văn điều khiển, cũng không có khiến lấy cái gì gian lận phần mềm, liền dạng này đem ban 2 năm người giết không còn manh giáp, chơi mấy cục, thua mấy cục.

"Ha ha ha! Thế nào, sợ không?" Lạc Lương Kiểm ngửa mặt lên trời cười lớn, đã năm cục thắng liên tiếp, ban 2 thậm chí ngay cả một lần ra đánh chống lại đều không làm ra đến, tại Diệp Văn điều khiển anh hùng trước mặt không còn sức đánh trả chút nào.

"Mĩa nó, lại không phải dựa vào người thắng, người hung hăng cái gì!"

"Đội hữu cũng là thực lực một phần a."

"Ta yêu cầu một mình đấu một thanh!"

"Sách, người còn không tin a? Được đó?"

Mọi người thấy hướng về Diệp Văn, Diệp Văn thờ ơ nói rằng: "Tùy tiện."

Thế là trung lộ một mình đấu đối chiến bắt đầu, ban 2 người đều vi đến Diệp Văn bên cạnh, ban 3 thì lại vi đến ban 2 đồng học bên cạnh —— ngoại trừ Thu Dịch còn ngồi ở Diệp Văn chỗ bên cạnh đi lên.

Thế là mọi người ở đây mắt thấy bên dưới, đối đãi tới trước mặt khiêu chiến nhân huynh bị giết được không còn manh giáp, không còn sức đánh trả chút nào, mà Diệp Văn biểu hiện ra thao tác cùng ý thức đều khá cao siêu, nhìn ra mọi người sững sờ sững sờ.

Lần này liền ngay cả Lạc Lương Kiểm mấy người đều tương đương giật mình, tài nghệ này quá cao đi! Quả thực liền đúng sinh viên đại học bắt nạt học sinh tiểu học cấp bậc a!

Lại một lần nữa linh giáo Diệp Văn game trình độ mấy người, đều sắp ôm bắp đùi cầu thu đồ đệ.

"Thời gian không còn sớm, đi thôi đi thôi, đều nên trở về nhà." Cuối cùng vẫn là Thu Dịch đi lên tới giải vây.

Sau khi về đến nhà, Thái Âm nhưng không có như thường ngày như vậy ngồi ở trên ghế salông xem ti vi, mà là ngồi ở trên ban công, theo vách tường nhìn lên bầu trời bên trong cái kia màu da cam tà dương.

"Miêu~" Nãi Đường mềm mại Địa kêu một tiếng, từ Thái Âm trong lồng ngực chạy tới đi ra, thân một cái to lớn lười eo, sau đó thử lưu một chút liền bò đến Diệp Văn trên bả vai.

"Nãi Đường, đừng nghịch, muốn nấu cơm nha."

Nãi Đường vẫn như cũ vững vàng mà cầm lấy Diệp Văn bả vai, không chút nào di động ý tứ.

Thái Âm ngo ngắc mà nhìn một chút Diệp Văn, lại nhìn một chút Nãi Đường, sau đó đưa tay đem Nãi Đường ôm xuống, sờ lên nó lông xù đầu, nói rằng: "Ngoan..."

Buộc lên tạp dề, Diệp Văn lại bắt đầu bận việc lên bữa tối, nấu ăn trình độ cũng đang không ngừng tăng lên.

...

"Phanh." Thu Dịch đẩy cửa ra, trên mặt còn mang theo hưng phấn tiểu dung, hiển nhiên vừa nãy quán Internet bên trong game dư kinh còn không tiêu, vào lúc này còn tại dư vị ban 2 cái kia năm người về mặt kinh ngạc đầu, "Mẹ! ..."

Thu Dịch ngẩn ra, mới phục hồi tinh thần lại, nói một mình Địa thờ dài nói: "Quả nhiên... Vẫn không có quen thuộc a..."

Còn muốn thời gian dài hơn, mới có thể vuốt lên bề gãy vết thương, cái kia đoạn ký ức, Thu Dịch chơi được thật cao hứng, cho tới về đến nhà đều quên cha mẹ đã cố sự tình, còn muốn hỏi hỏi buổi tối ăn cái gì đây.

Có lúc cô quạnh hội đem một người ăn mòn, trống rỗng phòng lớn, để Thu Dịch cảm nhận được cô quạnh mang đến sợ hãi.

Thu Dịch càng ngày càng không muốn ngồi ở trong nhà, cho dù chơi mấy vi tính, cũng có thể cảm nhận được loại kia khiến người ta phát điên cô quạnh.

Tại bây sập thời điểm, nhìn lấy lui tới người đi đường, Thu Dịch ngược lại sẽ cảm thấy rất bình tĩnh, hần dần dần thích loại này náo nhiệt cảm giác, mà không muốn một người ở nhà, mỗi sáng sớm khi tỉnh lại nhìn lấy chỉ có hần một người gia, tâm tình liền có chút vắng vẻ.

Tại đồng hồ báo thức vang lên thời điểm, Thu Dịch tổng hội theo bản năng mà muốn lại ngủ một hồi, dù sao chờ một lúc mẹ hội gọi ta; khi tỉnh lại, theo bản năng mà nghĩ ngày hôm nay bữa sáng là cái gì; sau khi tắm xong cầm quần áo vứt tại chậu rửa mặt bên trong, chờ một lúc mới nhớ tới đến đã sẽ không có người đến giúp mình giặt quần áo, không thể làm gì khác hơn là tự mình động thủ tẩy...

"Quả nhiên... Mình vẫn không được a..." Thu Dịch quay về trong gương mình cười khổ, sau đó nắm lấy đồ vật, cười xe ba bánh đến trên đường, bày lên quán nhỏ.

Những này vào tiểu thuyết thật nhiều liền Thu Dịch đều chưa từng xem, vào lúc này tại trên quầy, hắn vừa nhìn lấy tiểu thuyết vừa quán chuyện làm ăn, khỏi nói có bao nhiêu thích ý.

Thật là náo nhiệt a... Thật tốt. Thu Dịch thầm nghĩ.

Một đôi màu trắng tinh giầy vải thường xuất hiện ở Thu Dịch trong tầm mắt, sau đó liền nghe đến thanh âm quen thuộc vang lên: "Ồ? Thu Dịch ngơoi tại sao lại ở chỗ này."

Thu Dịch ngẩng đầu lên, nhìn thấy cái kia để cho mình nhớ thương người.

"A... Diệp Văn?" Bị người quen nhìn thấy, đặc biệt mình ái mộ cô gái nhìn thấy, lập tức để Thu Dịch có chút lúng túng, hắn ho khan một tiếng nói, "Đi dạo phố a..."

"Bây sạp kiếm tiền sao?" Diệp Văn nhặt lên một quyển tiểu thuyết, tùy tiện lật qua lật lại, hỏi.

"Ừm... Kiếm lời điểm tiền xài vặt..."

"Một người chật... Đã quen thuộc chưa?" Diệp Văn đột nhiên hỏi.

Thu Dịch ngẩn người, sau đó hai mắt vô thần Địa gật gật đầu.

"Văn Văn, cha mẹ hắn vậy... ?" Một bên Thủy Trĩ Thi hỏi.

"Ừm"

Diệp Văn cảm giác mình vẫn là rất hạnh phúc, tối thiểu có cha mẹ lưu lại di sản, đồng thời mỗi tháng đều sẽ có cậu đánh tới sinh hoạt phí, một tháng có năm ngàn khối, tại hiện tại cái kia đều là khoản tiền kén sù, mà Thu Dịch đâu, không chỉ có muốn cuộc sống mình, còn muốn tự mình nghĩ biện pháp kiếm tiền...

Cái này đã từng mình, đã kinh biến đến mức so với mình còn sắp chín rồi nha...

Thu Dịch nhất thời không quẹo góc, không biết Thủy Trĩ Thi cùng Diệp Văn đang nói cái gì.

Vân vân... Cha mẹ cũng? Cũng thế nào? Cha mẹ chính mình là tạ thế, chẳng lẽ Diệp Văn vậy... ? Thu Dịch bỗng nhiên nghĩ đến khả năng này, không nhịn được lên tiếng hỏi: "Ngơoi cũng?"

"Hừm, máy bay rui ro, đồng nhất ban."

Thu Dịch vào lúc này mới nhớ tới, thật giống Diệp Văn cũng cho mỗi thời gian không ngắn giả, lúc trở lại Lạc Lương Kiếm còn trêu chọc mình và Diệp Văn đồng thời về giáo tới...

Nhà giàu Đại tiểu thư lập tức mất đi dựa vào, nhất định rất thống khổ chứ? Thu Dịch thầm nghĩ.

Bất quá, nếu là như vậy, vậy mình là không phải có thể cùng với nàng? Thu Dịch vội vã đem cái ý niệm này hoảng ra não ở ngoài, mình đang suy nghĩ gì đây! Diệp Văn cha mẹ đều tạ thế, mà mình vẫn đang suy nghĩ chuyện như vậy!

Thu Dịch làm ý nghĩ của chính mình cảm thấy xấu hổ.

"Bao nhiêu tiền một quyển a?" Diệp Văn đánh gãy Thu Dịch suy nghĩ lung tung.

"Ế? A? Ngơoi nếu mà muốn tùy tiện nắm một quyển đến xem đi."

"Cái này tại sao có thể." Diệp Văn nhìn là quyết định muốn dùng cách thức khác trợ giúp một chút Thu Dịch, một hơi chọn mười bản sách, đưa cho Thu Dịch hai trăm đồng tiền, Thu Dịch vừa nhìn không có cách nào cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy, thế nhưng kiên trì chỉ dùng một quyển thập nguyên giá cả bán cho Diệp Văn, mười bản sách cũng chính là một trăm đồng tiền.

Nói đến, cũng kiếm lời không ít đây.

Thu Dịch dùng một cái túi lớn đem sách bọc lại sau đó đưa cho Diệp Văn, một bên Thủy Trĩ Thi đưa tay tiếp nhận túi, hướng phía trước đi đến.

"Cố lên." Diệp Văn nhỏ giọng Địa nói rằng, sau đó thật chặt đi theo Thủy Trĩ Thi rồi đi.

"Thủy Thủy, ngơoi com tới thời gian nhanh qua chứ?"

"A a? Nguy rồi, còn có năm phút đồng hồ!"

"Theo kịp sao?"

"Hắn là có thể chứ..." Thủy Trĩ Thi đem đồ vật đều giao cho Diệp Văn, "Văn Văn, ta đi trước á!"

"Hừm, chạy nhanh lên một chút nha."

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Chơi xuân

Tháng 4 trung tuần, chính là lịch nông bên trong mùa xuân tháng ba thời điểm, trăm hoa đua nở, trăm chim đua tiếng, liễu mộc cũng rút ra non nót chạc cây, cỏ xanh cũng là tươi mới đất phẳng phát muốn chảy ra nước.

Chơi xuân, đều là có thể làm cho bọn học sinh hưng phấn không thôi, một năm này, Văn Lan Học Viện cũng cùng năm rồi như thế, tổ chức chơi xuân hoạt động, lúc này Văn Lan Học Viện còn vẫn như cũ lấy học sinh làm gốc, cho dù là bận rộn học sinh cấp ba môn, cũng bị sắp xếp đến chơi xuân trong hoạt động.

Chơi xuân tất cả phí dụng đều từ trường học trả nợ, bọn học sinh chỉ cần mang tới tự mình nghĩ mang đồ vật là có thể.

"Chơi xuân! ?" A Đan vừa dứt lời, dưới đài liền trở nên ầm ầm.

"Đi đâu a! ?"

"Lúc nào đi?"

Bọn học sinh mồm năm miệng mười Địa thảo luận, nhìn thật giống không có dừng lại ý tứ.

"Yên tĩnh!" Ngồi ở phòng học cuối cùng Vương Hâm đột nhiên đứng lên, sau đó bỗng nhiên rống lên một tiếng, vậy mà tại trong nháy mắt đó vượt trên mọi người thanh âm, thậm chí có người cảm thấy lỗ tai tại trong nháy mắt đó đều có chút ngứa ngáy thất thông.

Tốt ở lớp ba lần nữa yên tĩnh lại, A Đan hắng giọng một cái, tiếp tục nói: "Thứ ba, cũng chính là ngày mai, tuần lễ trước năm quên thông tri, cho nên các bạn học được mau mau chuẩn bị kỹ càng đồ vật, đồ ăn vặt, cơm trưa bổ, đồ uống cái gì..."

Các bạn học không có oán trách A Đan không có sớm thông tri, mà là tập thể hoan hô một tiếng, có tốt hơn một chút người lớp 9 vì trung khảo, trường học là không có an bài chơi xuân thu du, thậm chí càng thảm hại hơn chính là toàn bộ sơ trung đều không có chơi xuân thu du..

Hoan hô một lúc mới thoáng yên tĩnh lại, thế nhưng trong lớp vẫn như cũ thảo luận được khí thế ngất trời, đều tại lẫn nhau hỏi thăm mình bạn tốt ngày mai chuẩn bị mang chút gì, còn có người đã bắt đầu tỏ lên tiêu đội..

Cũng may A Đan sớm có dự kiến trước, chương trình học nội dung nói sau khi mới tuyên bố tin tức này, vào lúc này đã tới gần tan học.

Tiếng chuông tan học tại các bạn học huyền nháo trong tiếng vang lên, lại bị cái này huyền nháo thanh ép xuống, bọn học sinh vu từ thảo luận, có thật là nhiều người đều không có phát hiện A Đan đã rời đi, chuông tan học đã vang lên.

Diệp Văn cũng trách ở nhà rất lâu, mỗi ngày liền đứng trường học cùng gia hai điểm một đường, ngoại trừ lúc cần thiết, trên căn bản an vị tại vị trí đều lười động, miễn cưỡng phơi nắng, hít mát, hồi ức từ trước rất nhiều chuyện.

Từ khi biết được Thu Dịch cha mẹ cũng tạ thế tin tức về sau, Diệp Văn liền càng ngày càng yêu thích ngơ ngác mà hồi ức chuyện lúc trước.

Nghe nói đều là hồi ức từ trước liền đại biểu không còn sống lâu nữa, là như vậy phải không? Xem ra chính mình sống không lâu ặc? Diệp Văn cười một cái tự giễu, nhưng không có dự định từ hồi ức toàn oa bên trong tránh ra, năng yêu thích liền dạng này bị hồi ức toàn oa cuốn lấy, chậm rãi dư vị mình từ trước.

Hay là sợ thật sự có một ngày đem chính mình là con trai sự tình đều quên mất đi! Cái kia không phải là mộng, Diệp Văn biết, nhưng khi cái kia đoạn ký ức mơ hồ không rõ mà không có ai có thể vì người chứng minh cái kia đoạn ký ức thời điểm, năng hay là thật sự hội nghi vấn vậy rất cuộc có phải hay không mộng.

Chơi xuân... Quảng cục nọ, thả lỏng tâm tình đi vui sướng chơi một chút đi... Thu Dịch nhìn lên bầu trời trầm nghĩ.

Thu Dịch quay đầu liếc mắt nhìn Diệp Văn, mặc dù trên mặt không lộ vẻ gì, thế nhưng trong đôi mắt lại rõ ràng để lộ ra mê man cùng phiền muộn thần sắc, cô gái quả nhiên là đa tình thiện cảm một số a, cha mẹ tạ thế vẫn để cho nàng cảm giác được không biết làm sao chứ?

Kể từ khi biết Diệp Văn cha mẹ cũng tạ thế sau khi, cái này cả ngày Thu Dịch đều tại tỉ mỉ mà quan sát Diệp Văn, phát hiện Diệp Văn tinh thần tình hình quả nhiên cùng trước đây rất không giống nhau, trước đây mặc dù cũng thường thường chờ ra, thế nhưng có người gọi nàng, nàng liền sẽ vội vàng từ đờ ra bên trong trở lại hiện thực, mà hiện tại thì là miễn cưỡng từ từ thật giống có chút không muốn mà đem tâm tư kéo về đến hiện thực.

Rõ ràng nhất một điểm liền đúng nguyên bản hội bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, mà hiện tại liền đúng lười biếng, gọi hai tiếng đều không phản ứng, đến nửa ngày mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại.

Nội tâm của nàng, nhất định rất khó vượt qua rất mê man chứ? Cô gái đều là yếu đuối nột... Thật muốn đem nàng ôm vào trong ngực của ta, sau đó thật tốt bảo vệ nàng.

Nói đến mình thật giống đã quen cuộc sống bây giờ, quả nhiên nam nhân đều là lạnh lùng vô tình? Thu Dịch ở trong lòng tự giễu nói.

...

Ngày hôm nay tan học thời điểm, các bạn học đều so với thường ngày càng thêm tích cực, bình thường tới nói cô gái động tác đều không nhanh như vậy, thế nhưng lần này bất quá năm phút đồng hồ, trong phòng học liền ngay cả một người đều không còn lại, ủa... Chỉ còn dư lại một cái cuối cùng khóa cửa tiểu đội trưởng.

Cơm tối sau khi, Diệp Văn mang theo Thái Âm đi siêu thị mua đồ, thuận tiện đi bộ một vòng, lão ở nhà bất động cũng không tốt nha...

Hiện nay tới nói Diệp Văn vẫn là không thiếu tiền dùng, mặc dù muốn hơi hơi khắc chế một chút, thế nhưng trong túi tiền có tiền vẫn là không nhịn được nhiều mua ít đồ.

Chơi xuân mà, đương nhiên phải mang đủ đồ ăn vặt á! Là một người có phong phú chơi xuân kinh nghiệm người... Diệp Văn lựa chọn đều là bình trang hoặc là chân không đóng gói thực phẩm, giống loại kia một bao ít nhất một nửa đều là tức giận khoai chiên loại hình là chắc chắn sẽ không mua, không chỉ có chiếm không gian, hơn nữa còn thiếu. Ba lô tổng cộng liền lớn như vậy, muốn hợp lý phân phối nha!

Chọn tràn đầy một đồng lớn, rốt cục tại Thái Âm đưa ra có phải hay không quá nhiều nghi vấn sau khi Diệp Văn mới ngừng tay...

Hoàn toàn chìm đắm tại đi dạo phố nhanh · cảm bên trong a! Vậy cũng là là thân thể tự mình điều tiết sao?

Đồ vật xác thực đã rất hơn nhiều, mua sắm xe đều xếp vào một nửa, Diệp Văn mau mau lại chọn rơi mất một điểm, lưu lại cuối cùng cũng coi như nhìn không phải khước đại như vậy, nàng mới coi như thoả mãn gật gật đầu, không phải vừa nãy nhiều đồ như vậy coi như túi sách chứa đủ, cũng không nhất định lưng được động a!

Mua thứ tốt về sau Thái Âm chủ động ôm một bao, còn lại một bao Diệp Văn mình mang theo, bất quá nàng vẫn là toán sai rồi thân thể này thể lực... Cho dù mang theo một bao cũng cảm thấy thật nặng a!

Sau khi về đến nhà Diệp Văn đem đồ vật đều nhét vào như thể đến trong bọc sách, ôm xách, quả nhiên thật nặng, nhưng là vừa không nỡ lòng bỏ lấy ra, không thể làm gì khác hơn là ở trong lòng an ủi mình, dù sao chơi xuân có ngồi xe mà, không thành vấn đề...

Cho tới chơi xuân sau khi xuống xe chủ yếu dựa vào đi cái vấn đề này hoàn toàn bị Diệp Văn coi nhẹ.

Chơi xuân muốn đi địa phương là thành thị nhỏ ngoại thành Sơn đi lên, nơi này vài ngọn núi liền thành một vùng, chơi xuân muốn đi địa phương liền đứng trong đó một toà cao nhất sơn, ngọn núi này cũng là mảnh này trong núi duy nhất một cái có hoàn chỉnh phiến đá lộ sơn, đi cũng thuận tiện hơn nhiều, tại trên đỉnh ngọn núi còn có chòi nghỉ mát cùng miếu thờ, chỉ là cái kia miếu từ lâu hoang phế, cũng không biết bên trong cung phụng chính là cái gì, dù sao đi nơi nào du ngoạn du khách cũng không nhiều, càng nhiều chính là một số tới nơi này tiếp sơn nước suối trung lão niên người.

Nơi này nổi danh nhất đại khái liền đúng sơn nước suối, nước suối tên là trăm lưu tuyến, liền đúng chi nhánh rất nhiều ý tứ, hầu như cả tòa sơn đều bị cái này tuyến chi mạch bao trùm, trăm lưu tuyến vì vậy mà được gọi tên.

Trăm lưu tuyến chỗ ngọn núi này cũng nhân nước suối mà bị mệnh danh là trăm lưu sơn.

Trăm lưu sơn là tới gần nội lục vị trí, cùng thành thị nhỏ cạnh biển là nó tương đối, từ nơi này hướng phía trong, liền đúng Đại Lục nơi sâu xa rồi.

...

Chương 105: Bách Lưu Sơn

Bởi vì là chơi xuân, cho nên đến giáo thời gian cũng không phải rất nghiêm ngặt, tóm lại tại tám giờ trước đó đến giáo là có thể.

Một buổi sáng sớm trong phòng học cũng đã tương đương náo nhiệt, một đám đoàn thể nhỏ đã tổ hợp lại cùng nhau, dù sao quan hệ thân thiết khẳng định là tụ tập cùng một chỗ, mà lại cũng đều là nam sinh một đồng, nữ sinh một đồng, hiện tại trong lớp vẫn không có tình nhân đây. . . Ngoại trừ Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam.

Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam mặc dù cũng tại nam sinh đại trong vòng, thế nhưng hầu như là tự do tại biên giới, hai người an vị ở phòng học cuối cùng vị trí nói nhỏ.

"Đều nắm lấy đồ vật, chuẩn bị xuất phát á!" A Đan tại cửa phòng học reo lên, sau đó làm truyền lời đồng Vương Hâm thuật lại một lần nữa.

Xếp hàng, lên xe, khởi hành.

Xe buýt chỗ ngồi là một loạt sáu cái, bên trái cùng bên phải các ba cái nối liền cùng nhau, Diệp Văn ngồi ở chỗ gần cửa sổ, Kim Tinh ngồi ở Diệp Văn bên người, Lục Vũ ngồi ở phía ngoài cùng vị trí.

Ngoài cửa sổ cảnh vật không ngừng về phía sau rút lui, xe buýt bằng phẳng Địa chạy, tài xế kỹ thuật lái hiển nhiên rất tốt, khiến người ta không cảm giác được quá to lớn xóc nảy.

Văn Lan Học Viện vị trí tương đối gần cạnh biển, cự ly một chỗ khác Bách Lưu Sơn vẫn còn có chút cự ly, cũng may thành thị nhỏ giao thông cũng không chen chúc, một đường thông suốt, tốc độ dĩ nhiên là nhanh hơn rất nhiều, cái này khiến Diệp Văn vô cùng cảm thán, ai có thể nghĩ đến, mười năm, thành thị nhỏ liền có thể phát triển tốt như vậy, mười năm, thành thị nhỏ giao thông yếu đạo có thể thường thường một bức liền đúng một canh giờ đều không động một cái đấy?

Diệp Văn lại vì chính mình trách thuộc tính tìm cái lý do —— giao thông không tiện.

Nói đến, vào lúc này Diệp Văn, cũng xác thực thường thường chạy ra ngoài chơi, toàn bộ thành thị nhỏ một bên góc viền giác đều có từng tới, thậm chí cái kia phải xuyên qua một toà rừng cây cạnh biển đều có cùng bạn chơi đến qua.

Ngồi ở xe buýt đi lên Diệp Văn rốt cục vẫn là không kiên trì bao lâu liền ngủ, trước đây khi còn bé ngồi xe say xe cho nên thường thường ngủ quên thuộc mãi cho đến lớn rồi đều bảo lưu, thậm chí đã biến thành như là bản năng bình thường quen thuộc.

Ngồi xe, liền muốn ngủ, dù cho nguyên bản cũng không khốn, dù cho kỳ thực không say xe. . .

Diệp Văn chậm rãi nhắm hai mắt lại, lông mi thật dài khẽ run mấy lần, sau đó ngoe đầu, tựa ở Kim Tinh trên bả vai.

Kim Tinh quay đầu nhìn lại, phát hiện Diệp Văn đã như là một cái tiểu ngủ miêu như thế ngủ, đầu khoát lên trên bả vai của nàng, ngủ nhan nhu thuận mà đáng yêu.

Kim Tinh khẽ cười cười, đem thân thể hơi về phía sau dựa vào, sau đó Diệp Văn liền ngã vào Kim Tinh trong lòng ngực, mà Diệp Văn chỉ là giật giật mí mắt, sau đó nhẹ nhàng sụt sụt, tựa hồ cảm thấy nơi này dựa vào tương đương dễ chịu, nguyên bản hơi nhú lông mày đều giãn ra.

Liên dạng này mãi cho đến đạt chỗ cần đến, Kim Tinh mới nhẹ nhàng đem Diệp Văn đánh thức.

"Văn Văn, đến á đến á."

Diệp Văn mơ mơ màng màng Địa mở mắt ra, sau đó mơ mơ màng màng Địa bọc sách trên lưng bị Kim Tinh kéo xuống xe buýt, đứng ở Bách Lưu Sơn dưới chân, Diệp Văn mới phục hồi tinh thần lại.

"Đến á?"

"Hừm, sau đó phải leo núi á!" Kim Tinh nhìn cái kia tảng đá xanh lộ nói rằng.

Nói chuyện đến leo núi. . . Diệp Văn lập tức rõ ràng cảm nhận được túi sách trọng lượng, cũng lấy nặng như vậy túi sách bò đến trên đỉnh ngọn núi. . . Diệp Văn đoán chừng mình nửa cái mạng đều muốn không còn, thực sự là thất sách á!

Thế nhưng trong bọc sách đồ ăn vặt có không nỡ lòng bỏ từ bỏ, không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là công lấy đi rồi.

Bách Lưu Sơn tảng đá xanh lộ niên đại cũng khá là cũ viễn, trải qua gió táp mưa sa sau khi cũng không phải tương đương bằng phẳng, mà lại lộ cũng

không khoan, một lần nhiều nhất ba người thông qua, cho dù có tảng đá xanh lộ, son đạo cũng có vẻ hơi chót vót, không đi một lúc, không thiếu nữ sinh liền bắt đầu thở hồng hộc, mà các nam sinh thì lại như ngay từ đầu như thế, vẫn như cũ trò chuyện nói lời này, phảng phất có vinh viễn cũng phóng thích không xong tinh lực như thế.

Thật ước ao a. . . Diệp Văn nhìn lướt qua đi tại Diệp Văn phía trước Thu Dịch, thân thủ nhìn qua vẫn như cũ mạnh mẽ linh hoạt, còn không ngừng cùng người bên cạnh nói lời này, thật giống như vinh viễn cũng sẽ không luy như thế, thực sự là tinh lực vô hạn a.

Thân thể này. . . Thực sự là nhu nhược. . . Đeo bọc sách, Diệp Văn đều sắp cảm giác mình liền lộ đều đi bất ổn.

Đột nhiên lão đảo một cái, một cước giẫm không, thân thể ngửa ra sau liền muốn ngã xuống, cái này muốn ngã xuống, ít nhất có thể lẩn cái mấy chục mét. . . Diệp Văn hoảng loạn đưa tay ra lung tung khoa tay, giống như là muốn bắt lấy không khí để cho mình một lần nữa cân bằng.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, liền ngay cả ở một bên Kim Tinh đều không phản ứng lại, đột nhiên một cái khoan hậu bàn tay bắt lấy Diệp Văn thủ đoạn, sau đó bỗng nhiên lôi kéo, đem Diệp Văn kéo tới, cuối cùng cũng coi như là ngăn cản Diệp Văn ngã sắp xuống, không qua tay Chủ người thật giống như lập tức không dùng lực, kéo quá mạnh, đem Diệp Văn trực tiếp kéo đến bên cạnh hắn, sau đó Diệp Văn cùng mặt của người kia liền đụng vào nhau. . .

Diệp Văn giống chỉ con thỏ nhỏ đang sợ hãi như thế cuống quýt về phía sau nhảy ra, bụng bị đụng vào cái trán, hoảng loạn Địa nói rằng: "Tạ. . . Cảm tạ. . ."

"Ây. . . Đau không?" Đem Diệp Văn lôi trở lại người hỏi, hóa ra là Thu Dịch a. . .

"Ừm. . . Cũng còn tốt. . ." Diệp Văn xoa xoa đồ lên cái trán nói rằng, phát hiện là Thu Dịch "Cứu" mình, Diệp Văn lại có vẻ càng không có ý tứ.

"Ồ ha ha ~ thẹn thùng ha."

"Thu Dịch không tệ lắm."

"Cùng nhau, cùng nhau!"

Ban 3 bọn học sinh ồn ào nói, theo ở phía sau ban 2 học sinh không kiên nhẫn thúc giục: "Phía trước đang làm gì thế đây! Đi nhanh một chút a!"

. . .

"Cảm giác thế nào? Có phải hay không rất sáng khoái?" Lạc Lương Kiểm một mặt hèn mọn hỏi.

"Mặt đau." Thu Dịch làm bộ bình tĩnh đáng vẻ nói rằng.

"Ta biết ngươi kỳ thực trong lòng mừng thầm đi."

"Khục! . . ." Thu Dịch ho khan.

Quản Bàng cùng Vạn Kiếm Lôi cũng là một mặt "Chúng ta đều hiểu" biểu lộ.

"Văn Văn, còn đau không?" Kim Tinh quan tâm hỏi, mặc dù không có rách da, thế nhưng trên trán vẫn là sưng lên một cái nho nhỏ bao.

"Đau không?" Lục Vũ đưa tay dầm dầm Diệp Văn cái trán.

". . . Đau! !" Diệp Văn vội vàng đem Lục Vũ hàm trư tay vỗ bỏ, "Đau chết rồi! Chớ đụng lung tung nha!"

"Vừa nãy cảm giác thế nào? Mặt chạm mặt yêu ~ "

Diệp Văn tức giận lườm một cái, "Đau đều đau chết, lấy ở đâu cảm giác."

"Tỷ như, tâm đột nhiên quý nhúc nhích một chút?"

"Sau đó liền yêu hửn?" Diệp Văn giúp Lục Vũ nói bổ sung.

"Đúng vậy đúng vậy." Lục Vũ một bộ "Nội dung vở kịch liền hửn là dạng này" biểu lộ.

"Cái gì tam lưu phim tình cảm, chuyện như vậy làm sao có thể phát sinh nha." Diệp Văn lại cho Lục Vũ một cái lườm nguyền.

Kỳ thực Diệp Văn là có chút chột dạ, mặc dù tại vừa nãy không có cảm giác gì, thế nhưng đương bình tĩnh lại lại về vị vừa nãy cái kia mau lẹ ra tay lôi kéo, còn thật Địa cảm thấy có chút tim đập tăng nhanh, ân. . . Loại cảm giác đó nha. . . Không nói ra được.

"Diệp Văn ngươi đồ mặt kéo, quả nhiên bị ta nói trúng rồi đi!"

"Không nên nói bậy nói bạ!" Diệp Văn mặt càng đỏ, bởi vì phía trước Thu Dịch nghe được Lục Vũ thanh âm quay đầu nhìn nàng một cái.

Hồn đạm, cái này toán chuyện gì nha! Minh yêu mình?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Ngồi cùng một chỗ

Đi theo đội ngũ đằng sau A Đan biết được Diệp Văn vừa nãy suýt chút nữa hạ đi, vào lúc này cũng xuyên qua đám người đi lên phía trước, quan tâm Địa dò hỏi: "Thế nào? Có sao không?"

"Không có chuyện gì."

"Có phải hay không túi sách quá nặng?" A Đan lấy thắc Diệp Văn túi sách, kinh ngạc nói rằng, "Nặng như vậy! Lưng lưng bất động nha? Có muốn hay không gọi cái nam sinh đến lưng?"

"Chính ta không thành vấn đề. . ." Diệp Văn nỗ lực để cho mình đem câu nói này bằng phẳng Địa nói ra được, thế nhưng vẫn là không cách nào che giấu nàng có chút gấp gáp Địa tiếng thở.

"Lạc Lương Kiểm, giúp Diệp Văn bắt bao đi." A Đan trực tiếp điểm danh nói, bởi vì Lạc Lương Kiểm đi học luôn xuyên ngón đánh hoàng, cho nên A Đan cùng Lạc Lương Kiểm cũng khá quen thuộc, bình thường có chuyện gì đều là trực tiếp chỉ mặt gọi tên gọi Lạc Lương Kiểm đến.

Luôn luôn sẽ không từ chối Lạc Lương Kiểm lần này từ chối, nhìn trái nhìn phải mà nói về hấn, vô tình hay cố ý Địa xem thêm Thu Dịch hai mắt, A Đan cũng dứt khoát dời đi đối tượng, nhìn phía Thu Dịch.

"Ừm. . . Ta đến đây đi." Thu Dịch chủ động tiến lên nói rằng, lập tức nhận A Đan khen ngợi.

"Vẫn là Thu Dịch được, Lạc Lương Kiểm nguoi quá lười."

"Mịa nó. . . Đây không phải là một lúc việc được không! A Đan nguoi không hiểu a!"

"Còn dám như thế gọi?"

"Khục. . . Ân, đan tỷ."

"Các nguoi nhìn có hay không cô gái túi sách xách bất động Địa hỗ trợ nắm một chút, làm con trai phải có thân sĩ phong độ, hiểu à?"

"Mê mê hiểu. . ." Bị trọng điểm chăm sóc Lạc Lương Kiểm giống tiểu gà mổ thóc như thế dùng sức gặt đầu.

Bởi vì A Đan cũng là có ý tốt, Diệp Văn cũng không tiện cự tuyệt, do dự một chút, vẫn là đem túi sách lấy xuống giao cho Thu Dịch.

Diệp Văn nắm bắt túi sách một cây dây lưng, Thu Dịch nhắc lên túi sách khác một cây dây lưng, hai nguoi đều duy trì khoảng cách nhất định, tận lực không sản sinh thịt · thể đi lên tiếp xúc.

Dỡ xuống ba lô Diệp Văn lập tức toàn thân ung dung, vừa nãy uể oải quét đi sạch sành sanh, giờ khắc này thân thể mềm mại đất phẳng phát một mảnh lông chim, thật giống tùy tiện nhảy một cái liền có thể nhảy lên cao mấy mét, không có gánh nặng ép thân, leo núi cũng dùng ít sức không ít, càng bởi vì vừa nãy phụ trọng leo núi nguyên nhân, giờ khắc này càng thấy ung dung không ít.

Bách Lưu Sơn bên trong dòng suối rất nhiều, tảng đá xanh bên đường liền có thể thường thường nhìn thấy không ít nhọt nhạt suối nước, thanh tịnh thấy đáy, suối nước bên trong có không ít Địa tôm tép nhỏ bé, có lợi hại nguoi thậm chí bắt được mấy con cá, bỏ vào quán suối nước đồ uống trong bình, đưa tới lượng lớn nguoi vây xem.

Nguyên bản thanh tĩnh Bách Lưu Sơn lập tức trở nên náo nhiệt lên, toàn bộ trong núi đều vang vọng bọn nhỏ chơi đùa thanh, đại gia liền dạng này nhiệt nhiệt nháo nháo Địa bò đến trên đỉnh ngọn núi, tựa hồ cũng không có cảm thấy làm sao luy, liền bò đến trên đỉnh ngọn núi.

Lựa chọn Bách Lưu Sơn làm chơi xuân địa điểm tự nhiên cũng là từng có tí mỉ mà cân nhắc, Bách Lưu Sơn trên đỉnh ngọn núi rất rộng rãi, đủ để dung

nap ba cái niên cấp tất cả học sinh, giáo lãnh đạo ở mặt trước làm các lớp phân chia vị trí thật tốt, bọn học sinh liền dạng này ầm ầm khoai lang phân đất trồng, ban 3 phân đến một khối tới gần trên đỉnh ngọn núi biên giới vị trí, bất quá nơi này pha cũng không chót vót, độ dốc đại khái là 45 độ, mà lại có rất nhiều cây cối, coi như lăn xuống đi vậy sẽ bị thụ ngăn cản.

Dù sao là xuất phát từ an toàn cân nhắc, nơi này vẫn tính tương đối an toàn, tuy nói trên đỉnh ngọn núi không gian rất lớn, thế nhưng cũng có hạn nha. . . Luôn không khả năng đều chen ở chính giữa.

"Liên khu vực này, đại gia mình bày khăn ăn đi, cách biên giới xa một chút, chú ý an toàn." A Đan lớn tiếng nói.

Các bạn học giờ khắc này còn tại ầm ầm nói chuyện, liền nhìn thấy A Đan ngoác miệng ra hớp lại, cũng mặc kệ nói cái gì, chỉ để ý gọi biết, một cổ thiếu kiên nhẫn hương vị.

A Đan cũng bắt đắc dĩ, chỉ có thể phản phục cường điệu mấy lần, liền từ Địa bọn học sinh đi chơi.

"Khăn ăn khăn ăn!" Lục Vũ ở một bên hét lớn.

"Biết rồi, đừng nóng vội." Kim Tinh không nhanh không chậm Địa từ trong bọc sách móc ra điệp Địa chỉnh tề Địa plastic khăn ăn, chiết khẩu sau khi phở ở trên mặt đất, khăn ăn tương đối lớn, đủ khiến ba người nằm ở phía trên lăn lộn đều sẽ không dễ dàng cút ra ngoài.

"Cái kia. . . Cho." Thu Dịch đi lên phía trước đem túi sách trả lại Diệp Văn.

"Tạ, cảm tạ. . ." Diệp Văn hơi có lúng túng nói rằng.

"Đừng đi!" Lục Vũ đột nhiên gọi lại xoay người chuẩn bị rời đi Thu Dịch, sau đó dùng sức mà đem hấn nhấn ngồi ở khăn ăn đi lên, "Gấp gấp như vậy đi làm gì, không cùng ta gia Văn Văn tán gẫu hai câu?"

"A. . . A?" Thu Dịch liếc mắt nhìn Diệp Văn, trở nên gấp gáp bất an.

"Này uy, tiểu Vũ, đừng nghịch."

"Không nháo á, hai người các ngươi dù sao đều lẫn nhau yêu thích nha! Vừa vặn nhân cơ hội này nhiều nói chuyện phiếm nha!"

"Hò. . . Nói vậy!" Diệp Văn đỏ mặt.

Thu Dịch sững sờ, sau đó trong lòng mừng như điên, Diệp Văn bạn thân nói nhất định không giả, khó nguyên lai nàng thật là yêu thích ta? Thu Dịch cảm thấy tim đập đều bắt đầu gia tăng tốc độ, bất quá trên mặt vẫn là bất động biến sắc đáng vẻ.

"Chắc chắc, trang cái gì ngây thơ nha!" Lục Vũ đem Diệp Văn nhấn ngồi ở Thu Dịch bên người, "Hai người các ngươi, thực sự là không thẳng thắn nha!"

Diệp Văn cùng Thu Dịch lúng túng hơi liếc mắt nhìn nhau, lập tức quay đầu đi chỗ khác.

"Đừng thẹn thùng nha! Thật đúng! Quên đi, không quan tâm các ngươi rồi!" Lục Vũ một bộ rèn sắt không thành thép đáng vẻ, dậm chân, cùng Kim Tinh ngồi ở khăn ăn một đầu khác ăn xong rồi đồ ăn vặt.

"Ừm. . . Cái kia. . ." Cuối cùng vẫn là Thu Dịch trước tiên mở ra đề tài, "Ăn đồ ăn chứ?"

Diệp Văn cũng không muốn ra vẻ mình quá mức thẹn thùng, cố gắng trấn định Địa nói rằng: "Tốt, ta nhưng là dẫn theo rất ăn nhiều đây!"

Diệp Văn xoay người đem túi sách khóa kéo kéo dài, đem từng loại đồ ăn đặt tại khăn ăn đi lên, nhìn ra Thu Dịch trợn mắt ngoác mồm, nhiều như vậy đồ vật! Chẳng trách vừa nãy tự mình công thời điểm cảm thấy nặng như vậy.

Diệp Văn đồ ăn chủ yếu là các loại bình bình lon lon, cái gì cá mòi đồ hộp, thịt bò đồ hộp, cơm trưa thịt đồ hộp. . . Vịt bột ngư làm sô cô la đậu. . . Đủ loại đồ ăn xếp đặt đến mức tràn đầy, không ít người đều đưa mắt đầu tới nơi này, hơn nữa Lục Vũ cùng Kim Tinh đồ ăn, Diệp Văn nơi này có thể nói là đồ ăn phong phú nhất.

"Nặc." Diệp Văn đem một bình thịt bò đồ hộp đưa cho Thu Dịch, "Thịt bò, ngươi khẳng định thích ăn chứ?"

"A. . . Cảm tạ. . . Làm sao ngươi biết?"

Phí lời mà, đều là một người, mình thích ăn nhất cái gì khẳng định rõ ràng á! Bất quá lời này chỉ có thể để ở trong lòng, nhưng không thể nói ra được, Diệp Văn liếc mắt nói, "Quán nhiều như vậy làm gì, ăn ngươi."

Bởi vì dẫn theo rất nhiều đồ hộp, cho nên Diệp Văn cũng dẫn theo vài phở đã ăn, dùng để ăn đồ hộp, vào lúc này cũng đưa cho Thu Dịch một cái.

Diệp Văn cùng Thu Dịch hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người, bởi vì đây là ban 3 duy nhất một đôi nam sinh cùng nữ sinh ngồi cùng một chỗ tổ hợp. . .

"Có gian · tình."

"Thu Dịch tiểu tử này, rốt cục khai khiếu?"

"Yêu yêu, Thu Dịch có phải hay không biểu lộ thành công?"

"Tiểu tử này, nhìn tốt sáng khoái đáng về."

"Phí lời, đây chính là hoa khôi của trường a!"

"Người nhìn Thu Dịch vẫn tại ăn Diệp Văn đệ đồ vật, nhìn tốt thật mắt mắt a."

"Sách của hần bao đây? Nha. . . Túi sách ở chỗ này đây, chúng ta cho hần ném qua đi."

Sau đó một cái túi sách nện ở Thu Dịch trên lưng, hần một cái không cảm chắc suýt chút nữa đem đồ hộp đánh đổ, quay đầu chính muốn nhìn một chút là ai thất đức như vậy, lại phát hiện mình túi sách bị ném tới.

Đu huynh đệ. . . Thu Dịch yên lặng mà cho bọn hần thụ cái ngón tay cái.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Lắng nghe Phong thanh âm

Ban đầu lúng túng rất nhanh sẽ biến mất rồi, Thu Dịch cùng Diệp Văn lại như bằng hữu bình thường như vậy tán gẫu ở cùng nhau, không phải tình nhân loại kia ám muội cùng lãng mạn cảm giác, chỉ là giống hai cái anh em tốt trong lúc đó lẫn nhau nói chuyện phiếm như thế, nói đến, mặc dù hai người là ngồi cùng bàn, nhưng lại còn chưa bao giờ giống như bây giờ tán gẫu lâu như vậy qua đây.

Dù sao cũng là cùng một người mà, mặc dù bởi vì vị trí hoàn cảnh khác biệt từng người đều phát sinh ra biến hóa, thế nhưng dù sao vẫn có rất nhiều tương đồng điểm, cộng đồng ham muốn tự nhiên là tương đối nhiều, mà đối với một số sự vật cái nhìn cũng gần như, Diệp Văn suýt chút nữa đều sắp phát lên gặp lại hận muộn cảm tình.

Thu Dịch cũng là hết sức kinh ngạc, Diệp Văn vậy mà có nhiều như vậy cùng mình tương đồng ham muốn, giống cái kia chút gì giáp máy cao tới, Hokage long châu loại hình, hiểu cũng không so với mình ít, liền ngay cả suy đoán ra sau khi nội dung vở kịch đều nói tới mạch lạc rõ ràng.

"Chắc chắn, quả nhiên không trắng thẩn, người nhìn, hiện tại tán gẫu nhiều hài lòng." Lục Vũ quay đầu về phía sau liếc mắt nhìn, lặng lẽ nói với Kim Tinh.

Kim Tinh che miệng cười khẽ, "Kỳ thực hai người bọn họ vẫn có rất nhiều tương đồng địa phương đây."

"A? Hần là chỉ là Văn Văn có tương đối nhiều con trai ham muốn đi. . ."

"Hừm, hần là dạng này."

. . .

"Ồ a, người nói Naruto Rasengan a! Cái này chiêu thức kỳ thực rất mạnh mẽ, nói đến, người hội kết ấn sao?"

"Kết ấn? Không thái hội a. . ."

"Ta hội phượng tiên Hỏa kết ấn, xem trọng. . ." Nói, Diệp Văn liền thành thạo Địa làm một bộ đầy đủ kết ấn động tác, đầu tiên là một bộ nhanh, sau đó một bộ chậm, làm tiếp một lần nhanh.

"Thật là lợi hại a!" Thu Dịch thử học một chút, lại có vẻ tương đương ngốc, đừng nói làm được nhanh hơn, liền ngay cả động tác đều làm không chiếm được vị.

"Về sau người cũng có thể làm được." Diệp Văn mở ra một bình khoai chiên, đem bày đặt khoai chiên tiểu ngăn kéo lôi ra đến, mình cầm hai mảnh nhét vào trong miệng, sau đó đưa tới Thu Dịch trước đó.

"Thật sao?" Thu Dịch cũng tiện tay nắm lên hai mảnh nhét vào trong miệng, sự quan hệ giữa hai người nhìn đã kinh biến đến mức tương đương hòa hợp, để Thu Dịch đều có chút hoảng hốt, ngay khi vừa nãy Diệp Văn đối với mình vẫn không lạnh không nóng đáng về.

Nghĩ đến Diệp Văn gần nhất có chút khác thường phản ứng, Thu Dịch cũng có chút hiểu rõ, cha mẹ qua đời, tâm tình chấp chôn đại cũng là bình thường, huống chi là cô gái dạng này cảm tính động vật.

"Đương nhiên rồi!" Diệp Văn trả lời khẳng định nói, đều là một người mà, Diệp Văn có lý do tin tưởng Thu Dịch sau khi cũng sẽ học xong.

Bất quá tuy nói là một người, thế nhưng trên thực tế Diệp Văn đối với Thu Dịch liên đúng đã từng cảm giác của chính mình đã càng ngày càng yếu ớt, càng nhiều chỉ là một cái cùng mình có rất nhiều tương tự điểm bằng hữu, mình hay là rất quen thuộc hắn, thế nhưng hắn chung quy không phải là mình.

Nhìn thật giống không có gì sai biệt, trên thực tế đã đại biểu Diệp Văn cùng Thu Dịch đều có biến hóa rất lớn, mới hội có cảm giác như vậy.

"Hokage bên trong nữ, người càng yêu thích cái nào a?" Thu Dịch hỏi.

"Ta a, ta càng yêu thích Hinata đây!"

"A. . . Ta cũng đúng đấy!"

"Bởi vì Hinata rất ôn nhu mà, mà lại rất đáng yêu, làm thê tử nhất định rất hiền lành!"

"Ừ ừm!" Thu Dịch dùng sức gật đầu phụ họa, "Làm thê tử nhất định rất không tệ."

"Hinata cùng với Naruto tốt nhất."

"Đúng vậy, không biết lúc nào có thể tà đến a!"

"Ha ha ~" Diệp Văn khẽ cười nói, "Tiếp qua mười năm đi."

"Cũng thật là cừu a."

"Cũng không tính quá lâu đi!" Diệp Văn cười nói.

Tại lúc đó Hokage xong xuôi thời điểm, nhưng là có không ít người hô sinh thời series đầu, mà "Hokage tại ta trước khi chết có thể hay không xong xuôi" câu nói này cũng rốt cục hạ màn, biểu tượng lại sự kết thúc của một thời đại.

Giống Hokage như vậy siêu trường thiên hoạt hình đã không hơn nhiều, thay vào đó chính là các dạng mười mấy hai mươi mấy tập đoàn văn hoạt hình leo lên lịch sử sân khấu.

Ăn uống no đủ sau khi, bọn học sinh cũng bắt đầu từng người giải trí hoạt động, đánh bài, chơi phi hành kỳ, dưới cờ vua, dưới cờ năm quân, cầm màu sắc rực rỡ GBA máy chơi game chơi túi áo yêu quái, cũng có liên với số liệu tuyến liên Cơ đối chiến. . .

"Ăn no ——" Diệp Văn thân một cái to lớn lười eo, này này mở rộng cổ áo cánh "xuân" hiện ra, Thu Dịch lại như bị câu đi rồi hồn như thể nhìn chăm chăm nhìn vài mắt.

Diệp Văn phát hiện Thu Dịch trừng trừng mà nhìn mình bộ ngực, theo bản năng mà dùng hai tay ô quần rồi bộ ngực.

"Khục! . . ." Thu Dịch lúng túng dời đi ánh mắt.

Diệp Văn cũng làm hành động mới vừa rồi của mình cảm thấy buồn cười, cái gì mà, linh hồn của chính mình rõ ràng là con trai, không hiểu ra sao Địa thẹn thùng cái gì a! Diệp Văn làm bộ như không có chuyện gì xảy ra mà đáng về buông xuống hai tay, nói: "Người không phải chân khổng à?"

A a! Mình dời đi một cái cái gì hông bét đề tài a! Đáng đáp như vậy nói thẳng ra đi sẽ cho người hiểu lầm đi! Chân khổng cái gì, thật giống mình thường thường quan sát hắn như thế, hắn sẽ không coi chính mình rất yêu thích hắn sau đó xông lên đem mình Vồ. . . Nhỏ vào, biểu lộ đi!

Cái này lời nói đến mức liền ngay cả Thu Dịch đều ngăn người, vào lúc này Thu Dịch vẫn không có rõ ràng như vậy chân khổng khuynh hướng, thậm chí ngay cả chân khổng cái từ này hồi cũng không quá lý giải, vèn vèn chỉ là khá là yêu thích nhìn bắp đùi mà thôi. . .

Sau đó hai người đều trầm mặc, bầu không khí lập tức trở nên lúng túng lên.

"Khục. . ." Thu Dịch không muốn đề cho quan hệ của hai người lại trở lại trước đó như vậy, đại não cấp tốc vận chuyển, nhìn thấy tại trên đỉnh ngọn núi một bên khác toà kia miếu đồ nát, sáng mắt lên, "Chúng ta đi chỗ đó xem một chút đi?"

Miếu nhỏ không lớn, chỉ cung phụng một cái thần vị, cung phụng tại đi lên tượng đắp từ lâu mất đi nguyên bản đáng về, nguyên hình là ai cũng không cách nào nhận biết.

Có người nói là Quan Thế Âm, có người nói là Phật tổ, cũng có người nói là Khổng Tử. . .

Thế nhưng Diệp Văn đang nhìn đến cái này rách nát không thể tả tượng đắp thời điểm, nhưng trong lòng hơi xẹt qua một tia cảm giác quen thuộc, luôn cảm thấy là ở nơi nào gặp?

Ân. . . Đại khái là Phật tổ chứ? Diệp Văn ở trong đầu suy nghĩ một chút, thật là có điểm giống.

Rách nát bên trong tòa miếu nhỏ ngồi mấy vị lão sư, chính đang thiên nam địa bắc Địa huyền thiên, Diệp Văn cùng Thu Dịch đi vòng một vòng, đến Thần phía sau miếu, nơi này có một cái hậu môn, đầy thương lượng cửa sau liền đứng sọt biên giới, mặc dù hữu dụng gỗ rào chắn vây nhốt, thế nhưng thấy thế nào đều cảm giác rất không an toàn đáng vẽ, cái kia vòng bảo hộ thật giống đầy một cái liền sẽ đổ đi, trên hàng rào xoạt một tầng hồng tạt từ lâu bóc ra từng mảng, lộ ra bên trong có chút mục nát gổ đến.

Ngửa đầu nhìn trời, trạm bầu trời màu lam bên trong bay mềm mại bạch vân, thanh phong phát qua Diệp Văn khuôn mặt, tỷ lệ sợi tóc theo gió phiêu lãng, hai người liền dạng này đứng ở chỗ này, lắng nghe Phong thanh âm, ai cũng không nói gì, nhưng lại không có cảm thấy chút nào lúng túng.

Vào đúng lúc này, hai lòng của người ta tựa hồ cũng sản sinh cộng hưởng, không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Bầu trời nha. . . Chính là nó để cho mình trở nên kiên cường, nói đến mình và Diệp Văn cũng thật là có rất nhiều điểm giống nhau đâu, liền ngay cả cha mẹ đều là. . . Không muốn bị thương, tình lại đứng lên đi!

Thu Dịch quay đầu liếc mắt nhìn Diệp Văn, phát hiện Diệp Văn cũng quay đầu nhìn về phía hắn.

Tất cả đều không nói bên trong.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Về phía trước nhìn

Thu Dịch cùng Diệp Văn hai người liền đứng ở chỗ này thường thức viễn cảnh, hai người quan hệ tựa hồ trở nên càng thêm tự nhiên, thẳng đến một chiếc xẹt qua chân trời phi cơ chở hành khách va vào Thu Dịch mi mắt, lập tức đánh vỡ cái này tự nhiên hài hòa bầu không khí.

Thu Dịch tựa hồ lại nghĩ đến ngày đó chuyện đã xảy ra, mình còn ngồi ở trước máy truyền hình, giống thường ngày. . . Tuy nhưng đã qua một tháng, thế nhưng cái kia đoạn ký ức lại như thế rõ ràng, Thu Dịch còn nhớ khi đó trong lòng mình kinh hoàng, cái gọi là "Trời sập xuống", đại khái liền đúng cái cảm giác này.

Phải biến đổi đến mức kiên cường a! Thu Dịch cười khổ lắc đầu, đem phần này tưởng niệm thận trọng Địa bao bọc tốt bỏ vào trong ký ức một cái nào đó góc, quay đầu nhìn lại, lại phát hiện Diệp Văn còn kinh ngạc mà nhìn chăm chăm bầu trời dờ ra, cũng vừa này thường thức phong cảnh lúc biểu lộ, nàng đáng vẽ hiện tại đúng là đang ngăn người.

Đại khái mình vừa này cũng là đáng đáp như vậy chứ? Thu Dịch trầm nghĩ, Diệp Văn vẫn không có từ bị thương bên trong đi ra sao? Máy bay đã bay xa nha. . .

Thu Dịch muốn tiến lên an ủi nàng, nhưng lại không biết thế nào mở miệng, không thể làm gì khác hơn là bồi tiếp Diệp Văn ngơ ngác mà nhìn lên bầu trời.

Như vậy Diệp Văn hiện tại lại đang suy nghĩ gì đây? Thu Dịch ở trong lòng phỏng đoán.

Liền ở phi cơ bay qua một khắc đó, Diệp Văn trước mắt lập tức đen kịt lại, một giây sau, tầm mắt lại khôi phục, quay đầu nhìn lại, Thu Dịch chính cầm vào túi áo đứng ở bên cạnh chính mình.

Vừa này tinh thần hoảng hốt một chút không? Diệp Văn trầm nghĩ, lại đột nhiên cảm thấy đứng ở bên cạnh mình Thu Dịch có chút không đúng lắm.

"Người là. . . !"

"Là ta." Thu Dịch xoay người lại, nhưng là một tám so với hiện tại Thu Dịch càng hỗ trợ hơn thực mắt.

"Tại sao là người?"

"Tại sao không phải ta?"

"Đây là ở nơi nào?"

"Cái này mộng thể giới, hoặc là nói, thể giới chân thật hình chiếu."

"Thu Dịch đây?"

"Ta không phải đứng ở trước mặt ngươi sao?"

"Ngươi không phải hắn!"

"Ừm . . Hay là có thể nói như vậy."

"Vừa nãy Thu Dịch là ngươi?"

"Không phải, chỉ bất quá hiện tại ngươi không nhìn thấy hắn mà thôi, mà hắn cũng không nhìn thấy ngươi, theo người khác, ngươi chỉ là đang ngăn người mà thôi."

"Ngươi lại tới làm cái gì?"

Cái này Thu Dịch, chính là mười năm sau khi Thu Dịch. . . Cũng chính là bị Diệp Văn xưng là Biểu Thu cái kia Thu Dịch.

"Thời gian không hơn nhiều, chúng ta lại không vừa người, bỏ chạy cách không ra thể giới này."

"Thể giới này, tất nhiên hội hủy diệt?"

"Hắn là dạng này đi." Biểu Thu cười nói.

"Cái gì gọi là hắn là."

"Cũng chính là tỷ lệ lớn hơn 95%."

"Vậy thì là nói còn có thể không hủy diệt lạc? Nếu như thể giới này đúng là cái gì thể giới chân thật hình chiếu." Diệp Văn nhìn lấy Thu Dịch hỏi.

"Còn có năm phần trăm có thể là thể giới phá nát. . . Hay là chỉ còn dư lại một cái Thái Dương hệ cũng không nhất định?"

"Nói cách khác thể giới này hoàn chỉnh bảo tồn lại liền một điểm có thể đều không có?"

"Vô hạn xu hướng với không."

Diệp Văn trầm mặc.

Suy nghĩ một lúc về sau, nàng chậm rãi mở miệng nói: "Ta làm sao biết sự tồn tại của ngươi có phải hay không chỉ là ta phán đoán mà thôi đây?"

"Ồ? Ngươi cho rằng ngươi có tinh thần bệnh tật?" Biểu Thu mang theo châm chọc hỏi.

"Ngươi chứng minh như thế nào ngươi là tồn tại cá thể?"

"Ta vốn là không phải một cái chân thực tồn tại thể giới này cá thể, ta bản thể, hoặc là nói, chúng ta bản thể tại thể giới chân thực."

"Ngươi vẫn như cũ không cách nào chứng minh sự tồn tại của ngươi."

"Xem ra ngươi nhận định mình có tinh thần bệnh tật?"

Diệp Văn xưa nay không cảm thấy mình trước kia có như thể muốn ăn đòn qua, chính mình cũng có chút không nhịn được muốn quát hắn.

"Ngươi không có khả năng là ta, ta không phải như vậy." Diệp Văn nhìn chăm chăm Biểu Thu con mắt, nghiêm túc nói rằng, "Hay là, ngươi chỉ là ác mộng mà thôi?"

"Hừ, nữ nhân." Biểu Thu hừ lạnh nói, "Liền ngay cả thể giới chân thực đều phải bị hủy diệt, ngươi cho rằng chỉ bất quá là cái hình chiếu thể giới thì thể nào bảo tồn lại?"

"Ha ha, đã liền thể giới chân thực đều muốn hủy diệt, vậy ta cùng ngươi trở về tựa hồ cũng không có ý nghĩa gì chứ? Vèn vèn là từ trong mộng tỉnh lại sau đó đối mặt tử vong?" Diệp Văn châm biếm lại, lần thứ nhất cảm thấy mình bây giờ cùng đã từng mình có lớn như vậy phân kỳ.

"Như vậy tối thiểu còn có rất lớn tồn tại suất. . . Thể giới chân thực không có khả năng hoàn toàn hủy diệt, nhiều lắm là phá nát, luôn có có thể làm cho người an toàn sinh tồn địa phương."

"Mười năm sau khi, khoa học kỹ thuật liên phát triển đến trình độ như thế này?"

"Thu tổ." Biểu Thu bất thành linh phun ra hai chữ này, nhìn cùng Diệp Văn vấn đề hào không quan hệ.

Thế nhưng Diệp Văn nhưng trong lòng cả kinh, giống như là nghĩ tới điều gì: "Giống Diệp tổ như vậy. . . ?"

"Thu tổ cùng Diệp tổ là chiến hữu, thế nhưng lần này bọn hấn sản sinh phân kỳ. . ."

"Cái gì lung ta lung tung! Vậy ta hiện tại tại sao lại đã biến thành Diệp tổ đời sau?"

Biểu Thu trầm mặc.

"A, là biến không ra cố sự chứ? Ngươi quả nhiên chỉ bắt quá là trong đầu của ta phán đoán, hoặc là nói một nhân cách khác thôi, chân chính chủ đạo chú ý thức, là ta a!"

"Thì ra là thế. . ." Biểu Thu lại một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ biểu lộ, "Hóa ra là dạng này, ta vẫn luôn sai rồi. . ."

"Đến cùng đang nói cái gì?"

"Như vậy. . . Ngươi vẫn cứ không muốn cùng ta trở lại thế giới chân thực sao? Tại thế giới kia, còn có chúng ta còn sống sót cha mẹ, mà lại thân thể cũng không phải cái này khó chịu thân thể, tất cả lại như bình thường quỹ tích như vậy."

"Sau đó theo thế giới đồng thời hủy diệt?"

"Có hi vọng."

"Ở đây cũng có hi vọng."

"Cho nên, ngươi cự tuyệt?"

"Ta phải ở lại chỗ này."

"Tại sao?"

"Mất đi cuối cùng rồi sẽ là mất đi. . . Cho dù nỗ lực đuổi theo về, cũng là không giống nhau, trong ký ức hay là đều là mỹ hảo, mà người, hấn là đi về phía trước, mà không phải đều là lưu luyến với đi qua, bất kể là thân thể này, vẫn là cha mẹ mất đi, cũng hoặc là cái gì khác. . ." Diệp Văn hít sâu một hơi, "Dù cho là trở lại thế giới chân thực, tất cả cũng bắt quá từ nguyên điểm bắt đầu mà thôi, không bằng bắt đầu từ bây giờ, cải biến cái kia đoạn lịch sử. . ."

". . ." Biểu Thu lộ ra suy tư biểu lộ.

"Mặc dù trong lòng đều là chống cự, thế nhưng, hay là thật sự hấn là trực diện bản tâm, ta có thể, thật sự yêu thích cuộc sống như thế! Sinh hoạt ở bên cạnh ta người. . . Những kia đã từng chưa từng tiếp xúc người, Thủy Trĩ Thi, Thái Âm, còn có hiện ở cái này hoàn toàn khác nhau Thu Dịch."

"Thích ứng cô gái sinh hoạt?" Biểu Thu nói rằng, nhưng lại không có bất kỳ trào phúng ý tứ.

"Không phải nói thích ứng, hay là phải nói. . . Nơi này có càng nhiều đề ta không nỡ lòng bỏ rời đi đồ vật!"

"Ta biết rồi." Biểu Thu khẽ gật đầu, "Hay là đây là chúng ta cuối cùng Địa một lần gặp gỡ, hi vọng. . . Thế giới này có thể bảo tồn lại đi."

"Nhất định sẽ!"

"Không muốn lại chìm đắm với đi qua bi thương trúng rồi nha, tương lai nhưng là có càng có bao nhiêu hơn thú, tràn ngập khiêu chiến, tràn ngập những thứ không biết đang đợi chúng ta đây, tin tưởng liền xem như cha mẹ ngươi, cũng sẽ không hi vọng nhìn thấy ngươi dạng này không vui sống sót chứ?"

Diệp Văn sững sờ, lại phát hiện trước mắt cái kia Biểu Thu đã không gặp, thay vào đó chính là có một tấm non nét mặt Thu Dịch, còn trẻ Thu Dịch.

"Thu Dịch?" Diệp Văn hỏi.

"Hả?" Thu Dịch đình chỉ hấn an ủi, nghi hoặc mà nhìn về phía Diệp Văn.

"Là ngươi sao?"

"Vâng. . . Ta a?" Thu Dịch biểu lộ càng thêm cổ quái, Diệp Văn sẽ không bởi vì quá mức bi thương mà tinh thần thất thường chứ? Thu Dịch nghĩ đến khả năng này, tâm lại thu lên.

"Ừm. . . !" Diệp Văn nhìn lập tức ung dung hơn nhiều, "Đi thôi."

"A? . . . A!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Đế Vương game

Thân là cây bồ đề, tâm như tấm gương sáng, lúc nào cũng thường lau chùi, chớ khiến nhạ bụi trần.

Bồ đề bản không thụ, gương sáng cũng không phải đài, vốn là không một vật, nơi nào nhạ bụi trần.

Tất cả có vì Pháp, đều như ảo ảnh trong mơ, không muốn quá mức chấp nhất, mới có thể minh gấp bản tâm.

Đạo gia có vân, đạo pháp tự nhiên, cũng chính là cái gọi là xuôi dòng mà xuống, thuận thế mà làm, tuần hoàn Vạn Vật quy luật. . . Hay là liền đúng như thế.

Hay là tính cách nguyên nhân, Lục Vũ cùng các nam sinh cũng rất chơi chiếm được, vào lúc này liền thành một cái đem nam các nữ sinh tổ hợp lại với nhau chất keo dính.

"Vấn cùng Thu Dịch tới rồi!" Lục Vũ ngồi ở plastic mô đi lên chào hỏi, "Tới chơi tới chơi!"

"Chơi cái gì?" Thu Dịch hỏi.

"Đế Vương game!"

"Đế Vương game?" Thu Dịch xem ra còn không chơi đùa loại trò chơi này.

Một bên Vạn Kiếm Lôi thế Lục Vũ giải thích: "Liền đúng mỗi người đánh một cái thẻ, trên thẻ có vài tự, có một cái thẻ viết Đế Vương, bắt được Đế Vương Tạt người thì có thể làm cho người kia nói thật lòng hoặc là cùng một người khác làm một ít chuyện, là điểm số tự."

"Liền đúng tỷ như, số 4 cùng số 1 ôm ấp, dạng này." Lục Vũ nói bổ sung.

"Rõ ràng, chơi sao?" Thu Dịch quay đầu hỏi Diệp Văn.

"Chắc chắc chắc." Phía dưới một đám người chắc lưỡi.

"Chơi chứ." Diệp Văn một bộ không đáng kể đáng vẻ.

"Cái kia ngồi xuống đi, ta đến chia bài!" Lục Vũ rửa một chút một đao đặc thù tạp bài, sau đó từng cái từng cái lờn chỏm đến mỗi người trước mặt.

"Đều bắt được bài chứ?"

"Bắt được." Mọi người đáp lại nói.

"Ha ha, ta là Đế Vương a!" Quán Bằng cười lớn, "Vào lúc này luân ta đi!"

"Nhanh lên một chút, liền biết há hê." Vạn Kiếm Lôi vỗ một cái Quán Bằng đầu nói.

"Không phục đúng không? Ngươi số mấy, có tin ta hay không giết chết ngươi."

"Nhanh lên một chút nhanh lên một chút!" Lục Vũ không nhịn được thúc giục.

"Được, liền quyết định, số ba và số tám ngược!"

"Ngọa tào, Quán Bằng ngươi thực sự là không biết xấu hổ a."

"Sợ không."

"Sợ người muội a, ai là số tám!" Vạn Kiếm Lôi hỏi.

"Ngọa tào, không phải chứ, người là số ba?"

"Ta nếu là là tốt rồi."

"Số ba ta a." Lục Vũ nhấc tay.

"Ừm . . Số tám" Kim Tinh nhấc tay.

"Nhanh vò ngực!" Quán Bằng không cần mặt mũi Địa hồ.

"Nhìn ta a." Lục Vũ cũng là không chút nào ngượng ngùng liền đem hai tay nhấn ở Kim Tinh Địa trên ngực, sau đó dùng sức Địa xoa xoa, "Ngày hôm nay không đái cái kia cái gì nha!"

Tình cảnh vô cùng hương diễm, mà lại Lục Vũ còn cố ý đem Kim Tinh quần áo làm méo, lộ ra gần một nửa bộ ngực mềm.

"Nhìn cái gì vậy! Vòng kế tiếp vòng kế tiếp!"

"Ồ yêu, lần này lại là ta ha." Quán Bằng cười Địa càng ngông cuồng hơn.

"Xuất thiên đi!"

"Nhìn cái gì vậy, không phục a, ca vận may liền đúng tốt như vậy."

"Lần này lại muốn chinh hoa chiêu gì a?" Lục Lương Kiếm nói.

"Vây này thứ liền phổ thông điếm đi, vẫn là số ba cùng số tám, hôn môi!"

Mọi người theo bản năng mà đưa mắt đầu đến Kim Tinh cùng Lục Vũ trên thân.

"Nhìn cái gì vậy! Ta là số bốn!" Lục Vũ đem bài lấy ra.

"Ta là số năm yêu."

"Lần này số ba cùng số tám là ai?"

"Số ba là ta." Ngồi ở trong góc Kim Gia Huy giơ tay lên bên trong thề.

"Số tám đây?"

Một cái nhược nhược thanh âm tại Kim Gia Huy bên người vang lên, "Ta. . ."

"Oa! Phong Vũ Lam cùng Kim Gia Huy!"

"Quán Bằng người là lợi hại hơn một điểm." Vạn Kiếm Lôi nói móc nói.

"Thế nào, sợ không, nhanh hôn môi!"

"Dạng này không tốt sao?" Kim Gia Huy hỏi.

"Hôn môi, hôn môi, hôn môi." Thế là mọi người còn ồn ào lên.

Kim Gia Huy nhìn về phía Phong Vũ Lam, dùng ánh mắt hỏi thăm ý của nàng.

"Ừm . . ." Phong Vũ Lam nắm bắt quả đấm nhỏ đặt ở trên ngực, dùng so với muỗi lớn hơn không được bao nhiêu thanh âm nói rằng.

Bốn phía đồng học đều bị bên này tiếng la hấp dẫn tới, sau đó liền nhìn thấy Kim Gia Huy ôm Phong Vũ Lam eo, cúi người, tại Phong Vũ Lam trên môi hôn nhẹ một cái.

Mặc dù chỉ là hôn nhẹ Địa một cái, cũng đủ để cho người vây xem hưng phấn.

Không rõ chân tướng người đồn dập hỏi phát sinh cái gì.

"Kim Gia Huy hôn Phong Vũ Lam một cái!"

"Ngọa tào, Phong Vũ Lam không phải nam à!"

"Đúng đây! Thật giống là đang đùa Đế Vương game."

"Ta đã nói rồi. . ."

Cái này một vòng lập tức để tất cả mọi người hưng phấn lên, mỗi cái đều muốn đánh vào Đế Vương.

Diệp Văn đem khoai chiên bình bên trong cuối cùng một điểm khoai chiên rót vào trong miệng, một điểm cắn bã đều không buông tha, sau đó tùy ý cầm lấy bài của mình.

"Ừm. . . Lần này. . . Đế Vương là ta a?"

"Ồ? Diệp Văn ngươi là Đế Vương a?"

"Ân, ta nghĩ muốn a. . . Liên. . . Số một đánh số hai một bạt tai đi."

"Đây là cái gì ác thú vị a. . ." Quân Bằng khinh bỉ nói.

"Ngươi sẽ không là số hai đi!" Vạn Kiếm Lôi nhìn Quân Bằng một chút.

"Ngọa tào ngươi đây đều biết?"

"Phí lời, ta nhưng là nhất hiểu người của ngươi."

"Cuộn cuộn lăn."

"Kỳ thực ta đã sớm nhìn ngươi khó chịu, ngươi biết à? Ta là số một." Vạn Kiếm Lôi nói xong câu đó về sau, ngửa mặt lên trời cười lớn, "Ha ha ha ha —— bé ngoan chịu chết đi!"

Bất quá Quân Bằng phản ứng càng thêm nhanh nhẹn, tại Vạn Kiếm Lôi nói ra hần là số một thời điểm cũng đã lập tức nhảy lên, sau đó trực tiếp vọt ra ngoài.

Trong nháy mắt liền không còn bóng.

"Chuyện này làm sao toán?"

"Truy a!" Mọi người ồn ào nói.

Thế là Vạn Kiếm Lôi đuổi theo. . .

Cuối cùng bị lão sư cho ngăn lại.

"Hai người các ngươi! Không nên chạy loạn! Rất nguy hiểm!" Giáo viên thể dục vọt thẳng thượng tướng Vạn Kiếm Lôi cùng Quân Bằng tóm chặt, đuổi về vị trí ban đầu đi lên.

"Chạy cái gì. . . Còn không phải là bị bắt được?" Vạn Kiếm Lôi thở hồng hộc Địa nói rằng.

"Mẹ trứng. . . Không, không chạy rồi!"

Vạn Kiếm Lôi nhẹ nhàng tại Quân Bằng trên mặt phát một chương, "Được rồi được rồi. . . Vòng kế tiếp."

"Lần này là ta á!" Lục Vũ đánh vào Đế Vương bài, nghiêng đầu suy nghĩ một chút nói, "Số bốn đem số hai đẩy ngã trên mặt đất sau đó hôn cái trán!"

"Số bốn là ta. . ." Thu Dịch nhược nhược Địa gơ tay lên.

"Số hai ai vậy?" Lục Vũ hỏi.

Một vòng hạ xuống, không người trả lời.

"Đến cùng ai vậy! Đều đem bài lấy ra đến!"

Tất cả mọi người đều sẽ bài lấy ra, chỉ còn dư lại Diệp Văn vẫn như cũ tự nhiên ăn đồ ăn vặt.

Lục Vũ đưa tay đem Diệp Văn bài lần tới, "Quả nhiên là số hai!"

"Hả?" Diệp Văn một mặt không biết phát sinh cái gì biểu lộ.

"Đừng giả bộ ngạc nhiên! Sắp bị Thu Dịch đẩy ngã đi!" Lục Vũ cười to.

"Khục. . . Quên đi thôi?" Thu Dịch ho khan một chút, rất không có ý tứ Địa nói rằng.

"Nhanh lên một chút nhanh lên một chút! Làm phiền cái gì nha!" Lục Vũ không nhịn được trực tiếp đem Thu Dịch đẩy ngã ở Diệp Văn trên thân.

Thu Dịch mặt nằm nhoài Diệp Văn ngực, ngửi được một luồng nồng nặc nải hương.

"Lên —— đến ——!" Diệp Văn tàn nhẫn mà bấm Thu Dịch cánh tay một thanh, người sau bị đau, vội vàng đem thân thể ngửa về đằng sau, lúc này mới thoát khỏi ma trảo.

"Đau quá!"

"Hanh." Diệp Văn quay đầu.

Quả nhiên mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, thế nhưng đương sự tình phát sinh thời điểm vẫn là như vậy a. . . Đại khái là thẹn thùng đi, chẳng lẽ nói mình còn từ mang ngạo kiều thuộc tính nha. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Mặt trời lặn

Một cái buổi chiều tự nhiên không có khả năng chỉ chơi một cái game, Lục Vũ trong bọc sách ăn không nhiều, chơi đúng là rất nhiều, đủ loại đồ chơi nhỏ nhồi vào túi sách, không chỉ có là bình thường kỳ loại đồ dùng, liền ngay cả tháp la bài đều có, ở một bên cho các nữ sinh làm tiểu khảo thí, chơi được không còn biết trời đâu đất đâu.

Thời gian liền dạng này từ khe hở bên trong trôi qua, treo ở ngay chính giữa Thái Dương chậm rãi rơi xuống, mấy người đến lão sư tuyên bố tập hợp thời điểm đã đem gần bốn điểm : bốn giờ.

"Đi á? Nhanh như vậy?" Lục Vũ một bộ chưa hết thòm thèm biểu lộ.

"Đều sắp bốn điểm : bốn giờ, còn muốn đi xuống sơn, đoán chừng tới trường học đều muốn hơn sáu điểm : giờ nha." Kim Tinh nhìn đồng hồ tay một chút nói rằng.

"Các bạn học thu thập một chút chúng ta muốn hạ sơn, rác rưởi đều phóng tới túi rác bên trong." A Đan nói, chỉ chỉ Vương Hâm cầm trong tay bao tải.

"Ai! Rác rưởi đều vứt túi rác bên trong a, không cần loạn ném!" Vương Hâm đang không ngừng qua lại đi, cao hơn nửa người bao tải to rất nhanh sẽ bị chứa đầy.

"Có còn hay không rác rưởi? Có còn hay không?"

"Còn có còn có!" Có người chào hỏi.

"Ngươi không phải ban 2 a!"

"Ồ a, ta còn tưởng rằng ngươi là thu tất cả ban rác rưởi đây."

Như thế lại là 20 phút đi qua, mới đưa đồ vật thu dọn được, các bạn học thừa thớt Địa xếp thành hai hàng, còn đang không ngừng mà trò chuyện, hiển nhiên là vẫn không có chơi tận hứng.

Mặc kệ thế nào, đều nên rời đi, không nữa hạ sơn, nhưng là phải trời tối đây!

Diệp Văn cùng Thu Dịch lại bị đẩy đi ra, nam sinh cùng các nữ sinh tựa hồ có ý định muốn tác hợp bọn hắn, cố ý để bọn hắn song song đi tại đội ngũ sau cùng, Thu Dịch muốn cùng những nam sinh khác nói hai câu đều bị đẩy về.

Hai người bắt đầu nhìn nhau cười một tiếng, chậm rãi đi ở phía sau, câu được câu không Địa trò chuyện.

"Thu Dịch, được đó!" Ban 2 cũng có nhận thức Thu Dịch người, vào lúc này chính ngạc nhiên Địa kêu lên, "Liên hoa khô của trường cũng làm cho người phao đến ha!"

Thu Dịch có chút lúng túng cười nói, nhưng lại đối với người này lời giải thích rất bất mãn, bởi vì hắn cảm thấy dùng "Phao" cái từ này hơi, thật sự là quá ngà ngốc, mình đối đãi Diệp Văn cũng là thật tâm.

Diệp Văn nhún nhún mày, hiển nhiên cũng đối đãi cách nói này bất mãn hết sức, mỗi lần nghe được nam sinh khác nói tán gái tán gái, Diệp Văn liền không thêm đề ý bọn hắn, thực sự quá mức tùy tiện, tình yêu tại trong miệng của bọn họ liền đã biến thành vì thỏa mãn mình dục vọng công cụ.

Thu Dịch nhìn thấy Diệp Văn biểu lộ có chút khó chịu, vội vã gỡ bỏ đề tài, tán gẫu lên thứ khác.

Chờ đến đi tới bên dưới ngọn núi thời điểm, sắc trời cũng đã không còn sớm, mọi người ngồi trên xe buýt, bước lên đường về.

Lần này Diệp Văn cùng Thu Dịch sẽ không có ngồi cùng một chỗ, Diệp Văn vẫn như cũ ngồi ở khi đến vị trí, dựa vào song, miễn cưỡng nhìn lấy phong cảnh ngoài cửa sổ, tà dương dần dần rơi xuống, theo cuối cùng một vệt ánh chiều tà biến mất, sắc trời cũng triệt để mà tối lại, xe buýt cũng đến cửa trường học.

"Sau khi xuống xe liền từng người về nhà đi, qua đường cái cẩn thận xe cộ, không muốn quá mau, một đám xuống xe." A Đan đứng ở nơi cửa xe chỉ huy nói.

Các bạn học lần lượt xuống xe, sau đó phát tay phân biệt, có cùng đường đó là tốt nhất, còn có thể đi tới một đoạn đường, Diệp Văn đường về nhà là không có đồng bạn, cũng may gia cũng không xa, hơi hơi đi rồi chút lộ liền đến cửa nhà.

Kết thúc mỗi ngày, mặc dù không làm sao vận động, nhưng lại cảm giác đem toàn thân tinh lực đều phóng thích xong, nằm trong bồn tắm Diệp Văn đều muốn thả lỏng liền dạng này trực tiếp ngủ tới hừng đông quên đi.

Bất quá cũng chỉ là muốn muốn mà thôi, tối thiểu cái bụng liền không muốn, mặc dù chịu không ít đồ ăn vặt, thế nhưng bỏ một canh giờ son, lại ngồi lâu như vậy xe, trong bụng đồ vật sớm đã bị tiêu hóa xong, hiện tại chính chờ tân đồ ăn đến bổ sung năng lượng đây!

Huống chi còn có kẻ tham ăn thiếu nữ Thái Âm đang đợi ăn cơm tối đâu, mặc dù trong tủ lạnh cũng có một chút thức thực phẩm cùng bánh gato, thế nhưng đối với cơm trưa tối nói vẫn là thiếu đi chút.

Thay đổi y phục, buộc lên tạp dề, Diệp Văn từ trong tủ lạnh lấy ra một túi mì sợi, ba cái trứng gà cùng một số rau cải trắng.

"Thái Âm, buổi tối ăn mì xào a ~ "

"Ừm." Thái Âm gật đầu, không kén ăn đây là Thái Âm hài lòng phẩm chất.

Đầy đủ hai khối tiền điều, đây chính là khá nhiều phân lượng, Diệp Văn còn lo lắng ăn không hết, bất quá sự thực chứng minh nàng lo xa rồi, mặc dù mình không ăn nhiều ít, thế nhưng còn lại nhưng là bị Thái Âm tất cả đều cho nhét vào trong bụng, sau khi ăn xong còn liếm môi một cái, nhìn còn không ăn no đáng về.

"Còn muốn à. . ." Diệp Văn cảm giác mình khóe miệng đều tại đánh · súc, lần nữa không nhận được sờ lên Thái Âm bụng nhỏ, thường thường, thật giống như vừa nãy cái gì cũng không ăn như thế.

Đùa giỡn, đây chính là hai cái nam tử trưởng thành phân lượng a. . .

Nàng vị là kết nối hồ đen sao?

Ăn uống no đủ sau khi, Diệp Văn lại mang theo Thái Âm đi xuống tản bộ, nàng cũng không muốn mình bởi vì không vận động mà béo phì, tự tay đem thân thể này biến thành mập nữ chuyện như vậy Diệp Văn là hoàn toàn không làm được, cho nên mỗi ngày đều có vận động, so với trước đây là nam sinh thời điểm còn muốn tích cực.

Nãi Đường tự nhiên cũng đi theo ra ngoài, bất quá nói là tản bộ, kỳ thực liền đứng nằm ngoài Diệp Văn hoặc là Thái Âm trong lòng ngực hết nhìn đồng tới nhìn tây mà thôi, tên tiêu tử này, nhưng là càng ngày càng mập, chính trương miêu mặt đều trở nên thịt vô cùng, trước đây cái kia nhanh nhẹn mạnh mẽ dáng vẻ từ lâu không còn tồn tại nữa.

"Nãi Đường, ngươi nên vận động một chút, đều như thế mập." Diệp Văn gãi gãi Nãi Đường cảm nói rằng.

"Miêu ~" Nãi Đường lấy lòng sụt sụt Diệp Văn ngực, vào trong ngực trở mình, đem cái bụng lộ ra.

"Không xấu hổ Địa ngực miêu." Diệp Văn đem Nãi Đường đưa cho Thái Âm, Thái Âm tướng Nãi Đường ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vuốt đầu của nó.

"Tiểu Thi ~" đi ngang qua Thủy Trĩ Thi tiệm bánh gato, Diệp Văn thuận tiện đi nhìn một chút nàng, tối hôm nay chuyện làm ăn không phải rất bận, cũng

không cần kể tục làm bánh gatô, chỉ cần đem còn lại bánh gatô bán đi là có thể.

Hai người hàn huyên vài câu, Diệp Văn cũng không có lần nữa lưu lại, kể tục tản bộ, đi qua chợ đêm quán vỉa hè, sau đó vòng quanh hà đi rồi một vòng, mấy người khi về đến nhà, trên trán đã ra một mảnh đầy mồ hôi hột.

Thời gian cũng đã không còn sớm, hơi hơi chơi một chút máy vi tính cũng nên ngủ, Thái Âm nhưng không có ở tại trên ghế salông xem ti vi, ngày hôm nay đúng là rất sớm Địa tiến vào trong chăn.

"Thái Âm, thân thể không thoải mái sao?" Thái Âm cử động khác thường gây nên Diệp Văn chú ý, quan tâm Địa dò hỏi.

"Buồn ngủ." Thái Âm chỉ là giải thích như vậy nói, sau đó nhắm mắt lại liền ngủ.

Không hổ là tiểu hài tử a, nói ngủ là ngủ.

Diệp Văn lắc đầu, thể Thái Âm dịch tốt lấy chần mền, mình cũng trở về đi đến trong phòng.

Chính đang xem lướt qua trang web Diệp Văn, đột nhiên nghe được bên tai truyền đến một tiếng xa xôi Địa thờ dài, lập tức đưa nàng giật nảy mình, quay đầu nhìn lại, trong phòng trừ mình ra lại không có một bóng người.

Chẳng lẽ vừa nãy chỉ là ảo giác sao?

Ngay khi Diệp Văn như thể nghĩ tới thời điểm, Diệp Văn bên tai lại truyền tới tiếng thứ hai thờ dài, một cái thanh âm mệt mỏi chậm rãi nói rằng: "Ngày đó, rốt cục đến rồi."

"Thế giới. . . Sắp sửa phá nát." Đi theo cái kia thanh âm mệt mỏi sau khi chính là một người tuổi còn trẻ thanh âm, Diệp Văn có thể nghe ra cái này tựa hồ là Biểu Thu thanh âm.

Diệp Văn tâm trạng cả kinh, chẳng lẽ nói, thế giới rốt cục muốn hủy diệt sao?

"Văn Văn, Văn Văn." Về đến nhà Thủy Trĩ Thi tỉnh lại Diệp Văn, "Làm sao gục xuống bàn liền ngủ a?"

"A?" Diệp Văn xoa xoa tóc, không có ý tứ Địa cười gượng hai tiếng.

Vừa nãy, nguyên lai chỉ là mộng a?

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Không nhật

Biểu Thu nói Chủ thế giới sắp sửa tan vỡ, cái này thế giới chân thật hình chiếu cũng đem không còn tồn tại nữa, nhưng Thiên Ngữ Điều rồi lại nói đây chỉ là nàng trong mộng thế giới, đương lúc nàng tỉnh lại, mộng dĩ nhiên là hội kết thúc, mộng thế giới cũng sẽ tan thành mây khói, chẳng lẽ Thiên Ngữ Điều cái gọi là tỉnh lại, chỉ chính là Chủ thế giới thân thể hủy diệt sao? Dáng đáp như vậy tựa hồ cũng nói xuôi được...

Vẫn là nói Thiên Ngữ Điều tiến vào cái này thế giới chân thật hình chiếu thế giới, mà làm tưởng đây là giấc mơ của nàng sáng tạo thế giới sao? Cũng hoặc là Thiên Ngữ Điều vừa mới bắt đầu đúng là tại mình mộng trong thế giới, sau đó mộng thế giới cùng cái này thế giới chân thật hình chiếu dung hợp lại cùng nhau?

Chẳng lẽ nói thế giới này liền đúng vô số người mộng cảnh tạo thành?

Nghĩ tới chỗ này, Diệp Văn tâm trạng cả kinh, nếu nói như vậy, thật đúng là kinh thiên bí mật a!

Đương nhiên cũng không bài trừ đây chỉ là mình thần kinh suy nhược ảo giác, thế nhưng có thời gian nghịch lưu dạng này chuyện thần kỳ tại trước đó, Diệp Văn cũng không dám khẳng định đây rốt cuộc là không phải ảo giác của chính mình.

Nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra, tâm tư làm sao lý cũng lý không thuận, Diệp Văn ở trên giường lăn qua lộn lại Địa ngủ không yên, cuối cùng vẫn là

thân thể cảm thấy mệt mỏi, mới nặng nề Địa ngủ.

Không biết ngủ bao lâu, Diệp Văn mới từ trong mộng tỉnh lại, mở mắt ra nhìn ngoài cửa sổ, bên ngoài vẫn như cũ đen kịt một mảnh, không có đầy sao cùng trăng sáng, nhìn sắc trời này, còn giống như là đêm khuya.

"A..." Diệp Văn trở mình, cầm lấy tủ đầu giường đi lên điện thoại di động nhìn xuống thời gian.

"Bây giờ rưỡi?" Diệp Văn kinh ngạc nói rằng, dụi dụi con mắt, lại nhìn một chút đồng hồ báo thức đi lên thời gian, xác nhận mình không có nhìn lầm.

Thế giới thật sự muốn hủy diệt? Vẫn là mình trong mộng? Diệp Văn tàn nhẫn mà nín một chút cánh tay của chính mình, cảm giác đau đớn lập tức đè đại não thanh tỉnh không ít, sau đó nàng trở mình một cái Địa bò lên, nằm nhoài trước cửa sổ hướng song nhìn ra ngoài, có không ít nhân gia đều sáng lên đăng, xem ra có không ít người cùng đối đãi như thế thì vẫn không có hừng đông vô cùng không rõ.

Thật là... Thế giới tận thế?

Diệp Văn nhìn bầu trời âm u không, ngoại trừ ánh đèn, liền một tia cái khác ánh sáng đều không có, thật giống như Thái Dương đều biến mất.

Vân vân... Thái Dương, đều biến mất?

Chẳng lẽ nói, vũ trụ đã tan vỡ sao? Kết quả tốt nhất cũng là bảo vệ Thái Dương hệ, Thái Dương đều biến mất, như vậy Địa cầu cũng sắp sửa biến mất rồi?

"Vân Văn... Như thế sớm nha..." Thủy Trĩ Thi ăn mặc áo ngủ đi ngang qua Diệp Văn cổng, nhìn thấy nàng chính nằm nhoài bên cửa sổ, đánh một cái to lớn ngáp hời.

"Thái Dương, không còn." Diệp Văn chỉ vào bầu trời nói rằng.

"Cái gì Thái Dương không á, đây không phải trời còn chưa sáng đâu, nói cái gì ngốc thoại đâu, có phải hay không bị sốt á?" Thủy Trĩ Thi nói đi vào gian phòng, tiến đến Diệp Văn trước mặt đưa tay sờ lên trán của nàng.

"Người xem một chút đồng hồ báo thức."

"Ồ! Bây giờ rưỡi rồi!" Thủy Trĩ Thi đem đồng hồ báo thức lặn qua lộn lại Địa nhìn mấy lần, "Nháo đồng hồ hư rồi?"

"Nhìn điện thoại di động."

Trên điện thoại di động biểu hiện cũng là thời gian giống nhau, Thủy Trĩ Thi lại lấy ra điện thoại di động của chính mình, cũng là thời gian giống nhau.

"Như thế thì làm sao không hừng đông... Sẽ không là người trò đùa dai chứ?"

"Người nhìn trong tiểu khu đăng hầu như đều sáng lên đến rồi."

"Chẳng lẽ là... Thế giới tận thế?"

"Có lẽ vậy." Diệp Văn cười khổ nói.

"Ngày hôm nay còn đi học sao?"

"Ở nhà đi." Diệp Văn thật sự là không có tâm tình đến trường, tâm tư rất loạn, ngơ ngác mà ngồi ở trên ghế salông không nói một lời.

Thái Âm vẫn chưa có tỉnh lại, thế nhưng không có ai đi đưa nàng tỉnh lại, hay là liên dạng này đang ngủ theo thế giới hủy diệt, không cần chịu đựng loại kia ghi lòng tạc dạ chờ đợi, cũng là một loại chuyện hạnh phúc đi.

"Ăn điểm tâm sao?"

"Không đói bụng." Diệp Văn mờ ti vi, thật nhiều cái kênh đều tại đưa tin chuyện này, những kia tại bày đặt sáng sớm kịch trường kênh cũng mau mau cắt thành tin tức tiết mục.

"Hiện tại đã là Bắc Kinh thế giới sáng sớm bảy giờ bốn mươi năm phần, Thiên vẫn như cũ là mờ mịt, không có Thái Dương, Lý giáo sư, cái này có phải hay không chỉ là trăm năm khó gặp một lần nhật thực toàn phần đây?"

"Cũng không phải là nhật thực toàn phần, chúng ta biết, cùng tháng cầu cùng Thái Dương vận hành đến một cái nào đó quỹ tích vừa khớp với nhau thời điểm, Thái Dương liền sẽ bị ngăn trở, thế nhưng là không có khả năng bị hoàn toàn ngăn trở, đều sẽ có một vòng màu vàng nhạt vòng sáng, mà lại nhật thực toàn phần thời gian sẽ không rất lâu, Thái Dương cũng sẽ theo mặt trăng di động mà dần dần triển lộ ra."

Vị này Lý giáo sư uống một hớp nước, tiếp tục nói: "Mà lại nhật thực toàn phần cũng sẽ không phát sinh tại toàn cầu trong phạm vi, chỉ có một số ít địa phương người mới có thể nhìn thấy nhật thực toàn phần, những nơi còn lại người nhìn thấy hẳn là nhật thiên thực, thế nhưng căn cứ từ bằng hữu cái kia được tin tức, bọn hán chỗ quốc gia tất cả đều là đen kịt một mảnh..."

"Lý giáo sư, chúng ta bắt được mới nhất tin tức, toàn thế giới đều không nhìn thấy Thái Dương." Một bên người chủ trì ngắt lời nói.

"Cứ như vậy, liền tuyệt đối không phải nhật thực toàn phần, hay là có to lớn gì thiên thể chặn lại rồi Thái Dương, dẫn đến trên địa cầu không tiếp thu được bất kỳ ánh mặt trời, so với mặt trăng còn muốn cự lớn hơn nhiều thiên thể."

"Nhưng là phải che kín Thái Dương, vậy dạng này thiên thể có phải hay không cùng Địa cầu không chênh lệch nhiều? Hơn nữa còn có lực hút tác dụng, nhưng đúng chúng ta trên địa cầu vẫn không có cảm nhận được loại này dị dạng."

"Hừm, hay là..." Lý giáo sư lại bắt đầu chậm rãi mà nói, Diệp Văn dứt khoát đóng lại TV, đã từng chịu qua giáo dục cao đẳng năng, dễ dàng liền có thể phát hiện vị này "Lý giáo sư" trong lời nói lỗ thủng, đằng sau cơ bản đều là tại dao động người, vào lúc này bá ra đoán chừng cũng chỉ là vì đưa đến ổn định dân tâm tác dụng đi.

"Ăn chút bánh gato đi, có sữa bò nha." Thủy Trĩ Thi từ trong tủ lạnh lấy ra bánh gato cùng sữa bò đặt lên bàn, "Chết cũng muốn làm cái no ma quỷ nha."

"Ừm..." Diệp Văn gật gật đầu, sự tình cũng đã phát sinh, mình cũng vô lực ngăn cản cùng tránh khỏi, không muốn lo lắng thái hơn nhiều, liền xem như nghênh đón tử vong, hay là chỉ là số mệnh đi.

Kênh truyền hình đã toàn quyền bị bên trong · ường đài truyền hình tiếp quản, toàn bộ đều tại truyền phát tin bên trong · ường tin tức, không ngừng dùng cái gọi là khoa học nói cho dân chúng cái này cũng không phải cái gì thế giới tận thế, chỉ là phổ thông tự nhiên sự kiện mà thôi..

Trường học cũng phát tới tất cả học sinh nghỉ thông tri, Thủy Trĩ Thi tiệm bánh gato lão bản cũng không có gọi điện thoại đến giục nàng đi làm, tất cả mọi người thật giống chờ đợi tử vong như thế ở nhà, trên đường phố không chỉ có không có xe, liền mọi người không có, trống rỗng, rõ ràng là toà rất nhiều người thành thị, giờ khắc này lại như là một tòa thành chết.

Mạng lưới bên trong đã xuất hiện đông đảo suy đoán, nhiều nhất tự nhiên là thế giới tận thế luận, đương nhiên cũng có người trích dẫn nước ngoài học giả video nói cho mọi người cái này cũng không phải thế giới tận thế...

Toàn bộ mạng lưới đều loạn thành một bầy, thế nhưng rất nhanh sẽ yên tĩnh lại, chỉ cần là tận thế giới tận thế, hết thảy đều đem hủy diệt loại hình đồ vật website toàn bộ đều bị cắt bỏ.

Đột nhiên, một cái từ nước ngoài đăng lại tin tức được vào mí mắt, Diệp Văn mau mau điểm tiến vào, bởi vì nếu như đã muộn hay là lại cũng bị xóa, chỉ có thể dành thời gian xem thêm một điểm.

Diệp Văn nhìn tờ thứ nhất, nói chính là một cái thiên văn học giả dùng kính thiên văn nhìn Tinh Không, phát hiện cái gì cũng không nhìn thấy, bất luận là Thái Dương hệ bên trong thiên thể vẫn là những khác tinh hệ bên trong thang trời, không có thứ gì, thật giống như toàn bộ vũ trụ chỉ còn dư lại một cái lẻ loi Địa cầu như thế.

Chờ phiên đến tờ thứ hai thời điểm liền biểu hiện cái này thiếp mời đã bị cắt bỏ, thế nhưng chỉ trong chớp nhoáng này, liền có vô số người nhìn thấy.

Vũ trụ, chỉ còn dư lại Địa cầu sao?

Ngày hôm đó, không có Thái Dương.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Mặt trời mới mọc

Không có ánh mặt trời tháng ngày đầy đủ kéo dài ba ngày, vô luận như thế nào đi nữa ngu dân, cũng không cách nào che giấu chân tướng, thế giới tận thế hay là thật sự đến, ở thế giới hủy diệt trước đó, nhân loại bộc lộ ra tất cả mặt trái bản tính, những kia bình thường nhìn hiền lành người đột nhiên lại như biến thành người khác tự, tại cuối cùng này thời gian trong tùy ý điên cuồng.

Nguyên bản bản cấp trên sỉ nhục, đồng sự ức hiếp người, đột nhiên nổi lên, vọt vào những kia đã từng sỉ nhục qua người của mình trong nhà, cầm dao đem toàn gia sát quang, liền ngay cả một con chó đều không buông tha; nguyên bản liền ngang ngược ngông cuồng người hiện tại càng thêm làm trầm trọng thêm, dù sao chưa được mấy ngày tốt sống, ngay khi thời khắc cuối cùng lại điên cuồng một chút đi, rất nhiều người đều là muốn như vậy, thế giới

tận thế còn chưa tới, nhân loại cũng đã bắt đầu rồi tự mình hủy diệt.

Những kia bộ đội đều không thể ràng buộc, những kia cao tầng cũng bắt đầu hỗn loạn...

Trên đường cái, đâu đâu cũng có cầm đao người giết người, hoặc là trắng trợn Địa làm cái kia nam nữ cầu hợp việc giả, đếm không xuể.

Không ít người tổ không quen biết, lấy đao liền chặt, vừa khảm còn vừa cười lớn, thẳng đến một người ngã xuống, tên còn lại nhấc theo nhuộm máu dao bầu lại đi tìm tìm dưới một người... Vừa mới bắt đầu còn lũ cò cườm · gian phát sinh, sau đó coi như nam đem nữ nhân ngã xuống đất, nhà gái cũng không lại chống cự, ngược lại là nghênh thu về đối phương đến...

Thế giới tận thế trước đó, cuối cùng điên cuồng.

Thái Âm vẫn như cũ không tỉnh, nhưng nhìn thật giống không có sinh bệnh đáng vẻ, ba ngày qua, đều chỉ uy một chút chất lỏng đồ ăn đi xuống, trong tủ lạnh đồ ăn cũng đã mau ăn xong.

Ngày này, không có một cửa tiệm mở cửa, tự nhiên cũng là không mua được ăn đồ vật, trên đường cái hỗn loạn tung bừa, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi đều không có ra ngoài, chỉ là chậm đợi tử vong đến.

Diệp Văn trong lòng còn tồn có một tia hi vọng, hi vọng thế giới này sẽ không triệt để phá diệt...

"Àm ăm ăm!" Ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng gõ cửa, có thanh âm của một nam nhân ở ngoài cửa vang lên, "Chết đói, xin hỏi các người gia có ăn sao?"

Thủy Trĩ Thi cũng không có suy nghĩ nhiều, liền mở cửa phòng ra, nhìn thấy ngoài cửa đứng hai người trẻ tuổi, ở tại lầu sáu, bình thường thời điểm cũng có khi chạm mặt, ngược lại không là thái mặt sinh.

Nam tử kia nhìn thấy Thủy Trĩ Thi thời điểm sáng mắt lên, bắt quá nhưng không có làm ra cái gì khác cử động, chỉ là rất lễ phép mà nói rằng: "Xin hỏi... Có thể cho điểm ăn sao? Ta cùng huynh đệ của ta đều đói gần chết."

"Quấy rối, tuy nói thế giới này muốn hủy diệt, bắt quá cũng phải làm cái no ma quỷ nha." Tên còn lại cười nói.

"Ồ... Nhà ta vừa vặn muốn nấu cơm đâu, các người vào đi."

"Ha, cảm tạ."

Hai người vào cửa, thuận lợi đóng cửa lại, sau đó một người liếm môi một cái, đối đãi bên cạnh người trẻ tuổi nói rằng: "Ta liền nói đi, nơi này ở hai cái mỹ nữ."

"Khà khà khà, lần này sáng khoái."

Hai người này nói chuyện đều không hề che giấu, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi đều nghe được rõ ràng, lập tức cả kinh, nhìn về phía hai người.

Hai người kia bình thường đều là rất rực rỡ đáng vẻ, có lúc Thủy Trĩ Thi hoặc Diệp Văn không xê dịch nổi đồ vật, nhìn thấy cũng sẽ đến giúp đỡ, không nghĩ tới ở vào thời điểm này lộ ra bản tính, lại hoặc là nói là bộc lộ ra nhân tính nhất mặt trái một mặt.

"Ha, cô nàng này rất không tệ a, cái này khuôn mặt thật là tinh xảo, hắc, liền đứng ngực hơi nhỏ điểm"

"Ha ha, cái kia liền cho người, ta liền phải cái này." Tên còn lại chỉ chỉ Thủy Trĩ Thi, âm cười nói.

Hai người tàn nhẫn mà đem Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi ngã nhào xuống đất, Diệp Văn bị nam tử một cái tay liền ngăn chặn thân thể, mặc cho nàng làm sao gãy dựa đều không thể tránh ra, khí lực to nhỏ căn bản không được tỉ lệ thuận.

"Ha, cô nàng, đừng gãy dựa, dù sao thế giới đều muốn hủy diệt, không bằng hai chúng ta đồng thời thoải mái một chút, người nói đúng không đúng." Nam tử nói, liền đem một cái tay luôn vào Diệp Văn tư · chỗ, Diệp Văn sắc mặt trắng bệch, dùng sức lực toàn thân gãy dựa.

"Ha ha, còn là một Bạch hồ a."

"Oa, Bạch hồ? Cấp độ kia dưới ta cũng vui đùa một chút."

"Cô nàng, khí lực còn rất lớn à? Vẫn là chó phản kháng, hảo hảo hưởng thụ đi!"

"Ha ha, ta cái này còn là một chỗ đây!" Tên còn lại cũng hạn chế Thủy Trĩ Thi, cười to nói.

"Ta cái này cũng là, à, cô nàng này còn dám cắn ta!"

"Thực sự không được liền giết chứ, thừa dịp nhiệt như thế." Một người khác nam tử dùng không đáng kể ngữ khí nói rằng.

"Cô nàng, người nếu là còn dám lộn xộn, thì đừng trách ta lòng dạ ác độc."

Diệp Văn ngoảnh mặt làm ngo, trái lại càng tăng lên hơn liệt Địa phản kháng lên.

"À, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, chết đi nguoi!" Nam tử một phát hung ác, từ trong túi tiền móc ra một thanh dao gọt hoa quả liền đâm vào Diệp Văn ngực, sau đó bỗng nhiên rút ra, máu tươi từ nơi ngực dâng trào ra.

"Văn Văn!" Thủy Trĩ Thi thê thảm Địa hô lớn.

Diệp Văn chỉ cảm thấy đại não rất có khuyết dưỡng, tựa hồ đã hấp không thu được mới mẻ không khí, chỉ nghe nam tử kia bữu môi nói: "À, thật tốt ngực đã mở miệng, thật khó chịu."

Sau đó liền cảm giác y phục của chính mình bị bái đi, nằng nỗ lực trọn tròn mắt, thế nhưng trước mắt sự vật lại bắt đầu nhanh chóng đã biến thành trắng đen, sau đó trở nên mơ hồ, lại sau đó liền trở nên đen kịt một màu, sau đó nằng nên cái gì cũng không biết.

...

"Văn Văn, rời giường á! Đều bảy giờ rồi, còn đang ngủ nha? Đến trường bị muộn rồi a!" Thủy Trĩ Thi thanh âm tại Diệp Văn vang lên bên tai, sau đó đưa nằng từ cái kia đen kịt một màu, cái gì cũng không cảm giác được trong không gian kéo ra ngoài.

Mở mắt ra, sáng sớm mặt trời mới mọc đem ánh mặt trời sáng rõ chiếu vào trong phòng của mình, ảm áp, khiến người ta cảm thấy rất dễ chịu.

"Ta... Không chết?"

"Mù nói cái gì đó? Buổi tối lại làm ác mộng chứ?" Thủy Trĩ Thi liếc nằng một cái nói, "Nhanh rời giường á, không phải thật sự bị muộn rồi nha."

Diệp Văn không tin mà đem đầu giường trước đó điện thoại di động bắt được trước mặt chính mình, mặt trên rõ ràng ràng Địa viết ngày cùng thời gian, rõ ràng là ba ngày trước đó thời gian...

Thời gian, lại nghịch lưu? Nhưng là Thái Dương tại sao lại trở về? Chẳng lẽ những kia thật sự chỉ là mộng mà thôi sao? Một thâm muốn những thứ đồ này, Diệp Văn liền cảm thấy đầu có chút mơ hồ làm đau, thế nhưng những ký ức ấy lại vẫn rõ ràng vô cùng, thực sự không giống như là nằm mơ.

"Nhanh lên một chút rời giường á ~" Thủy Trĩ Thi thúc giục.

"A... Nha..." Diệp Văn hôn vĩa lên mây Địa từ trên giường bò lên, mặc vào y vật, suýt chút nữa đem quần bộ đến cùng đi lên.

"Mơ mơ màng màng, còn chưa tỉnh ngủ nha?" Thủy Trĩ Thi khê cười nói, tiến lên làm Diệp Văn mặc vào y vật, người sau nhưng không có phản kháng, tùy ý Thủy Trĩ Thi giống cái bố oa oa tự bài bố.

Đi tới trên đường cái, đón ánh mặt trời sáng rõ, Diệp Văn lại nhất thời còn không phục hồi tinh thần lại, thế giới này... Không có hủy diệt? Cái kia không có khả năng là mộng, chỉ có thể là thế giới này thật sự bị bảo lưu lại.

Nhìn như vậy đến, tối thiểu Thái Dương hệ hẳn là bảo tồn lại, còn cái khác... Những Diệp Văn đó cũng không phải quá để ý.

Thái Dương còn quải ở trên trời cảm giác, thật tốt.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Ẩn giấu đi nhân tính

Diệp Văn đi tại trên đường cái, một người tuổi còn trẻ tiểu hóa ăn mặc ngắn tay chạy qua, nhìn là tại Thần lên chậm chạy.

"Yêu, sớm a." Ánh mặt trời chàng trai cười hướng Diệp Văn lên tiếng chào hỏi, tiếp theo sau đó chậm chạy tiến lên.

Nhìn thấy mặt của hắn, Diệp Văn lập tức ngăn ra, sững sờ ở tại chỗ, người kia. . . Không phải là thế giới không ánh sáng ngày thứ ba vọt vào nhà mình môn người sao, liền đúng hắn đem chính mình giết chết.

Thế nhưng hán bây giờ nhưng là ánh mặt trời mà tràn ngập sức sống, nhìn khắp toàn thân đều là chính năng lượng, nghĩ như thế nào cũng không phải người như vậy. Diệp Văn biểu lộ trở nên cổ quái, lại nghĩ đến mấy ngày đó bên trong đã phát sinh điên cuồng, càng là bình thường người hiền lành, tại loại kia thời điểm cũng là càng là điên cuồng.

Lẽ nào thật sự như tuân nói như vậy, nhân chi sơ, tính bản ác sao? Lòng người, nhân tính a. . . Những này ẩn giấu đi nhân tính, nếu như không có đặc thù sự tình, hay là cả đời đều sẽ không bộc phát ra, những kia do bản đồ vật. . .

Diệp Văn hít sâu một hơi, kế tục hướng về trường học đi đến, trên đường đi nhìn thấy những kia cảnh tượng vội vã người đi đường và ven đường tiêu điểm chủ quán, không khỏi trở nên thần sắc cổ quái, có mấy người tại ngày thứ ba biểu hiện làm cho nàng khắc sâu ấn tượng, tỷ như cái kia mập mạp rất dễ nói chuyện hàng bánh bao lão bản, tại ngày thứ ba thời điểm cầm hai cái dao bầu bốn phía chém người, điên cuồng vô cùng; tỷ như cái kia tiệm giày người phục vụ, dung mạo rất phổ thông thậm chí có chút xấu xí ngại ngùng nam hải, tại cái kia một ngày liên tục cường X tốt mấy người phụ nhân; còn có. . .

Người a. . . Tại cái kia dày đặc mặt nạ bên dưới đến cùng ẩn giấu đi cái gì đây? Cái này vẫn ẩn núp nhân tính. . .

Diệp Văn thờ dãi một hơi, lại lắc đầu, tự nói: "Hay là, thật là nhân chi sơ, tính bản ác chứ?"

Đi vào phòng học, ngồi ở Thu Dịch bên người, Diệp Văn lặng lẽ nghĩ cái kia một ngày Thu Dịch đã làm những gì đây? Hay là cũng lâm vào điên cuồng? Diệp Văn lắc đầu, hẳn là sẽ không, mặc dù hẳn đã có rất lớn cái biến, thế nhưng bản tính hẳn là cùng mình tương đồng, hay là một ngày kia hẳn chỉ là ở nhà lặng lẽ chờ đợi từ vong phủ xuống chứ?

Diệp Văn thật tò mò, nhưng lại không có cách nào hỏi ra đáp án, thời gian nghịch lưu sau khi, tất cả mọi người ký ức tựa hồ cũng bị sửa chữa, tình cờ có chút ký ức người cũng chỉ là mơ mơ màng màng Địa ký được bản thân thật giống làm một cái ác mộng.

Hay là chỉ là bởi vì Diệp Văn là đến từ thế giới chân thật nguyên nhân, cho nên mới bảo lưu ký ức chứ?

"Khục khục. . ." Đang suy nghĩ nhân tính triết học Diệp Văn, bên tai đột nhiên truyền đến tiếng ho khan, càng xác thực nói, thật giống là từ trong đầu vang lên.

Diệp Văn thấy hoa mắt, lập tức liền đứng ở một mảnh trên cỏ, bầu trời là màu xanh thăm thẳm, không có một đóa bạch vân, thảo nguyên cũng không thể nhìn thấy phần cuối.

Diệp Văn đối với chuyện như vậy đã có chút tập mãi thành quen, nàng bình tĩnh Địa xoay người, nhìn về phía dựa tại trên một tảng đá lớn Biểu Thu.

"Thế giới không có hủy diệt đi." Diệp Văn nói.

"Khục khục. . ." Biểu Thu ngẩng đầu lên chính muốn nói chuyện, đột nhiên lại ho ra một cái ân máu đỏ tươi, cười khổ nói, "Cách nhau không xa. . . Vũ trụ này, chỉ còn dư lại Thái Dương hệ. . ."

"Vậy cũng có thể mà, dù sao đời ta là đi không ra Thái Dương hệ, Thái Dương hệ cùng ngân hà hệ cũng không đáng kể á." Diệp Văn tùy ý nói rằng, "Bất quá mấy ngày đó Thái Dương đều chưa từng xuất hiện là chuyện gì xảy ra?"

"Một ngày kia đầu tiên là thế giới chân thực bắt đầu phá nát, hầu như hoàn toàn hủy diệt, sau đó cái này thế giới chân thật hình chiếu cũng bắt đầu rung chuyển, phát sinh đại phá diệt, không biết bao nhiêu tương lai từ thế giới chân thật thân nhân hợp lực bảo vệ Thái Dương hệ, thế nhưng phá diệt thế bất khả kháng, cho dù những Thần đó người liều mình bảo vệ, cũng vẫn như cũ không thể bảo vệ Thái Dương hệ, thậm chí có người bởi vậy chết đi, cuối cùng còn lại người dùng sức mạnh cuối cùng bảo vệ Địa cầu, cái này hư huyền thế giới chung quy không có hủy diệt đến cùng, hết thấy hủy diệt đình chỉ, thế nhưng chỉ có Địa cầu người bình thường cũng không cách nào sinh tồn."

"Sau đó thì sao?" Diệp Văn lộ ra thần sắc tò mò.

"Khục ——" Biểu Thu lại ho ra một ngụm máu tươi, lau miệng, chậm rãi nói rằng, "Sau đó có một cái Thông Thiên thần nhân, khiến dùng thần lực đem hai mắt của chính mình hóa thành nhật nguyệt, sau đó cái khác trọng thương sắp chết, đã không sống sót được thần nhân vậy dùng mình sức mạnh cuối cùng diễn hóa ra những tinh cầu khác, toàn bộ Thái Dương hệ liên dạng này khôi phục nguyên bản đáng về."

"Như vậy nói cách khác không nhìn thấy Thái Dương hệ ở ngoài thế giới lạc?"

"Sau đó những Thần đó người lại thiết lập một cái to lớn đem Thái Dương hệ bao phủ ở bên trong trận pháp, ngoại trừ đưa đến bảo vệ tác dụng ở ngoài còn có một cái tác dụng, liền đúng có thể làm cho Thái Dương hệ bên trong người vẫn như cũ nhìn thấy những kia ngôi sao. . ."

"Hình chiếu nghì?"

"Ừm." Biểu Thu gật đầu.

"Vậy người là chuyện gì xảy ra?" Diệp Văn chỉ chỉ trên đất một vũng máu.

"Ta? . . . Ha ha!" Biểu Thu cười khổ, "Ta cũng cố gắng ra một khóa cùng linh hồn của ta dung hợp lại cùng nhau tàn tạ thế giới hạt giống. . . Bất quá linh hồn của ta vốn là không hoàn toàn, hiện tại càng là đã đem muốn dập tắt."

"Những Thần đó cũng cứu không được người sao?"

"Cứu không được. . ." Biểu Thu thở dài, chợt lại cười nói, "Tối thiểu, ta cũng đổi đời thế giới làm ra công hiến."

"Cái kia. . . Cùng ta dung hợp lại cùng nhau đây?"

"Vô dụng." Biểu Thu nói, "Ta tới là cùng người cáo biệt, hi vọng người có thể thay ta thật tốt sống sót. . . A, dù sao chúng ta kỳ thực là một người a, người sống sót liền như cùng ta sống sót như thế."

Diệp Văn há mồm còn muốn nói thêm gì nữa, lại phát hiện trước mắt trở nên hoàn toàn mơ hồ, Thu Dịch thân ảnh cũng biến thành mông lung lên, thế nhưng vẫn là mơ hồ có thể nhìn thấy hân tịa hồ cười nhìn lấy mình, sau đó trước mắt liền trở nên đen kịt một màu, cái gì đều không nhìn thấy.

Lại mở mắt ra thời điểm, Diệp Văn phát hiện mình chính gục xuống bàn, số học lão sư vẫn còn đang giảng khóa, tất cả mọi người đều buồn ngủ, bên cạnh Thu Dịch thẳng thắn không có nghe giảng bài, trực tiếp nhìn lấy sách giáo khoa tự học.

Hết thấy đều dường như một giấc mộng, không có người biết những chuyện này, cũng không có ai nhớ tới chuyện này, tất cả bí mật, chỉ có thể để ở trong lòng, dù cho nói ra được, cũng sẽ không có người tin.

Diệp Văn lắc đầu một cái, không biết mình lúc nào trở nên như thế đa sầu đa cảm, nghĩ đến những kia nhà khoa học cùng nhà thiên văn học không biết cũng bị cái này giả tạo vũ trụ "Hình chiếu" lừa bịp bao lâu, Diệp Văn liền cảm thấy thú vị.

Bất quá, đương nhân loại rốt cục có một ngày có thể rời đi Thái Dương hệ thời điểm, tại Thái Dương hệ biên giới, phát hiện toàn bộ vũ trụ kỳ thực chỉ có Thái Dương hệ thời điểm, sẽ là thế nào tâm tình đây? Những kia hướng về người ngoài hành tinh gửi đi tín hiệu, cái gọi là UFO sự kiện. . . Quay đầu lại, mới rõ ràng, toàn bộ vũ trụ, nguyên lai nhân loại mình thật là độc nhất vô nhị. . .

Bất quá những chuyện này còn chưa tới phiên Diệp Văn đến đau đầu, đến loại kia thời điểm, tự nhiên sẽ có biện pháp đi.

Diệp Văn chung quy vẫn là không giấu được bí mật người, tại lịch sử trên lớp, Diệp Văn không nhịn được đựng một cái Thu Dịch cánh tay, vô cùng thần bí hỏi: "Này, người cảm thấy Thái Dương hệ ở ngoài vũ trụ thật tồn tại sao?"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Thái Dương hệ bì xác

"A? Thái Dương hệ không phải tại ngân hà hệ bên trong, ngân hà hệ ở ngoài còn có rất nhiều quần thể sao ngoài hệ Ngân hà." Thu Dịch có chút không hiểu đáp.

"Cũng có thể trên thực tế toàn bộ vũ trụ chỉ có Thái Dương hệ nha."

"Nhưng là vũ trụ kính viễn vọng đều có vô tới những tinh hệ khác tinh cầu a."

"Vạn nhất đó chỉ là như hình chiếu như thế đồ đâu?"

"Không có khả năng lắm đi.."

"Có một cái to lớn viên cầu, lại như là vỏ trứng gà như thế Thái Dương hệ bì xác đem Thái Dương hệ bao phủ ở trong đó, mọi người từ bên trong hướng ra phía ngoài nhìn lại, có thể nhìn thấy cái này bì xác hình chiếu đi ra mỹ lệ ngôi sao, trên thực tế toàn bộ vũ trụ chỉ có Thái Dương hệ mà thôi."

"A... ?" Thu Dịch lộ ra nghi hoặc không rõ biểu lộ.

"Mà, liền đúng dạng này..." Diệp Văn lấy ra bản nháp bản, ở phía trên họa lên, loại kia vững tin ngữ khí để Thu Dịch đều có chút dao động.

"Cái này thiết tưởng.. Cũng thật là rất cường đại a..."

"Được rồi, coi như nó là cái thiết tưởng đi, người cảm thấy khả năng này có sao?"

"Có thể có đi, thế giới lớn như vậy, thứ chúng ta không biết nhiều hơn nhiều, có loại này thiên kỳ bách quái đồ vật cũng không tính kỳ quái." Thu Dịch chưa trí có thể hay không, ôm tất cả đều có thể thái độ nói rằng.

"Ừm." Diệp Văn đối với cái này vẫn tương đối thoả mãn, dù sao không có thấy tận mắt đến, ai cũng không có khả năng vững tin, liền xem như Diệp Văn chính mình cũng ôm một chút thái độ hoài nghi, hưởng chi là Thu Dịch đây.

"Ngày hôm nay làm sao đột nhiên nói tới cái này?"

"Bởi vì... Đang suy tư triết học nha." Diệp Văn nghịch ngợm cười nói.

Thu Dịch không khỏi mà đều nhìn nhập thần, nhìn thấy Diệp Văn cũng nhìn lấy mình, lập tức phục hồi tinh thần lại, lúng túng gãi gãi lỗ tai.

Diệp Văn khẽ mỉm cười, nghiêng đầu qua chỗ khác làm bộ kể tục nghe giảng bài đáng vẽ, trên thực tế lại nhớ tới cái kia ba ngày mình suy nghĩ đồ vật.

Hay là chỉ có tại chết vong đến thời điểm, nhân tài sẽ hiểu mình muốn cái gì, yêu nhất cái gì đi...

Tại cái kia ba ngày, chờ đợi từ vong thời điểm, Diệp Văn càng nhiều chính là hy vọng có thể cùng cha mẹ cùng nhau, dù cho là chết, cũng có thể cùng chết, đáng đáp kia sẽ làm nàng chết rất an tâm.

Mà trong lúc này, những kia làm nam sinh lúc ký ức, không ngừng xông lên đầu, thậm chí dâng lên thân thể này khi còn bé ký ức, những ký ức này hỗn tạp cùng nhau, suýt chút nữa để Diệp Văn có chút lạc lối, mà thân thể này ký ức mang đến, là đối đãi Diệp phụ cùng Diệp mẫu hoài niệm cùng lưu luyến.

Càng làm cho Diệp Văn chính mình cũng cảm thấy hơi kinh ngạc chính là, nàng vậy mà hội thỉnh thoảng Địa nghĩ đến Thu Dịch, nghĩ đến ngày đó hấn bị tự tay đánh gãy biểu lộ, trong lòng vậy mà mơ hồ có chút hối hận, nếu là lúc đó đáp ứng hấn là tốt rồi.

Tại chết vong trước mặt, những này suy nghĩ trong lòng, liền đúng chân thật nhất đồ vật, có lúc, nhất không thấy rõ mình, thường thường là mình, mà tại cái kia ba ngày, Diệp Văn rõ ràng rằng Địa thấy rõ mình.

Nàng nghĩ, nếu như Thu Dịch lại biểu lộ, mình liền thuận thế đồng ý tốt, nhưng đáng tiếc, ngày thứ ba, nàng bị một đao đâm vào trái tim, thậm chí tại thời khắc cuối cùng, nội tâm của nàng bên trong còn lóe qua cái ý niệm này.

Diệp Văn lấy là tất cả đều kết thúc, không nghĩ tới thời gian lần nữa đảo ngược, thế giới lại khôi phục nguyên bản đáng vẽ... Bình thân thông thường sinh hoạt quả nhiên mới là mỹ hảo nhất.

Đã có từ đến một cơ hội duy nhất, Diệp Văn lần này liền tuyệt đối sẽ không lại để hối hận của mình, nếu như Thu Dịch lại biểu lộ, nàng nhất định sẽ không cự tuyệt... Ân, phải là Thu Dịch chủ động biểu lộ, bản thân nàng biểu lộ... Hướng về con trai biểu lộ, làm sao đều cảm thấy có chút xấu hổ nha!

Có rất nhiều người hay là căm ghét cái này ngày qua ngày bình thân sinh hoạt, cảm thấy dạng này sinh sống thật giống như mực nát côn trùng như thế, hi vọng sinh hoạt đến điểm kích thích, hay là cũng sẽ khát vọng chiến tranh, khát vọng thế giới hủy diệt.

Kỳ thực đây không phải qua chi là Diệp Công thích rỗng ý nghĩ mà thôi, đương tất cả thật sự đến thời điểm, mới sẽ hiểu, nguyên lai loại kia bình thân yên tĩnh sinh hoạt hàng ngày, mới là mỹ hảo nhất, loại kia ngày qua ngày tựa hồ khiến người ta chán ghét sinh hoạt, mới là hạnh phúc nhất.

"Thu Dịch, người yêu thích chiến tranh sao?" Diệp Văn đột nhiên hỏi.

"Chiến tranh? ... Không thích." Thu Dịch chê cười nói, "Ừm... Ta sợ chết."

Chính muốn nói gì Diệp Văn thấy buồn cười.

"Khục..." Thu Dịch không có ý tứ Địa gãi gãi tóc, "Ta cảm thấy cuộc sống bây giờ liền rất tốt nha, thanh thanh thân thân, liền đúng ta nhất ngắm trông sinh hoạt."

Quả nhiên đều là một cái linh hồn nột, mặc dù có chút trở nên khác biệt, thế nhưng bản tính nhưng là tương đồng.

"Người nột, liền đúng muốn loại này bình thân vui sướng tâm tình." Diệp Văn giống như là có linh ngộ Địa nói rằng.

Thu Dịch cười nói: "Làm sao đột nhiên giống như là trải qua hơn nửa đời người lão nhân như thế cảm thán những thứ đồ này đây?"

"Hả? Người dám nói ta lão?" Diệp Văn quay đầu tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Thu Dịch.

"Ai a! ? Không có không có... Ta liền đúng tí dụ..."

"Tí dụ?" Diệp Văn nhú mày.

"A, không phải tí dụ... A a a... Đau quá đau..."

...

Trải qua tử vong người diện đối với cuộc sống chắc chắn sẽ trở nên ôn hòa, liền ngay cả tử vong đều trải qua, còn có khó khăn gì sẽ sợ đây?

Sống sót sau tai nạn cảm giác để Diệp Văn một ngày tâm tình đều rất tốt, không lại đi xoắn xuýt chuyện này, liền dạng này, thuận theo tự nhiên đi, đương nhiên, trong lòng nàng cũng mơ hồ có một ít lo lắng, sợ sệt tất cả những thứ này chỉ là ảo ảnh trong mơ, chỉ là nàng trước khi chết mộng mà thôi...

"Ta đã về rồi ~" Diệp Văn đẩy cửa ra nói rằng.

"Trở về á?" Trong phòng bếp truyền đến Thủy Tri Thi thanh âm.

"Ồ, thủy tang làm sao ở nhà á?"

"Ngày hôm nay nghỉ ngơi."

"Ồ ~" Diệp Văn đáp, sau đó tiện tay đem túi sách bỏ vào cửa phòng của mình, thuận thế an vị ở trên ghế salông.

Thái Âm ngồi ở trên ghế salông ôm Nãi Đường, máy truyền hình cũng như thường ngày cầm lái, thế nhưng Thái Âm tầm mắt cũng không phải đối diện TV, thật giống có chút chệch đi, nhìn lại như là nhắm mắt lại nghe thanh âm sau đó đem mặt hướng TV phương hướng như thế.

"Thái Âm ~"

"Ừm." Thái Âm nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn về phía Diệp Văn cái hướng kia.

Thế nhưng rất rõ ràng Diệp Văn có thể cảm giác được Thái Âm không phải tại nhìn mình, hoặc là nói, nàng tựa hồ cái gì cũng không nhìn thấy?

"Ồ, Thái Âm, con mắt của ngươi làm sao? Không nhìn thấy sao?"

Thái Âm vẫn như cũ một mặt ngốc bầm sinh biểu lộ nhìn lấy Diệp Văn, thật giống không rõ ràng nàng đang nói cái gì.

"Văn Văn, nói cái gì ngốc thoại đâu, Thái Âm không phải vẫn luôn không nhìn thấy sao?"

"Cái gì?" Diệp Văn kinh ngạc nhìn một chút Thái Âm, nàng có thể khẳng định, lúc trước Thái Âm là có thể nhìn thấy.

Đột nhiên, Diệp Văn nhớ tới Biểu Thu theo như lời nói.

Có một thần nhân dùng hai mắt của chính mình hóa thành Thái Dương cùng mặt trăng, mới để Địa cầu khôi phục Quang Minh.

Chẳng lẽ nói... Thái Âm liền đứng người kia?

Nhưng là nhìn qua không giống như là có thần lực a?

Diệp Văn đột nhiên nhớ tới mình là làm sao nhận được Thái Âm... Hay là, thật là nàng.

Mà lại tại cái kia ba ngày thời điểm, Thái Âm vẫn đang ngủ say, hay là liền đứng Nguyên Thần xuất khiếu loại hình phương thức đi bảo vệ thế giới này.

Đem hư huyền biến thành chân thực, tên là kỳ tích nghịch chuyển.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Tiêu đề nương cùng người khác chạy

"Thái Âm?" Sau khi ăn xong, Thủy Tri Thi ở trong phòng tắm rửa ráy, Diệp Văn ngồi ở Thái Âm bên cạnh, chần chờ một chút, thăm dò tính hỏi.

"Hả?" Thái Âm hướng mặt hướng Diệp Văn, hai mắt vô thần mà nhìn nàng.

"Con mắt của người..."

"Ta đã xem hai mắt luyện hóa, một âm một dương." Ngoài ý muốn chính là Thái Âm vậy mà không có bất kỳ che lấp Địa trả lời vấn đề của nàng, lại không trước đó nhất gan đáng vẽ, lạnh nhạt nói, "Kim tu vì tổn thất lớn, cần vạn năm mới có thể khôi phục."

Diệp Văn không tiếng động mà nhìn lấy Thái Âm, thận trọng hỏi: "Vậy người bây giờ còn có thể nhìn thấy đồ vật sao?"

"Tu vi đã như phạm nhân, thần niệm chỉ có thể chạm đến quanh người 1 mét, biết được đại thể đường viên. Nhữ vừa làm ký ức vẫn còn tồn tại người, ghi nhớ kỷ việc này không thể tuyên cáo cho người khác, hai người chúng ta hôm nay nói không thể để người thứ ba biết được."

"Ta biết rồi..."

Sau đó Thái Âm lại khôi phục bình thường ngốc bầm sinh đáng vẽ, thật giống như chuyện vừa rồi căn bản chưa từng xảy ra như thế.

Thế giới không tái hội hủy diệt, Diệp Văn cũng không lại mỗi ngày lo lắng thế giới hủy diệt sự tình, mỗi ngày qua lại với trường học cùng gia trong lúc đó, tất cả lại khôi phục bình thường, thế nhưng Thu Dịch nhưng thật giống như không lại yêu thích Diệp Văn như thế, tại sau khi sẽ không có lại hướng về nàng biểu lộ đa nghi ý.

Chẳng lẽ là từ bỏ sao? Diệp Văn có chút rên sất không thành thép cảm giác, gia hỏa này, một điểm bèn lòng cùng nghị lực đều không có nha! Chẳng trách lúc đó không đuổi tới Kim Tinh. Diệp Văn ở trong lòng không nhịn được oán thầm nói. Nhưng là mang tính lựa chọn quên cái kia bị mình khinh bỉ gia hỏa kỳ thực liền đứng mình trước kia nha.

...

Lại là ánh nắng tươi sáng một ngày, trong lúc vô tình Diệp Văn làm cô gái sinh hoạt đã qua hai cái học kỳ, ngày hôm nay cuối kỳ cuộc thi sau khi kết thúc, trường học liền muốn bắt đầu chính thức được nghỉ hè.

Nghỉ đông cùng nghỉ hè có thể nói là bọn học sinh một toàn bộ học kỳ to lớn nhất chờ mong, trong đó lấy thời gian dài tới hai tháng nghỉ hè là nhất, đầy đủ thời gian hai tháng, trên căn bản là muốn đi chơi chỗ nào thì đi nơi : chỗ đó chơi, có thể chơi được tận hứng kỳ nghỉ.

Cho dù là cuối kỳ thi bầu không khí căng thẳng cũng không thể để cho bọn học sinh cái kia viên xao động an lòng phân hạ xuống, còn chưa có bắt đầu cuộc thi, cũng đã đang suy tư nghỉ nên đi nơi nào chơi loại hình vấn đề, đợi được bài thi phát xuống đến thời điểm, trong đầu trống rỗng, đến nửa ngày mới hoãn tới, cuộc thi thời gian lại đã qua gần một nửa.

"Nóng quá a ——" Diệp Văn miễn cưỡng nằm ngoài bài thi đi lên, đây là cuối cùng một hồi tiếng Anh cuộc thi, cái môn này cuộc thi sau khi kết thúc liền muốn bắt đầu nghỉ, hiện đang thi thời gian mới đi qua một nửa cũng chưa tới, Diệp Văn cũng đã rất sớm mà đem bài thi làm xong.

Đầu hạ đã đến, khí trời cũng biến thành oi bức lên, Diệp Văn vị trí này lại là dựa vào song vị trí, chói mắt Thái Dương chiếu lên trên người, khiến người ta cảm thấy giống như là bị đặt ở lò nướng bên trong nướng như thế.

Cho dù đã bốn giờ rưỡi chiều, Thái Dương vẫn là như thế độc, khảo Địa Diệp Văn cả người đều rất, trong phòng học chỉ có mấy quạt gió Phiến tại không nhanh không chậm Địa xoay tròn, thế nhưng cho dù là cự ly gần nhất quạt cũng cảm giác cùng Diệp Văn khoảng cách thật xa, một điểm Phong đều thổi không tới, đừng nói là mở máy điều hòa không khí, liền ngay cả rèm cửa sổ đều không có, Diệp Văn không thể làm gì khác hơn là dùng bàn tay đỡ một chút ánh mặt trời, tuy nói hiệu quả không lớn, nhưng luôn cảm giác dễ chịu một số.

Trên trán đã bốc lên một tầng dày đặc giọt mồ hôi nhỏ, bọn học sinh cũng mỗi một người đều dùng bàn tay quạt Phong, mang đến một chút mát mẻ. Toàn bộ phòng học khô nóng vô cùng, dù cho là ngủ đều ngủ không được, không thể làm gì khác hơn là dày vô chờ đợi cuộc thi kết thúc tiếng chuông.

Diệp Văn chưa từng có như thế bức thiết Địa hi vọng cuộc thi kết thúc qua.

Lần này Thu Dịch cùng Diệp Văn không ở một cái trường thi, không biết hiện tại đang làm gì đấy?

Trải qua một toàn bộ học kỳ nỗ lực học tập, Thu Dịch cũng tiến vào học sinh tốt hàng ngũ, hiện tại một cuộc thi lập tức liền có hiểu biết đồng học để hân nhó tới cho mình truyền đáp án, Thu Dịch cũng chỉ đành nhắm mắt đáp ứng rồi, may là chỉ muốn tuyển chọn đề đáp án là có thể, nhưng là tiếng Anh cuộc thi lựa chọn là tất cả khoa trong mắt nhiều nhất, cái này lựa chọn đáp án nhưng không tốt truyền a.

Đương nhiên hiện tại còn không là cân nhắc những này thời điểm, Thu Dịch hiện tại còn tại quay về bài thi trầm tư suy nghĩ đầu, tiếng Anh vẫn là Thu Dịch không thái am hiểu môn học, dù cho cái này học kỳ hăng hái nỗ lực, cũng chỉ là bảo đảm có thể đạt tiêu chuẩn mà thôi.

Đã cũng đã nghiêm túc học, Thu Dịch đương nhiên sẽ không cảm thấy chỉ thi cái đạt tiêu chuẩn là tốt rồi, tốt nhất có thể nhiều hơn nữa lấy chút điểm, đó là tốt nhất.

"Ừ?" Ngồi ở bên tay phải của Thu Dịch Lạc Lương Kiểm hướng hân chen chen lông mày, dùng ánh mắt hỏi thăm hân có hay không viết xong.

Thu Dịch nghe được thanh âm về sau nhìn Lạc Lương Kiểm một chút, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu.

Lạc Lương Kiểm bắt đầu đi gật gật đầu, kế tục bắt đầu trên bàn thân du đi tới.

Lần này tiếng Anh cuộc thi Thu Dịch làm vô cùng cẩn thận, mỗi một điểm đều phải cẩn thận cân nhắc cái nửa ngày, cho nên làm bài tốc độ cũng là tương đương chậm, một bên Lạc Lương Kiểm từ lâu đứng ngồi không yên, vừa run chân vừa thỉnh thoảng Địa hướng Thu Dịch nhìn hai mắt, lại sợ bị giám thị lão sư phát hiện hần lên lén lút lút, cho nên liền dứt khoát trực tiếp nằm nhoài trên bàn, mặt hướng về Thu Dịch.

"Hô..." Thu Dịch khinh thờ phào nhẹ nhõm, đem bài thi phiên đến lần đầu tiên, đang chuẩn bị kiểm tra một chút, sau đó tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, quay đầu hướng Lạc Lương Kiểm nhìn lại.

Lạc Lương Kiểm một xem thời gian, chỉ có mười phút cũng chưa tới, mau mau điên cuồng run lông mày để Thu Dịch đem đáp án báo cho hắn.

Hai người tại ngăn kéo dưới đáy làm bí ẩn động tác, một, hai ba, bốn thủ thế phân biệt đại biểu ADCD, nếu như có càng nhiều chữ cái tuyến hạng liền hướng sau kẻ tục số cộng tự.

"Leng keng leng keng ——" cuộc thi kết thúc tiếng chuông reo lên, trên đài giám thị lão sư đứng lên nói, "Các bạn học đem bài thi kiểm tra một chút, nhìn lớp họ tên có hay không tả, sau đó vị cuối cùng đồng học đứng lên đến thu."

Lạc Lương Kiểm lập tức cuống lên, còn có hai cái đại đề đáp án không tả đâu, hần nhưng dù là dựa vào lựa chọn năm phân, cái này tiếng Anh nhưng là một chữ cũng không biết a.

Lạc Lương Kiểm nhìn lên liếc mắt nhìn giám thị lão sư, phát hiện nàng đi tới dưới đài, lưng đối với mình, đánh bạo trực tiếp tiến đến Thu Dịch bài thi trước đó, nhớ rồi còn lại hai đạo đại đề lựa chọn đáp án, sau đó đã cực kỳ liều thảo tự ở phía trên viết xuống đáp án.

Mới vừa viết xong, bài thi liền bị vị kia thu bài thi đồng học cho lấy đi, Lạc Lương Kiểm cũng như trút được gánh nặng Địa thờ phào nhẹ nhõm.

"Mẹ trứng, suýt chút nữa liền không sao xong, Thu Dịch nguoi tả quá chậm."

"... Ta không bảo đảm chính xác suất a." Thu Dịch đem văn phòng phẩm thu vào bút trong túi, nói rằng.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, dù sao chính tả ta cũng là viết linh tinh." Lạc Lương Kiểm một bộ không đáng kể đáng vẻ, trực tiếp đem hần duy nhất như thế cuộc thi dụng cụ —— bút lông nhét vào trong túi tiền, "Thế nào, đi quán Internet a?"

"Ừm." Thu Dịch gật đầu.

"Cuối cùng kết thúc..." Bài thi thu đi lên sau khi Diệp Văn vội vàng từ vị trí đứng lên, đem đồ vật thu thập tiến túi sách về sau liền đi ra phòng học.

Có không ít mọi người tụ tập ở trong hành lang, thảo luận vừa nãy cuộc thi đề mục.

Thi đều thi xong, có cái gì tốt thảo luận. Diệp Văn đối với làm như vậy khịt mũi con thường, quả thực liền đứng tại làm chuyện không có ý nghĩa mà, dù sao chuyện như vậy nàng xưa nay không làm.

"Văn Văn ~" Kim Tinh thanh âm từ nơi không xa truyền đến, sau đó một cao một thấp hai bóng người xông vào Diệp Văn trong tầm mắt.

"Lúc nào cùng đi bơi nha?"

"Bất cứ lúc nào cũng có thể nha, đến thời điểm điện thoại liên hệ đi."

"Nhớ tới nhiều tìm mấy người đồng thời a!" Yêu thích náo nhiệt Lục Vũ nói rằng.

"Cái kia tan học có cái gì hoạt động sao?" Kim Tinh hỏi.

"A... Ta về nhà." Diệp Văn nói.

"Không đi chơi sao?"

"Không đi á, về nhà rửa ráy, nhiệt chết rồi."

"Vậy thì gặp lại á ~"

"Bye bye ——"

...

Chương 116: Thành quả đến rồi

Thu Dịch rốt cục quyết định dọn nhà, nhà mới không còn là tại loại này nông phòng dân bên trong, mà là ở một cái cũ kỹ trong tiểu khu, tiểu khu mặc dù cũ nát chút, thế nhưng so với nông dân phòng cái kia một mảnh hoàn cảnh mà nói, vẫn là nhẹ nhàng khoan khoái hơn nhiều, cũng không có tên côn đồ các kẻ đều là khắp nơi lúc ẩn lúc hiện, đối với cái này Thu Dịch vẫn tương đối thoả mãn.

Nhà chủ nhân là một nữ nhân trẻ tuổi, nhìn hẳn là mới vừa tốt nghiệp đại học không lâu, nhà là tầng cao nhất một cái lầu nhỏ, chỉ có hai mươi bình mét, mang vào một cái thật rất nhỏ phòng vệ sinh, liền nhà bếp đều không có.

May là Thu Dịch tại xem trọng nhà sau khi, liền hầu như đem tất cả mọi thứ toàn bộ bán thành tiền roi mất, bao quát cha mẹ cái kia cái giường lớn, áo khoác quý. . .

Cha mẹ y vật từ lầu theo quan tài chôn cất, Thu Dịch chỉ đem một số món nhỏ đồ vật bảo lưu lại, những kia đã từng, dù sao cũng để hẳn thất thần lâm vào hồi ức đồ vật, hầu như đều bị bán thành tiền roi mất, cũng thu được một chút tiền không nhỏ.

Chọn trúng cái này lầu nhỏ còn có một cái nguyên nhân, chính là chỗ này có một đài cũ kỹ song thức điều hòa, dạng này liền giải quyết mùa hè quá nóng ngủ không yên vấn đề.

Liền xem như trước đó cho thuê phòng cũng là không có điều hòa, hàng năm mùa hè buổi tối đều muốn tỉnh lại nhiều lần, căn bản ngủ không vững vàng.

Lầu các mặc dù nhỏ một chút, thế nhưng độ cao đúng là cùng phổ thông gian phòng là tương đồng, vì đầy đủ lợi dụng không gian, Thu Dịch mua một tấm hai tầng giường, thượng tầng ngủ, hạ tầng chồng đồ vật —— dùng để thả y vật cùng tạp vật các loại.

Thật to rương hành lý bị nhét vào dưới đáy giường, Thu Dịch bày sạp tiểu thuyết cùng đĩa CD cũng thả ở gầm giường, một cái bàn quay về tường bày ra, lại thả một chút gia cụ, toàn bộ lầu nhỏ cũng đã tràn đầy.

Đẩy cửa phòng ra, ánh tà dương chênh chếch Địa chiếu Thu Dịch, cái này tầng cao nhất chỉ có hai gian lầu nhỏ, một cái khác tiểu trong lầu các ở một cái viết tiểu thuyết người thanh niên trẻ, bình thường rất yên tĩnh, sẽ không ảnh hưởng đến người khác.

Mái nhà bình thường là người không lên được, bởi vì đi về mái nhà còn có một đạo cửa sắt. Cho nên kỳ thực là khá là tự do, lầu nhỏ chỉ chiếm không lớn không gian, còn lại địa phương đều là đất trống, chủ nhà trọ nói toàn bộ lầu bày cùng mái nhà chính là từ nằng cùng hẳn hàng xóm mua lại, tại mái nhà sái chút quần áo là không có vấn đề lớn lao gì, có thể nói hầu như toàn bộ mái nhà đều xem như là Thu Dịch "Sân".

Bởi vì có lớn như vậy đất trống có thể dùng, cho nên tiền thuê nhà so với đồng dạng đại cái phòng nhỏ còn đắt hơn một số, thế nhưng Thu Dịch vừa nhìn thấy thư thái như vậy không ai quấy rối hoàn cảnh liền không nhúc nhích đường, cuối cùng chỉ là tính chất tượng trưng trả lại trả giá, liền trực tiếp phó roi mất một năm tiền thuê.

"Thu Dịch? Đã thu dọn tốt gian phòng sao?" Vị kia nhìn mới vừa tốt nghiệp đại học không lâu nữ nhân trẻ tuổi chính đang quét cống tro bụi, nhìn thấy Thu Dịch trên tay nhắc theo rương hành lý sững sờ, "Lấy hành lý hòm làm gì đi?"

"Vương Quả tỷ được, ta đây là đi bày sạp." Thu Dịch hơi ngượng ngùng mà nói rằng.

"Ồ ~" Vương Quả bỗng nhiên tinh ngộ Địa gật gật đầu, "Minh công tác a."

"Đúng đấy, nói đến, Vương Quả tỷ là tại thi nghiên cứu sinh sao?"

"Gọi ta Quả tỷ, Quả Quả, quả xoài đều được, ngươi như vậy thái xa lạ á." Vương Quả tỷ cười nói, "Vừa đọc nghiên, vừa tại sao cổ đầu, cũng coi như là kiếm lời điểm sinh hoạt phí đi."

"Sao cổ a." Thu Dịch cũng là nghe qua, bất quá có người nói chuyện như vậy rất dễ dàng hao tổn, đương nhiên một khi kiếm tiền cũng có thể lập tức kiếm lời rất nhiều, thậm chí là phiến vài lần đều là rất bình thường. "Đây chính là kiếm bọn tiền đây."

"Trò đùa trẻ con á, không ăn cơm tôi lại đi sao?"

"Bên ngoài tùy tiện ăn một chút đi."

"Không bằng liền đến nhà ta ăn chút đi, vừa vận ngày hôm nay hâm thức ăn có thêm chút, ta một người ăn không hết."

"Ây. . . Cái kia không tốt lắm ý tứ chứ?"

"Cái này có cái gì, đã ngươi gọi ta một tiếng tỷ tỷ vậy ngươi liền đứng đệ đệ ta á, chiếu Cổ đệ đệ không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa à?"

Thịnh tình không thể chối từ, Thu Dịch cuối cùng vẫn là tại Vương Quả gia ăn một bữa bữa tối, đây là hán mảy tháng này tới nay ăn được thoải mái nhất một trận, mặc dù hương vị giống như vậy, nhưng lại rất có mẫu thân hương vị. . . Hoặc là nói, gia hương vị.

Ăn com tối xong sau khi Thu Dịch liền đem rương hành lý chuyển lên xe ba bánh đi bày sạp, nguyên lai chỗ ở kỳ thực cách nơi này cũng không xa, cái này hai khối địa phương đều có một cái cộng đồng chợ đêm, đây cũng là Thu Dịch chọn nơi này làm nhà mới một trong những nguyên nhân.

Bởi vì ngày hôm nay ăn com chậm chút, cho nên đi thời điểm đã không có cái gì tốt quày hàng, Thu Dịch trước kia cái kia quày hàng từ lâu bị chiếm rơi mất, hán không thể làm gì khác hơn là tìm một cái hẻo lánh vị trí bày lên quán nhỏ.

Bởi vì vị trí thực sự thái trật, rỗng rã hơn một giờ đi qua, đừng nói chuyện làm ăn, liền ngay cả đi ngang qua Thu Dịch quán nhỏ người đều thiếu.

Toàn bộ chợ đêm hiện U tự hình, Thu Dịch quán nhỏ ngay khi "U" tự dưới đáy dưới góc phải còn muốn đi ra ngoài một số, rất nhiều người trực tiếp liền nhiều một vòng chuyển đi ra ngoài, Thu Dịch sạp hàng cũng bởi vậy thường thường bị quên.

"Yêu, người ở đây nha!" Một cái mừng rỡ thanh âm tại trước sạp vang lên, nhằm chán nhìn lấy tiểu thuyết Thu Dịch mau mau ngẩng đầu lên, phát hiện là vị kia đến mình nơi này đổi qua không ít lần tiểu thuyết thiếu nữ, không biết nàng tên đầy đủ, chỉ biết là mặt khác một cô gái cũng gọi nàng tiểu Tinh.

"Là người nha, hôm nay tới đã muộn, cho nên không cướp được vị trí ban đầu, lần này lại để đổi sách á?"

"Hừm, thuận tiện mua hai tấm Quang đĩa nhìn."

"Há, tùy ý chọn đi, mới vừa vào một chút tân hàng đến."

"Ta nói, lão bản, ta đều đến mua qua nhiều lần như vậy, liền không thể đổi Quang đĩa sao?" Tiểu Tinh cau mũi một cái, đáng yêu Địa nói rằng.

"Ừm. . . Tiểu thuyết có thể ưu đãi điểm cho người đổi, thế nhưng Quang đĩa thật là không được."

"Hừ hừ." Tiểu Tinh vênh vênh lên miệng, không nói cái gì nữa, nhìn hết sức không vừa lòng đáng về.

"Thường xuyên cùng người đồng thời nữ hài đây?" Thu Dịch nói sang chuyện khác.

"Đi ra ngoài hẹn hò." Tiểu Tinh tùy ý hỏi đáp, đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm Thu Dịch con mắt, "Người sẽ không thích đi lên Tư Tư tỷ chứ?"

"Khục. . ." Thu Dịch lúng túng sờ lên mũi, bị tiểu Tinh ghen Địa nói không ra lời, tổng khó nói mình là vì nói sang chuyện khác mới hỏi đi.

"A, liền cái này hai bản, sau đó cái này hai tấm." Tiểu Tinh nói liền đem tiền đưa cho Thu Dịch.

Đột nhiên phía trước truyền đến mấy người hô to: "Thành quân đến rồi, chạy mau a!"

"Không phải chứ! Thành quân buổi tối cũng tới?"

"Này uy, đừng quên tìm ta tiền a!"

"Ồ a!" Thu Dịch vội vàng đem tiền quá khứ trong túi tiền bật lại, sau đó tìm tiểu Tinh một tấm nhiều nếp nhăn năm khối tiền tiền giấy, người sau còn tại cái kia oán trách tiền giấy quá cũ kỹ, Thu Dịch cũng đã có chút luống cuống tay chân Địa thu thập đồ lên, đây là hán lần thứ nhất tại bày sạp thời điểm gặp phải thành quân.

Không ít cơ linh lại tay chân lạnh lẽo than chủ đã đem đồ vật thu thập xong, cuời xe ba bánh hoặc là bình điện xe liền chạy, Thu Dịch nhìn thấy như thế hỗn loạn tình cảnh, lập tức đầu đầy mồ hôi, mà lại thành quân thật giống đã đi vào chợ đêm khu, không nỡ nhanh lên một chút nhưng là không kịp.

"Thật đúng, chậm chết rồi." Đứng ở bên cạnh nhìn tiểu Tinh giúp Thu Dịch đem sách ném vào xe ba bánh bên trong, vừa ném vừa thúc giục, "Nhanh lên một chút nhanh lên một chút á, thành quân muốn tới á!"

Nhìn về mặt đó, còn tưởng rằng than chủ là nàng đây!

"Không cần dùng như thế cảm kích biểu lộ nhìn lấy ta á, chỉ cần lần sau ta để đổi sách đừng thu phí là tốt rồi."

. . .

Chương 117: Đê gió đêm

Rốt cục được sự giúp đỡ của tiểu Tinh, Thu Dịch đem tất cả sách đều phóng tới xe ba bánh đi lên, trên trán đầu đầy mồ hôi cũng không cố đi lên sát, mau mau lên xe liền chuẩn bị kỵ đi rồi.

"Này uy, chờ ta a!"

"Ngươi cũng phải tới?"

"Đương nhiên rồi." Tiểu Tinh nhanh nhẹn Địa nhảy lên xe ba bánh, ngồi ở một khối miễn cưỡng có thể thả chân địa phương.

Thu Dịch còn muốn nói điều gì, lại nhìn thấy như là cá diếc sang sông thành quần sắp bao phủ tới, dọa đến run lên một cái, đem đến miệng nghi vấn cho nuốt xuống, không nói hai lời cười xe liền đi.

Cuối cùng cũng coi như là sử cách chợ đêm phạm vi, Thu Dịch mới thở phào nhẹ nhõm, quay đầu phát hiện thành quần không có đuổi theo, lập tức liền cảm thấy hơi mệt chút, thẳng thắn đứng ở đê cái khác dương dưới cây liễu, nghỉ ngơi lên.

"Ngươi kỵ xe ba bánh cũng có thể nhanh như vậy. . ." Tiểu Tinh tròn mắt ngoác mồm Địa nói rằng

"Khục. . . Khát chết ta rồi. . ." Thu Dịch nằm nhoài xe cầm trên tay miệng lớn Địa thở hổn hển.

"Cho." Một cái tinh tế tay nhỏ chỉ trỏ Thu Dịch bả vai, sau lưng truyền đến tiểu Tinh thanh âm

Thu Dịch vừa quay đầu lại, nhìn thấy một cái tay nhỏ bé cầm lấy một bình uống một nửa nước suối đưa tới trước mặt chính mình.

"Ây. . ." Thu Dịch nhìn lấy tiểu Tinh truyền đạt bình nước, hơi hơi có chút do dự.

"Làm gì, ngươi không phải khát nước à?"

"Ừm. . . Cảm tạ. . ." Thu Dịch hơi ngượng ngùng mà tiếp nhận bình nước, không có trực tiếp tập hợp miệng uống, mà là lơ lửng giữa trời, sau đó ngửa đầu quán tiến trong miệng.

"Uống xong toán á."

Nghe nói lời ấy, Thu Dịch cũng không khách khí nữa, trực tiếp một hơi đem nửa bình thủy toàn bộ tràn vào trong bụng, yết hầu mới trở nên dễ chịu hơn nhiều.

"Lại nói, ngươi đi theo qua tới làm chi?" Thở ra hơi, Thu Dịch lúc này mới không hiểu hỏi.

"Tê nhạt chứ, cảm thụ một chút kích thích cũng rất tốt nha."

Thu Dịch không nói gì thật lâu, nói: "Ta đoán chừng mấy ngày nay đều không cách nào bày sạp, ta đi về trước, ngươi đây?"

"Vậy ta cũng trở về đi tới. . ." Tiểu Tinh nhìn rất thất vọng đáng vẻ.

"A, ta đưa ngươi trở về đi thôi? Vừa này giúp ta thu sạp. . . Cảm tạ."

"Không cần á, chính ta trở về là tốt rồi." Tiểu Tinh khoát tay áo một cái, cự tuyệt Thu Dịch hảo ý.

Thu Dịch há miệng, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là chưa có nói ra cái gì giữ lại. Mặc dù coi như nữ hài này đối với hắn có chút hảo cảm, thế nhưng trước sau có một người thân ảnh chiếm cứ nội tâm của hắn.

Tiểu Tinh đi rồi mấy trăm mét, quay đầu nhìn thấy Thu Dịch đã cười xe ba bánh lao đảo Địa rồi đi, bất mãn mà hướng Thu Dịch cái hướng kia liếc mắt nhìn, cổ miệng rồi đi.

"Hừ, cái gì mà, hảo tâm giúp hắn thu thập sạp hàng, vậy mà không tiễn ta về nhà!"

. . .

Bờ sông nhỏ, Thu Dịch đem xe ba bánh đình ở một bên, sau đó miễn cưỡng dựa tại làm bằng gỗ trên ghé dài, tại trường ghé tựa bên chỉ có một chiếc đèn đường mờ mờ, nguyệt quang tùy ý chiếu vào nước sông đi lên, tại mộng lung ánh trăng chiếu diệu dưới, nước sông có vẻ hơi sâu thăm, tốt ở đây có không ít tản bộ người đi đường, cuối cùng cũng coi như khiến người ta sẽ không cảm thấy khủng bố như vậy.

Gió đêm nhẹ phẩy qua Thu Dịch thân thể, để hần cảm thấy toàn thân thoải mái, giống như bị một đôi non mềm tay nhỏ xoa bóp qua như thế, một vòng liễu Nguyệt cao cao Địa quái trên không trung, vị trí này không có lá cây che chắn, ánh sao cùng nguyệt quang đều hào không che lấp Địa chiếu vào trên người hần.

"Ủm . . . Bất kể đêm ngày cảm giác." Thu Dịch hít một hơi thở, một bộ hưởng thụ đến cực điểm đáng đáp.

Đột nhiên, Thu Dịch vừa sững sốt, sau đó ngưng mắt nhìn lại, phát hiện có một cô gái đang ngồi tại đê đi lên, mặc dù nơi đó xuy phong xác thực rất dễ chịu, bất quá không cần thận nhưng là sẽ trượt tới trong nước sông đi a, đây chính là động tác nguy hiểm đây.

Thiếu nữ liễu liễu bị gió thổi loạn tóc, ngẩng lên đầu nhỏ hướng về bầu trời nhìn lại, một cái chim ưng biển xoay quanh tại bầu trời, tựa hồ đang tìm kiếm bất cứ thời cơ.

Thu Dịch trong lòng nhảy một cái, cảm thấy cái này bóng lưng tựa hồ rất quen thuộc, liền thận trọng Địa đi tới, lặng lẽ đứng ở thiếu nữ sau lưng.

Thiếu nữ nghe được sau lưng có tiếng bước chân, theo bản năng mà nghiêng đầu lại, nguyên lai, cái kia để Thu Dịch cảm giác bóng người quen thuộc chính là Diệp Văn.

"Người cũng tới nơi này xuy phong a?"

"Ủm . . . Người ngồi ở chỗ này, rất nguy hiểm."

"Không có chuyện gì, ta trước đây mỗi ngày ở đây. . ." Diệp Văn thoải mái nói phân nửa, liền im bật đi, sau đó dùng có chút ánh mắt kỳ quái nhìn Thu Dịch hai mắt.

"Làm sao?"

Diệp Văn mỉm cười nghiêng đầu, nói rằng: "Không cái gì, chỉ là cảm giác thấy hơi vi diệu mà thôi."

Thu Dịch như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, có nghi hoặc trong lòng, thế nhưng cũng không có không biết điều Địa truy hỏi kỹ càng sự việc.

Giữa bầu trời cái kia xoay quanh chim ưng biển rốt cục phát hiện mục tiêu, một cái mảnh trát tiến vào trong sông, mấy giây sau liền nhào lặn cánh ngầm lấy một con cá lớn chui ra mặt sông, một cái đem ngư nuốt vào về sau, lại đập cánh bay đi.

". . . Thật thoải mái ~" Diệp Văn thân một cái to lớn lười eo, liếc chéo đứng ở bên cạnh Thu Dịch một chút, "Đứng làm gì, ngồi nha."

"A? Nha. . ." Thu Dịch có chút thụ sủng nhược kinh, thận trọng Địa ngồi xuống, còn hết sức Địa bảo lưu một khoảng cách nhỏ.

Diệp Văn có chút bất mãn mà lườm hần một cái, nói: "Ngồi như vậy xa làm gì, ta cũng sẽ không ăn người."

"Không có chuyện gì. . . Ta an vị như vậy cũng tốt. . ." Thu Dịch cười khan nói.

Diệp Văn lại nhìn Thu Dịch một chút, liền không nói cái gì nữa, chỉ là lẳng lặng nhìn lấy bầu trời chờ ra.

Bầu không khí trở nên hơi động lại, Thu Dịch nhìn chung quanh, nhưng lại không biết nói cái gì.

"Thu Dịch. . ." Lần này nhưng là Diệp Văn mở miệng trước, "Người. . ."

"Hả?"

Diệp Văn cắn cắn môi, tựa hồ trong lòng tại chầm chước cái gì.

"Người. . . Cái kia. . . Yêu thích ta sao?" Cuối cùng bốn chữ như là muối bình thường khinh, vừa vụn gió đêm thổi tới, Thu Dịch càng là căn bản không hề nghe rõ cuối cùng bốn chữ.

"Cái gì?"

"Người com tối ăn rồi chưa!" Diệp Văn tức giận nói rằng.

"A, ăn, ăn được rất no." Thu Dịch không biết mình nơi nào chọc vị này trong lòng Nữ Thần không cao hứng, thận trọng Địa sau khi trả lời hỏi, "Người đây?"

"Ăn qua." Diệp Văn nói, từ trong lòng lấy ra một tấm dùng túi giấy chứa mai rau khô bính, liếc mắt nhìn Thu Dịch, "Có muốn không?"

"Không cần. . . Người không phải ăn qua sao?"

"Không ăn no." Diệp Văn tùy ý đáp, nho nhỏ Địa cắn một cái rau khô bính, nhìn rất bình tĩnh đáng vẻ, trên thực tế trong lòng nhưng là từ từ la từ từ lộn tung tung phèo.

Bởi vì nàng vừa nảy vậy mà mình chính mồm hỏi thăm chuyện này, cái này nhưng cùng nguyên lai nàng chỉ tiếp nhận Thu Dịch chủ động biểu lộ hoàn toàn khác nhau a, tuy nói không phủ nhận trái tim của chính mình đã có chút bị thân thể hoặc là nói hormone đồng hóa, thế nhưng vừa nảy mở miệng nói nhưng là liền Diệp Văn mình giật nảy mình, mình lẽ nào thật sự chính là tư xuân sao?

Ngay khi Diệp Văn nghĩ tiếp xuống nên nói như thế nào thời điểm, Thu Dịch lại nói cái gì cũng không nghe thấy, trong lòng có chút vui mừng lại có chút thất lạc, không khuyết điểm lạc thật giống càng nhiều hơn một chút, cho nên giọng trả lời cũng là trở nên bất mãn một chút.

Mình thật đúng là mâu thuẫn đây. . . Yêu thích con trai đến cùng là trong lòng phản ứng, vẫn là phản ứng sinh lý đây? Diệp Văn nghĩ thầm.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Thủy thượng nhạc viên (một)

Cự ly lần đó thời gian nghịch lưu đã qua hai tháng, lúc đó chuyện xảy ra cùng Diệp Văn sợ hãi trong lòng mình cùng sau đó thời gian nghịch lưu vui mừng ở trong lòng vẫn như cũ khắc sâu ấn tượng.

Tại sau khi nàng còn đặc biệt đi ban 2 đi tìm Thiên Ngữ Diêu, nhưng lại không có người nào nhận thức, thật giống như Thiên Ngữ Diêu xưa nay chưa từng xuất hiện như thế, không biết có một ngày mình biến mất rồi, còn sẽ có người ký được bản thân sao?

Theo thời gian trôi đi, Diệp Văn đối đãi Thiên Ngữ Diêu ký ức cũng dần dần mơ hồ, dù sao trên thực tế chưa từng thấy mấy lần, nàng đáng vẻ ở trong đầu là mộng lung mà mơ hồ.

Liền ngay cả Diệp phụ cùng Diệp mẫu đáng vẻ Diệp Văn cũng không quá nhớ rõ. . .

Hay là thời gian thật có thể san bằng tất cả đi.

"Ngày mai có đi hay không thủy thượng nhạc viên?" Diệp Văn hỏi.

"Hà? Thủy thượng nhạc viên?"

"Hừm, ta, Kim Tinh, Lục Vũ, còn có mấy người cùng đi, nếu là đi ngay khi tám giờ rưỡi trước đó ở cửa trường học tập hợp, nhớ tới từ bị áo tắm a, đương nhiên không mang cũng không thành vấn đề, có thể trực tiếp đi mua, mang đủ tiền là được rồi."

"Vĩnh trang. . . !" Thu Dịch thần sắc cổ quái nhìn Diệp Văn một chút.

"Ngậm nước chảy ra." Diệp Văn nói mà không có biểu cảm gì nói.

"A! ?" Thu Dịch mau mau giơ tay đi lau, lại phát hiện căn bản không có chảy nước miếng, lúc này mới phát hiện bị lừa, không thể làm gì khác hơn là lúng túng đưa tay để xuống.

"Ngày mai tám giờ rưỡi trước đó a, quá hạn không hậu, ta đi rồi a." Diệp Văn nói đứng dậy hướng trên bờ sông đi đến.

Thu Dịch cũng mau mau đứng lên, đuổi tới Diệp Văn bên cạnh.

"Ta đưa ngươi trở về đi thôi?"

"Ừm. . . Vừa vặn thôi đi." Diệp Văn sáng khoái đáp ứng rồi, lập tức để Thu Dịch mừng rỡ.

Diệp Văn nhìn lấy Thu Dịch tiểu xe ba bánh, chần chờ hỏi: "Ngồi dưới sao?"

"Không thành vấn đề, vừa nảy. . ."

"Vừa nảy?"

"Vừa nảy ta thử dưới có thể ngồi."

"Được rồi." Diệp Văn cẩn thận mà bò lên, sau đó ngồi ở góc viên vị trí, "Nhà người liền ở trường học bên cạnh cái kia XX trong tiểu khu."

"Ồ a, ta biết, ngồi xong chưa?"

"Lên đường đi." Diệp Văn nói, "Những thứ này đều là người bán đồ vật a?"

"Đúng đấy." Thu Dịch đập chân đập bàn hồi đáp.

"Một ngày có thể kiếm lời bao nhiêu tiền?"

"Bình thường tới nói, lợi nhuận ròng kiếm lời cái ba mươi, năm mươi khối tả hữu đi."

Tại một mặt tấm bảng quảng cáo mặt trái, tiểu Tinh mắt nhìn Thu Dịch xe ba bánh đi xa, tâm tình hạ Địa thờ dài một hơi.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Diệp Văn lên một cái đại sớm, tại ven đường mua chút bữa sáng sau khi liền chạy đi trường học, cự ly ước định tám giờ rưỡi còn có thời gian một tiếng, nàng an vị ở trường học đối diện bồn hoa trước đó mấy người lên.

"Thu Dịch ——" Diệp Văn hướng về đi tới cửa trường học Thu Dịch phát tay nói.

Thu Dịch nghe được tiếng la, xoay người lại hướng về Diệp Văn đi tới.

"Rất sớm nha." Diệp Văn cười nói.

". . . Đến sớm một chút, để ngừa vạn nhất nha." Thu Dịch gãi gãi đầu, ngồi ở một cái khác bồn hoa đi lên.

Diệp Văn liếc chéo hần một chút, lần này không hề nói gì.

Sau đó Kim Tinh cùng Lục Vũ cũng tới.

"Còn có người sao?"

"Có rất nhiều người, Lạc Lương Kiểm bọn hần đều đến." Kim Tinh nói rằng, "Hô. . . Chết đói, sớm không ăn cơm, ta đi mua điểm tâm á."

"Ta cũng đi ta cũng đi!" Mới vừa ngồi vào bồn hoa đi lên Lục Vũ vội vàng nhảy lên, "Ta cũng không ăn!"

Lần này đi thủy thượng nhạc viên chơi người xác thực không ít, Lạc Lương Kiểm, Vạn Kiểm Lôi, Quân Bằng đều đến rồi, thậm chí Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam đều đồng thời tới.

Thu Dịch thần sắc cổ quái liếc mắt nhìn Phong Vũ Lam, nghĩ thầm, không biết chờ một lúc nàng là mặc cái gì vịnh trang bôi đây. . . Dù sao ở trong trường học không phải tất cả mọi người đều biết Phong Vũ Lam sự tình.

Kim Tinh đem cuối cùng một cái trứng gà bính nuốt vào trong bụng, nhìn quanh bốn phía một cái, hỏi: "Mọi người đến đông đủ sao?"

"Đều đến. . . Chờ chút, còn có một cái Vương Hâm." Lạc Lương Kiểm đáp.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Vương Hâm một đường chạy như bay đến, sau đó đứng ở trước mặt chúng nhân, đầu đầy mồ hôi, bắt quá hồ hấp vẫn tỉnh vững vàng.

"Không đến muộn đi." Vương Hâm từ trên tay mang theo trong túi lấy ra một bình nước suối quán tiền vào trong miệng.

Kim Tinh liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, tám giờ hai mươi chín phút.

"Vừa vặn."

"Vậy chúng ta lên đường đi!" Lục Vũ đã không thể chờ đợi được nữa.

Mặc dù là nghỉ hè, thế nhưng cũng chỉ là học sinh nghỉ mà thôi, hiện tại là giờ làm việc, lối đi bộ không vô cùng, mấy người ngồi lên rồi một chiếc lái về thủy thượng nhạc viên xe công cộng, lại như xe tải như thế, ngoại trừ ngồi ở phía trước nhất hai cái hành khách ở ngoài, còn lại tất cả đều là người mình.

"Ta muốn cùng Kim Tinh ngồi!" Đối với đoạt ngồi ở Kim Tinh bên người vị trí Diệp Văn, Lục Vũ biểu thị kháng nghị.

"Người rồi cùng Vương Hâm đi ngồi xong á." Diệp Văn một mặt ám muội thần sắc.

"Thích, vậy sao người bắt hòa Thu Dịch đi ngồi?" Lục Vũ lớn tiếng mà nói rằng, một xe người đều hướng về nhìn bên này đến.

Diệp Văn mặt đỏ lên, trả thù Địa hồ lớn: "Vương Hâm, không chỗ ngồi, Lục Vũ cùng người ngồi đi!"

"Há, tốt." Vương Hâm một bộ không đáng kể đáng về.

Sau đó Lục Vũ liền bị ỡm ở Địa đầy lên Vương Hâm bên cạnh chỗ ngồi ngồi xuống, ngồi ở một bên Vương Hâm lại hoàn toàn không có phát hiện đến Lục Vũ đỏ phừng phừng khuôn mặt nhỏ cùng tình cờ nhìn hấn lúc cái kia ái mộ ánh mắt, tự nhiên cùng Lục Vũ trò chuyện học tập đi lên đồ vật.

"Lục nha đầu tư xuân." Kim Tinh che miệng cười khẽ.

"Vương Hâm cái này ngốc đại cái đến cùng là thật khờ vẫn là giả ngu a?"

"Ha ha ~ hay là thật khờ cũng không nhất định đây?"

Quản Bằng cùng Vạn Kiếm Lôi tự nhiên là ngồi cùng một chỗ, hai người ở trong trường học cũng là các loại như hình với bóng, thậm chí có người đùa giỡn Địa nói hai người bọn họ có gian tình.

Đối với cái này hai người này là trí như hoàng ngữ, xưa nay liền không có để ý qua, Thu Dịch thì là cùng Lạc Lương Kiếm ngồi cùng một chỗ, bốn người này chính vì cùng nhau trò chuyện game đây.

Sau đó liền đứng vĩnh viễn thoát ly quần chúng Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam, ngồi ở xe phía sau cùng, thấp giọng không biết nói gì đó lặng lẽ thoại, Phong Vũ Lam còn thỉnh thoảng lộ ra e thẹn tiếu dung.

"Phong Vũ Lam cùng Kim Gia Huy thật là giống tình nhân như thế đây. . ." Kim Tinh nói rằng.

"Vốn là tình nhân nha." Diệp Văn một bộ không có gì hay kỳ quái biểu lộ.

"Nhưng là hai người bọn họ là nam sinh nha, mặc dù Phong Vũ Lam xác thực khá là giống cô gái. . ."

"Ai nha, gần như á, dù sao khi nàng là cô gái là tốt rồi nha." Diệp Văn nói, đem cửa sổ xe mở ra, gió mát thổi vào mặt, đem Diệp Văn tóc đều thổi đến mức tán loạn.

"Tốt sáng khoái ~" Diệp Văn hưng phấn nói rằng.

"Người nha, còn giống đứa bé như thế." Kim Tinh nheo nheo Diệp Văn khuôn mặt, cười nói.

"Cái gì mà, nói thật hay giống người không phải hài tử như thế." Diệp Văn bất mãn mà cổ quái hàm giúp, "Không cho phép nắm mặt."

"Tại sao vậy?" Kim Tinh lại nhẹ nhàng ngắt hai lần.

"Này uy, không cho phép nắm mặt! Lại nắm mặt liền biến hình rồi!"

"Được rồi được rồi, không nắm không nắm." Kim Tinh sờ lên Diệp Văn đầu, "Bởi vì Văn Văn mặt bốc lên đến thực sự thái dễ chịu nha."

Diệp Văn quay người lại đưa tay nheo nheo Kim Tinh khuôn mặt, sau đó thẹn thùng tự Địa lại quay người sang mặt hướng cửa sổ xuy phong.

"Mặt của người không phải cũng rất dễ chịu nha!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Thủy thượng nhạc viên (hai)

Bởi vì lối đi bộ rất không, cho nên xe công cộng ngoại trừ là tại đèn xanh đèn đỏ cùng ngừng trạm địa phương muốn hơi dừng lại ở ngoài, hầu như là một đường bay nhanh Địa hướng về thủy thượng nhạc viên chạy tới, thủy thượng nhạc viên là cái này ban xe công cộng điểm cuối, bất quá người trên xe hiển nhiên ngoại trừ Diệp Văn một nhóm ở ngoài, đều không phải đi thủy thượng nhạc viên, tại trạm cuối trước đó vài trạm cũng đã dưới hết, lần này trên xe thật sự cũng chỉ có Diệp Văn các nàng.

"Cảm giác hoá trang xe như thế đây."

"Ha ha! Trên xe chỉ có chúng ta a!"

Mọi người môn một bộ rất mới mẻ đáng vẽ.

"Các hành khách, trạm cuối, đối biển thủy thượng nhạc viên, đến. . ."

Theo cửa xe mở ra, mọi người hưng phấn thoán xuống xe, cách đó không xa liền đứng thủy thượng nhạc viên.

Mua qua phiếu sau khi mọi người nối đuôi nhau mà vào.

"Bên này là nữ phòng thay quần áo." Lục Vũ chỉ chỉ một cái viết nữ phòng thay quần áo nhãn hiệu nói.

"Nam phòng thay quần áo ở chỗ này." Lạc Lương Kiểm ngẩng đầu liếc mắt nhìn nhãn hiệu, nói.

"Phong Vũ Lam, ngươi nên qua bên kia đi." Quân Bằng chỉ vào nữ phòng thay quần áo phương hướng trên nói.

"Ừm." Phong Vũ Lam dùng như là muối bình thường tiểu nhân : nhỏ bé thanh âm đáp một tiếng về sau, vậy mà thật sự đứng ở nữ sinh đội ngũ bên kia.

"Mịa nó, không phải chứ?" Quân Bằng cùng Vạn Kiếm Lôi tròn mắt ngoác mồm, đến cùng là da mặt dày hay là thật chính là cô gái?

"Nhìn cái gì vậy, Phong Vũ Lam vốn là cô gái." Diệp Văn trừng Quân Bằng cùng Vạn Kiếm Lôi một chút, sau đó ôm lấy Phong Vũ Lam cánh tay ôn nhu nói, "Đến ~ tiểu Lam Lam ~ chúng ta đi đối vịnh trang a ~"

Phong Vũ Lam cảm giác nổi da gà đều, này cùng Diệp Văn thường ngày hình tượng thực sự không hợp a. . .

Kim Gia Huy, Lạc Lương Kiểm, Thu Dịch đều là rõ ràng đến cùng là chuyện gì xảy ra, bất quá bọn hắn ba người không nghĩ muốn giải thích ý nghĩ, chỉ nói là Phong Vũ Lam vốn là cô gái, còn đi nam WC. . . Ngươi cái này học kỳ gặp Phong Vũ Lam đi nam WC sao? (mỗi lần đều là không người lúc đi, Kim Gia Huy đem môn) cho tới trước học kỳ, Quân Bằng, Vương Hâm cùng Vạn Kiếm Lôi đương nhiên là không cái gì ấn tượng, thế là liền dạng này bị dao động đi qua.

"Hắc hắc ~ Văn Văn ngực của ngươi bộ lớn lên á!" Vừa vào thay y phục, Lục Vũ liền sắc tính quá độ Địa từ phía sau lưng bắt lấy Diệp Văn bộ ngực, còn dùng sức Địa xoa nhẹ hai lần.

"Tiểu sắc nữ, buông tay." Diệp Văn vỗ vỗ Lục Vũ đầu, "Ngươi nhìn chúng ta tiểu Lam Lam đều bị ngươi sợ rồi đây!"

Phong Vũ Lam giờ khắc này chính đang một đầu khác thận trọng Địa đối lại quần áo, nhìn thấy mọi người thấy hướng về nàng, lập tức tu đỏ mặt.

"Được rồi được rồi, đừng xem rồi! Tiểu Lam đều then thùng." Diệp Văn nói, đem áo khoác ở ngoài khổ cởi, chỉ còn dư lại một cái bên trong · bên trong áo · khổ, sau đó liền chạy vào phòng tắm, ở bên trong cởi bên trong · y cùng bên trong · khổ về sau liền bắt đầu cọ rửa lên.

"Kỳ thực ta vẫn rất kỳ quái, tại sao mỗi lần xuyên áo tắm trước đó cũng phải tẩy một lần tảo đây?" Lục Vũ không xấu hổ mà đem trên thân y vật toàn bộ cởi sạch, sau đó giống con thỏ nhỏ như thế nhảy vào phòng tắm bên trong, Kim Tinh hô cẩn thận lộ hoạt, thật chặt cùng sau lưng Lục Vũ.

"Hắn là muốn đem trên thân mùi mồ hôi rửa đi đi." Diệp Văn liếc mắt nhìn Lục Vũ, "Đừng ai đến phía ta bên này đến."

"Ai nha ai nha, không muốn mà, đại gia sượt cùng nhau tắm thật tốt ~"

"Đi ra đi ra, phòng tắm lớn như vậy, tùy tiện tìm một chỗ tự mình rửa đi."

Lục Vũ từ phía sau ôm chặt lấy Diệp Văn eo, dùng mặt sượt sượt nàng tron bóng phía sau lưng, một bộ thỏa mãn hưởng thụ đáng vẽ: "Thật thoải mái ~"

"Này, chớ lộn xộn! Muốn trượt chân rồi! Muốn sờ đi mò Kim Tinh đi!" Diệp Văn bất mãn mà đem Lục Vũ tay vỗ bỏ, "Đừng nghịch được không."

"Ồ! Văn Văn ngươi phía dưới không có mao a!" Lục Vũ ngạc nhiên nói rằng, liền muốn dùng tay đi mò.

Diệp Văn giống chỉ con thỏ nhỏ đang sợ hãi như thế mau mau né ra, khép lại hai chân lưng hướng Lục Vũ, "Tĩnh! Mau tới quán quần cái này tiểu sắc nữ!"

"Ha ha ~ đại gia làm ồn ào cũng rất tốt nha."

"Đó là bởi vì không nháo ngươi cho nên mới nói như vậy đi!"

"Vậy mà không có mao a! Là thế roi mắt vẫn là trời sinh không có?" Lục Vũ đuổi tận cùng không buông hỏi.

"Trời sinh không có!" Diệp Văn tức giận trả lời.

"Oa ~ là Bạch hồ a~ "

Tiểu nha đầu này, hiểu còn thật nhiều sao. . .

Đùa giỡn Diệp Văn không có kết quả về sau, Lục Vũ không thể làm gì khác hơn là ngược lại đùa giỡn Kim Tinh, Phong Vũ Lam trốn ở góc phòng nhanh chóng trùng lăm xong xuôi, trở về đến phòng thay quần áo bên trong.

Cũng may là Lục Vũ cùng Phong Vũ Lam còn không quá quen, không phải nói thế nào cũng sẽ không để cho nàng nhanh như vậy liền trốn.

"Này này! Chờ ta! Ta còn không rửa sạch đây!" Lục Vũ gào to nói.

"Ai bảo ngươi như thế nào động đến, chúng ta đi trước á." Diệp Văn không chút nào muốn chờ chờ Lục Vũ ý nghĩ, ước gì vừa vặn thừa dịp Lục Vũ không rửa sạch mau mau đổi vịnh trang đây.

Lục Vũ gấp Địa trực giậm chân, thế nhưng trên thân cũng không có thiếu xà phòng bọt, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn đem bọt biển trùng xong mới có thể đi ra ngoài.

Diệp Văn xuyên chính là màu xanh lam áo tắm hai mảnh (bikini) vịnh trang, tại hạ thân sâu sắc rơi vào đi tới một cái ao khanh, đây là Diệp Văn trước đó không nghĩ tới sự tình.

Người khác hẳn là sẽ không phát hiện đi. . . Diệp Văn không thể làm gì khác hơn là an ủi mình, thế nhưng luôn cảm giác hết sức xấu hổ, liền ngay cả bước đi đều đã biến thành tiêu nát tan bước.

Kim Tinh ăn mặc một thân màu trắng liền thể vịnh trang, kỳ quái nhìn lấy Diệp Văn, "Văn Văn lúc nào biến thực nữ á? Bước chân như thể tiểu?"

"Khục!" Diệp Văn lúng túng ho khan một tiếng, lại không làm cái gì giải thích, chỉ là hơi hơi thả nhanh hơn bộ pháp.

"Các người cuối cùng cũng coi như đến rồi." Các nam sinh đều ở lối ra chỗ chờ nữ sinh, nhân vì cái này thủy thượng nhạc viên vẫn là rất lớn, nếu là phân tán có thể liền không quá dễ dàng tìm tới người.

"20 phút. . ." Quán Bồng uể oải Địa liếc mắt nhìn treo trên vách tường đại lúc chung nói rằng.

Thu Dịch yên lặng mà đứng ở một bên, ánh mắt đã bị Diệp Văn hấp dẫn, bộ ngực mặc dù không lớn, nhưng nhìn đi lên rất có co dãn đáng vẻ, eo cũng rất tinh tế. . . Vóc người tương đối tốt a!

Ồ, cái này là. . . Thu Dịch từ đi lên nhìn xuống phía dưới thời điểm, đột nhiên miểu đến cái gì, vội vác tại một cái nào đó chỗ ao lún xuống dưới. . .

Thu Dịch hai mắt đều đắm đắm.

"Khục khục!" Diệp Văn tàn nhẫn mà trừng Thu Dịch hai mắt, người sau cuống quýt Địa ngẩng đầu lên, lại như là nhìn trộm bị phát hiện như thế.

"Oa ~ Phong Vũ Lam cái này thân vịnh trang rất tốt nha." Kim Tinh cười nói.

Diệp Văn nghe vậy, cũng hướng về Phong Vũ Lam nhìn lại, chỉ gặp Phong Vũ Lam ăn mặc một thân đen tuyền vịnh trang, sần da thịt trắng như tuyết, cùng một tấm như là búp bê sứ bình thường tinh xảo khuôn mặt nhỏ, cũng thực là có một phen đặc biệt tư vị.

"Ta liền nói cái này vịnh trang xinh đẹp đi." Kim Gia Huy tiến đến Phong Vũ Lam bên tai, nhỏ giọng Địa nói rằng.

"Này uy, hai người các người, nói cái gì lạng lẽ thoại đây!" Lục Vũ cũng đi ra, ăn mặc một thân màu phấn hồng vịnh trang, trắng trẻo mũm mĩm. . .

"Ngươi là tiểu hài tử a. . ." Diệp Văn rũ xuống mí mắt nhìn lấy nàng.

"Hừ, không được a, ta cảm thấy đẹp để là tốt rồi, lại nói, chẳng lẽ ngươi không phải tiểu hài tử nha!"

"So với ngươi tới nói, ta hẳn là toán đại nhân." Diệp Văn nói, khoa tay khoa tay mình và Lục Vũ thân cao, hai người chênh lệch nửa cái đầu.

"Hừ hừ, chỉ biết bắt nạt ta."

"Câu nói này từ trong miệng ngươi nói ra được hào không sức thuyết phục a. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Thủy thượng nhạc viên (ba)

Thủy thượng nhạc viên đã xưng là thiên đường, như vậy hiển nhiên sẽ không chỉ là đơn giản hồ bơi mà thôi, toàn bộ thủy thượng nhạc viên trang quán thiết kế khá giống một đầu uốn lượn dòng suối nhỏ, mà lại có hơn nhiều nhánh sông.

Thủy thượng nhạc viên là chủ đề công viên một loại, có bao nhiêu loại giải trí phương tiện, mà lại đại đa số đều cùng thủy có quan hệ, tối thiểu, có hồ bơi, thủy thượng lướt sóng, thủy thượng cao su phiệt vân vân.

"Đi chơi cái kia đi!" Lục Vũ thứ liếc mắt liền thấy thủy thượng nhạc viên bên trong cao nhất chơi trò chơi phương tiện — -- -- toà ba, bốn tầng lầu cao thủy thượng thang trượt.

Từ công nhân viên cái kia lĩnh một khối phòng trà da cái đệm sau khi, Lục Vũ cái thứ nhất trượt xuống dưới, trên đường đi còn nương theo từng trận Địa rít gào.

Thủy thượng nhạc viên Diệp Văn cũng từng tới một lần, không lỗi thời đã qua quá lâu, cái kia đoạn ký ức cũng đã mơ hồ không rõ, nàng cũng vền vện nhớ tới tới chơi qua một lần mà thôi.

Từ trời cao bên trong hoạt thang trượt lao xuống, bởi vì nhanh chóng tẩm tích mà mang đến không trọng cảm xác thực sẽ cho người cảm thấy vô cùng kích thích, bất quá xuất phát từ trước đây làm nam sinh quen thuộc cùng rụt rè, Diệp Văn sẽ không có giống Kim Tinh giống như Lục Vũ tiêm kêu thành tiếng.

Đương cả người hoạt tiến phía dưới trong ao nước thời điểm, Diệp Văn cảm thấy cả người đều có chút phiêu phiêu cảm giác, lao đảo một cái, không đứng vững lại ngã sấp xuống ở trong nước.

May là nơi này tất cả đều là thủy. Diệp Văn vui mừng Địa nghĩ đến, không phải vừa nãy nhưng dù là đầu Địa.

Chơi đùa thủy thượng thang trượt sau khi, mọi người lại đi chơi thủy thượng chạy khóc, thủy thượng lướt sóng, thủy thượng cao su phiệt. . . Tóm lại là đem tất cả giải trí phương tiện đều chơi toàn bộ, Thái Dương cũng đi tới ở giữa, thời gian đều là qua nhanh như vậy.

Diệp Văn miễn cưỡng nằm đang bơi lội quẩn đi lên, tùy ý đập chân, miễn cưỡng theo "Nước sông" lưu động, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, còn có thể nhìn thấy mềm mại bạch vân.

Trải qua mười năm sau không khí ô nhiễm Diệp Văn đối với hiện tại không khí chất lượng cảm xúc rất sâu, ngay lúc đó thời điểm cũng không phải cảm thấy có cái gì, thế nhưng khi bầu trời bên trong ngoại trừ mặt trăng một vì sao đều không nhìn thấy về sau, lúc này mới phát hiện nguyên lai không khí ô nhiễm đã nghiêm trọng như thế, cũng khó có thể tưởng tượng, vền vện thời gian mười năm, như thế thanh tịnh bầu trời hội trở nên như vậy mờ mịt.

Dính thủy vịnh trang thật chặt thiếp ở trên người, gió nhẹ lướt qua, mang đến một chút cảm giác mát mẻ.

Khi còn bé tại nông thôn bên trong thời điểm Diệp Văn cũng thường thường đi thôn công sông nhỏ bên trong bơi, trào những kia tôm tép nhỏ bé, sau đó đến đất trống bên trong nướng ăn. Loại kia không buồn không lo sinh hoạt không khỏi khiến người ta say mê trông ngóng.

"Văn Văn, không biết bơi à?" Kim Tinh bơi tới Diệp Văn bên cạnh, vỗ vỗ nàng bơi quẩn, cười nói.

"Trước đây hội, chỉ là hiện tại đã quên mà thôi."

"Sẽ không thì sẽ không nha ~ thực sự là không thẳng thắn nha." Kim Tinh khê cười nói.

"Thật sự nha! Trước đây là hội!" Diệp Văn rất khẳng định Địa nói rằng, đây là tự nhiên, trước đây tại làng trong sông chơi nói thể nào cũng là hội du một điểm, mặc dù điều bộ có thể khó coi điểm, thế nhưng từ khi biến thành cô gái sau khi, nàng liền không biết bơi, dù cho nàng biết nên làm sao du, nhưng là thân thể này nhưng không cách nào cùng suy nghĩ trong lòng phối hợp. . .

"Đến đây đi, muốn ta dạy cho ngươi sao?"

"Chính ta hội!" Diệp Văn mặt đỏ lên giải thích, "Ta trước đây thật sự hội!"

Bất quá hiển nhiên sẽ không có người tin tưởng là được rồi.

Kim Tinh tựa như cười mà không phải cười mà nhìn Diệp Văn.

"Không tin du cho ngươi xem!" Diệp Văn nói liền hướng về vùng nước sâu vạch tới, nàng còn liền không tin, thân thể này thể nào cũng học không biết

boi.

Đến vùng nước sâu trước đó, Diệp Văn đem boi quẳng quá khứ trên bờ ném một cái, sau đó một cước giẫm tiến vào vùng nước sâu.

Vùng nước sâu nước sâu một mét tám, mà Diệp Văn thân cao chỉ có 1 mét sáu. . . Tôm lại đứng ở đáy nước dù cho là nhón chân lên đến đâu hô hấp không tới không tức giận.

"Nhìn lấy a!" Diệp Văn hít sâu một hơi, sau đó tiến vào vùng nước sâu, cầu bảo hai lần, lại dùng cực kỳ cổ quái boi ếch điệu bộ tìm hai lần, đừng nói hô hấp tiết tấu, nàng liền một cái mới mở không khí đều không có hô hấp đến, mặc dù hai tay lộn xộn, thế nhưng vẫn là không cách nào tránh khỏi Địa chìm xuống dưới.

Đứng ở bên bờ Kim Tinh còn chuẩn bị trêu chọc một chút Diệp Văn, lại phát hiện tình huống có chút không đúng, mau mau nhảy xuống thủy đi, thế nhưng Diệp Văn lung tung vấy tay chân, giờ khắc này đã cách bên bờ có chút cự ly.

Ngồi ở trên đài cao cứu thủy viên đang chuẩn bị nhảy xuống, tại cách đó không xa cùng Lạc Lương Kiểm bọn hắn chơi thủy thượng bóng chuyền Thu Dịch nhanh hơn Kim Tinh phát hiện không đúng, lại như một đầu linh hoạt con cá như thế, lấy tốc độ cực nhanh boi tới Diệp Văn bên người, sau đó đem cánh tay của nàng khoát lên trên vai của mình, hướng về bên bờ boi đi.

"Khắc, khắc khục khục!" Diệp Văn miệng lớn Địa ho khan, nỗ lực hô hấp mới mở không khí.

Kỳ thực chỉ là rất ngắn trong nháy mắt chuyện đã xảy ra mà thôi, liền xem như đợi được Kim Tinh đi cứu lên Diệp Văn cũng không có việc gì.

"Hô. . . Còn sống thật là tốt. . ." Diệp Văn lòng vẫn còn sợ hãi Địa nói rằng.

"Khanh khách ~ Văn Văn, ngươi không phải nói ngươi biết boi à?"

"Đều nói rồi đã quên!"

"Phát sinh cái gì phát sinh cái gì?" Nhất thích tham gia náo nhiệt Lục Vũ từ một bên boi lại, hỏi.

"Vừa nãy ta nói muốn dạy Văn Văn boi, nàng nói nàng biết, sau đó liền đến vùng nước sâu cho ta biểu diễn một chút, mới ục hai lần liền chìm trong nước đi tới." Kim Tinh khẽ cười nói.

"Là Thu Dịch đem nàng nâng lên ư?"

"Đúng rồi."

"Ta liền nói chơi bóng chuyền thời điểm hắn lực chú ý không tập trung, nguyên lai tất cả nhìn Diệp Văn a!" Vạn Kiểm Lôi một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ biểu lộ.

Những người còn lại đều dùng ám muội ánh mắt nhìn lấy Thu Dịch cùng Diệp Văn.

"Nhìn cái gì vậy!" Diệp Văn tức giận hét lên, "Đều nói rồi chỉ là đã quên làm sao du mà thôi!"

"Ta dạy cho ngươi đi. . ." Thu Dịch ân tình đưa tình nói rằng —— tối thiểu tại Diệp Văn trong mắt là dạng này.

"Ai muốn ngươi dạy á!" Diệp Văn lườm hắn một cái, đem hắn còn cầm lấy cánh tay mình tay bỏ qua, "Chờ ta làm quen một chút là tốt rồi!"

Diệp Văn nói, một thân một mình đi tới một đầu khác nước cạn khu.

Mọi người thấy Diệp Văn rời đi, đều nhìn nhau, hiểu ý cười một tiếng.

Mà Thu Dịch còn ngồi tại chỗ dư vị vừa nãy cảm giác.

Non mềm bóng loáng tay như ngón sen, cùng kề sát bộ ngực lúc mềm mại xúc cảm. . . Thiếu nữ trên thân thuần thuần nãi hương.

"Lôm chôm cái gì ngồi đây! Vừa nãy cảm giác không sai đi!" Quân Bằng dùng sức vỗ một cái Thu Dịch bả vai, cười to nói.

"Không, không có. . ." Thu Dịch cuống quýt Địa giải thích.

"Không hỏi ngươi cái gì liền như thế hoang mang trả lời, nói, có phải hay không nhân cơ hội ngắt hai lần."

"Ta ngược lại thật ra nghĩ. . ." Thu Dịch nhỏ giọng Địa thầm nói.

"Tiểu tử ngươi thực sự là kiếm được." Vương Hâm cười nói.

"Vương Hâm ngươi không cần ước ao, nặc, nơi đó cái kia yêu thích ngươi, ngươi muốn sờ nhân gia còn có thể cự tuyệt a?" Quân Bằng hướng về Lục Vũ chép miệng.

"Có sao?"

"Vẫn không có? Ngày hôm nay cả ngày đều xoay quanh người a!"

"Sách, xem ra Vương Hâm không thích bình ngực a."

"Yêu thích Loli mới là biến thái được rồi."

Một bên Vương Hâm nghe được tròn tròn mắt.

...

Ai nói không có tồn cáo tới. .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 121: Mộng xuân

Đêm khuya, sao lốm đốm đầy trời, trăng sáng treo cao, yên tĩnh trên đường phố không có một bóng người, chợt có một chiếc xe hơi bay nhanh chạy qua, chấn động tới vài con ven đường chính đang giao phối mèo hoang.

Tại thủy thượng nhạc viên chơi một ngày Thu Dịch cũng có chút uể oải, sau khi về đến nhà tùy tiện rửa mặt một chút liền ngã nằm xuống giường, mặc dù hai tầng thiết giá giường không có trước đây tịch mộng tư giường mềm mại thoải mái để chịu, thế nhưng hẳn vẫn như cũ rất nhanh Địa tiến vào mộng đẹp.

Trong giấc mộng, Thu Dịch trạm ở một cái đóng kín bên trong hồ bơi trước đó, bốn phía đều là màu trắng gạch men sứ, gian phòng này ngoại trừ có một cái bể bơi ở ngoài, liền một cánh cửa đều không có.

Thu Dịch hướng về bể bơi bên trong nhìn lại, liền nhìn thấy Diệp Văn ăn mặc áo tắm hai mảnh (bikini) đang luyện tập bơi.

Đột nhiên, Diệp Văn ngẩng đầu lên, phùng một chút thủy giới về Thu Dịch, kiều mị Địa cười nói: "Làm sao không tới chơi nha ~ "

Thu Dịch vẫn là lần đầu nhìn thấy Diệp Văn lộ ra dạng này quyến rũ thần sắc, đại não đều sắp chấm dứt vận chuyển, ngây ngốc liền hướng về bể bơi đi đến, sau đó dưới chân trượt đi, hạ tiến vào bể bơi bên trong, kịp thời đại não lúc này mới khôi phục như cũ, bất quá xem ra là tránh khỏi không được ngã vào bể bơi bên trong.. May là có nước, mặc dù điệu bộ khó coi điểm..

Ngay khi Thu Dịch coi chính mình muốn lấy cực kỳ mất mặt điệu bộ ngã vào trong nước thời điểm, phía dưới Diệp Văn nhưng đứng ở bể bơi bên trong, sau đó mở hai tay ra tiếp được Thu Dịch, bất quá bởi vì trùng thể hơi lớn, cho nên Diệp Văn ôm Thu Dịch lao đảo Địa lui về phía sau hai bước, mà Thu Dịch mặt cũng trực tiếp kề sát ở Diệp Văn trên ngực.

Nhấn nhụi bóng loáng áo tắm chất liệu mềm lạnh lạnh rất dễ chịu, đặc biệt ngực vị trí, lại nhuyến lại có co dãn, quý thần xui khiến Địa, Thu Dịch đưa tay ra nắm chặt rồi Diệp Văn đôi kia không lớn không nhỏ kiều nữ, còn dùng sức mà ngất hai lần.

Quả nhiên cảm giác rất tốt a!

"Thu... Thu Dịch..." Diệp Văn vị khẽ nâng lên tay giống như là muốn đem Thu Dịch tay vỗ bỏ, nhưng lại không có hành động, tay dừng lại ở giữa không trung, đỏ mặt sau khi từ biệt đầu, ngượng ngập nhẹ giọng nói rằng, "Rất, rất đau..."

Thu Dịch nghe vậy nhưng không có buông hai tay ra, mà là lại nhẹ nhàng xoa nhẹ hai lần, cười trừ nói: "Hiện tại đây?"

"Không... Không đau..."

"Văn, ngực của người không đủ lớn a, vò vò liền sẽ biến lớn."

"Có thật không?"

"Thật sự." Thu Dịch rất khẳng định Địa gật gật đầu, "Không tin hiện tại liền thử xem."

Diệp Văn thẹn thùng mà nhìn Thu Dịch, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Thu Dịch càng gia tăng hơn đảm Địa nhào nặn lên, ngay từ đầu thủ pháp còn có chút trúc trắc, đến lúc sau càng ngày càng thành thạo, mà Diệp Văn mặt cũng càng ngày càng đỏ, liền ngay cả bên tai đều là đỏ phừng phừng, khiến người ta không nhìn được muốn cắn một cái.

"Được... Thật kỳ quái..." Diệp Văn nhìn đã có chút trạm không được, run rẩy thanh âm nói rằng.

"Người nhìn, lớn lên chứ?" Tại Thu Dịch nhào nặn dưới, Diệp Văn bộ ngực vậy mà thật sự biến lớn hơn rất nhiều, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc nhô lên, mãi cho đến gần như có D cupu thời điểm mới đình chỉ lớn lên.

"Ồ, làm sao không lớn lên?" Thu Dịch kỳ quái nói rằng.

"Không, không biết..."

"Vậy ta lại vò nhanh lên một chút thử xem?"

"Ừm..." Diệp Văn dùng muôi kích cở tương đương thanh âm đáp.

Thế là Thu Dịch lại tăng nhanh nhào nặn tốc độ, Diệp Văn bộ ngực tại Thu Dịch bàn tay lớn dưới giống khối bánh mật giống như vậy, tùy ý Địa biến hóa hình dạng.

"Anh ——" Diệp Văn không nhìn được rên rỉ lên tiếng, "Có, có vật kỳ quái muốn đi ra..."

Sau đó Diệp Văn cả người đều xụi lơ ở Thu Dịch trong lồng ngực, mà áo tắm ngực vị trí cũng có màu nhũ bạch đỏ vật chảy ra.

Thu Dịch đem miệng xẹt tới, xuyên thấu qua áo tắm hít hai cái, để Diệp Văn càng thêm vô lực, thẹn thùng nằm nhoài Thu Dịch trong lồng ngực, liền con mắt cũng không dám mở.

"Là sữa tươi a?"

"Đừng... Đừng hấp... Cảm giác... Cảm giác rất kỳ quái..."

"Không thể lãng phí nha! Sữa tươi là rất quý giá đồ đâu!"

Diệp Văn nhìn liền khí lực nói chuyện đều không có, chỉ là nằm nhoài Thu Dịch trên thân thờ hờ hển.

"Kỳ thực ta vẫn luôn không hiểu, tại sao bơi còn muốn mặc quần áo đây."

"Lại, lại không phải phòng tắm... Đương nhiên muốn mặc quần áo..."

"Không mặc thật tốt nha," Thu Dịch nói liền đem Diệp Văn áo tắm cởi ra, Diệp Văn kinh hô một tiếng, che bộ ngực, thế nhưng Thu Dịch lại trực tiếp đem áo tắm thoát đến để, liền ngay cả cái kia không có một chút nào bộ lông màu phấn hồng khe hở đều xuyên thấu qua thanh tịnh thủy nhìn ra rõ rõ ràng ràng.

Kinh hoảng trung kỳ vẫn buông ra đỡ Thu Dịch tay, nhưng lại dưới chân mềm nhũn, trượt chân ở bể bơi bên trong.

"Cẩn thận!" Thu Dịch liền vội vàng đem Diệp Văn phù lên, ôm vào trong lòng, chẳng biết lúc nào, y phục trên người hẳn cũng đều thoát được không còn một mảnh, một cây ngạnh ngạnh đồ vật nhìn chằm chằm Diệp Văn bụng dưới.

Ôm cùng nhau hai người một cách tự nhiên mà liền bắt đầu làm lên yêu tinh chuyện đánh nhau, hơn nữa còn là tại trong hồ bơi, có một phen đặc biệt kích thích cảm giác.

Rốt cục tại Diệp Văn liền tiết hai lần sau khi, tại lần thứ ba thời điểm cùng Thu Dịch cùng đến cao · triều.

"Ồ —— ô ô!" Diệp Văn rên rỉ lại như là tiểu hài tử khóc nỉ non như thế, theo trong cơ thể chất lỏng tuôn ra, cả người đều triệt để mà co quắp mềm nhũn ra, lại như là một cái không có xương sứa như thế nằm nhoài Thu Dịch trên thân.

Mà Thu Dịch cũng đem cái kia phân tinh hoa bắn vào Diệp Văn trong cơ thể.

...

Thu Dịch xa xôi Địa mở mắt ra, ánh mặt trời chói mắt xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở chiếu rọi tiến vào trong phòng, hẳn hơi gió tay chặn lại rồi cái này nói ánh mặt trời chói mắt, sau đó chậm rãi ngồi dậy .

"Là mộng a..." Thu Dịch tự lẩm bầm, xúc lên chăn bông cúi đầu nhìn lại, bên trong · khó đã ẩm ướt thành một mảnh, trên mặt ửng đỏ nhỏ giọng Địa thảm

nói, "Mộng di a..."

"Mùa xuân rõ ràng đã qua mà, làm sao còn có thể làm loại này mộng..."

Hắn là bởi vì ngày hôm qua Diệp Văn vĩnh trang thật sự là để Thu Dịch ấn tượng quá sâu sắc đi.

Hay là một năm bốn mùa đều là lỏm chỏm xuân mùa —— đối với nhân loại tới nói.

Bởi vì phòng vệ sinh thực sự quá nhỏ, không có cách nào giặt quần áo, cho nên Thu Dịch đều là tại trong phòng vệ sinh nhận một mặt bồn thủy sau khi, đến trên Thiên đài đến tẩy, dù sao cái này mặt trên như thể trống trải.

Thu Dịch tại lầu nhỏ trước đó lập hai cái bên ngoài che nắng tán cột, cái bệ là rót đầy thủy thùng nhựa, có chừng nặng mười cân đáng vẽ, lấy bảo đảm cột sẽ không tùy tiện đổ đi, tại hai cái cột trực tiếp lòi một cây lưới sắt, Thu Dịch liền đứng ở cái này mặt trên phơi nắng quần áo.

Cho tới cái kia thật giống là sáng tác tiểu thuyết hàng xóm, Thu Dịch đến hiện tại đều chưa từng nhìn thấy, nhìn giống như là một cái tương đương trạch gia hòa a.

Rửa sạch sẽ đại quần lót bị phơi nắng tại thanh sắt đi lên, đón ánh mặt trời bị gió nhẹ nhàng gọi lên.

Tại mái nhà bốn phía đều có vây lên một vòng phòng hộ lan, có người nói là Vương Quả cùng nàng hàng xóm cùng đi ra tiền vi, cái khác mấy building tầng cao nhất đều là không có dạng này phòng hộ lan.

Đứng ở phòng hộ lan trước đó, Thu Dịch cúi đầu nhìn xuống dưới, đem cái này bốn phía mỹ cảnh thu hết đáy mắt.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: May, Thủy Trĩ Thi

"Đến, nơi này, ă, hơi chờ một chút, ta mở cửa nha." Ngoài cửa truyền đến Thủy Trĩ Thi thanh âm, sau đó là chìa khoá cắm vào ổ khoá bên trong kim loại tiếng va chạm.

"Ta đã về rồi ~" Thủy Trĩ Thi nhẹ nhàng đẩy cửa ra, la lớn.

"Trở về á?" Diệp Văn tùy ý đáp.

Ngồi ở trên ghế salông Thái Âm mặc dù hai mắt mù, thế nhưng tựa hồ có thể cảm nhận được chung quanh một số động tĩnh, nàng song nhẹ buông tay, sau đó Nãi Đường liền như một làn khói chạy đến Thủy Trĩ Thi bên chân, lại như là một cái lông xù quả cầu thịt trên đất lăn như thế.

"Ai nha, Nãi Đường, đừng nghịch." Thủy Trĩ Thi cúi người đến đem ôm nàng bấp đôi vuốt Nãi Đường ôm vào một bên hải cửa hàng, sau đó đổi trong nhà giày cũng từ hải trong quây lấy ra mấy đôi hải bộ đưa cho sau lưng ăn mặc màu xanh lam đồng phục làm việc công nhân viên.

"Hừm, liền phóng tới trên ban công đi, cẩn thận một chút a, đừng có gấp, từ từ đi..." Thủy Trĩ Thi vừa nói, vừa mang theo công nhân viên đi tới trên ban công.

"Liền thả cái này đi." Thủy Trĩ Thi chỉ chỉ sân thượng góc một vị trí nói rằng.

"Khò cực á, uống nước chứ?" Thủy Trĩ Thi nói, bưng lên đã ngược lại tốt lạnh nước sôi, công nhân viên cũng không có khách khí, xoa xoa mồ hôi trên trán, đem chính chén nước uống một hơi cạn sạch.

Sau đó Thủy Trĩ Thi lại khách khí đưa lên một chút ăn, đương nhiên đều bị công nhân viên lễ phép cự tuyệt.

"Cảm tạ nha ~" rốt cực tại Thủy Trĩ Thi nói cảm ơn bên trong đưa đi công nhân viên, trong nhà lại yên tĩnh lại, chỉ có thể nghe được Diệp Văn nhanh chóng đánh bàn phím thanh âm cùng bị Thái Âm vuốt cầm thoải mái kêu Nãi Đường thanh âm.

"Mua cái gì trở về nha?" Diệp Văn tựa hồ đánh xong một ván game, buông xuống bàn phím cùng chuột thân một cái to lớn lười eo, hướng về đứng ở

nàng cửa gian phòng Thủy Trĩ Thi liếc mắt hỏi.

"Má may ~!" Thủy Trĩ Thi hưng phấn nói rằng.

"Mua má may làm gì?" Diệp Văn có chút hiếu kỳ.

"Mùa hè quá nóng, chúng ta cái kia gia tiệm bánh gato liền điều hòa đều không có, cho nên ta liền từ chức á, sau đó tìm một cái có thể ở nhà làm công tác, liền đứng làm quần áo, người khác cho bán vẽ, thủ công làm."

"Ồ, Thủy Thủy người còn có thể làm quần áo?"

"Mỗi cái người hầu gái đều đi theo chuyên môn may học được hai năm nha." Thủy Trĩ Thi một bộ tự đắc đáng đáp.

"Thật giống rất lợi hại đáng vẽ đây." Diệp Văn khẽ cười nói.

"Đó là đương nhiên á." Thủy Trĩ Thi không chút nào khiêm nhường Địa nói rằng.

"Vậy lúc nào thì cho ta làm một cái đây?"

"Không thành vấn đề á, dù sao hiện tại còn chưa có bắt đầu tiếp sống, muốn tiếp thời điểm đón thêm tốt, ngày mai đi thị trường mua mấy khối bố, là có thể làm á." Thủy Trĩ Thi nói hướng nhà bếp đi đến, "Ta đi thiếu com á... A, đúng rồi, Văn Văn muốn cái gì dạng quần áo?"

"Tùy tiện dạng gì cũng có thể đi." Diệp Văn tùy ý nói rằng.

"Ta nghĩ muốn a, người, Thái Âm, ta, ba người chúng ta đều làm một bộ a ~"

"Tùy tiện người á." Diệp Văn qua loa Địa hồi đáp, lần nữa vui đầu vào trong game đi.

Mùa hè buổi tối đến rất trễ, kim đồng hồ đã chỉ ở "Sáu" vị trí, sắc trời lại mới chậm rãi tối lại, màu da cam tà dương chính đang chậm chậm chìm xuống.

Rất cực, mấy người Thủy Trĩ Thi đem món ăn toàn bộ bung lên trên bàn ăn thời điểm, Thái Dương rất cực triệt để rơi xuống, một vầng minh nguyệt trong sáng cao cao Địa treo ở không trung, đem mộng lung như lụa mỏng bình thường quang mang dội ở trên mặt đất.

Mỗi lần nghĩ đến mặt trời kia cùng mặt trăng đều là Thái Âm hai mặt hóa thành thời điểm, Diệp Văn liền cảm thấy có chút cảm giác là lạ, thật giống như có người tại nhìn xuống mình như thế, thật giống như cái kia không phải Thái Dương cùng mặt trăng, chỉ là một đôi con mắt thật to mà thôi...

Cái này cũng thật là hàng thật đúng giá "Người tại làm, Thiên tại nhìn" nha!

...

"Ha ——" Diệp Văn ngồi ở trên giường, nhìn Vi bầu trời màu lam đánh một cái to lớn ngáp.

Mùa hè có chút oi bức, nếu như không mở máy điều hòa không khí lười giác cũng không ngủ ngon, mặc dù là nghỉ một ngày, thế nhưng Diệp Văn tại bảy giờ rưỡi thời điểm cũng đã.

Không nghĩ tới Thủy Trĩ Thi lên còn muốn sớm, vào lúc này cũng đã ra ngoài, chỉ ở trên bàn ăn để lại bữa sáng.

"Miêu ~" xem ra Thiên nhiệt đới đài động vật cũng là có ảnh hưởng rất lớn, luôn luôn yêu thích ngủ nướng Nãi Đường ngày hôm nay cũng đã rất sớm Địa, vào lúc này chính ngồi xổm ở trên bệ cửa sổ nhìn lấy phong cảnh ngoài cửa sổ, nghe nói đến sau lưng tiếng bước chân, run lên lỗ tai quay đầu nhỏ giọng Địa kêu một tiếng về sau, lại nằm nhoài trên bệ cửa sổ không nhúc nhích.

Tại không nghĩ trước đó vẫn chờ mong nghỉ, rong rã hai tháng kỳ nghỉ, cũng chỉ là tại thời đại học sinh có thể có được mà thôi.

Thế nhưng vừa đến nghỉ về sau, mỗi ngày sinh hoạt thật giống như khuyết ít một chút mới mẻ đồ vật, liền đúng dạng này rời giường, ăn com, chơi game, ngủ... Diệp Văn cảm giác mình cùng mỗi ngày ngồi ở trên ghế salông đờ ra Thái Âm thật giống không khác nhau gì cả.

Chỉ là ngày hôm nay Thái Âm tựa hồ cùng ngày xưa có chút khác biệt, bởi vì nàng vậy mà mở ra máy truyền hình xem ra hoạt hình đến.

Bởi vì nghỉ hè đến, cho nên các đài truyền hình lớn ban ngày đương đều thả lên hoạt hình, ở cái này máy vi tính còn không là từng nhà đều có niên đại, ngồi ở trước máy truyền hình xem tí vi vậy thì là đám con nít quan trọng nhất giải trí hạng mục một trong.

"Con mắt của người... Tốt?" Diệp Văn có chút ngạc nhiên hỏi.

"Ừm... Không tính quá tốt..." Thái Âm dùng ôn nhu thanh âm nói rằng, "Có chút mơ hồ."

"Đeo kính thử xem?"

"Ừm." Thái Âm gật gật đầu, "Đến thời điểm phối một bộ đi."

"Nói như vậy, con mắt của ngươi khôi phục lạc?"

"Nhật nguyệt vì ta hai mắt linh tinh biến thành, cơ vốn là linh hồn của ta bên trong thiếu hụt một phần những thứ đồ này, muốn hoàn toàn khôi phục sợ rằng còn muốn trên trăm năm đây."

"Vậy ngươi bây giờ nhìn đồ vật là cảm giác gì a?"

Thái Âm ngồi ở trên ghế salông điều chỉnh một chút góc độ, sau đó nói: "Tại vị trí này nhìn... Có thể nhìn thấy một cái hình vuông đường viền."

"... So với không nhìn thấy hơi hơi tốt như vậy một điểm.." Diệp Văn có chút không nói gì, bất quá cũng tương đương giật mình, không nghĩ tới liền xem như thất lạc linh hồn cũng có thể trọng mới tu bổ, những này thần nhân thật sự là quá lợi hại điểm đi, "Không biết hiện tại có hay không số ghi như thế cao kính mắt phối đây."

Thủy Trĩ Thi đầy đủ đi ra ngoài một buổi sáng, ngay khi Diệp Văn không chịu được đói bụng chuẩn bị thiếu chút gì ăn thời điểm, nàng rốt cục trở về.

"Trở về á?" Diệp Văn đang từ trong tủ lạnh lấy ra hai cái trứng gà, xoay người hỏi.

"Hừm, mua vài khối bột cùng châm tuyến, hẳn không có vấn đề ~!"

"Biết rồi, chúng ta đại may, buổi trưa ăn cơm rang trứng thế nào?"

"Ta đến thiếu đi, Văn Văn ngươi đi xem ti vi a ~" Thủy Trĩ Thi nói, nhìn về phía máy truyền hình, đột nhiên phát hiện Thái Âm đang tập trung tinh thần Địa nhìn chăm chăm máy truyền hình nhìn, không khỏi kỳ quái hỏi, "Thái Âm, ngươi đang nhìn cái gì nha?"

"Xem ti vi." Thái Âm sợ hãi Địa nói rằng.

"Ồ ồ? !" Thủy Trĩ Thi kinh ngạc.

"Hừm, ngày hôm nay Thái Âm đột nhiên nói nàng có thể nhìn thấy một vài thứ, liền đứng vô cùng mơ hồ, đoán chừng phối cặp kính mắt là có thể bình thường nhìn đồ vật."

"Nhìn không tệ lắm, đây là chuyện tốt đây."

"Là á là á, cho nên nói mau mau đi thiếu cơm đi, ta cái bụng đều đói bụng đánh rồi!"

"Biết rồi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Nóng bức

...

Trung tuần tháng sáu, chính trực giữa hè, trong nhà nếu như không mở máy điều hòa không khí quả thực ngồi ngoa bất an, Diệp Văn quả thực không thể nào tưởng tượng được, dĩ vãng nhiều như vậy cái nóng bức ngày mùa hè mình là làm sao mà qua nổi đến, giấu lại đều cảm thấy khủng bố, quả nhiên cảm thụ qua điều hòa mát mẻ sau khi, liền cũng lại nhân không chịu được ngày mùa hè nóng bức nha...

Nải Đường miễn cưỡng ngưỡng nằm trên ghế sa lông, chống vó, lộ ra màu trắng bụng nhỏ, một bộ dễ chịu thích ý đáng đáp.

"Thái Âm, đi phối kính mắt sao?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

"Ừm."

"Thiên như thế nhiệt, thật sự muốn đi ra ngoài sao?" Diệp Văn hiềm điều hòa không đủ hai khối, còn mở lên quạt máy, vừa thổi, vừa run chân chơi game.

"Xe công cộng rảnh rồi điều..." Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn long lanh bầu trời, "Mà lại hiện tại là sáng sớm, vẫn không tính là quá nóng, nếu là buổi trưa vậy thì càng nóng."

"Được rồi, vậy các người đi thôi."

Hiện tại là sáng sớm tám giờ, thế nhưng trong nhà cũng đã mở lên điều hòa, không mở máy điều hòa không khí, Diệp Văn liền cái ghế điều ngồi không yên.

Thủy Trĩ Thi cùng Thái Âm mở cửa đi ra ngoài, Diệp Văn thậm chí cảm giác được rõ rệt nhiệt độ trong phòng tăng lên trên mấy độ, cũng thật là nhiệt a... Rõ ràng là ven biển thành thị lại như thế nhiệt, cái này giả thiết không có chút nào hợp lý nha!

Diệp Văn giờ tay lên một bên có thể vui mừng miệng lớn Địa uống một hớp, sau đó như thường ngày như vậy đăng ký QQ, một phen bạn tốt danh sách, Thu Dịch vẫn không có login.

"Gia hỏa này, rồi giường thật đúng là trì a." Diệp Văn bất mãn mà bĩu môi nói.

Đột nhiên, Thu Dịch ảnh chân dung lóe lên, sau đó liền lạng lên.

(này này, nhanh lên một chút á, chờ người hơn nửa ngày rồi.) Diệp Văn lấy cực nhanh tốc độ tay đem câu nói này phát ra đi qua.

(! Ta vừa mới login...) Thu Dịch tại mới đầu dùng một cái dấu chấm than lấy biểu thị chán kinh.

Mấy ngày nay Diệp Văn cùng Thu Dịch vẫn luôn tại internet mở hắc đánh dota, thoáng làm cho nàng có chút ngoài ý muốn chính là không nghĩ tới VS bình đài như thế cũng sớm đã có —— trước đây chơi DOTA đều là đi quán Internet mười người đôi chiến, trong nhà cũng không có máy vi tính, cho nên tiếp xúc sân đấu cũng là về sau mấy năm sự tình.

(trời nóng như vậy khí có thể mỗi ngày ở nhà chơi game cũng thật là thích ý a.)

(đúng đây, điểm tâm ăn chưa?)

(đương nhiên, người ăn rồi chưa.)

(không ăn.)

(mau mau đi ăn a hôn đậm! Chờ chút mở hắc chơi! Ngày hôm nay Lạc Lương Kiếm có tới hay không?)

(hần thật giống có việc.)

Mỗi ngày Diệp Văn cùng Thu Dịch đều sẽ tại QQ đi lên lưu lại một đồng lớn nói chuyện phiếm ghi chép, so với hai người một cái học kỳ nói còn nhiều hơn, quả nhiên mạng lưới là một cái có thể thả ra mình bình đài đây.

Tại internet nhìn một lúc video, rốt cục đợi được Thu Dịch ăn xong điểm tâm, hai người lập tức tiến vào game bình đài, bắt đầu tiếp tục tổ đội mở hắc lữ trình.

"Này alo? Nghe được âm thanh của ta sao?" Tại YY kênh bên trong, Diệp Văn thối hai cái thử mạch nói.

"Hừm, nghe được."

"Mở đi!"

"Tiên tri cho ta tiên tri cho ta." Diệp Văn hét lên.

"Lại đầu thấp a?"

"Đương nhiên rồi, này này, người tuyên sủng ngắn a!"

"Cảm giác bắt người rất lợi hại."

"Sẽ không chơi rất khinh."

"Không có chuyện gì á, ta đem quyền không chế phân cho người, người giúp ta không một chút tốt."

"Người cũng thật là đủ ung dung a..."

"Đối diện bốn cái đều đi tuyên a?"

"Không biết a, có thể đúng không."

Thế là Diệp Văn tại công tần bên trong lồm chồm đi tới tin tức: (bốn người các người đều rơi mất sao?)

(đều đi tuyến, coi như các người kiếm lời.)

"Phúc lợi cục a~" Diệp Văn cao hứng nói rằng,

"Xem ra có thể trở lên mấy phần."

"Này uy, người sống gần đề đề, áp chế đúng rồi người!"

Đang lúc này, Diệp Văn nhìn thấy đối diện năm cái anh hùng đều đi tới trung lộ.

(không phải đi tuyến sao?)

(một không năm) đối diện người kia nhàn nhạt trả lời.

"Oanh ——" theo một tiếng nổ tung âm hiệu, Diệp Văn cùng Thu Dịch cái này một phương căn cứ bị dỡ xuống, đối phương thu được thắng lợi.

"Quá mạnh mẽ đi..."

"Một không năm trở mình!"

"Nhìn người sống gần, nhìn lại một chút đối diện người kia, chênh lệch nha!"

"Khục..." Thu Dịch ho khan một tiếng, không không ngại ngừng nói chuyện.

...

"Chúng ta đã về rồi ~" theo cửa bị mở ra, một trận sóng nhiệt tràn vào gian nhà, cho dù là ngồi ở trong phòng Diệp Văn cũng cảm giác được một cách rõ ràng nóng bức cảm giác.

"Mau đóng cửa, nhiệt khí đi vào."

"Hô, bên ngoài thực sự là nhiệt chết rồi..." Thủy Trĩ Thi nắm qua vớ một cái quạt máy đối với mình thổi, lại phối hợp điều hòa thổi tới gió mát, cuối cùng cũng coi như là cảm giác dễ chịu hơn nhiều, "Tốt mất mê ~ quả nhiên vẫn là trong nhà tốt..."

Thái Âm xem ra không có giống Thủy Trĩ Thi như vậy mờ mờ hồ hồ, thế nhưng trên trán cũng che kín đầy mồ hôi, không nói một lời Địa đi vào phòng tắm rửa ráy đi tới.

Mùa hè, quả nhiên là phải có điều hòa mới được!

Ở tại lầu nhỏ bên trong Thu Dịch nghĩ như vậy nói.

Kiểu cũ song thức điều hòa vù vù Địa thổi Phong, không ngừng chế tạo gió lạnh cùng tạp âm, loại này điều hòa làm lạnh hiệu quả thực sự không tính là được, bất quá cũng may lầu nhỏ diện tích cũng không lớn, chỉ cần đóng cửa lại song, gió lạnh vẫn có thể thổi tới trong phòng mỗi một góc, đương nhiên, còn phải phối hợp với quạt máy quay về thổi mới được... Bất quá nếu như vậy, dùng điện khẳng định là rất phí, Thu Dịch phảng phất đã thấy cuối tháng điện phí giấy tờ, sợ rằng mức không nhỏ...

Bởi vì trong phòng không có nấu ăn địa phương, cho nên muốn nấu ăn chỉ có thể đến ngoài cửa Thiên đài nhấc lên lò vì sóng mới có thể, thế nhưng Thiên đài nhiệt độ kia nhưng là càng đun nóng hơn, bị rất Thái Dương trực tiếp chiếu rọi, chuyện này quả là không có cách nào hảo hảo nấu ăn...

Cho nên Thu Dịch chỉ dùng điện cơm bảo đốt cơm, tại cơm mặt trên thả một bát thịt chưa thủy chung trứng, liền xem như ngày hôm nay cơm trưa.

Cơm tốt sau khi, Thu Dịch đem cơm nước cũng cùng nhau, sau đó đoàn ngồi trước máy vi tính, vừa ăn cơm trưa, vừa cùng máy vi tính một đầu khác Diệp Văn trò chuyện.

Mỗi ngày đều có thể cùng mình nhớ thương cô gái nói chuyện phiếm, mà lại thường thường vẫn là nàng chủ động tìm mình —— mặc dù chỉ là chơi game.

Thế nhưng coi như chỉ là như vậy Thu Dịch cũng đã cảm giác rất thỏa mãn, mỗi ngày đều ngủ đến mức rất an ổn, khoảng thời gian này, hần giấc ngủ chất lượng có rất lớn tăng cao, trước đây ngủ nướng đều muốn ngủ tới khi mười giờ, hiện tại tám giờ liền, bất quá Diệp Văn đều là lên như vậy sớm, không biết nàng là vài điểm rời giường đây?

Thu Dịch ở trong lòng nghĩ, dự định ngày mai lại nổi lên được sớm một số, đều là để cô gái chờ mình đó cũng không được, hiện tại nhưng là phải cho đối phương lưu dưới một cái ấn tượng tốt mới đúng nha!

Thu Dịch mở ra Diệp Văn QQ tư liệu, sinh nhật cái kia một cột, ngày 19 tháng 6.

Lại nhìn một chút ngày hôm nay ngày, ngày 17 tháng 6.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Sinh nhật (thượng)

Trời vừa mới sáng, Diệp Văn cũng đã bị nhiệt tình rồi, một cước đem nắp ở trên người chần mỏng đá văng ra, vô ý thức đồ nhượng vài câu, sau đó đưa tay đem thiết ôn định lúc, đã tự động đóng lại quạt mở ra, lập tức đưa tới một trận mát mẻ, xua tan nhiệt ý.

"A... Thật đúng thể..." Mặc dù cảm giác dễ chịu rất nhiều, thể nhưng lớn như vậy một động tác đã để Diệp Văn buồn ngủ thiếu đi hơn nửa, ở trên giường đánh hai cái lãn, bất mãn mà thâm nói, "Thủy Thủy cũng thật là tiết kiệm a... Mỗi ngày đều đem điều hòa thiết trí tại hừng đông tự động đóng lại..."

Mặc dù như vậy quả thật có thể tiết kiệm rất nhiều điện phí là được rồi, nói đến, liền xem như trước đây làm con trai thời điểm, có vẻ như mình dùng tiền cũng là tay chân lớn, mình thuê phòng tay luôn luôn đều là điều hòa khai thiên lạng.

Đúng rồi, thật giống Thu Dịch một lần nữa thuê một cái nhà đầu, có người nói hiện tại nhà mặc dù nhỏ một chút, bất quá vẫn có điều hòa đây... Thực sự là hoàn toàn khác nhau nha, tại trí nhớ, cái kia nhà nhưng là chật đến mình tốt nghiệp trung học sau khi mới chuyển đây...

Đã sáu tháng đầu, Thu Dịch sinh nhật hẳn là đã qua chứ? Nếu là trước đây, cha mẹ nhất định sẽ cho mình, ăn... Cho hẳn sinh nhật, một người sinh hoạt nhất định rất cô quạnh đi, cũng còn tốt mình có Thủy Trĩ Thi, Thái Âm, Nãi Đường, trong nhà vẫn là thật náo nhiệt đây.

Diệp Văn trở mình, từ trên giường bò đi, thuận thế an vị ở trước bàn máy vi tính.

"Văn Văn, đã dậy rồi? Đánh răng rửa mặt không?" Thủy Trĩ Thi thanh âm từ trong phòng bếp truyền đến.

Rõ ràng là ngày nghỉ lễ, tại sao còn dậy sớm như vậy... Diệp Văn uể oải Địa từ trên ghế đứng lên đến, kéo trường âm nói, "Biết rồi —— Thủy Thủy, người thực sự là càng ngày càng giống ta mẹ."

"Người đây là chú ta chết à?" Thủy Trĩ Thi đùa giỡn Địa nói rằng, đột nhiên lại nghĩ tới điều gì, mau mau sửa lời nói, "Nha! Văn Văn, cái kia, ta... Ta không phải cố ý..."

Diệp Văn sững sờ, sau đó nở nụ cười xinh đẹp nói: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, ta cũng không thêm đề ý a, ta cũng không có yếu ớt như vậy đây."

"Ừm..." Diệp Văn đáp một tiếng, cũng không có đón thêm thoại, Thủy Trĩ Thi kể tục thiết món ăn, Diệp Văn tắc khử đánh răng rửa mặt, thật giống như chuyện vừa rồi chưa từng xảy ra như thế.

"Điểm tâm tới rồi~" Thủy Trĩ Thi bưng món ăn đi ra.

"Chỉ là bữa sáng mà thôi, cần phải thịnh soạn như vậy à?" Diệp Văn từ phòng vệ sinh bên trong đi ra, liếc mắt nhìn trên bàn bữa sáng, "Sữa đậu nành... Dầu nổ đậu hũ quẩy, mì xào, mì vằn thắn, khoai tây xay... Liền rán giảo cùng tiểu lung bao đều có a!"

"Hừ hừ, đó là á, có câu nói tốt, sáng sớm muốn ăn được, ăn được phong phú điểm mới tốt nha."

"Nhiều như vậy a... Người là vài điểm nha?"

"Bốn giờ rưỡi đi."

"Như thế chào buổi sáng!" Diệp Văn giật mình nói rằng.

"Mà, mà, ngủ không được, cho nên liền thiếu bữa sáng á."

"Dạng này nha..." Diệp Văn bán tín bán nghi Địa gât gât đầu.

Thái Âm cũng còn buồn ngủ Địa vuốt mắt đi ra, mới vừa đi tới phòng khách, liền bắt đến trên ghế salông, lại ngủ.

Nằm nhòai Thái Âm bà vai Nãi Đường một cái không đứng vững, trực tiếp từ bà vai của nàng té xuống, may là phía dưới liền đứng mềm mại sô pha, ngay khi Nãi Đường mới vừa thở ra một hơi thời điểm, Thái Âm lại ngã xuống, dọa đến nó lập tức vung ra chân vọt ra ngoài, lại như một cái nói cho lần quả cầu thịt như thế, lên đến Diệp Văn bên chân.

Diệp Văn cười sò lên Nãi Đường đầu, người sau làm ra một bộ chán kinh biểu lộ.

"Tên tiểu tử này, bị sợ rồi chứ?" Thủy Trĩ Thi hé miệng cười nói.

"Thái Âm, nơi này không thể ngủ a ~ hội cảm lạnh ~" Thủy Trĩ Thi đi tới Thái Âm bên người, bắm vào bên tai nàng nhẹ giọng nói rằng.

"Ủm . . ?" Thái Âm có chút mơ hồ Địa mở mắt ra, mắt công sức Địa bò lên, liếc mắt nhìn ngồi xổm ở Diệp Văn bên chân Nãi Đường, tựa hồ có hơi kỳ quái nó lúc nào chạy đi đâu.

"Ăn điểm tâm đi." Diệp Văn trước tiên ngồi vào trên ghế, "Nhìn thấy thịnh soạn như vậy món ăn, thực sự là rất có khẩu vị đây."

"Vậy thì ăn nhiều một chút rồi." Thủy Trĩ Thi cười nói, "Thái Âm cũng tới ăn nha."

"Ủm." Thái Âm gật gật đầu, sau đó quay về Nãi Đường mở ra hai tay, dùng nàng cái kia ôn nhu Loli âm nói rằng, "Nãi Đường, ôm . ."

Nãi Đường giống như là sợ hãi cái gì khủng bố đồ vật như thế, đuôi núp ở bên chân, sau đó từng bước từng bước Địa lui về phía sau, xem ra suýt chút nữa ép đến nó, còn không để nó lấy lại sức được đây.

Thái Âm ngờ ngác nhìn lấy Nãi Đường, tựa hồ đang nghi hoặc nó vì sao lại sợ sệt mình, mặc dù vô cùng không rõ, bất quá vẫn là ngồi ở trước bàn ăn ăn xong rồi bữa sáng.

Bữa sáng qua đi, lại bắt đầu lặp lại ngày hôm qua sinh hoạt, mở máy vi tính ra, đăng ký QQ, hỏi Thu Dịch chơi hay không.

Bất quá hôm nay Thu Dịch trả lời nhưng không có sáng khoái như vậy, thật giống có chút do dự, cuối cùng chối từ nói mình có việc, ngày hôm nay liền không tới chơi.

"Hô. . . Đột nhiên trở nên một người chơi cũng thật là tệ nhạt a." Diệp Văn mở ra game, suy nghĩ một chút về sau lại đem đóng lại, nặng như thế phục ba lần, vậy mà đây đủ tiêu hao thời gian nửa tiếng, mặc dù không có đạt đến nhìn chăm chăm mặt bàn đồ ra nửa giờ cảnh giới, bất quá cũng đã cách nhau không xa.

Có lúc, nghỉ ở nhà, cũng thật là một cái rất chuyện nhàm chán đây. Diệp Văn ngẩng đầu liếc mắt nhìn chơi mắt Thái Dương, loại khí trời này, ngay cả ra ngoài đều không nghĩ ra đi, vẫn là trạch ở nhà tốt.

Quả nhiên, trạch thuộc tính coi như đã biến thành cô gái sau khi cũng vẫn như cũ tồn tại a. . .

Một người chơi game thực sự không mùi vị gì, một cả ngo, Diệp Văn đều không chơi game, chỉ là nhìn điểm video giết thời gian, nói đến, mạng lưới nhất hưng thịnh thời gian hẳn là tại năm 2005 ~12 năm tả hữu đi, lúc trước là bởi vì không đủ phổ cập, tại sau khi là nhân vì quốc gia quản lý có hạn chế, không leo tường cơ bản không thể vào nước ngoài trang web.

Cho nên vào lúc đó, thường thường có người dám khái, bên trong · Quốc hồ network thực sự là càng sống càng trở về, trước đây, Trung Quốc hồ network đối đãi toàn thế giới mở ra, kết nối với vòng, cảm giác mình là trên địa cầu trong thôn; mà sau đó đâu, Trung Quốc lại như Thanh triều như thế bắt đầu bế quan tự thủ, lần nữa kết nối với vòng, cảm giác nước ngoài lại như là một thế giới khác, không đánh vỡ thứ nguyên hàng rào, căn bản là không có cách đến.

Vừa nghĩ tới sau khi hồ network, Diệp Văn quả thật có chút cảm thán, Thiên · hướng thật là tại từng bước từng bước bế quan từ tòa nhà, mặc dù tiến độ rất chậm, thế nhưng lại như là nước ấm luộc ếch như thế, thiêu đốt thiêu đốt, thủy đang chậm chậm ấm lên, bất tri bất giác liền bị đôn chết ở nòi bên trong, mà bên trong · Quốc · người đâu, cũng là đem trong lúc vô tình đột nhiên có một ngày phát hiện mình đã bị giam ở nơi này, thậm chí mình đời sau còn có thể hội hỏi mình: Phía trên thế giới này, có phải hay không chỉ có Trung Quốc một cái quốc gia nha?

Cái kia thật đúng là đủ buồn cười sự tình.

Nghĩ đi nghĩ lại, tâm tư lại chạy xa, quả nhiên, nhà triết học đều là tại tệ nhạt thời điểm mới phát hiện triết học, tại cô quạnh thời điểm phát hiện chân lý.

. . .

Chương 125: Sinh nhật (trung)

"Văn Văn~ ta cùng Thái Âm đi lấy kính mắt á, muốn cùng đi sao?" Thủy Trĩ Thi cao giọng hỏi.

Diệp Văn khoát tay áo một cái, tựa hồ đã cảm nhận được ngoài phòng nhiệt khí giống như vậy, "Không đi. . . Các người đi thôi. . ."

"Đi á đi á ~" Thủy Trĩ Thi lời kéo Thái Âm đi ra cửa, hiện tại là một giờ chiều chung, cũng là một ngày trung lúc nóng nhất, thực sự là không hiểu vì sao lại lựa chọn thời gian này đi ra môn a. . .

Dù cho là cảm lái điều hòa, để ánh mặt trời bắn thẳng đến ở trên người đều hội khiến người ta cảm thấy nóng quá đoạn thời gian a. . .

Diệp Văn nghĩ, thuận lợi kéo lên rèm cửa sổ, gian nhà lập tức trở nên Hắc Âm lên, chỉ hơi có chút ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở chiếu vào.

Trong lúc rảnh rỗi, tại internet tùy ý xem lướt qua, tại mình thường thường đi loại nhỏ hoạt hình trong diễn đàn có người phát ra cái thiệp mời hỏi: (ai biết dưới giới chủ tịch là ai?)

Diệp Văn có chút buồn cười, khóa này chủ tịch vừa mới đi ra, liền muốn biết dưới giới á? Liền xem như thể tập chế cũng sẽ không như thể nhanh lựa chọn đi ra đi, thể tập chế còn muốn mấy cái Hoàng Từ lẫn nhau đấu tranh một chút đây.

Quả nhiên, mở ra thiệp mời, dưới lầu một đám người đều đang cười nhạo chủ topic.

(tuyển chủ tịch có vẻ như là bỏ phiếu chứ? Làm sao có thể biết dưới giới mà, liền xem như thể tập đều không như vậy xác định được rồi.)

(ha ha, chủ topic nghĩ quá nhiều.)

(trừ phi có người chưa bao giờ đến xuyên việt tới, bằng không không có khả năng biết đến.)

Diệp Văn nhìn thấy này, trong lòng hơi động, không khỏi mà chơi tâm nổi lên, tại thiệp mời bên trong trả lời: (kỳ thực ta liền đúng chưa bao giờ đến xuyên việt tới, ta đã thấy dưới giới chủ tịch là ai, hẳn là tập XX. . .)

Diệp Văn mới vừa comment không lâu, liền có người hỏi phục nàng.

(liền tên đầy đủ đều báo ra đến rồi, thật giống rất lợi hại đáng vẻ a!)

(16 lâu là người nội bộ viên a?)

(mò mẫm đi, nói không chừng liền đúng 16 lâu thân thích danh tự mà thôi.)

Diệp Văn nhẹ nhàng cười một tiếng, nếu như là mình trước kia nhìn thấy dạng này hỏi phục, có thể thật sự chỉ có thể cho rằng là người khác mở chuyện cười mà thôi, người khác không tin cũng là bình thường, nếu như cái này thiệp mời báo lưu lại đến, thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Phát ra như thể một cái nho nhỏ hỏi phục sau khi, Diệp Văn lại muốn lờ mờ dự đoán thiệp, đến thời điểm người khác nhất định sẽ lờ mờ cứng bái cao nhân loại hình, ngấm lại là tốt rồi chơi đây.

Trong óc xoay chuyển nửa ngày, thật giống cũng không có gần nhất sự kiện lớn có thể dự đoán, cũng đành phải thôi, liền dứt khoát chạy đến một chút nàng xem qua tiểu thuyết khu bình luận sách bên trong, lớn mật Địa dự đoán bước kế tiếp nội dung vở kịch.

Đưa tới chúng đọc giả bình luận, có tán đồng, cũng có phản đối, qua sau một tháng, tác giả vậy mà thật sự đi tới cái kia bước nội dung vở kịch, lập tức để chúng những người ái mộ hô to đại thần, còn có người trêu chọc chủ topic có biết hay không tác giả, bắt được tin tức ngầm. Đây là nói sau, tạm thời không nói chuyện.

Thời gian trôi qua rất nhanh, mặc dù Diệp Văn cảm giác mình thật giống không làm chuyện gì, liền đúng quay về máy vi tính phát ra một ngày ngốc như thế, một ngày trong nháy mắt liền đi qua.

Tà dương đã chậm rãi chìm xuống, một ngày nhiệt độ cao cũng dần dần mà tản đi, Diệp Văn đóng lại điều hòa, mở cửa sổ ra, thanh phong từ ngoài cửa sổ thổi vào trong phòng, nhẹ nhàng phát qua Diệp Văn khuôn mặt.

"Một ngày đều ở tại điều hòa trong phòng, cảm giác thân thể đều có chút trở nên cứng đây." Diệp Văn thân một cái to lớn lười eo, tự nhủ, "Xem ra tình cờ cũng phải sống động đây nha. . . Không phải biến mập nhưng không tốt. . . Mặc dù thân thể này thật giống là thuộc về sẽ không béo phì thể chất. . ."

"Ta đã về rồi!" Thủy Thủy đẩy cửa ra lớn tiếng reo lên.

"Hoan nghênh trở về." Diệp Văn đi tới trong phòng khách, không thể chờ đợi được nữa Địa muốn nhìn một chút Thái Âm mang kính mắt đáng vẻ, nói như thế nào đây, thật tò mò a.

Thái Âm mang một bộ khéo léo đáng yêu hắc một bên kính mắt, mặc dù thấu kính là dày đặc, thế nhưng tia không ảnh hưởng chút nào năng mạnh thuộc tính phát huy, nhìn càng thêm ngon miệng. . . A, đáng yêu.

Vẫn nhược kính mắt nương quả nhiên là nhất tán a!

"Miêu ~?" Nãi Đường thật giống cũng cảm thấy mang theo kính mắt Thái Âm có chút mới mẻ, vòng quanh nàng đi rồi hai vòng, sau đó lại đang Thái Âm bên chân ngồi một cái, thật giống tại phân rõ mũi, cuối cùng rốt cục xác định người này là Thái Âm sau khi, như một lần khối liền chui đến cái ghế dưới đây đi tới.

Thực sự là thật sâu bóng ma trong lòng a. . . Nói đến, Thái Âm cũng cũng không nặng mà, tại lần trước xưng thể trọng thời điểm Thái Âm mới bắt quá bảy mươi lăm cân mà thôi, mặc dù này cùng 1m40 năm thân cao cũng có quan hệ. . . Bất quá kỳ thực lúc đó coi như ép đến cũng hẳn không có vấn đề chứ? Hẳn là đi. . .

Thủy Trĩ Thi tại Thái Âm sau khi đi vào, nhưng lại không có lập tức đóng cửa lại, mà là có chút thần bí hỏi: "Văn Văn, biết ngày hôm nay là ngày gì sao?"

"Ngày hôm nay? Ngày gì?" Diệp Văn nhìn trần nhà nhắm mắt lại nghĩ một hồi, không có đầu mối chút nào Địa lắc đầu, "Không biết. . ."

"Văn Văn người thậm chí ngay cả mình sinh nhật đều không nhớ sao?" Thủy Trĩ Thi lộ ra một bộ rất vẻ giật mình.

"Ta? Sinh nhật? Ta? Không đúng sao. . . Ta sinh nhật. . . A? Văn văn. . ." Diệp Văn lúc này mới nhớ tới đến, mình sinh nhật phải làm là cùng đã từng mình, cũng chính là hiện tại Thu Dịch khác biệt, mà mình cũng không có cẩn thận đi ghi lại. . .

Nếu như nhớ tới không sai, tại QQ trong tài liệu tự mình rút là có ghi.

Diệp Văn nghĩ, liền trùng trở về phòng, mở ra mình QQ tư liệu, quả nhiên, mặt trên viết, sinh nhật ngày 19 tháng 6.

Mặc dù không phải trong trí nhớ mình thời gian như vậy, thế nhưng tóm lại cũng là sinh nhật đi! Không nghĩ tới Thủy Trĩ Thi vậy mà nhớ tới, ngoại trừ cha mẹ ở ngoài, quả nhiên hay là có người quan tâm mình một. . . Cảm giác trong lòng, ấm áp.

"Leng keng leng keng ~" Thủy Trĩ Thi đem thân thể dúi, đem một cái đại bánh gatô đưa cho Diệp Văn, sau đó nói, "Nhìn, đều có ai tới rồi ~"

"Luu bá, Lạc đi!" Diệp Văn hơi kinh ngạc, "Các người làm sao tới rồi?"

"Làm sao, không hoan nghênh nha?" Lạc đi —— cái kia đã từng hầu gái trưởng, giờ khắc này chính dễ dàng trên chọc.

"Không có không có, đương nhiên hoan nghênh á! Lạc đi quả nhiên vẫn là không muốn nghiêm mặt, cười khá là đẹp dễ đây."

"Tiểu nha đầu, miệng biến ngọt đây."

Đột nhiên, Diệp Văn tầm mắt rơi vào người thứ ba trên thân, lập tức trở nên còn hơn hồi nãy nữa kinh ngạc hơn.

"A a a? Thu Dịch làm sao cũng tới?"

"Ừm. . . Bởi vì, biết người ngày hôm nay sinh nhật. . ." Thu Dịch có chút không tốt lăm ý tứ Địa đứng ở cổng, "Vốn là muốn QQ cho người lờ mờ cái tin tức hỏi người gia ở nơi nào, vừa vận dụng tới Thủy Trĩ Thi liền đồng thời tới. . ."

"Thuận tiện cho người một niềm vui bất ngờ yêu." Thủy Trĩ Thi nói bổ sung.

"Đại gia. . . Đại gia. . . Ân. . . Rất cảm tạ rồi!" Diệp Văn che miệng, cảm động nước mắt tại viền mắt bên trong đảo quanh, loại này bị rất nhiều người quan tâm cảm giác không khỏi mà lại để cho nàng nghĩ tới rồi cha mẹ chính mình. . . Còn có Diệp phụ cùng Diệp mẫu.

"A a? Văn Văn, làm sao khóc á?"

"Không khóc. . ." Diệp Văn buông ra che miệng tay, nước mắt lại không hăng hái Địa từ viền mắt bên trong chảy ra, nàng cố gắng cười nói, "Vâng, là cảm động á!"

"Vừa khóc vừa cười Địa, nhưng không dễ nhìn nha." Thủy Trĩ Thi.

Thái Âm từ trên bàn gạt vài tờ khăn giấy đưa cho Diệp Văn, dùng nàng phương thức biểu hiện ra đối đãi Diệp Văn quan tâm.

Người thân cảm giác. . . Thật tốt.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Sinh nhật (hạ)

Ngày 19 tháng 6, đối với ngày xưa Diệp Văn tới nói, chỉ bất quá là mùa hè trung một cái bình thản tháng ngày, đối với mỗi một năm ngày đó, đều không có bất kỳ ấn tượng, nhưng mà lần này ngày 19 tháng 6, đối với Diệp Văn tới nói, nhưng là một cái không giống bình thường đặc thù tháng ngày.

Trên thực tế, tại đại học sau khi sẽ không có lại sinh nhật, nhiều nhất liền đứng tùy tiện mua điểm ăn ngon khao một chút mình, hoặc là liền dứt khoát là trực tiếp đi quán Internet suốt đêm. . . Ân, có lúc chỉ là dựa vào sinh nhật có đi suốt đêm mà thôi. . .

Giống như vậy nghiêm túc cẩn thận Địa qua một lần sinh nhật, kỳ thực Thu Dịch cũng đã có chút ấn tượng mơ hồ, lần trước nghiêm túc sinh nhật là vào lúc nào? . . . Thật giống là. . . Lớp 11 chứ? Lớp 12 bởi vì thi đại học nguyên nhân cho nên chưa từng có sinh nhật, từ đó về sau, cũng là cũng không còn cẩn thận mà sinh nhật.

Lưu bá đem một cái túi lớn đưa cho Diệp Văn, bên trong thật giống đựng không ít đồ vật.

"Khúc, nơi này liền đứng cho quả sinh nhật của ngươi a, bởi vì không biết Đại tiểu thư còn có cái gì khuyết, nghĩ tới nghĩ lui, liền mua chút mè đỏ dùng cho Nãi Đường, không phải cái gì trước đó đồ vật. . ." Lạc di ở một bên cười nói.

"Không cần tên gì Đại tiểu thư á, gọi tên ta là tốt rồi, còn có, mặc kệ là đồ vật gì, chỉ cần tâm ý đến là tốt rồi, Lưu bá, Lạc di, đều đi vào á ~ trên ghế salông tùy tiện ngồi nha."

"Ha ha! Vậy chúng ta liền không khách khí á."

"Không nên khách khí, ta nhưng là coi các ngươi là làm người một nhà đây!"

Sau đó Lưu bá cùng Lạc di an vị ở trên ghế salông, Thủy Trĩ Thi lấy ra mấy cái một lần cái chén, làm Lưu bá cùng Lạc di phao lên hai chén nước chè xanh.

Tại cuối cùng Thu Dịch hai tay nâng đóng gói Địa rất tốt quà tặng hộp đưa cho Diệp Văn, nhìn có chút thẹn thùng đáng vẻ.

"Bên trong là cái gì nha?" Nhìn lấy cái này tinh xảo quà tặng hộp, Diệp Văn tò mò hỏi.

"Ừm. . . Ân. . . Buổi tối lúc ngủ lại mở ra xem đi. . ." Thu Dịch đáp ứng Địa nói rằng.

"Là đồ vật gì nha? Vô cùng thần bí." Mặc dù có chút hiếu kỳ, bất quá không nhất thời vội vã mà, Diệp Văn sáng khoái đồng ý, "Được rồi, vậy thì buổi tối trước khi ngủ lại nhìn đi, ngươi đi vào nhanh một chút ngồi đi. . . Đồ cái này đôi giày. . ."

"Thu Dịch muốn uống gì?" Thủy Trĩ Thi lớn tiếng mà hỏi.

"Ây. . . Tùy tiện đi. . ." Thu Dịch sờ lên mũi, ngồi ở dựa vào góc tường trên ghế salông, có chút câu nệ đáp.

"Nơi này cũng không có tùy tiện yêu ~" Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn có chút lúng túng Thu Dịch, thế hấn quyết định nói, "Vậy thì có thể vui mừng đi!"

"Được rồi. . . Cảm tạ."

Ở trên đường thời điểm, Lưu bá cùng Lạc di cũng đã biết Thái Âm là Diệp Văn kiếm về cô gái, mặc dù có đi cục công an lập hồ sơ, thế nhưng đến nay đều không có cha mẹ nàng đến nhận lãnh, mà lại bản thân nàng cũng thật giống mất trí nhớ đáng vẻ.

"Tiểu cô nương thực sự là nhu thuận a." Lạc di cười sờ lên Thái Âm đầu.

"Hừm, rất điềm đạm đâu, cùng trước đây Văn Văn như thế."

"Văn Văn hiện tại cũng rất điềm đạm nha."

"Hoạt bát hơn nhiều a, vào lúc ấy ta còn lo lắng nàng hội có từ bé chứng nữa nha ~ xem ra chỉ là tiểu nữ hài thẹn thùng chứ?"

"Ha ha ~ người một ông già, còn như thế tí mỉa mà quan sát qua Văn Văn a."

"Khục, ta còn chưa già đây."

"Hả? Chẳng lẽ nói người vậy mà muốn?"

"Khục! . . . Làm sao có thể."

"Hanh." Lạc di khinh rên một tiếng, đùa giỡn Địa nói rằng, "Muốn chứng minh người không lão, có bản lĩnh người kiên trì mười phút a?"

"Xuyt —— nói này nhưng đều là trẻ con đây."

"Người còn biết e lệ a." Lạc di trắng Lư bá một chút, lại tán gẫu lên đừng đề tài đến.

Mặc dù Lạc di muốn giúp Thủy Trĩ Thi đồng thời nấu ăn, nhưng đều bị Thủy Trĩ Thi cho đẩy về, làm cho nàng tại trên ghế salông hảo hảo ngồi là được, còn lại tất cả giao cho hân liên không thành vấn đề.

Thái Âm ngồi ở Lư bá cùng Lạc di ở giữa, yên tĩnh nghe, thỉnh thoảng nói ra vài câu ngốc bẩm sinh, dẫn tới hai người cười ha ha.

Nhìn như vậy đến, thật giống liền đứng Thu Dịch nhất cô quanh dáng vẻ, một người yên lặng mà oa ở trong góc trên ghế salông dờ ra, Diệp Văn thờ dài, đang muốn tiến lên cùng Thu Dịch nói chuyện phiếm, làm cho hân liên không muốn có vẻ như thế lúng túng thời điểm, Nãi Đường không biết từ nơi nào trốn ra, ôm Thu Dịch ông quần liền "Tăng tăng tăng" Địa leo lên trên, sau đó trực tiếp nằm nhào Thu Dịch trong lòng ngực, cảm giác kia, thật giống như Thu Dịch cùng nó rất quen như thế. . . Trên thực tế nó mới lần thứ nhất nhìn thấy Thu Dịch đi.

Thu Dịch sững sờ, này này cười cợt, liền dạng này cho Nãi Đường thuận lên mao đến, người sau cũng là thư thư phục phục Địa nằm tại Thu Dịch trong lòng ngực tùy ý hân tùy ý xoa xoa, một tấm nhỏ nhỏ miêu mặt lạnh là biểu hiện ra một bộ vô cùng thoải mái đáng đáp.

Đang muốn tiến lên Diệp Văn gật gật đầu, đã có Nãi Đường bồi hân, mình liền không dùng tới trước đó, thế là liền đem Lư bá cùng Lạc di mang đến đồ vật lấy ra, hóa ra là một cái có thể tháo dỡ lắp ráp miêu bò giá cùng một cái miêu oa, còn có mấy bao miêu lương cùng miêu sa.

Đồ vật giá trị không cao lắm, thế nhưng tâm ý cũng đã để Diệp Văn rất thỏa mãn.

Thế là, ngay khi Diệp Văn chấp vớ miêu bò giá thời gian trong, Thủy Trĩ Thi đem một chậu món ăn đĩa thiếu được, bùng đến trên bàn. . .

"Được rồi, ăn cơm lạc ~!" Thủy Trĩ Thi phui tay, cầm chén khoải đối ứng chỗ ngồi để tốt, hân hân nói rằng

"Đốt rất nhiều đây." Lạc di liếc mắt nhìn thức ăn trên bàn, chừng thập mấy món ăn, nhìn phi thường phong phú đáng vẻ.

"Hừm, phong phú bữa tối." Lư bá gật gật đầu.

"Văn Văn, ăn cơm tối á ~!"

"Tối rồi." Diệp Văn đem bình tốt miêu bò giá để ở một bên, rửa tay một cái mới ngồi vào mình thường chỗ ngồi thượng, gặp Diệp Văn ngồi xuống, những người còn lại mới tùy theo ngồi xuống.

"Lư bá, Lạc di, uống rượu không?"

"Ta uống điểm đi." Lư bá nói.

"Ta cũng sẽ không uống rượu, uống nước là tốt rồi á."

"Thu Dịch đây?"

"Ừm. . . Có thể vui mừng đi."

"Văn Văn đây?"

"Nước trái cây ~" Diệp Văn lung lay hai chân, như thế phong phú món ăn đã làm cho nàng có chút không thể chờ đợi được nữa Địa muốn thưởng thức.

Thế là Thủy Trĩ Thi làm tất cả mọi người ngược lại tất cả ẩm phẩm, cuối cùng mình mới ngồi xuống.

"Đến ~ chúng ta chúc Văn Văn sinh nhật vui vẻ!" Lư bá trước tiên đứng lên, giơ chén lên hướng nói với Diệp Văn.

"Ân a?" Diệp Văn cuống quýt a một khối cái nắm nuốt vào trong bụng, sau đó đứng lên.

Mọi người cũng dồn dập đứng lên đến cùng hướng về Diệp Văn chúc rượu.

"Sinh nhật vui vẻ ~" đại gia như thế chúc phúc nói.

Đồng thời kính xong sau khi, Thủy Trĩ Thi lại đứng lên, hướng về Diệp Văn mời một ly.

"Văn Văn, chúc người làm sao ăn đều sẽ không béo phì a ~" Thủy Trĩ Thi cười nói.

"Ta vốn là sẽ không béo phì thể chất nha." Diệp Văn bĩu môi nói, sau đó cùng Thủy Trĩ Thi đụng vào một chén.

"Văn Văn ~ ta liền lấy trà thay rượu á, chúc thân thể người khỏe mạnh, vạn sự như ý ~" Lạc di nói.

"Hừm, Văn Văn, hy vọng có thể trở nên càng ngày càng xinh đẹp!"

"Chúng ta Văn Văn đã rất đẹp á." Lạc di hé miệng khẽ cười nói.

"Sinh nhật vui vẻ." Thái Âm dùng ôn nhu Địa thanh âm nói đơn giản nói.

Cuối cùng đến phiên Thu Dịch, Thu Dịch có chút đỏ mặt đứng lên, tựa hồ là cân nhắc một chút, sau đó nói: "Hi vọng người có thể mỗi ngày đều thật vui vẻ, khoái khoái lạc lạc. . ."

"Hừm, câu nói này không có nói lấp nha." Diệp Văn cười trêu nói.

"Khục. . ." Thu Dịch ho khan một tiếng, không có ý tứ Địa sờ sờ gò má, mặt nhìn càng đỏ.

"Tiểu Thi nha đầu này nấu ăn trình độ càng ngày càng tốt đây."

"Hừm, tương đương thành thạo đâu, không nghĩ tới mới đi qua nửa năm không tới, cũng đã như thế thành thực."

"Rất có Đại tỷ tỷ phong độ á."

"Nào có nào có, không lợi hại như vậy á." Thủy Trĩ Thi có chút thẹn thùng.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ước nguyện

Thủy Trĩ Thi hâm thức ăn quả nhiên là càng ngày càng tốt ăn, cho dù thân thể này khẩu vị không lớn, ta cũng vẫn ăn đầy đủ ba bát com.

Trần đầy ba bát com đây! Đây đối với hiện tại ta tới nói quả thực là không thể tưởng tượng sự tình, bình thường tới nói một bát com liền no rồi, đã rất lâu chưa từng ăn ba bát com.

Món ăn cũng chịu không ít, đến cuối cùng cái bụng thật sự là không chứa nổi, mới lưu luyến Địa để đưa xuống, tội nghiệp mà nhìn thức ăn trên bàn, ô. . . Rất nhớ ăn. . .

"Làm sao rồi? Văn Văn, không ăn chưa?" Lạc di dùng khăn giấy lau miệng, mặt mỉm cười Địa hướng ta hỏi.

"Ừm. . ." Ta sờ lên cái bụng, nhỏ giọng Địa nói rằng, "Ăn không vô. . ."

Đúng là một điểm đều nhét không xuống, ta đã cảm giác được đồ ăn đều sắp đẩy ra thực quản nơi này, lại ăn đi lại nói bất định vị đều muốn bẻ mất đây!

Đại gia lượng com ăn đều không phải rất tốt, đặc biệt Thủy Trĩ Thi, mặc dù là mình hâm thức ăn, thế nhưng trên thực tế chỉ ăn hai bát com liền ăn no, mà Lưu bá cũng chỉ ăn ba bát mà thôi.

Thu Dịch tại thêm Đệ Tứ bát com thời điểm kinh ngạc hỏi: "Làm sao điện com bảo bên trong còn có nhiều như vậy com?"

Rất cỡ lớn điện com bảo bên trong, mọi người cũng chẳng qua giải quyết một nửa com mà thôi.

Ta cùng Thủy Trĩ Thi thần bí cười một tiếng, cũng không có giải thích cái gì, làm cho Thu Dịch tỏ rõ vẻ nghi hoặc biểu lộ.

"Nhìn xuống người cũng biết rồi." Ta nói.

Ăn xong Đệ Tứ bát com Thu Dịch cũng buông xuống bát đĩa không có ăn nữa, không biết là tại trong nhà người khác khá là rụt rè hay là thật ăn no, tóm lại, vào lúc này, tất cả người cũng đã ăn được, một cách tự nhiên mà đem tầm mắt tập trung ở duy nhất một cái không có ăn được nhân thân thượng. . .

Thủy Trĩ Thi liền dứt khoát đem điện com bảo đặt ở trên bàn ăn, Thái Âm ăn đi một bát liền trực tiếp thịnh thượng một bát, tại Lưu bá, Lạc di, Thu Dịch ba người trọn mắt ngoác mồm nhìn kỹ, một thân một mình tiêu diệt những người còn lại toàn bộ lượng com ăn.

Tất cả com nước cũng quét đi sạch sành sanh, lại như là bị tẩy qua như thế, ăn được sạch sẽ, liền nước canh đều không dư thừa.

Quả thực lại như là ba ngày không ăn com như thế.

"Ừm. . . Thái Âm vẫn luôn rất có thể ăn. . ." Thủy Trĩ Thi giải thích, thế nhưng vẫn là không nhận được con mắt trực nháy, cảm tình bình thường thời điểm Thái Âm căn bản cũng không có ăn no a. . .

"Bữa tối ăn thái no rồi, bánh gatô có thể ăn không vô. . ." Ta tiếc nuối sờ lên cái bụng, mặc dù vẫn là thường thường thần thần, thế nhưng đã cảm giác đồ ăn đem toàn bộ vị đều căng kín.

Sau khi com nước xong, Thủy Trĩ Thi đem bàn ăn đều thu thập sạch sẽ, sau đó đem thật to bánh gatô thả ở phía trên, đốt mười sáu căn ngọn nến, đem trong phòng tất cả đèn đều đóng lại, tất cả rèm cửa sổ đều kéo thượng, cả phòng lập tức trở nên đen kịt một mảnh, duy nhất nguồn sáng liền đứng cái kia mười sáu căn ngọn nến.

"Văn Văn! Nhanh ước nguyện a ~" Thủy Trĩ Thi đem ta đẩy lên bánh gatô trước mặt, hưng phấn nói rằng.

Những người khác cũng nhìn chăm chú ta, liền ngay cả Nãi Đường cũng ngẩng đầu nhìn cái kia thật to bánh gatô.

Ân. . . Ta nghĩ nha, hứa cái gì nguyện tốt đây? Hi vọng mình có thể vĩnh viễn tuổi trẻ? Mồ. . . Quá không xuất hiện thực đi. . . Không được, cái kia. . . Biến trở về con trai? Có chút cảm giác kỳ quái. . . Kỳ thực cũng không phải rất hi vọng biến trở về dáng dấp lúc trước đi. . .

Hứa nguyện vọng gì tốt đây. . . Ta lâm vào lựa chọn khó khăn chứng trung, mà bên tai thì là đại gia xướng sinh nhật ca tiếng ca.

"Chúc người sinh nhật vui vẻ ~ chúc người sinh nhật vui vẻ ~ "

"happy Birthday to you~ "

Ta nhìn một chút chính đang chuyên chú xướng ca mọi người, hay là trong lòng bọn họ cũng đang yên lặng chúc phúc ta chứ?

Ân. . . Quyết định, liền nguyện vọng này đi!

Ta đem hai tay nắm cùng nhau, cúi đầu, sau đó nhắm mắt lại kính.

Hi vọng đại gia có thể vẫn cùng nhau, mỗi ngày đều khoái khoái lạc lạc, thật vui vẻ, khỏe mạnh. . .

Ở trong lòng đọc thầm ba lần sau khi, ta mở mắt ra kính, hít sâu một hơi, cổ đủ quai hàm giúp, sau đó dụng lực Địa thổi một cái khí, đem tất cả ngọn nến một lần đều tiêu diệt.

Bởi vì có một loại thuyết pháp là nếu như cho phép nguyện sau khi nhưng không có một lần đem ngọn nến thổi tắt, nguyện vọng đúng sẽ không linh nghiệm.

"Hứa được rồi!" Ta nói rằng.

"Lạch cạch." Đèn bị mở ra, cả phòng lại sáng sủa lên.

"Phanh ~!" Mọi người mỗi người đều nâng một cái đại thái hoa, sau đó đồng thời mở ra thái hoa, tăng lớn tăng lớn đeo ruybăng lập tức dâng trào lên.

"Sinh nhật vui vẻ!" Mọi người cùng kêu lên nói rằng.

Đếm không hết Địa đủ mọi màu sắc đeo ruybăng tại quanh người của ta bay lượn.

"Phanh." Chậm nửa nhịp Thái Âm tướng đeo ruybăng phun về phía ta, sau đó dùng nàng cái kia thanh thuần mà nhu nhược thanh âm nói rằng, "Sinh nhật vui vẻ."

Một loại không tên tâm tình dâng lên trong lòng, ta cảm giác mũi chua xót, mặc dù dùng sức Địa mở to mắt kính không cho nước mắt từ viền mắt bên trong chảy ra, thế nhưng vẫn là không nhận được đề mấy viên giọt nước mắt theo gương mặt lăn xuống.

"Cảm tạ. . . Cảm ơn mọi người. . . Thật sự là. . . Thái cảm động. . ."

Đây là một loại không tên tình cảm, liền ngay cả ta chính mình cũng không biết tại sao lại rơi lệ, có cảm động, cũng có hồi ức từng tới đi mà bị thương, cũng có nguyên nhân làm mọi người cùng nhau vì ta chúc mừng mà cảm thấy hài lòng. . .

Nước mắt pha tạp vào đủ loại tâm tình xẹt qua gương mặt, nhỏ xuống ở trên mặt đất.

"Đến đến đến, ăn bánh gatô á ~" hay là đại gia không có phát hiện, lại hay là đại gia đều nhìn thấy thế nhưng không có nói ra, tóm lại Thủy Trĩ Thi lại như là cái người không liên quan như thế lớn tiếng nói.

Trong giọng nói tiết lộ một chút hưng phấn, đại khái liền đứng đang đợi ăn bánh gatô thời điểm đi. . .

Ta hít sâu một hơi, ổn định hạ tâm tình, sau đó dùng tận lực bí mật động tác đem nước mắt trên mặt xóa đi, cầm lấy chiếc bánh gatô plastic đao.

"Thọ tinh phân bánh gatô lạc ~" Lạc di như thằng bé con như thế Địa cười nói.

"Thọ tinh bỏ xuống đến khối thứ nhất bánh gatô bình thường là cho mình thích nhất người." Lưu bá nói.

"Ừm. . . Diệp Văn sẽ đem khối thứ nhất bánh gatô cho ai đây?" Thủy Trĩ Thi nâng cằm tự nhủ.

Này này, các người đám người kia, không muốn cho ta ra nan đề có được hay không á! Cái gì khối thứ nhất bánh gatô là cho thích nhất người, căn bản không có cách nào phân nha! Đại gia ta đều rất yêu thích á! Không phải mạnh mẽ hơn phân ra thích nhất cái kia à? Dạng này không tốt đẹp gì nha!

Ta bất mãn mà ở trong lòng đập đen rau muống, vừa từ từ thiết bánh gatô, vừa suy nghĩ đối sách.

A, có!

Ta bỏ xuống một khối không lớn không nhỏ bánh gatô, mặt trên có một cái dùng bơ làm con rắn nhỏ, đại biểu ta cảm tình.

"Khối này về ta á ~ còn lại chính các người cắt đi ~" ta cười nói, vì chính mình khôn vặt đắc ý không thôi.

"Thực sự là đùa nghịch khôn vặt nữa nha ~" Thủy Trĩ Thi có chút thất vọng nói rằng, "Ta còn muốn biết Văn Văn thích nhất ai đó."

"Bởi vì đều yêu thích, cho nên không dễ lựa chọn á!" Ta giải thích.

Ngồi ở trong góc Thu Dịch nghe xong câu nói này lập tức có chút hơi đỏ mặt.

Ta hàm có thâm ý Địa liếc mắt nhìn hần, Thu Dịch dục ~ yêu thích trong đám người, cũng bao quát người nha.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Thu Dịch thư tình

Bởi vì com tối ăn được thái no, cho nên ăn bánh gatô thời điểm quả nhiên vẫn là phát sinh bánh gatô đại chiến. . . Bơ cùng bánh gatô bị mọi người lẫn nhau bôi lên ở trên mặt, thực sự là đáng tiếc a. . . Kỳ thực bánh gatô rõ ràng ăn thật ngon nói.

Diệp Văn nghĩ có chút tiếc nuối, sau đó quả đoán mà lấy tay trung bánh gatô vỗ vào Thu Dịch trên mặt, vốn là còn chút câu nệ Thu Dịch tựa hồ cũng vì vậy mà hòa vào trong đó, không chút khách khí mà đem bánh gatô đập lể cho Diệp Văn.

Rõ ràng một cái đại bánh gatô, liền dạng này bị lãng phí đi, liền ngay cả Lưu bá cùng Lạc di đều gia nhập vào bánh gatô đại chiến trung, toàn bộ phòng khách một mảnh hỗn loạn.

Vẫn chơi đến hơn chín giờ mọi người mới rời đi, Diệp Văn lại hiệp trợ Thủy Trĩ Thi quét tước hơn nửa giờ gian phòng, mới cuối cùng cũng coi như đem hết thảy đều thu dọn sạch sẽ.

Náo nhiệt gia lại trở nên yên tĩnh lại, Thái Âm mang mắt kiếng thật dày đoan chính Địa ngồi ở trên ghế salông nhìn lấy buổi chiều tiết mục ti vi, một bộ

nhập thần đáng đáp.

Thủy Trì Thi tựa hồ là quá mệt mỏi, đã nằm ở trên giường ngủ, Nãi Đường nằm nhoài đầu giường bồi tiếp nàng cùng ngủ.

Diệp Văn tùy tiện chơi một lúc máy vi tính, đang chuẩn bị ngủ, đột nhiên nhớ tới Thu Dịch đưa mình lễ vật.

"Mồ. . . Bảo là muốn trước khi ngủ lại nhìn, sẽ là đồ vật gì đây?"

Cẩn thận mà mở ra hộp quà, là vì phòng ngừa phá hoại đồ vật bên trong, một cái cái hộp nhỏ, xếp vào một chuỗi xinh đẹp Phong Linh, quai ở trước cửa thật giống không sai đây.

Diệp Văn cẩn ngón tay nhìn một chút khuông cửa, phát hiện mặt trên vậy mà hữu dụng đến quai đồ vật tiểu cái đỉnh.

"Có thể là nhà nguyên lai chủ nhân đỉnh đi lên đi. . ." Diệp Văn nói một mình Địa nói, đem ra một tấm ghế nhỏ, sau đó đập ở trên cái băng, nhón chân lên, canh chừng linh quai ở bên trên.

Phong Linh thanh âm cũng sẽ không khiến người ta cảm thấy quá mức ồn ào, thanh âm rất lạnh lạnh, cũng không phải rất hừng, nên có gió thổi qua thời điểm, liền sẽ phát ra một chuỗi làm cho người khác tâm thần sáng khoái tiếng vang.

"Mặc dù không phải rất đặc biệt lễ vật, bất quá cảm giác cũng rất tốt nữa nha ~" Diệp Văn hài lòng gật gật đầu, lung lay cái hộp nhỏ, bên trong còn có đồ vật đang vang lên, "A? Còn có đồ vật sao?"

Diệp Văn nói, đem trong hộp đồ vật đồ ra, mặt trên có một tấm tinh xảo phiếu tên sách thiệp chúc mừng cùng một tờ giấy nhỏ.

Thiệp chúc mừng thượng tự nhiên chính là viết sinh nhật vui vẻ loại hình á, đúng là tờ giấy nhỏ kia để Diệp Văn có chút hiếu kỳ.

Tờ giấy nhỏ bị thường thường rờn rã Địa điệp rất tốt, sau khi mở ra, mặt trên đoạn đoạn chính chính mà viết vài đoạn thoại ——

(Diệp Văn, ta yêu ngươi. Từ gặp mặt nhìn thấy ngươi từ lần đầu tiên gặp mặt, ta cảm thấy ta liền yêu đề lên ngươi, thế nhưng khi đó ta cho rằng chẳng qua là cảm thấy ngươi dung mạo xinh đẹp mới tâm có hảo cảm, sau đó một trường đoạn thời gian ở chung, ta phát hiện ta không chỉ là đơn giản yêu thích ngươi, ta là chân chính yêu đề lên ngươi.)

(ta yêu thích ngươi đồ ra lúc đáng vẻ khả ái; yêu thích ngươi ngủ lúc hàm ngủ đáng vẻ; yêu thích ngươi nghiêm túc lúc đáng đáp nghiêm túc. . . Ngươi thương tâm thời điểm ta cũng sẽ cảm thấy đau lòng, ngươi hài lòng thời điểm ta cũng hội cảm thấy cao hứng. Khi ngươi đối với ta mỉm cười thời điểm, ta liền cảm thấy thế giới này đều là tốt đẹp như vậy.)

(ta không muốn ngươi làm bạn gái của ta, bởi vì ta là thật lòng, cho nên , ta nghĩ ngươi làm thể tử của ta. Ta yêu ngươi! Diệp Văn! Mặc dù không muốn nhắc tới cái này ba cái có chút khuôn sáo cũ tự, thế nhưng vào giờ phút này không có những khác tự có thể diễn tả tình cảm của ta.)

(ta hy vọng có thể vẫn cùng với ngươi, cùng ngươi vui cười, vì ngươi nâng lên tất cả, cùng ngươi vượt qua một đời.)

Diệp Văn có chút sững sờ, không nghĩ tới cái này tờ giấy nhỏ vậy mà là một phần thư tình, là Thu Dịch biểu lộ tin. . .

Cái này xem như là, chính thức biểu lộ chứ?

Gia hóa này, cũng thật là thẹn thùng đầu, không dám làm diện nói ra được, lại lạng lẽ đem thư tình nhét vào lễ vật bên trong.

Cũng thật là không nghĩ tới đầu, mình tả thư tình trình độ còn thật thực khá tốt đây. . .

Trước đây làm sao liền xưa nay không tả qua thư tình đây? Hay là viết, sớm đã có bạn gái chứ? Đến cùng là thái thẹn thùng, hay là bởi vì những kia đều không phải chân chính yêu đây?

Diệp Văn tâm có chút loạn, mặc dù cũng có nghĩ tới chỉ cần Thu Dịch biểu lộ mình liền sẽ tiếp nhận, thế nhưng đương sự tình chân chính phát sinh thời điểm, lại cảm giác được có chút do dự cùng mê man.

Dù sao tại một năm trước đó, mình còn từng là một nam hài tử a. . . Thế nhưng không biết vì sao, đối đãi Thu Dịch lại cảm giác có thể tiếp nhận, bởi vì đều là duyên có của chính mình sao?

Hay là thương hại? Bởi vì mình trước kia nhưng là không tìm được bạn gái thuộc tính a. . . Vào lúc ấy, chính mình cũng không có tái sinh qua tìm bạn gái ý nghĩ, đoán chừng nếu như không phát sinh thời gian nghịch lưu sự tình, mình có lẽ sẽ đi ra mất đi, cùng một cái trước đây chưa từng gặp mặt nữ nhân, đơn giản đàm luận mấy tháng luyến ái về sau, liền kết hôn.

Đã đều là mình, vậy thì có cái gì không thể! Nếu như ngay cả chính mình cũng muốn phát ra từ kỷ người tốt Tập, chẳng phải là quá mức bi ai rồi! ?

Diệp Văn trong ánh mắt toát ra thoải mái cùng hiểu ra thần sắc.

Hay là, thời gian nghịch lưu sau khi, mình đã biến thành cô gái, chính là vì gả cho mình đi!

Hay là, đã từng mình, không tìm được bạn gái, cho nên trong lòng cũng có sản sinh qua ý nghĩ như thế, nếu như là lời của mình, chắc chắn sẽ không cự tuyệt mình.

Hay là, cái này liền đúng nguyện vọng của chính mình a!

Đây chính là nguyện vọng thực hiện a.

Mặc dù mình đóng vai chính là cô gái nhân vật, thế nhưng kỳ thực cái gọi là Diệp Văn cùng Thu Dịch, không đều là một người sao?

Hóa ra là dạng này a. . . Minh gả cho mình, mình cho mình mang đi hạnh phúc.

Đại khái, cái này chính là mình làm cho ngóng trông sự tình? Cho nên Thu Dịch mới hội đối với mình nhất kiến chung tình? Bởi vì hai người đều có thể rất tốt lẫn nhau lý giải đây.

"Ta biết nên làm như thế nào, hay là, đây chính là ta đi tới thế giới này sứ mệnh." Diệp Văn tự lẩm bầm, đêm hôm ấy, nàng nghĩ đến rất nhiều.

. . .

Sáng sớm, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào, đem cái này nhỏ hẹp tiểu không gian trở nên sáng ngời lên.

Bé nhỏ tro bụi dưới ánh mặt trời bay lượn, Thu Dịch dụi dụi con mắt, từ trên giường bò lên, ngày hôm qua về đến nhà mặc dù rất mệt, thế nhưng một toàn bộ buổi tối hần đều ngủ không được ngon giấc, bởi vì. . . Cái kia phong thư tình.

Tâm tình của hần rất hồi hộp, không biết Diệp Văn là hội tiếp nhận vẫn là cự tuyệt. . .

Đây là hần lấy hết dũng khí mới tà biểu lộ tin a.

Nếu như thất bại, có lẽ sẽ rất mất mát đi. Thu Dịch nghĩ như vậy nói, có chút mất tập trung Địa mở ra máy vi tính.

Lật xem QQ tin tức, ngoại trừ quần tin tức ở ngoài, sẽ không có người cho hần lỏm chòm qua private chat.

Thu Dịch cười một cái tự giễu, giống một tháng không có ai private chat tình huống của hần đều là thường thường gặp, cho nên gần nhất Diệp Văn mỗi ngày cùng hần nói chuyện phiếm, liền để hần cảm thấy cùng cao hứng. Mà hôm nay liền ngay cả Diệp Văn đều không có phát tới tin tức. . .

Thu Dịch bắt đầu lo lắng, là nhìn lá thư đó sau khi trái lại chán ghét mình sao? Vẫn là còn không rời giường?

Thu Dịch từ bạn tốt lan bên trong tìm tới Diệp Văn, ảnh chân dung của nàng là sáng.

Tại Diệp Văn QQ kí tên cái kia lan, nguyên bản kí tên bị thay thành một cái đơn giản tự.

"Ừm."

. . .

Chỉ có thể nói, rất cảm tạ nhiệt tình của mọi người. . . Thế là ta quyết định. . . Ân, đằng sau hội mở đại học thiên. Kế tục kỹ càng viết, không muốn chê ta tại thủy văn nha! Con người của ta liền đúng khá là vụn vặt một điểm=V=

Cho tới hạ một quyển sách, ta quyết định lại chuẩn bị một lúc, đại khái là hiện đại anh linh triệu hoán lưu, nhân vật chính triệu hoán Garen (cũng không phải LOL chuyên môn anh linh triệu hoán tiểu thuyết, chỉ là nhân vật chính triệu hoán Garen mà thôi), ta nghĩ nên khá là phù hợp phong cách của ta, lại sau đó, xin nhờ đại gia muốn tên sách á QwQ

Hiện nay ta nghĩ đến liền hai cái, cảm giác không tốt lắm.

(ta Garen không có khả năng đáng yêu như thế)

(đi ra đi Garen)

Đại gia hỗ trợ ngấm lại a ~

Khác: Một cái hoang vu tiểu thuyết quần: 460215067

Chương 129: Mình yêu mình

Cho dù người của toàn thế giới không yêu người, thế nhưng chính người, nhất định phải yêu mình.

Sáng sớm, ngồi trước máy vi tính, Thu Dịch vẫn không có login, Diệp Văn nhẹ nhàng di động chuột, đem cá tính kí tên Trung Nguyên bản văn tự xóa đi, sau đó chỉ đánh tới một cái đơn giản tự —— "Ừ" .

Diệp Văn tâm tình vào giờ khắc này có chút kỳ quái, nàng ngờ ngác mà nhìn chăm chăm máy vi tính dờ ra, mấy lần mở ra cùng Thu Dịch nói chuyện phiếm khuông, rồi lại nhiều lần đem "X" đi.

Àn. . . Rõ ràng đã tiếp nhận rồi, vẫn còn có chút thẹn thùng mà, không biết tại kí tên lan bên trong thượng cái chữ này Thu Dịch có thể hay không nhận ra được đây? Hửn là. . . Có thể chú ý tới chứ?

Đã không có ai tới làm mình nữa kia, vậy này hạng trách nhiệm, liền giao cho mình đi, mình, yêu mình. Dạng này chuyện kỳ quái vậy mà thật sự phát sinh, Diệp Văn nghĩ một năm này tất cả mọi chuyện, cũng vẫn có một số bồng tình như mộng cảm giác.

Hử hử, mình yêu mình, cũng là chuyện không tồi đây?

Diệp Văn sáng sớm, liền thông thường rửa mặt đều không có làm, liền dạng này ngờ ngác mà ngồi trước máy vi tính suy nghĩ lung tung.

Đột nhiên, Thu Dịch ảnh chân dung lượng lên, Diệp Văn lập tức tỉnh táo lại, trừng trừng nhìn lấy Thu Dịch ảnh chân dung dờ ra.

Gia hỏa này, đến cùng có thể hay không phát hiện ta cho hửn ám chỉ đây?

Hửn là có thể đi! Diệp Văn an ủi mình, thế nhưng lại có một loại không thái tin tưởng cảm giác, mình trước kia thật giống không phải rất thông minh a. . . Tại cảm tình phương diện này, vạn nhất hửn coi như phát hiện cũng cho rằng không phải đối với hửn đáp lại làm sao bây giờ? A —— gia hỏa này, liền đúng nghĩ quá nhiều!

Diệp Văn sớm bắt mắt trong lòng Địa đô nhượng, chuột chuyển qua Thu Dịch ảnh chân dung nơi đó.

Làm sao bây giờ? Vẫn là. . . Trực tiếp nói với hửn xong chưa? Àn. . . Nói cái gì đó. . . Khục khục, cảm giác, có chút không tốt lắm ý tứ nha! Mặc dù cái kia một đầu ngỗng liền đứng đã từng mình, bắt quá thật giống chính là bởi vì là mình, cho nên cảm giác càng làm hại hơn tu?

Lại như là sau khi lớn lên mình hồi tưởng mình khi còn bé việc làm đều đều là sẽ cảm thấy thẹn thùng mất mặt cảm giác.

Ai nha, không đúng không đúng, cái này cùng loại chuyện kia hoàn toàn khác nhau nha! Mình yêu mình có cái gì tốt mất mặt nha! Kỳ thực chính ta không cùng vẫn là rất soái nha. . . Khục khục, được rồi, tối thiểu là trung đẳng thiên thượng trình độ đi! Diệp Văn có chút thẹn thùng Địa dùng tay trái che mặt, rốt cục chiến thắng mình, quyết định trực tiếp hướng về Thu Dịch lỏm chộm tin tức biểu lộ.

"Đích đích đích ——" vừa lúc đó, QQ vang lên, là cái kia quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, có người nói là lão Mã từ môtor Lola thượng ghi lại đến tiếng nhắc nhở.

Mặt bàn bắn ra một cái khung chít chát, ghi chú tên thượng viết Thu Dịch hai chữ lớn, mà đang tán gẫu kuông trung, cũng chỉ có ngắn gọn ba chữ.

(ta yêu người.)

Thu Dịch lỏm chộm tin tức nói.

Tại thanh trạng thái trung biểu hiện đối phương vẫn tại đưa vào văn tự, thế nhưng Diệp Văn yên lặng mà đợi 3 phút, lại cái gì cũng không phát ra, đại khái hửn cũng không biết phải né cái gì chứ?

Đã Thu Dịch đều Chủ chuyển động, cái kia làm càng thành thực mình tự nhiên không thể lạc hậu rồi! Diệp Văn giần ra một thoáng thanh tú ngón tay nhỏ bé, sau đó tại trên bàn gõ nhanh chóng đánh lên văn tự.

(ta cũng yêu người.)

(thật sự! ?) Thu Dịch nhìn có chút không biết làm sao, là cái này niềm vui bất ngờ thật sự là quá to lớn sao?

Diệp Văn mím môi cười.

(là thật sự a, thế nhưng người có thể bảo đảm chỉ yêu ta một cái sao?)

(ta bảo đảm chỉ yêu một mình người, sẽ không lại tìm nữ hài tử khác!) Thu Dịch có chút hốt hoảng trả lời.

Diệp Văn phát ra một cái khuôn mặt tươi cười biểu lộ.

(vãn, có thể làm thê tử của ta sao?)

(ta hội chờ người thẳng đến cưới ta.)

(cái kia. . . Ta có thể. . . Gọi lão bà người à. . .)

Ấn. . . Gia hỏa này cũng thật là lả gan không nhỏ nữa nha ~ bất quá Diệp Văn đối với đề nghị này biểu thị cự tuyệt.

(không được.)

Thu Dịch phát ra một cái nở thành hôi biểu lộ.

(thái buồn nôn á! Đổi một cái!) tuy nhưng đã tiếp nhận mình trở thành cô gái làm đã từng thê tử của chính mình, thế nhưng bà lão này xưng hô quả nhiên vẫn là không chịu được a. . . Nói da gà đều.

(vậy thì gọi Văn Văn có thể không?)

(không thành vấn đề.) Diệp Văn sáng khoái trả lời.

(ta Văn.)

Mặc dù có chút buồn nôn, bất quá Diệp Văn nhưng là cảm giác được trong lòng có chút dập dờn, tay một nhanh, liền phát ra một đầu tin tức.

(ta Dịch.)

A ——! Thực sự là siêu cấp buồn nôn a! Diệp Văn có chút đỏ mặt, cho dù chỉ là nhìn lấy những kia tự liền cảm giác lỗ tai đều muốn nổi lên tới rồi!

Bất quá Thu Dịch thật giống không có điểm ấy tự giác, nhìn thấy Diệp Văn đáp lại mình, lập tức trở nên càng hưng phấn lên.

(ta Văn.)

(uy, người đủ, thái buồn nôn á!) Diệp Văn tức giận trả lời.

(cái kia, ngày hôm nay còn chơi game sao?) Thu Dịch thận trọng Địa dò hỏi, nhìn là cái sợ lão bà gia hỏa đây.

(chơi trò chơi gì, chúng ta ra ngoài chơi! Ta đến nhà người gọi người.)

(vẫn là ta đi nhà người đi. . .)

(đem người gia địa chỉ cho ta.) Diệp Văn không nhìn thẳng Thu Dịch nói.

Thế là Thu Dịch liền ngoan ngoãn đem địa chỉ phân phát Diệp Văn.

(ở nhà chờ ta!) nói, Diệp Văn liền xuống tuyến, thẳng thần dứt khoát Địa đóng lại máy vi tính, sau đó đi vào phòng vệ sinh tỉ mỉ mà rửa mặt một phen, này hòa bình thường theo thường lệ rửa mặt có sự bất đồng rất lớn, nhờ vào lần này rửa mặt đặc biệt nghiêm túc, Diệp Văn còn tỉ mỉ mà tại trước gương soi rọi khuôn mặt nhỏ của chính mình.

"Ủm. . . Làn da thực sự là siêu cấp tốt ~" liền Diệp Văn mình cũng không nhịn được nhéo nhéo khuôn mặt của chính mình, lại nộn lại đạn hoạt, cái gọi là vô cùng mịn màng đại khái là như thế đi.

Rửa mặt về sau lại lại nghiêm túc chọn y vật, Diệp Văn nhưng là chưa từng có dạng này nghiêm túc trang phục qua mình, mặc dù nàng bình thường cho dù ăn mặc đồng phục học sinh cũng đã rất đẹp.

Diệp Văn hiện tại đại khái là rõ ràng tại sao nữ nhân thay quần áo muốn thời gian dài như vậy, bởi vì nhiều như vậy quần áo cảm giác căn bản tuyển không tốt! Ấn. . . Cái này không sai; a, cái này cũng không sai; a? Cái này cũng rất tán!

Cuối cùng vẫn là lựa chọn một cái màu phấn hồng áo đầm, tại bên hông có một cái trắng thuần sắc đai lưng, truyền đi lên sau khi Diệp Văn lại phát hiện thế nào cũng hệ không đứng lên.

Vừa vặn Thủy Trì Thi tình rồi, Diệp Văn như là nhìn thấy trong biển một khối trôi nổi gỗ như thế nhanh chóng chạy tới.

"Tiểu Thi! ~ giúp ta hệ một chút!"

"A? Nha. . ." Thủy Trĩ Thi có chút mơ mơ màng màng Địa xoa xoa kính mắt, sau đó làm Diệp Văn buộc chặt đai lưng, còn đâm một cái xinh đẹp nơ con bướm.

"Ồ, Văn Văn xuyên xinh đẹp như vậy là muốn làm gì nha?"

"Ra ngoài chơi!" Diệp Văn nói tròng trở về phòng, quay về tấm gương xoay chuyển hai vòng, cảm giác không sai, váy không phải rất dài, cũng không phải rất ngắn, bọc lại hơn nửa đoạn bắp đùi, chỉ lộ ra đầu gối (bao quát đầu gối) trở xuống bộ phận, xem như là khá là thích hợp độ dài đi.

"Hắc hắc. . . Cái này!" Diệp Văn ôm một đầu điệp bình địa bình Bạch tía sụt sụt, sau đó chụp vào trên đùi, lộ ra một đoạn bóng loáng non mềm tuyệt đối Linh Vực.

"Thái tán ~" Diệp Văn không nhận được vỗ tay cái đập, vừa nghĩ tới chờ một lúc Thu Dịch nhìn thấy mình ăn mặc quần áo này đáng vẻ dờ ra tình cảnh, liền không nhận được cười.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Có thể giới của người

Tóc liền gọn gàng nhanh chóng Địa trát thành một cái đan đuôi ngựa đi, ần...

Diệp Văn quay về tấm gương soi rọi, cảm thấy đan đuôi ngựa thật giống không quá thích hợp áo đầm a, sau đó lại thử đem tóc để xuống, một đầu tóc dài đen nhánh tùy ý rối tung ở đầu vai.

"Ừm... Dạng này là tốt rồi." Diệp Văn hài lòng gật gật đầu, cảm lấy lược đem tóc dài sơ trực, thu dọn thỏa đáng sau khi, Diệp Văn từ cái kia mình chưa bao giờ khiến sử dụng tới hoá trang trên đài cảm lấy mấy thứ mỹ phẩm, suy nghĩ một chút, lại thả trở về.

Nhân làm căn bản sẽ không dùng nha! Trước đây liền xem như dùng, cũng là Thủy Trĩ Thi cảm mỹ phẩm tại trên mặt của nàng đồ bôi lên mặt tới.

Lại nói, nguyên trấp nguyên vị mới là tốt nhất mà, dạng này gương mặt, tổ nhan mới là đẹp nhất đi!

Diệp Văn nho nhỏ Địa tự yêu mình một chút, khẽ hát đi ra phòng của mình.

"Đi nơi nào chơi nha? Điểm tâm cũng chưa ăn nữa." Đang rửa mặt Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn Diệp Văn, hỏi.

"Tùy tiện đi dạo, điểm tâm không ăn á!" Diệp Văn sờ lên cái bụng, "Tối ngày hôm qua ăn đến hiện tại đều còn không đói bụng đây!"

"Không ăn điểm tâm không thể được nha." Thủy Trĩ Thi rửa sạch mặt, từ trong tủ lạnh lấy ra một miếng thịt từng bánh mì, lại đưa lên một bình sữa bò, "Trên đường ăn đi."

"Ừm! Ta đi á!" Diệp Văn tiếp nhận bánh mì cùng sữa bò, vội vã mà ra ngoài.

Thủy Trĩ Thi nhìn lấy Diệp Văn vội vàng xuống lầu bóng lưng, la lớn: "Này uy ~ bất cứ lúc nào muốn duy trì tao nhã yêu!"

"Biết rồi!" Diệp Văn lớn tiếng mà đáp lại nói.

"Nha đầu này, đến cùng có nghe không hiểu lời của ta nói nha." Thủy Trĩ Thi thở dài, đóng cửa lại, tự nhủ, "Ừm... Đại khái là đi hẹn hò? Cô gái tích cực như vậy nhưng không tốt đây."

Chuyện như vậy vẫn là mấy người Diệp Văn trở lại hăng nói đi!

Nhìn địa chỉ thật giống liền đứng trước kia cái kia cho thuê phòng phụ cận, cự cách trường học tựa hồ cũng không xa đáng vẻ, cái kia tiểu khu mặc dù không phải rất quen thuộc, bắt quá danh tự đứng là nghe qua.

Bất quá..."Thiên nóng quá nha!" Đứng ở dưới lầu, ánh mặt trời hào vô già lan Địa chiếu rọi tại trên người nàng, Diệp Văn thậm chí hoài nghi như thế độc

ánh mặt trời có thể hay không lập tức đem mình sái đen.

"Quả nhiên vẫn là đánh đi..." Diệp Văn đẩy ánh mặt trời đi tới trên đường cái, rất ánh mặt trời chiếu cho nàng uể oải.

Như thế viêm trời nóng khí, thật giống liền ngay cả xe taxi đều thiếu đi rất nhiều, Diệp Văn tại ven đường tấm bảng quảng cáo hạ miễn cưỡng tránh né Thái Dương, lại liền một chiếc xe taxi đều không thấy.

"Thực sự là hoài niệm 'Lách tách đánh xe APP' a..." Diệp Văn vào lúc này mới nghĩ đến khoa học kỹ thuật phát triển mang đến tiện lợi, bất quá hết cách rồi, vào lúc này đoán chừng liền đào bảo vật đều không phát triển đứng lên đi, không thể làm gì khác hơn là đành hoàng Địa chờ xe.

Thời gian kỳ thực cũng không tính quá lâu, thế nhưng đối với Diệp Văn tới nói chuyện này quả là liền đứng đây vò, nàng đã không thể chờ đợi được nữa Địa muốn tiến vào cái kia đây rầy hơi lạnh tiểu hộp sắt bên trong.

Ngồi trên xe, báo lên địa chỉ, tài xế mặt không hề cảm xúc Địa đáp một tiếng, thông qua kính chiếu hậu len lén liếc nhìn Diệp Văn hai mắt, vũng vàng về phía Thu Dịch gia chạy tới.

"Ừm... Đại khái chính là chỗ này chứ?" Diệp Văn liếc mắt nhìn đánh dấu đây là thứ mấy building nhãn hiệu, ngừng lại.

"Diệp Văn ——" đột nhiên có người hướng Diệp Văn hô lớn.

Diệp Văn theo phát ra âm thanh địa phương nhìn lại, hóa ra là Thu Dịch đứng ở dưới lầu chờ đợi mình.

Diệp Văn thu dọn một chút y vật, xác định không có vấn đề gì sau khi, thay đổi trước đó vội vàng vàng đáng đáp, thông dong ưu nhã đi tới Thu Dịch bên cạnh, nhẹ nhàng liêu một chút tóc mái, nói: "Hừm, người vẫn ở chỗ này chờ a?"

"Không... Không đợi bao lâu..." Diệp Văn cách Thu Dịch rất gần, gần Địa liền ngay cả Thu Dịch đều có thể ngửi được Diệp Văn trên thân nải hương, lập tức để hân có chút xấu hổ.

"Không dự định mang ta đi nhà người nhìn sao?"

"A... Đi theo ta, cho thuê phòng nhỏ một chút, nhìn sợ rằng hội thất vọng." Thu Dịch đi đầu đi lên lầu.

Đi thẳng lên Thiên đài trước cửa sắt, Thu Dịch mới ngừng lại, móc ra chìa khoá mở cửa sắt ra, đi vào Thiên đài.

"Chính là chỗ này nha?" Diệp Văn nhìn quanh bốn phía một cái, chỉ có hai cái lầu nhỏ tựa hồ có thể ở người đáng vẻ.

"Hừm, cái này là của ta, mặc dù nhỏ một chút, thế nhưng còn rất khá, rảnh rồi điều, có phòng vệ sinh, mà lại lớn như vậy cái Thiên đài cơ bản bình thường không người nào tới, đều là do ta một người tự do hoạt động."

"Nhìn cũng không tệ lắm đây..." Diệp Văn gật gật đầu, mặc dù cùng hiện tại mình chặt chỗ đó không cách nào so sánh được, thế nhưng cũng đã tương đối khá, liền xem như mình, tại không có chỗ chật thời điểm, đại khái cũng sẽ chọn nơi như thế này đi.

Cho nên nói, hai người kỳ thực đều là mình mà, lẫn nhau lý giải cái gì rất bình thường á!

Đi vào gian phòng, điều hòa còn tại vù vù Địa chuyển, mặc dù là chuyện xưa song thức điều hòa, bất quá trong phòng hơi lạnh lại không có chút nào ít, mặc dù nhận ánh mặt trời bắn thẳng đến, thế nhưng trong phòng vẫn là rất mát mẻ đây.

Diệp Văn nhìn ngoài cửa sổ chói mắt Thái Dương, nhỏ giọng Địa bĩu môi nói: "Thật đúng thế... Nếu như không phải Thái Dương lớn như vậy, còn thật muốn đi ra ngoài đi dạo đây."

Chính nói đâu, ngoài cửa sổ đột nhiên hạ lên tích tí tách lịch tiểu Vũ, không có một chút nào nổi lên, lại như là chăm sóc Diệp Văn như thế, đột nhiên liền bắt đầu rơi, vũ không lớn, cho dù không bung dù cũng không có vấn đề gì, thế nhưng nhiệt độ lại đột nhiên giảm xuống không ít, giữa bầu trời Thái Dương cũng bị mây đen che khuất, quét qua trước đó oi bức cảm giác, lập tức trở nên nhẹ nhàng khoan khoái.

"Quyết định rồi! Chúng ta ra ngoài chơi đi!"

"A a? Diệp Văn, đi nơi nào chơi? Mà lại bên ngoài Thái Dương rất lớn..."

"Còn gọi Diệp Văn a? Há?" Diệp Văn quay đầu nhìn chằm chằm Thu Dịch kính mắt, nói đùa giỡn nói.

"Khục... A... Cái kia... Văn Văn..." Thu Dịch ho khan một tiếng, có chút thẹn thùng Địa dùng ngón tay gãi gãi gương mặt, nhỏ giọng Địa nói rằng.

Tình cờ đùa giỡn một chút đã từng mình cũng là không sai đây!

"Trời mưa, mà lại hạ chính là tiểu Vũ, không bung dù cũng không có vấn đề gì, hiện tại không có chút nào nóng nha." Diệp Văn chỉ chỉ ngoài cửa sổ, nói.

"A? Mới vừa rồi còn là đại Thái Dương tới." Thu Dịch gãi gãi đầu, "Sẽ không chờ hạ Thái Dương lại đi ra chứ?"

"Có quan hệ gì nha! Mặt trời mọc chúng ta sẽ trở lại a." Diệp Văn xoay người, bắt lấy Thu Dịch thủ đoạn, "Chúng ta đi thôi!"

"A a... ! Chờ chút, ta nắm tán, khóa cửa... Cái kia... Trước tiên buông tay đi..."

Diệp Văn lúc này mới phát hiện mình vừa nảy vậy mà như vậy chủ động, có chút đỏ mặt buông ra cầm lấy Thu Dịch thủ đoạn tay nhỏ, thẹn thùng Địa đi tới cổng.

Thu Dịch nắm lên hai cái tán, suy nghĩ một chút, có đem một thanh tiểu tán thả trở về, chỉ lấy này thanh bùng dù đi ra, khoá lên môn, đứng ở Diệp Văn bên cạnh.

"Đi nơi nào chơi?"

"Ừm... Đi bên hồ đi dạo đi."

"Được." Thu Dịch đáp, đột nhiên vươn tay trái ra nắm chặt rồi Diệp Văn tay phải, hai cái tay dây đưa một lúc, sau đó mười ngón liên kết hà ở cùng nhau.

Diệp Văn cùng Thu Dịch đều có chút ngượng ngùng liếc mắt nhìn đối phương.

Có thể giới của người, thật tốt, Thu Dịch ở trong lòng lặng lẽ nghĩ nói.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Tiểu vũ kéo dài

Mùa hè nhất mát mẻ thời điểm liền đứng trời mưa, đặc biệt loại này tiểu Vũ kéo dài, gió mát phơ phất khí trời, đó là thoải mái nhất.

Diệp Văn cùng Thu Dịch tùy ý nước mưa bay xuống ở trên người, tình cờ có một giọt mưa máng xối tại trên cổ, nhỏ tiến trong quần áo, cũng sẽ không để cho người cảm thấy lạnh lẽo, trái lại khiến người ta cảm thấy mát mẻ.

Một trận thanh phong phát qua, lập tức cảm thấy toàn thân đều sáng khoái không thôi.

Không ít ven đường tiểu điểm chủ quán đều sẽ cái ghế chuyển tới cổng, nhân nhả thổi Phong, nhìn lấy báo chí thư tịch cũng hoặc là lui tới người đi đường.

Thu Dịch thật chặt lời Diệp Văn tay nhỏ, tựa hồ là sợ nàng lúc nào cũng có thể sẽ từ trong tay chính mình trốn như thế.

"Đau..." Diệp Văn đỏ mặt thẹn thùng nói rằng.

"A... Có lỗi có lỗi..." Thu Dịch cuống quýt đã thả lỏng một chút lực đạo, nhưng lại bất động biến sắc mà đem Diệp Văn hướng về bên cạnh chính mình kéo vào một chút.

Diệp Văn nho nhỏ Địa vùng vẫy một hồi, cuối cùng vẫn bị Thu Dịch kéo đến bên cạnh hắn, tay của hai người cánh tay đều sắp ai cùng nhau.

Hai người song song ở trên đường chậm rãi đi tới, ai cũng không nói một câu, bầu không khí có chút lúng túng, có chút ám muội, cũng có chút lãng mạn.

Trong mưa bước chậm đây... Diệp Văn cũng từng có không bùng dù tại vũ bên trong hành tẩu trải qua.

Thế nhưng những lúc ấy đều là mình một người, bất luận là mưa to vẫn là tiểu Vũ, nàng đều là cảnh tượng vội vã đi qua, chưa bao giờ dạng này nghiêm túc thưởng thức qua bước chậm tại trong mưa mỹ cảnh.

"Cái kia... Muốn bùng dù sao?" Thu Dịch hỏi, "Quần áo hắn là ướt đi..."

"Hả?" Diệp Văn cúi đầu phui phui quần áo, trên thực tế chỉ bất quá là thoáng bị nước mưa nhiễm đến một khối nhỏ mà thôi, cự ly cầm quần áo hoàn toàn xối ướt còn sớm lắm.

Diệp Văn lắc đầu một cái, "Không cần bùng dù a, giống như vậy lâm vũ, kỳ thực thật thoải mái, không phải sao?"

"Ừm... Chỉ cần có người ở đâu cũng có thể." Thu Dịch hơi ngượng ngùng mà nói rằng, đại khái là lần thứ nhất nói dạng này buồn nôn đi.

Diệp Văn bị Thu Dịch nói tới cũng có chút đỏ mặt, ho khan hai tiếng nói: "Không muốn buồn nôn như vậy có được hay không..."

"Trong lòng ta liền đúng nghĩ như vậy, thật sự." Thu Dịch nghiêng đầu qua chỗ khác, dùng đặc biệt chân thành ánh mắt nhìn lấy Diệp Văn.

Cái kia chân thành ánh mắt nhìn ra Diệp Văn đều có chút đỏ mặt tím đập, mà lại lại là lớn như vậy khuôn mặt ghé vào trước mặt chính mình... Nàng không có ý tứ mà đem đầu nử đến một bên, ngữ khí có chút gấp gáp Địa nói rằng: "Tin tưởng người tin tưởng người... Mau mau hãy ngo qua chỗ khác đi..."

Một đường chậm rãi Địa đi tới, hai người đều chìm đắm tại thế giới của chính mình bên trong, muốn tìm được một cái đề tài, lại phát hiện có chút khó có thể mở miệng, liền xem như nói chuyện, nói mỗi một câu nói trước đó đều muốn nhiều lần chăm chú, cẩn thận muốn muốn nói như vậy là có thích hợp hay không, cho nên có thể một phút trước đó Diệp Văn nói ra một câu, sau một phút Thu Dịch mới trả lời.

Hai người tựa hồ đã quên nguyên lai chỗ cần đến là nơi nào, chỉ là như vậy dọc theo đường phố, lung tung không có mục đích Địa đi tới, vừa hi vọng liền dạng này cùng đối phương đồng thời, vĩnh viễn tiếp tục đi, vừa hy vọng mau mau đến nào đó một mục đích Địa, tốt đánh vỡ dạng này làm cho người khác có chút đỏ mặt tím đập bầu không khí.

"A, đến." Diệp Văn ngừng lại, trong lúc vô tình, hai người đã đi tới cái này điều bờ sông nhỏ, bờ sông là dung nhan cực kì tươi tốt cây cối, rậm rạp cảnh lá hầu như phải đem cái này điều sông nhỏ chăm chú vậy nhất.

Nếu như là chưa từng tới bao giờ người nơi này, sợ rằng cũng không nghĩ đến tại những này thụ vờn quanh hạ, bên trong có một đầu thanh tịnh sông nhỏ.

Nói là sông nhỏ, kỳ thực gọi đập chứa nước hẳn là càng thêm thích hợp, nơi này là toàn bộ thành thị nhỏ đồ dự bị đập chứa nước, thủy chất lượng tự nhiên là tương đối tốt, trong nước cũng có nuôi thả một số tôm tép nhỏ bé cùng có thể Thanh Tẩy thủy chất thực vật loại hình.

Đệ thượng cũng trải lên một tầng màu xanh lá thảm cỏ, hiện tại là mùa hè, chính là những này cỏ xanh dài đến nhất dồi dào thời điểm, ngồi ở đây dạng mềm mại trên cỏ, đúng là một sự hưởng thụ.

Cỏ xanh thượng dính đầy nước mưa, thế nhưng nhưng không có đem vùng đất này làm ướt, hai người vỗ vỗ cỏ nhỏ, đem những kia nước mưa phui đi, sau đó song song ngồi xuống.

Sau đó liền dạng này ngồi ở trên cỏ, nhìn mười phút phong cảnh...

Diệp Văn rốt cục không nhịn được, gia hỏa này, lúc nào kiên trì tốt như vậy a!

"Này uy, người tại sao không nói chuyện nha?" Diệp Văn mở miệng nói.

Thu Dịch hơi ngượng ngùng mà gỡ gỡ tóc, nói: "Ừm... Ta cho rằng... Người không muốn nói chuyện..."

Diệp Văn che cái trán, hờn đăm, mình trước kia cũng thật là không cứu a!

"Được rồi... Vậy ta hỏi người, vì sao lại yêu thích ta đây?" Diệp Văn đối với cái vấn đề này vẫn là thật tò mò.

"Cái này..." Thu Dịch có chút khổ não Địa sờ lên cằm, nơi đó đã có dài ra mấy cây cũng không nổi bật râu mép, "Nhất định phải nói sao?"

"Ừm!" Diệp Văn khẳng định Địa gật gật đầu.

"Được rồi... Ta nghĩ nghĩ... Bởi vì người mặc dù có lúc rất nghịch ngợm, thế nhưng nghịch ngợm rất đáng yêu..."

"Ha?" Diệp Văn dùng một loại ánh mắt không thể tin nhìn lấy Thu Dịch.

"Khục!" Thu Dịch mau mau ho khan một tiếng, vất hết óc nghĩ đến năm phút đồng hồ, lúc này mới cẩn thận mà mở miệng nói, "Nên nghiêm túc thời điểm hội nghiêm túc, nên chơi thời điểm hội chơi, làm người rất tùy ý, tính khí cũng rất tốt, mà lại không chỉ có nghịch ngợm thẳng thắn, kỳ thực cũng rất ôn nhu. Không chỉ có học tập rất tốt, game chơi cũng rất lợi hại... Mặc dù là Đại tiểu thư nhưng lại không có Đại tiểu thư tính khí, mà lại cũng có cùng tuổi tác không được tỉ lệ thuận thành thực..."

Diệp Văn nhần nhin cười, giả vờ nghiêm túc nói rằng: "Xóa có quan hệ cô gái từ ngữ, làm sao cảm giác giống như là đang nói chính người đây?"

"A a? Không có a..." Thu Dịch hốt hoảng nói rằng, thế nhưng chợt về suy nghĩ một chút, còn giống như thật khá giống tính cách của chính mình...

Tỳ tức giận... Thật giống xác thực không thể nào tức giận, tùy ý mà, thật giống cũng là nghe tùy ý...

"Chính là bởi vì có điểm giống nhau mới sẽ thích người đi!" Thu Dịch đối đãi Diệp Văn giải thích, vừa giống như là đối với mình giải thích.

Diệp Văn rốt cục không nhịn được bật cười, xem ra đùa giỡn cảm giác của chính mình còn thực là không tồi a!

Ân... Không đúng, đùa giỡn lời của mình, thật giống có chút kỳ quái đi!

"Khục... Cười cái gì?"

Thu Dịch lúng túng lại kỳ quái hỏi.

Bắt quá vậy có chút nặng nề bầu không khí rất cực tiêu tan.

Diệp Văn đương nhiên không thể nói kỳ thực người ta đều là cùng một người cho nên tính cách mới sẽ như vậy giống á loại hình nha.

Cho nên không thể làm gì khác hơn là kế tục đùa giỡn mình, ân, là Thu Dịch.

"Cười người kỳ thực cũng rất tự yêu mình nha."

"A, a? Không, không có... Ta nói đều là thật sự... Diệp... Văn, người đúng là cô bé như vậy nha..."

"Thật sự?" Diệp Văn cố nén cười hỏi.

"Thật sự!" Thu Dịch dùng sức gật đầu.

"Được rồi được rồi, ta tin tưởng người." Diệp Văn vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, "Đùa giỡn người chơi thật vui ~! Phốc... Ha ha..."

Thu Dịch một mặt thần sắc mê mang, không biết Diệp Văn đến cùng làm sao, lẽ nào thật sự có tốt như vậy chơi sao?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Mưa rào xối xả

"Cái kia vẫn người là tại sao tiếp nhận rồi ta đây?" Thu Dịch hỏi.

"Thấy người đáng thương?" Diệp Văn nghiêng đầu thăm dò nói rằng.

"A? ——" Thu Dịch biểu lộ động lại.

"Hắc hắc ~ lừa người á." Diệp Văn cười nhạo nói, "Bởi vì ta cũng yêu thích người a."

"Thật, thật sự? Từ khi nào thì bắt đầu?" Thu Dịch một bộ rất kích động dáng vẻ.

"Đã quên a."

"Cái kia yêu thích ta cái nào điểm đây?"

"Yêu thích còn đòi lý do à?" Diệp Văn kiêu rất Địa nói rằng.

Thu Dịch sững sốt nửa ngày, cuối cùng cũng coi như không hỏi ra "Tại sao vừa nãy người muốn hỏi ta yêu thích người cái nào điểm" loại hình đến rồi..
Dù sao chơi xấu đó là cô gái độc quyền nha...

"Rào ——" nguyên bản chỉ là bay linh tinh tiểu Vũ bầu trời đột nhiên bắt đầu hạ lên mưa rào tầm tã, lại như là thiên hà thủy nghiêng mà xuống, toàn bộ thế giới đều bị nước mưa bao phủ, vền vẹn chỉ là mấy giây, Diệp Văn cùng Thu Dịch liền bị làm được toàn thân ướt đẫm.

Thu Dịch một lần nữa nắm lên Diệp Văn cái kia mềm mại không xương tay nhỏ, sau đó nhanh chóng đẩy lên cây dù, đem hai người đều gắn vào bên trong.

Bị nước mưa xối ướt quần áo thật chặt kề sát ở Diệp Văn trên thân, trở nên hơi mơ hồ trong suốt, thậm chí có thể nhìn thấy quần áo hạ màu sắc của da thịt, càng là hiển lộ ra thiếu nữ linh lung vóc người.

Thu Dịch buông ra cầm lấy Diệp Văn tay, người sau kỳ quái liếc mắt nhìn hắn, sau đó hắn đưa tay ôm Diệp Văn eo.

Diệp Văn thân thể đều nhẹ nhàng run rẩy một chút, cắn chặt môi nhìn Thu Dịch một chút, thân thể tựa hồ trở nên hơi cứng ngắc, đại khái là cảm thấy thẹn thùng chứ?

Ôm Diệp Văn sau khi, Thu Dịch thật giống trở nên càng gia tăng hơn mật, đem Diệp Văn lại ôm sát một chút, hai người thân thể thật chặt dính vào cùng nhau, Thu Dịch thậm chí có thể cảm nhận được kẻ sát tại trên cánh tay mình Diệp Văn bộ ngực mềm mại.

Diệp Văn mặt đỏ lên, cúi đầu xuống, không biết đang suy nghĩ gì.

Diệp Văn ngực cũng không lớn, đại khái liền đúng chính thích hợp thiếu nữ to nhỏ đi, ngực hình cũng rất hoàn mỹ, là loại kia dịu dàng nhưng nắm loại hình, một cái tay có thể toàn bộ bao vây lại, rất có Đông Phương cổ điển mỹ nữ ý nhị.

Đông Phương cổ điển mỹ nữ ngực, luôn luôn đúng sẽ không quá to lớn.

Thu Dịch không giống như là những kia chỉ theo đuổi ngực đại nam nhân, hắn cho rằng nữ nhân Trung quốc ngực tại B đến C trong lúc đó liền đúng hoàn mỹ nhất, trong đó B là thích hợp nhất xuyên loại kia khinh bạc cổ điển quần áo, tỷ như hắn phục, mặc vào đến vậy là nhất có tiên khí loại kia.

"Này..." Diệp Văn ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm Thu Dịch kính mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh đỏ sẫm, phảng phất muốn chảy ra nước giống như vậy, "Đau quá."

"Dạng này đây?" Thu Dịch đột nhiên buông ra cây dù, đem Diệp Văn ôm vào trước người của chính mình, sau đó cúi người đi, đem miệng mình khế ở Diệp Văn trên môi.

Thu Dịch vô cùng không đồng ý Địa cạy ra Diệp Văn hàm răng, sau đó giao nhúc nhích một chút nàng vậy có chút cứng ngắc đầu lưỡi.

Diệp Văn sững sốt một giây, sau đó bỗng nhiên tròn to hai mắt.

"A? !"

Thu Dịch lần này nhưng không có bị Diệp Văn ánh mắt cho dọa lui, đầu lưỡi vẫn như cũ không tha thứ Địa tại Diệp Văn trong miệng quấy, hai cái đầu lưỡi quấn quít lấy nhau.

Diệp Văn là muốn nỗ lực đem Thu Dịch đẩy ra ngoài, Thu Dịch là muốn nỗ lực đem đầu lưỡi luôn vào đến.

Thơm quá... Nàng môi thơm quá, phảng phất son chi hoa mùi thơm ngát.

Trên thân thể nữ hương cùng son chi hoa mùi thơm ngát hỗn hợp lại cùng nhau, tạo thành một loại mỹ lệ mà kỳ diệu hương vị.

"A a! A! !" Diệp Văn mãnh chuy Thu Dịch bả vai, thế nhưng đánh vào người nhưng không có cái gì lực đạo.

Trên thực tế tại Thu Dịch hôn nàng thời điểm, Diệp Văn liền cảm giác khí lực cả người lập tức trôi đi giống như vậy, liền ngay cả giờ tay lên khí lực đều không có.

Mặc dù cuối cùng dùng sức vùng vẫy mấy lần tú quyền, thế nhưng trên thực tế hào không tác dụng, Thu Dịch vẫn như cũ hôn Diệp Văn, xem ra là muốn đã nghiền mới bằng lòng bỏ qua a!

Hết cách rồi, chỉ có thể dùng chiêu kia rồi!

Diệp Văn tích trữ một chút lực lượng, sau đó hàm răng tàn nhẫn mà cắn, chính cắn ở Thu Dịch đầu lưỡi.

"Gào!" Thu Dịch một tiếng kêu thảm, cuống quít lui về phía sau hai bước, buông ra ôm Diệp Văn tay, thế nhưng giờ khắc này Diệp Văn lại liền đứng lập khí lực đều không có, không thể làm gì khác hơn là mềm mại Địa nằm ngoài Thu Dịch trên thân, hai người đồng thời ngã vào ướt nhẹp trên cỏ.

Thu Dịch sờ soạn một chút đầu lưỡi, vừa nảy thực sự là đem hắn giật nảy mình, sức lực cỡ này cảm giác thật giống là hoàn toàn không có lưu lực a! May là đầu lưỡi không gãy... Bất quá vẫn là ra một điểm huyết.

"Hanh." Diệp Văn tàn bạo mà trừng Thu Dịch một chút.

"A..." Bị Diệp Văn đặt ở dưới thân Thu Dịch không có ý tứ Địa sờ lên mũi, "Ta chỉ là không nở thả ra người..."

Diệp Văn kể tục theo dõi hắn.

"Không muốn buông ra người, chỉ muốn đem người vĩnh viễn ôm vào trong lòng, vĩnh viễn cùng với người."

Diệp Văn kể tục nhìn chăm chú.

"Khục ân. ... Các loại hạ mời người ăn kem?"

"A! Lần sau cùng đi sân chơi?"

"Hanh." Diệp Văn cổ miệng nói rằng, "Lúc nào."

"Mấy người trời đầy mây thời điểm..."

"Người nói a."

"Nhất định nhất định!" Thu Dịch dùng sức gặt đầu, "Lại nói, người là lão bà ta, ta thân người liền không muốn như thế thẹn thùng nha..."

Trước đây làm sao liền không phát hiện mình nguyên lai là gan lớn như vậy chứ? Diệp Văn ở trong lòng đau đau rau muống.

"Người buồn nôn chết rồi!" Diệp Văn một bộ không chịu được hấn biểu lộ, hai tay chống đỡ trên đất, muốn bò lên, thế nhưng đột nhiên thủ đoạn mềm nhũn, lại nằm nhoài Thu Dịch trên thân.

Mềm mại bộ ngực thật chặt kề sát ở Thu Dịch trên thân, cũng bởi vì Diệp Văn muốn nỗ lực bò lên mà sụt mấy lần, mặc dù ăn mặc nội y, thế nhưng vẫn là có thể cảm nhận được cái kia hai điểm tại trên người hấn khinh sụt cảm giác... Ngửa, giống như là tại gây tiếng lòng của hấn, lại phối hợp bởi vì ẩm ướt thân mà trở nên trong suốt quần áo... Đây quả thực liền đúng trần trụi mê hoặc a!

Mặc dù nỗ lực để cho mình không cần loạn nghĩ, thế nhưng bản năng của thân thể quả nhiên vẫn là không cách nào bị Thu Dịch khống chế lại, hạ thể thứ nào đó chính đang chậm rãi ngẩng đầu lên...

Nằm nhoài Thu Dịch trên thân Diệp Văn cảm giác thấy hơi kỳ quái, là đồ vật gì như thế ngạnh? Chia khoá sao?

Ngay từ đầu Diệp Văn không có đi ngắm nghĩ, lại sau khi cái kia đồ vật lại trở nên càng lúc càng lớn, càng ngày càng ngạnh, Diệp Văn cuối cùng cũng coi như là có làm con trai kinh nghiệm, rốt cục nghĩ đến đó là vật gì.

Khí lực phảng phất lập tức khôi phục, Diệp Văn chống đất từ Thu Dịch trên thân bò lên, lúc bò dậy còn thuận tiện tàn nhẫn mà vỗ một cái hấn tiểu quái thú, tàn bạo nói nói: "Sắc lang!"

Thu Dịch mặt xoạt Địa một chút trở nên đỏ bừng, bị Diệp Văn phát hiện chỉ là một người trong đó, quan trọng hơn chính là, mới vừa rồi bị Diệp Văn dùng sức quạt một chút, hấn vậy mà trực tiếp tiết ở trong quần, tiểu quái thú cũng chậm rãi mềm nhũn đi xuống.

May là trời mưa đem toàn thân đều làm ướt nhìn không thái đi ra, bất quá Thu Dịch vẫn là cảm thấy xấu hổ không thôi, vậy mà dạng này tùy tiện liền tiết rồi! Si nhục a!

"Ồ? Tiểu đi xuống?" Diệp Văn nhìn chằm chằm nhìn một lúc, tựa hồ có hơi hoài niệm đáng vẽ.

Giữa bầu trời vẫn như cũ rơi xuống biểu bôn mưa to, tựa hồ không có dừng lại ý tứ.

"Ta trở về a."

Thu Dịch liền vội vàng đứng lên, hấn cho rằng Diệp Văn tức rồi, thế nhưng nhưng lại không biết nói cái gì giữ lại, không thể làm gì khác hơn là làm lấp bắp nói: "Ta đưa người..."

"Không cứu." Diệp Văn nói một mình Địa nói rằng.

"A?" Vũ thật sự là quá to lớn, nhỏ giọng nói chuyện căn bản là nghe không rõ.

"Không cái gì, lần sau nhớ tới người hứa hẹn a!"

"Ừm!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Thủ công áo đầm

Cuối cùng tại Thu Dịch làm bạn hạ, Diệp Văn ngồi lên xe taxi, bên trong xe Diệp Văn cùng ngoài xe Thu Dịch lẫn nhau vẫy tay phân biệt.

Quả nhiên vẫn là thái kích động đây. Diệp Văn ngồi đang chỗ ngồi thượng cười khở, không nói qua luyến ái, cho nên ngay từ đầu in relationship liền kích động như thế à?

Toàn thân đều ướt đầm ướt. . . Thực sự là hồng ướt. . .

Cũng may hiện tại không phải đi làm cao phong, xe taxi rất nhanh sẽ đem Diệp Văn đuổi về đến tiểu khu dưới lầu.

Phó xong tiền về sau xuống xe, bên ngoài còn tại hạ mưa to, bất quá đã không đáng kể á, dù sao trên thân cũng đã ướt đầm, mà lại lập tức tới ngay nhà, tắm là có thể.

"Trở về á?"

"Ừm."

"Làm sao toàn thân đều ướt đầm á? Mau mau đi tắm rửa đi."

"Biết biết, ta không phải đang chuẩn bị đi tẩy nha. . ."

Mùa hè quả nhiên vẫn là tắm vòi sen tốt hơn a. . .

"A thu!" Diệp Văn hất xì hơi một cái.

Cảm lạnh à. . . Rõ ràng là mùa hè gặp mưa vậy mà cũng sẽ cảm lạnh. . .

Thân thể của cô gái thực sự là thái yếu đuối. . . Phải cố gắng bảo vệ tốt nha, bất quá đáng đáp kia rất nhiều chuyện liền cũng không thể làm, mất đi không ít lạc thú đây.

Diệp Văn cảm giác mình rõ ràng nữ hán tử tiếng lòng, Thì ra là thế, nữ hán tử chính là bởi vì không phục cô gái không bằng con trai điểm này mới hội tồn tại a.

"Văn Văn, đổi giặt quần áo tới rồi ~ "

Diệp Văn mở cửa ra một đầu nhỏ nhỏ khe hở, tiếp nhận Thủy Trĩ Thi truyền đạt quần áo.

Ấn. . . Màu trắng tinh quần xì líp, đây là Diệp Văn khá là yêu thích một loại. . . Bởi vì những khác đều là các loại phim hoạt hình đồ án, thật sự là quá ngây thơ. . .

"Ồ? Bộ y phục này xưa nay chưa từng thấy?"

"Phát hiện á? Là ta làm a ~ nhanh xuyên xuyên nhìn có vừa người không ~ "

Quần áo là khinh bạc tơ lụa làm, loại này vải vóc hẳn là rất đắt đi. . . Không nghĩ mắt Thiên xuyên đúng là rất tốt.

Đây là một bộ áo đầm, váy chỉ miễn cưỡng bọc lại gần nửa đoạn bắp đùi, miễn cưỡng đem mập thứ che lấp đi.

Trên thực tế. . . Diệp Văn có một loại xuyên cùng không có mặc đều là giống nhau cảm giác. . .

Bởi vì thật sự là quá mỏng, cái này áo đầm là nửa trong suốt, nếu như thiếp ở trên người, đều có thể thấy rõ màu da da thịt, bao quát mập thứ nhan sắc cái gì.

Trước ngực cái kia hai điểm đỏ bùng bùng là hết sức rõ ràng, nhìn ra Diệp Văn chính mình cũng có chút thẹn thùng, quả nhiên vẫn là mặc áo lót vào tốt hơn đi.

"Thủy Thủy. . . ! Cho ta nắm một cái nội y!"

"Văn Văn ở nhà không phải đều không mặc áo lót sao?"

"Ai bảo người bộ y phục này như thế bại lộ á!"

"Dù sao là ở nhà áo ngủ mà, không thành vấn đề á ~ "

"Ta bây giờ hoài nghi có phải hay không người thành công làm nữ sắc lang khuynh hướng."

"Cô gái yêu thích cô gái có cái gì sai nha."

"Phốc!" Diệp Văn suýt chút nữa không bị từng ngụm từng ngụm nước cho sang chặt, chẳng lẽ hiện tại internet cũng đã lưu hành cách nói này? Không đúng vậy. . . Theo thường lệ tôi nói, đồng tính luyến ái ở niên đại này Trung Quốc vẫn không có như thế lộ liễu mới đúng.

"Hồng hồng ~ bị sợ rồi à?" Thủy Trĩ Thi gõ gõ cửa phòng vệ sinh, "Nội y tới rồi ~ "

"Không cần lo lắng sợ có được hay không!" Diệp Văn bất mãn mà tỏ oán nói.

"Nha mà, tình cờ nhìn thấy người khác nói, cảm thấy không nói cho người khác nghe sẽ rất phiền muộn."

"Cho nên nói thứ đó vẫn là thiếu nhìn á. . ."

"Giới tính khác biệt nói chuyện gì luyến ái nha."

Diệp Văn hiện tại nghiêm trọng hoài nghi nói câu nói này người là chưa bao giờ đến xuyên việt tới.

Nội y là trắng thuần sắc, mặc lên người đúng là cùng cái này khinh bạc áo đầm rất xứng đôi, mặc dù ngay cả quần áo khá là trong suốt, bắt quá đúng là thật sự rất mát mẻ, tối thiểu không cần tại mở máy điều hòa không khí thời điểm còn cầm lái quạt máy.

Đi ra phòng vệ sinh, Diệp Văn mới phát hiện nguyên lai Thủy Trĩ Thi cùng Thái Âm đều đổi loại này áo đầm.

Nhìn hẳn là đều là Thủy Trĩ Thi tay mình công chế tác, rất khinh bạc áo đầm đây. . .

Mặc ở trên người mình mặc dù cảm giác thấy hơi thẹn thùng, bắt quá nhìn thấy người khác như thế xuyên cảm giác đúng là rất tốt đây!

Ân. . . Thủy Trĩ Thi ngực gần nhất có phát dục đâu, nhìn đã có B trình độ, trước đây vẫn là bình ngực tới.

Diệp Văn vừa nhìn về phía Thái Âm, Thái Âm trên thân chỉ ăn mặc một đầu tiểu hùng mập mạp, liền nội y cũng không mặc, sẽ mặc lên áo đầm, có thể thấy rõ màu sắc của da thịt.

Còn có phần hồng hai viên tiểu anh đào.

Thậm chí có thể nhìn thấy hạ thể khe nha. . .

Được rồi, Diệp Văn thừa nhận lúc trước mình ngoại trừ chân không ở ngoài, vẫn là một viên quang vinh Loli không.

Cuộc đời mơ ước lớn nhất liền đúng mỗi ngày ngồi xổm ở tiểu học công nhìn Loli môn tan học.

Mở máy vi tính ra, đăng ký QQ, Thu Dịch trước tiên phát tới tin tức.

"Về đến nhà?"

"Ừm."

Sau đó hai người liền bắt đầu tán gẫu lên Thiên.

Tại gặp mặt thời điểm không dám nói, tại internet đúng là triệt để mà phóng thích ra ngoài, đặc biệt Thu Dịch, buồn nôn lại nói một đại thông.

Mới vừa lúc mới bắt đầu vẫn là trò chuyện một số ám muội lăng mạn đề tài, đến lúc sau liền trở nên bình thường, chỉ là tùy ý tán gẫu những thứ gì.

Đương nhiên, tán gẫu được nhiều nhất vẫn là bát quái á.

(ngoại giác cho chúng ta ban cái nào nữ sinh xinh đẹp nhất?)

(văn, ta cảm thấy ngoại là xinh đẹp nhất.)

(thật lòng!)

(thật sự!) Thu Dịch phát ra một cái oan ức biểu lộ.

(cái kia ngoại trừ ta đây?)

(trừ ngoại ra đều không xinh đẹp.)

(có tin ta hay không cần chết ngoại a!)

(được rồi, Kim Tinh cũng rất đẹp để, ân, đương nhiên vẫn là nhà ta vẫn xinh đẹp nhất.)

(người nếu là cổ đại nhất định rất thích hợp làm hoạn quan, như thế hội nịnh nọt.)

(đây là sự thực nha.)

(sách.)

(vậy ta gia vẫn cảm thấy cái nào nam sinh đẹp trai nhất đây?)

(ta cảm thấy hẳn là Quân Bàng đi.)

(. . . Vậy mà không phải ta. . .) Thu Dịch phát ra một cái roi lệ biểu lộ.

(người vốn là không tính soái mà, đây là sự thực có được hay không.)

(bắt quá bọn hần lớn lên đẹp trai cũng không có, lão bà không ta xinh đẹp! Ha ha.)

(người nịnh hót năng lực đến cùng từ nơi nào học.)

(trời sinh.) Thu Dịch vô liêm sỉ trả lời.

Gia hỏa này, chẳng lẽ chính là mình in relationship lúc chân thực trạng thái nha.

Nói thật, nếu như không phải là mình đã từng là con trai, mà lại kỳ thực biết mình cùng Thu Dịch liên đúng một người, những câu nói này cũng thật sự chính là có thể làm cho cô gái hải lòng thì sao đây.

Nguyên lai mình in relationship trình độ vẫn là rất cao nha. . .

Tiền đề là người được có một người bạn gái.

Liên dạng này tại internet trò chuyện, chơi game, thời gian lơ đãng chậm rãi trôi qua.

Rốt cục đến năm thành tích báo cáo đan tháng ngày.

Đã quên nói rồi, trước đó đoạn thời gian đó kỳ thực nghiêm chỉnh mà nói không tính nghỉ hè, chỉ tính là thi xong sau khi một cái kỳ nghỉ mà thôi, tại mấy năm sau khi, những này kỳ nghỉ liền đã biến thành ở trong trường học kế tục đi học mấy cái cuối tuần —— học tập học kỳ kế chương trình học.

Đương nhiên tại hiện ở đây, Văn Lan Học Viện vẫn là đem những này làm kỳ nghỉ.

(văn, ngày mai đi trường học, đừng quên á.)

(câu nói này hẳn là ta đối với người nói mới đúng.) trên thực tế căn bản không nhớ rõ về giáo thời gian Diệp Văn cậy mạnh nói.

(vậy người nói vài điểm đến giáo?)

(không đề ý tới người rồi!)

(ai ai? Ta sai rồi. . .)

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Nghỉ hè chính thức bắt đầu

Ngày mùa hè sáng sớm, gió nhẹ mềm nhũn thổi qua, cho dù là sáng sớm cũng không vô cùng mát mẻ, dù sao cũng là mùa hè nha.

Diệp Văn ăn mặc ngắn tay đồng phục học sinh cùng che lại đầu gối gấu khổ, liền túi sách đều lười lưng, liền dạng này một thân nhẹ nhàng khoan khoái Địa hướng đi trường học.

Ngày hôm nay hẳn là cử hành ngừng kinh doanh thức, cộng thêm hôm chớm thành tích báo cáo chỉ riêng lấy cùng nghỉ việc hạng cùng lớp 12 các học trường nắm bằng tốt nghiệp tháng ngày.

"Buổi sáng tốt lành ~" ngồi tại chỗ Kim Tinh hướng về Diệp Văn chào hỏi nói.

"Sớm ~ "

"Ồ, Lục Vũ đây? Còn chưa tới nha." Diệp Văn hỏi.

"Đến muộn không phải nàng 'Sợ trường' à?" Kim Tinh che miệng cười khẽ.

"Yêu ~ sớm." Diệp Văn hướng về đi vào trong phòng học Thu Dịch thăm hỏi nói.

"A. . . Sớm, vẫn."

"Lúc nào trở nên thân mật như vậy?"

"A? Có sao?" Diệp Văn giả ngu.

"Coi như người làm ra cái kia phó hôn nhiên biểu lộ cũng lừa gạt không được ta, nói đi, hai người các người, có phải hay không. . . Hả?"

". . . Tinh trực giác của người cũng thái nhạy cảm đi." Diệp Văn nhìn lấy Kim Tinh, đưa tay nheo nheo khuôn mặt của nàng, "Nói, có phải hay không nói qua vài mặt cho bạn trai?"

"Một đời đều không có nha."

"Thật sự? Kim Tinh người xinh đẹp như vậy làm sao có thể một lần luyện ái đều không có mà, lừa người!"

"Là thật rồi, Văn Văn cùng Thu Dịch không cũng là mối tình đầu à?"

"Người đây đều biết á!"

"Trực giác." Kim Tinh lưng lay đầu nhỏ, một bộ tự đắc đáng vẻ, cái này đoan trang đại khí trên người nàng nhưng là rất ít xuất hiện biểu lộ.

"Này, có hay không mang ăn đến a." Diệp Văn quay đầu nhìn về phía Thu Dịch.

"A? Sớm không ăn cơm sao?"

"Ăn liền không thể ăn nữa đồ ăn vặt á?"

"Khục. . . Đương nhiên không thành vấn đề. . ."

"Cho nên nói nhanh lên một chút ngoan ngoãn đem đồ ăn vặt giao ra đây!"

Thu Dịch mở sách bao, bên trong chỉ có một khối khối lớn chà bông bánh mì.

Diệp Văn đưa tay liền đoạt tới, mở ra đóng gói kéo xuống một khối nhỏ nhét vào trong miệng.

"Văn Văn ~ ăn nhiều như vậy ~ cẩn thận trường mập a ~" Lục Vũ thanh âm sâu kín nhẹ nhàng tới.

"Oa! Người đừng dọa người có được hay không! Lúc nào đến!" Diệp Văn bị dọa đến suýt chút nữa nghẹn chặt, mau mau cuống vồ ngực bộ nỗ lực nuốt nước miếng mới đưa bánh mì nuốt xuống.

"Ngay khi các người liếc mắt đưa tình thời điểm đến." Lục Vũ hai tay ôm với trước ngực, một bộ ta là tên trinh thám biểu lộ, "Hừ hừ, người cùng Thu Dịch có phải hay không cùng nhau á?"

"Hừ, có gì đáng kinh ngạc à." Diệp Văn nói mà không có biểu cảm gì nói.

"Bị ta vạch trần người vậy mà không kinh sợ sao?" Lục Vũ thất vọng nói rằng.

"Bởi vì là người, cho nên không một chút nào kinh ngạc."

"Thích ~" Lục Vũ bất mãn mà ngồi vào vị trí của mình, xem ra không nhìn thấy Diệp Văn vẻ mặt kinh ngạc, trong lòng liền vô cùng khó chịu nha.

Diệp Văn đang muốn lại xé khối tiếp theo bánh mì, đột nhiên phát hiện Thu Dịch chính tội nghiệp mà nhìn mình nuốt nước miếng.

"Này uy, người làm ra đáng đáp này là muốn ăn đi ta à?" Diệp Văn rủ xuống mí mắt nhìn lấy hần.

"Không có a. . ." Thu Dịch hơi ngượng ngùng mà quay đầu đi.

"Đúng rồi, người điểm tâm ăn rồi chưa?"

"Không. . . A, ăn."

"Đây không phải hội liên đúng người điểm tâm chứ?" Diệp Văn khước mắt nhảy nháy, chỉ trong tay chà bông bánh mì nói rằng.

Thu Dịch trầm mặc, xem ra là ngẫm thừa nhận.

"Cái tên nhà người. . ." Diệp Văn đem chà bông bánh mì nhét trở lại Thu Dịch trên tay, "Là người điểm tâm người liên không thể nói một tiếng nha! Muốn cùng hồ lô tự, tại QQ thượng không cảm thấy người như thế thẹn thùng a?"

"Khục. . . Bởi vì người muốn ăn nha." Thu Dịch không có ý tứ Địa tiếp nhận chà bông bánh mì, miệng lớn cắn một cái, xem ra thật là không ăn điểm tâm, đói bụng.

"Có bát quái có bát quái!" Lục Vũ đột nhiên tiến tới, "Thu Dịch tại QQ thượng là thế nào?"

"Ủm. . . Siêu cấp buồn nôn, nói thí dụ như, người vui vẻ là được rồi. . . Loại hình."

"Oa a ~ ta cảm thấy Thu Dịch hần là sợ lão bà loại kia." Lục Vũ nói rằng

Kim Tinh gật gật đầu biểu thị đồng ý.

"A đúng rồi, còn làm một thủ Địa Tàng đầu thơ."

"Cái gì cái gì?"

"Đã quên. . . Uy, Thu Dịch, tự người nói một chút đi."

"A? A?" Thu Dịch một cái cắn xuống một đại khối bánh mì, trên môi còn dính một chút chà bông, mê man mà nhìn Diệp Văn.

"Chà bông đều triêm tại trên môi, người là tiểu hài tử à?" Diệp Văn nói rút ra một tấm khăn giấy, đưa tay đem Thu Dịch môi chà bông lau đến.

Dưới con mắt mọi người, Diệp Văn vậy mà làm ra như thế ám muội cử động, Thu Dịch mặt lập tức liền đỏ.

"Tốt ân ái a ~" Lục Vũ kéo trường âm trên nói.

"Người ước ao à? Ước ao liền đi tìm Vương Hâm nha."

"Thích! Ta có cái gì tốt ước ao." Lục Vũ ngôn không khỏi tâm địa nói rằng.

"Hừm, đúng rồi, cái kia thủ Địa Tàng đầu thơ, lại niệm một lần." Diệp Văn vỗ vỗ Thu Dịch bả vai.

"Cái này cái kia. . ." Thu Dịch dùng ngón tay thổi mạnh gương mặt, "Toán, quên đi thôi. . ."

"Đã Thu Dịch đều thẹn thùng, Văn Văn người liên không muốn bắt nạt hần á." Kim Tinh nói rằng.

"Hừ hừ, được rồi được rồi, lại nói ngừng kinh doanh thức làm sao còn chưa bắt đầu?"

"Ban 3 bạn học cả lớp tới cửa xếp thành hàng, đến thao trường tập hợp."

Mỗi cái lớp xếp thành hàng ngũ, chen vào thao trường bên trong.

"Nghiêm! Hướng về nhìn phải!" Giáo viên thể dục tại trên đài thu dọn đội ngũ cùng trật tự.

Đầy đủ tiêu hao năm phút đồng hồ, ngừng kinh doanh thức mới chính thức bắt đầu.

Tự nhiên là thiếu không được giáo lãnh đạo phí lời, nói kỷ luật dạy học tập nói học tập giảng an toàn, nói an toàn lại bắt đầu giảng tốt nghiệp cao tam học sinh cùng sắp thẳng làm lớp 12 học sinh. . .

Thời gian liền dạng này lặng yên trôi qua, Thái Dương cũng càng lên càng cao, nhiệt độ cũng càng ngày càng nóng.

Vốn là đội hình chỉnh tề hiện tại đã kinh biến đến mức ngã trái ngã phải, như thế viêm trời nóng khí hạ, bọn học sinh tự nhiên là trạm không được, mỗi một người đều bắt đầu châu đầu ghé tai.

"A. . . Nhiệt chết rồi. . ." Diệp Văn giơ tay nhỏ coi như cây quạt, cố gắng quạt Phong, thế nhưng thật đáng tiếc, điểm này Phong đối với Diệp Văn tới nói căn bản không làm nên chuyện gì.

Diệp Văn trên trán che kín đầy mồ hôi hột, quần áo phía sau lưng cũng đều ướt đẫm, bởi vì hiện tại ánh mặt trời là bắn thẳng đến ở trên người nàng. . .

Có không ít nữ sinh đều oán trách cũng bị sái đen, thân thiết Địa thăm hỏi trên đài giáo lãnh đạo tổ tông mười tám đời, rốt cục tại một mảnh oán trách trong tiếng kết thúc ngừng kinh doanh thức.

Đại gia từng người thu dọn thứ tốt về nhà, cái này từ biệt về sau, muốn hai tháng mới có thể gặp lại.

Bất quá các bạn học thật giống cũng không có cảm thấy cái gì thương cảm, mà là đối đãi hai tháng kỳ nghỉ tràn ngập chờ mong.

"Lam, nghỉ hè chuẩn bị đi chỗ nào chơi?" Kim Gia Huy nắm bắt Phong Vũ Lam tay nhỏ hỏi.

"Đi ở nông thôn chơi đi."

"Nhưng đừng sái đen nha."

"Mỗi lần đi ở nông thôn chơi đều không có sái hắc qua." Phong Vũ Lam ngừng đầu nhìn Kim Gia Huy, "Có muốn cùng đi hay không?"

"Tốt! Lúc nào xuất phát?"

"Người còn thật dám đáp ứng a?" Phong Vũ Lam nhẹ nhàng nhéo nhéo Kim Gia Huy eo nhỏ nhuyễn thịt.

"Bồi lão bà thiên kinh địa nghĩa nha."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Công viên trò chơi (một)

Năm 2005 thời điểm, tin tức khí tượng vẫn là chủ yếu dựa vào TV bá báo, hơi hơi tiện vệ điểm hội đặt hàng mỗi ngày hai cái mới nhất khí trời tin nhắn, còn lên mạng nhìn bầu trời tức giận mà, trên thực tế cũng không tính quá nhiều, tối thiểu tại tòa thành nhỏ này trong thành phố là dạng này.

Tại Diệp Văn trong ấn tượng, Thái Âm thật giống liền không làm sao rồi đi sô pha, tựa hồ mỗi ngày đều là rời giường → ngồi ở trên ghế salông xem ti vi → ngủ, đại thể liền đúng bộ dáng này...

Tuy nói Diệp Văn kỳ thực cũng không kém là bao nhiêu, chỉ là TV đổi thành máy vi tính mà thôi.

Bất quá hôm nay tựa hồ lại có chút khác biệt, Thái Âm vừa xem ti vi, vừa câu ngư, cho nên nói, lớn như vậy vại cá là nơi nào đến a!

"Này... ! Thủy tang! Cá lớn như thế vại ngưoi mua a!"

"Ta giữ nhà bên trong khá là quanh què mà, vừa vạy cái này vại cá giảm giá... Cho nên liền mua... Còn đưa hai mươi điều kim ngư cùng các loại ngư thực a!"

"Nữ nhân a..." Diệp Văn bắt đắc dĩ bưng cái trán, liền không cách nào chịu đựng xuống giá mê hoặc sao?

Còn có a, trong nhà làm sao liền quanh què rồi! Hai con thiếu nữ một cái Tiểu la ly còn có một con ngọc miêu, rõ ràng rất náo nhiệt được rồi! Diệp Văn ở trong lòng đập đen rau muống nói.

Vừa tới đến tân hoàn cảnh màu đỏ không biết tên kim ngư trong bồn tắm du Địa thật vui, mà Thái Âm thì lại cầm một sợi tơ, mang theo một cây uốn lượn chậm, mặt trên không có mỗi câu, nhưng vẫn như cũ có kim ngư đàn độn cắn tới đi.

Mắc câu sau khi Thái Âm liền đem lưỡi câu lấy ra, sẽ đem ngư trả về... Thật thảm... Diệp Văn cảm thấy đã không cách nào nhìn thẳng, những này kim

ngư thực sự là thái đáng thương...

Trong máy truyền hình chính đang bá báo tin tức... Ân, tin tức đã truyền phát tin xong, tiếp xuống là tin tức khí tượng thời gian.

"Tôi hôm nay đều sẽ có một hồi giảm nhiều vũ, mưa to vẫn kéo dài đến ngày mai hừng đông, ngày mai nhiều mây, là mùa hè trung hiếm thấy mát mẻ một ngày, cũng là ra ngoài du ngoạn khí trời tốt..."

Ngày mai trời đầy mây đâu, không đi ra ngoài chơi đùa thật là đáng tiếc đây.

A, đúng rồi! Diệp Văn một chuy bàn tay, Thu Dịch còn nói muốn bồi mình đi công viên trò chơi chơi tới, không biết hẳn đã quên không có đây.

Buổi tối chơi game thời điểm, Thu Dịch đột nhiên tại ngữ âm kênh thảo luận nói: "A... Đúng rồi, Văn Văn, ngày mai trời đầy mây, đi công viên trò chơi chơi sao?"

"Ồ ~? Làm sao ngươi biết?"

"Tin tức khí tượng mà, mỗi ngày đều có nhìn."

"Hừm, không tôi không tôi, còn thật dễ ý mà, ngày mai đến nhà ngươi tập hợp sao?"

"Không cần, ta đi nhà ngươi dưới lầu chờ ngươi."

"Vậy ta nhất định phải lại giường." Diệp Văn khẽ cười nói.

"A? Không mang theo dạng này chơi!" Thu Dịch lệ bên.

Ngày đó Diệp Văn không có chơi quá muộn, chín giờ liền rất sớm Địa ngủ, hay là vì ngày mai càng tận hứng vui đùa mà tích góp tinh lực chứ?

Mang theo ngọt ngào tâm tình tiến vào mộng đẹp, Diệp Văn làm một chuỗi dài mỹ nổi bong bóng mộng đẹp, bởi vì thái hưng phấn cho nên ngủ không được sự tỉnh vậy mà không có tại trên người nàng phát sinh.

Trên thực tế... Là ngủ quá qua thom ngọt, cho nên ngủ quên.

Nói cẩn thận buổi sáng tám giờ Thu Dịch đến Diệp Văn dưới lầu chờ nàng, nhưng mà đồng hồ báo thức kim phút cũng đã chỉ đến "6" vị trí.

Ân... Đã ngủ quên nửa giờ...

Ngồi ở dưới lầu trên băng đá Thu Dịch có chút đứng ngồi không yên, mấy lần lấy điện thoại di động ra nhưng không có bấm Diệp Văn trưởng hào.

"Kiên trì! Phải có kiên trì!" Thu Dịch tự nhủ, "Cái này nhất định là nàng cho ta khảo nghiệm!"

Ân, đúng, không sai kiên trì.

Thu Dịch bình tĩnh lại tâm tình, ngồi chắc tại trên băng đá, giống như là niệm kinh bình thường tự nhủ.

Lại đợi 15 phút, Thu Dịch thật sự là ngồi không yên, đây quả thực liền đúng một chính tiết khóa thời gian a! Hơn nữa còn là tính tọa loại kia khóa.

Thu Dịch rốt cục không nhịn được lấy điện thoại di động ra nhảy ra Diệp Văn số điện thoại, suy nghĩ một chút lại đem màn ảnh đóng lại, sau đó lại mở ra, như thế nhiều lần ba lần, rốt cục ngạnh quyết tâm đến bấm Diệp Văn điện thoại, vang lên năm, sáu giây sau khi, một cái lười biếng thanh âm xuất hiện ở trong điện thoại di động.

Diệp Văn còn buồn ngủ Địa dụi dụi con mắt, nắm lên tủ đầu giường thượng điện thoại di động nhấn rơi xuống nút nhận cuộc gọi, "Này... ?"

Nghe được cái này lười biếng rõ ràng chưa tỉnh ngủ thanh âm, Thu Dịch liền cảm thấy có chút không ổn, không thể nào, chẳng lẽ nàng còn không rời giường?

"Ủm... Điềm tâm... Ân chưa?" Thu Dịch thận trọng Địa một cách uyển chuyển mà hỏi.

"Mới vài điểm a... Điềm tâm..." Diệp Văn hơi không kiên nhẫn Địa nói rằng, "Hiện tại mới vài điểm a..."

"Tám giờ bốn mươi lăm." Thu Dịch nhỏ giọng Địa đáp.

"Cái gì... ?"

"Tám giờ... Bốn mươi lăm..."

Diệp Văn liếc mắt nhìn đồng hồ báo thức, vừa liếc nhìn điện thoại di động, đột nhiên lập tức tỉnh táo lại.

"Có lỗi có lỗi... Ta lập tức tới ngay!" Diệp Văn cuống quýt cúp điện thoại, giống con thỏ nhỏ bình thường vọt ra ngoài.

"Văn Văn, làm sao như thế gấp nha? Ngày hôm nay nhưng là nghỉ ngơi nha."

"Ngày hôm nay cùng người khác hẹn cần thận muốn ra ngoài chơi!"

"Ra ngoài chơi người rửa mặt còn như thế nhanh? Mặt một chút là tốt rồi? Không được! Quên đi, ta đến!"

Thế là, tại Thủy Trĩ Thi giám sát hạ, Diệp Văn tiêu tốn không ít thời gian mới rửa mặt xong xuôi.

"Ra ngoài chơi, cái này thế nào? Ân, cái này cũng không sai... Còn có cái này..." Thế Diệp Văn chọn quần áo Thủy Trĩ Thi lâm vào lựa chọn khó khăn chứng trung.

Diệp Văn đều có chút cuống lên, tiện tay chỉ một bộ nhìn qua khá là mộc mạc áo sơ mi trắng cùng quần jean, không giải thích nói: "Liên cái này rồi!"

Sau đó cấp tốc mặc vào người, thoát khỏi muốn cho nàng vẽ lên đậm trang Thủy Trĩ Thi, đã nghĩ hướng về ngoài cửa chạy đi.

"Văn Văn! Chờ chút! Lược còn cấm ở người trên tóc đây!"

"A?" Diệp Văn một màn tóc, mới phát hiện nguyên lai tóc còn không chải kỹ, đột nhiên không kịp chuẩn bị bị Thủy Trĩ Thi từ phía sau lưng ôm lấy, tha trở về phòng bên trong.

"Thật đúng, tóc đều không sơ đã nghĩ đi ra ngoài á? Có biết hay không cô gái lễ nghi rất trọng yếu..."

Thủy Trĩ Thi vừa nghĩ linh tinh, vừa tí mỉ mà làm Diệp Văn chải đầu, sau đó đâm một cái gọn gàng nhanh chóng tóc thắt bím đuôi ngựa.

Thủy Trĩ Thi vừa mới làm Diệp Văn trát tốt tóc, người sau liền như là bị kim đâm bình thường nhảy lên, trực tiếp chạy ra ngoài cửa.

"Điện thoại di động!" Thủy Trĩ Thi vội vã đứng lên, đưa điện thoại di động bóp tiền cùng chìa khoá ném cho Diệp Văn, Diệp Văn nhanh chóng đem những thứ đồ này nhét vào trong túi tiền, sau đó hầu như là đùng mở cửa phòng xông ra ngoài.

Thủy Trĩ Thi ở phía sau nhìn ra trực tắc đầu.

"Có lỗi có lỗi... Ngủ quên." Nhìn thấy Thu Dịch đầu tiên nhìn, Diệp Văn liền chủ động thừa nhận sai ngộ, dù sao chuyện này đúng là nàng không đúng mà, tình cờ việc nhỏ thượng ngạo kiều có thể sẽ có, thế nhưng tại đại sự thượng nàng cũng không có Đại tiểu thư tính khí.

Lại nói, cũng là làm không bao lâu Đại tiểu thư mà thôi.

"Khục, không có chuyện gì không có chuyện gì, kỳ thực đợi cũng không bao lâu." Thu Dịch ho khan một tiếng, an ủi.

"Hừm, thời gian không còn sớm, vẫn là mau mau lên đường đi!"

Ngày hôm nay là thứ bảy, cho dù không được nghỉ hè đi làm tộc cũng phần lớn là nghỉ, hơn nữa ngày hôm nay khí trời rất tốt, cho nên trên đường xe cộ cùng người đi đường đều không ít, bất quá cùng mười năm sau khi con đường tắc so với, chuyện này thực sự là hết rồi thái hơn nhiều.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Công viên trò chơi (hai)

Thành thị nhỏ công viên trò chơi tọa lạc ở cạnh hải phương hướng, chiếm diện tích tương đối lớn, chính xác cách gọi hẳn là "Đổi biến gia niên hoa", tên tuổi là rất vang dội, nhưng là cùng thành phố lớn gia niên hoa vẫn có không đào ngũ cự, bất quá cũng coi như là một toà rất lớn công viên trò chơi.

Tại phụ cận mấy cái trong thành nhỏ đều xem như là có danh tiếng.

Thành thị nhỏ công viên trò chơi chọn dùng chính là một phiếu thức phục vụ, cũng chính là chỉ cần tại cổng mua phiếu, lại đi chơi bên trong chơi trò chơi

phương tiện liền không cần lại dùng tiền, mà không phải giống có chút, mặc dù công không cần mua phiếu, thế nhưng bên trong phương tiện dùng tiền lại không ít, càng hoặc là mua phiếu, bên trong chơi trò chơi phương tiện còn phải tốn tiền...

Ma thiên luân là mỗi một cái sân chơi đều ít không thể thiếu phương tiện, cũng là các đòi hỏi nhân yếu nhất địa phương, có thể chậm rãi chuyển thượng không ít thời gian, không gian thu hẹp càng là kéo vào khoảng cách giữa hai người.

"Thật dài đội ngũ..." Diệp Văn nhìn cái kia một chuỗi dài đội ngũ nhìn mà phát khiếp, quả nhiên thứ bảy người cũng thật là nhiều a.

"... Cái khác phương tiện hẳn là đều không khác mấy, ngồi trước ngồi cái này chứ?" Thu Dịch đề nghị.

"Hừm, cũng được." Diệp Văn gật đầu đồng ý, hai người liền đứng vào trong đội ngũ.

Gió nhẹ nhẹ phẩy qua Diệp Văn khuôn mặt, khí trời cũng vẫn là thật mát mẻ, đứng xếp hàng chờ đợi cũng không tính quá mức dầy vò, Diệp Văn cùng Thu Dịch thiên nam địa bắc Địa trò chuyện, rất nhanh sẽ đến phiên bọn hắn.

Công viên trò chơi ma thiên luân nên tính là khá lớn hào, một lần có thể dưới trường không ít người.

Ma thiên luân chậm rãi chuyển động, các du khách tại công nhân viên hiệp đồng hạ có thứ tự Địa tiến vào, một cái thùng xe đầy, liền sẽ đi đến cái kế tiếp, Thu Dịch cùng Diệp Văn vừa vặn là cái cuối cùng.

"Vận khí không tệ a, vừa vặn có thể độc hưởng một cái kiểu sương đây!" Diệp Văn cao hứng nói rằng.

"Đó cũng không nhất định..."

"Đến, bốn người các người, ngồi vào đi." Công nhân viên chỉ huy nói.

Sau lưng Thu Dịch hai người cự tuyệt nói: "Không được, chúng ta còn có những người khác đồng thời."

"Há, cái kia hai người các người vào đi thôi."

"Hừ hừ ~" Diệp Văn khiêu khích Địa nhìn một chút Thu Dịch, "Còn không là liền còn lại hai chúng ta á."

Chờ tất cả mọi người ngồi vào chỗ của mình sau khi, ma thiên luân bắt đầu chậm rãi chuyển động, xuyên thấu qua ngoài cửa sổ có thể nhìn thấy mình đã từ từ lên tới không trung.

Toàn bộ sân chơi phong cảnh nhìn một cái không sót gì, ma thiên luân sở dĩ đều là thiết kế tại lối vào địa phương, hay là chính là vì để các du khách thấy rõ sân chơi đều có cái nào phương tiện đi.

"Này, dịch, người cảm thấy Lạc Vũ có thể hay không cùng với Vương Hâm?"

"Ừm... Nhưng là ta cảm giác Vương Hâm thật giống không có phản ứng gì a."

"Ta giác cho bọn họ nên cùng nhau nha."

"Tại sao?"

"Trực giác!"

Thu Dịch sờ lên cái trán nói: "Vậy người cảm thấy Lạc Lương Kiếm sẽ cùng ai cùng nhau đây?"

"Lạc Lương Kiếm a... Có lẽ sẽ cùng tiểu đội trưởng cùng nhau đi!"

"Hoàn toàn nhìn không ra..."

"Hừm, trực giác!"

Ngay khi hai người nói chuyện phiếm trung, ma thiên luân vận hành bắt đầu chậm rãi ngừng lại, xem ra là đã đến giờ, các du khách có thứ tự Địa từ kiểu sương bên trong đi ra, có mấy người lưu luyến Địa còn muốn ngồi nữa một lần, liền lại xếp hàng đi tới.

Dọc theo đường mà đi, tiếp xuống là xoay tròn ngựa gỗ, bắt quá đội ngũ bài lão trưởng, Diệp Văn thật sự là không có hứng thú cùng đám con nít đoạt chỗ ngồi...

Chạm chạm xe cũng là dạng này một cái tình huống.

Qua son xe người trái lại tương đối ít, một là bởi vì phải cầu tương đối nghiêm khắc, tiểu hài tử không thể tới chơi, hai là bởi vì có mấy người không dám ngồi, cho nên nơi này đội ngũ đứng là khá là ngắn, bắt quá cũng là so sánh lẫn nhau mà nói.

"Chơi đùa son xe đi!"

"Chơi cái này a? ..."

"Làm sao, ngại sợ sao?"

"Không phải, ta là sợ ngại sợ sệt."

"Thích! Đến thời điểm chính ngại không phải sợ Địa gọi ra là tốt rồi!" Diệp Văn hừ một tiếng nói, "Lá gan của ta nhưng lớn hơn ngại hơn nhiều."

Theo dòng người, đội ngũ chậm rãi tiến lên, rốt cục đến phiên Diệp Văn cùng Thu Dịch.

"Điều thất chặt dây an toàn." Công nhân viên cầm một cái đai kèn đồng hồ, sau đó một đám đã kiểm tra đến.

"Lúc mới bắt đầu nắm chặt tay vịn, chú ý thân thể không muốn có ý loạn hoảng."

Thu Dịch cùng Diệp Văn song song ngồi, hai người tay giao hòa đặt ở cùng một chỗ.

Qua son lái xe bắt đầu chậm rãi khởi động.

Vừa mới bắt đầu tốc độ phi thường chậm chậm, sau đó dần dần mà bắt đầu nhanh hơn, đương chạy qua một cái dốc cao thời điểm, tốc độ đạt đến nhanh nhất, chung quanh cảnh vật đang không ngừng biến hóa, căn bản là không có cách thấy rõ, có một loại nhanh như chớp cảm giác.

Khi lại một lần nữa xông qua một cái dốc cao thời điểm, trên xe các hành khách đã có không ít người bắt đầu rít gào lên, mãnh liệt kích thích cảm trùng kích đại não, tựa hồ thật là nam tính cùng nữ tính đại náo đường về khác biệt, trước đây ngồi qua son xe thời điểm mặc dù cảm thấy kích thích, thế nhưng chưa từng có rít gào qua, mà hiện tại Diệp Văn, lại cảm giác thấy hơi không khống chế được mình, tựa như lúc nào cũng hội tiêm kêu thành tiếng.

Nếu như không kêu thành tiếng, cảm giác liền có vài thứ không có thả ra ngoài, tâm hoảng hoảng Địa ức đến khó chịu.

Kỳ thực Thu Dịch cũng là có muốn hô lên thanh phóng thích cảm giác của chính mình, chỉ là loại cảm giác đó rất tốt không chế thôi.

Diệp Văn cắn chặt hàm răng, dùng sức mà nắm bắt Thu Dịch bàn tay, không để cho mình kêu ra tiếng, nếu không, há không phải là mình thua?

Kêu thành tiếng vậy thì đại biểu sợ sệt nha!

Qua son sau xe bán trình lộ tuyến cũng càng kích thích, thậm chí có không ít qua nói là toàn bộ xoay chuyển tới tiến lên, tiếng thét chói tai cũng một lần sóng cao hơn một lần sóng.

Loại này phảng phất có thể làm cho thân thể phi thăng kích thích cảm, khiến người ta cảm thấy sợ sệt thời điểm lại hội cảm thấy sung sướng cùng hưng phấn, có người nói sánh vai · triều kích thích còn cường liệt hơn mấy phần.

Rốt cục, qua son xe tốc độ chậm lại, chậm rãi lái vào điểm cuối chỗ, cuối cùng toàn bộ ngừng lại.

Có không ít người đều có chút không đứng lên nổi, còn có chút người từ chỗ ngồi đứng lên đến, liền bát ở một bên thùng rác nôn mửa lên.

Diệp Văn cố gắng trấn định Địa từ chỗ ngồi đứng lên, nhưng lại dưới chân mềm nhũn lại ngồi trở lại đến chỗ ngồi.

Diệp Văn trên mặt lúc xanh lúc đỏ, hiển nhiên cảm giác mình tương đương mất mặt, bất quá trên thực tế có không ít mọi người là tình huống này, huống chi là cái yếu điệu cô gái, liền xem như nhìn thấy, cũng chỉ sẽ cảm thấy làm người thương yêu yêu thôi.

"Không có sao chứ...?" Thu Dịch thân tay nắm lấy Diệp Văn thủ đoạn, dùng sức đưa nàng kéo lên.

"Không cần kéo ta! Ta không có chuyện gì!" Diệp Văn thể hiện nói, bỏ qua rồi Thu Dịch tay, bước ra qua son xe, ngẩng đầu ưỡn ngực hướng đi lối ra, thế nhưng chân thật giống không dùng được : không cần lực, lại là mềm nhũn, suýt chút nữa té lăn trên đất, may mà Thu Dịch cho dù đưa nàng đỡ lấy.

"Nha mà, cô gái sợ sệt không có gì hay mất mặt á!"

Cái này toàn cái gì an ủi nha! Diệp Văn cố miệng đáp Thu Dịch, nhưng lại không có khí lực gì giỡn đùa.

"Hừ, tóm lại ta không có sợ sệt."

"Vâng vâng vâng, Văn Văn không có sợ sệt, nhà ta Văn Văn dũng cảm nhất."

Mặc dù biết Thu Dịch là tại hống mình, bất quá Diệp Văn thần sắc vẫn là triển khai hơn nhiều.

Thu Dịch hoành ôm lấy Diệp Văn, hướng về cách đó không xa chỗ trường ghé tựa đi đến.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Công viên trò chơi (ba)

Bầu trời mờ mịt, mây đen đem Thái Dương che lấp, đem bầu trời bao phủ, nóng rực ánh mặt trời không cách nào bắn thẳng đến tận đại địa thượng, bảo tồn một chút mát mẻ.

Thu Dịch ôm Diệp Văn, thuần áo somi màu trắng đã bị mồ hôi lạnh làm ướt, làm ướt cái kia một khu vực nhỏ, mồ hôi lại như trực tiếp tìm thấy Diệp Văn quần áo hạ mềm mại da thịt như thế.

"Này. . . Tay của người chó lộn xộn a!" Diệp Văn đột nhiên bất thành hình nói rằng.

"A. . . A! ?" Thu Dịch giật nảy mình, mình tựa hồ chỉ là đưa ngón tay thả ở vị trí này hơi hơi động hai lần, vậy mà liền bị phát hiện a, Thu Dịch giả bộ ngu nói, "Người đang nói cái gì a?"

"Rất dương tốt nha!" Diệp Văn thẹn thùng nói rằng, sau đó một cùi chỏ đánh mạnh tại Thu Dịch trên ngực, dùng mới vừa khôi phục một chút khí lực nhân cơ hội tránh thoát đi ra.

"Khục! Khục khục. . . Không cần nói đáng yêu như thế, làm như thế bạo lực sự tình a. . . Khục khục khục!" Thu Dịch che ngực lớn tiếng mà ho khan, bất thành hình một kích để hắn đều có chút hoàn bất quá khí đến rồi.

"Thích! Thân thể thật nhược a!" Diệp Văn như không có chuyện gì xảy ra mà đứng ở một bên, thật giống vừa nãy cái kia một kích không phải nằng ra tay như thế.

"Này, người vừa nãy tuyệt đối là ôm giết niềm tin của ta đi! Ra tay như thế hung ác!"

Diệp Văn dùng sức vỗ vỗ Thu Dịch phía sau lưng, "Được rồi được rồi, hiện tại khá hơn không?"

Thu Dịch lườm một cái, dứt khoát dựa vào ghế trên lưng, "Giết ta đi, cho cái sáng khoái. . ."

"Này, đừng chết a! Ta sẽ không để cho người chết!" Diệp Văn nhẹ nhàng xoa xoa Thu Dịch đầu, ôn nhu nói rằng.

"Quả nhiên người vẫn là yêu ta sao?"

"Người chết rồi ai mời ta ăn kem a?" Diệp Văn nhìn Thiên nói rằng.

Thu Dịch lệ nóng doanh trùng, "Ta vẫn là chết quên đi. . ."

"Không cho phép chết." Diệp Văn tóm chặt Thu Dịch lỗ tai.

"Thông thông thông thông thông. . . Ta bắt từ, ta bắt từ. . . Tha cho ta đi. . . Nữ hiệp. . ."

"Ừm" Diệp Văn thả tay xuống, nhẹ nhàng đá đá Thu Dịch gối, "Này, còn không thở nổi sao?"

"Khí là quân, thể nhưng liền đứng nhanh thông chết rồi."

"Người bị như vậy dùng sức mà nhéo lỗ tai thử xem. . ."

"Người dám!" Diệp Văn hai tay xuyên mắt đập Thu Dịch.

"Không dám không dám. . . Kế tục chơi vẫn là nghỉ ngơi một lúc?" Thu Dịch liên tục khoát tay nói.

"Thích, cần bản không có tận hứng nha!" Diệp Văn liếc chéo Thu Dịch, nhú nhú mày nói, "Hừ hừ, chẳng lẽ người sợ?"

"Ừm. . . Ta là khá là sợ. . ." Thu Dịch khá là sáng khoái thừa nhận.

"Vậy chúng ta đi chơi cái kia!" Diệp Văn chỉ vào ở giữa trời cao chậm rãi tiến lên xe ba bánh.

"Ồ. . . Cái kia a. . ." Thu Dịch cũng không thể nói danh tự đến, tóm lại liền đứng trên không trung mấy cây lăm tuyền tiến lên tiến xe ba bánh, xe ba bánh là chân đạp, giẫm nhanh tiến lên tốc độ cũng là nhanh, đương nhiên cũng không sẽ đặc biệt nhanh, coi như không giẫm cũng sẽ từ từ tiến lên, sẽ không bởi vì không giẫm mà đình chỉ.

Nói đơn giản liền đứng một cái không trung bước chậm như thế chơi trò chơi phương tiện, tốc độ không nhanh, liền đứng để người cảm thụ không trung tiến lên cảm giác, đương nhiên, đối với có bệnh sợ độ cao người tới nói, vậy thì khác đương đừng nói.

May mà Thu Dịch cùng Diệp Văn hai người đều không có bệnh sợ độ cao, mà lại cái này đặc chế xe ba bánh thượng cũng có rất hoàn thiện phòng hộ trang bị, nịt giầy an toàn cần bản không cần lo lắng ngã xuống loại hình vấn đề.

"Này, người làm sao không giẫm?"

"Ừm. . . Giẫm không cũng sắp sao, dù sao lộ trình đều giống nhau trường, không bằng chậm một chút, còn có thể nhiều chơi một lúc thời gian." Thu Dịch gõ lên hai chân nói rằng.

"Người là tại khinh bỉ sự thông minh của ta sao?"

"Khục, làm sao có thể?"

Thu Dịch nghiêng đầu qua chỗ khác, đột nhiên nhìn thấy Diệp Văn một tám gần trong gang tấc mặt, tâm trạng cả kinh, sau đó bình tĩnh lại, chậm rãi đem mặt về phía trước thân đi, muốn nhất thân phương trạch.

"Đừng!" Chờ đợi hần không phải trần ngập thiếu nữ khí tức môi, mà là một cái mãnh liệt đầu chùy.

"Má ơi!" Thu Dịch xoa trán thượng bao, ai oán Địa nói rằng, "Đây là bao lớn cừu a. . ."

"Hanh." Diệp Văn nghiêng đầu sang chỗ khác không nhìn Thu Dịch.

"Chờ đã!" Thu Dịch nhẹ nhàng đem Diệp Văn đầu ngắt trở về, "Chính người không cũng ô thanh a, đã thương dịch thủ một ngàn từ tổn tám trăm chiêu số, vẫn là dùng một phần nhỏ dùng tốt hơn đi."

"Ai cần người lo a."

"Đương nhiên là ta đến quán, ngoan, có đau hay không?" Thu Dịch nhẹ nhàng nhấn nhấn Diệp Văn cái trán khối này ô thanh.

"Tê ——" Diệp Văn hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó đem Thu Dịch tay vỗ bỏ, "Chớ đụng lung tung!"

"Đau chứ?"

"Ai nói, không một chút nào đau."

"Cái kia vừa nãy là ai hít vào một ngụm khí lạnh a?"

"Người a."

"Đừng nghịch." Thu Dịch ngữ khí đột nhiên trở nên ôn nhu lên, nắm chặt Diệp Văn tay trái, "Nếu như đau phải nắm chặt tay của ta, dạng này liền sẽ không cảm thấy đau."

Bầu không khí lập tức liền thay đổi, Diệp Văn trong thời gian ngắn đều vẫn không có lấy lại sức được, liền dạng này ngo ngoe nhìn lấy Thu Dịch.

Sau đó sai lệch một chút đầu, nghi hoặc mà nhìn lấy hần.

"A?"

Thu Dịch không nhận được ô mặt thở dài, "Ta bây giờ hoài nghi tình của người thương đến cùng là nhiều thiếu. . ."

"Thích, người tài tình thương thấp đây!"

"Ta lại không nói cao vẫn là thấp. . . Kỳ thực ta là muốn nói tình của người thương cao ta đều không thể suy tính."

Diệp Văn thoả mãn gật gật đầu, mặc dù cảm thấy thật giống có không đúng chỗ nào.

Hai người kế tục trò chuyện, mãi cho đến xe ba bánh đến điểm cuối.

Diệp Văn đột nhiên đối đãi Thu Dịch trợn mắt nhìn: "Hồn đạm! Ta rõ ràng, vừa nãy nguyên lai người nói chính là nói mát a!"

Diệp Văn cuối cùng cũng coi như là rõ ràng vừa nãy lăng mạn bầu không khí cùng Thu Dịch nói đồ vật, trong lòng có chút mê man, mình và đã từng mình

suy nghĩ đường về vậy mà không ở cùng trên một sợi dây sao?

Thu Dịch bị Diệp Văn đột nhiên xuất hiện một câu nói cho nói Địa sững sốt, lại như là kịp thời như thế, liền con người đều thả lỏng.

"Này, này này?" Diệp Văn đưa tay ở trước mặt của hắn lung lay, liền một điểm phản ứng đều không có, "Ngốc roi mất?"

Thu Dịch nháy mắt một cái, phục hồi tinh thần lại nói: "Ta thực sự là thua với người. . . Người suy nghĩ đường về đến cùng là thế nào?"

"Ta suy nghĩ đường về a, lại như giữa bầu trời mây bay như thế tự do."

"Cái này hình dung cũng thật là chính xác a!"

"Câm miệng!" Diệp Văn vào lúc này là trước tiên nghe ra phản phúng, một chương vỡ tại Thu Dịch trên lưng, "Ta muốn ăn kem!"

"Được được được. . . Ha ha ăn. . . Ta nói, ta Văn, ta có thể không như thế bạo lực sao?"

"Đau lắm hả?" Diệp Văn lộ ra mặt ân cần Thần.

"Đương nhiên a, siêu cấp đau! Nhanh giúp ta vò vò. . ."

"Đừng!" Diệp Văn dùng sức một chương vỡ ở Thu Dịch trên lưng, vào lúc này có thể coi là ra toàn lực, Thu Dịch đau Địa trực tiếp nhảy lên, "A ——!"

"Hiện tại đau vẫn là vừa này cái kia hạ đau?"

"Hiện tại. . ."

"Vậy bây giờ còn đau không?"

"Đau. . ."

"Hả?" Diệp Văn nhìn chăm chăm Thu Dịch con mắt.

"Không đau không đau rồi!" Thu Dịch hoảng vội vàng nói, vội vàng nói sang chuyện khác, "Đi, chúng ta đi ăn kem. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Công viên trò chơi (bốn)

Làm thành thị nhỏ duy nhất một toà công viên trò chơi, cũng là phụ cận trong thành phố to lớn nhất một toà công viên trò chơi, bên trong phòng ăn ăn vặt tự nhiên là có, mà lại đều là một nhà độc đại, tỷ như kiểu Trung Quốc quán cơm chỉ có một nhà, phòng ăn cơm kiểu Tây cũng chỉ có một nhà, bán kem cũng chỉ có ba căn đặt tại một nhà.

Cảm thấy bên trong quá đất muốn muốn đi ra ngoài ăn đương nhiên không thành vấn đề, thế nhưng sau khi đi ra ngoài coi như một lần du lịch kết thúc, đi vào nữa liền muốn mua phiếu, nếu như buổi chiều còn muốn muốn chơi, dạng này chẳng phải là không có lời?

Đương nhiên, đã Thương gia làm như thế, du khách cũng có biện pháp của chính mình, đại đa số đều mình mang theo tiền lợi đi vào ăn, hoặc là tùm năm tùm ba ngồi ở tầng đá trên ghế gặm bánh mì.

Tổ người ha căn đặt tại giá cả không ít, thế nhưng không nghĩ tới vậy mà quý được như thế thái quá, hay là cùng tại công viên trò chơi bên trong mở tiệm có quan hệ đi, một chiếc kem, lại muốn rỗng rỗng một trăm khối!

Một trăm khối a, đây chính là cái thời đại này một trăm khối đây! Diệp Văn cái này Đại tiểu thư tháng ngày cũng không có qua ngốc đi, đối với tiền giá trị vẫn là rất rõ ràng sáng tỏ.

Muốn biết một trăm đồng là giá trị gì, đại khái có thể dùng những thứ đồ khác đến khá là một chút.

Một cây tiểu bánh pútđing kem, năm mao; phở thông ngọt đồng kem một nguyên; bánh nướng bánh quẩy chín mao tiền; một bát phan diện một khối năm; một phần một huân hai tổ thức ăn nhanh, cũng chỉ cần ba khối năm. . .

Có thể tưởng tượng được, cái này một trăm đồng tiền một chúc ha căn đật tư đến cùng là đắt cỡ nào.

Tại nhân viên cửa hàng tỏ rõ vẻ mỉm cười báo ra giá cả thời điểm, Thu Dịch mặt lập tức liền cứng lại rồi.

Một trăm khối a! Một tháng tiền điện nước đại khái cũng chỉ có thể chứ? Nếu như dùng để đương tiền ăn, xa xỉ một điểm, một ngày ăn hai mươi khối, cũng có thể sử dụng năm ngày đây. . .

Không đợi Thu Dịch mở miệng, Diệp Văn cũng đã làm rõ tâm tư, như thế quý kem, mua cũng là làm công tử Bạc Liêu, không thể mua.

Thế là Diệp Văn nhẹ nhàng lôi kéo Thu Dịch quần áo vạt áo, nhờ giọng Địa nói rằng: "Quá đắt. . . Vẫn là chờ đợi bên ngoài mua chứ?"

"Ừm. . . Hà?" Thu Dịch biểu lộ khôi phục bình thường, giả vờ đại khí Địa nói rằng, "Không có chuyện gì, liền mua cho ta hai phân đi, một phần một chúc."

"Được rồi, xin chờ một chút." Nhân viên cửa hàng vẫn như cũ mỉm cười nói.

Diệp Văn dùng con mắt cuồng trừng hấn, gia hỏa này, rõ ràng kỳ thực đều không có cái gì kiếm tiền địa phương, lại đem tiền lãng phí tại thứ này tiến lên! Nếu như nói mười đồng tiền cũng coi như, nhưng là cái này lại muốn một trăm khối, như thế quý đều muốn mua, khẳng định bị người khác xem như oan đại đầu.

Thế nhưng mặc cho Diệp Văn làm sao trừng Thu Dịch, người sau đều một bộ không cảm giác chút nào đáng vẽ, nam nhân a, thực sự là coi như không tiền cũng phải giữ thể diện, quá ngây thơ rồi!

Cái gì ha căn đật tư mà, kỳ thực Diệp Văn căn bản không ngạc nhiên, ký được bản thân thật giống liên tiếp ăn mười ngày ha căn đật tư tới, đến lúc sau đều không muốn ăn, cuối cùng thật giống đều là Thủy Trĩ Thi giải quyết.

Một trăm đồng tiền tốn ra, cái này đóng gói tự nhiên là tương đương tinh mỹ, thậm hậu chỉ đồng, mặt trên có điểm lệ đồ án cùng hoa văn, còn tặng kèm hai cái tinh mỹ thìa sắt cùng một người một tấm thẻ hội viên.

"Hoan nghênh lần sau quang lâm." Nhân viên cửa hàng mỉm cười đem Diệp Văn cùng Thu Dịch đưa đi, phục vụ thái độ giản làm cho người ta không có cách nào tức giận, Diệp Văn không thể làm gì khác hơn là rầu rĩ không vui Địa đi ra cửa.

"Làm sao?" Thu Dịch đem một dũng kem đưa cho Diệp Văn, "Một mặt không cao hứng a?"

"Người có biết hay không người dạng này là xài tiền bậy bạ, làm công tử Bạc Liêu a!"

"Tuy nói quý giá điểm, bất quá nhập khẩu đồ vật cái giá này cũng bình thường đi. . . Lại nói, lượng kỳ thực cũng không ít nha."

"Chết sĩ diện, khổ thân, hơn nửa tháng sinh hoạt phí không còn chứ?" Liền xem như công viên trò chơi ra trận khoán cũng bất quá chỉ cần tám mươi khối mà thôi. . .

"Chỉ cần là mua cho người ăn, xài bao nhiêu tiền ta đều nguyện ý." Thu Dịch mỉm cười, "Hừm, người nơi đó đủ ăn sao? Không đủ phần của ta đây cũng cho người chứ?"

"Được rồi được rồi!" Diệp Văn lại như là mạnh mẽ không chỗ khiến như thế lập tức liền xì hơi, "Cái kia phân người tự mình ăn đi. . . Thực sự là phục rồi người. . ."

Nhân vì cái này kem thật sự là quá đắt, mặc dù hoa không phải là mình tiền, nhưng Diệp Văn vẫn là cảm giác từng trận thịt đau, nhìn lại một chút Thu Dịch, nhưng không có cái gì cảm giác đau lòng.

Phá gia chi từ a. . .

Bất quá, nếu như thay cái góc độ, mình hội sẽ không như thế làm đây?

Cái vấn đề này Diệp Văn mình cũng không trả lời được, bất quá tỷ lệ thật giống cũng là không nhỏ.

"Com trưa muốn ăn cái gì?"

"Kem liền đủ. . ." Diệp Văn nhàm chán dùng cái muôi đâm kem, đem một cái nhanh hóa kem nhét vào trong miệng.

"Ừm. . . Chúng ta đi cái kia phòng ăn nhìn?" Thu Dịch nói liền muốn đứng dậy đi đến.

"Trở về!" Diệp Văn một phát bắt được Thu Dịch y sau cổ, lôi hấn ngồi xuống, "Lãng phí tiền gì a! Lớn như vậy một cái kem ăn, ta không đói bụng!"

Thu Dịch có chút lúng túng nhìn lấy Diệp Văn.

"Không cần lo lắng dùng tiền biết không?" Diệp Văn nhéo nhéo Thu Dịch mặt, "Ta sẽ không bởi vì người mua không nổi cái gì mà xem thường người, không hoa uổng tiền trái lại mới khiến người ta cảm thấy thông minh đây."

Thu Dịch dùng ngón tay bóp bóp gương mặt, ánh mắt có chút lấp lánh.

"Hiểu không?" Diệp Văn nhẹ nhàng nện cho một chút Thu Dịch bả vai, "Tình yêu chân chính đúng sẽ không bởi vì loại chuyện nhỏ này mà sản sinh phân liệt."

"Ta. . . Biết." Thu Dịch khúm núm Địa đáp.

Diệp Văn rất hài lòng Địa gật gật đầu, đem còn sót lại một nửa kem đưa cho Thu Dịch, nói: "Ta ăn no, còn lại cho người chứ?"

"Ăn nữa điểm?"

"Đều nói rồi ăn no á!"

"Mới như thế điểm. . ."

Diệp Văn lờm một cái, nói: "Ta giảm béo, được chưa?"

"Văn, kỳ thực vóc người của người rất tốt, không cần giảm. . ."

"Người phí lời thực sự là siêu cấp nhiều a!" Diệp Văn không nói lời gì mà đem kem dừng nhét vào Thu Dịch trong lòng ngực, "Nhanh lên một chút ăn, không phải liền hóa."

Thu Dịch ôm một phần bán kem cuối cùng cũng coi như ăn cái bảy phần no, đầy đủ buổi chiều kế tục du ngoạn cần thiết năng lượng.

Tại công viên trò chơi bên trong còn có một đầu bốn đi xe tái nói, nhưng cung cấp đám con nít chơi đùa, vừa thượng cũng có bốn đi xe món đồ chơi chuyên bán điểm, giá cả cũng so với bên ngoài hơi hơi quý chút, mặc dù bọn hắn được xưng những thứ này đều là chính tông món đồ chơi.

Diệp Văn có chút ngứa tay, mình dùng tiền mua hai chiếc bốn đi xe, kết quả cùng Thu Dịch liều mạng nửa ngày không hợp lại, bên cạnh một cái học sinh tiểu học thật sự là không nhìn nổi, hô: "Ta đến!"

Học sinh tiểu học hào không sợ người lạ Địa ngồi xổm ở Diệp Văn cùng Thu Dịch bên cạnh, cầm linh kiện liền bắt đầu bính trang lên, thậm chí ngay cả xe xác thiếp chỉ đều tỉ mỉ dán lên, thiếp vô cùng hoàn mỹ, hoàn toàn dính vào.

Toàn bộ hành trình chỉ dùng 15 phút.

Nhìn ra Diệp Văn cùng Thu Dịch trọn mắt ngoạn mồm.

Cái kia học sinh tiểu học nhìn thấy hai người vẻ mặt kinh ngạc rất hài lòng Địa phui tay, chỉ để lại một cái cô quạnh bóng lưng càng đi càng xa.

Diệp Văn cùng Thu Dịch hai mặt nhìn nhau, đang món đồ chơi phương diện, mình cũng thật là thua với học sinh tiểu học a.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Công viên trò chơi (năm)

Thần nói, phải có yêu, thế là có thủy.

Bầu trời càng âm trầm, đen thui mây đen tụ trên không trung, nặng nề Địa khiến người ta không thở nổi.

"Thật giống sắp mưa rồi đây?" Diệp Văn ngửa đầu nhìn hướng thiên không, tựa như lúc nào cũng hội có biểu bôn mưa to chiếu nghiêng xuống.

"Hừm, thật giống đúng thế." Thu Dịch sờ lên có chút môi khô khốc, bỏ ra ba khối tiền mua một bình nước suối, một hơi uống cạn một nửa.

"Cho ta uống điểm." Diệp Văn đưa tay đoạt được Thu Dịch trong tay bình nước khoáng, cách không hướng trong cái miệng nhỏ cũng một chút, còn có chút một điểm thủy tràn ra ngoài, Diệp Văn duỗi ra hồng nhật đầu lưỡi liếm liếm, đem điểm này thủy tích liếm đi.

Nhìn ra Thu Dịch hai mắt đăm đăm, ngưng nước trực yết.

"Thật giống thật sự sắp mưa rồi, về nhà hay là đi phòng chơi game chơi?" Thu Dịch nỗ lực dời đi tầm mắt, làm bộ hững hờ đáng vẻ hỏi.

Công viên trò chơi bên trong cũng là có phòng chơi game, mặc dù so với chuyên môn điện chơi thành game ít một chút, bất quá cũng là có không ít tốt đồ chơi.

"Mồ." Diệp Văn lắc đầu, đem nắp bình ninh thượng vút về cho Thu Dịch, "Chúng ta đi chèo thuyền!"

"Trời mưa xuống chèo thuyền?"

"Đúng vậy, dạng này mới có ý cảnh nha!"

Đối với đề nghị của Diệp Văn Thu Dịch đều là rất khó cự tuyệt, cuối cùng vẫn là gật đầu đáp ứng rồi.

Chèo thuyền địa phương tại công viên trò chơi một bên khác, nơi này là công viên trò chơi một người tạo hồ nước, tự nhiên cũng là có thuyền có thể hoa.

Hiện tại chèo thuyền vẫn là miễn phí, Diệp Văn nhớ tới nhiều năm sau khi, cho dù mua vé vào cửa, ở đây chèo thuyền cũng đều hay là muốn tiền.

Đi tại nhân tạo màu trắng trên bờ cát, hai người lưu lại một thâm một thien vết chân.

Chèo thuyền nơi này tự nhiên cũng là có công nhân viên, thuyền số lượng là có hạn, nếu như muốn chèo thuyền, một người có thể hoa 15 phút, sau đó phải trở lại bên bờ.

"Đến chèo thuyền?" Công nhân viên đánh giá một chút Thu Dịch cùng Diệp Văn, nhìn hẳn là một đôi tình nhân, không quá nhanh sắp mưa rồi còn muốn chèo thuyền, cũng thật là hiếm thấy, hiện ở trên mặt hồ nhưng là liền một chiếc thuyền đều không có.

"Hừm, có thể hoa bao lâu?" Thu Dịch hỏi.

"15 phút, bất quá hiện tại không ai chèo thuyền, như vậy đi. . . Tùy tiện các người hoa, đợi được có người đến chèo thuyền các người lại trở lại bên bờ đi. Đương nhiên, thời gian cũng đừng quá lâu." Công nhân viên cười nói, hiện tại quản lý còn không là thái nghiêm ngặt, bọn hắn những công việc này nhân viên cũng thường thường tại lúc không có người đến hồ thượng chèo thuyền chơi.

Thu Dịch cùng Diệp Văn liên thanh cảm tạ vài câu, liền hào hứng chạy đến bên bờ.

Công nhân viên truyền đạt hai cái cứu sống phục, là vì phòng ngừa rơi xuống nước dùng, sau đó hai người lên một chiếc bè, nắm lấy thuyền mái chèo, ngồi ở phía trên liền hướng về giữa hồ vạch tới.

Người này công hồ cũng coi như là khá lớn loại kia, trong hồ còn chăn nuôi không ít cá trăm cỏ cá trích, còn cung cấp câu cá phục vụ đây.

Diệp Văn cùng Thu Dịch đều sẽ không chèo thuyền, vừa mới bắt đầu còn bày suy nghĩ cả nửa ngày, lại chỉ là tại bên bờ đảo quanh, công nhân viên đều không nhìn nổi, chỉ điểm hai người vài câu, thuyền mới bắt đầu chậm rãi chạy.

Bè không lớn, Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người song song ngồi, hai bên trái phải, thật giống như là cái phối hợp đã lâu bạn nói khổ như thế, hai người thay phiên hoa, rất cực chậm rãi sử đến giữa hồ.

Bầu trời càng âm trầm, thật giống như buổi tối sớm đến.

Không khí đều giống như đọng lại.

Diệp Văn cùng Thu Dịch lại không lắm lưu ý, vẫn như cũ dễ dàng nói chuyện phiếm, hơi có chút trong lúc nói cười, son hà biến thành tro bụi cảm giác. . .

Khuếch đại điểm, bất quá Diệp Văn trong lòng đúng là không tên dâng lên dạng này hào khí.

Phong trở nên càng lúc càng lớn, gọi lên mặt hồ, cho dù không cần thuyền mái chèo, nho nhỏ bè cũng có thể chậm rãi tung bay.

Lại như là mực nước đánh đổ giống như vậy, bầu trời đen nhánh đột nhiên hạ lên mưa to, phong thanh, tiếng mưa rơi, đình tai như nước óc, hai người tiếng nói chuyện đều đang không thái nghe được thanh.

Sóng gió càng lúc càng lớn, tiểu chu tại trong hồ trên dưới chấp trùng, hai người cũng không lại tìm, liền dạng này theo gió lăng tung bay, đúng là có một phen tự do thoải mái cảm giác.

"Đây chính là cùng hội cùng thuyền đi." Thu Dịch nói rằng.

"Người nói cái gì?" Diệp Văn quay đầu nhìn về phía Thu Dịch.

"Đây chính là, cùng hội cùng thuyền đi!"

"Người nói cái gì? Ta không nghe thấy ——!" Diệp Văn lớn tiếng mà hỏi.

"Ta nói ——!" Thu Dịch dồn khí đan điền, sau đó la lớn, "Ta yêu người! Diệp Văn!"

Vào đúng lúc này thanh âm, vậy mà mớ hồ che lại đình tại nhưc óc Thiên Uy.

"Ầm ầm ầm ——" không trung xẹt qua một tia chớp, đem đen kịt thế giới lần nữa rọi sáng, Diệp Văn cùng Thu Dịch thấy rõ ràng lẫn nhau khuôn mặt.

"Ta, cũng yêu người ——!" Diệp Văn hô.

Hai người ôm nhau ở cùng nhau, mặc cho nó bấp bênh, cũng liều mạng, đôi môi gấp hợp lại cùng nhau, Diệp Văn mềm mại cái lưỡi thom tho bị Thu Dịch liếm toàn bộ.

Yêu đến cùng là cái gì? Baidu bách khoa trên có trả lời. Thế nhưng yêu đến cùng là thế nào tình cảm đây? Diệp Văn cũng không nói lên được, chỉ biết mình tại trong nháy mắt đó, có một loại khó mà nói rõ đồ vật dâng lên trong lòng, Đằm Đằm, ấm áp, khiến người ta cả người đều ung dung hạ xuống. . . Cảm giác.

Lại như là ban ngày không hiểu dạ hắc, Thái Dương không hiểu Nguyệt tròn và khuyết như thế, hiện sung không hiểu chết trạch cô quạnh, tình nhân cũng không hiểu độc thân cầu thể lương như thế, không có yêu người sẽ không hiểu yêu, không có kẻ cô độc sẽ không hiểu cái gì gọi là cô độc.

Mình gả cho mình, thật giống chỉ là một cái mỹ hảo nguyện vọng, hay là chỉ là Thu Dịch trong lòng cái kia tia không cam lòng, tạo nên Diệp Văn.

Diệp Văn tồn tại chính là vì cho Thu Dịch thực hiện nguyện vọng, làm nhất hiểu mình mình, Diệp Văn cũng rõ ràng những này, nàng mở rộng tâm, cùng Thu Dịch hòa vào nhau, chỉ vì thực hiện nguyện vọng của chính mình —— mặc dù nàng hiện tại là nữ phía kia.

Diệp Văn kỳ thực có lúc sẽ rất sợ, sợ sệt đây chỉ là một giấc mộng, sợ sệt có một ngày mộng hồi tỉnh, sợ sệt mình như trước ngồi ở đó điều chờ sách đuôi nát trên đường, ngồi ở đó dính đầy tro bụi trên ghế dài, tất cả những thứ này, chỉ bất quá là mộng mà thôi.

Mặc dù thu được bạn gái người là Thu Dịch, nhưng này kỳ thực cũng là mình a! Đã từng mình, Thu Dịch vui sướng thời điểm, Diệp Văn cũng sẽ cảm thấy vui sướng, nhân vì chính mình thực hiện nguyện vọng của chính mình, không dựa vào Thiên, không dựa vào Địa, không dựa vào cha mẹ người khác, như trên đời này không người nào có thể làm mình bạn gái, vậy hãy để cho mình đến làm mình bạn gái đi!

Hay là tại trong mắt người khác cái này rất buồn cười, thế nhưng những kia cảm thấy dạng này vô cùng buồn cười người, như thế nào sẽ hiểu Diệp Văn tâm đây?

Ban ngày như thế nào sẽ hiểu dạ hắc? Con nhà giàu như thế nào sẽ hiểu một trăm đồng tiền đối với nghèo hai đời tới nói đại biểu cái gì? Chính · phủ quan lớn lại làm sao có thể rõ ràng dân gian bách tính ăn chính là thế nào đồ ăn? Qua chính là cuộc sống ra sao? Dù sao, thực phẩm của bọn họ đều là rất cung cấp.

Ta là ta thể, nhìn thật giống là một cái rất hài kịch tiêu đề, trên thực tế che giấu tại tiêu đề bên dưới cô quạnh cùng thể lương lại có ai hiểu?

Ta yêu người, lại như yêu mình như vậy.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thể Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Công viên trò chơi (sáu)

Thuyền nhỏ ở trên mặt hồ xóc nảy chập trùng, mưa xối xả mưa tầm tã, tựa như lúc nào cũng hội đem cái này một chiếc thuyền đơn độc đánh đổ.

Thuyền nhỏ bên trong cũng diện tích không ít thủy, bắt quá mưa xối xả đến nhanh, đi cũng nhanh, không cần một lát, Thiên lại lần nữa trời quang mây tạnh, nằm dày đặc hắc vân cũng hết mức tán đi, một bích như tẩy bầu trời bày ra ở Diệp Văn cùng Thu Dịch trước đó.

Mặc dù ăn mặc áo cứu sinh, thế nhưng quần áo cùng quần đều ướt đẫm, lần này coi như muốn tiếp tục chơi cũng không có cách nào, chỉ có thể về nhà.

Không lỗi thời cũng đã là buổi chiều bốn, năm điểm đáng vẽ, Diệp Văn chơi được cũng coi như là đầy đủ tận hứng, cái này công viên trò chơi trung tâm cả phương tiện hầu như đều chơi toàn bộ, bây giờ đi về cũng sẽ không có cái gì không muốn.

"Nha. . . Quần áo đều ướt đẫm á!" Diệp Văn nhìn thân thể của chính mình nói rằng.

"Ừm. . . Ân. . ." Thu Dịch nhìn Diệp Văn một chút, trước ngực cái kia hai điểm đỏ bùng để hấn lúng túng dời ánh mắt, "Chúng ta trở về đi thôi?"

"Hừm, trước tiên cấp bờ!"

Thế là thuyền nhỏ chậm rãi lại gần bờ, cởi áo cứu sinh trả lại công nhân viên, hai người song song đi tới, rồi đi công viên trò chơi.

Thời gian đã là chạng vạng, Thái Dương mặc dù lộ mặt, thế nhưng đã không có bao nhiêu nhiệt lượng, biếng nhác mà đem quét hào quang màu vàng chiếu ở trên mặt đất, nghênh tiếp buổi tối đến.

Hiện tại chính là các du khách kết thúc một ngày du ngoạn thời gian, công viên trò chơi công tụ tập không ít người, những kia làm ăn xe taxi càng là cung không đủ cầu.

Diệp Văn cùng Thu Dịch đợi nửa ngày, mới thật vất vả chiêu đến một chiếc xe taxi, hai người toàn thân ướt nhẹp tiến vào xe taxi, tài xế đối với cái này nhưng là hào không trách móc, mặt không hề cảm xúc Địa hỏi chỗ cần đến về sau, liền mở chuyển động.

Tại Thu Dịch gia môn miệng xe taxi ngừng lại, Thu Dịch xuống xe hướng về vẫn ngồi ở trong xe Diệp Văn phát phát tay, "Ta về nhà a."

"Bye bye ~" Diệp Văn cười nói, nhưng từ trên xe nhảy xuống, sau đó tiểu gà mổ thóc tự Địa trên trán Thu Dịch hôn một cái, lại nhanh chóng xuyên trở lại trong xe.

Thu Dịch liếc mắt nhìn Diệp Văn khuôn mặt nhỏ, vừa liếc nhìn Diệp Văn thân thể, không khỏi mặt đỏ lên, hơi cung đứng lên, phát tay nói: "Gặp lại. . ."

Xe taxi mang theo Diệp Văn rời đi.

Thu Dịch trong đầu tất cả đều là Diệp Văn đáng vẽ, có ăn mặc quần áo, cũng có nào bù đi ra không mặc quần áo, có mặt không hề cảm xúc, cũng có các loại then thùng biểu lộ, có đứng, cũng có các loại đáng vẽ ghẹo người. . . Xem ra đêm nay Thu Dịch khẳng định là muốn làm một giấc mộng xuân.

. . .

"A nợ!" Đang tắm Diệp Văn bỗng nhiên hắt xi hơi một cái, tự nhủ, "Cảm mạo sao?"

Bởi Thủy Trĩ Thi không nhìn nổi bị tàn phá kim ngư, cho nên cấm chỉ Thái Âm câu cá hoạt động, Thái Âm lần nữa trở về xem ti vi nhìn cả ngày sinh hoạt, bắt quá hiện tại cho Nãi Đường rửa ráy cùng đậu Nãi Đường chơi cơ bản đều là Thái Âm tại việc làm.

Căng tròn lông xù Nãi Đường tại Thái Âm trong lồng ngực lăn qua lăn lại, thỉnh thoảng Địa dùng miều đầu chà xát Thái Âm trắng mịn cánh tay.

Nãi Đường móng vuốt tới đâu vồ loạn tới đó, tựa hồ là muốn đem trong không khí tro bụi chộp vào Miêu Trảo bên trong, đột nhiên Miêu Trảo đưa đến một nơi kỳ quái. . .

Thái Âm cúi đầu liếc mắt nhìn, phát hiện Nãi Đường vậy mà đem Miêu Trảo luồn vào mình mập thứ bên trong, còn không an phận Địa sờ soạng hai lần.

Thái Âm mặt không hề cảm xúc mà đem Nãi Đường Miêu Trảo kéo ra ngoài, cho nó theo : đề lên ma đến.

Nãi Đường lập tức trở nên an phận, nhảy ra một cái Bạch cái bụng, tùy ý Thái Âm tùy ý xoa xoa.

Gần nhất Nãi Đường cũng bị Thủy Trĩ Thi gọi là tiểu sắc miều, bởi vì nó đều là không an phận đem móng vuốt nhỏ luồn vào bên trong · khó bên trong hoặc là trong cổ áo, Nãi Đường mò Thủy Trĩ Thi bộ ngực số lần ít nói cũng có năm, sáu lần. . .

Thủy Trĩ Thi nhận chế tác y vật sống, đại thể là một số tiểu hài từ quần áo, tích góp gần mười cái sau khi sẽ đưa đến già bản nơi đó, một cái ba mươi đồng tiền, mười cái ba trăm đồng tiền.

Một tháng cũng có thể kiếm lời cái hơn một ngàn đồng tiền, ở cái này đại đa số người tiền lương đều tại tám trăm tả hữu niên đại, hơn một ngàn đồng tiền một tháng tiền lương cũng đã xem như là không thiếu.

Người một nhà đều là trạch. . .

Com tối cũng là càng ngày càng tùy ý, giống như kiểu trước đây cái gì ba món một canh một tuần mới phải xuất hiện một hai lần, trên căn bản đều là com rang a, bánh mật a, mì sợi a, món thập cẩm a. . . Loại hình.

Đối với đồ ăn cái gì Diệp Văn là không có chút nào xoi mói, trái lại cảm thấy ăn đều thả ở một cái trong bát còn không dùng đi đĩa rau không phải rất thuận tiện nha. . .

Ăn com tối xong, nằm nhòai trên ban công nhìn một lúc cảnh đêm, liền lại ngồi trước máy vi tính chơi lên game.

(này này, có ở hay không a?)

(tại tại.)

(tối chơi đi!)

Thế là bắt đầu tiếp tục chơi lên game.

Chính một cái nghỉ hè đều là đang đùa DOTA trung vượt qua, trên đường cũng có cảm thấy chơi mệt mỏi, thay cái khác địa đồ chơi, thế nhưng chỉ cần là tại chơi game, hơn nửa thời gian đều là đang đùa DOTA.

Vừa mới bắt đầu còn chỉ là Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người đơn độc chơi, sau đó Lạc Lương Kiểm cũng gia nhập vào, lại sau đó Quân Bằng cùng Vạn Kiếm Lôi cũng mua máy vi tính, thế là liền đã biến thành năm hắc, từ sớm chơi đến muộn, trừ ăn com ngủ đi nhà cầu ở ngoài căn bản cũng không có đình qua. . .

Thủy Tri Thi đều là nói Diệp Văn dạng này ngồi ở trên ghế bất động nhưng là sẽ béo phì.

Thế nhưng Diệp Văn mỗi lần tại thể trọng trên cái cân cân nặng thời điểm thể trọng đều không có tăng lên trên, vẫn duy trì tại 88-90 cân trong phạm vi, đương nhiên, thân cao cũng không có cái gì tăng trưởng. . . 1 mét sáu đáng về.

Bình thường tôi nói, nữ sinh đến ở độ tuổi này thân cao thì sẽ không có quá trên diện rộng độ tăng trưởng, mặc dù bộ ngực cũng có tại phát dục, bất quá Diệp Văn đoán chừng mình nhiều nhất cũng chỉ có thể đến 1 mét sáu năm. . .

1 mét bảy quả thực liền đứng đang nằm mơ nha.

Nghỉ hè mặc dù có thể tận hưởng chơi, thế nhưng chơi đủ sau khi cũng sẽ cảm thấy có chút tê nhạt, trái lại bắt đầu chờ đợi tránh ra học được.

Người nột, liền đứng phức tạp như vậy sinh vật, lúc đi học chờ đợi nghỉ hè, nghỉ hè thời điểm chờ đợi khai giảng; khi còn bé hi vọng lớn lên, sau khi lớn lên hi vọng trở lại quá khứ; không tiền thời điểm khát vọng tiền tài, có tiền thời điểm không tìm được tình yêu chân thành. . .

Diệp Văn cùng Thu Dịch quan hệ cũng đều bị Lạc Lương Kiểm bọn hấn biết, bởi vì tại YY kênh bên trong hai người đều là các loại thân mật, cái gì ta Văn, cái gì ta Dịch. . .

Làm cho Lạc Lương Kiểm ba người không ngừng hâm mộ.

"Lạc mập, có hay không yêu thích a? Mau mau đuổi theo a! Người nhìn Diệp Văn cùng Thu Dịch, từ sáng đến tối tại tú ân ái, trần trụi khinh bỉ a!"

"Các người thì sao, các người sẽ không có sao? Yêu thích liền đuổi theo nha."

"Lớp chúng ta không có gì đẹp để." Quân Bằng nói.

"Người cần muốn nhìn thấy tâm linh mỹ." Vạn Kiếm Lôi lời nói ý vị sâu xa nói rằng.

"Xấu xí ai nhìn thấy tâm linh mỹ a! Chỉ có dài đến đẹp để người, người khác mới hội đi khai quật nàng tâm linh mỹ nha!"

"Ta càng không có gì để nói. . ."

Ngay khi mấy người trêu chọc trung, một ngày thời gian lần nữa đi qua, ngày mai, liền đứng khai giảng.

"Cho nên nói, các người nghỉ hè bài tập làm không?"

"Mỗi ngày ngủ trước đó làm nửa giờ, đều làm xong." Diệp Văn nói.

"Ngày mai nhớ tới cho ta mượn sao a!"

Xem ra, ngày mai lại chính là náo nhiệt một ngày.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Vạn mét chạy cự li dài (thượng)

Giáo vận hội là cự ly mỗi một cái đến trường kỳ gần nhất loại cỡ lớn trường học hoạt động, năm nay cũng như thường ngày, thiết lập vạn mét chạy cự li dài hạng mục.

Năm ngoài vạn mét chạy cự li dài xem như là trường học phương diện tổ chức khá là thành công một lần, Kim Gia Huy nỗ lực biểu hiện điều động sự sinh môn nhiệt tình, tuy nói như thế, bất quá năm nay vạn mét chạy cự li dài người dự thi vẫn như cũ đại đa số đều là bị ngành kéo qua đi.

Khuyên bảo giả đại thể là lấy bị khuyên bảo giả trong lòng Nữ Thần đang chăm chú người vân vân đến mê hoặc bị khuyên bảo giả, lấy tình động hiểu lấy lý, phí đi sức của chín trâu hai hổ, mới khuyên bảo thành công, tốt ở một cái bạn chỉ cần ít nhất ra một người tham gia vạn mét chạy cự li dài là có thể, không phải những kia ủy viên thể dục, tiểu đội trưởng cái gì, cần phải thổ huyết không thể.

"Này, dịch, không suy tính một chút tham gia vạn mét chạy cự li dài sao?" Diệp Văn liếc chéo Thu Dịch nói.

"... Có thể không tham gia a..."

"Hả?" Diệp Văn nhìn chăm chăm Thu Dịch con mắt.

Người sau yết từng ngụm từng ngụm nước, nói: "Được... Ta tham gia..."

"Vương Hâm!" Diệp Văn lớn tiếng la lên, Vương Hâm liền như là một cái triệu hoán thú như thế cấp tốc xuất hiện ở Diệp Văn trước đó.

"Làm sao?" Vương Hâm một tay cầm sổ điểm danh, một tay cầm đặt bút viết, hỏi.

"Thu Dịch muốn tham gia vạn mét chạy cự li dài, cho hắn báo cái tên đi."

"Thật sự?" Vương Hâm đang lo không có ai tuyển đâu, Kim Gia Huy lần này lại không muốn tham gia, còn lại vừa không có cái gì tốt người tuyển, "Thu Dịch, là người muốn tham gia sao?"

"Hừm, ta quyết định tham gia, cũng coi như là rèn luyện một chút mình đi." Thu Dịch nói dối nói.

"Được, không sai... Vậy ta cho người báo lên."

"Hừ hừ, không tồi không tồi~" Diệp Văn vỗ vỗ Thu Dịch bả vai biểu thị tán dương, "Đến thời điểm ta hội cho người gọi cổ lên."

"Cái kia có thể hay không cho ta hô hấp nhân tạo..." Thu Dịch nhọc nhọc Địa nói.

"Người còn muốn hô hấp nhân tạo? Có muốn hay không Phong Vũ Lam cho người hô hấp nhân tạo một chút a?" Diệp Văn trừng mắt Thu Dịch nói rằng.

"Ừm... ?"

"Người còn dám lộ ra do dự biểu lộ a! Là không phải là không muốn sống!" Diệp Văn nắm bắt Thu Dịch khuôn mặt, tàn bạo nói nói.

"Không có không có..." Thu Dịch xin tha, "Ta sai rồi ta sai rồi..."

"Ai, thê quán nghiêm a." Một bên Lục Vũ thở dài.

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy dạng này rất tốt nha." Kim Tinh cười nói.

"Thích, không có chút nào ôn nhu, về sau nếu là ta có bạn trai a, ta nhất định đối đãi bạn trai ta rất ôn nhu! Diệp Văn người thật sự là thái bạo lực."

"Thật sao? Làm sao không gặp người đối đãi Vương Hâm ôn nhu a."

"Hắn... Hắn lại không phải bạn trai ta!"

Diệp Văn cười xấu xa nói: "Vậy ta đem Vương Hâm kêu đến có được hay không?"

"A a a a?"

"Vương Hâm! Tôi đây một chút."

"Làm sao?" Vương Hâm lần nữa biểu hiện ra hân triệu hoán thứ rất chất, quả thực liền đứng theo gọi theo đến a...

"Lục Vũ có chuyện tìm người." Diệp Văn nhàn nhạt đem đề tài vớt cho Lục Vũ, người sau một trận hoảng loạn, mấy đủ luống cuống Địa sừng sốt vài giây, sau đó tàn nhẫn mà trừng Diệp Văn một chút.

Lục Vũ hai tay chống nạnh nói: "Hả? Không cái gì! Liền đứng hỏi người mấy giờ rồi rồi!"

Vương Hâm hai trượng hòa thượng không tìm được manh mối, không biết Lục Vũ đến cùng là đang giờ trò quý gì, bất quá vẫn là như thực địa đem thời gian báo cho nàng.

"Được rồi được rồi, người đi làm đi." Lục Vũ không nhịn được phát tay nói.

"Còn nói chính người không bạo lực, rõ ràng liền đứng siêu cấp bạo lực nha."

"Hừ, Văn Văn đòi bại rồi! Không có chút nào đáng yêu!"

...

Giáo vận hội đúng hạn mà tới, Diệp Văn Kim Tinh lục mưa vẫn như cũ tham gia đội cổ động viên, Phong Vũ Lam nhưng lại tại lớp quần chúng mãnh liệt dưới sự yêu cầu, không thể không lần nữa tham gia đội cổ động viên.

"Quần áo thủy thủ rất thích hợp người nha!" Diệp Văn trêu ghẹo nói.

"Bắp đùi tốt té tốt Bạch..." Lục Vũ mắt mắt tồn ở một bên họa quyền quyền.

Kim Gia Huy lần này tham gia chính là nam tử một ngàn mét thi đấu hạng mục, thi đấu sau khi bắt đầu, Phong Vũ Lam vậy mà vọt thẳng rơi xuống đội cổ động viên dài cao, một phản bình thường hướng nội then thùng đáng vẽ, đứng ở đường băng biên giới lớn tiếng mà cho Kim Gia Huy cổ lên nổi giận.

"Người nhìn nữ sinh kia, thật đáng yêu a!"

"Ồ a, đây không phải là lần trước giáo vận hội à! Có người nói thật giống là nam?"

"Người cái kia một điểm nhìn ra là nam a? Rõ ràng liền đứng rất cô gái khá ái nha."

"Xác thực siêu cấp đáng yêu a, quần áo thủy thủ thực sự là thái tán."

Phong Vũ Lam giữ lại một đầu tề nhĩ tóc ngắn, sợi tóc tại gió nhẹ thổi hạ tung bay, tình cờ có vài sợi tương đối dài bị gió thổi được kẻ sát ở tình xảo trên khuôn mặt, liền bị Phong Vũ Lam nhẹ nhàng vén lên, động tác kia mềm nhẹ, ánh mắt kia ôn nhu, quả thực có thể khiến người ta mê đến xương tủy đi.

Kim Gia Huy cũng giống như là ăn mãnh được như thế, rờn rã một ngàn mét, toàn bộ hành trình đều tại lấy trăm mét tốc độ phi nước đại, tốc độ không chỉ có không có chậm lại, hơn nữa còn đang không ngừng mà tăng lên, mãi cho đến cuối cùng 100 mét càng lên càng nhanh, liền ngay cả đội giáo viên người cũng chỉ là miễn cưỡng đi theo Kim Gia Huy đằng sau.

"Gào ——!" Kim Gia Huy nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên xông qua điểm cuối, nhưng lại không có dừng lại phi nước đại thế, mà là trực tiếp hướng về Phong Vũ Lam chạy đi, như là một con gió bình thường vọt tới bên cạnh nàng, ngồi xổm người xuống đưa nàng hoành ôm vào trong lòng.

"Oa, thật là lãng mạn, công chúa ôm..." Có nữ sinh mê gái nói.

"Thật đẹp trai thật đẹp trai..."

"Ta vừa nãy nhìn thấy cái kia xuyên quần áo thủy thủ nữ sinh bên trong · khó rồi!"

"Thật sự thật sự? Mâu gì?" Các nam sinh thảo luận đề tài nhưng là tuyệt nhiên khác biệt.

"Mâu trắng."

Phong Vũ Lam bị bất thành lĩnh tình hình làm cho có chút không làm rõ được tình huống, qua vài giây mới phản ứng được, vội vã đưa tay che dưới quần lộ ra, nhưng là không có giỡn đùa, tùy ý Kim Gia Huy ôm vào trong ngực, hướng về ban 3 phương hướng đi đến.

Trên đường đi huyết sáo cùng tiếng hét chói tai không ngừng, Kim Gia Huy liền dạng này ôm Phong Vũ Lam ngồi ở chỗ ngồi.

Phong Vũ Lam then thùng Địa ngồi ở Kim Gia Huy trên đùi, bất an vận vẹo cái mông...

"Không tệ lắm!" Vương Hâm cho Kim Gia Huy đệ đi một bình nước suối, "Chạy cùng chó dại như thế."

"Ha ha!" Kim Gia Huy nhưng là không tức giận, tiếp nhận nước suối uống một hơi cạn sạch.

"Này, người cũng phải cố gắng lên a." Diệp Văn lời nói ý vị sâu xa Địa vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, "Không muốn cho ta làm mất đi mặt mũi, biết không."

"Vâng vâng vâng... Lão bà đại nhân..."

Diệp Văn một cách lạ kỳ không có phản bác, mà là lại vỗ một cái Thu Dịch phía sau lưng, "Chạy cho ta hoàn toàn trình! Có nghe hay không."

"Ta có thể trên đường té xỉu à..." Thu Dịch nhọc nhọc hỏi.

"Không thể." Diệp Văn vô dụng hoài nghi ngữ khí nói rằng.

"Cộp cái ~" Lục Vũ hướng Diệp Văn le lưỡi.

"Thích, vậy người liền đứng sư tử cái."

Vạn mét chạy cự li dài từ trước đến giờ là then chốt hạng mục, rốt cục tại tất cả hạng mục tất cả đều sau khi kết thúc, vạn mét chạy cự li dài thi đấu bắt đầu rồi, Thu Dịch ở lớp ba người nhìn kỹ đi tới thao trường... Sau đó chọn một cái đường băng nhất gần bên trong vị trí.

Theo trọng tài ra lệnh một tiếng, mọi người lao ra, Thu Dịch không nhanh không chậm Địa rơi vào đội ngũ cái cuối cùng vị trí, nhìn không có chút nào đáng đáp gấp gấp.

Tốc độ cũng chính là so với bước đi nhanh như vậy một điểm.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Vạn mét chạy cự li dài (hạ)

Thu Dịch lão đảo Địa chạy, xa xa mà treo ở cuối cùng, sau đó bị một cái lại một người vượt quá, nhìn lại như là tại tiêu cực lần công.

"Gia hỏa này đến cùng đang làm gì thế nha!" Diệp Văn bất mãn mà dậm chân nói.

"Khăng định là tại qua loa người!" Lục Vũ ác ý Địa phỏng đoán nói.

"Yên chí, kẻ tục nhìn lấy là tốt rồi." Kim Tinh nói.

Mãi cho đến người cuối cùng đều siêu Thu Dịch một vòng về sau, Diệp Văn rốt cục có chút không nhịn được, muốn xông tới lại bị Kim Tinh cho kéo trở lại, "Bình tĩnh, bình tĩnh."

Lục Vũ hướng về Diệp Văn làm cái mặt quỷ, nói: "Liền đứng, muốn thực nữ!"

Đến đệ ngũ quyền thời điểm liền có người lui ra, thế nhưng Thu Dịch vẫn như cũ không nhanh không chậm Địa lấy chỉ so với bước đi nhanh như vậy điểm tốc độ chạy, nhìn thần thái tự nhiên đáng vẽ.

Có người không chạy nổi, liền dừng lại bắt đầu đi, Thu Dịch không tăng nhanh tốc độ, cũng không giảm bớt tốc độ, liền dạng này thần nhiên tự đắc Địa vượt quá một cái lại một người.

Thứ mười quyền, những kia bước đi người cũng cảm thấy đi mệt mỏi hoặc là vô vị, chính là lại lui ra không ít người, trên đường chạy còn lại tuyển thủ đã không hơn nhiều.

Ngoại trừ mấy cái đội giáo viên người hô hấp vẫn tính đều đều, người còn lại hô hấp đã hoàn toàn loạn rơi mất, sự chịu đựng tốt còn chạy giống cái đáng vẽ, thể lực không chống đỡ nổi cũng đã ngã trái ngã phải.

Thu Dịch vẫn như cũ bình chân như vại, còn thỉnh thoảng Địa nhìn chung quanh, vừa nhìn liền đứng không dùng toàn lực đáng vẽ.

Mặc dù chạy tốc độ rất chậm, thế nhưng chạy vốn là so với đi mất công sức, thập quyền hạ xuống, Thu Dịch lại như là vừa mới bắt đầu chạy như thế, thật giống khí lực liên một điểm đều không có hao tổn như thế, làm cho Diệp Văn chính mình cũng có chút kỳ quái mờ mịt, mình cao trung thời điểm hẳn là không tốt như vậy thể lực a?

Thứ mười lăm quyền, lại có không ít người không kiên trì được lui ra thi đấu, trên đường chạy chỉ còn dư lại mười người cũng chưa tới, Thu Dịch tình huống tự nhiên là bị người xem phát hiện ra.

Chạy ròng rã 15 quyền, vậy mà một bộ người không liên quan đáng về, lập tức đề đại gia cảm thấy kỳ quái cùng hưng phấn, đây quả thực lại như là tiểu thuyết huyền ảo bên trong tình tiết mà, chẳng lẽ gia hỏa này muốn giả heo ăn hổ?

Diệp Văn cảm một bình thủy vọt tới đường băng một bên, nhìn thấy Thu Dịch chậm rãi chạy tới, liền đi theo hắn chạy lên.

"Này, cái tên nhà nguoi, lúc nào sự chịu đựng tốt như vậy a?"

Thu Dịch mặt mỉm cười, đại khí đều không thở nói: "Ta sự chịu đựng luôn luôn rất tốt a."

"Thích! Ngươi liền thôi đi!" Diệp Văn đem nước suối đưa tới, "Khát hay chưa?"

"Hừm, đúng là có chút khát." Thu Dịch tiếp nhận nước suối, còn không quên đùa giỡn một chút Diệp Văn, "Lão bà tốt nhất."

Diệp Văn nhìn xuống đập đầu hắn kích động, cắn răng nói: "Lá gan lớn lên a, ngay cả ta cũng dám đùa giỡn?"

"Không có a... Đây không tính là đùa giỡn nha!" Thu Dịch cười.

"Ngươi sẽ không tính toán liên dạng này chạy xong toàn bộ hành trình chứ?"

Thu Dịch vịn ra nước suối uống vài miệng, sau đó đem nắp bình ninh thượng, đem nước suối trả lại Diệp Văn, nói: "Đúng đấy..."

"Không được! Có thể hay không hảo hảo chạy a! Tôi thiếu cho ta siêu một cái đội giáo viên!"

"Trời ơi... Lão bà, đội giáo viên chạy chậm nhất cái kia đều siêu ta nhanh hai vòng hơn nhiều..."

"Tóm lại cố lên! Tin tưởng ngươi có thể."

"Được rồi được rồi... Ta thử xem"

Diệp Văn hài lòng gật gật đầu, lần nữa trở lại lóp vị trí bên trong.

"Thế nào?" Lục Vũ hỏi.

"Hắn nói sẽ cố gắng chạy."

"Nhưng là ta cảm giác thật giống không gia tốc a..."

Kim Tinh che miệng khẽ cười nói: "Đừng có gấp mà, có thể hắn là dự định thời khắc cuối cùng lại trùng đấy?"

Thu Dịch quả nhiên không có tăng tốc cũng không có giảm tốc độ, nhưng là cùng đội giáo viên chạy ở cuối cùng người kia chênh lệch vẫn không có kéo dài, không ít người đều đang chăm chú Thu Dịch, bởi vì tốc độ của hắn từ bắt đầu đến hiện tại đều không có giảm, mà lại khí tức vẫn như cũ ổn định, vừa nhìn liền đứng còn có dư lực đáng về.

Mà đội giáo viên cuối cùng cái kia một vị nữ sinh tốc độ kỳ thực cũng không nhanh, cùng Thu Dịch tương đương, thế nhưng có trước đó cơ sở, vẫn như cũ cùng còn lại không phải đội giáo viên học sinh kéo dài hai vòng cự ly.

"Chỉ còn cuối cùng năm vòng, hắn còn không tăng tốc a?"

"Sẽ không tính toán liên dạng này chạy xong toàn bộ hành trình chứ?"

"Nhưng là ta nhìn hắn thật giống không một chút nào luy đáng về à?"

"Cũng là có một chút, nhìn hắn thở dốc tần suất biến cao."

"Bất quá còn giống như là rất đáng đáp nhàn nhĩa a."

Mọi người nghị luận sôi nổi, đề tài đều là tại thao trường trung không nhanh không chậm chạy Thu Dịch.

"Ta cảm thấy hắn hội nỗ lực."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy sẽ không, đều chỉ còn dư lại ba vòng, coi như trùng cũng nhiều nhất truy cái nửa vòng."

"Vậy cũng có thể siêu hai người."

"Vậy còn không như không truy đâu, dù sao cuộc thi đấu này liền đứng lưu manh mấy, ta nhìn người kia chính là định dùng ít sức điểm chạy xong toàn bộ hành trình."

Lão sư bên này cũng đang thảo luận, A Đan trên mặt lần có Quang, bởi vì tham gia thi đấu có thể chạy xong toàn bộ hành trình học sinh nhưng là rất ít, không có đội giáo viên lớp có thể ra một cái coi như rất có mặt mũi, huống chi Thu Dịch hiện tại còn một bộ ung dung đáng đáp, bất quá cũng có lão sư đối với hắn không hài lòng, cho rằng hắn là tại đồ dùng ít sức, liền dạng này chậm rãi chạy, rõ ràng có rất tốt sự chịu đựng cùng thể lực, không bằng chạy mau hơn chút nữa còn có thể truy đuổi cái trừ đội giáo viên ở ngoài người thứ nhất.

Chính đang khán giả thảo luận thời điểm, Thu Dịch đột nhiên bắt đầu gia tăng tốc độ, tốc độ càng lúc càng nhanh, sau đó vậy mà đạt đến thi chạy trăm mét tốc độ.

Gia hỏa này quả nhiên còn có dư lực!

Gia hỏa này quả nhiên muốn bạo phát!

Đây là khán giả tiếng lòng, có không ít mọi người từ chỗ ngồi đứng lên, muốn nhìn một chút gia hỏa này có thể bạo phát tới trình độ nào.

Thu Dịch chạy cực nhanh, lập tức liền chạy ra nửa vòng, đem tất cả không phải đội giáo viên học sinh ném ở phía sau, thế nhưng hắn vẫn không có giảm tốc độ, một đường phi nước đại, quả thực lại như khí lực dùng mãi không hết như thế, vậy mà siêu trở về đội giáo viên thành viên một vòng, bây giờ cách cái kia chạy chậm nhất đội giáo viên thành viên còn kém một vòng.

Thu Dịch bước chân vừa chậm, tất cả mọi người cho rằng hắn không khí lực, dù sao chạy như thế trường lộ trình, cuối cùng có thể bùng nổ ra tốc độ nhanh như vậy cũng coi như là tương đương lợi hại, cho dù dạng này cũng là rất không tệ.

Thế nhưng Thu Dịch bước chân vừa chậm nhưng không có dừng lại, đột nhiên lại là tăng tốc độ, hùng hổ Địa siêu đội giáo viên lại một vòng, chỉ lát nữa là phải đuổi theo chạy ở cuối cùng cái kia đội giáo viên thành viên.

Cái kia mình nữ sinh liếc mắt nhìn phía sau Thu Dịch, lòng sinh cảm giác gấp gáp, cắn răng một cái, cũng tăng nhanh tốc độ, mặc dù cùng Thu Dịch dạng này biến · thái hùng hổ bạo phát không cách nào so sánh được, bất quá tại vạn mét chạy cự li dài nửa phần sau tới nói, cũng coi như là tương đương nhanh tốc độ.

Thu Dịch lại không hề từ bỏ, trái lại tốc độ là càng lúc càng nhanh, vậy mà là lấy ra trăm mét nỗ lực tốc độ, phấn khởi tiến lên.

"Gia hỏa này có phải là người hay không a!"

"Biến · thái a!"

"Cái này còn có thể trùng?"

Điểm cuối đang ở trước mắt, tên kia đội giáo viên nữ sinh sáng mắt lên, chỉ muốn xông tới, thì sẽ không bị tên kia vượt quá... Mặc dù không biết tại sao Thu Dịch hội chạy nhanh như vậy, thế nhưng nàng biết mình không thể thua bởi hắn.

"Vèo ——" một trận gió lạnh thổi qua, một bóng người chạy đến đội giáo viên nữ sinh phía trước, làm cho nàng giật nảy cả mình, sau đó cũng gia tốc điên cuồng đuổi theo, nhưng lại phát hiện cái này chỉ là năm mươi mét lộ trình càng là xa xôi như thế, bởi vì Thu Dịch đã chạy tiến vào điểm cuối.

Cuối cùng còn vượt lại đội giáo viên nữ sinh hai mươi mét.

Bọn học sinh ồ lên, toàn bộ thao trường lập tức trở nên sôi trào.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Vợ chồng bày sạp (thượng)

Xong qua điểm cuối Thu Dịch tựa hồ cũng bởi vì cuối cùng bạo phát tiêu hao quá nhiều khí lực, quẹo vào khúc cua, nằm vật xuống ở một bên sân đá banh trên cỏ.

Một bóng người xuất hiện ở bên cạnh hắn, Thu Dịch hép mắt nhìn lại, hóa ra là Diệp Văn, nàng từ lớp bên kia chạy tới, đại khái là dùng rất nhanh tốc độ chạy tới đi, cho nên đồ bưng khuôn mặt bé nhỏ, thờ dốc cũng biến thành hơi có chút nhiều lần.

Diệp Văn đem một khối khăn lông ướt bỏ vào Thu Dịch trên thân, cuối cùng cái kia ba vòng bạo phát, trực tiếp đem Thu Dịch toàn bộ khí lực đều rút sạch, so với trước đó chạy nhiều như vậy quyền còn mệt hơn.

"Này, không phải chạy phía trước nhiều như vậy quyền đều không mệt sao? Làm sao cuối cùng mới chạy nhanh hơn một chút liền mệt rồi?" Diệp Văn trêu nói.

"Cuối cùng vậy thì nhanh hơn một chút à..." Thu Dịch có chút không nói gì, muốn giơ tay lên tới bắt trên thân khăn mặt, lại cảm giác thấy hơi vất vả, thẳng thân toàn thân thả lỏng được nằm tại trên cỏ, mặt dày nói với Diệp Văn, "Ừm... Không khí lực... Người giúp ta lau mồ hôi chứ?"

Đề Thu Dịch ngoài ý muốn chính là Diệp Văn vậy mà rất sáng khoái liền đáp ứng rồi, "Ồ... Vậy cũng tốt."

Diệp Văn cầm lấy khăn mặt, chong chát thành tiểu phương khối hình, sau đó lại như rửa mặt như thế tại Thu Dịch trên mặt loạn lau một trận.

"Người cái này gọi là lau mồ hôi à... Người đây là rửa mặt đi..." Thu Dịch đều sắp vô lực đầu đen rau muống, liếc mắt nhìn bầu trời xanh thẳm.

"Như vậy một chút sát thái phiền phức, dạng này nhiều phương tiện, mà lại vừa nhanh lại sạch sẽ."

Thu Dịch thật sự vô lực đầu đen rau muống, thế nhưng hắn liền đúng yêu thích Diệp Văn dạng này suất thật đáng yêu, đây chính là hấp dẫn nhất hắn một điểm a, đương nhiên, này cùng trong mắt người tình biến thành Tây Thi cũng là có chút quan hệ...

"Này, buổi chiều tan học người lại muốn đi bày sạp sao?" Diệp Văn bất thành linh hỏi.

"A... Hà?" Thu Dịch đối với Diệp Văn đột nhiên hỏi như vậy hơi nghi hoặc một chút, tính toán một chút tháng ngày, kê gặt đầu, đạo, "Hừm, ngày hôm nay thứ sáu, ăn cơm tối xong liền đi bày sạp."

"Ta cũng cùng đi chứ!"

"Người cũng cùng đi?" Thu Dịch hỏi ngược lại.

"Đúng vậy, không được sao?" Diệp Văn làm ra hung ác đáng vẻ nhìn lấy Thu Dịch, phảng phất đang nói, dám phản đối hiện tại liền đánh chết người.

Thế là Thu Dịch chỉ có thể đáp ứng rồi.

Không thể không nói, Thu Dịch không chỉ có sự chịu đựng được, mà lại liền sức khôi phục đều tương đối khá, tại trên cỏ nằm gần mười phút khí lực cũng đã khôi phục hơn nửa, lại nằm nửa giờ, liền triệt để khôi phục khí lực, thật giống vừa nãy vạn mệt chạy cự li dài chưa từng xảy ra như thế.

Đội giáo viên tổng cộng có ba tên, trước đây vạn mệt chạy cự li dài ba người đứng đầu vẫn là đội giáo viên ôn đồm, lần này nhưng là giết ra Thu Dịch như thế một đầu hắc mã, vậy mà đoạt được người thứ ba, mặc dù chỉ là người thứ ba, nhưng cũng là rất lớn vinh dự, mà lại rất nhiều người đều cho rằng nếu như Thu Dịch trước đó nghiêm túc chạy, hay là đệ nhị thậm chí đệ nhất đều là có thể đây!

Tóm lại A Đan thật cao hứng, không chỉ có cho Thu Dịch thêm phân, hơn nữa còn đưa hắn một quyền (Đường thơ tổng từ ba trăm thủ) tác phẩm vĩ đại sách, chân chính ba trăm thủ, cũng chính là tổng cộng có Đường thơ tổng từ sáu trăm thủ, nói theo một ý nghĩa nào đó, đúng là tương đối lớn lễ vật...

Giáo vận hội ngay khi hiệu trưởng nói chuyện trung kết thúc, chơi một ngày các bạn học túm năm tùm ba Địa ra trường.

"Đi nhà ta ăn cơm tối chứ?" Diệp Văn hỏi.

Thu Dịch gãi gãi sau gáy, nhìn có chút do dự.

"Mà, dù sao nhà ta liền ở trường học bên cạnh a, ăn xong lại đi nhà người, dù sao cũng là tiện đường!"

"Là nhiều đường xa đi..."

"Có cái gì không thể nha!"

Diệp Văn lôi kéo Thu Dịch dần dần đã rời xa trường học.

Một người tuổi còn trẻ bảo an nhìn lấy Thu Dịch cùng Diệp Văn hai người ở dưới ánh tà dương tay trong tay rời đi bóng lưng, không chỉ có thờ dài nói: "Tuổi trẻ thật tốt a..."

Bên cạnh trung niên bảo an cười nói: "Làm sao? Chính người cũng không coi là quá lớn nha!"

"Ai... Già rồi." Tuổi trẻ bảo an nhìn có chút phiền muộn, dựa vào bảo an đình, Thiêu Đốt một liều thuốc.

...

"Thủy Thủy! Com tối đốt không?" Vừa vào cửa, Diệp Văn liền lớn tiếng hỏi.

"Đã thiếu á, làm sao, buổi trưa không ăn no sao?" Thủy Trĩ Thi thanh âm từ trong phòng bếp truyền đến, còn nướng theo lanh lảnh thái rau thanh.

"Oa, ngày hôm nay Thái Âm cũng hỗ trợ làm trợ thủ a?"

"Hừm, giúp ta rửa rau, tẩy được còn rất sạch sẽ đây." Thủy Trĩ Thi gạt đầu, hướng về Diệp Văn liếc mắt nhìn, nhìn thấy đứng ở Thủy Trĩ Thi sau lưng Thu Dịch, nghi ngờ hỏi, "Ồ, đây không phải là lần trước đến nhà chúng ta qua tiểu nam sinh à... Gọi Thu Dịch đúng không?"

"Ừm... Là ta, thủy tỷ trí nhớ còn thực là không tồi a."

"Hắn là đến nhà chúng ta quýt com." Diệp Văn nói, câu nói đầu tiên sò sò vụn vụn sự thực, để đứng ở sau lưng nàng Thu Dịch lau một cái hân, nhưng lại không dám nói cái gì.

"Ta nhìn là người đem hân kéo qua chứ?" Thủy Trĩ Thi khẽ cười nói, "Làm sao, coi trọng hân?"

Thu Dịch lần nữa thẹn thùng, trực giác của nữ nhân thực sự là thật là nhạy cảm a.

Diệp Văn ngoài ý muốn Địa không có tách ra cái đề tài này, nói: "Cái gì gọi là coi trọng, hân hiện tại đã là người của ta."

Loại này Thu Dịch phảng phất là Diệp Văn cô dâu nhỏ tức coi cảm..

"A? Không phải chứ... Văn Văn... Người..." Thủy Trĩ Thi trừng lớn mắt nhìn lấy Diệp Văn, lại đưa mắt quét về phía Thu Dịch.

"Này uy, người nghĩ đến cái gì địa phương đi á! Chỉ là hiện tại ta cùng hân đã xác lập quan hệ bạn trai bạn gái rồi!" Diệp Văn tức giận nói rằng.

"Bạn bè trai gái?" Thủy Trĩ Thi nheo mắt lại.

"Hừm, ta là bạn trai hân, hân là bạn gái của ta." Diệp Văn nói bổ sung.

"A? ..."

"Làm sao, người có ý kiến gì không?" Diệp Văn trừng mắt Thu Dịch.

"Không có không có..."

Thủy Trĩ Thi không nói gì thêm, lại quan sát vài lần Thu Dịch, liền tiếp tục xào lên món ăn đến rồi, ngày hôm nay là hiếm thấy không ăn chung nồi tháng ngày.

"Hai người các người đi chơi đi, nơi này có ta cùng Thái Âm là có thể."

"Đi thôi đi thôi." Diệp Văn đúng là không có khách khí, lôi kéo Thu Dịch liền đi ra nhà bếp.

Diệp Văn tự nhiên đi vào phòng của mình, lại phát hiện Thu Dịch bồi hồi tại cổng không dám vào đến.

"Này, người đang làm gì thế?"

"Không làm gì a a..."

"Vậy người đi vào a?"

"Nhưng là... Cô gái gian phòng... Ta... Đi vào, không hay lắm chứ?"

"Có cái gì nha! Tư tưởng không muốn phong kiến như vậy có được hay không!" Diệp Văn nguyệt một cái Thu Dịch, thuận tiện khinh bỉ một chút mình trước kia, thực sự là ngây thơ tiểu nam sinh a! Chẳng trách không tìm được bạn gái.

Thu Dịch nói quanh co nửa ngày, lại vẫn là không dám bước vào Diệp Văn gian phòng, cuối cùng Diệp Văn thiếu kiên nhẫn, trực tiếp thân tay nắm lấy Thu Dịch cánh tay, đem hân kéo vào.

Ra ngoài Thu Dịch dự liệu, Diệp Văn gian phòng cũng không giống chính mình tưởng tượng như vậy, khắp nơi là béo mập đáng yêu đồ vật, bày ra đủ loại kiểu dáng mỹ phẩm đường da mỹ phẩm, cũng không có đem mập thứ cái gì ném loạn...

Béo mập mao nhưng món đồ chơi là có, nhưng lại bị chinh tề Địa đặt ở bên giường trên giá, không giống như là cô gái yêu thích đồ vật, thật giống chỉ là đơn giản thu thập ở một bên mà thôi, gian phòng cũng thu thập rất gọn gàng nhanh chóng, đồ vật đều xếp đặt đến mức ngay ngắn rõ ràng, cũng không có cái gì đáng yêu trang sức phẩm, trong phòng cũng chỉ dán thuần màu xanh lam tường chỉ, có vẻ tinh khiết sáng sủa mà lại có chút thâm thúy xa xôi.

Một bên giá sách cũng chinh tề Địa xếp đầy sách, cửa tủ treo quần áo thật tốt giam giữ, một bên tủ bát thượng lại bày đặt một số đồ Thu Dịch vô cùng ngoài ý muốn tay làm mô hình, có cao tới giáp má, cũng có hoạt hình thiếu nữ...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Vợ chồng bày sạp (hạ)

Nhìn thấy Thu Dịch tại nhìn tay của chính mình làm mô hình, Diệp Văn không khỏi có chút đắc ý, hai tay ôm ngực nói: "Thế nào, có vui vẻ sao? Nếu mà muốn ta có thể đưa người mảy cái nha."

"Ây... Không cần..." Thu Dịch nhìn chung quanh Diệp Văn gian phòng nói.

"Làm sao, cảm thấy rất kinh ngạc sao?" Diệp Văn cười hỏi.

"Ừm... Cảm giác không quá như là một cái phổ thông cô gái gian phòng."

"Bởi vì ta không phải người bình thường nha!" Diệp Văn nói rằng, "Tối chơi dota đi!"

"Hả? Chỉ có một máy vi tính a..."

Diệp Văn từ bên giường lấy ra một máy vi tính xách tay, nói: "Nơi này không phải còn có một đài nha!"

Diệp Văn đem notebook đặt tại mình bàn bên cạnh thượng, sau đó từ phòng khách cầm một cái ghế cho Thu Dịch, đạo, "Người cứ ngồi bên cạnh ta tốt, bắt đầu đi bắt đầu đi."

Mặc dù ở trong trường học thời điểm Thu Dịch vẫn luôn là ngồi ở Diệp Văn bên người, bởi vì là ngồi cùng bàn mà, bất quá giống như vậy tại trong phòng của nàng, ngồi ở bên cạnh nàng, cảm giác kia lại có chỗ bất đồng, bởi vì bàn không đủ lớn, cho nên hai người ai tương đối gần, chân hơi hơi nhúc nhích, liền sẽ va vào nhau.

Thu Dịch ngồi trong phòng thiếu nữ mùi thơm cơ thể, cảm giác ngón tay đều có chút cứng ngắc.

"Này uy, người cái kia phù thủy to nhỏ Bình làm gì! Người phải lớn hơn đến người liền thắng a!"

"Àch àch... Có lỗi có lỗi..." Thu Dịch cảm giác ngón tay không có chút nào linh hoạt, thật giống đều không phải là mình, thế là ván này quả nhiên như Thu Dịch sở liệu như vậy thua trận, mặc dù hấn rất muốn thắng tới.

"Toán á toán á, dù sao liền một ván game nha." Diệp Văn phản tới an ủi Thu Dịch nói.

Một ván game qua đi, Thủy Trĩ Thi bữa tối cũng đã thiêu tốt, đơn giản ba món một canh, sau đó cho mọi người thịnh lên tràn đầy một chén com, ngoại trừ Thái Âm là dùng thịnh thang bát thịnh ở ngoài..

Lúc ăn com, Thủy Trĩ Thi không ngừng bên hông đánh Thu Dịch các loại tin tức cá nhân, cuối cùng nhìn còn giống như toán thoả mãn đáng vẽ, lại cho Thu Dịch thịnh tràn đầy một bát com.

Lần trước Thu Dịch đến thời điểm đã từng gặp qua Đại Vị Vương Thái Âm kẻ tham ăn thực lực, cho nên lần này ngược lại cũng không phải thái kinh ngạc, bất quá đối với Thái Âm lượng com ăn đó là phục sát đất...

"Tiểu Thi, chúng ta đi ra ngoài á!"

"Hả? Đi ra ngoài?"

"Hừm, Thu Dịch muốn đi bày sạp, ta cũng cùng đi nhìn."

"Ồ ~ tốt, nhớ tới về sớm một chút nha." Thủy Trĩ Thi gật gù đầu, lại vỗ vỗ Thu Dịch bả vai nói, "Chăm sóc tốt nhà ta Diệp Văn a, nếu để cho nàng thụ thương, tuyệt đối nhiều không được người a!"

Thu Dịch ở một bên dùng sức gật đầu.

Lúc này nhật đã hơi rơi xuống, bên đường đèn đường đã sáng lên màu da cam ánh đèn, tà dương đem cuối cùng một tia ánh tà dương rơi ra ở trên mặt đất.

"Cái này cái rương bên trong tất cả đều là sách a?" Diệp Văn gõ gõ Thu Dịch trong tay rương hành lý, hỏi.

"Hừm, còn có một chút điện ảnh cùng kịch truyền hình Quang đĩa."

"Không cần nhắc bán bán những khác?"

"Tạm thời liền hai thứ này đi... Qua mấy ngày ta dự định đi tiến một số bút tất loại hình đồ vật tiền lời."

"Thật giống rất tốt đáng vẽ." Diệp Văn gật gù đầu.

Thu Dịch đem rương hành lý ném tới tiểu xe ba bánh thượng, Diệp Văn cũng nhảy lên, Thu Dịch liền bắt đầu đạp lên.

Mặc dù có đến vài lần thành quán tại lúc buổi tối đến tra, thế nhưng bày sạp người vẫn không có lùi bước, mỗi ngày buổi tối quầy hàng vẫn như cũ bạo mọn, cũng là chỉ cần thành quán đến điều tra mấy ngày đó, bày sạp người hội thiếu một số, qua vài ngày sau liền lại sẽ xuất hiện một nhóm lớn bày sạp người.

Thu Dịch vẫn như cũ lựa chọn cái kia cuối đường vị trí cũ, vị trí này tốt hơn chạy, mà lại có lần trước thành quán kinh nghiệm về sau, hắn không lại đem sách đặt tại trên sạp hàng bán, mà là trực tiếp đặt ở xe ba bánh thượng bán, dạng này thành quán đến rồi, chỉ cần nhảy lên xe ba bánh liền có thể chạy trốn, thuận tiện lại mau lẹ.

Trời đã triệt để đen kịt lại, sau khi ăn cơm tối xong đám người bắt đầu cuồng lên chợ đêm, ở niên đại này, điện thương vẫn không có như vậy phát đạt, đảo bảo vật cũng không phải như vậy nổi danh, coi như biết đến cũng không dám tại internet mua sắm, cho nên tới loại này trong chợ đêm đi dạo nhìn có hay không hàng giá rẻ người vẫn là rất nhiều.

"Người ngày hôm nay quả nhiên ở đây a." Một cái thanh âm thanh thúy vang lên, đang ngồi tại trên ghế cùng Diệp Văn nói chuyện phiếm Thu Dịch ngẩng đầu lên, chợt cười nói, "Tiểu Tinh, là người a."

"Đúng vậy, ta sách lại xem xong." Tiểu Tinh nói, đem chính mình vài cuốn sách ném cho Thu Dịch, sau đó liền chuẩn bị tại xe ba bánh bên trong tìm một ít nói, lại đột nhiên phát hiện ngồi ở một bên Diệp Văn, hơn nữa còn cùng Thu Dịch vừa nói vừa cười.

"Nàng... Là ai?" Tiểu Tinh hỏi.

Thu Dịch gãi gãi đầu, hơi ngượng ngùng mà nói rằng: "A, cái này... Cái này là bạn gái của ta."

"Bạn gái người? ——" tiểu Tinh tha dài ra thanh âm, có chút thất vọng, lại có chút trong dự liệu cảm giác, tâm tình lập tức trở nên hơi hạ.

Tùy ý chọn vài cuốn sách sau khi, đem một tấm năm mươi khối đưa cho Thu Dịch, xoay người liền muốn đi, lại bị Thu Dịch gọi lại: "Chờ đã... Ta còn không tìm người tiền đây!"

Thu Dịch đem tiền tìm cho tiểu Tinh, hỏi: "Làm sao, ngày hôm nay thật giống tâm tình không tốt lắm?"

Tiểu Tinh nhìn Thu Dịch một chút, không hề trả lời hắn, tiếp nhận tiền xoay người rồi đi, trong miệng lầm bầm nói: "Quên đi... Giống người như ta đúng sẽ không có tốt kết cục đi... Coi như hắn tiếp nhận ta cũng chỉ là hại hắn... Liền dạng này... Rất tốt đẹp..."

Tiểu Tinh dần dần đi xa, tự nói thanh âm bị gió thổi tan, Thu Dịch chỉ nghe được một câu quên đi, đằng sau một điểm đều không nghe rõ.

"Người khách quen cũ a?" Diệp Văn hỏi.

"Hừm, đúng đấy, thường thường tới chỗ của ta đổi sách."

"Ồ ~ nàng có phải hay không yêu thích người a?" Diệp Văn đột nhiên hỏi.

"Hả? ——" Thu Dịch quay đầu nhìn về phía Diệp Văn, "Có sao?"

"Nhưng là ta nhìn nàng có chút tâm tình hạ a."

"Có thể là có cái gì phiền lòng việc đi."

"Nhưng là nàng là tại ngươi nói ta là bạn gái ngươi thời điểm mới tâm tình không tốt."

"Ngươi vừa nói như thế..." Thu Dịch đem tiểu Tinh ném cho sách của hắn thả lại đến xe ba bánh thượng, đạo, "Cũng có thể là nghĩ đến tiền nhậm bạn trai chứ?"

"Có đúng không...?" Diệp Văn nhỏ giọng Địa tự nhủ, "Nếu như thật sự có người yêu thích lời của ngươi, có phải hay không ta sẽ không có tồn tại cần phải cơ chứ?"

"Há? Cái gì?" Thu Dịch không nghe rõ Diệp Văn nói một mình, nghi ngờ hỏi.

"Không có gì." Diệp Văn lắc đầu, lại rơi vào trầm tư trung.

Sứ mạng của chính mình tựa hồ liền đúng thực hiện nguyện vọng của chính mình, mà mình cho nên sẽ có dạng này nguyện vọng, cũng cùng không có bạn gái là có quan hệ đi, thế nhưng nếu như có người yêu thích Thu Dịch, vậy mình có phải hay không sẽ không có tồn tại cần phải cơ chứ?

Hy vọng có thể có một cái khác nữ tính mình yêu nam tính mình, vậy cũng chỉ là xuất phát từ bất đắc dĩ đi... Trong đó đau xót cùng bị thương lại có ai hiểu đây?

Hiện tại đã có yêu thích Thu Dịch nữ sinh, mình có phải hay không hẳn là từ bỏ đây?

"Ngươi yêu thích vừa nãy cô bé kia sao?"

"Không đáng ghét... Làm sao?"

"Không có gì..."

"Văn Văn ngươi đừng ghen nha, ta chỉ yêu một mình ngươi! Yêu ngươi vượt qua yêu chính ta! Trừ ngươi ra ta người khác đều không sẽ yêu!"

Nói cái gì chuyện cười đâu, rõ ràng đều là một người nha. Diệp Văn ở trong lòng đau đen rau muống nói.

Mình yêu mình, cũng không có cái gì không tốt, không phải sao...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Bị sốt

Các vị nam tính các độc giả, các ngươi biết đau bụng kinh thêm bị sốt đến cùng là cảm giác gì sao? Tóm lại Diệp Văn là cũng không tiếp tục muốn lĩnh hội loại cảm giác đó. . .

Nói đơn giản liền đúng —— sáng khoái đến thăng thiên.

Các loại mặt trái BUFF gia thân, hay là Thượng Đế đối đãi nữ tính suy yếu đi. . . Dù sao tại không có tới nghi lễ trước đó, các nam sinh bình thường đều là đánh không lại nữ sinh.

Có được tất có mất, tiền kỳ hưng hăng, hậu kỳ tất nhiên không được. . . Đây chính là cái gọi là trước tiên ngọt về sau khô đi. . . Đáng thương Diệp Văn biến thành cô gái cũng là chỉ nếm trải khổ.

Vốn là trải qua Thủy Trĩ Thi ti mi điều dưỡng, Diệp Văn đau bụng kinh đã yếu bớt hơn nhiều, thế nhưng bởi vì tối ngày hôm qua lại gặp mưa về nhà. . . Hào không thân thể bảo vệ ý thức Diệp Văn, rốt cục lần nữa nếm trải quả đắng, chuyện này nói cho chúng ta, hiểu rõ phụ khoa tri thức là trọng yếu bao nhiêu. . .

"Chính ngươi nghi lễ mau tới chính mình cũng không biết à? Còn đi ra ngoài gặp mưa. . ." Thủy Trĩ Thi vừa dùng muống nhỏ cho Diệp Văn mớm thuốc, vừa quở trách nói.

Chuyện như vậy, làm một nam hài tử làm sao có thể biết a!

"Không. . . Không biết. . ." Diệp Văn kết kết lấp bắp nói.

"Không phải chứ người. . . Đại tiểu thư của ta, chẳng lẽ không có ai đã dạy người sao?" Thủy Trĩ Thi một bộ thua với Diệp Văn biểu lộ.

"Khục. . . Ân. . . A. . ." Diệp Văn lúng túng gật gật đầu, chỉ là nhẹ nhàng động động đầu liền cảm giác đầu óc choáng váng, thật giống tất cả mọi thứ đều đang lay động như thế.

"Từ nghỉ lễ ngày thứ nhất đến lần sau nghỉ lễ đến ngày thứ nhất liền đúng một toàn bộ chu kỳ, tỷ như ta là mỗi cách 25 ngày tả hữu một lần, Văn Văn người lần trước tới là mười sáu hào, tới hôm nay vừa vặn hai mươi ngày, cho nên. . ."

"Đau đầu quá. . ." Diệp Văn xoa xoa huyệt Thái dương, toàn thân đều khó chịu Địa không được.

Choáng váng đầu, không còn chút sức lực nào, bụng quặn đau, ngực muộn. . .

Đại não suy nghĩ năng lực cùng tốc độ phản ứng đều có mức độ lớn giảm xuống, Diệp Văn chỉ muốn ngủ thượng cả ngày. . . Nhưng là thân thể khó chịu như vậy, căn bản là ngủ không được nha!

Diệp Văn miệng vô ý thức đóng mở, đem Thủy Trĩ Thi đưa vào được một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ Địa thôn vào bụng bên trong, nhưng mà cũng không có cảm giác có cái gì tốt chuyển, bên này Thủy Trĩ Thi còn tại "Giải bài".

"Nghỉ lễ mấy ngày trước cùng nghỉ lễ trung mấy ngày, phải chú ý không thể quá mức mệt nhọc, cũng không thể ăn sinh lạnh đồ vật, cũng không muốn ăn khẩu vị quá nặng đồ vật, đúng rồi, từ từ nhiên cũng là không thể uống. . . Coi như không phải kinh kỳ cũng không nên tùy tiện uống rượu a! Còn có không muốn uống cà phê a trà a cái gì, cũng không thể ăn dầu mỡ thực phẩm, phải chú ý không muốn rọi sáng, giống loại này trời mưa xuống gặp mưa loại hình sự tình, là tuyệt đối không thể đi làm." Thủy Trĩ Thi vừa cho ăn Diệp Văn, trong miệng còn thao thao bất tuyệt Địa nói.

Thật là thống khổ. . . Diệp Văn muốn ôm đầu lẫn lộn, thể nhưng đánh liên tục lẫn khí lực đều không có, cuối cùng chỉ là miễn cưỡng thực hiện bước thứ nhất. . . Ôm đầu, sau đó tưởng tượng mình tại lẫn lộn.

Thực sự là. . . Nhàn nhạt ưu tang a.

Vào lúc này Diệp Văn thực sự là bức thiết Địa muốn một phần lớp Anh ngữ băng ghi âm, lớn như vậy khái là có thể đem mình thôi miên chứ?

Thực sự không được lại phối hợp lớp số học băng ghi âm, ngủ cả ngày đều không có áp lực. . .

Ảo tưởng là mỹ hảo, hiện thực là tàn khốc, Diệp Văn nơi này cũng không có cái gì băng ghi âm, chỉ có thể kế tục nghe Thủy Trĩ Thi lải nhải, rốt cục tại uy xong được thời điểm ngừng lại.

"Nhớ chưa?"

"Ừm." Diệp Văn thuận miệng đáp, còn đến cùng có hay không nhớ kỹ, vậy cũng chỉ có Diệp Văn biết. . . Dù sao coi như ký cũng chỉ ký một nửa, vẫn là một cái lỗ tai tiến, một cái lỗ tai ra lại kia.

"Thủy tang. . . Phiên phức giúp ta đem notebook nắm một chút. . . Cảm tạ. . ." Diệp Văn uể oải Địa nói rằng.

Thủy Trĩ Thi làm Diệp Văn đem ra notebook, sau đó đóng cửa phòng lại, ngoại trừ ngoài cửa sổ trùng trùng minh tiếng chim hót ở ngoài, cả phòng đều yên tĩnh lại.

Diệp Văn ôm thân thể cuộn mình ở trên giường, trong máy tính xách tay mặc dù bày đặt video, nhưng lại không có cách nào dời đi nằng bao nhiêu lực chú ý.

Cái này đau bụng kinh cảm giác thật sự là quá thống khổ, quả thực lại như là nắm thanh đao đem cái bụng xé ra như vậy đau đớn, hơn nữa còn không phải vẫn kéo dài, nếu như vẫn kéo dài còn có thể mất cảm giác, thể nhưng đau bụng kinh là đứt quãng, đau một lúc lại không đau, sau đó chờ một lúc lại bắt đầu đau, quả thực liền đúng dần vật, xưng là cực hình cũng không đủ. . .

Bên này Thu Dịch phát tới YY mời, Diệp Văn mất công sức địa điểm tiếp nhận, sau đó tiến vào kênh bên trong.

"Này alo? Văn, sớm a."

"Sớm. . ." Diệp Văn uể oải Địa đáp lại nói.

"Làm sao? Sinh bệnh sao?" Thu Dịch nghe ra Diệp Văn Kiệt Sức thanh âm, hỏi.

"Nói theo một ý nghĩa nào đó, đúng thế. . ."

Vừa dứt lời, bụng dưới lại truyền tới từng trận quặn đau, Diệp Văn ôm bụng, có chút thống khổ kêu rên lên tiếng.

"Làm sao? Đau bụng sao?" Bên kia Thu Dịch nghe được Diệp Văn 'Rên rĩ, lo lắng mở miệng hỏi.

"Không có chuyện gì. . ." Quận đầu đến nhanh đi cũng nhanh, đau đớn sau khi lưu lại chính là một loại tăng tăng cảm giác cổ quái, bất quá dù sao cũng hơn vừa nãy muốn dễ chịu hơn nhiều, "Tối chơi DOTA đi!"

"Nhưng là ngươi không phải. . . Sinh bệnh sao?"

"Không có chuyện gì á, mà lại cũng có thể dời đi lực chú ý nha!" Diệp Văn giả vờ dễ dàng nói rằng.

Diệp Văn ngồi ở trên giường ngồi thẳng, sau đó cầm hai bản sách dùng để lót chuột, đem máy vi tính đặt ở trên đùi liền bắt đầu bắt đầu chơi.

"Thu Dịch. . . Ngươi kéo một người đến đây đi." Diệp Văn có chút hững hờ chỉ huy nói, cái này một ván đội hữu đều rất mạnh, cho nên Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người cơ bản đều tại hoa thủy.

"Kéo ai?" Thu Dịch hỏi.

"Kéo yếu nhất cái kia tập Hỏa giấy. . ."

"Được!" Thu Dịch lời thề son sắt Địa đồng ý, điều khiển doi Kỵ Sĩ cái này anh hùng, xông lên trước Địa xông lên trên.

Sau đó, sau đó lời cái siêu cấp Binh trở về.

(siêu cấp Binh ngươi muội a!)

(. . .)

(ta thực sự là say rồi) đội hữu dồn dập lờ mờ tin tức đập đen rau muống nói.

"Ừm. . . Nói theo một ý nghĩa nào đó, này con siêu cấp Binh đúng là yếu nhất." Diệp Văn nói mà không có biểu cảm gì nói, "Lần trước phù thủy to nhỏ Binh, lần này là doi kéo siêu cấp Binh, ngươi cũng thật là thần a. . ."

Đây là cái gì ngành a!

"Khục. . . Ta là lo lắng ngươi. . . Cái bụng còn đau không?"

"Vẫn luôn đau."

Bất quá cái này lực chú ý dời đi phương pháp thật giống quả thật không tệ, chính một ván game hạ xuống Diệp Văn quả nhiên không có lại đau qua.

Nhưng mà tại game lúc kết thúc, buốt như đao cắt cảm giác đau đột nhiên dâng lên trên, đầy đủ kéo dài gần mười phút, đau Diệp Văn ở trên giường trực lẫn lộn.

Không phải không đến, thời điểm chưa tới a. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Hồi ức

Diệp Văn mỗi bốn ngày giả, bị sốt cùng nào đó mỗi tháng tới một lần mặt trái BUFF cũng đã tốt, đặc biệt tại ngày thứ hai 39 độ sốt cao ngoài ra đau bụng kinh ảnh hưởng, một ngày kia Diệp Văn liền mấy vi tính đều không chạm, cả ngày liền nằm ở trên giường, dù cho không có ngủ, cũng không có khí lực làm chuyện khác, liên tục bốn ngày, tổng cộng liền ăn ba món ăn, mà lại đều là chỉ ăn một điểm liền ăn không vô.

"Làm một người bình thường là cỡ nào chuyện may mắn a." Diệp Văn không khỏi cảm thán.

Khi ngươi đang hâm mộ những kia thân thủ mạnh mẽ vận động viên, eo triệu bạc triệu người giàu có thời điểm, nhưng lại không biết, những Thiên đó sinh tàn tật, trời sinh bệnh tật, cửa nát nhà tan, lưu lạc đầu đường, kỳ thực là có cỡ nào ước ao ngươi nha!

Một cái hoàn chỉnh gia đình, gia đình hoà thuận, có thể ăn cơm no, liền đứng những kia có khổ rồi tao ngộ người to lớn nhất giấc mơ.

Cho nên nói, người bình thường kỳ thực cũng không phổ thông, chỉ là bởi vì những thứ đó vẫn luôn tại chúng ta bên người chưa từng rời đi, cho nên mới phải cảm giác mình phổ thông đến cực điểm, sinh hoạt không có lạc thú, mỗi ngày nghìn bài một điệu...

Thế nhưng đương một vài thứ gì đó biến mất thời điểm, rồi lại hội đi hoài niệm cái kia nghìn bài một điệu sinh hoạt.

Rất nhiều người yêu thích chiến tranh, XX thủ đô chiếm XX đảo, X Quốc tưng cái gì! Trực tiếp đánh nổ XX Quốc a!

Ngu xuẩn mà vô tri người mới sẽ nói như vậy.

Khi thật sự phát sinh chiến tranh, người nhà của người bằng hữu tại lửa đạn trung chết đi, phòng của người người hết thấy đều rồi bỏ người, dù cho người còn chưa chết... Thế nhưng, vào lúc ấy, người còn sẽ thích chiến tranh sao? Người còn sẽ cảm thấy X Quốc thái tưng không dám đánh sao?

Người nột, chỉ có trải qua, thụ thương qua, mới hồi tỉnh ngộ, mới sẽ hiểu, xã hội này, thế giới này sinh tồn chi đạo, xử sự chi đạo...

Nói có rất nhiều, không có một người có thể rõ ràng tất cả nói, Diệp Văn cũng không thể.

Đồng dạng, không người nào có thể nói mình là thành thực, bởi vì thành thực là không có chừng mực. Sơ trung cảm thấy tiểu học ấu trĩ, cao trung cảm thấy sơ trung ấu trĩ, đại học cảm thấy cao trung ấu trĩ, đi vào xã hội cảm thấy đại học thời đại mình là như thế ngây ngô...

Liên như cùng nhân loại lịch sử phát triển như thế, mỗi hơn trăm năm hồi tưởng thời điểm, đều sẽ cảm thấy cái kia một đời người như là người động núi bình thường ngu muội vô tri.

Mặc dù mỗi tháng hội có như vậy mấy ngày phiền phức thời điểm, thế nhưng, lần này, Diệp Văn nhưng không có hối hận.

Thế giới này lại có mấy người có thể trở lại quá khứ đâu, trở về thường thức vậy chỉ có tại trong ký ức mới có thể thường thức đến hương vị đây?

Quan trọng hơn chính là quý trọng hiện tại, quý trọng có tất cả, mặc kệ là tốt, vẫn là xấu...

Làm con trai thời điểm, Diệp Văn thường thường sẽ hối hận, thường thường nghĩ, nếu như mình có thể trở lại quá khứ, thật là tốt bao nhiêu đây?

Thế nhưng trên thực tế, đi qua dù cho có rất nhiều đáng giá thường thức đồ vật, nhưng là tại hiện tại lại có bao nhiêu thiếu đồ vật nhân vì chính mình chìm đắm tại quá khứ mà bị coi nhẹ cơ chứ?

Người hồi ức đều là mỹ hảo, mặc kệ là đã từng cao hứng sự tình, vẫn là đã từng xoắn xuýt phiền muộn qua sự tình... Tại hồi ức thời điểm, đều là tươi đẹp.

Tỷ như tại thời đại học sinh, mỗi ngày bị lão sư lưu lại học bù, làm bài tập, mỗi ngày khi về nhà Thái Dương cũng đã hạ son, vào lúc ấy đặc biệt không muốn đến trường, liền bức thiết tốt nghiệp, bức thiết nhanh lên một chút lớn lên.

Chờ đến trường sau khi lớn lên, lại không nhận được cảm thán, nếu như cho ta một lần trở lại quá khứ cơ hội, ta nguyện mỗi ngày đều đi lão sư cái kia học bổ túc đến đêm khuya.

Diệp Văn đã từng cảm giác mình rất yêu Kim Tĩnh, nếu như có thể trở lại quá khứ, nhất định sẽ liêu lĩnh Địa bất lấy nàng.

Hiện tại, Diệp Văn mới rõ ràng, cái kia không phải chân chính yêu, đó chỉ là đối đãi tình khiết mỹ hảo mỗi tình đầu một loại ngóng trông... Đó là không có khả năng lại một lần nữa tình cảm, dù cho trở lại quá khứ cũng không thể.

Đối với Kim Tĩnh, Diệp Văn càng thấy giống như là bằng hữu, đã từng mình hồi ức lúc còn tự cho là đó là 'Yêu' ... Kỳ thực, chỉ bất quá là một cái trong lòng lý tưởng đối tượng bọt nước mà thôi, mà cái này bọt nước tự nhiên do tình khiết nhất mỹ hảo mỗi tình đầu đến kẻ thừa.

Lại nói, dù cho hiện tại Diệp Văn thật sự yêu Kim Tĩnh, hiện thực cũng không cho phép a, một muội hi vọng Kim Tĩnh làm người yêu của chính mình, như vậy chỉ có thể thương tổn nàng và mình cùng bên cạnh hai người người.

Hiện tại liền rất tốt, Diệp Văn thậm chí có chút vui mừng, mình đối đãi Kim Tĩnh cảm tình chỉ là loại kia đối với mỗi tình đầu mộng lung khát vọng, mấy người chân chính đối mặt thời điểm, liền đứng loại kia bằng hữu hữu nghị... Hay là cùng thân thể này cũng có quan hệ đi.

Có một số việc cho dù có thể làm lại từ đầu, cũng rất khó lại trở lại nguyên điểm. Dù cho là con đường giống nhau, nhân sinh có thể hai lần đi ngang qua, nhưng lại sẽ không có nữa cảm giác ban đầu.

Diệp Văn nằm nhòai gian phòng trước cửa sổ thượng, thanh phong từ từ Địa phát qua khuôn mặt của nàng, thời đại này mùa hè vẫn tương đối tuần hoàn quy luật tự nhiên, đến chín lúc tháng mười, cũng chậm chậm nghênh đón trời thu.

Nếu là thả mười năm sau, đầu tháng chín lúc tháng mười, đây chính là lúc nóng nhất đây.

Trời thu, được mùa mùa đây.

Xa xa cái kia một mặt tường mọc đầy xanh mượt dây thường xuân, lại chẳng bao lâu nữa, đại khái liền muốn Diệp tử khô vàng, sau đó rụng sạch Diệp tử đi. .. Các loại đến năm mùa hè gặp được càng thêm tươi tốt dây thường xuân.

Dưới lầu bồn hoa trung có vài cây hoang dại tiểu sò cúc đã nụ hoa chờ nở, ánh mặt trời tùy ý mà xuống, làm cái kia màu trắng tinh tiểu sò cúc nhiễm phải điểm điểm kim quang.

Diệp Văn còn nhớ tiểu học thời điểm, khi đó trường học thậm chí còn không có hiện tại tiểu học thiết bị hoàn thiện, càng khỏi nói mười năm sau khi các loại xa hoa tiểu học.

Còn nhớ khi còn bé cái kia tiểu học gọi là hoa hải tiểu học, danh tự đẹp, trường học cũng đẹp, mặc dù tiểu, nhưng lại có các loại thực vật tranh kỳ đấu điểm, mặc dù không có thảo trường, thế nhưng khi còn bé vẫn như cũ cảm thấy lạc thú vô cùng.

Trường học từ một đạo tường vây vây quanh, có một cái cửa trước cùng một cái hậu môn, lớp học ở ngoài liền đứng bùn đất Địa, ở phía sau cạnh cửa có một khóa méo cổ cây ngô đồng, thụ hạ lục thảo thành đệm, mặc dù không có sân bóng, thế nhưng Diệp Văn lại thường thường ở đây cùng tiểu các bạn bè chơi một cái túc cầu, không có quy tắc, không có thắng bại, chỉ là thuần túy vì chơi mà chơi.

Tại mùa hè thời điểm còn có thể thảo Quắc Quắc, sau đó thả ở một cái trong suốt plastic trong chén đầu Quắc Quắc... Đương nhiên Diệp Văn là chưa từng có bắt được một cái Quắc Quắc, một là bởi vì không đủ nhanh nhẹn, còn có liền đứng không dám xuống tay, sợ bị cắn.

Một môi liền nằm ở mảnh này thảm cỏ xanh đệm trên cỏ, mỗi tết nhất khóa đều sẽ không ngóc ở trong phòng học, dù cho có bài tập hoặc là lão sư yêu cầu lưu lại, đều sẽ lén lút chạy ra ngoài, đó là một mảnh có thể thả lỏng đất trống, đó là một mảnh có thể làm cho mình ấu tiểu tâm linh bay lượn bầu trời.

Bây giờ nghĩ lại, vui sướng, có lúc liền đứng chuyện đơn giản như vậy chứ?

Vui sướng vẫn luôn tại chúng ta bên người, nếu như người đều là cảm thấy ưu thương phiền muộn xoắn xuýt... Đó là bởi vì người không có phát hiện chúng nó, không có bắt lấy chúng nó... Lạc quan nhân sinh, liền đứng đang không ngừng tự giễu trung cười tiến lên.

"Ăn cơm." Một cái tay nhỏ bé nhẹ nhàng lôi kéo Diệp Văn y lần sau, Diệp Văn xoay người lại, nhìn thấy chính là một tám tính trẻ con chưa thoát khuôn mặt nhỏ.

"Biết rồi." Diệp Văn vỗ vỗ Thái Âm ngẩng đầu nhỏ, cười nói.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Một khối bánh gatô

Tại đến trường thời đại, bọn học sinh mong đợi nhất thời gian, không thể nghỉ ngơi là tan học, thống khổ nhất thời điểm, không thể nghỉ ngơi là đến trường. . .

Trọng tới một lần Diệp Văn nhưng không có cảm giác như vậy, bất kể là đến trường vẫn là tan học, là ở trong trường học vẫn là ở trong nhà, mỗi một phân mỗi giây nàng đều hội đi quý trọng, yên lặng mà quan tâm người khác, đem những này hóa thành ký ức cất vào trong đầu, tương tự, cũng phát hiện rất nhiều hơn mình đã từng không có chú ý tới sự tình.

Tỷ như lúc đó Vương Hâm cùng Lục Vũ tại sau khi tốt nghiệp đột nhiên liền thành bạn bè trai gái, còn làm cho nàng lấy làm kinh hãi, thế nhưng bây giờ nhìn lại, lại phát hiện nguyên lai chuyện kia cũng không phải như vậy đột ngột, hết thấy đều là có thời gian tại lắng đọng. . . Chỉ là đã từng mình không có phát hiện mà thôi.

"Có rất nhiều việc, chúng ta bỏ qua, lại vẫn không có phát hiện." Diệp Văn tự lẩm bầm, có lẽ chỉ có giống nàng dạng này trở lại quá khứ người, mới sẽ phát hiện những này thường thường bị quên đi đồ vật chứ?

Tan học tiếng chuông đúng hẹn mà tới, lão sư mặc dù còn muốn nói tiếp một lúc, thế nhưng phía dưới bọn học sinh đã mất tập trung, cho dù nói tiếp đi xuống cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, lão sư không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ tuyên bố tan học.

Diệp Văn đem mấy quyển sách bài tập cùng sách giáo khoa nhét vào trong bọc sách, đứng dậy, vượt lên cái ghế. Còn lại đồng học cũng đều là động tác như thế, lập tức trong cả phòng học ghế tựa diện cùng mặt bàn tiếng va chạm không dứt.

Thu Dịch nhìn Diệp Văn một chút, cũng đem cái ghế phiên đến trên bàn, sau đó song song đi ra phòng học.

Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người tại nói chuyện yêu thương trên căn bản cả lớp đều biết, mặc dù hai người không có tuyên dương, thế nhưng không chịu nổi bên cạnh ngồi cái này bất quá là Chủ a. . .

Thế là hai người cũng sẽ không che che giấu giấu, Thu Dịch càng là mỗi ngày đều bồi tiếp Diệp Văn cùng đi về nhà.

Dùng Thu Dịch tới nói liền đúng: "Dù sao là tiện đường nha!"

Tuy nói muốn đi vòng thêm mười phút lộ trình là được rồi.

Ven đường quán nhỏ chật ních học sinh tiểu học cùng học sinh trung học, nó tương đối với một lần chỉ mua năm mao hoặc là một khối tiền đồ vật học sinh tiểu học tới nói, học sinh trung học một lần lấy ra năm khối tiền mua đồ càng lộ vẻ "Giàu nứt đố đổ vách" một số, mặc dù chỉ là bọn hắn mình cho rằng.

Cho tới học sinh cấp ba môn thi lại tụ tập tại một số tiểu siêu thị hoặc là trà sữa điểm loại hình một vài chỗ.

Thu Dịch cùng Diệp Văn chuyển tiến một đầu chỉ có thể cung cấp xe ba bánh thông qua hẻm nhỏ, phía trước có mấy đứa trẻ môn chính đang chơi văn tự mạo hiểm game.

Một cái ả ả con trai nhặt lên ven đường một cây nhánh cây, giơ lên cao trên không trung.

Một bên so sánh cao một chút con trai nói rằng: "Chúc mừng ngươi, thu được Thần khí Quang kiếm."

"Tiếp xuống đi Đồ Long. . ."

"Lục Long phun ra axit! Ngươi không có giải được! Mỗi hồi hợp chụp huyết 1 điểm, còn sót lại chín giờ huyết."

Bọn nhỏ đối thoại để Diệp Văn tâm tư lại bay xa.

Văn tự mạo hiểm game, tại mình sơ trung thời điểm còn có chơi đùa đâu, có thể nói là nương theo mình toàn bộ tuổi ấu thơ giải trí hạng mục, vào lúc ấy đại đa số người đều không có tiền mua điện tử sản phẩm, nếu là có cái tiểu đồng bọn có cái trắng đen máy chơi game, cái kia đều là phải cướp chơi.

Cho nên có lúc hội chơi loại này văn tự game, lúc sớm nhất liền đứng đầu lưới nói, sau đó còn có thể tại võ thượng hạ ra trang bị cùng địa đồ đáng vẽ, sau đó còn lợi dụng võ chơi ra các loại chơi Pháp, tỷ như mở hòm báu, sai mê, an bài chiến lược. . .

Không chơi sau khi ngay khi võ thượng ghi chép xuống, làm lưu trữ, đặc biệt vài cái đồng học cùng nhau chơi đùa thời điểm, cảm giác so với hiện tại chơi game online còn muốn có bầu không khí, còn muốn có ý tứ. Không biết hiện tại Thu Dịch có còn hay không thu gom những kia vẽ ra đủ loại đồ án viết đủ loại văn tự võ. . . Những kia, đều là tuổi ấu thơ hồi ức đây.

"Đúng rồi, gần nhất có ra một loại kẹo mới kem, có muốn ăn hay không ăn nhìn. . ." Thu Dịch dò hỏi, thế nhưng Diệp Văn thật giống không nghe thấy hẳn đang nói chuyện.

Thu Dịch nhẹ nhàng xoa xoa Diệp Văn tay nhỏ, lòng bàn tay ngứa ngáy cảm giác kéo về Diệp Văn bay xa tâm tư.

"Đang suy nghĩ gì đấy?" Thu Dịch hỏi.

"Hừm, ta đang nghĩ, tuổi ấu thơ đây."

"Hoài niệm tuổi ấu thơ sao?"

"Chỉ là đang thưởng thức loại kia hương vị đi, nói đến, Thu Dịch, ngươi cũng có chơi đùa loại trò chơi này đi." Diệp Văn chỉ vào phía trước chơi chính hoan đàm con nít hỏi.

"Khục. . . Ân. . ." Thu Dịch có chút lúng túng, "Chơi là có chơi đùa. . ."

"Không có gì hay thẹn thùng mà, ngươi hiện tại cảm thấy ấu trĩ, vào lúc ấy không chắc mỗi ngày chơi hoan đây." Diệp Văn liếc chéo Thu Dịch một chút, chế nhạo nói.

Thu Dịch gãi gãi đầu, không biết nên nói cái gì.

"Đúng rồi, ngươi nói mới ra một loại kẹo, là cái gì a? Mang ta đi xem một chút đi."

"Ừm. . . Tại cái kia gia tiểu điểm bên trong có. . ."

. . .

Thu Dịch bồi tiếp Diệp Văn đi tới cửa tiểu khu, ngừng lại.

Kem tuy nhưng đã bị Diệp Văn ăn sạch, thế nhưng cái kia kem còn vẫn như cũ bị nàng hàm tại trong miệng.

"Văn, người về đến nhà."

"Ừm."

"Ta đi á?"

"Bye bye ~" Diệp Văn mơ hồ không rõ Địa nói rằng, khoát tay áo một cái, nhìn theo Thu Dịch rời đi, biến mất ở trong đám người.

Đẩy cửa ra, lại phát hiện ngày hôm nay Thủy Trĩ Thi hiếm thấy Địa không có đứng ở trong phòng bếp, mà là ngồi ở trong phòng khách cùng Thái Âm đồng thời xem tivi, nhìn thấy Diệp Văn trở về, Nãi Đường đánh một cái to lớn ngáp, "Miêu" một tiếng liền xem như bắt chuyện qua.

Này con tiểu tử, thật đúng là càng ngày càng lười đây.

"Com tối thiếu xong chưa?"

"Văn Văn, tối hôm nay không có bữa tối, tình cờ ăn ít một món ăn nhưng là có thể duy trì vóc người thon thả nha." Thủy Trĩ Thi nói.

Diệp Văn sờ lên cái bụng, không có cái gì cảm giác đói bụng, mở miệng nói: "Ta đúng là không đáng kể. . . Bất quá Thái Âm không ăn bữa tối có thể không?"

Nghe có người niệm đến tên của nàng, Thái Âm nghiêng đầu qua chỗ khác liếc mắt nhìn Diệp Văn, tựa hồ đang hồi ức vừa nãy Diệp Văn nói cái gì, mấy giây sau, mặt không hề cảm xúc Địa gật gật đầu.

"Nhưng mà ~ ngày hôm nay vẫn có đồ ăn a!" Thủy Trĩ Thi chỉ vào đặt lên bàn bánh gatô nói, "Chơi game định thắng thua, thắng người mới có thể ăn bữa tối, bữa tối liền đúng bánh gatô!"

Diệp Văn đem túi sách đặt ở cửa phòng của mình, liếc mắt nhìn trên bàn ăn bánh gatô, bánh gatô không lớn, đại khái cũng là hai cái tay to nhỏ, hiện hình chữ nhật, mặt trên thoa không nhiều bơ cùng một mảnh quả táo, đối với hiện tại Diệp Văn khẩu vị tới nói, như thể điểm bánh gatô là có thể ăn được tám, chín phân no rồi.

"Như vậy, chơi cái gì?" Diệp Văn hỏi.

"Tổng cộng có năm cái game, thắng lợi số lần nhiều nhất người kia coi như Doanh gia."

Thái Âm cũng ngạc nhiên mà gật gật đầu.

Cái thứ nhất game là đánh bài, quy tắc là dựa theo trình tự ra bài, bài mặt trái hướng thượng.

Tỷ như Diệp Văn ra một tám 3, như vậy Thủy Trĩ Thi liền hẳn là ra một tám 4, Thái Âm ra một tám 5.

Người khác có thể nghi vấn, nếu như bài là chính xác, thì lại nghi vấn người được từ bài chồng bên trong đánh một tám bài, nếu như là sai lầm, ra bài người từ bài chồng bên trong đánh một tám bài, trước hết ra xong bài người làm thắng lợi.

Thế là, bắt đầu rồi tranh cướp đồ ăn thi đấu.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Bánh gatô đại tác chiến

"Sáu!" Thủy Trĩ Thi sús bài.

Thái Âm mặt không hề cảm xúc thả một tấm bài đi ra, không cần hỏi cũng biết điều này đại biểu là bầy.

"Nghĩ vẩn!" Thủy Trĩ Thi đập trác.

Bài bị mở ra, lại vẫn thật là một tấm bầy.

"Vậy mà thật là bầy. . ." Ngồi ở Thủy Trĩ Thi bên cạnh Nãi Đường bị dùng sức mà vỗ đầu một cái.

"Miêu——" Nãi Đường mắt hững hờ.

Thủy Trĩ Thi vội vàng xin lỗi, "A a, đập sai rồi, vốn là muốn vỗ bàn tới."

Nói lại xoa xoa Nãi Đường đầu, mới đưa nó trấn an xuống.

"Thập." Diệp Văn đem một tấm bài đặt lên bàn.

"J!" Thủy Trĩ Thi đem một tấm bài vỗ lên bàn.

"Nghĩ vẩn. . ." Diệp Văn uể oải Địa nói rằng.

"A, đáng ghét! Văn Văn bị người đoán được rồi!"

"Không phải đoán, là người đem bài đập lúc đi ra bị ta thấy mà thôi. . ."

"Vậy mà gian lận!"

"K." Thái Âm tướng bài mở ra đặt ở trên mặt bàn.

"K đúng không, tốt. . . Tiếp xuống đến phiên ta. . ."

"Xin nhò, Thái Âm ra xong có được hay không." Diệp Văn bụng cái trán nói rằng, "Không muốn như vậy ngọc bầm sinh có được hay không. . ."

Thế là Thái Âm thắng một ván, ván thứ hai, so với xúc xắc, ai lớn nhất ai coi như thắng.

"Thiên linh linh địa linh linh, Thái thượng lão quân nhanh hiển linh. . ." Thủy Trĩ Thi vừa lắc xúc xắc, vừa nghĩ linh tinh nói.

Diệp Văn rũ xuống mí mắt nhìn lấy Thủy Trĩ Thi, nói: "Coi như vậy niệm cũng là vô dụng tốt nha. . ."

"Tin thì lại linh, không tin thì lại mất linh." Thủy Trĩ Thi một mặt nghiêm túc nói.

Sau đó. . . Ba người từng người đem chính mình xúc xắc ném.

"Thái Âm chính là ba." Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn Thái Âm xúc xắc to nhỏ, vừa liếc nhìn Diệp Văn, "Văn Văn chính là hai! Hừ hừ, xem ra ván này là ta thắng!"

"Không muốn trốn tránh hiện thực được không. . ." Diệp Văn nhìn lấy Thủy Trĩ Thi xúc xắc, đều sắp không nói gì—— Thủy Trĩ Thi xúc xắc to nhỏ là 'Nhất'.

Thế là ván thứ hai lại là Thái Âm thắng.

Ván thứ ba đang muốn lúc mới bắt đầu, Thủy Trĩ Thi lại làm cho Thái Âm ngồi vào trên ghế salông.

"Đã thắng liền tiếp hai cục người trước tiên ở một bên trên chờ đợi!"

Trên thực tế chỉ là sợ sệt Thái Âm lại thắng một ván sau đó liền ngay cả thắng cơ hội đều không có đi.

Người thứ ba hạng mục là đánh xếp gỗ, mỗi người đánh một khối xếp gỗ, ai rút đi một khối về sau xếp gỗ ngã, coi như thua, không thể đánh trên cao nhất xếp gỗ.

Đem diện tích trong hộp gỗ xếp gỗ cũng sau khi đi ra, dựa theo nói rõ bày thành lúc trước đáng vẽ, cơ bản liền đúng một cái Cuboit đáng vẽ.

Sau đó lại lấy các loại phương thức quyết định ai trước tiên đánh xếp gỗ, vì đơn giản, cho nên hai người chọn dùng chính là chơi đoán số phương thức.

Lần này Thủy Trĩ Thi cuối cùng cũng coi như thắng một lần, cái thứ nhất đánh xếp gỗ.

Có người nói, cái thứ nhất đánh sẽ khá chiếm tiện nghi.

Đương nhiên, vẫn là cần nhìn kỹ xảo, thứ này tại mười năm sau lại lần nữa lưu hành lên, thậm chí xuất hiện tại các loại tiết mục cùng hoạt hình trung, cũng

có người đặc biệt nghiên cứu qua, còn ra hơn nhiều hướng dẫn, Diệp Văn tình cờ liền xem qua một số, mặc dù ký ức không phải rất sâu sắc, bất quá cũng vẫn có một số mơ hồ ấn tượng.

Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi bát ở trên sàn nhà nghiêm túc đánh xếp gỗ, chung quy phải suy nghĩ một lúc lâu mới hội rút ra một cây, đặc biệt giật năm, sáu cây sau khi đi ra, càng là có chút lo lắng đề phòng, cảm giác cái này xếp gỗ bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đi như thế.

Thái Âm nhìn một chút Diệp Văn, lại nhìn một chút Thủy Trĩ Thi, sau đó yên lặng mà mở ra bánh gatô, cầm lấy một bên cái muối, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ Địa bắt đầu ăn.

"Mùi vị gì?" Thủy Trĩ Thi ngửi một cái không khí, kỳ quái hỏi.

"Thật giống có cổ hương vị."

"Ừm . . Mùi thơm ngát, lại như là . . Bánh gatô như thế?"

"Còn có một chút Đằm Đằm bơ vị."

Hai người nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn về phía bàn ăn, phát hiện Thái Âm đã xem đem bơ bánh gatô ăn một nửa, nhìn thấy hai người đột nhiên nhìn chăm chăm nòng nhìn, Thái Âm liền hai cái đem còn lại một nửa cũng nuốt vào trong bụng, khoe miệng còn lưu lại bơ cùng bánh gatô tiết.

"Thái Âm ngươi vậy mà ăn vụng!" Thủy Trĩ Thi tức giận Địa nói rằng, "Nói xong rồi thi đấu quyết thắng bại. . . Ô, ta bánh gatô. . ."

"Thủy tang ngươi ngày hôm nay là bán cái gì mạnh a. . ." Diệp Văn bùm mặt bất đắc dĩ nói rằng, "Cho nên nói, đói bụng liền đi thiêu cơm nha! Nhất định phải thi đấu cái gì. . ."

Thế là ngày đó buổi tối cuối cùng vẫn là ăn bữa tối, mà lại so với bình thường lượng càng nhiều, ăn trước đó Thủy Trĩ Thi nói muốn đem không ăn bù đắp lại, đại khái buổi trưa cũng không ăn đi. . . Chẳng trách Thái Âm hội ăn vụng bánh gatô, Đại Vị Vương có thể chịu một món ăn không ăn cũng đã rất không tệ được rồi. . .

Tại sau khi ăn xong Thủy Trĩ Thi rồi lại ôm bụng nói ăn hơn nhiều, lại muốn mập. . .

"Cho nên nói ngươi vừa nãy ăn ít một chút không là tốt rồi nha!" Diệp Văn phiến cái lườm nguyệt, nói.

"Văn Văn ngươi vừa nãy tại sao không ngăn cản ta!"

"Ta có cùng ngươi nói cẩn thận nha. . ."

"Ngươi nên trực tiếp đem bát ăn cơm của ta cướp lại, dạng này mới đúng nha!"

Diệp Văn không nói gì.

Nữ nhân a. . . Thực sự là mâu thuẫn sinh vật đây.

Sau bữa ăn tối, Diệp Văn ngồi ở trong phòng khách đem mấy cái đại chỉ hòm ghép lại với nhau, làm Nãi Đường chế tác một cái DIY miêu oa, từ vài cái chỉ cái rương chỉnh hợp lại cùng nhau, lại như là một cái nhỏ nhỏ hang động như thế.

Ngay phía trước có một cái vòng tròn hình lối ra : mở miệng, đằng sau mấy cái rương bị mở ra nối liền cùng một chỗ, bên trong nhét thượng một số cây bông, có thể để cho Nãi Đường tùy ý chui tới chui lui, giấu lại liền cảm thấy rất dễ chịu đây.

Nãi Đường miễn cưỡng nằm nghiêng ở trên sàn nhà, mấy viên miêu lương lăn xuống tại miệng của nó một bên, đói bụng liền lè lưỡi liếm một khóa đến miệng bên trong, sau đó nhắm mắt lại chợp mắt, quả thực thích ý Địa không thể lại thích ý.

Tất cả chỉ hòm đều bị tài được, sau đó dùng song diện giao nối liền với nhau, vì phòng ngừa bóc ra, Diệp Văn còn tại những giấy này hòm thượng mặc vào lỗ nhỏ, sau đó dùng hải mang nối liền cùng nhau, dạng này thì càng thêm rắn chắc.

Bất quá chỉ hòm thực sự không đủ mỹ quan, cuối cùng Diệp Văn lại tìm đến một số Tạt chỉ, tỉ mỉ mà kẻ sát ở chỉ hòm thượng, vẽ lên một số đồ án, viết đến một số văn tự.

"Đại công cáo thành ~" Diệp Văn phui tay, đắc ý nói.

"Hoàn thành sao?" Đang dùng mấy vi tính xem tỉ vi kịch Thủy Trĩ Thi tập hợp qua tới hỏi.

"Hừm, thế nào ~"

"Không tồi không tồi. . . Tạt chỉ thiếp không sai a, thật giống như những này cái rương vốn là bộ dáng này như thế."

"Trong nhà có không có vô dụng cây bông?" Diệp Văn hỏi.

"Không có a, nếu không đem nguyên là cái kia miêu oa hủy đi chứ? Bên trong nhưng là xếp vào trần đầy cây bông đây."

Thế là hai người liền đem nguyên lai cái kia miêu oa cho hủy đi, đem bên trong cây bông móc đi ra, xé thành một tiểu đoàn một tiểu đoàn.

Nãi Đường nhìn thấy hai người tại phá hoại mình oa, đột nhiên đứng lên, nghi hoặc mà nhìn lấy Thủy Trĩ Thi cùng Diệp Văn, trong mắt vẫn còn có một số nhàn nhạt ưu thương. . .

Là trong ngực niệm cái này mình đã từng ở miêu oa à? Vẫn là nói cho rằng nó cũng bị vứt bỏ á?

Mà, mà, đương nhiên sẽ không á.

Cây bông bị triệt để chia rẽ về sau, Diệp Văn đưa chúng nó bỏ vào chỉ trong rương, lập tức cái này tổ hợp miêu oa bên trong thả đầy cây bông, nhìn lấy liền rất mềm mại đáng yêu.

"Nãi Đường, đây là nhà mới của ngươi a, thế nào, có thích hay không?" Diệp Văn đem Nãi Đường bỏ vào miêu oa bên trong, cười nói.

"Miêu ~ "

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Ngược nhìn

Lá cây rì rào rơi xuống, vài con chim sẽ nhảy nhót tại đầu cành cây, vui vẻ kêu to, lại là một cái nhẹ nhàng khoan khoái buổi sáng.

Đều là muộn ở nhà cũng đều sẽ có tẻ nhạt thời điểm, Diệp Văn rất sớm đi tới trường học, Thủy Trĩ Thi hết bận việc nhà về sau lại bắt đầu phùng lên y vật, nhiệm vụ hôm nay thật giống là mấy cái hồng Bạch cách vậy.

Thái Âm ngày hôm nay không có ở nhà xem ti vi, mà là lựa chọn đi ra hóng mát một chút.

Đối với cái này Thủy Trĩ Thi có chút ngạc nhiên, bắt quả cũng không nói thêm gì, chỉ là làm cho nàng chú ý an toàn, đừng quên trở về ăn cơm trưa.

Hiện tại là đại đa số người đi làm hoặc là đến trường thời gian, tiểu khu công viên nhỏ bên trong không có một bóng người, những kia dậy sớm thể dục buổi sáng cụ ông lão đại mục môn từ lâu thu công về nhà.

Thời gian là buổi sáng tám giờ đúng.

Sạch sẽ bầu trời xanh thẳm, ấm áp long lanh kiêu dương, trắng noãn mềm mại đám mây.

Vài con di chuyển chim nhận xếp thành một chữ hình bay qua bầu trời, lưu lại một vệt màu trắng quý tích.

Thái Âm tướng kính mắt hái xuống, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, nhưng là hoàn toàn mơ hồ, miệng nhỏ khê nhếch, thật giống là nhẹ nhàng thờ dài một hơi, sau đó lại sẽ kính mắt đeo trở về trên mặt.

Nãi Đường lẳng lặng mà nằm ngoài Thái Âm trên đùi, lông xù đuôi nhỏ chiếu một loại nào đó lúc trước nhịp đánh, tại cái này nhẹ như mây gió khí trời trung, có một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được nhịp điệu.

Thái Âm sở dĩ đều là một mặt ngơ ngác, hoặc là mặt không hề cảm xúc đáng yêu, là bởi vì có một phần linh hồn thất lạc, không cách nào biểu hiện ra tình cảm của chính mình, đúng là cùng Diệp Văn trước đó co quắp chứng có chút tương tự. . . Nhưng là vừa có sự bất đồng rất lớn.

Diệp Văn là không cách nào biểu hiện tình cảm ở trên mặt, thế nhưng trong lòng vẫn có rất phong phú tình cảm.

Thế nhưng Thái Âm nội tâm tình cảm cũng không phải rất phong phú, hoặc là nói phi thường tri độ, mặc dù cũng có, thế nhưng cũng không nổi bật, cho nên ở trên mặt không cách nào biểu lộ ra, nếu như muốn cho nàng làm ra một cái cười hoặc là khóc biểu lộ, đúng là có thể làm được, chỉ là trong lòng đến cùng có phải hay không mặt ngoài biểu lộ, liền không được biết rồi.

Nãi Đường đánh đuôi ngừng lại, Thái Âm theo Nãi Đường nhìn phương hướng nhìn lại, hóa ra là một cái màu đen mẻo rùng rợn, nhìn thấy Nãi Đường nhìn về phía nó, liền dừng bước, nhẹ nhàng kêu một tiếng, chậm rãi hướng về Nãi Đường đi tới, tại Thái Âm bên cạnh người tới ngừng lại.

"Miêu ——?" Nãi Đường nghiêng đầu nhìn con này tiểu hắc miêu, giống như là đang dấu chấm hỏi, vừa giống như là tại hỏi thăm.

Tiểu hắc miêu nhẹ Địa nhảy một cái, nhảy đến chất gỗ trên ghế dài, ngồi xổm ở Thái Âm bên cạnh, cái kia nhìn về phía Thái Âm ánh mắt rõ ràng lại như là tại nhìn lấy đồng loại, thật giống Thái Âm cũng là một cái miêu như thế. . .

Nãi Đường tại Thái Âm trên thân sụt sụt, thật giống như là khoe khoang bình thường hướng về tiểu hắc miêu khiêu khích Địa kêu hai tiếng.

Thái Âm đưa tay sờ lên tiểu hắc miêu đầu, người sau yên tĩnh ngồi xổm ở trên ghế tùy ý quá âm nhu nộn tay nhỏ nhẹ nhàng xoa xoa.

Nãi Đường dùng đầu sụt sụt Thái Âm bộ ngực, sau đó làm nũng tự Địa nằm ngửa tại bắp đùi của nàng thượng, giống như là tại đòi hỏi xoa xoa như thế.

Thái Âm đương nhiên sẽ không thiên vị ai, hai con miêu đều bị Thái Âm tay nhỏ mò thư thư phục phục, một cái nằm, một cái nằm úp sấp, nhìn thật giống không có đánh tính ra dáng vẻ.

Ngửa mặt nhìn lên bầu trời, cái kia viên cực nóng diễm dương là mặt phải của ngươì, cái kia viên trong sáng minh nguyệt là mặt trái của ngươì. . .

Tại cái này trong sáng dưới bầu trời, lại có bao nhiêu người hội nghĩ tới ngày đó Nguyệt kỳ thực là thật là 'Thần' hai mắt biến thành đây?

Một cái màu vàng chói đất cười toe toét Địa chạy tới, quay đầu liếc mắt nhìn Thái Âm, ánh mắt rồi lại bị lông xù Nãi Đường hấp dẫn, thiên mặt áp sát tới, lại bị Nãi Đường đáp lễ một cái tát, bị hoảng sợ này con đại hoàng cầu chạy trốn chết, trốn ở bồn hoa đằng sau lặng lẽ nhìn lên Nãi Đường hai mắt, mới xoay người rời đi.

Thái Âm vỗ vỗ Nãi Đường đuôi, người sau hiểu ý nhảy đến trên đất.

Trong công viên tự nhiên là có rất nhiều tập thể hình giải trí khí tài, cái này công viên nhỏ càng là hiếm thấy Địa nắm giữ một cái nho nhỏ bàn đu dây, đối đãi nhân tới nói hơi hơi nhỏ đi một chút, bởi vì là làm bọn nhỏ thiết kế nha.

Xinh xắn lạnh lợi Thái Âm ngồi ở bàn đu dây thượng đứng là là thích hợp, Nãi Đường cùng tiểu hắc miêu cũng nhảy lên bàn đu dây, sau đó Thái Âm nhẹ nhàng dang hai chân, bàn đu dây bắt đầu chậm rãi trước sau đưa lên, phạm vi càng lúc càng lớn, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, cuối cùng ổn định tại nhất định tần suất trung.

Nãi Đường oa tại Thái Âm trên đùi nhắm mắt lại, một bộ rất hưởng thụ dáng vẻ, mà một con khác tiểu hắc miêu thì lại không phải, thật chặt cầm lấy Thái Âm quần áo không dám tắt trào, ngồi xổm ở bàn đu dây bàn thượng run lấy bầy.

Đã như thế sợ sệt lúc trước tại sao còn muốn nhảy lên a uy. . .

"Miêu ~" Nãi Đường liếm liếm tiểu hắc miêu đầu, giống như là đang an ủi nó, người sau quả nhiên dần dần mà không còn run rẩy, một đôi màu đen như con mắt như đá quý yên lặng nhìn chăm chăm Nãi Đường.

Trong lòng cái gì đều không nghĩ, hoàn toàn tĩnh lặng, Thái Âm nhắm hai mắt, tóc dài tung bay theo gió, rất thích ý.

Tiểu hắc miêu dần dần mà không lại sợ hãi, thậm chí còn tại bàn đu dây thượng cùng Nãi Đường chơi nháo lên, hai con miêu nhìn ở chung rất hòa hợp dáng vẻ.

Thái Dương chậm rãi lên tới bầu trời trung ương, nhiệt độ cũng trở nên hơi cao lên, thời gian bất tri bất giác cũng đã buổi trưa.

Thái Âm đứng dậy, rời đi công viên nhỏ, tiểu hắc miêu theo Nãi Đường đi mấy bước, đứng ở công viên cổng kêu to hai tiếng, giống như là tại lưu luyến Địa tổng biệt.

. . .

Cho dù đi qua một năm rưỡi, mỗi ngày ăn cơm trưa phóng tới căng tin nhiệt tình lại vẫn như cũ không giảm, tiếng chuông tan học vang lên, tại lão sư tuyên bố tan học trong nháy mắt đó, ban 3 nam sinh trong nháy mắt từ chỗ ngồi xông ra ngoài, toàn bộ lớp học cũng vang lên mênh mông cuộn cuộn tiếng bước chân, thật giống như trăm vạn đại quân áp trận.

Ầm ỉ thanh âm hỗn loạn nghe vào Diệp Văn trong tai liên phảng phất là tại hô to "Giết ——" giống như vậy, sau đó phóng tới căng tin.

Làm một cô gái kỳ thực có rất nhiều cần thiết phải chú ý sự tình, có chút là nhất thứ căn bản.

Liên tỷ như hiện tại buổi trưa đi căng tin ăn cơm, liền không thể giống các nam sinh như vậy lớn tiếng ồn ào cuồng chạy tới, coi như rất gấp, cũng chỉ có thể chạy tiến lên, tốt nhất vẫn là từ từ đi tới.

Mặc dù coi như vô cùng tao nhã, thế nhưng đợi được căng tin thời điểm, đội ngũ đều sắp bài tới cửa, đây chính là vì tao nhã nhất định trả giá cao.

Vào lúc này liền thể hiện ra bạn trai tầm quan trọng. . .

"Vấn, nơi này!" Thu Dịch hướng Diệp Vấn ngoắc nói.

Đối với chen ngang chuyện như vậy Diệp Vấn không thái tại hành, bởi vì cho tới nay đều là hài lòng thiếu niên. . . A, thiếu nữ, chỉ có người khác chen ngang thời điểm, nàng xuyên người khác đội thời điểm có thể nói là tương đương thiếu.

"Ừm. . . Không thái. . . Tốt. . . Chứ?" Diệp Vấn có chút do dự nói rằng.

"Ai, không có chuyện gì, người nhìn bên này bảy, tám người đều là tự chúng ta ban. . ."

Diệp Vấn vừa liếc nhìn đội ngũ, đoán chừng xếp tới mình thời điểm được muốn qua đi gần mười phút.

Quả nhiên, vẫn là chen ngang đi. . .

Diệp Vấn yên lặng mà ghi nhớ, đi ra vị trí của chính mình, sau đó xếp tới Thu Dịch phía trước.

. . .

↑ Lục Vũ móng vuốt, hỏi thăm về sau, không cho phép ta bạo chiều =V= thể là liền phát ra móng vuốt. Có thể mình nào bù một chút. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Trường học cơm trưa hằng ngày

Tại lúc đi học, luôn có như vậy một hai sức ăn kinh người gia hỏa, tại trong phòng ăn đánh một phần cơm, bình thường tới nói là không cách nào thỏa mãn bọn hắn.

Lần này các nam sinh ngồi vây quanh ở một tấm dài nhất to lớn nhất trên bàn dài, cùng dĩ vãng khác biệt chính là, lần này cơm trưa có ba vị thiếu nữ ngồi chung.

Nguyên nhân tự nhiên là Diệp Vấn cùng Thu Dịch ngồi, sau đó Lục Vũ lôi kéo Kim Tinh nhất định phải cùng Diệp Vấn ngồi đồng thời, thế là liền xuất hiện hiếm thấy, một cái bàn ngồi ba vị nữ sinh tình cảnh.

Các nam sinh đều nhét chung một chỗ, đề tài nửa nhà đều quay chung quanh Diệp Vấn, Lục Vũ cùng Kim Tinh, đi ngang qua người chung quy phải coi trọng hai mắt, không ít người trong mắt đều lộ ra ước ao thần sắc, các nam sinh cũng tự nhiên là dương dương tự đắc đáng vẻ.

Bất quá mặc dù có các nữ sinh tại, thế nhưng Đại Vị Vương môn vẫn như cũ đứng sẽ không khiêm tốn một chút, đối với bọn hắn tới nói, đồ ăn mới là quan trọng nhất.

Đương mình bàn ăn bên trong cơm nước không có, lại vẫn không có ăn đủ thời điểm nên làm cái gì bây giờ?

Đáp án là từ người khác trong cái mâm mò.

Quản Bàng tay mát lạnh, từ Lạc Lương Kiểm bàn ăn bên trong trực tiếp phui đi nửa khối cơm, bỏ vào mình bàn ăn bên trong, cắn hai cái cảm thấy quá nhạt, lại phui đi một khối đầu sư tử tới. . .

"Mịa nó! Không biết xấu hổ a!"

"Nhìn cái gì vậy, người cái này thâu cơm tặc." Quản Bàng trả đũa.

"Người muội a, đến cùng là ai tại thâu cơm a!" Lạc Lương Kiểm tâm hết sức không thăng bằng, sau đó từ Vạn Kiểm Lôi bàn ăn bên trong đoạt mấy cái kê mết hoa tới.

Vạn Kiểm Lôi không nói hai lời, liền từ Vương Hâm cái kia vợ vét hai khối tinh bột mì, trực tiếp nhét vào trong miệng.

Ngồi tại đối diện bọn họ các nam sinh đều một bộ cười nhìn chó cắn chó biểu lộ.

Con nào Quân Bằng lại đem ma trảo đưa về phía đối diện, đối diện nam sinh cũng gặp xui xẻo, thế là cái này một chính trác cũng bắt đầu náo loạn, lẫn nhau đoạt người khác món ăn ăn, chờ mình ăn người khác món ăn quay đầu lại thời điểm, phát hiện bàn ăn bên trong món ăn đã không gặp. . .

Ngồi ở đây một bàn bên cạnh khác một tấm tiểu trên bàn Phong Vũ Lam yên lặng mà đem nửa khối không chạm qua com cùng hai cái đầu sư tử đều bỏ vào Kim Gia Huy bàn ăn bên trong.

"Ây. . . Người đủ ăn sao?"

"Ta no rồi." Phong Vũ Lam sờ lên bụng nhỏ nói, "Người ăn đi."

Diệp Văn khẩu vị cũng không lớn, có chút món ăn thậm chí động đều không động tới, cũng đều bỏ vào Thu Dịch bàn ăn trung.

Mới vừa rồi còn hỗn loạn không thể tả các nam sinh đột nhiên yên tĩnh lại, tất cả đều chuyển hướng Diệp Văn cùng Thu Dịch phương hướng, hai mắt trừng trừng Địa nhìn chăm chăm hai người, đặc biệt Thu Dịch.

Mấy về sau, tập thể phát ra một tiếng thờ dài nặng nề.

"Ta cũng muốn có người bạn gái a!"

"Có bạn gái thật tốt. . ."

"Ta như thế soái lâm sao sẽ không có mỹ nữ yêu thích ta đây?"

Diệp Văn cùng Thu Dịch phảng phất cảm nhận được đến từ độc thân cầu môn oán niệm. . .

Đi ăn com kết thúc người không sẽ lập tức đi, mà là sẽ ở vị trí chờ đợi, và những người khác kể tục nói chuyện phiếm, đợi được tất cả mọi người đều sau khi com nước xong, đại gia mới hội đồng thời đứng dậy rồi đi.

Com trưa sau khi kết thúc, liền đứng một quãng thời gian tương đối dài buổi trưa hoạt động thời gian á, khoảng thời gian này có thể không cần ngồi ở trong phòng học, có thể tại trên thao trường chạy khắp nơi, thứ bậc một chuông vang lên về sau, liền đứng ngọ tự học thời gian, hội có lão sư mà nói khóa, hoặc là tự học, thời gian là nửa giờ, thông thường đều là dùng để ngủ hoặc là làm bài tập.

Nói cách khác toàn bộ bữa trưa về sau giải trí thời gian có rỗng rã nửa giờ, thời đại học sinh không cảm thấy có cái gì, đợi được lúc làm việc mới cảm thấy khi đó sắp xếp là cỡ nào nhân tính hóa a. . .

Các nam sinh cơ bản đều đi chơi bóng rổ, các nữ sinh hoặc là liền ở phía dưới bồn hoa bên nói chuyện phiếm, hoặc là liền muốn đi nhìn các nam sinh chơi bóng rổ, trong phòng học không có bao nhiêu người, có vẻ hơi trống rỗng.

Một cái ong vò vẽ từ ngoài cửa sổ phi vào, Kim Gia Huy nắm lấy một quyển tiếng Anh sách liền đập phá đi lên, trực tiếp đem này con bay vào trong phòng học ong vò vẽ đập thành thịt nát.

Phong Vũ Lam vỗ vỗ đã có phát ra dục bộ ngực, nói: "Sợ nhất thứ này."

"Không có chuyện gì, có ta đây." Kim Gia Huy cười nói.

Lại một cái ong vò vẽ từ ngoài cửa sổ phi vào, đứng ở Thu Dịch trên tóc.

"Này uy. . . ! Trên tóc của người. . . !"

"Hừm, làm sao?" Đang xem tiểu thuyết Thu Dịch nghiêng đầu nhìn về phía Diệp Văn, hỏi.

"Ong vò vẽ a!" Diệp Văn nói, đoạt qua Thu Dịch tiểu thuyết, nặng nề nện ở trên đầu của hắn, này con ong vò vẽ so với vừa nãy vậy chỉ cần nhanh nhẹn hơn nhiều, lập tức liền bay lên, bay thẳng đến ngoài cửa sổ bay đi.

"Àm!" Sau đó Thu Dịch đầu liền bị nặng nề bị đánh một cái.

"Nào có ong vò vẽ a?"

"Bay đi."

"Sẽ không liền đứng tim có đánh ta đi. . ." Thu Dịch xoa đầu thảm nói.

"Ta có nhảm chán như vậy a. . . !" Diệp Văn rủ xuống mí mắt nói.

"Có. . ." Thu Dịch càng nhỏ giọng hơn Địa nói rằng.

Diệp Văn nắm Thu Dịch khuôn mặt, lạnh lùng nói: "Người —— nói —— thập —— a ——?"

"Thập, không nói gì . . "

Diệp Văn buông ra nắm Thu Dịch khuôn mặt tay, cười to nói: "Ha ha. . . Ngươi thật đúng là nhất gan a uy, tùy tiện dọa dọa ngươi ngươi liền thật sự bị sợ rồi a?"

"Sợ lão bà mới là người đàn ông tốt có được hay không."

Trung buổi trưa cũng là dùng để ăn đồ ăn vặt thời gian, vừa ăn đồ ăn vặt, vừa xem tiểu thuyết, chuyện này quả là không muốn thái thích ý, vốn là thần tiên qua tháng ngày nha.

Từ khi biến thành cô gái sau khi, Diệp Văn đối đãi đồ ăn vặt hứng thú liền lớn lên, nhớ tới trước đây làm con trai thời điểm thật giống thái thích ăn đồ ăn vặt, mỗi ngày trạch ở nhà cũng chỉ là một ngày ba bữa, tình cờ đối bụng cũng là ăn chút bánh bao xiu mại cái gì.

Thế nhưng hiện tại liền không giống, trong nhà đồ ăn vặt trên căn bản mỗi cái cuối tuần liền muốn chọn mua một lần, cái gì đường á, khoai chiên á, lương quả á, đậu phụ khô á. . .

Đặc biệt tại chơi game thời điểm, yêu thích hàm một khóa ô mai hoặc là một khối bạc hà đường, đối với ngọt cùng chua đồ vật hứng thú khá lớn, nhìn thấy đồ ăn vặt liền có chút không nhịn được mê hoặc muốn ăn, cần phải cường đại ý chí lực mới có thể khắc chế a. . .

Vì để cho mình không muốn ăn quá nhiều, cho nên mỗi ngày Diệp Văn chỉ mang bốn khối đậu phụ khô, một bao khoai chiên, một bao thoải mai làm.

Khoai chiên bị mở ra đặt lên bàn, Diệp Văn ra hiệu Thu Dịch muốn ăn mình nắm, nhìn rất hào phóng. . . Thế nhưng nếu như nắm có thêm liền sẽ cảm giác đau lòng, ăn. . . Cô gái đối đãi đồ ăn vặt bình thường đều có tương đối sâu chấp niệm a. . .

Mặc dù như thế thế nhưng người khác hướng về ngươi muốn thời điểm khẳng định là phải cho mà, không thể có vẻ quá hẹp hòi, đây chính là sẽ bị người khác ở sau lưng bên trong khinh bỉ a, đặc biệt cô gái. . .

Cho nên nói, làm một cô gái là rất một sự tình nha.

Nếu như là con trai trực tiếp đem còn lại rót vào trong miệng. . . Các nam sinh cũng sẽ không ký ở trong lòng, không hổ là phân biệt đến từ hai cái tình cầu động vật nột.

Thu Dịch đưa tay bắt được một đám lớn khoai chiên, ném vào trong miệng.

". . . Uy, không muốn một lần trảo nhiều như vậy a!"

"Từng mảnh từng mảnh ăn không có cảm giác gì nha. . ."

"Có hiểu hay không cái gì gọi là thưởng thức a này! !" Diệp Văn rít gào.

Quả nhiên vẫn là không khống chế được a. . . Đồ ăn vặt cái gì, cho ta thật tốt thưởng thức a!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Ma tuý giao dịch

Không biết bắt đầu từ khi nào, những kia âm u con đường nhỏ hẻm nhỏ trung bắt đầu xuất hiện một số tóc nhiễm được màu sắc rực rỡ giết Mã Đặc, ở trên người xăm lên hình xăm, ăn mặc cố ý làm phá mấy cái động quần áo quần, cất bước tại các loại trong hẻm nhỏ.

Những này những tên côn đồ các kẻ tự xưng mình là xã hội đen, còn thành lập các loại bang phái, chiếm cứ đường phố, thậm chí có mấy người nhiều, còn có thể thu lấy bảo hộ phí.

Cả ngày liền coi chính mình là cái cổ hoặc tử tự, một lời không hợp liền động thủ đánh người, lại còn một mực cảm giác mình rất tuần tú, có mấy người thậm chí còn chỉ bắt quá là sơ trung mới vừa tốt nghiệp mà thôi.

Diệp Văn liền không thái tiếp đãi người như thế, chuyện đứng đắn không làm, khắp nơi pha trộn, tự cho là xã hội đen, trên thực tế liền đứng một đám đầu đường lưu manh, xã hội đen nhưng cao hơn bọn họ cấp hơn nhiều.

Đặc biệt loại này lưu manh quần thể trung nữ sinh, mỗi một người đều là tiểu thái muội đáng ghét, cả ngày ngâm một điệu thuốc, thật tốt một cô gái, biến thành dạng này người không người quý không ra quý, cho dù lấy trước đó hơn hai mươi năm đều không có nói qua luyện ái, thế nhưng loại này tiểu thái muội liền xem như cấp lại Diệp Văn đều sẽ không cần.

Những này tên côn đồ các kẻ là từ khi nào thì bắt đầu trở nên càng ngày càng nhiều? Đoán chừng hơn nửa đều là chịu phương tây văn hóa cùng cổ hoặc từ điện ảnh ảnh hưởng đi.

Trước đây Diệp Văn cho rằng những này những tên côn đồ các kẻ cũng chính là khắp nơi lưu manh, đảo quấy rồi, trên thực tế không có gì ghê gớm, thế nhưng ngày hôm nay lại phát hiện mình sai rồi, nguyên lai tên côn đồ các kẻ cũng là hội hút ma túy. . .

Diệp Văn cùng Thu Dịch đồng thời tan học về nhà, như thường ngày như vậy, thế nhưng Diệp Văn ngày hôm nay đột nhiên muốn đi đường nhỏ, dạng này sẽ nhanh hơn, kết quả chuyển tiến cái này bình thường không ai đi chật hẹp hẻm nhỏ thời điểm, vậy mà phát hiện mấy tên côn đồ tại làm ma túy giao dịch, mấy bao màu trắng bột phần trạng vật thể bị đưa cho một tên côn đồ các kẻ, cái kia tên côn đồ các kẻ mở ra đến nghiệm nghiệm hàng, sau đó lại từ trong túi tiền móc ra một đám lớn tiền, đếm đếm, đưa cho cho hắn ma túy lưu manh.

Diệp Văn tròn to hai mắt, vậy mà tại nơi như thế này giao dịch ma túy, lá gan cũng lớn quá rồi đó?

"Ai!" Đứng ở một bên tên côn đồ các kẻ có phát giác, xoay người lại, mang một cái màu trắng khẩu trang, nhìn thấy đang muốn lui ra hẻm nhỏ Diệp Văn cùng Thu Dịch hai người.

"Ta. . . Chúng ta chỉ là đi ngang qua. . ." Diệp Văn có chút cứng đờ nói rằng.

"Lão đại, làm sao bây giờ?"

Một cái mang kính râm, chính đang hút thuốc lá nam nhân khoát tay áo một cái, nói: "Đánh ngất là được, không nên để cho bọn hắn lập tức đi báo án, lần này chúng ta đeo khẩu trang, bọn hắn cũng không biết chúng ta đáng về, lần sau chú ý là được."

"Lão đại, cái này nữ không sai a!" Tên côn đồ nhỏ kia con mắt trừng trừng Địa nhìn chằm chằm Diệp Văn khuôn mặt, sau đó lại cực kỳ hèn mọn cùng âm thầm ánh mắt từ Diệp Văn bộ ngực vẫn nhìn thấy bắp đùi, sau đó vừa nhìn về phía khuôn mặt của nàng.

Diệp Văn bị nhìn sợ hãi trong lòng, giống như bị một đôi hàm trư tay sờ xoạc toàn thân như thế, phi thường cảm giác buồn nôn. . .

"Còn là một học sinh muội đây." Khác một tên côn đồ các kẻ đem bột màu trắng trạng ma túy nhét vào trong túi tiền, đứng lên, âm tà nở nụ cười.

"Yêu a, nhìn còn rất thanh thuần à? Bên cạnh đó là bạn trai hắn chứ? Không biết có hay không bị trải qua." Đếm xong tiền tên côn đồ các kẻ xoay người, âm cười nói.

"Hừm, ngươi còn có người, đi bên ngoài nhìn lấy, đừng làm cho người đi vào." Mang kính râm lão đại tiện tay chỉ hai người, sau đó đi tới Diệp Văn trước mặt.

"Ha, cô nàng, chắc chắn, dài đến thực sự là khá tốt, thế nào, có hứng thú hay không làm bạn gái của ta? Ta có hơn năm mươi cái tiểu đệ, làm bạn gái của ta sau khi, người liền có thể có rất lớn quyền lực. . . Hắc hắc, người vừa này cũng thấy được chưa, ma túy giao dịch, nhưng là rất kiếm tiền, đi theo ta, muốn mua gì mua cái gì, so với bên cạnh người cái kia vô dụng học sinh cấp ba sáng khoái hơn nhiều."

Diệp Văn nhìn thấy (lưu manh lão đại) đi tới trước người, trái lại bình tĩnh lại, lạnh lùng thốt: "Ta cự tuyệt."

"Chắc chắn." Lưu manh lão đại vòng quanh Diệp Văn cùng Thu Dịch đi rồi một vòng, "Đã người rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng chớ quái ta không khách khí."

"Àm!" Vẫn không có mở ra miệng nói chuyện Thu Dịch đột nhiên ra quyền, trực tiếp tàn nhẫn mà đánh vào lưu manh lão đại trên mũi, lưu manh lão đại bị đau, trực tiếp ngã trên mặt đất, kính râm cũng rơi xuống một bên.

"À, còn dám động thủ? Chờ chút ta để cho các người cầu sinh không thể, muốn chết cũng không thể!" Lưu manh lão đại mặc dù vừa này chưa kịp phản ứng, thế nhưng dù sao cũng là thường thường đánh nhau người, sức chịu đòn vẫn là có thể, cũng chính là chảy điểm máu mũi, bất quá cái này càng kích phát rồi hắn cuồng tính.

Trong hẻm nhỏ còn lại năm cái tên côn đồ các kẻ như ong vỡ tổ vọt tới, hai đôi đũa sáu, nhìn thực lực rất cách xa đáng về.

Mà lại Diệp Văn bản thân cũng không có bao nhiêu sức chiến đấu, bất quá nàng không có lùi bước, chép lại trên đất viên gạch liền tàn nhẫn mà nện ở một tên côn đồ các kẻ trên đầu, tên côn đồ nhỏ kia trực tiếp bị đập ra huyết, vậy mà liền dạng này hôn ngã trên mặt đất.

Những người khác lập tức không dám tùy tiện tiến lên, thế là liền lâm vào đối lập trạng thái, Diệp Văn tinh thần lực vô cùng tập trung, thế nhưng một lát sau, cũng có chút uể oải.

Ngay khi nàng mới vừa thư giãn một điểm trong nháy mắt đó, một tên côn đồ cắc kè cực tốc Địa nhào tới, Diệp Văn kinh hãi, vội vàng hướng lui về sau, thế nhưng vẫn như cũ bị hạn chế, cướp đi viên gạch.

Tên côn đồ nhỏ kia đem Diệp Văn trực tiếp ngã nhào xuống đất, hai tay còn không thành thật Địa xoa nhẹ hai lần ngực của nàng bộ.

"A!" Diệp Văn bị đau, là bởi vì ngã trên mặt đất thời điểm đầu cùng ximăng Địa tiếp xúc thân mật dẫn đến.

Đầu đụng trên đất, có một loại cảm giác hôn mê.

Sẽ không lên một cái túi lớn chứ? Diệp Văn nghĩ.

"Ha, cô nàng này phát dục cũng không tệ lắm a!" Tên côn đồ nhỏ kia tà ác cười to nói.

Thu Dịch một cước đem hắn đạp bay, sau đó đem Diệp Văn phù lên.

Diệp Văn mau mau sờ lên đầu, cũng còn tốt, không có phá, cũng không có lên bọc lớn. . .

Hai quyền khó địch bốn tay, huống chi là đầy đủ năm người, Thu Dịch vốn là không phải rất biết đánh nhau loại kia, tuy nhưng đã không sợ đánh nhau, thế nhưng dù cho có dũng khí, cũng nhiều nhất lấy một địch hai, bị năm người cùng nhau tiến lên, trực tiếp bị hạn chế, liền bất chấp cơ hội đều không có.

"Àm ăm!" Đột nhiên, hẻm nhỏ truyền ra ngoài đến rồi vật nặng rơi xuống đất thanh âm, một cái cường tráng thân ảnh cao lớn đứng ở hẻm nhỏ miệng, bên cạnh đi theo một cái so với hắn ả một cái đầu thiếu nữ khả ái, có chút sợ sệt Địa hơi đứng ở sau lưng hắn.

Không nói lời nào, một đạo ác liệt quyền phong đột nhiên đến, lưu manh lão đại trực tiếp bị đánh bò ở trên mặt đất, những người còn lại cả kinh, áp chế Thu Dịch lực lượng lập tức nhỏ đi, Thu Dịch rút nhanh lên đi ra, lập tức đứng dậy, sau đó lại cùng cái kia thân ảnh cao lớn xồng lên trên.

"Ồ, Kim Gia Huy, người làm sao đến rồi?"

"Tại hẻm nhỏ công gia hòa muốn đùa giỡn Phong Vũ Lam, ta liền tiến tới xem một chút." Kim Gia Huy vừa đánh người, vừa nhàn nhạt đáp lại nói.

Diệp Văn chuyển ra hẻm nhỏ ngoài triều : hướng ra ngoài vừa nhìn, quả nhiên, hai cái tên côn đồ cắc kè bị đánh ngất xỉu ở trên mặt đất, một bên người đi đường nhìn thấy có người đánh nhau, đều tới vây xem.

Nguyên bản cái này mấy tên côn đồ cho rằng đến rồi một người cũng như thế đánh thắng được, thế nhưng không nghĩ tới Kim Gia Huy vậy mà là luyện qua, một người đánh bọn họ năm cái đều không rơi xuống hạ phong, huống chi còn có cái Thu Dịch làm trợ thủ, đợi được bọn hắn muốn chạy thời điểm cũng đã bị Kim Gia Huy cho một đám đẩy ngã, bụng các loại đau xót vị trí lẫn lộn trên mặt đất, căn bản trạm không đứng dậy đến.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Đồn công an

Liền xem như đời trước làm con trai thời điểm, Diệp Văn cũng chưa từng tiến vào đồn công an, thế nhưng tại thế giới này Thu Dịch nhưng là lần thứ hai tiến vào.

Đương nhiên không phải là bởi vì phạm vào tội gì, chỉ là Diệp Văn báo án, sau đó tới làm một cái ghi chép mà thôi.

Thu Dịch còn nhớ lần trước đến thời điểm , tương tự cũng là làm một cái ghi chép, bây giờ trở về muốn cái này bất cớ sự kiện, đã phát sinh tất cả sự tình đều như cũ rõ ràng trước mắt.

Kim Gia Huy cùng Phong Vũ Lam cũng làm người chứng kiến tiến vào đồn công an, một cái nữ cảnh sát cùng một cái nam cảnh sát phân biệt cho Diệp Văn, Phong Vũ Lam cùng Thu Dịch, Kim Gia Huy làm lên ghi chép.

Tỷ như là phân biệt tiến hành, Diệp Văn ngồi ở trên ghế hết nhìn đông tới nhìn tây, còn chưa từng có khoảng cách gần như vậy xem qua trong đồn công an đáng vẻ đâu, trước đây coi như làm mất đi bốp tiền cái gì, cũng là chưa từng có báo qua án—— dù sao báo cũng không có tác dụng gì.

Bởi vì liên quan đến vụ án là ma túy, thuộc về khá là nghiêm trọng vụ án, cho nên mọi người tới đến chính là thành thị nhỏ thị cấp đồn công an, đồn công an rất rộng rãi, bất quá trang trí đồ vật vẫn tính khá là đơn giản, không có cái gì danh họa loại hình trang sức phẩm, đang chờ đợi trong phòng có một cái nước uống Cơ, còn có một chút chi chén, là cung cấp người uống nước dùng, trên khay trà còn có một chút kẹo cùng tiểu đồ ăn vặt, chỉ ít từ nhìn bề ngoài, vẫn là rất tốt, đi ngang qua công nhân viên hoặc là cảnh sát đều khá là hiền lành, báo cho Diệp Văn bọn người, những thứ đồ này có thể tùy tiện ăn, còn vì bọn họ cũng dâng trà thủy.

Bất kể là đồ vật gì đều có mặt tốt cùng xấu một mặt, ở đời sau, Diệp Văn thường thường nghe được có quan hệ đồn công an ác liệt sự kiện, tỷ như trốn Miêu Miêu, rửa ráy chết, quăng xuống giường chết, ác mộng chết, phát điên chết, tư thế ngủ không đúng chết, mụn chết, kích động chết, uống nước chết, đầu vật chết, rửa mặt chết . .

Ứng dụng tận có. Các loại cái chết cô quái kỳ lạ, trong đó đại biểu tự nhiên vẫn là cái kia truyền lưu rất rộng trốn Miêu Miêu.

Cho nên Diệp Văn đối với cục công an vẫn có một loại chống lại tâm tình, là căm ghét, cũng có sợ hãi, liền phảng phất là đầm rồng hang hổ.

Thế nhưng cũng không thể quơ đũa cả nắm, tối thiểu theo Diệp Văn, thành thị nhỏ cục công an vào lúc này, làm vẫn là có thể, tối thiểu thành thị nhỏ cục công an chưa từng có truyền ra qua cái gì tiểu đạo tin tức.

Đương nhiên, cũng có lẽ có rất xem thêm không tới bầu không khí không lành mạnh, cái này liền không được biết rồi.

Diệp Văn ở trong lòng suy nghĩ lung tung, Phong Vũ Lam từ ghi chép trong phòng đi ra, nữ cảnh sát đem Diệp Văn gọi vào.

"Không cần gò bó, ngồi đi." Nữ cảnh sát nhìn rất hòa khí đáng vẻ, giữ lại một đầu tóc ngắn, ngũ quan đoan chính, tư thế hiên ngang, mặc dù không tính là mỹ nữ, thế nhưng cũng coi như là một cái khá là có đặc thù khí chất nữ nhân.

"Muốn uống thủy sao?"

Diệp Văn đối với đồn công an kỳ thực vẫn tương đối sợ sệt, vội vã khoát tay áo một cái, nhìn có chút kinh hoảng đáng vẻ.

Dù sao mỗi người khi còn bé đều sẽ bị ba ba mẹ mẹ lừa gạt để cảnh sát thúc thúc tới bắt người, sau đó lại có trường học tiến hành giáo dục, có một loại sợ sệt cùng sợ hãi ý nghĩ kỳ thực đã có chút thâm căn cố đế.

"Tiểu cô nương không cần sợ hãi." Nữ cảnh sát cười nói, "Bất quá người sợ sệt đáng vẻ đúng là thật đáng yêu đây!"

"A . . A? !"

"Cũng thật là đáng yêu đâu, tiểu mỹ nữ, những kia nam bên trong cái nào là bạn trai người a?"

"Khục khục khục! . . ." Cũng còn tốt không uống nước, không phải Diệp Văn nhất định sẽ không nhịn được một cái thủy phun ra đi, bất quá hiện tại cũng bị ngẹn nước cho sang đến, khục cái liên tục.

"Không có sao chứ?"

Diệp Văn khoát tay áo một cái, hít sâu một hơi, ngừng lại ho khan.

"Được rồi, hiện tại buông lỏng một chút, chúng ta bắt đầu làm cái lực đi."

"Ừm." Nhìn cảnh sát kỳ thực cũng không đều là kiêu ngạo như vậy cùng khiến người ta sợ sệt à?

Cũng là, cảnh sát cũng là người, tự nhiên cũng có sự khác biệt tính cách, vợ đũa cả nắm là không đúng, Diệp Văn nghĩ lại mình.

"Họ tên?"

"Diệp Văn, Diệp tử Diệp, vũ tự đầu văn."

"Ngay lúc đó thời gian đại khái là vài điểm?"

"Sau khi tan học. . . Bốn điểm : bốn giờ bốn mươi phân đáng vẻ đi."

"Người nhìn thấy bọn họ hút ma túy a?"

"Không có, thế nhưng ta thấy bọn hắn tại giao dịch dùng túi chứa bột màu trắng trạng vật thể."

"Tình huống cụ thể là cái gì?"

"Vừa mới bắt đầu ta cùng Thu Dịch. . . Một nam sinh khác, muốn đi gần lộ, liền đi tiểu đạo, sau đó nhìn thấy bọn họ. . . Sau đó. . ." Diệp Văn vừa hỏi vừa nói.

Ở giữa nữ cảnh sát thỉnh thoảng hội đưa ra một vài vấn đề, đợi được Diệp Văn nói cho tới khi nào xong, nữ cảnh sát đã đem Diệp Văn nói đồ vật toàn

bộ đều dựa theo trình tự, trật tự rõ ràng Địa tả đi.

"Ừm . . Có thể, trễ nải người một ít thời gian, vội vã về nhà chứ?" Nữ cảnh sát rất thân thiết Địa cười nói, mỗi lần nàng lúc cười lên, Diệp Văn liền sẽ cảm thấy thả lỏng, thực sự là rất có lực tương tác tiêu dung đây.

"Bọn hấn giao dịch chính là cái gì ma túy?" Diệp Văn tò mò hỏi.

"Hải · Lạc · nhân, vượt quá năm mươi khác, đoán chừng hội phán tử hình." Nữ cảnh sát một vừa sửa sang lại văn kiện, vừa lạnh nhạt nói.

Diệp Văn gật gù đầu, mặc dù là những tên côn đồ cắc kè kia giao dịch ma túy, đồng thời muốn đối với nàng dâm loạn trước, thế nhưng vừa nghĩ tới nàng tự tay đem một người đưa lên tử hình. . . Liên cảm giác trong lòng có chút hoảng hoảng, thật giống là đang sợ bọn hấn chết rồi Quý Hồn tìm đến hấn như vậy.

Đương nhiên, còn có một chút đồng tình, tuổi còn trẻ. . . Thực sự là đáng tiếc, đáng thương, đáng thương. . . Còn có, đáng trách a.

Diệp Văn nhẹ nhàng thổi một ngụm trực khí, chậm rãi lùi ra, thuận lợi mang tới ghi chép thất cửa gỗ.

"Thế nào?" Thu Dịch hỏi.

"Hừm, liền đúng hỏi ít đồ."

Kim Gia Huy sau đó cũng kết thúc, một người cảnh sát đi tới, nói cho bọn họ biết có thể rời đi, đồng thời cảm tạ bọn hấn phát hiện đồng thời ma túy giao dịch án, đồng thời đề bọn hấn lần sau phải cẩn thận một chút, cuối cùng hỏi trường học của bọn họ danh tự, nói là đến thời điểm sẽ cùng bọn hấn hiệu trưởng biểu dương bọn hấn.

Ngày hôm nay về nhà so với bình thường chậm hơn một giờ, đã sớm để Thủy Trĩ Thi mấy người Địa có chút lo lắng, chỉ có chân chính quan tâm người của mình, mới sẽ như vậy lo lắng đi.

Diệp Văn cảm thấy có chút cảm động, không khỏi mà nghĩ đến đã mất đi Diệp phụ Diệp mẫu, còn có hiện tại Thu Dịch cha mẹ.

"Văn Văn, ngày hôm nay làm sao muộn như vậy?"

"Đi tới cục công an. . ." Diệp Văn đem chuyện đã xảy ra đều nói ra, Thủy Trĩ Thi vừa nghe, vừa lộ ra đủ loại thần sắc.

"Chuyện này thật sự là quá nguy hiểm, lần này cũng còn tốt có nam sinh trợ giúp người, nếu là lần sau gặp lại làm sao bây giờ, về sau không muốn ham muốn thuận tiện đi đường nhỏ, bất luận cái gì thời điểm đều phải đi đại lộ, đặc biệt buổi tối ít người thời điểm, đi đường nhỏ là chuyện rất nguy hiểm, đặc biệt đối với cô gái tới nói. . ." Thủy Trĩ Thi lại bắt đầu thao thao bất tuyệt thuyết giáo.

"Biết rồi biết rồi. . ." Diệp Văn đem Thủy Trĩ Thi đẩy mạnh trong phòng bếp, "Nhanh nấu ăn, ta đói chết rồi."

"Đại tiểu thư, không muốn thiếu kiên nhẫn, những thứ này đều là vật rất trọng yếu, cô gái phải hiểu được bảo vệ mình. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Lễ giáng sinh

Năm 2005, khoảng thời gian này, là một đoạn điển hình Trung Quốc bắt đầu cao tốc phát triển thời gian, đồng thời phát sinh các loại sự kiện lớn cũng là nhiều nhất, ở thời đại này xuất đạo hoặc là bắt đầu rực rỡ hào quang cá nhân hoặc là xí nghiệp môn, không ít ở phía sau đến mười năm đều trở thành nghiệp bên trong nhân vật thủ lĩnh.

Mạng lưới ca khúc được yêu thích cũng là ở niên đại này bắt đầu nóng nẩy, lấy (chuột yêu gạo) làm đại biểu, các loại kinh điển lưu hành âm nhạc bắt đầu cấp tốc nóng nẩy, cho dù là tại mười năm sau khi quay đầu lại lại nhẹ nhàng ngâm nga, cũng rất có một phen ý nhị.

Thế nhưng Trung Quốc phát triển quá mức chỉ vì cái trước mắt, tại mười năm sau khi, trái lại không có nhiều như vậy khiến người ta ký ức sâu sắc, tại đại giang nam bắc kêu gọi âm nhạc.

Mặc dù cũng có một chút thần khúc, thế nhưng nó tương đối với niên đại đó mà nói, thật sự là Thái thiếu, Thái thiếu. . .

Lẽ năm năm siêu cấp giọng nữ cũng là chưa từng có hùng lực, hay là có thể nói là siêu cấp giọng nữ báo cáo tới nay nhất nóng nảy một mùa, không tiền khoáng hậu.

Mặc dù nghỉ hè thời điểm Diệp Văn không có làm sao quan tâm, thế nhưng Thủy Trì Thi nhưng là mỗi ngày đều không rơi xuống mái nhất trực tiếp, phổ lớn ngõ nhỏ trung người trẻ tuổi cũng đều đang bàn luận siêu nữ sự tình, hay là mấy người mười năm sau, hai mươi năm sau, lại quay đầu, vẫn như cũ có thể muốn từ bản thân lúc đó là cỡ nào cuồng nhiệt chứ?

Chỉ chớp mắt, cũng đã đến lễ năm năm cuối năm, cái này không tầm thường một năm liền dạng này tại trong lúc hoảng hốt đi qua, mặc dù có rất nhiều thứ đều không có lại tham dự đến trong đó, thế nhưng những kia phát sinh sự kiện lớn, lại đều rõ ràng trước mắt.

Tại Diệp Văn trong ký ức, lễ năm năm cũng là Chu Kiệt Luân thực sự trở thành đại đa số thiếu nam thiếu nữ trong lòng nam Thần niên đại, cũng là tại cái này sau khi, Chu Kiệt Luân tiếng tăm bắt đầu càng lúc càng lớn.

Mặc dù các đại nhân đều cảm thấy Chu Kiệt Luân xướng ca rất khó nghe, thế nhưng bọn nhỏ lại vẫn như cũ yêu thích hần ca khúc, cái này bên trong hay là cũng có phần bội tâm lý đang tác quái chứ?

Diệp Văn còn nhớ vào lúc đó, có được một bộ MP3 là hơn nhiều bọn nhỏ nhất ngóng trông sự tình, bởi vì như vậy là có thể tùy thời tùy khắc mang theo tai nghe, say mê tại cái kia một thủ lại một thủ ca khúc bên trong.

Thế nhưng năm đó Diệp Văn. . . Cũng chính là Thu Dịch, là không có cái điều kiện này, trong nhà chỉ có một đài kiểu cũ băng từ Cơ, có đại vừa nát trọng, thế nhưng vẫn như cũ mỗi đêm đều từ cha nơi đó mượn tới, buổi tối mang tai nghe, nghe tiếng ca ngủ. . .

Ngày 25 tháng 12, là mỗi năm một lần lễ giáng sinh, cũng là phương tây nhất thịnh ngày lễ lớn, đến Trung Quốc cũng đã biến thành mấy cái náo nhiệt ngày lễ một trong. Thương gia đều nhân cơ hội này dùng đủ loại chiết khấu cùng tiểu quà tặng hấp dẫn khách hàng trước đó tới mua, ven đường tiểu điểm cỡ lớn âm hưởng truyền phát tin đương thời lưu hành nhất ca khúc.

"Ta tại phạt trước đó khổ sở cầu mấy ngàn năm. . ."

"Ta yêu người, yêu người, lại như Twitch yêu gao. . ."

"Người nói người yêu nhất hoa đỉnh hương, bởi vì tên của người liền đúng nàng. . ."

Đi tại trong dòng người, nghe những này quen thuộc ca khúc tại vang lên bên tai, đột nhiên cảm thấy thế giới này vậy mà có chút hư huyền, thực sự là khó có thể tưởng tượng, mình vậy mà thật sự xuyên qua trở lại đi qua.

Cho dù từ mới bắt đầu đi tới đi qua đã qua đi lâu như vậy, nhưng Diệp Văn cũng đều sẽ có một có loại cảm giác không thật.

Lễ giáng sinh ngoại trừ những này ca khúc được yêu thích ở ngoài, tự nhiên còn thiếu không được giáng sinh ca, tiếng Trung bản, tiếng Anh bản, đó là chuẩn bị, còn có chút chủ quán thậm chí không biết từ nơi nào làm đến rồi 36 loại ngôn ngữ phiên bản, một câu nói một loại ngôn ngữ, không khỏi mà để Diệp Văn nghĩ đến sau đó đạn mạc đứng ở giữa các loại làm cho người 'Cảm thán rất tốt rất cường đại' âm nhạc quý súc video.

Quý súc trong video người đại biểu tự nhiên là kim kha kéo, những kia từ cát thúc thủ lĩnh Chủ xướng các loại quý súc âm nhạc, mỗi ngày bị Diệp Văn đem ra tẩy não tuần hoàn, mỗi ngày tẻ nhạt thời điểm liền đi dạo một vòng đạn mạc trạm, cũng coi như là một loại rất có thể tiêu khiển thời gian phương thức đi.

Giữa bầu trời bay là tà lông đất tiểu Tuyết, phối hợp những kia màu sắc rực rỡ giáng sinh trang sức, đúng là rất có lễ giáng sinh hương vị.

Có lúc đi nơi khác, người khác hỏi Diệp Văn nàng là nơi nào, nếu như nàng trả lời ở tại cạnh biển thành thị, người khác tổng hội hỏi, vậy các người bên kia mùa đông hội tuyết rơi sao?

Đương nhiên hội á, mùa đông làm sao không biết tuyết rơi đây? Nếu như cạnh biển thì sẽ không tuyết rơi, cái kia lấy ở đâu Châu Nam Cực đây. . .

Bất quá thành thị nhỏ tuyết rơi trời cũng không sẽ đặc biệt lạnh, giống như vậy tiểu Tuyết bay tán loạn tháng ngày, liền có không ít người ăn mặc ngắn tay ra ngoài.

Rất nhiều người yêu thích ở bên ngoài quan hệ, cảm thấy như vậy náo nhiệt, có bầu không khí, thế nhưng Diệp Văn thì lại không phải, không thích quá nhiều người, quá mức địa phương náo nhiệt, quan hệ cái gì, vẫn là ở trong nhà tốt hơn.

Hay là chính là bởi vì như thế, mười năm sau mình mới sẽ biến thành một cái trạch nam chứ? Mà, bất quá hiện tại coi như muốn trạch, cũng có thể toán trạch nữ tới.

Diệp Văn cảm thấy thoải mái nhất nhân số liền đứng tại một khối trong phạm vi, có ba đến sáu cái người quen biết cùng nhau, chung quanh kẻ không quen biết không vượt quá sáu cái, đây là để tinh thần của nàng nhất thả lỏng hoàn cảnh.

Quả nhiên chết trạch hần là khá là yêu thích yên tĩnh đi. . .

Hiện tại chính là lễ giáng sinh buổi chiều, Thủy Trĩ Thi kéo Diệp Văn cùng Thái Âm đi bên ngoài chọn mua đồ vật, chủ yếu là một số đồ ăn loại hình, liền ngay cả cây giáng sinh Thủy Trĩ Thi đều tại hai ngày trước đó mua một cái tiểu nhân : nhỏ bé.

Kỳ thực có lúc Diệp Văn cũng sẽ nghĩ, dù sao đều là người nước ngoài ngày lễ, tại sao phải để bụng như thế đây? Bất quá trên thực tế rất nhiều người lưu ý không phải cái này lễ giáng sinh, mà là có một cái thả lỏng lý do của chính mình đi. . . Ân, hay là rất nhiều năm khinh người yêu thích qua lễ giáng sinh là bởi vì có thể cùng mình thích người kia cùng nhau, coi như không có, lễ giáng sinh cũng là một cái cơ hội rất tốt đây.

Diệp Văn cùng Thái Âm đều mặc vào (đâm qua) một cái rộng lớn áo khoác, còn vây quanh khinh bạc khăn quàng cổ, lý do là sợ hai người đông, mặc dù phần này tâm ý rất cảm động, bất quá. . .

"Nóng quá a. . . !" Diệp Văn bất mãn mà bĩu môi nói.

"Ngộ nhiệt điểm được, cảm mạo làm sao bây giờ? Người nhìn Thái Âm đều không nói gì." Thủy Trĩ Thi thực sự là càng ngày càng có tỷ tỷ phong độ, cái này lại nhai trình độ cũng là lợi ích tăng lên. . .

"Thái Âm, nhiệt sao?" Diệp Văn quay đầu hỏi.

Thái Âm ngừng đầu nhìn Diệp Văn một chút, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu.

"Làm sao có thể. . . Thủy tang nhưng là để người mặc vào (đâm qua) ba bộ quần áo a. . . Áo lót nhỏ, ống tay áo. . . Áo khoác. . . Còn như thế hậu. . ."

"Lòng yên tĩnh tự nhiên lương, cô gái, không muốn như thế nôn nóng nha." Thủy Trĩ Thi thuyết giáo nói.

"Thích, ta mới không tin. . . Chỉ là chính người khá là sợ lạnh đi!" Diệp Văn lên kút đẩy ra Thái Âm cổ áo, hướng bên trong liếc mắt nhìn, lập tức tiểu đồ mặt lên Địa lúi về sau hai bước.

"Làm sao?" Thủy Trĩ Thi kỳ quái hỏi.

"Ừm. . . Ta biết Thái Âm tại sao sẽ không cảm thấy nóng."

"Tại sao?"

"Bởi vì. . . Thái Âm. . . Không, xuyên, bên trong, y!" Diệp Văn liếc mắt nhìn Thủy Trĩ Thi, lại bổ sung, "Chỉ mặc vào (đâm qua) áo khoác."

"Cái gì? ——" Thủy Trĩ Thi tròn to hai mắt.

Thái Âm ngo ngắc mà nhìn lấy hai người, thật giống còn chưa rõ đến cùng phát sinh cái gì.

. . .

Đúng rồi, mở ra một cái bỏ phiếu, hi vọng đại gia nhảy nhót tham dự

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Đêm giáng sinh

Thủy Trĩ Thi cầm trong tay mạng theo đồ vật đều giao cho Diệp Văn, sau đó đem Thái Âm ôm vào trong lòng.

Bởi vì chỉ mặc vào (đâm qua) một cái áo khoác nguyên nhân, cho nên ôm vào trong ngực thời điểm thậm chí có thể cảm nhận được da thịt mềm mại xúc cảm.

Diệp Văn ở một bên cười trên sự đau khổ của người khác, thế nhưng Thủy Trĩ Thi nhưng không có trách cứ Thái Âm.

"Lạnh không?" Thủy Trĩ Thi quan tâm hỏi.

Thái Âm mặt không hề cảm xúc mà nhìn Thủy Tĩ Thi, nháy mắt một cái, sau đó lắc đầu.

Thủy Tĩ Thi đem chính mình áo khoác cởi ra, lộ ra bên trong một cái khá là đơn bạc trường sam, nàng đem áo khoác khoác ở Thái Âm trên thân, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nàng, nói: "Lần sau không nên như vậy biết không? Chỉ xuyên áo khoác hội cảm mạo nha."

Thái Âm như hiểu mà không hiểu Địa gật gật đầu.

Có thể Thủy Tĩ Thi thật sự khá là sợ lạnh đi, đem áo khoác cho Thái Âm phủ thêm sau khi Thủy Tĩ Thi chọn mua đồ vật tốc độ rõ ràng trở nên nhanh hơn rất nhiều, nguyên bản Diệp Văn đoán chừng muốn hai giờ đi dạo phố, bốn hơn mười phút liền kết thúc.

Đại gia mang theo bao lớn bao nhỏ đồ vật về đến nhà, liền ngay cả Thái Âm cũng phùng một đồ dưa hấu. . .

"Cho nên nói, bây giờ làm cái gì muốn mua dưa hấu ăn a. . ."

"A thu!" Thủy Tĩ Thi đánh một cái to lớn hất xì, "Đột nhiên muốn ăn dưa hấu nha."

Nói, lại đánh liên tục hai cái hất xì.

"Cảm mạo?" Diệp Văn hỏi.

"Không có, liền đứng yết hầu có chút dương, được rồi được rồi, bắt đầu làm cơm!"

Lễ giáng sinh, lại là một cái có thể có cơ làm một trận phong phú bữa tối tháng ngày, Thủy Tĩ Thi bắt đầu bận việc lên, say mê tại liệu lý bên trong thế giới.

Diệp Văn muốn đi hỗ trợ làm trợ thủ đều bị đẩy đi ra.

"Ta một người là có thể á, Văn Văn liền đi chơi đi!"

Diệp Văn cho Nãi Đường làm cái kia hộp giấy miêu oa cho tới bây giờ nó đều không có chơi chán rồi, mỗi ngày nhàn rỗi vô sự thời điểm vẫn còn đang bên trong chui tới chui lui, chơi được không còn biết trời đất đâu.

Ngoài cửa sổ tiểu Tuyết bay tán loạn, rơi trên mặt đất liền hòa tan, chỉ có loại kia lông ngỗng tuyết lớn mới hội trên đất đành dậm được tuyết đến.

Khi còn bé thích nhất liền đứng tuyết rơi, bởi vì có tuyết rồi là có thể chôn người tuyết, ném tuyết, dùng tuyết làm đủ loại sự tình, có thể chơi rờn rã một ngày, liền xem như tay nhỏ đồng cứng đều như cũ cảm thấy rất vui vẻ chứ.

Đáng tiếc sau đó bởi vì hoàn cảnh ô nhiễm, thành thị nhỏ dần dần mà liền không nữa rơi tuyết lớn, thậm chí có mấy năm liền tuyết đều không xuống, mà cũng bởi vì dần dần mà lớn lên, ném tuyết, chôn người tuyết cái gì cũng cách Diệp Văn càng ngày càng xa.

Theo dần dần mà lớn lên, thành thực, chúng ta lại ném mất bao nhiêu đồ đâu? Có lẽ có ít đồ vật liền ngay cả mình cũng đã quên lãng chứ?

Đúng rồi, ngày hôm nay lễ giáng sinh, Thu Dịch gia hỏa này khẳng định vẫn là một người qua, ngấm lại vẫn là thật đáng thương đâu, mà, dù sao đều là mình, để hân tới đồng thời qua lễ giáng sinh đi, có lúc cô quạnh cũng là có thể giết người đấy.

Mặc dù Thu Dịch cùng Diệp Văn xác định tình nhân quan hệ, nhưng lại không có càng sâu một bước phát triển, thật giống chỉ là một đôi tốt vô cùng bằng hữu, so với bình thường tình nhân, thật giống thiếu hụt chút gì?

Vậy đại khái cùng hai người chưa từng có kinh nghiệm yêu đương, đồng thời trên thực tế đều là một người có quan hệ rất lớn đi.

Mình và mình luyện ái cái gì, so với người yêu, có thể càng giống như là tri kỷ đi.

Bất quá Diệp Văn cũng không nóng nảy, tình yêu là cần thời gian đến nổi lên, quá mức oanh oanh liệt liệt tình yêu, lại như là khói hoa như thế, mặc dù xán lạn, nhưng lại vô cùng ngắn ngủi, không có thể dài lâu.

Gả cho mình, đây chính là Diệp Văn làm Thu Dịch nguyện vọng, đây chính là Thu Dịch làm Diệp Văn sứ mệnh.

"Này? Thu Dịch? Đang làm gì thế đây?"

"Àn ~ nhớ ta rồi không?"

"Có thể hay không nói chuyện cẩn thận. . . Đúng rồi lễ giáng sinh liền đến nhà ta đã tới chứ? Một người qua cũng rất tẻ nhạt chứ?"

"Hừm, vậy cứ như thế quyết định á, hiện tại liền đến đi!"

. . .

Lễ giáng sinh một người qua xác thực rất cô quạnh, Thu Dịch mặc dù rất muốn cùng Diệp Văn đồng thời qua, nhưng lại không có dũng khí cùng nàng nói, hiện tại Diệp Văn gọi điện thoại cho hắn tới, để hắn đi nàng gia đồng thời qua lễ giáng sinh, đúng là hợp Thu Dịch tâm ý.

Tâm tình cũng trở nên đặc biệt mỹ lệ.

Thật tốt tẩy một thanh mặt, sau đó chọn một bộ tự nhận là khá là quần áo đẹp, mang tới bóp tiền cùng chìa khoá, Thu Dịch liền ra ngoài, từ trên Thiên đài hạ xuống, vừa vặn nhìn thấy cho thuê nhà chủ nhà trọ —— Vương Quả đẩy cửa ra đi ra.

"Yêu, tiểu Dịch." Vương Quả trước sau như một nhiệt tình chào mời nói.

"Hừm, Quả Quả tỷ, muốn ra ngoài sao?"

"Đang muốn đi lên gọi người đấy, lễ giáng sinh một người qua không có ý gì chứ? Không bằng đến nhà ta ăn cơm tối tốt?"

"Không cần đi. . ."

"Ai nha, khách khí cái gì mà, đều ở nơi này ở lâu như vậy rồi, còn coi chính mình là ngoại nhân nội?"

"Không phải. . . Ta là muốn đi nhà bạn qua lễ giáng sinh. . ."

"Ồ ~ đáng đáp như vậy a, vậy người đi đi, chơi vui vẻ nha."

"Hừm, Quả tỷ gặp lại."

Thu Dịch cảm giác trong lòng có chút ấm áp.

Kỳ thực, vẫn là có rất nhiều người tại quan tâm người.

Hắn dạng này tự nói với mình.

Thu Dịch đi tại trên đường cái, khắp nơi là đi chung với nhau tình nhân, cái này khiến hắn càng bức thiết Địa muốn gặp được Diệp Văn.

Đứng ở Diệp Văn gia môn trước đó, Thu Dịch nhẹ nhàng khấu vang lên cửa lớn.

"Tới rồi tới rồi ~" Diệp Văn mềm mại, Diễm Diễm, giàu có từ tính, đối với Thu Dịch tới nói có một loại nào đó Ma lực tiếng nói tại sau cửa lớn vang lên, sau đó rầm rập một tiếng, cửa bị mở ra, đầu tiên nhìn nhìn thấy liền đứng Diệp Văn loại kia đáng yêu tinh xảo khuôn mặt nhỏ.

"Rất nhanh nha!" Diệp Văn hơi nhón chân lên vỗ vỗ Thu Dịch đầu, cười nói.

Thu Dịch có chút ngại ngùng Địa cười, cho dù cùng Diệp Văn ở chung lâu như vậy, mỗi lần cùng nàng tiếp xúc thân mật thời điểm, cũng vẫn như cũ hội có chút thẹn thùng đây.

"Có khách tới sao?" Đang nấu ăn Thủy Trĩ Thi hỏi.

"Hừm, Thu Dịch đến rồi."

"Há, là tiểu Dịch a, người cùng Diệp Văn nói chuyện phiếm đi, món ăn còn muốn một lúc mới thiếu tốt đây."

"Thủy tang người cũng chậm chậm thiếu đi, chúng ta không đói bụng."

Kỳ thực nói đến, người phương Tây tết đến tháng ngày hắn là tại đêm Giáng sinh, cũng chính là ngày 24 tháng 12 mới đúng.

Bất quá nói đến là tháng mười hai hai mươi lăm là tết đến, cũng chính là lễ giáng sinh. . .

Dù sao kỳ thực chỉ là một cái khiến mọi người làm một số mình chuyện muốn làm lý do ngày lễ thôi.

Mùa đông buổi tối đều là đến rất nhanh, mới bất quá năm giờ chiều, Thiên liên đã tối xuống, bận việc nhanh ba tiếng Thủy Trĩ Thi cuối cùng cũng coi như là đem phong phú bữa tối cho xong xong rồi.

Diệp Văn trong nhà nấu nướng dụng cụ là tương đương đầy đủ hết, lò nướng, lò vi sóng cái gì đều không thiếu gì cả, cho nên trên căn bản muốn ăn cái gì chỉ cần có vật liệu cũng có thể mình hoàn thành, Thủy Trĩ Thi nấu nướng trình độ cũng là đang không ngừng thử nghiệm trung trở nên càng ngày càng cao.

Đặt tại bàn ở chính giữa chính là một khối Thủy Trĩ Thi mình làm bánh gatô, trải lên một tầng dày đặc bơ cùng tương hoa quả, nhìn liền cảm thấy ăn thật ngon.

Lần đầu ở ngoài còn có gà quay, thiết bản cá pecca, kho cá muối. . .

Có tới mười đạo món ăn, đem toàn bộ bàn ăn đều xếp đầy.

Đúng là không cần lo lắng ăn không hết, dù sao có Thái Âm tại nhà.

Có lúc trong nhà có một cái Đại Vị Vương cũng rất tốt, ít nhất không cần lo lắng cơm nước lãng phí.

...

Đã nghĩ kỹ hai bản sách cầu tứ, một quyển là được nương văn, không hiểu baidu, một quyển là anh linh văn.

Muốn không tốt tả cái nào bản.

Muốn tả được nương, thế nhưng đoán chừng không ai nhìn, muốn tả anh linh, nhưng là vừa cảm thấy có thể tả không tốt.

Thế là cứ như vậy đi, hạ một quyển sách trước đó tìm tới bạn gái liền tả anh linh, không tìm được bạn gái liền tả được nương, liền dạng này vui vẻ quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Quà giáng sinh (thượng)

Đối với người Trung quốc tới nói, lễ giáng sinh không tính là cái gì ngày lễ lớn, thậm chí có thật nhiều người đời trước đều bắt quá cái này ngày lễ, chỉ là tại người trẻ tuổi bên trong khá là thịnh hành mà thôi.

Diệp Văn bọn người tự nhiên là toàn người trẻ tuổi hàng ngũ, còn Thái Âm cái này chỉ Tiểu la lỵ nha... Tạm thời coi như nàng là người trẻ tuổi đi..

Có người nói nước ngoài lễ giáng sinh thời điểm nhất định sẽ thiếu một cái gà tây, đây là một loại tập tục, đại khái cùng người Trung quốc lúc sau tết chung quy phải thiếu một con cá tập tục tương tự đi..

Thủy Tĩ Thi cũng noi theo phương tây truyền thống tập tục, nướng một toàn bộ gà tây, gà tây xương tất cả đều bị tỉ mỉ thế rơi mất, cho nên ăn thời điểm chỉ cần thiết khối tiếp theo sau đó vớt trong miệng miệng lớn Địa nhai : nghiền ngẫm là được rồi, hoàn toàn không cần lo lắng cắn được xương cái gì.

Mặc dù có không ít phương tây thức ăn, bắt quá cũng có một chút địa phương truyền thống đồ ăn, tỷ như long tinh tôm bóc vỏ, nhỏ tia khoai lang cái gì..

Trung Tây thức ăn hỗn cùng nhau, lại như vậy một điểm không ra ngô ra khoai cảm giác, bắt quá mỗi một đạo món ăn đều là sắc hương vị đầy đủ, ngắn ấy nhỏ nhỏ vì cùng cảm rất nhanh sẽ bị quên.

Thái Âm lúc ăn cơm kỳ thực cũng không có ăn như hổ đói, chỉ là một cái món ăn, một miếng cơm, giáp tiến trong miệng, mà lại mỗi lần lượng cũng không phải rất nhiều, cho nên mặc dù Thái Âm sức ăn kinh người, thế nhưng trên thực tế mỗi lần người khác sau khi ăn xong, nàng còn muốn ăn mười mấy 20 phút.

Thu Dịch ăn tương không tính là đẹp đẽ, cũng không tính được khó coi, đại khái là bởi vì tại cô gái gia làm khách cho nên khá là rụt rè một điểm đi, mỗi lần đĩa rau đều thêm nhiều một chút, nhưng đúng sẽ không giáp rất nhiều lần, giáp đến món ăn sau khi liền đặt ở trong bát ăn.

Thủy Tĩ Thi là tiêu chuẩn cô gái ăn tương, nhai kỹ nuốt chậm, cái miệng nhỏ nuốt, không phát ra một điểm thanh âm, không hổ là có tiến hành chuyên nghiệp huấn luyện người hầu gái đây!

Cho tới Diệp Văn nha... Ăn ngon liền miệng lớn nhét vào trong miệng, chính há mồm đều bị nhét được tràn đầy Địa, sau đó cổ quai hàm từng ngậm từng ngậm Địa nhai.

Thủy Tĩ Thi đã từng nói thật nhiều thứ, thế nhưng đối với ăn ngon đồ vật Diệp Văn liền hoàn toàn không có sức đề kháng, lại nói, nơi này tất cả đều là người mình mà, không cần thiết như vậy rụt rè á!

Ân, đúng là 'Người mình', có một cái nói theo một ý nghĩa nào đó chính là mình tới.

Thái Âm đã thịnh hai bát com... Ân, đây chính là thịnh thang bát.

Quả nhiên nàng vị là kết nối bốn không gian thứ nguyên đi! Nhất định đúng vậy a này!

Thu Dịch đem trong bát cuối cùng một hạt com hoa tiến trong miệng, buông xuống bát đĩa.

"Ăn no chưa?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

"Hô... Thỏa mãn..." Thu Dịch vượt cái bụng nói rằng, "Đều ăn bốn bát com, tiểu Thi tỷ tài nấu nướng của người thật sự là quá tốt rồi."

Nghe được người khác khoa mình trù nghệ được, Thủy Trĩ Thi tự nhiên là khá cao hứng.

"Đại gia nhanh lên một chút ăn, ăn xong có quà giáng sinh a!" Thủy Trĩ Thi liếc mắt nhìn Thu Dịch, "Tiểu Dịch cũng có."

"Ồ, cũng có chuẩn bị cho ta sao?" Thu Dịch hơi kinh ngạc.

"Đương nhiên rồi."

"Nhưng là thủy tang có vẻ như ta cho người biết Thu Dịch tới dùng com sau khi người không có đi ra ngoài mua quà đồ vật đi..."

"Trước đó liền mua xong nha!"

"Người liền xác định như vậy Thu Dịch sẽ đến nha?"

"Hừ hừ, đây là trực giác của nữ nhân!" Thủy Trĩ Thi kiêu ngạo mà cười nói, "Ta nhưng là nghe thấy được luyến ái hương vị yêu."

Thu Dịch đỏ mặt.

Diệp Văn vỗ vỗ Thu Dịch bả vai, nói: "Này, đỏ mặt cái gì nha! Người nhìn ta đều không có đỏ mặt!"

Ba người lại ngồi ở trên bàn ăn hàn huyên một hồi Thiên, Thái Âm rốt cục đem tất cả đồ ăn toàn bộ càn quét hết sạch, Nãi Đường liếm môi một cái, cũng đã giải quyết bữa tối, ngày hôm nay nó bữa tối là sữa bò một bát, cá chiên bé một số.

Thu thập xong bàn ăn, Thủy Trĩ Thi liền đem mấy cái đóng gói Địa rất đẹp Địa hộp, có lớn có nhỏ, hình dạng cũng không giống nhau.

"Leng keng leng keng ~!" Thủy Trĩ Thi đem tất cả lễ vật đều đặt tại trên bàn ăn, đang không có mở ra trước đó ai cũng không biết bên trong chứa phải là cái gì, "Những lễ vật này, đại gia ngẫu nhiên tuyển ~ ai đi tới?"

"Ta tới trước đi." Diệp Văn đi lên trước, lấy đi một cái vuông vức cái hộp nhỏ, không nói hai lời liền sách lên.

"Đình đình đình... Uy..." Thủy Trĩ Thi muốn ngăn cản, nhưng không có Diệp Văn động thủ nhanh.

"Làm sao?" Diệp Văn nghi hoặc mà nhìn lấy Thủy Trĩ Thi.

"... Ta vẫn không có cho nhắc nhở đây."

"Muốn nhắc nhở làm gì?"

"Cho các người nhắc nhở, có thể bắt được ta chuẩn bị kỹ càng tặng người lễ vật nha!"

Nguyên lai mặc dù coi như là ngẫu nhiên tuyển, thế nhưng trên thực tế Thủy Trĩ Thi hội cho một cái nhắc nhở, dạng này người khác là có thể chọn đến Thủy Trĩ Thi đặc biệt làm đối phương chuẩn bị lễ vật, nhưng nhìn lại giống như là vận may đánh vào như thế, cũng coi như là vì mang đến càng nhiều vui sướng đi.

"Mà, ngẫu nhiên có cái gì không được rồi, còn có một chút kích thích cảm đây." Diệp Văn nói rằng, "Nhìn ta bắt được lễ vật gì..."

"Ồ, một quyển tiểu tương sách?" Diệp Văn đem tương sách mở ra, bên trong bày đặt đủ loại Diệp Văn bức ảnh, có tại công viên đập, có ở nhà đập, có tại trên đường cái đập, cũng có tại vùng ngoại ô đập, càng có tại cạnh biển đập...

Ăn mặc khác biệt quần áo làm khác biệt điệu bộ cùng biểu lộ Diệp Văn bức ảnh, không cần nghĩ cũng biết, hẳn là cho Thu Dịch lễ vật đi.

"Cái này vốn là là cho Thu Dịch..."

Thu Dịch nhìn trọn cả mắt lên, thứ luôn mơ tưởng a... !

"Mà, cái này bốn tương sách ta rất yêu thích, cho ta được rồi ~" Diệp Văn cười nói, "Kỳ thực ngẫu nhiên chọn cũng rất thú vị mà, có quan hệ gì đây."

"Nhưng là..."

"Vui vẻ là được rồi nha."

Nói đúng lắm, nhất ngay từ đầu không chính là vì đại gia hài lòng sao? Hình thức không trọng yếu, chỉ cần vui vẻ là được rồi.

"Như vậy, cái kế tiếp là ài!" Thủy Trĩ Thi chống nạnh hỏi.

Thu Dịch xung phong nhận việc Địa đi lên trước, chọn đi rồi một cái to lớn nhất hộp quà.

"Thật lớn hộp quà a, bên trong hội có cái gì đây?" Diệp Văn tò mò hỏi.

"Mở ra tới xem một chút không thì biết thôi." Thu Dịch nói, liền đem hộp sách ra, bên trong bày đặt một cái cao bằng nửa người mao nhưng con rồi, là nhiều á A mộng, nhìn qua vô cùng đáng yêu.

"Cái này nguyên bản là cho Diệp Văn..." Thủy Trĩ Thi nói.

"Nha mà, cho Thu Dịch cũng không sai á, thế nào, Thu Dịch, yêu thích nha!?" Diệp Văn giả hoạt Địa cười nói.

"Ừm... Yêu thích..." Thu Dịch gãi gãi đầu, có chút lúng túng nói rằng, thế nhưng ánh mắt lại thỉnh thoảng chăm chú vào Diệp Văn tương sách.

"Muốn tương sách a?"

"A... Ân..."

"Hừ hừ, không cho ~ đây chính là ta quà giáng sinh a, người lễ vật là nhiều á A mộng con rồi a ~ "

Sau đó Thái Âm cũng mở ra hộp quà, là một cái tinh xảo khéo léo làm bằng bạc lục lạc, có một cây tinh tế dây đỏ, xem ra giống như là đeo trên cổ đồ vật.

"Cái này, cái này vốn là là cho Nãi Đường chứ?" Diệp Văn hỏi.

Thủy Trĩ Thi uể oải Địa gật gật đầu.

Mặc dù mọi người nhìn đều rất hài lòng đáng vẻ, thế nhưng luôn cảm giác có một chút thất lạc a...

Thái Âm nhìn đối đãi cái này lễ vật rất hài lòng, đem lục lạc chụp vào trên cổ tay của chính mình, đồng thời đem dây đỏ nắm chặt, nhìn qua dị thường phục tùng đáng yêu.

Lục lạc không lớn, chỉ có to bằng ngón cái, ngoài ý muốn rất thích hợp Thái Âm.

Cuối cùng lễ vật bị hủy đi đi ra, vốn là là đưa cho Thái Âm, một cái nơ con bướm, cuối cùng thất ở Nãi Đường trên cổ.

Nha... Kỳ thực cũng thật đáng yêu không phải à?

"Chờ đã... Thủy tang? Người sẽ không không có chuẩn bị cho chính mình lễ vật chứ?"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Quà giáng sinh (hạ)

"Liền biết người không có chuẩn bị cho chính mình." Diệp Văn chạy vào trong phòng, lấy ra một cái cái hộp nhỏ, đưa cho Thủy Trĩ Thi, "Nột, quà giáng sinh!"

"Ồ, ta cũng có sao?"

"Đương nhiên rồi."

Thủy Trĩ Thi mở ra cái này màu đỏ cái hộp nhỏ, bên trong chứa một khối tinh xảo tảng đá, mặt trên có khắc hình dạng xoắn ốc hoa văn, đồng thời tại Hắc Ám địa phương còn có thể phát ra đậm màu quang màu xanh lam.

"Đây là. . . Cái gì?" Thủy Trĩ Thi tò mò đem tảng đá này nắm lên, một cây màu đỏ dây thừng xuyên qua tảng đá trung một cái lỗ nhỏ, nhìn giống như là đeo trên cổ trang sức phẩm.

"Cái này đâu, gọi là lô thạch, là ma thú tranh bá trong game đường về đạo cụ, ngụ ý là 'Mang nó liền có thể tìm tới đường về nhà' . . ."

"Rất đẹp nha."

"Hừm, người yêu thích là tốt rồi á ~" Diệp Văn cười nói.

Đại gia đều chiếm được từng người quà giáng sinh, mặc dù cùng mong muốn có chút khác biệt, thế nhưng đại gia đều hài lòng, cái kia điều này cũng như vậy đủ rồi.

Chín giờ về sau, Thu Dịch nói lời từ biệt, Diệp Văn ba người đem hắc đưa xuống lầu dưới.

"Trên đường cẩn thận." Diệp Văn nhìn lấy Thu Dịch con mắt, nói.

"Hừm, gặp lại! Văn, tiểu Thi tỷ, Thái Âm"

"Gặp lại ~ "

Thái Âm cũng hướng Thu Dịch khoát tay áo một cái.

Ba người nhìn theo Thu Dịch ôm 'Nhiều á A mộng' thân ảnh dần dần đi xa.

"A thu!" Thủy Trĩ Thi đánh một cái to lớn hắt xì.

"Sẽ không thật sự cảm mạo chứ?"

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, chỉ là yết hầu dương mà thôi á."

"Trước đó người cũng là nói như vậy. . ." Diệp Văn nhỏ giọng Địa thầm nói.

Thái Âm mặt không hề cảm xúc Địa nhìn Thủy Trĩ Thi một chút, không biết đang suy nghĩ gì.

Nằm ở trên giường, Diệp Văn tỉ mỉ mà thưởng thức lên cái kia bốn tượng sách đến, bên trong bức ảnh cũng thật là rất nhiều đâu, mỗi một trương đều có không giống nhau mỹ.

Có một loại đang thưởng thức mình, lại có một loại đang thưởng thức người khác cảm giác. . . Thực sự là cảm giác kỳ diệu đây.

Đem tượng sách lần qua lộn lại Địa nhìn hai lần, Diệp Văn cái này mới cảm giác được một chút con buồn ngủ, liền đem tượng sách phóng tới một bên, tắt đèn ngủ.

Tại Thủy Trĩ Thi tủ đầu giường thượng, cái kia viên lô thạch chính đang phát tán ra màu lam nhạt Huỳnh Quang. . .

"Leng keng đang coong. . ." Tinh lại Diệp Văn chính là lạnh lạnh lục lạc thanh.

Diệp Văn dụi dụi con mắt, ăn mặc áo ngủ từ trên giường bò đi, Thái Âm đang ngồi tại trên ghế salong nhìn lấy sáng sớm tin tức, mang lục lạc tay trái thỉnh thoảng nhẹ nhàng lay động, mỗi lần lay động lục lạc đều sẽ phát ra lạnh lạnh tiếng vang.

Ngày hôm nay là thứ hai, mặc dù công lịch thượng biểu hiện đã là ngày 26 tháng 12, cự ly 2006 năm đều không xa, thế nhưng so với người Trung quốc lịch nông tết xuân, còn có một đoạn không dài thời gian không ngắn nữa, trường học tự nhiên cũng không có khả năng nghỉ á.

Nói đến, năm nay tết xuân nên tính là tương đối sớm, công lịch một tháng phân cuối tháng liền đúng tết xuân, cuối kỳ cuộc thi cũng đã tới gần.

Bất tri bất giác, vậy mà lại sẽ đi qua một năm, có lúc không thể không cảm thán, thời gian đều là trong lúc vô tình lặng yên trôi qua.

"Tỉnh rồi?" Thủy Trĩ Thi trước sau như một Địa tại trong phòng bếp làm bữa sáng, nghe được Diệp Văn ngáp thanh âm, lên tiếng hỏi.

"Hừm, sớm. . ." Diệp Văn miễn cưỡng đáp, mới vừa rời giường không có khí lực gì, cả người cũng là có chút mơ mơ màng màng.

Như thường ngày phổ thông bữa sáng, rán trứng, bánh mì, sữa bò, bánh gatô.

"Khục khục. . ."

"Thật sự cảm mạo chứ?"

Thủy Trĩ Thi khịt khịt mũi, nhìn hồ hấp có chút không thông. "Ừm. . . Cảm mạo mà thôi, uống thuốc là tốt rồi."

Thái Âm mở to nước long lanh mắt to nhìn một chút Thủy Trĩ Thi, sau đó đột nhiên đứng dậy, đi làm Thủy Trĩ Thi rót một chén nước đến, nước lạnh cùng nước nóng sẫm cùng nhau, nước ấm là thích hợp.

"Cảm tạ Thái Âm~" Thủy Trĩ Thi cười tiếp nhận Thái Âm cũng đến thủy.

Thái Âm nhìn chăm chăm Thủy Trĩ Thi nhìn.

"Hả? Làm sao rồi? Không cần tự trách á. . . Cùng ngày hôm qua thoát áo khoác không liên quan. . ."

Thái Âm lắc đầu, đem Thủy Trĩ Thi tay trái nhấc lên, sau đó duỗi ra tiểu mà mềm mại đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm lòng bàn tay của nàng.

"Ồ, Thái Âm người đang làm gì thế?"

Thái Âm không lên tiếng, buông xuống Thủy Trĩ Thi tay, lại ngồi trở lại đến trên ghế salông xem ra TV đến.

Thủy Trĩ Thi đầy đầu nghi hoặc, cân nhắc không ra Thái Âm ý nghĩ, cuối cùng vẫn là không có hỏi chút gì, lại tự nhiên bận việc đi tới.

Diệp Văn từ lâu bọc sách trên lưng ra khỏi nhà, hiện tại đoán chừng cũng nhanh tới trường học đi.

Thủy Trĩ Thi khịt khịt mũi, đột nhiên phát hiện vô cùng thông, mà lại cảm mạo mang đến choáng váng đầu mấy người không khỏe lập tức liền biến mất rồi.

"Ồ? Cảm mạo, tốt?" Thủy Trĩ Thi phi thường ngạc nhiên tự nói.

. . .

Người bình thường sinh hoạt không có khả năng đều là tràn ngập đủ loại 'Cao trào', mặc dù mỗi ngày sinh hoạt đều rất 'Bình thản', thế nhưng ở trong trường học sinh hoạt mãi mãi cũng sẽ không cảm thấy tẻ nhạt.

Liền xem như cùng đồng học nói chuyện phiếm, tán gẫu thượng rờn rã một ngày đều không có bất cứ vấn đề gì, trong trường học đề tài vĩnh viễn cũng tán gẫu không xong, bất quá lão sư sự tình cũng là các bạn học thích nhất một hạng hoạt động một trong.

Mà A Đan làm ban 3 chủ nhiệm lớp, cũng là lớn nhất có chủ đề một trong những nhân vật.

Các bạn học đều thân thiết Địa kêu A Đan, A Đan, trên thực tế A Đan tên đầy đủ gọi là Trịnh Tuệ Đan, nghe tới liền đứng rất có con gái rượu cảm giác danh tự, trên thực tế cũng là tương đương phù hợp A Đan bản nhân khí chất.

Tuy nhưng đã hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, thế nhưng vẫn như cũ một bộ Loli đáng yêu, màu da không phải rất trắng, thế nhưng làn da rất mềm mại, thân cao không tới 1m55, vóc người cũng rất tinh tế, nên sáu địa phương sáu, không nên sáu địa phương cũng sáu, các nam sinh thường thường hèn mọn Địa thảo luận A Đan là làm sao uy mình đưa nhỏ đề tài.

"Ngực như thế bình, thật sự có thể nuôi nấng đứa nhỏ sao?"

A, thực sự là thất lễ đề tài. . . Thế nhưng các bạn học cũng thường thường ngay mặt dạng này cùng A Đan đùa giỡn, mặc dù Diệp Văn có lúc đều cảm thấy dạng này không tốt lắm, thế nhưng A Đan lại chưa từng có sinh qua khí, nhiều lần liền đứng —— phạt sao văn ngôn văn mười lần mà thôi. . .

Bởi vì tuổi không nhỏ còn hình dáng giống cái Loli, khuôn mặt cũng là nhỏ nhỏ, nếu như đi ra, nói là mười tám tuổi đều không có vấn đề quá lớn, cho nên các nam sinh đều hí xung làm hợp pháp Loli, đồng thời phi thường khẳng định A Đan lão công nhất định là một cái Loli không. . .

Có người nói A Đan lão công là đồn công an cảnh sát. . . Tổng có thể khiến người ta liên tưởng đều một số không chỗ tốt đi.

Chưa trưởng thành nữ nhân bình thường đều có ngạo kiều thuộc tính, A Đan cũng không ngoại lệ, giống 'Hừ', 'Cố ý nói sai', 'Thế nào á' cơ vốn là nàng thiên ngoài miệng.

Các bạn học đều lấy đùa giỡn A Đan làm vui, có người nói trong lớp nhất ái một vị nữ sinh cũng còn cao hơn A Đan nửa cái đầu. . .

Càng là kính yêu cùng yêu thích, liền càng là sẽ cùng lão sư trên ghẹo, cho dù là tại khi đi học lớp học bầu không khí cũng hầu như là không có chút nào nghiêm túc.

Bất quá này cùng A Đan đều là mang lạc đề thuộc tính có quan hệ rất lớn.

Đây không phải, ngữ văn trên lớp chính đang thượng một phần tả Tàn quốc tung hoành ngang dọc văn ngôn văn, nói nói liền nói đến Ngụy Quốc, sau đó liền nói về Ngụy Vương.

"Có người nói Ngự Vương có một cái nam sủng, gọi Long Dương quân, thử Ngự Vương cùng với cùng thuyền cộng câu, Long Dương bỗng nhiên khấp hạ, Vương hỏi nguyên do, đối đãi viết: Thần đoạt được ngư càng lúc càng lớn, cố muốn đem trước đó ngư khí trí. Hiện nay tứ hải bên trong mỹ nhân thậm chúng, đều muốn hướng tới Vương đình, thì lại thần cũng đem gặp khí rồi, an có thể không thể ra ngoài? Ngự Vương đại nhận cảm động, thế là bỏ khiến bốn cảnh bên trong: 'Có dám nói mỹ nhân già, tộc!' "

"Ý tứ đâu, liền đứng Long Dương cùng Ngự Vương đồng thời câu cá, sau đó Long Dương nói, Ngự Vương câu đến ngư càng lúc càng lớn, liền sẽ muốn đem trước đó cá nhỏ ném xuống, cái kia được càng ngày càng nhiều mỹ nam tử sau khi, có thể hay không cũng đem Long Dương quân vứt bỏ đây? Sau đó Ngự Vương liền nói, chỉ yêu một mình ngươi. . ."

Toàn đường ồ lên, các nữ sinh then thùng cười khê, các nam sinh không thể tin tưởng cười lớn.

"Ngọa tào đây không phải là nam cùng nam nha!"

"Ngươi không hiểu, nam cùng nam cũng là có thể làm. . ."

"Làm sao làm làm sao làm?"

Thế là hủ nữ môn bắt đầu làm các nam sinh giảng giải lên làm chuyện gay tri thức.

Thế là A Đan lại đạt được một đầu tân thuộc tính —— 'Hủ nữ' .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Nguyên đán (thượng)

Còn nhớ lần trước nguyên đán là Diệp Văn lần thứ nhất đi tới sân khấu, đối mặt nhiều như vậy dưới đài người xem, mặc dù đều là trong trường học học sinh, thế nhưng đối với đã từng cơ bản rất khó lòi kéo người ta chú ý Diệp Văn tới nói, đây quả thật là là một cái rất lớn khiêu chiến.

"Lần này nói thế nào ngươi cũng phải tham gia, không phải về sau nhưng là sẽ hối hận nha." Diệp Văn nói với Thu Dịch.

"A? Ta?" Thu Dịch không thể tin tưởng Địa chỉ mình.

"Đúng vậy, liền đứng ngươi."

"Ta... Ta không được chứ?" Thu Dịch gãi gãi gương mặt, "Ta hát không được..."

"Không thử một chút làm sao biết, lại nói, liền luyện một ca khúc, nhiều luyện một chút nhất định không thành vấn đề."

Thu Dịch có chút do dự, nhìn đối với lên đài biểu diễn, đối mặt nhiều người như vậy vẫn có không nhỏ sợ hãi cảm đây.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, có ta cùng ngươi đây!" Diệp Văn một thanh kéo lại Thu Dịch cánh tay, rất thân mật tập hợp ở bên tai của hắn nói, "Đến thời điểm ta liền dạng này kéo ngươi, chúng ta xướng (chuột yêu gạo)."

Thu Dịch dao động

"Cái kia... Được rồi..."

"Đối đãi mà, liền hẳn là bộ dáng này!" Diệp Văn dùng sức mà vỗ xuống Thu Dịch bả vai, "Còn có năm ngày thời gian, chúng ta liền bắt đầu luyện tập đứng lên đi? Mỗi ngày tan học liền đến nhà ta dưới lầu công viên nhỏ xướng đi!"

"A? Tại công viên nhỏ xướng, nơi đó thường thường có người tại đi..."

"Thích, sợ cái gì mà, ngươi đến thời điểm lên đài, người ở dưới đài còn nhiều hơn đâu, tại công viên nhỏ như vậy chọn người tính là gì, tạm thời liền xem như rèn luyện tốt!"

Cuối cùng cuối cùng cũng coi như là thuyết phục Thu Dịch, Diệp Văn hết sức hài lòng Địa tại Vương Hâm nơi đó ghi danh, năm nay cả lớp tham gia nguyên đán văn nghệ hội diễn người so với trước năm nhiều hơn một chút, nam sinh cũng có người chủ động báo danh tham gia, Kim Tinh lần này cần biểu diễn một cái vũ đạo tiết mục, mà Lục Vũ thì lại không có tham gia nữa.

Tan học trên đường, Diệp Văn hỏi Thu Dịch, "Chuột yêu gạo nghe qua chứ?"

"Đương nhiên nghe qua." Thu Dịch gật đầu.

"Hừm, chờ một lúc chúng ta đi công viên nhỏ luyện tập, ta dẫn theo MP3, đến thời điểm vừa nghe ca vừa xướng."

Chuột yêu gạo nhưng là phát hỏa đến mấy năm ca khúc, có thể nói là mỗi một cái người Trung quốc đều nghe nhiều nên thuộc ca khúc, bất kể là ai đều có thể xướng thượng hai câu, đồng thời cũng là Trung Quốc hồ network thời đại bắt đầu cao tốc phát triển bắt đầu.

Từ cái này sau khi, trên internet người tâm phúc tầng tầng lớp lớp, nổi danh trở nên càng ngày càng dễ dàng, mở ra một minh tinh thời đại, thế nhưng chất lượng nha... Còn kém rất hơn nhiều.

Hai người một đường đi tới công viên nhỏ, vào lúc này công viên không có một người, để Thu Dịch hơi an tâm một điểm, hẳn đúng là một cái không Thái yêu thích biểu hiện mình người, hay là biết điều hòa vào trong đám người, làm một cái không có tiếng tăm gì người A qua đường mới là hẳn am hiểu nhất sự tình đi.

Hai người ngồi ở bàn đu dây thượng, Diệp Văn móc ra MP3, xuyên vào tai nghe, đưa cho Thu Dịch một cái, sau đó liền bắt đầu lắng nghe.

Mặc dù là đã nát phổ lớn ca khúc, thế nhưng Diệp Văn cũng đã có thật nhiều năm chưa từng nghe qua, thật nhiều năm không có xướng qua, quay đầu lại tiếp tục nghe nghe, phát hiện vẫn là rất tốt, dù sao mỗi một thủ nổi danh mạng lưới ca khúc, mặc dù có thể nổi danh, đều khẳng định có nó chỗ hơn người.

Trong ký ức chuột yêu gạo, Diệp Văn kỳ thực chỉ nhớ rõ cao · triều bộ phận, bây giờ quay đầu nghe một chút cái này mới đầu, vậy mà cảm thấy có chút không sai, so với mười năm sau khi những cái được gọi là ca khúc được yêu thích thân thiết nghe xong không biết bao nhiêu, chỉ là cái kia giai điệu cũng làm người ta cảm thấy tươi đẹp.

Đan khúc tuần hoàn hai lần sau khi, Diệp Văn đình chỉ truyền phát tin.

"Đến, chúng ta hiện tại thử một chút xem sao? Tiên đồng thời xướng, mấy người hát thật tốt lại phân phối ai xướng cái nào một câu dạng này."

"Được... Thử xem đi."

"Ta nghe thấy người thanh âm, có loại cảm giác đặc biệt, để ta, không ngừng nghĩ..."

"Đình... ! Chạy điều rồi!" Diệp Văn tạm dừng ca khúc, "'Cảm giác đặc biệt' nơi này không phải như vậy giai điệu, hẳn là dạng này —— 'Cảm giác đặc biệt ~ âm có chút hướng lên trên phiêu, người đều thấp tốt lắm rồi, mà, một lần nữa đến."

Giai điệu lần nữa bắt đầu hưởng lên.

"Ta nghe thấy người thanh âm..."

"Này uy, người làm sao không hát?"

Thu Dịch có chút lúng túng nói rằng: "Ày... Có, có người đến rồi..."

"Có người đến rồi lại có quan hệ gì nha! Kế tục, thả ra yết hầu xướng có được hay không, không phải sợ, nam nhân không thể nhát gan như vậy nha."

"Khục... Không phải nhát gan a... Chỉ là, ta xướng rất khó nghe..."

"Khó nghe cũng không liên quan a, nhiều luyện một chút là tốt rồi, giống loại này ca khúc được yêu thích bình thường đều sẽ không quá khó."

"Cái kia... Được rồi." Thu Dịch thỏa hiệp.

Hai người liền bắt đầu dạng này không ngừng xướng, Thu Dịch cũng bắt đầu từ từ có chút thả ra, mở rộng cổ họng lớn tiếng mà xướng, cũng không có lúc mới bắt đầu khó nghe như vậy, tối thiểu chạy điều đã không có nghiêm trọng như vậy.

"Ta yêu người, yêu người, lại như chuột yêu gạo, mặc kệ có bao nhiêu mưa gió, ta đều hội vẫn như cũ bồi tiếp người..."

Một khúc hát vang, đã kinh động trên trời mềm mại bạch vân, ca là cái thời đại này lưu hành, xướng ra nhưng là khác một thời đại cô quạnh.

Diệp Văn có một loại bùng tình như mộng cảm giác, tại mười năm sau đã không lại lưu hành ca khúc, mình lại trở lại nó lưu hành niên đại đó, vẫn như cũ như thế nóng nảy, nhiều người như vậy nghe, nhiều người như vậy xướng, thế nhưng lại có mấy người sẽ nghĩ tới bài hát này tại nhiều năm sau khi, đã đã không còn người xướng, đã không còn người nghe cơ chứ?

Tình cờ quay đầu nghe một chút, cũng chỉ là vì nhớ lại đi qua mà thôi.

Màn đêm đã giáng lâm, từng nhà đều thấp sáng đèn dầu, tại tiểu khu công viên trung đều có thể nghe thấy được mùi thơm của thức ăn.

"Sắc trời không còn sớm đây." Diệp Văn nhìn lên bầu trời trung cái kia viên bây giờ còn có thể nhìn thấy bắc cực tinh, tự nhủ.

"Hừm, vậy ta về nhà á?"

"Ồ chỗ này của ta ăn cơm tối xong tại trở về đi thôi?"

"Không cần không cần... Chính ta trở về ăn là có thể." Thu Dịch khoát tay nói.

"Làm sao? Không muốn đi nhà ta sao?"

"Không có... Liên đúng không tốt lắm ý tứ... Khục khục..." Thu Dịch có chút lúng túng nói rằng.

"Cái này có cái gì nha." Bất quá nếu như là mình trước kia, có thể cũng sẽ không tốt lắm ý tứ đều là đi cô gái gia quýt cơm đi, "Vậy cũng tốt, ta đưa người đến cửa tiểu khu."

Ánh trăng trong sáng chiếu vào Diệp Văn cùng Thu Dịch trên thân, đèn đường đem hai người bọn họ cái bóng tha rất dài.

"Trên đường cẩn thận." Diệp Văn mỉm cười, hiếm thấy ôn nhu nói rằng.

Tại đèn đường hào quang hạ, đem Diệp Văn khuôn mặt tôn lên Địa vô cùng mỹ lệ cùng tinh khiết, Thu Dịch nhìn ra không khỏi mà ngây dại.

"Ừm... Gặp lại..." Vài giây mới phục hồi tinh thần lại, phất tay cùng Diệp Văn nói lời từ biệt.

Đi đến rất xa, quay đầu lại về sau vẫn như cũ có thể nhìn thấy Diệp Văn cái kia đứng ở cửa tiểu khu thân ảnh.

"Ta có phải hay không hẳn là tại nàng gia ăn cơm tối lại đi đây?" Thu Dịch nhỏ giọng Địa thầm nói, thế nhưng cuối cùng vẫn là không quay đầu lại.

Khoác ánh trăng trong sáng, trên đường đi về nhà.

Diệp Văn thật sâu thở dài một hơi, không biết Thu Dịch trở về, một thân một mình sống ở đó cái nho nhỏ trong lâu các thời điểm, hội sẽ không cảm thấy cô quạnh đây?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Nguyên án (trung)

Thu Dịch rên lên chuột yêu gạo giai điệu, tại tối tăm trên đường phố tiến lên, trên đường nhỏ đèn đường mờ lung, để Thu Dịch có một loại cất bước tại thế giới mộng ảo cảm giác.

Đến cho tới bây giờ, hẳn đều có chút không dám tin tưởng, Diệp Văn vậy mà tiếp nhận rồi hẳn biểu lộ, cái này tại mình trong lòng vẫn cao cao tại thượng Nữ Thần, tại mấy tháng trước đột nhiên liền đã biến thành mình bạn gái, hai người quan hệ lập tức thân cận hơn nhiều, thế nhưng Thu Dịch lại rất không có cảm giác an toàn, sợ sệt loại này tuy tiện được hạnh phúc không chân thực, hay là đây chỉ là một mộng, tại mình khi tỉnh lại liền sẽ biến mất.

Tại cái này tối tăm mờ lung đèn đường chuyển về đi, loại kia cảm giác hư ảo cũng càng mãnh liệt.

Thu Dịch hẳn sợ sệt mất đi, sợ sệt hết thảy đều chỉ là một giấc mơ, mặc dù hẳn nỗ lực đem cái cảm giác này dần xuống đáy lòng, thế nhưng vẫn như cũ không cách nào ngăn chặn không ngừng sinh ra ý nghĩ như thế.

Vì có thể cùng Diệp Văn nhiều ở một lúc, mỗi cái buổi tối hẳn đều đưa nàng về nhà; vì có thể cùng nàng đứng ở đồng nhất cái trên sàn nhảy, hẳn lấy dũng khí, quyết định lên đài biểu diễn. . .

Dù cho đây là mộng ảo, cũng muốn lấy nàng nam thân phận bằng hữu cùng với hân, dù cho là một lúc cũng tốt. . .

Thứ sáu, buổi sáng trên lớp xong sau khi trường học trực tiếp tuyên bố tan học, bắt quạ tại nguyên đán thời điểm cần về giáo, trường học hội tổ chức một hồi dài đến 8 giờ nguyên đán văn nghệ hội diễn.

Sau khi tan học, Diệp Văn cùng Thu Dịch ngồi ở công viên nhỏ bàn đu dây thượng xa xôi Địa đăng, tiến hành cuối cùng luyện tập.

"Hừm, cảm giác xướng đã không sai a, chúng ta tới đó phân phối một chút ca từ đi."

"Từ nơi này. . . Tới đây. . . Ngươi đến, sau đó ta xướng, sau đó đăng sau cái này bộ phận, đồng thời xướng. . . Nơi này đồng thời xướng, ngươi muốn so với ta chậm nửa nhịp. . ."

"Ừm." Thu Dịch ngửi Diệp Văn trên thân thuần thuần nãi hương, nhất tâm nhị dụng Địa nghe.

"Này uy, ngươi tại nhìn nơi nào nha! Nghiêm túc điểm có được hay không!"

"Có đang nghe a. . ." Thu Dịch một mặt về mặt vô tội.

"Vậy ngươi cho ta lặp lại một lần."

"Nơi này, còn có nơi này, ta đến, nơi này. . . Ngươi xướng, sau đó nơi này đồng thời xướng, ta chậm nửa nhịp. . ."

"Thích, không nghĩ tới cái tên nhà ngươi cũng thật là có đang nghe a." Diệp Văn ngược cổ nhìn lấy hân, thon dài trắng nõn gáy ngọc khiến người ta không nhận được muốn ở phía trên lưu lại mấy cái dấu môi son.

Cái này vừa luyện đã là một cái buổi chiều, xướng Địa Diệp Văn cổ họng đều có chút ách.

"Ta đi mua nước suối."

"Khục. . . Mua cái gì. . ." Diệp Văn hắng giọng một cái, "Nhà ta liền ở trên lầu, ta về nhà uống không là tốt rồi."

"Chạy tới chạy lui Thái mệt không." Thu Dịch hay là đi làm Diệp Văn mua được nước suối, vịn ra nắp bình đưa cho nàng.

"Ừng ực —— ừng ực ——" Diệp Văn cổ họng xác thực đã làm ra nhanh bốc khói, một bình nước suối lập tức liền uống cạn hơn nửa.

"Phốc. . . Khắc, khắc khục!" Kết quả bởi vì uống quá nhanh, bị thủy sang đến.

"Chậm một chút, chậm một chút uống. . ." Thu Dịch nhẹ nhàng đánh Diệp Văn sống lưng, quan tâm Địa nói rằng.

Liền xem như phần lưng xúc cảm, cũng là tươi đẹp như vậy.

Sau đó lại luyện tập hai giờ, thẳng đến trời tối hai người mới từng người rời đi.

Thứ bảy liền không cần luyện tập lại, nghỉ ngơi sau một ngày, chậm đợi chủ nhật nguyên đán đến là có thể.

. . .

Văn Lan Học Viện bao xuống thể dục quán trung ngồi đầy học sinh cùng lão sư, đương nhiệm Hội Học Sinh Hội Trường văn mộng ăn mặc một thân thanh Hoa Kỳ bào, cử chỉ ưu nhã đứng ở sân khấu trung ương.

Văn mộng cũng là đại chúng tình nhân cấp bậc nữ sinh, là điển hình ngự tỷ hình mỹ nữ, có được người theo đuổi vô số, thể nhưng một cái đều không có tiếp nhận.

Văn mộng là một cái mạnh phi thường thể Hội Học Sinh Hội Trường, có không ít nữ sinh đổ kị nàng dáng vẻ, ngay khi trong âm thầm chửi bới nàng, trên thực tế văn Mộng tỷ mặc dù hung hăng, nhưng đúng sẽ không làm cố tình gây sự sự tình, mà lại nàng từ cao vừa tiến đến coi như lên Hội Học Sinh Hội Trường, vẫn làm đến hiện tại, xử lý sự tình trật tự rõ ràng, là một vị phi thường học sinh ưu tú gặp gỡ trường.

Bất quạ nàng tại vị thời gian cũng đã không hơn nhiều, văn mộng đã là học sinh cấp ba, tại lớp 12 học kỳ sau thời điểm phải thoát vị chuẩn bị cẩn thận thi đại học.

Cũng bởi vì văn Mộng tỷ hung hăng, cho nên có rất nhiều người đều ngầm nói nàng kỳ thực yêu thích cô gái, là một cái hoa bách hợp. . . Trên thực tế cũng không có bất kỳ chứng cứ nào.

Đứng ở văn mộng bên người chính là ăn mặc âu phục lớp 12 học trưởng, cũng là Phó hội trưởng hội học sinh, hai người niệm xong lời kịch về sau, nguyên đán văn nghệ hội diễn liền bắt đầu, bất quạ khiến người ta không tưởng tượng nổi chính là, cái thứ nhất tiết mục vậy mà liền đứng ban 3.

"May là ngay từ đầu không phải chúng ta. . ." Ngồi ở Thu Dịch bên cạnh Diệp Văn có chút khản trương Địa vỗ vỗ ngực.

"Các ngươi là thứ mười hai cái tiết mục, chuẩn bị sẵn sàng." Tiểu đội trưởng cầm một tấm tiết mục diễn xuất trình tự biểu diễn đi tới, sau đó đem tiêu 'Mười hai' con số bài đưa cho Diệp Văn.

Mới đầu cái thứ nhất lên sân khấu người khó tránh khỏi hội có chút khẩn trương, thế nhưng biểu diễn cái thứ nhất tiết mục Vạn Kiếm Lôi cùng Quán Bằng nhưng không có vẻ sốt sắng biểu lộ, một bộ tùy ý tự nhiên, thật giống như đi vào phòng học như thế, ung dung đi tới sân khấu.

Có lúc không có tim không có phổi cũng là một chuyện tốt đây. . .

Vạn Kiếm Lôi cùng Quán Bằng đều ăn mặc phổ thông đồ ngủ, đứng bình tĩnh tại trên sàn nhảy, sau đó âm nhạc vang lên.

Vô cùng quen thuộc giai điệu lập tức đưa tới từng trận rít gào.

Chính là đương thời lưu hành nhất ca khúc, (cầu phạt).

"Từ trước, có một cái nữ hài, yêu một cái nam tử." Quán Bằng trầm thấp thanh âm chậm rãi nói đến.

"Thế là, nàng mỗi ngày đều hướng trời cao cầu khẩn, hy vọng có thể gặp lại được hắn."

"Rốt cục, nàng thành tâm cảm động trời cao."

Vạn Kiếm Lôi cảm ông nói lên, tiến đến bên mép, nói: "Ngươi muốn gặp lại được người đàn ông kia sao? Ngươi muốn từ bỏ ngươi tất cả mọi thứ ở hiện tại, còn muốn tu luyện nữa một ngàn năm, mới có thể nhìn thấy hắn một lần, ngươi không hối hận sao?"

Quán Bằng cúi thấp đầu, nhẹ giọng nói rằng: "Ta. . . Không hối hận."

Dưới đài đã học sinh tại cười to, trên thực tế, bài hát này hẳn là một cái nam, một cái nữ mới đúng. . .

"Đương nguyệt quang, chiếu vào trên mặt của ta, ta nghĩ ta cũng sắp thay đổi dáng dấp. . ." Quán Bằng thâm tình xướng lên, Vạn Kiếm Lôi đứng ở bên cạnh hắn, hai tay tạo thành chữ thập, nhẹ giọng tụng một câu Phật hiệu.

"A di đà Phật."

"Có một loại gọi là tan nát cõi lòng thang, uống nó có thần kỳ lực lượng —— "

Quán Bằng ngẩng đầu lên, phảng phất nhìn xuyên bầu trời, "Nhắm mắt lại, nhìn thấy Thiên Đường. . ."

Tiếng ca xa xôi, Vạn Kiếm Lôi ở một bên vẫn đóng vai Phật tổ tạo hình, thậm chí lấy ra một chuỗi niệm châu đến.

"Chúng ta còn có thể hay không thể gặp mặt lại, ta tại Phật trước đó khổ sở cầu mấy ngàn năm, nguyện ý dùng mấy đời đến lượt chúng ta một thế tình duyên, hi vọng có thể cảm động trời cao. . .!"

Quán Bằng xướng, liền trực tiếp 'Rầm' quỳ gối Vạn Kiếm Lôi trước đó, dưới đài lập tức truyền đến một trận rít gào, thậm chí có không ít nữ môn bắt đầu hô to lên.

"Cùng nhau, cùng nhau, cùng nhau!"

"Chúng ta còn có thể hay không thể, có thể hay không gặp mặt lại, ta tại Phật trước đó khổ sở cầu mấy ngàn năm. . ." Quán Bằng quỳ gối Vạn Kiếm Lôi trước đó, nhắm mắt lại động tình xướng.

"Khi ta tại bước qua cái này điều làm sao kiểu trước đó, để ta lại hôn vừa hôn mặt của ngươi, để ta lại hôn vừa hôn mặt của ngươi. . ."

Vạn Kiếm Lôi chậm đợi Quán Bằng hát xong, sau đó chậm rãi nói: "Ngươi có phải hay không còn muốn cùng với hắn, vậy ngươi còn phải tu luyện nữa. . ."

Quán Bằng đứng lên, mặt hướng người xem, đánh gãy Vạn Kiếm Lôi: "Ta là rất nghĩ, bất quá không cần, yêu hắn, cũng không nhất định muốn cùng hắn bạc đầu giai lão. . ."

Vạn Kiếm Lôi ngừng một giây, chậm rãi nói rằng: "Rất tốt, có cái nam hài có thể thiếu mấy người một ngàn năm, hẳn vì nhìn ngươi một chút, đã tu luyện, hai ngàn năm. . ."

Đến đây, âm nhạc đình chỉ.

"Ác ác ác —— "

"Oa —— "

Dưới đài bầu không khí trở nên vô cùng nhiệt liệt, câu kia cùng nhau hô to cũng biến thành càng ngày càng hưởng.

Thậm chí tại Quán Bàng cùng Vạn Kiếm Lôi trở lại ban 3 chỗ ngồi thời điểm, cũng không có thiếu hủ nữ hướng bọn hắn hô to cùng nhau.

"Hai người các ngươi không sai a, cùng nhau a ~ "

"A Đan, ngươi vậy. . ."

Thứ hai vậy mà cũng là ban 3 biểu diễn, là Kim Tinh vũ đạo, đáng người chấp chờn, tao nhã mà mỹ lệ, không hổ là từ nhỏ đã học vũ đạo, tiền đột hậu kiều, hơn nữa xuyên vô cùng khinh bạc, cũng đưa tới các nam sinh một lần sóng sóng tru.

. . .

Sân khấu hậu trường, chỉ đạo lão sư hỏi: "Thứ mười hai hào, mười hai hào, ở nơi nào?"

"Nơi này." Diệp Văn nhắc tay.

"Hừm, chuẩn bị sẵn sàng, hạ một người chính là ngươi môn."

Thu Dịch đứng ở ra trận đường nổi bên, trong lòng có chút khẩn trương.

"Này, chờ một lúc lên đài ngươi nhưng đừng run chân a."

"Ây. . . Cái này. . . Cái này. . . Ta tận lực. . ." Thu Dịch vậy mà không có phản bác, mà là hơi ngượng ngùng mà nói rằng

Trên thực tế hiện tại chân của hắn đều có chút run. . .

"Này! Tinh lại điểm!" Diệp Văn dùng sức vỗ một cái Thu Dịch bả vai, người sau suýt chút nữa bị đập Địa té lăn trên đất, "Có muốn hay không vô dụng như vậy a, ngươi đã nghĩ tượng những kia đều là không tồn tại, trên thánh phòng không có bất kỳ ai, chúng ta chỉ là đứng ở công viên nhỏ trung, xướng ca mà thôi."

"Hư huyền?"

"Ừm!" Diệp Văn gật đầu.

"Được rồi. . . Ta. . . Thử xem"

"Thứ mười hai hào lên đài."

Diệp Văn kéo Thu Dịch tay, hai người chậm rãi đi tới trên đài.

Du dương giai điệu chậm rãi vang lên, bài hát này Thu Dịch đã thuộc như cháo, hiện tại dù cho không nghĩ nữa, cũng có thể thuận miệng xướng ra ca từ.

Đứng ở trên đài, hướng trên thánh phòng nhìn lại, tựa hồ có vô số con mắt tại nhìn mình chăm chăm, kéo Thu Dịch Diệp Văn đều cảm giác được thân thể hắn chính đang nhẹ nhàng run rẩy.

"Coi như là hư huyền." Diệp Văn nhỏ giọng Địa nói rằng

Hư huyền. . . Nhưng là làm sao hư huyền, nhiều như vậy người xem nhìn lấy mình, thế nào mới có thể coi bọn họ là làm không tồn tại đây?

Cho dù nhắm mắt lại cũng có thể cảm giác được cái kia sót ruột ánh mắt a!

Mộng ảo, hư huyền. . . Đúng rồi, liền đứng loại cảm giác đó đi, cùng với Diệp Văn loại cảm giác đó, phảng phất trong thiên địa chỉ có mình và nàng.

Đúng. . . Liên đúng. . . Cái cảm giác này, trong thiên địa, chỉ có Thu Dịch cùng Diệp Văn, cái khác hết thảy đều không còn tồn tại nữa, tùy tâm mà xướng đi. . .

Thu Dịch phảng phất tiến vào một loại kỳ ảo cảnh giới, toàn bộ sân khấu không gấp, toàn bộ thánh phòng không gấp, cái kia sót ruột ánh mắt cũng không gấp, chỉ có một mảnh bao la bát ngát thảo nguyên, trên trời bay trắng noãn mà mềm mại đám mây.

Mình và Diệp Văn cặp tay đứng chung một chỗ, ở mảnh này trên thảo nguyên hát vang.

. . .

Chương 159: Nguyên đán (hạ)

Thu Dịch trong mắt cảnh tượng tại biến hóa, một lúc là bao la bát ngát đại thảo nguyên, một lúc là không còn chỗ ngồi thể dục quán, cảnh tượng cắt Địa cực kỳ nhanh, thậm chí để Thu Dịch đều có một ít cảm giác mê man.

Ca khúc mới đầu sắp sửa kết thúc, liền muốn đi vào ca từ bộ phận, Thu Dịch cảm giác thấy hơi lo lắng, mình dạng này ngây ngốc đứng ở trên đài, nhất định sẽ bị cười nhạo đi.

Đột nhiên, cảnh tượng hình ảnh ngắt quãng, vẫn như cũ là cái kia thể dục quán, thể nhưng trên thính phòng lại không có một bóng người.

Mới đầu câu thứ nhất là từ Diệp Văn xướng, liền đứng cân nhắc đến Thu Dịch luống cuống đột phát tình hình, bất quá hiện tại đã hoàn toàn không có vấn đề, ở trong mắt Thu Dịch, dưới đài không có một cái người xem, hẳn lưu ý, chỉ có bên cạnh Diệp Văn.

Khúc nhạc dạo giai điệu lúc Diệp Văn hai mắt nhắm chậm rãi mở, dùng có chút kỳ ảo thanh âm xướng lên cái này thủ hồng khắp cả đại giang nam bắc ca khúc.

"Ta nghe thấy người thanh âm, có loại cảm giác đặc biệt, để ta, không ngừng muốn ~ không còn dám quên người —— "

Tiếng ca du dương mà giàu có từ tính, kỳ ảo trung mang theo một tia khăn khăn, lại càng là gia tăng rồi một phần đặc biệt ý nhị.

Bài hát này gánh chịu Diệp Văn hồi ức, đương xướng lên câu thứ nhất thời điểm, cái kia một vài bức hồi ức đoạn ngắn hiện lên ở trong đầu, đã từng nam sinh sinh hoạt hay là không có dạng này kích thích mới mẻ, khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng lại vô cùng chân thực, tuy bình thản, cũng nhiều màu sắc.

Thể nhưng nữ sinh sinh hoạt cũng rất tốt. . . Sẽ không cô quạnh, luôn có người bồi.

Bất quá trong hồi ức đồ vật vĩnh viễn là mỹ hảo, chỉ là cái kia lại cũng không trở về được trong hồi ức đi tới đi.

Hay dùng bài hát này, vung đùng tới đi.

Yêu người, đã từng sinh hoạt, yêu người đã từng mình.

Thể nhưng nơi này có ta càng yêu sinh hoạt, cũng có ta càng yêu người, đối với cô gái sinh hoạt đã quen, đã. . . Không ngờ lại thay đổi đi. . . Ân, liền dạng này, tiếp tục sống đi, gả cho đã từng mình, thực hiện nguyện vọng của chính mình.

Tại sao phải làm như vậy? Diệp Văn cũng không nói lên được.

Là yêu sao? . . . Có, thể nhưng, thật giống không phải loại kia yêu.

Hay là vì tìm tới mình đi tới thế giới này ý nghĩa, cho nên mình cho mình giao phó một cái sứ mệnh a; hay là đồng tình đã từng mình, hai mươi sáu tuổi nhưng từ chưa nói qua luyện ái. . .

Quá mức phức tạp đồ vật liền không muốn suy nghĩ, quá mức xoắn xýt sự tình liền tuần hoàn bản tâm. . .

Diệp Văn khoe miệng hơi giương lên một chút, dáng dấp như vậy, cũng rất tốt, không phải sao?

"Ta nhớ tới có một người, vĩnh viễn lưu ở trong lòng ta, dù cho chỉ có thể dạng này ~, nhớ người. . ." Thu Dịch thanh âm ở bên tai của nàng chậm rãi vang lên, trầm thấp mà bằng phẳng, cũng không có cái gì kinh diễm địa phương, nhưng lại khiến người ta cảm thấy vô cùng hài hòa.

Diệp Văn khẽ mỉm cười, gia hòa này, quả nhiên không có để cho mình thất vọng a. . .

Thu Dịch nghiêng đầu qua chỗ khác cũng quay về Diệp Văn nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó hai người hợp xướng lên.

"Nếu như thật sự có một ngày, tình yêu lý tưởng hội thực hiện, ta hội cố gắng gấp bội hảo hảo đối với người chân tình vĩnh viễn không bao giờ biến. . ."

Gia hòa này, rất hoàn mỹ nha! Diệp Văn hơi kinh ngạc, hợp thanh đã vậy còn quá hợp phách, vừa vặn chậm nửa nhịp, quả thực liền đúng so với lúc đó tập luyện thời điểm còn tốt hơn, Diệp Văn rõ ràng nhớ tới, mình trước đây thật giống nhạc cảm rất kém cỏi nha?

Nếu như nói Diệp Văn là một đóa hoa tươi, như vậy Thu Dịch liền đúng một mảnh hợp lệ lá xanh, hoàn mỹ đem Diệp Văn thanh âm tôn lên đi ra, bình thường bên trong lại hiển lộ ra loại kia không tầm thường cảm giác.

Gia hỏa này. . . Quả nhiên vẫn là như cũ, không thích ra mặt a, hừ hừ. . . Diệp Văn trong lòng đều có chút cảm thán, không hổ là một cái hợp lệ người A qua đường.

Trước đây Diệp Văn là nam sinh thời điểm, tình cờ có người sẽ nói nàng không có nhân vật gì cảm, lại như là một người đi đường gặp như thế, bây giờ trở về quá mức nhìn đã từng mình, quả nhiên là dạng này, vĩnh viễn sẽ không là bất mất nhất cái kia một cái.

"Mặc kệ lộ xa bao nhiêu, nhất định sẽ làm cho nó thực hiện. . ." Thu Dịch đơn ca nói.

Diệp Văn cười đem miệng nhỏ bám vào Thu Dịch bên tai, hơi điều chỉnh một chút tai nghe, xướng nói: "Ta hội nhẹ nhàng tại ngươi bên tai, đối đãi ~ ngươi ~ nói ~ "

Ca khúc lập tức liền tiến vào cao · triều bộ phận, dưới đài khán giả sôi trào —— chủ yếu là bởi vì Diệp Văn.

"Diệp Văn! Diệp Văn! Diệp Văn!" Lâm Văn Lan Học Viện hoa khô của trường, Diệp Văn vẫn là khá có danh tiếng, thậm chí nàng nam sinh hồ lớn Diệp Văn thanh âm, vậy mà đè ép cái khác người xem thanh âm.

Diệp Văn đưa tay luôn vào Thu Dịch trong túi tiền, người sau nắm chặt bàn tay của nàng, sau đó đồng thời duỗi ra túi áo.

Thu Dịch nắm Diệp Văn tay nhẹ nhàng lay động.

"Ta yêu ngươi ~ yêu ngươi, lại như chuột yêu gạo ~ mặc kệ có bao nhiêu mưa gió ~ ta đều hội vẫn như cũ bồi tiếp ngươi ~ "

Dưới đài các nữ sinh rít gào lên, vào niên đại đó, tình nhân đều là làm người khác chú ý.

Bất quá khi đó hiệu trưởng lại rất văn minh, đã bọn học sinh muốn luyện ái, liền để bọn hắn đi ham muốn, thậm chí tự mình làm toàn giáo học sinh từng làm một số 'An toàn' tri thức tọa đàm, cũng là nhất nhận bọn học sinh kính yêu một lần hiệu trưởng , nhưng đáng tiếc năm đó theo Diệp Văn cái kia một lần học sinh tốt nghiệp mà về hưu, nghe xong đến học đệ học muội môn nói, đòi mới hiệu trưởng cùng cái kia hiền lành ông lão đáng đáp hiệu trưởng căn bản không cách nào so sánh được.

"Người nam sinh kia là Diệp Văn bạn trai sao?" Có nam sinh tuân hỏi bên cạnh mình người.

"Không biết a, ngươi hỏi một chút ban 3?"

"Này uy, cái kia là Diệp Văn bạn trai sao?"

"A? Cái nào? Nha. . . Cái kia a? Đúng đấy."

"Mịa nó. . . Dài đến như thế xấu, Diệp Văn Nữ Thần vậy mà sẽ thích hắn?"

Kỳ thực Thu Dịch cũng không tính xấu, chỉ bất quá là khá đại chúng hóa mà thôi, không soái cũng không xấu người bình thường, bất quá tại tình địch trong mắt, loại này phổ thông, liền xem như xấu.

"A? Vẫn tốt chứ."

"Như vậy xấu đều có cơ hội, vậy ta đi biểu lộ là không phải có thể đem Diệp Văn Nữ Thần cướp được trong tay?"

"Không nhất định, dung mạo không đẹp nhìn, nói không chừng có khác biệt chỗ hơn người đây?"

"A, còn có cái gì? Hát cũng là bình thường thôi, còn không bằng ta đi lên xướng hai cổ họng đây."

"Nói không chừng Nữ Thần là thương thức nhân gia bên trong mỹ."

"Ai. . . Thực sự là hoa tươi xuyên đến trên bãi phân trâu."

Vô số bọn con trai ai thán, trong lòng mình mộng liền dạng này phá nát, Nữ Thần càng nhưng đã danh hoa có chủ.

Bất quá cũng không có thiếu đối với mình rất có tự tin nam sinh nhìn thấy Thu Dịch đáng về về sau trái lại càng có tự tin, mỗi một người đều tin chắc mình có thể mang Diệp Văn từ 'Thủy nhóm lửa nhiệt' bên trong giải cứu ra.

Đây chính là hoa khô của trường mị lực a.

Hiện tại toàn giáo đứng hàng thứ nhất hoa khô của trường là Vân Mộng, đệ nhị là Kim Tinh, đệ tam liền đứng Diệp Văn, mà lại bởi vì Vân Mộng quá mức hung hăng, chỉ có số ít nam sinh yêu thích, cho nên đoán chừng hiện tại tại các nam sinh trong lòng còn muốn hạ xuống hai cái đẳng cấp, như vậy Diệp Văn liền đứng thuộc về toàn giáo xếp hạng thứ hai hoa khô của trường.

Mà lại Diệp Văn cùng Kim Tinh đến cùng ai đẹp hơn đều vẫn tồn tại tranh luận, mỗi người có các vẻ đẹp, mỗi người có các tính cách, đều là rất được người ta yêu thích loại kia.

Tỷ như Diệp Văn biểu hiện ra điềm đạm cùng đẹp đẽ hai loại ngược lại tính cách, quả thực liền đúng các nam sinh trong lòng tốt nhất bạn gái.

Thế nhưng Kim Tinh cũng đoan trang hào phóng, đại gia khuê tú, cũng có khá nhiều người ủng hộ.

Cuối cùng vẫn là đem Kim Tinh xếp hạng số một, bởi vì đại gia khuê tú chung quy là so với con gái rượu muốn lên nửa cái đẳng cấp.

Đây chỉ là lý tính thượng phân tích, cảm tính tới giảng, hai người hẳn là đặt ngang hàng đệ nhất mới đúng, cho nên hiện tại tại các nam sinh ở trong, Diệp Văn cũng là đệ nhất hoa khôi của trường lời giải thích truyền lưu càng ngày càng rộng, bất quá loại này xếp hạng hướng về sự tình, có vẻ như người trong cuộc đều không rõ ràng lắm đáng về.

Các nam sinh cũng sẽ chỉ ở lên lút thảo luận, mà có hoa khôi của trường môn xuất hiện địa phương, đều sẽ có hơn nhiều nam sinh tại các góc bên trong yên lặng mà quan sát.

"Mặc kệ có cỡ nào khổ, chỉ cần có thể dễ người hài lòng, cái gì ~ đều nguyện ý ~ dạng này yêu người. . ." Một khúc hát xong, dưới đài tiếng vỗ tay sầm dậy, đương nhiên, đại thể đều là đưa cho Diệp Văn, căn bản không có người chú ý tới Thu Dịch, rất nhiều người đều cho là mình thượng cũng xướng tốt hơn hẳn.

Thế nhưng, đứng ở đó dạng trên sân nhảy, lại có mấy người có thể rất hoàn mỹ phát huy ra mình to lớn nhất trình độ đây?

Nổ vang tiếng vỗ tay đem Thu Dịch từ thế giới tưởng tượng trung kéo trở lại, cái kia nguyên bản không có một bóng người trên thính phòng, đột nhiên lại biến thành không còn chỗ ngồi, thế nhưng lần này, hẳn nhưng không có run chân.

Hắn bình tĩnh mà nhìn lấy dưới đài người xem, cho dù biết những kia tiếng vỗ tay đại thể không phải đưa cho mình, nhưng vẫn như cũ mỉm cười đáp lại.

Diệp Văn nhìn lấy Thu Dịch, tâm có cảm xúc, hẳn thay đổi, thật sự. . . Thay đổi rất nhiều, nói đến, cái này nên tính là công lao của chính mình chứ?

"Mịa nó cái kia nam thật là ghê tởm!"

"Làm sao làm sao?"

"Chúng ta cho Diệp Văn vỗ tay, hẳn còn hướng chúng ta cười đấy, thật tự yêu mình, cho là chúng ta là vì hắn vỗ tay à?"

"Ai ai. . . Có sao? Kỳ thực ta cảm thấy hắn vẫn là rất tốt đi, hi vọng Diệp Văn cùng hắn có thể hạnh phúc."

"Người đang nói cái gì a, chúng ta cùng hắn nhưng là tình địch a!"

"Đã có người thành công, liền xem như tình địch cũng phải vì hắn đưa lên chúc phúc a."

"Nói cũng là đây." Bên cạnh nam sinh phụ họa nói.

"Kỳ thực hắn rất trấn tĩnh, tại trên đài không có luống cuống, cũng không có huyền tâm đoạt Chủ, chỉ là yên lặng làm Diệp Văn lá xanh, không có cùng nàng đoạt Danh Tiếng đây."

"Ừm. . . Ta lên sân khấu có thể cũng không làm được tốt như vậy."

"Nói chính là a. . . Cũng đúng vậy. . ."

Trên thính phòng vang lên một lần sóng càn hưởng tiếng vỗ tay, lần này, là đưa cho Thu Dịch.

Tuổi trẻ các thiếu niên, liền đúng dạng này hồn nhiên, yêu cùng hận, đều chỉ cần một cái nho nhỏ, đơn giản lý do. . .

Liền đúng dạng này hồn nhiên, tinh khiết, cái kia không có bị xã hội ô nhiễm không một hạt bụi linh hồn, đều là có thể khiến người ta sâu sắc say mê.

Hồi ức nhân sinh thời điểm, tiếc nuối nhất cũng hầu như là cái kia hồn nhiên thời đại thiếu niên, ngây ngô, vô tri, đáng yêu, chân thực. . . Trần ngập thân kỳ mị lực.

Nhân tính xinh đẹp nhất đồ vật, đều tại những này 'Đại hài tử' môn trên thân thể hiện.

"Trở lại một thú, trở lại một thú!" Có người lôi kéo cổ họng gọi lên.

Vừa mới bắt đầu vẫn là mấy người trêu ghẹo, sau đó vậy mà có hơn nửa người đều hô lớn lên.

Diệp Văn cùng Thu Dịch lẫn nhau đã quên một chút, có chút không biết làm sao.

Đứng ở phía sau đài Vân Mộng vén rèm lên, nhỏ giọng hỏi: "(người đến cùng yêu ai) có thể hay không?"

"Hội xướng một. . ." Diệp Văn cái kia 'Hội xướng một điểm' 'Điểm' tự còn không bình ra miệng, liền bị Vân Mộng đánh gãy.

"Như vậy, bắt đầu đi!"

"A a a a?"

Nhưng mà không có đề Thu Dịch cùng Diệp Văn chần chờ thời gian, âm nhạc giai điệu đã bắt đầu vang lên.

Cái này đột phát tình hình chỉ là để người trong cuộc kinh hoàng một chút mà thôi, còn trên thính phòng người xem nha. . . Bầu không khí cũng đã gần đẩy lên đỉnh điểm.

Làm sao xướng, làm sao xướng tới. . . Diệp Văn đại não tùm la tùm lum, một chốc vậy mà nhớ không nổi ca từ.

Lại không nghĩ tới đến, câu thứ nhất ca từ liền muốn bỏ qua a!

"Yêu mới hối hận, muốn dùng từ đến gây tê. . ." Thu Dịch lại trầm ổn Địa xướng lên.

Gia hỏa này, vậy mà. . . Không tệ lắm. . . Gia hỏa này.

Diệp Văn rất vui mừng, đại não cũng trong nháy mắt bình tĩnh lại, một câu cú ca từ tràn vào trong đầu.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Cái kia... Muốn ném thử cà phê à

Nguyên đán qua đi cự ly cuối kỳ cuộc thi cũng đã rất gần rồi, bất quá đối với đến từ tương lai Diệp Văn tới nói, căn bản không phải việc khó gì, tung có một vài thứ nhớ tới không rõ lắm, chỉ cần nhìn một chút sách giáo khoa, liền có thể lập tức nhớ tới đến, hơn nữa khi đi học nghe một chút lão sư giảng bài, cuối kỳ thi đối với nàng tới nói vốn là việc nhỏ một việc.

Lục Vũ cũng hầu như là hỏi nàng, rõ ràng đi học nhìn mất tập trung đáng về, tại sao mỗi lần đều có thể thi như thế cao điểm đây?

Diệp Văn mỗi lần đều lừa nàng nói, đây là thiên phú, liếc mắt nhìn liền sẽ.

Trên thực tế ngoại trừ thiên tài chân chính, lại có mấy người có thể đi học mất tập trung, thế nhưng cuộc thi lại vẫn như cũ có thể trước khi thi vài tên đây.

Mỗi một nghiệm thu hoạch, đều tất nhiên có trả giá, Diệp Văn đã từng làm con trai thời điểm, nhưng là không ít làm những kiến thức này điểm mà như thế đâu, lớp 12 thời điểm càng là nói con điên như thế nỗ lực học tập, cuối cùng mới được đến bù mong muốn, thi đậu một quyền.

Lại trở lại quá khứ, cũng chính là hiện tại, dĩ nhiên là có thể dễ như trở bàn tay Địa thi đậu trước đó vài tên thành tích.

Mọi người thường thường chỉ nhìn thấy một người thành công, mà không nhìn thấy thành công sau lưng nỗ lực, càng là khiến người ta ước ao thành tựu, sau lưng càng là phải hao phí vài lần với người thường nỗ lực.

Luôn có người nói thành công là bởi vì kỳ ngộ, kỳ ngộ tự nhiên là có, thế nhưng không có chuẩn bị, thi lại làm sao bắt lấy kỳ ngộ, thậm chí sáng tạo kỳ ngộ đây?

Từ trước cuối kỳ thi liền không làm sao để Diệp Văn căng thẳng qua, hướng chỉ là hiện tại học bá thực lực mình, cho dù là cuộc thi mấy ngày trước, cũng vẫn như cũ dễ dàng cùng Thủy Tri Thi đến trong siêu thị tùy ý đi dạo.

Ở cái này vòng mua vẫn không có phổ cập niên đại, các đại siêu thị chuyên làm ăn mỗi ngày đều tương đương nóng nẩy, mỗi một buổi tối, khách nhân đều là chật ních, theo mạng lưới mua sắm không ngừng phát triển, siêu thị lợi nhuận cùng lượng tiêu thụ tất cả đều bị mức độ lớn Địa đè ép xuống, từ một không năm sau khi, bắt đầu xuất hiện hơn nhiều đại siêu thị khu vực môn điểm đóng, toàn bộ siêu thị bị thu mua, thậm chí phá sản sự kiện, đều là mạng lưới mua sắm điên cuồng phát triển dẫn đến.

Đồng dạng theo mạng lưới mua sắm cao tốc phát triển, cũng diễn sinh ra đủ loại đại học chuyên nghiệp, cũng quất lên một luồng thời đại mới lần sóng.

Nguyên đán qua đi tự nhiên chính là một năm mới, đương nhiên, chỉ chỉ là công lịch tân niên.

Trung Quốc là đồng thời sử dụng công lịch cùng lịch nông quốc gia, chủ yếu sử dụng tự nhiên là lịch nông, bất quá vì thuận theo sự phát triển của thời đại cần, cho nên hiện tại người trung niên cùng người trẻ tuổi đại thể là sử dụng công lịch, chỉ là tại một số đặc thù tháng ngày đều là phải dùng lịch nông.

Tỷ như Trung Quốc lịch nông tết xuân, mỗi một năm tết xuân tại công lịch thượng biểu hiện tháng ngày đều là khác biệt, lúc này liền muốn nhìn lịch nông...

Bởi vì thuận theo quốc tế cách gọi, Trung Quốc cũng bắt đầu dần dần mà đã công lịch làm chủ, cho nên hiện tại dựa theo tuyệt đại đa số người cách gọi, cũng đã là 2006 năm.

Siêu thị cũng đánh ra 'Nghênh 2006' bảng hiệu, khai triển một chút xúc tiêu hoạt động.

Trung Quốc có thể dùng để xúc tiêu thương phẩm cơ cũng thật là nhiều a... Công lịch đến lễ sáu năm, là nghênh tân niên, lịch nông tết xuân, vẫn là nghênh tân niên, còn có lễ giáng sinh, cảm ơn tiết, mầu thân tiết, các loại lễ tình nhân... Thậm chí ở phía sau đến vòng dần môn sáng tạo lưu manh tiết, đào bảo vật sáng tạo 'Song 12' cùng một số kỳ quái tieba sáng tạo vỡ tiết...

Đi vào siêu thị, Diệp Văn không khỏi cảm thán, mười năm thực sự là cải biến quá nhiều, mười năm sau trong trí nhớ mình siêu thị cùng chân chính thời đại này siêu thị vẫn là chênh lệch hơn nhiều, nàng nghĩ đến hội có rất nhiều người, thế nhưng không nghĩ tới, hội có nhiều người như vậy...

Ngày 13 tháng 1 là thứ sáu, cũng là bình thường thời gian trong siêu thị người nhiều nhất thời điểm một trong, thậm chí có lúc so với thứ bảy cùng chủ nhật người còn nhiều hơn.

Trước đây được nghỉ hè thời điểm, Diệp Văn cũng thường thường đến trong siêu thị đến thời điểm hòa, nhìn những kia đủ loại sách, cũng không nhớ rõ có nhiều người như vậy a?

Hay là cùng siêu thị khai triển xúc tiêu hoạt động có quan hệ đi, dù sao hiện tại vòng mua còn không phổ cập, siêu thị xúc tiêu hoạt động trên căn bản liền đại biểu người bình thường có thể mua được dạng này thương phẩm giá thấp nhất.

Siêu thị trung người nhiều vô cùng, liền tự do hành động không gian đều vô cùng chật hẹp, đặc biệt lối vào địa phương, chỉ có thể theo dòng người hướng phía trong phun trào.

Trong siêu thị phi thường ỏi bức, mà lại bởi vì là mùa đông nguyên nhân cho nên cũng không có mở lạnh điều hòa, vừa mới đi vào một lát, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi liền bị muộn Địa đầu đầy mồ hôi.

Tiểu la ly Thái Âm đúng là một điểm hần đều không ra, làn da vẫn như cũ nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ.

"Ồ, đứng ở Thái Âm bên người tốt mát mẽ a." Diệp Văn có chút ngạc nhiên nói rằng.

"Thật giống là a?" Thủy Trĩ Thi nói, liền dứt khoát trực tiếp đem Thái Âm ôm vào trong lòng.

Thái Âm ngẩng đầu nhìn Thủy Trĩ Thi một chút, cũng không hề nói gì.

"Này, giao hoạt á! Đem băng túi giao ra đây!"

"Không được, băng túi là ta!"

Đáng thương Thái Âm bây giờ lại đã biến thành hai người tranh cướp băng túi, cuối cùng Thủy Trĩ Thi thỏa hiệp, Diệp Văn cùng Thủy Trĩ Thi một người nắm Thái Âm một cái tay nhỏ bé, đều cảm thấy không lại như vậy ỏi bức.

Lần này đến siêu thị hai người là dự định mua một số đồ ăn vặt, bởi vì trong nhà đồ ăn vặt đã sắp ăn sạch, lại cần muốn trắng trợn chọn mua một lần, Diệp Văn cảm thấy mỗi cái cuối tuần Thủy Trĩ Thi đều đến mua một lần Thái phiên phúc, liền kéo lên Thái Âm đồng thời tới, được xưng muốn mua đủ có thể ăn một tháng đồ ăn vặt trở về.

"Thủy tang... Người mỗi lần tới... Đều nhiều người như vậy à..." Diệp Văn khó khăn đẩy ra một vị toàn thân hần xú râu mép đại thúc, dứt quãng hỏi.

"Không có... Chỉ là ngày hôm nay người thật giống như đặc biệt nhiều."

"Là cái gì loại cỡ lớn xúc tiêu hoạt động sao?"

"Không biết a..."

Diệp Văn ngẩng đầu lên, nhìn thấy quái ở giữa không trung quảng cáo hoành phi.

"Mua một trăm đưa hai mươi nguyên khoán, mua hai trăm đưa năm mươi nguyên khoán, mua năm trăm đưa hai trăm nguyên khoán..." Diệp Văn đem hoành phi thượng quảng cáo nói ra.

Quả nhiên lại là bài cũ lộ xúc tiêu thủ đoạn a... Loại này trả khoán bình thường đều có hạn chế chỉ có thể mua một số thương phẩm, coi như không có

thương phẩm mua hạn chế, cũng sẽ có sử dụng hạn chế, tỷ như một lần chỉ có thể dùng đi hai mươi nguyên hoặc là năm mươi nguyên loại hình...

Đây là một loại khá là thành thực Thương gia xúc tiêu thủ đoạn, tại võng mua thời đại bị tiến hành rồi cải tiến, kéo dài ra các loại phiên bản...

"Văn Văn, thịt bò khô tất yếu mua nhiều như vậy sao..."

"Đương nhiên muốn a! Thịt bò khô có thể qua chúc, cái nút, xem ti vi chơi máy vi tính thời điểm cũng có thể trực tiếp ăn... Thật tốt đồ ăn!"

"Thế nhưng ngươi cũng không có cần thiết chỉ mua một loại đi..." Thủy Trĩ Thi có chút uể oải Địa chỉ chỉ mua sắm trong xe một đồng lớn đồng nhất hàng hiệu, đồng nhất khẩu vị thịt bò khô, bắt buộc dĩ nói rằng.

"A... Loại này khẩu vị thật giống xác thực mua nhiều một điểm..."

Thế là Diệp Văn đem nguyên vị trả về một chút, lại chọn một chút cái khác khẩu vị thịt bò khô ném vào mua sắm trong xe.

Ngoại trừ thịt khô ở ngoài, đậu phụ khô, thoải mai làm, khoai chiên, sô cô la, sữa bò mảnh...

Diệp Văn cuối cùng cũng coi như là trải nghiệm đến mua sắm nhanh · cảm, dạng này tay chân lớn dùng tiền cảm giác đúng là không tệ lắm... Chẳng trách nữ nhân vô luận tại hải lòng vẫn là khổ sở thời điểm đều muốn dùng mua sắm đến phát tiết...

Bất luận là cái gì đồ ăn vặt, chỉ cần là mình thấy vừa mắt, cảm thấy ăn ngon, liền giá cả cũng không nhìn, liền phóng tới mua sắm trong xe, chỉ chốc lát sau, cũng đã xếp vào tràn đầy một mua sắm xe.

Rõ ràng một mua sắm xe đồ ăn vặt a... Quả nhiên nột, có tiền thật tốt.

"Đúng rồi, đồ uống không mua một chút sao?" Diệp Văn mua sắm dục vọng vẫn rất mãnh liệt.

"Ngươi xác định chúng ta có thể xách được động à..." Thủy Trĩ Thi xạm mặt lại Địa nói rằng.

"A? Ân, chúng ta có ba người..."

"Thái Âm có thể xách bao nhiêu."

"Khục... Cái này nha..."

"Cho nên nói vẫn là đừng mua đồ uống rồi! Không phải thật là xách không đi rồi."

"Được rồi..." Diệp Văn thỏa hiệp, thu hồi hướng về đồ uống khu bước đi chân trái.

Ba người xuống lầu hướng về quầy thu tiền đi đến.

"Đúng rồi, mua điểm sữa chua trở về uống đi?"

"Mới mẻ loại kia sao?"

"Tuy nói không có chân chính mới mẻ sữa chua... Bất quá, coi như thế đi."

"Đi thôi đi thôi, đừng mua quá nhiều, ta cùng Thái Âm ở chỗ này chờ ngươi." Thủy Trĩ Thi xếp hạng một đầu đội ngũ thật dài đằng sau, quay về Diệp Văn nói rằng.

"Được rồi tốt ~" Diệp Văn đáp lời, đi chậm chậm Địa hướng về góc tường sữa chua khu chạy đi.

Ngươi nơi này không phải quá nhiều, chỉ có một cái lẻ loi xúc tiêu vị bày ở đây, chợt có mấy người nghỉ chân quan sát, cũng là lập tức liền rời đi.

Diệp Văn tùy ý liếc mắt nhìn, vậy mà là xúc tiêu tốc dung cà phê... Chẳng trách mà, đem tốc dung cà phê đặt tại sữa chua tủ lạnh bên cạnh, mà lại nơi này vị trí còn như thế hẻo lánh, xúc tiêu viên thật giống cũng không thiết to, có thể có rất nhiều người mua mới kỳ quái đây.

"Cái kia... Muốn... Muốn ném thử cà phê sao?" Một đạo nhược nhược thanh âm từ bên cạnh truyền đến, Diệp Văn nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn thấy một vị tướng mạo thanh tú thiếu nữ có chút vô cùng đáng thương mà nhìn mình, chính là cái này xúc tiêu triển vị xúc tiêu viên.

Đại khái là lần thứ nhất thử nghiệm kéo khách hàng chứ? Nếu như mình cự tuyệt nhất định sẽ liền cái này chút dừng khí đều mất đi, mặc dù không phải rất muốn mua cà phê, bất quá vẫn là đi lên xem một chút đi...

Diệp Văn nghĩ như vậy, đi lên phía trước.

"Ủm... Mòi... Ném thử cái này..." Thiếu nữ rất nhỏ giọng Địa nói rằng, nhìn có chút sợ người lạ dáng vẻ.

"A... Hương vị.. Còn có thể..." Diệp Văn nhìn lấy cô bé này điểm đậm đáng yêu con mắt, có chút không đành lòng Địa nói rồi trái lương tâm.

Trên thực tế tóc dung mùi vị cà phê cũng là như vậy, làm con trai thời điểm nàng cũng sớm đã uống yếm.

"Cái kia... Hiện tại mua, còn có tặng phẩm..." Thiếu nữ lá gan thật giống lớn hơn một điểm, ngẩng đầu lên, hơi ngượng ngùng mà nhìn lấy Diệp Văn, nói rằng.

"Đưa cái gì nha?" Diệp Văn tận lực để ngữ khí của chính mình hòa hoãn một số, như thể một cái thanh tú đáng yêu thiếu nữ, lại làm ra dạng này điềm đạm đáng yêu biểu lộ, mặc kệ người khác là nghĩ như thế nào, dù sao Diệp Văn là nổi lên không ít lòng thông cảm... Còn có liên đúng, dung mạo xinh đẹp luôn có thể để cho người khác phát lên không ít hảo cảm.

Bất quá, cô bé này thật giống ở nơi nào gặp đây?

Diệp Văn cố gắng nghĩ lại, lại cái gì cũng không nhớ tới đến, có thể chỉ là ở trên đường tình cờ từng thấy một mặt đi, Diệp Văn nghĩ như vậy nói.

"Là dạng này... Mua một hộp hội đưa cái này..." Thiếu nữ đánh bạo hướng về Diệp Văn chào hàng lên, nói chuyện ngữ khí cũng biến thành tự nhiên hơn nhiều.

Cuối cùng Diệp Văn mua lại một hộp tóc dung cà phê, thiếu nữ nhìn rất vui vẻ đáng vẻ, không thể nghi ngờ, đây là một loại cổ vũ.

Trợ giúp người khác cũng là rất vui vẻ sự tình nha.

Diệp Văn nghĩ như vậy, cầm một hộp tóc dung cà phê rời đi.

"Tiểu Tình! Bán đi không?"

"Ừm... Bán một hộp..."

Tiểu Tình? Danh tự thật giống cũng có chút quen thuộc đáng vẻ?

Quên đi, không nhớ ra được liền không muốn.

Diệp Văn rất vui mừng mình không có ép buộc chứng.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: Giả như trở lại quá khứ

Tại bọn học sinh căng thẳng chờ mong trung, cuối kỳ thi rốt cục đến, tất cả lớp học sinh đều bị quấy rầy, một lần nữa tại mỗi cái trong phòng học sắp xếp chỗ ngồi, lần này Thu Dịch cùng Diệp Văn không ở đồng nhất cái phòng học, để Thu Dịch bao nhiêu có như vậy một số thất vọng.

Trận đầu cuộc thi tự nhiên là Ngữ văn, Ngữ văn cuộc thi thời gian cũng là dài nhất, dù sao có một phần viết văn muốn viết mà, mặc dù thời gian không ngắn, thế nhưng cũng thường thường có người phát sinh không kịp đem viết văn viết xong tình hình phát sinh.

Đối với những kiến thức này nắm giữ Diệp Văn có thể nói là quen tay làm nhanh, đặc biệt có một ít đề mục, mặc dù đi qua rất nhiều năm, thế nhưng lại nhìn tới thời điểm, vẫn như cũ có thể hồi tưởng lại những này đề mục liền đúng năm đó sai người nhiều nhất đề mục. . .

Kiến thức căn bản bộ phận toàn bộ viết xong về sau, liền tiến vào xem đề bộ phận, kỳ thực xem đề là có đáp đề kỹ xảo, thế nhưng từng ở lớp 11 trước đó Diệp Văn cũng không muốn sử dụng loại kỹ xảo này, bởi vì thứ này lại như là động tác võ thuật như thế, có lúc cơ bản đều không cần đại não suy nghĩ, đáng đáp như vậy làm xem đề, một chút ý tứ đều không có.

Không qua đi đến Diệp Văn vẫn là thỏa hiệp, lớp 12 năm ấy bù lại loại này xem đề động tác võ thuật, mặc dù lúc thi tốt nghiệp trung học xác thực tăng lên không ít Ngữ văn điểm, thế nhưng nàng nhưng là một điểm cảm giác thành công đều không có.

Đáng đáp như vậy tả, cùng Bát Cổ vẫn có cái gì khác nhau chứ nha! Diệp Văn ở trong lòng tả oán nói.

Thế nhưng lại có mấy người có thể kiên trì bản tâm đây? Đi vào xã hội sau khi, rất nhiều người trên thân những kia nguyên bản nhan sắc đều muốn dần dần rút đi, hòa vào trong đám người, nếu như không nếu như vậy, nếu không liền đứng bị xã hội làm cho vứt bỏ, nếu không liền đứng cái biến người khác nhan sắc.

Chỉ là như vậy thành công lại có mấy người, đại đa số người đều lựa chọn biến thành xã hội trung loại kia vẫn đục nhan sắc, bởi vì chỉ có dạng này, mới có thể càng tốt hơn sinh tồn được nha. . .

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng vẫn là bất tri bất giác Địa dùng làm xem đề động tác võ thuật, đợi được làm xong sau khi Diệp Văn mới phục hồi tinh thần lại, không khỏi cười khò, thứ này, vậy mà đã biến thành thói quen của chính mình. . .

Từng ở đi vào xã hội thời điểm, Diệp Văn coi chính mình vĩnh viễn hội duy trì mình nhan sắc, thế nhưng đương nhiều năm qua đi mới hoàn toàn tỉnh ngộ, nguyên lai mình tại đi vào xã hội một khắc đó cũng đã bắt đầu rút đi bản thân mình nhan sắc, bị ma đi tới góc cạnh, thẳng đến hoàn toàn hòa vào ở trong về sau, mình mới biết, nguyên lai mình sớm sẽ không có mình nhan sắc.

Chân chữ Địa làm đề, nhưng không có gặp phải bất kỳ trở ngại, đối với Diệp Văn tới nói những này thực sự không toán vấn đề nan giải gì, rất dễ dàng Địa liền đem tất cả đề mục tất cả đều làm xong, chỉ còn dư lại một phần viết văn.

Vào lúc này viết văn đề mục còn đại thể là cho một mình người trung tâm tư tưởng hoặc là một câu nói để người quay chung quanh câu nói này đến tả, sau đó Ngữ văn viết văn đề mục sẽ không có đơn giản như vậy, đều là cho các thí sinh một cái tiêu cổ sự, sau đó để người tả người cảm ngộ đến cái gì, rõ ràng cái gì. . .

(mời lấy 'Giả như có thể trở lại quá khứ' làm đề, tả một phần viết văn, không thua kém tám trăm tự, thơ ca ngoại trừ.)

Diệp Văn thấy buồn cười, cái đề mục này. . . Cùng mình bây giờ không tên chuẩn xác đâu, bất quá nhớ tới năm đó cuối kỳ cuộc thi thật giống không phải cái đề mục này tới đâu, xem ra ở đây, lịch sử phát sinh biến động đây.

Bất quá, nếu như là lấy hiện tại thời gian là nguyên điểm, giả như trở lại quá khứ. . . Minh nhất định sẽ làm Diệp phụ Diệp mẫu không muốn cười lần kia chuyển bay về nước đi, còn có thể nói cho Thu Dịch, để hắn cũng không nên để cho cha mẹ cười cái kia ban chuyển bay. . .

Trong đời hối hận sự tình có rất nhiều, muốn thật sự trở lại quá khứ, Diệp Văn thậm chí cảm thấy không bằng trực tiếp trở lại trẻ con thời kì, để hết thấy tất cả đều làm lại một lần, đem chính mình bỏ qua, không có thể làm đến sự tình toàn bộ thành công làm tốt. . .

Bất quá đáng đáp như vậy lại có ý gì đâu, có thể biết tương lai phát sinh cái gì, hết thấy đều tại mình trong lòng bàn tay, không có loại kia không biết cảm, trái lại liền vô vị chứ?

Mặc dù Diệp Văn hiện tại cũng coi như là trở lại đi qua, thế nhưng bởi vì đã biến thành cô gái nguyên nhân, cho nên lịch sử kỳ thực là phát sinh cái biến, vẫn có rất nhiều thứ đối với nàng tới nói là tràn đầy bất ngờ cảm.

Trở lại quá khứ? Muốn nói thật sự muốn trở lại quá khứ, chỉ là muốn có thể cùng cha mẹ cẩn thận mà cùng nhau đi. . .

Những kia bình thân vẫn tại bên cạnh chính mình đồ vật, có một ngày đột nhiên rời đi, ngược lại sẽ khiến người ta càng thêm thương tâm.

Hai viên đậu đại nước mắt châu lăn xuống ở bài thi thượng.

"A. . . Dạng này sẽ khóc à. . ." Diệp Văn nhỏ giọng Địa tự nói, thế nhưng chẳng biết vì sao, con mắt có chút chua xót, nước mắt một giọt một giọt về phía dãn ra ngoài. . .

Vậy đại khái liền đúng cái gọi là nước mắt như mưa khóc đi? Diệp Văn suy nghĩ lung tung, muốn đem bất thành linh tâm tình bi thương đề xuống, thế nhưng trong đầu trái lại dần hiện ra càng nhiều hình ảnh, có Diệp phụ Diệp mẫu, cũng có Thu Dịch cha mẹ. . . Có làm bé trai lúc khi còn bé ký ức, cũng có làm con gái lúc cái kia đoạn mình vẫn chưa trải qua khi còn bé ký ức. . .

Mặc dù, có rất nhiều hối hận sự tình, thế nhưng, nhân sinh sở dĩ đặc sắc, đó là bởi vì, chỉ có một lần chứ?

Diệp Văn liền dạng này cảm bút, kinh ngạc mà xuất thần một hồi lâu.

"Thời gian còn có nửa giờ, vẫn không có tả đến viết văn đồng học muốn nắm chặt." Trên đài giám thị lão sư liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, nhắc nhở.

Diệp Văn từ đờ ra trung tỉnh táo lại.

Hông hét. . . ! Chỉ có nửa giờ rồi!

Thế là, cái kia bi thương tâm tình bị quên hết đi, Diệp Văn bắt đầu múa bút thành văn lên, rốt cục đang thi kết thúc trước đó một phút viết xong viết văn.

Diệp Văn đại thở ra một hơi, có chút sợ hãi không thôi đáng vẻ vỗ vỗ ngực, nói: "Hô. . . Suýt chút nữa liền không kịp. . ."

Lịch sử, quả nhiên là khi theo lúc cái biến, liền xem như trở lại đi qua, cũng không thể nắm giữ mình a. . .

Ngữ văn sau khi kết thúc liền đứng khoa học, sau đó là toán học, tiếng Anh.

Cả ngày cuộc thi cuối cùng kết thúc, liền xem như không có áp lực gì Diệp Văn đang thi kết thúc một khắc đó cũng cảm thấy cả người đều tinh thần sáng khoái.

Càng là có thí sinh hưng phấn kêu lớn lên.

Cuối kỳ thi kết thúc, tiếp xuống tự nhiên chính là nghỉ đông, lại có thể một tháng không lên lớp, không cần mỗi ngày dậy sớm, mỗi ngày về nhà làm bài tập tả đến rất muộn. . . Đúng là nhất làm cho bọn học sinh cao hứng sự tình.

"Rốt cục có thể ngủ nướng."

"Rốt cục có thể suốt đêm chơi game."

Bọn học sinh cười lớn nói.

Diệp Văn hít sâu một hơi, tự nhiên không có giống những học sinh khác như vậy kích động như vậy, yên tĩnh thu thập đồ vật của chính mình sau khi liền rời phòng học.

Thu Dịch một mặt hưng phấn chạy tới, vừa chạy vừa hô lớn: "Văn Văn!"

Diệp Văn xoay người lại, nhìn về phía Thu Dịch.

"Ha ha. . . Rốt cục thi xong." Thu Dịch tương đương hưng phấn nói rằng.

"Hừm, thi thế nào?" Diệp Văn hé miệng cười nói, loại này xuyên qua thời không nhìn lấy đã từng cảm giác của chính mình, cũng thật là kỳ diệu đây.

"Cũng còn tốt. . . Đề mục thật giống không có cái gì sẽ không."

"Vây còn không sai nha."

"Hắc hắc. . . Văn Văn, nguoi đây?"

"Hắn là không có vấn đề gì đi." Diệp Văn nói, "Tết xuân trở về tết đến sao?"

"Hừm, trở về tết đến, nguoi đây?"

"Ta đương nhiên cũng phải đi về rồi, kỳ thực ta cũng không quá muốn trở về đây."

Gia tộc lớn cũng có gia tộc lớn phiền phức, đặc biệt Diệp Văn dạng này trước đó Tộc trưởng thân con gái phân người, không đi trở về khẳng định lại muốn truyền ra lời đồn đãi gì chuyện nhảm, trên thực tế Diệp Văn đối với gia tộc cái kia cái gì tài sản cũng là bất cứ hứng thú gì đều không có, địa phương kia cũng không có cái gì năng làm cho hoài niệm đồ vật, muốn nói có, vậy cũng chỉ là vì đi tế bái một chút Diệp phụ cùng Diệp mẫu thôi.

Bất quá dù sao cũng là Diệp phụ cùng Diệp mẫu tạ thế năm thứ nhất, Diệp Văn vẫn phải là trở về tết đến, đợi được về sau không có nhân vật gì cảm, có trở về hay không cũng là không đáng kể.

Diệp Văn cùng Thu Dịch song song đi ra trường, cửa trường học ven đường tiểu thương bày lên thịt dê xỏ xâu nướng cái giá, không ít học sinh vây tụ ở bên cạnh.

Xâu thịt dê màu sắc cùng hương vị đều vô cùng mê người, Diệp Văn không nhịn được mua mấy xuyến.

Thu Dịch lấy ra bóp tiền đang chuẩn bị đem tiền móc ra, lại bị Diệp Văn ngăn cản.

"Không cần, ta đến đây đi." Diệp Văn nói, đem tiền đưa tới, "Chính nguoi một nguoi, sinh hoạt phí muốn dùng ít đi chút. . ."

"A. . . Không có chuyện gì. . ."

"Được rồi được rồi, ta không thiếu chút tiền như vậy, đúng là nguoi, mua sáu xuyến xâu thịt dê tiền đều đủ ăn một món ăn bữa sáng đi, vẫn là dùng ít đi chút đi."

"Ừm. . ." Thu Dịch nhìn có chút thất lạc đáng vẻ.

Diệp Văn đưa cho hắn ba xuyến xâu thịt dê, nói: "Làm sao rồi?"

"Hả? Ta không cần. . ."

"Cầm ăn đi." Diệp Văn cương quyết đem xâu thịt dê nhét vào Thu Dịch trong tay, "Khách khí với ta cái gì nha."

"Được rồi. . ."

Thu Dịch có một ít thất lạc, Diệp Văn vì chính mình tình tiền cố nhiên để hấn cảm thấy rất cảm động, thế nhưng. . . Dáng dấp như vậy. . . Dù sao cũng để Thu Dịch sinh ra một loại mình không xứng với Diệp Văn cảm giác.

Diệp Văn nàng đáng yêu như thế ôn nhu, tức xinh đẹp, lại sẵn sốc, tựa hồ không phải là mình dạng này một cái không có cái gì đặc sắc điểm, lại như là cái người A qua đường như thế nhân vật có thể xứng với nha. . .

"Không cần loạn nghĩ." Thu Dịch làm Diệp Văn đã từng mình, nàng liếc mắt là đã nhìn ra đến Thu Dịch đến cùng tại thất lạc cái gì, trước đây thăm mền Kim Tinh thời điểm cũng là dạng này, cho là mình không xứng với nàng, quả nhiên cũng là bởi vì dáng dấp như vậy mới không tìm được bạn gái a. . .

Quả nhiên, mình đi tới thế giới này sứ mệnh liền đúng gã cho mình đi.

"A?" Thu Dịch bị Diệp Văn nhìn thấu tâm tư, bị giật nảy mình.

"Không có cái gì xứng hay không xứng được với, chỉ cần lẫn nhau yêu, là có thể a? Yêu không có người tưởng tượng phức tạp như thế, ta cũng không có người tưởng tượng như vậy cao cao không thể với tới nha?"

Diệp Văn có hỏi qua Thủy Trĩ Thi một vấn đề, nếu như tại người không có bạn trai thời điểm, có một cái nhìn rất phổ thông bé trai hướng về người biểu lộ, người hội tiếp nhận vẫn là cự tuyệt đây?

Thủy Trĩ Thi cho Diệp Văn trả lời là, nếu như là nhận thức khá là lâu con trai, mà mình lại không có người thích, như vậy nàng là hội tiếp nhận, cho đối phương một cơ hội, cũng cho mình một cơ hội.

"Nếu như cái kia đưa bé trai là thật sự yêu mình, vậy ta tại sao không thử đi yêu hấn đây? Cùng với tìm một cái mình làm cho yêu người, không bằng tiếp nhận một cái yêu mình sâu đậm người."

Kỳ thực có lúc, nữ nhân, liền đúng đơn giản như vậy. . .

"A a? Văn, làm sao người biết ta đang suy nghĩ gì?"

"Bí mật ~" Diệp Văn thần bí cười nói.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Hồi hương

Lại là một năm qua đi, đồng thời cũng nghênh đón lịch nông năm 2005 ngày cuối cùng, cũng chính là tết xuân.

Diệp Văn đứng ở đó cái năm ngoái mình cũng từng ở qua biệt thự gian phòng trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ lòng ngỗng tuyết lớn.

Che ngợp bầu trời lòng ngỗng tuyết lớn, phảng phất muốn đem hết thảy đều dùng cái này tinh khiết màu trắng che giấu, cây khô, mạch điện, đường phố, phòng ốc thượng tất cả đều tích đầy một tầng hậu tuyết trắng thật dày.

"Đây là một hồi tốt tuyết a!"

"Sang năm thu hoạch nhất định sẽ rất tốt." Diệp Văn gia gia ngồi ở dưới mái hiên nhìn lấy tuyết, cùng một vị khác lão bá tán gẫu nói.

"Đúng đây, có câu nói nói được lắm mà, tuyết tuyết triệu năm được mùa."

"Ha ha! Tốt tuyết, tốt tuyết!"

Diệp Văn đem vượn tay ra ngoài cửa sổ, vài miếng hoa tuyết bay xuống ở lòng bàn tay thượng, lạnh lẽo thấu xương.

Kỳ thực Diệp Văn là không Thái tình nguyện trở lại Diệp gia thôn, bởi vì nơi này cũng không có mang cho nàng đặc biệt dày đặc ân tình ý vị, lại như đầy trời hoa tuyết như thế lạnh lẽo.

Lưu bá cùng Lạc đi năm nay không có đến Diệp gia thôn, đây là đương nhiên á, hàng năm đều có đến, hiếm thấy không dùng để, đương nhiên phải về nhà mình hương thật tốt qua một cái năm chứ?

Diệp Văn đại bá cũng đến thăm qua Diệp Văn, còn là chân tâm hay là giả dối, Diệp Văn cũng không cách nào biết được, chỉ là biết hẳn tại người trong thôn danh vọng lại tăng lên không ít.

Thái Âm bị Thủy Trĩ Thi mang đi ra ngoài cùng trong thôn mấy đứa trẻ môn chơi tuyết đi tới.

To lớn một cái Diệp gia thôn, cũng chỉ có thể tại bọn nhỏ trên thân cảm nhận được loại kia hồn nhiên đi.

Thái Âm ngờ ngác mà tồn ở một bên chòng người tuyết, có mấy đứa trẻ nghịch ngợm đem tuyết cầu nện ở trên người nàng, Thái Âm ngẩng đầu lên ngờ ngác mà nhìn bọn hắn một chút, lại cũng không để ý tới.

"Tới chơi nha! Chòng người tuyết có gì vui nha!" Bọn nhỏ hô lớn.

"Đến đến đến, ta đến bồi các người chơi!" Thủy Trĩ Thi nói liền ngắt mấy cái tuyết cầu, "Ta một người đánh toàn bộ các người."

"Tốt! Chờ chút, chúng ta đều trước tiên lui về sau!" Bọn nhỏ nói, liền đồng loạt về phía sau chạy mấy chục mét, sau đó bắt đầu bốc lên tuyết cầu.

"Xem bóng!" Thủy Trĩ Thi cười hô lớn, một khóa nho nhỏ tuyết cầu bất thiên bất ý Địa lọt vào một đứa bé trai trong cổ áo.

"A!" Cái kia bé trai lập tức bị băng Địa nhảy lên, "Lạnh quá lạnh quá!"

"Chúng ta báo thù cho người!" Những hài tử khác môn nói, lại bốc lên càng to lớn hơn tuyết cầu đáp lễ cho Thủy Trĩ Thi.

"Ai nha ai nha ~ hừ hừ, đánh không tới ta nha." Thủy Trĩ Thi tránh trái tránh phải, đem tuyết cầu né sạch sành sanh, sau đó dương dương tự đắc Địa nói rằng.

Đại hài tử cùng đám con nít đánh tuyết trượng, Thái Âm ở một bên yên tĩnh chòng người tuyết.

Người tuyết tại Thái Âm tỉ mỉ xây hạ dần dần mà thành hình, là một cái nằm nhoài trên mặt tuyết đại miêu, nhìn kỹ, thật giống cùng Nãi Đường có một ít rất giống.

Còn chân chính Nãi Đường thì lại chính oa ở trên giường đầu, cuộn mình thân thể ngủ lười giác, trên thực tế là thanh tĩnh, chỉ là không muốn tỉnh lại mà thôi, đuôi nhẹ nhàng đập động mềm mại nệm, phát ra có cảm giác tiết tấu tiếng vang.

Thái Âm cùng Thủy Trĩ Thi vẫn chơi đến trưa mới về tới dùng cơm, bởi vì vẫn đang đùa tuyết nguyên nhân, cho dù Thủy Trĩ Thi mang gắng tay, tay cũng vẫn như cũ đông được đỏ bừng.

Thái Âm đúng là một chút việc đều không có, nhìn là khá là chịu rét thể chất đây.

Cơm trưa rất đơn giản, Diệp Văn gia gia tự mình xuống bếp thiếu một chút Diệp gia thôn Thổ món ăn, cũng chỉ có Diệp Văn, Thủy Trĩ Thi còn có Thái Âm đồng thời ăn, thế nhưng trên bàn ăn lại vẫn như cũ để trống hai cái không vị, đó là để cho Diệp phụ cùng Diệp mẫu.

"Gia gia, gần đây thân thể có khỏe không?"

"Ha ha... Gia gia người thân thể ta vẫn cường tráng lắm."

"Bình thường tẻ nhạt sao?"

"Hạ chơi cờ, đậu đậu chim, tháng ngày cũng là dạng này qua đi." Diệp Văn gia gia thở dài một hơi, nói.

"Ừm..." Diệp Văn không có lời gì dễ bàn, trên thực tế nàng vốn là một cái không Thái am hiểu cùng người khác giao lưu người, nếu như là cùng độ tuổi người cũng còn tốt, thế nhưng khác biệt độ tuổi người, đặc biệt chênh lệch đến mấy chục tuổi người, Diệp Văn liền không biết nói cái gì.

Sở dĩ mở miệng cũng chỉ là bởi vì lúc ăn cơm không một người nói chuyện, bầu không khí có chút lúng túng mà thôi.

Sau đó nửa ngày biệt thự trong bắt đầu lục tục Địa đi vào không ít người, đều là cùng Diệp Văn gia gia quan hệ rất tốt thân thích, toàn bộ quanh quệ biệt thự cũng bắt đầu náo nhiệt lên, hơn bốn giờ chiều thời điểm, liền bắt đầu nổi lên món ăn.

Biệt thự mặc dù cũng có rất nhiều hiện đại phương tiện, thế nhưng nấu ăn lại vẫn như cũ là dùng củi lửa, Diệp Văn ngồi ở củi đốt địa phương, nghe người khác thiên nam địa bắc Địa trò chuyện, thỉnh thoảng Địa vút một điểm củi lửa đi vào, để Hỏa vẫn dồi dào Địa thiêu đốt.

Thủy Trĩ Thi cùng Thái Âm cũng ngồi ở Diệp Văn bên cạnh sưởi ấm, tại cái này mùa đông giá rét bên trong, bên cạnh đồng lửa đúng là nhất ấm áp thoải mái dễ chịu địa phương.

Nãi Đường cũng dời đi trận địa, đổi thành nằm nhoài Thủy Trĩ Thi trên đùi ngủ.

Mùa đông động vật thật giống đều có chút uể oải, Nãi Đường cũng là như thế, cái này cũng đã ngủ cả ngày.

Mà, bắt quá, đối với miêu tôi nói, trong cuộc đời ngủ thời gian mới là nhiều nhất chứ?

"Ca băng." Cùi khô tại ngọn lửa hùng hực trung phát ra một tiếng vang lạnh lạnh, sau đó bắt đầu hùng hực bắt đầu cháy rùng rục.

Dùng loại này cùi lửa muộn luộc com là nhất hương, Diệp Văn hiện tại cũng đã nghe thấy được com mùi thơm ngát.

Giống loại này mình loại gạo, Diệp Văn cũng đã thật lâu không có ăn được qua, những kia mua được gạo đều không có tốt như vậy ngửi hương vị.

Một đại oa món ăn có thể sắp xếp gọn mấy cái chậu, bị phóng tới đặt tại biệt thự trong đại sảnh bàn gỗ từ đàn thượng, có tới năm, sáu trăm đáng về.

"Nghe thấy được món ăn hương liền cảm thấy đói bụng." Diệp Văn sờ lên cái bụng, phảng phất nghe được cái bụng kháng nghị thanh âm.

"Nếu không chúng ta khảo mấy cái khoai lang ăn đi?"

"Tốt!"

Thế là Thủy Trĩ Thi từ trang món ăn trong túi sờ soạn mấy cái khoai lang đi ra, dùng thanh thủy rửa sạch về sau toàn bộ ném vào đồng lửa bên trong.

Diệp Văn mắt ba ba nhìn cháy chông, liền chờ đợi khoai nướng nhanh lên một chút thực, chỉ chốc lát sau liền truyền đến mê người hương vị.

Diệp Văn nuốt từng ngụm nước bọt, hỏi: "Còn chưa khô sao?"

"Đừng nóng vội nha, còn muốn lại khảo một lúc."

Rốt cục, tại Diệp Văn lo lắng chờ đợi trung, khoai lang rốt cục nướng kỹ, Thủy Trĩ Thi dùng giáp cùi lửa cái kim đem ba cái khoai lang gảy đi ra, sau đó giáp đến một bên đồng cỏ khô thượng.

Diệp Văn đưa tay liền nắm lên một cái, kết quả lập tức vút trở lại đồng cỏ thượng.

"Tốt năng!"

"Tay không có sao chứ?" Thủy Trĩ Thi bắt lấy Diệp Văn tay nhìn kỹ một chút, mặc dù tay nhỏ đỏ bưng, thế nhưng vẫn như cũ bóng loáng nhẵn nhụi, xem ra là không có bị phóng đáng về.

"Lần sau cẩn thận một chút, như thế gấp làm gì, vạn nhất bị phỏng tay làm sao bây giờ, như thế mềm mại tay nhỏ nhất định phải thật tốt bảo vệ nha! Tay nhưng là nữ nhân tâm thứ hai mặt đây."

"Không phải chân à..." Diệp Văn nhỏ giọng Địa thăm nói.

"Đau không?"

"Không đau." Diệp Văn lắc đầu một cái.

"Thật đúng, lần sau phải cẩn thận a! Đầu nói á, muốn tao nhả, phải từ từ đến, một cô gái, làm việc không muốn như thế gấp..." Thủy Trĩ Thi vừa hướng Diệp Văn trên bàn tay thổi khí, vừa thân thiết lại mang theo chút trách cứ Địa thuyết giáo nói.

Mấy phút sau, khoai nướng đã lương không ít, mặc dù phùng ở trong tay vẫn là nóng hằm hập, thế nhưng đã không có như vậy nóng.

Thủy Trĩ Thi làm Diệp Văn đem khoai lang bì cắt một số, sau đó đưa cho nàng.

"Thế nào? Ăn ngon không?" Thủy Trĩ Thi hỏi, lại sẽ một cái khác bác tốt khoai lang đưa cho Thái Âm, mình mới cầm lấy cái cuối cùng khoai lang bác lên.

"Ân ~ siêu tốt thứ!" Diệp Văn mơ hồ không rõ Địa nói rằng.

"Từ từ ăn, đừng vội." "

"Miêu ~" nghe thấy được khoai lang hương vị Nãi Đường từ trong giấc mộng chuyển tỉnh lại, nâng lên đầu hướng về phía Thủy Trĩ Thi nhẹ nhàng kêu lên.

Thủy Trĩ Thi sờ lên Nãi Đường đầu, làm hạ một khối nhỏ khoai lang thả ở lòng bàn tay, đưa tới Nãi Đường bên mép.

Nãi Đường đầu tiên là ngửi một cái, sau đó lại liếm liếm hương vị, nhìn vẫn tính khá là đúng khẩu vị, thế là liền toàn bộ nuốt vào trong bụng.

Loại này nông thôn bên trong mình loại khoai lang phi thường ngọt, mà lại không phải loại kia sẽ cho người chán vị ngọt, mà là loại kia nhẹ nhàng khoan khoái vị ngọt, ngọt mà không chán, đại khái liền đúng bộ đáng này đi.

Một thực thiêu đến buổi tối tám giờ, có không ít món ăn đều từ lâu lương rơi mất, thế nhưng hương vị vẫn như cũ rất tốt, Diệp Văn ném cho Nãi Đường một đầu cá chiên bé, người sau nhảy đến giữa không trung, chuẩn xác Địa cắn vào cá chiên bé, ngồi xồm bên trong góc từ từ gặm đi tới.

Quả nhiên Nãi Đường chỉ có tại có ăn thời điểm mới sẽ như vậy linh hoạt...

Sau bữa ăn tối liền đứng các loại giải trí thời gian, tám năm tám ba đám người, nếu không liền đứng đánh bài, nếu không liền đứng mặt chược, hoặc là tụ tập cùng một chỗ trò chuyện.

Giữa bầu trời vẫn còn đang bay tuyết, chỉ là không có ban ngày thời điểm lớn như vậy, lão đảo bay tiêu Tuyết, ngược lại cũng đúng là có một phen đặc biệt tư vị.

Sau khi com nước xong Diệp Văn trực tiếp trở lại trong phòng của mình, chơi lên máy vi tính đến.

Đối với hiện tại đám con nít giải trí hoạt động, nàng đã không Thái cảm thấy hứng thú, tình cờ cũng sẽ chơi một chút, thế nhưng một chơi liền đứng nửa ngày thậm chí một ngày, nàng liền chơi không đi xuống.

Có lúc Diệp Văn cũng sẽ nghĩ, khi còn bé mình rốt cuộc là tại sao có thể chăm chú như thế sự tình rất lâu đâu, thậm chí là nhìn con kiến dọn nhà đều có thể nhìn rờn rã nửa ngày, vào lúc đó, mình lại là đang suy nghĩ gì đây?

Hay là chính là bởi vì tâm vô tạp niệm, cho nên mới có thể như vậy Địa chăm chú chứ?

Trưởng thành theo tuổi tác, người cũng biến thành càng ngày càng táo bạo, hay là cùng cái này chỉ vì cái trước mắt xã hội cũng thoát không khai quan hệ, Diệp Văn đã từng làm con trai tại đi vào xã hội trước đó, tính khí vẫn rất tốt, sau đó tính khí trở nên càng ngày càng táo bạo, lại sau đó, nàng đột nhiên phát hiện, mình vậy mà rất ít có thể sản sinh chân chính tâm tình, mặc kệ là hài lòng vẫn là tức giận, đều có rất ít lại xuất phát từ nội tâm tình cảm.

Mặt ngoài làm cho biểu lộ ra những kia vui sướng cùng phẫn nộ, đều là căn cứ tình huống lúc đó mà cố ý làm được biểu lộ.

Cũng không biết tại khi nào, càng nhưng đã có thể khống chế tâm tình của chính mình, tất cả biểu hiện ra tâm tình, đều là trải qua lý tính phân tích mà biểu lộ ra.

Có lẽ có người nói, đây chính là thành thực tiêu chí, thế nhưng, dạng này thành thực... Không muốn cũng được.

Sau đó, liền đứng trở lại hiện tại, đã biến thành Diệp Văn, nàng cũng dần dần mà cảm giác được những kia thất lạc tâm tình dần dần mà trở lại trên người chính mình, hay là người ở bên cạnh tại bất tri bất giác trung, đưa nàng lại một lần nữa cái biến chứ?

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Tế bái (thượng)

Đây là một cái lạnh lẽo có chút thấu xương sáng sớm, thế nhưng Diệp Văn trong phòng lại ấm áp như xuân, ân. . . Bởi vì trong phòng cầm lái khí ấm.

Diệp Văn cũng đã nhiệt mà đem chăn bông đá đến một bên, nguyên bản nằm ngoài Diệp Văn trên đệm Nãi Đường cũng đi theo lăn xuống ở trên mặt đất, bất quá đối với ngủ lớn hơn tất cả Nãi Đường tới nói, cái này chỉ bất quá là thay đổi cái địa phương ngủ tiếp mà thôi.

Nãi Đường bị chăn bông ép trên đất, chỉ lộ ra một cái đầu cùng một cái móng vuốt ở bên ngoài, không thể nào tưởng tượng được nó hiện tại điệu bộ đến cùng là có bao nhiêu kỳ quái.

"A ——" ngày đông ánh mặt trời mặc dù không có cái gì nhiệt độ, thế nhưng chiếu vào con mắt thượng còn có chút chói mắt, Diệp Văn liền bị cái này xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở chiếu vào ánh mặt trời hoàng tinh rồi.

Diệp Văn dụi dụi con mắt, lại trên giường trở mình, còn giống như rất khó khăn vẻ, cái này cũng khó trách, tối ngày hôm qua vì đón giao thừa, vẫn tỉnh đến hai giờ sáng, hiện tại mới tám giờ sáng, khẳng định là thiếu ngủ á.

Từ đầu giường thượng bày đặt những kia không gọi ra danh tự thân thích cùng gia gia cho tiền mừng tuổi, lẻ loi tán tán gộp lại cũng có hơn vạn khối.

Đây chính là hơn một vạn nhanh đây! Đối với không sáu năm qua nói, đây chính là một bút tiền không nhỏ, dù sao thời đại này bánh quẩy bánh nướng cộng lại cũng chỉ cần tám, chín mao mà thôi. . .

Ở niên đại này, người bình thường một tháng tiền lương cũng bắt quá chừng một ngàn mà thôi, hơn một vạn đồng tiền, tương đương với một năm tiền lương.

Đây chính là có tiền, có địa vị, có quyền chỗ tốt.

Hai mươi, ba mươi đến cái tiền lì xì, lít nha lít nhít Địa chen tại tủ đầu giường thượng, còn rơi mất vài cái trên đất.

"Hô ——!" Diệp Văn ở trên giường qua lại lăn vài vòng, rốt cục nhiệt được không chịu được, ngủ chết thời điểm vẫn không cảm giác được được đặc biệt nhiệt, nửa ngủ nửa tỉnh thời điểm liền cảm thấy cái này khí ẩm mở cũng quá cao một chút.

Thế nhưng khi thật sự tỉnh lại muốn quan khí ẩm thời điểm, lại phát hiện mình đã thanh tỉnh, ngủ không được.

"Có lúc có khí ẩm cũng chưa chắc là chuyện tốt đẹp gì. . ." Diệp Văn nhỏ giọng Địa thầm nói, mặt rơi vào gối bên trong, đưa tay ra ở trên giường bốn phía sờ lên, nhưng không có tìm thấy chân bông.

Diệp Văn nghiêng đầu mở mắt ra, lông mi thật dài hơi run rẩy hai lần.

Lúc này Diệp Văn mới phát hiện nguyên lai đệm chăn đều đã bị mình đá đến dưới giường đi tới, mặc dù bốn phía không có ai nhìn thấy, nhưng vẫn còn có chút hơi đỏ mặt, "Khục. . . Tại chưa quen thuộc trên giường vẫn là như vậy dễ dàng đá lấy chân mềm a. . ."

Đây là Diệp Văn tại con trai thời điểm liền có quen thuộc, nếu như là tại xa lạ ngủ trên giường gác, liền sẽ ngủ tương rất bất an phân, cũng hội tương đối dễ dàng tỉnh lại.

"Ồ, Nãi Đường, Nãi Đường đây?" Nguyên bản hẳn là nằm ngoài bên giường ngủ Nãi Đường lại không thấy bóng dáng, sáng sớm, hẳn là sẽ không ra ngoài chơi chứ?

Nãi Đường là một cái nếp sống phi thường bình thường miêu. . . Cũng chính là ban ngày ngủ, buổi tối hành động, mặc dù gần nhất cũng có buổi tối ban ngày đều ngủ xu thế, bất quá nói tóm lại, coi như buổi tối có ngủ, sáng sớm cũng là rất dậy sớm đến, chạy ra ngoài chơi cũng không phải là không thể được.

"Miêu ——" Nãi Đường đánh một cái to lớn ngáp, hướng Diệp Văn nhẹ nhàng kêu một tiếng, sau đó từ chân bông trung chui ra, nhẹ nhàng thả người nhảy một cái, nhảy đến trên giường.

"Hiếm thấy ngày hôm nay ngươi cũng ngủ nướng nha!" Diệp Văn sờ lên Nãi Đường đầu, cười nói.

"Tùng tùng tùng ——" lúc này, ngoài cửa truyền đến kinh hoảng mà có tiết tấu tiếng gõ cửa.

"Ai vậy?"

"Là ta á!" Thủy Trĩ Thi thanh âm từ ngoài cửa truyền đến.

"Ồ a, tới rồi ~ "

"Mới vừa tỉnh sao?" Thủy Trĩ Thi quần áo chỉnh tề Địa đứng ở Diệp Văn cửa phòng hỏi.

"Ừm. . . Mới vừa tỉnh, làm sao rồi?"

"Chờ một lúc muốn đi tể tử a! Văn Văn mau mau đi chuẩn bị một chút đi, có muốn hay không ta hỗ trợ?"

"Không cần. . . Ta một người là có thể. . ."

"Cái kia mặt nhất định phải rửa sạch sẽ a! Hàm răng muốn xoạt mãi 3 phút! Còn có quần áo không muốn xuyên Thái hoa. . ."

"Biết rồi biết rồi. . .!"

Thủy Trĩ Thi còn nói vài câu mới xoay người rời đi.

Rửa mặt về sau, Diệp Văn liền bắt đầu chọn lên y vật đến rồi, nàng lờ mờ hiện sự lựa chọn của chính mình khó khăn chứng thật là càng ngày càng nghiêm trọng, mặc dù chỉ có năm bộ mang đến mùa đông mặc quần áo, thế nhưng cảm giác cũng thật là khó tuyển a. . .

Cuối cùng Diệp Văn vẫn là lựa chọn một bộ khá là mộc mạc, phần màu trắng mao nhưng áo khoác bên trong ăn mặc trắng thuần sắc áo lông, phần màu trắng mao nhưng khăn quàng cổ, sau đó đâm một cái song đuôi ngựa, mỗi điều đuôi ngựa đều có một cái phần màu trắng mao quả cầu nhưng trạng trạng sức phẩm, thân dưới mặc một đầu phần màu trắng cùng đầu gối quần dài, cùng màu trắng giữ ấm miết, toàn thể sắc điệu nhìn tương đương dễ chịu, phần màu trắng không chỉ nhìn khá là mộc mạc, mà lại cũng có vẻ khá là đáng yêu.

Diệp Văn quay về tấm gương xoay chuyển hai vòng, đối với bộ quần áo này vẫn tương đối thoả mãn.

Diệp gia thôn vị trí phía nam, cũng là khá là ven biển, cho nên mùa đông cũng không như trong tưởng tượng lạnh như vậy, đại khái cũng là dưới 0 một hai độ đáng về đi, áo lông thêm vào áo khoác cũng đầy đủ chống lạnh, còn hạ thân mà, mặc dù xuyên chính là cùng đầu gối vậy, thế nhưng giữ ấm miết công hiệu vẫn là tương đối không sai, hẳn là sẽ không cảm thấy quá lạnh. . .

Mà, vì xinh đẹp, thế nào cũng phải hi sinh chút gì nha.

Diệp Văn nhìn lấy trong gương mình, đều cảm thấy có chút khuôn mặt đỏ lên, nằng nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt, tự nhủ: "Cũng đã bộ đáng này. . . Còn không đem mình trang phục Địa xinh đẹp điểm quả thực liền đúng tội lỗi nha!"

Ấn. . . Không sai có cùng lý do.

Đi ra khỏi phòng, cảm giác còn giống như rất ấm áp, nhìn dùng bài này trang phục không có vấn đề, Diệp Văn tràn đầy tự tin đi tới biệt thự lầu một trong đại sảnh, đã có thật là nhiều người tụ tập ở đây.

Không đúng, cùng với nói là sáng sớm tụ tập, không bằng nói bọn hắn buổi tối căn bản liền không ngủ đi!

Nhìn Diệp Văn gia gia là suốt đêm đánh một buổi tối mệt chực, còn những người còn lại thật giống cũng là như thế cái tình huống, mỗi một người đều đầy vành mắt đen, bất quá nhìn đều rất có tinh thần đáng vẻ, không hổ là nông lão nhân trong thôn, đều là càng già càng dẻo dai a!

"Văn Văn đến rồi." Diệp Văn gia gia hiền lành Địa chào hỏi.

"Hừm, gia gia buổi sáng tốt lành ~" Diệp Văn nói, lại hướng về những lão nhân khác môn từng cái chào hỏi.

Những lão nhân này môn mỗi một người đều là đầy mắt ý cười.

"Cô nương dài đến thật tuấn."

"Cái này gọi là xinh đẹp, lão già người nói chuyện vẫn là như thế không trình độ."

"Ha ha! Ý tứ đến là được."

"Gia gia được!" Diệp Văn nói.

"Ai ~ thật sự có lễ phép."

Cuối cùng cũng coi như đem tất cả mọi người đều gọi sau khi xong, Diệp Văn cuối cùng cũng coi như là lau một cái hân, cái này chỉ là chào hỏi đều dùng đi tới ít nhất mười phút, có lúc thân thích nhiều cũng chưa chắc là việc tốt a. . .

Thủy Trĩ Thi cùng Thái Âm đã sớm ở trong góc chờ, còn Nãi Đường. . . Vừa này thật giống nằm lý ở trên giường lại ngủ?

Ngay khi Diệp Văn chính như thế nghĩ tới thời điểm, Nãi Đường từ trên thang lầu đi xuống, u oán Địa hướng Diệp Văn kêu một tiếng, tựa hồ đang hỏi nàng tại sao không đem mình cũng mang đến đến.

Diệp Văn gia gia hướng biệt thự ở ngoài nhìn một chút, sau đó đứng lên nói: "Gần đủ rồi! Đại gia lên đường thôi."

Một nhóm lớn mấy ông già mệnh mệnh cuộn cuộn Địa ra biệt thự, ở bên ngoài từ lâu tụ tập một nhóm lớn người trung niên, người trẻ tuổi còn có đám con nít.

Diệp gia thôn tế tổ là tại tết xuân qua đi ngày thứ nhất, cũng chính là đại niên mừng một, toàn thôn bà ngoại nho nhỏ cũng phải đi tế bái, không qua đi năm Diệp Văn không đi, ngồi ở trong phòng chơi một ngày mấy vì tính.

Tế tổ không chỉ có là tế bái Diệp gia sơ tổ, bao quát Nhị tổ, ba tổ đều muốn tế bái, sau đó liền đứng tế bái Diệp gia mỗi một đời Tộc trưởng, cuối cùng mới là tế bái Diệp gia những kia tạ thế tộc nhân.

"A thu!" Vừa mới ra biệt thự cửa lớn, Diệp Văn liền đánh một cái to lớn hắt xì.

"Cảm mạo?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

"A. . . Không có chứ. . ." Diệp Văn mình cũng có chút không quá chắc chắn.

"Người vậy mà mặc vào (đám qua) bộ quần áo này. . ." Thủy Trĩ Thi nhìn một chút Diệp Văn mặc quần áo, đạo, "Cái này thật giống là những kia bên trong nhất bạc một bộ chứ?"

"Thật giống. . . Đúng vậy chứ?"

"Thực sự là phục rồi người á, vì ăn mặc xinh đẹp liền không sợ lạnh á?" Thủy Trĩ Thi trêu nói.

"A. . . Khúc. . ." Diệp Văn có chút đỏ mặt, ấp úng Địa biện giải cho mình nói, "Không phải, không phải người nói phải mặc mặc điểm quần áo nha. . ."

"Những kia bên trong ta nhớ tới có vẻ như có áo bông cùng quần bông đi, mặc dù giữ ấm miệt giữ ấm hiệu quả không sai, bắt quá hiện tại nhưng là tuyết rơi Thiên a! Mà lại là dung tuyết thời điểm, cái này nhưng lạnh nhất thời điểm đây."

"Cũng không thể bây giờ đi về thôi đi. . ." Diệp Văn nhỏ giọng Địa thăm nói.

"Được rồi được rồi, nhà ta yêu xinh đẹp Đại tiểu thư, cái này cho người." Thủy Trĩ Thi từ trong lòng lấy ra một cái màu phấn hồng nhĩ bộ, đưa cho Diệp Văn.

"Nhĩ bộ?"

"Đúng rồi, bên ngoài rất lạnh, cẩn thận sinh nứt da a, nhanh mang theo đi."

Diệp Văn sờ lên nhĩ bộ, cảm giác lông xù, sau đó đái ở lỗ tai thượng, quả nhiên rất dễ chịu, lập tức liền cảm thấy ấm áp hơn nhiều, mặc dù nửa người dưới vẫn có như vậy một điểm lạnh. . .

"Người chân lạnh không?"

"Cũng còn tốt. . ." Diệp Văn dùng sức dậm chân, "Động lúc thức dậy hội nhiệt á."

"Cái này ngược lại cũng đúng là, đi thôi đi thôi, đừng đi đội ~" Thủy Trĩ Thi đẩy Diệp Văn, lôi kéo Thái Âm, đi theo đại bộ đội đi về phía trước.

Thái Âm ăn mặc là một bộ màu vàng nhạt áo bông cùng màu đen quần bông, nhìn có chút ngốc, bắt quá đúng là không có ảnh hưởng về đẹp, trái lại cảm thấy càng thêm đáng yêu.

Diệp gia tế tổ kỳ thực lại như là một đám người đập thanh đi như thế, trên đường đi tiếng cười cười nói nói, vui đùa bầu không khí rất đủ.

Dù sao thời đại đang phát triển mà, nếu là ba mươi mấy năm trước tế tổ nghi thức, nhất định sẽ trang nghiêm túc, thậm chí muốn tất cả mọi người đều xếp thành hàng tiến lên đây.

Cho tới hiện tại mà, liền đứng một đám người tự do tản mạn Địa leo lên trên, dù sao ở đâu hàng đơn vị trí tế tổ đại gia đều là biết đến, không biết cũng có thể để cho biết đến mang theo đi nha.

Cho nên mặc dù ngay từ đầu là mấy ông già tại trước đó, thế nhưng đến lúc sau liền đứng 17-18 tuổi đại hài tử cùng mười một mười hai tuổi đám con nít đi đầu tiến lên, thể lực tốt bò nhanh, thậm chí đều sắp muốn bò đến trên đỉnh ngọn núi.

Về phía trước liền đứng cái kia có chút rách nát Diệp tổ miếu, trên đỉnh ngọn núi liền đứng cái kia cự từ đường, tuy nhưng đã tại trong thôn tạo tân đại từ đường, thế nhưng đương tế tổ thời điểm người trong thôn vẫn là sẽ chọn đi trên đỉnh núi cái kia cự từ đường tế bái.

Người trong thôn không ít, già trẻ lớn bé gộp lại tối thiểu cũng có ba, bốn trăm đến vị, tại trên sơn đạo có vẻ mệnh mông cuộn cuộn.

Mỗi người tại cung phụng Diệp Tổ thần kiểm miếu trước đó đều sẽ dừng lại một lúc, sau đó mới hội hướng về trên đỉnh ngọn núi gia tộc từ đường bò tới, nơi đó cung phụng Diệp tổ tượng đắp.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Tế bái (trung)

Đứng ở cung phụng Diệp Tổ thần kiểm miếu trước đó, Diệp Văn không khỏi hơi xúc động, lúc đó một ít chuyện liền đứng bắt đầu từ nơi này. . . Cái kia từng đoạn thật giống là chân thực chuyện đã xảy ra bình thường mộng cảnh.

Diệp Văn thậm chí còn cùng mười năm sau Thu Dịch đối thoại, tận mắt chứng kiến không có Thái Dương thế giới tận thế, thế nhưng tất cả những thứ này liền phảng phất mộng giống như vậy, quanh người người đều không nhớ rõ lần đó thế giới tận thế, hết thấy đều khôi phục bình thường, thật giống như chưa từng xảy ra cái gì như thế, duy nhất khác biệt, đại khái liền đúng có một người gọi là làm Thiên Ngữ Điều nữ hải biến mất ở bên trong thế giới này chứ?

Nếu như không phải cái kia nàng vì chính mình nắm làm trông rất sống động đào người đến nay còn đặt tại mình trưng bày giá thượng, nếu như không phải còn có Thái Âm người biết chuyện này, sợ rằng Diệp Văn đều sẽ cho rằng cái kia chỉ bất quá là mình một giấc mộng mà thôi, những kia chuyện đã xảy ra hay là chỉ là tinh thần của chính mình phân liệt.

Dù cho như thế, Diệp Văn cũng luôn có một loại chuyện này đúng là một giấc mộng ảo giác, chẳng lẽ mình thật sự có bệnh tâm thần phân liệt sao?

Diệp Văn sờ lên Luân Hồi kiếm tượng đắp, sâu xa thăm thẳm phảng phất trung cảm nhận được một loại Thông Thiên sức mạnh to lớn, thế nhưng trong lòng một hoảng hốt, loại cảm giác đó liền lại biến mất, lại sờ một cái, chỉ có thể cảm nhận được tượng đắp thâm hậu cảm.

Mấy người tại Luân Hồi kiếm miếu trước đó cung phụng thượng một chút thủ công chế tác tiểu Thiết Kiếm, cũng có người ở đây nổi lên chỉ kiếm, mang lên kiếm gỗ. . .

Diệp tổ Luân Hồi kiếm đại diện cho con đường phía trước một đường không trở ngại, Sở Hưởng Vô Dịch.

Cho nên cũng có rất nhiều người đình ở lại chỗ này để tâm tế bái, hi vọng mình hoặc là con cái của chính mình, tiền đồ tương lai có thể một đường không trở ngại, hoàn toàn sáng rực, làm ra một sự nghiệp lẫy lừng đến.

Diệp Văn ba người ở đây tế bái một chút, liền lại hướng về trên đỉnh ngọn núi đi đến.

Son đường nhỏ gồ ghề mà chót vót, đi tương đương lao lực, quả nhiên như lá vãn nói như vậy, một khi động, liền sẽ không cảm thấy lạnh, nàng hiện tại cũng đã nhiệt được hạn không thể tiến vào tuyết bên trong đi hạ nhiệt độ.

Rốt cục bò đến trên đỉnh ngọn núi, Diệp Văn từ lâu mệt đến đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc Địa đặt mộng ngồi ở cự từ đường góc trên một cái ghế, từ đường ở ngoài thổi tới lạnh lẽo Bắc Phong, thế nhưng đối với giờ khắc này Diệp Văn tới nói xác thực mát mẻ vô cùng.

"Hô. . . Mệt chết. . ." Diệp Văn lấy tay quạt quạt gió, muốn đem cái này nhiệt ý trực xuất khỏi thân thể của chính mình.

Thủy Tri Thi tố chất thân thể mặc dù so với Diệp Văn hơi hơi khá một chút, thế nhưng cũng không tốt hơn bao nhiêu, ngồi ở Diệp Văn bên cạnh trên một cái ghế từng ngum từng ngum Địa trực thở dốc.

Thái Âm trên trán liền hân đều không có, mặt không đỏ, tâm không khiêu, nhìn không có chút nào luy đáng vẻ, đứng bình tĩnh ở một bên.

Tế tổ nghi thức sẽ không có hướng về trước đó tế bái Diệp Tổ thần kiếm như vậy tàn mạn, nhất định phải đợi được tất cả mọi người đều đến đông đủ, mới có thể mở bắt đầu, trên đỉnh núi cũng bắt đầu tụ tập càng ngày càng nhiều người.

Những kia lão nhân trong thôn môn cuối cùng một nhóm đến, Diệp Văn gia gia cũng ở trong đó.

Trong thôn bà ngoại nhỏ nhỏ nhiều người như vậy, một cái cự từ đường tự nhiên là trạm không xuống, cho nên nghi thức là tại trồng trái trên đỉnh núi cử hành, đương nghi thức làm xong sau khi, các thôn dân mới có thể từng người đi vào tế bái Diệp tổ tượng đắp.

Nghi thức là tại khối này tam sinh thạch bên tiến hành, mấy ông già thiêu đốt chỉ, tế bái tổ tiên, còn có một chút thì lại nhảy một loại cổ quái vũ đạo, có người nói loại này vũ đạo là từ cổ truyền lưu đến nay, Diệp gia mỗi lần tế tổ đều muốn khiêu vũ đạo.

Chờ đến nghi thức xong chính sau khi kết thúc, đã qua ròng rã hai giờ, bọn nhỏ đã sớm trạm không được ở trên đỉnh núi khắp nơi chạy chơi đùa, đưa tới các đại nhân một trận rối ren.

"Không nên chạy loạn có biết hay không, vạn nhất ngã xuống nhưng là trực tiếp ngã chết."

"Thật tốt nhìn tế tổ, đừng có chạy lung tung!"

"Các ngươi ngay khi cái này một khối chơi, đừng chạy đến biên giới đi."

Tế tổ nghi thức sau khi kết thúc, đại gia đều vây ở phía trước, mỗi người đều tại tam sinh thạch trước đó tế bái, sau đó mới hướng về trong từ đường đi đến.

Kiếp trước kính ba vị trí đầu sinh thạch, tam sinh thạch thượng Luân Hồi kiếm.

Diệp Văn đứng ở tam sinh thạch trước đó, cái kia được gọi là kiếp trước kính hồ nhỏ giờ khắc này đã sớm bị tuyết động lấp kín, liền người hình chiếu đều mờ không tới, tự nhiên là càng không nhìn thấy cái gọi là 'Kiếp trước'.

Diệp Văn đưa tay sờ lên trên tảng đá ao khanh, nhớ tới lúc đó liền đứng ở đây tiến vào một cái thật giống là mộng cảnh lại thật giống không phải thế giới của giấc mơ, nhìn thấy một thế giới khác trung Thiên Ngữ Điều.

Thế nhưng giờ khắc này vô luận Diệp Văn thế nào xoa xoa cái này ao khanh, nhưng không có bất cứ chuyện gì phát sinh.

Có người nói Diệp tổ Luân Hồi kiểm liên đứng từ nơi này rút ra đi, chỉ là thật đáng tiếc, Diệp gia cũng không có di lưu lại Diệp tổ chuỗi này Luân Hồi kiểm, chỉ có một ít Luân Hồi kiểm đáng chấp chân dung còn rất tốt bảo tồn, bất quá cho dù là những kia chân dung, niên đại cũng đầy đủ cừu viễn.

Tại Diệp gia trong từ đường cung phụng Diệp tổ tượng đắp, ngoài ra còn có Nhị tổ cùng Tam tổ chân dung, cùng lịch đời gia chủ bài vị.

Tế điện tổ tiên, nhớ lại đi qua.

Diệp Văn quý gối mềm mại làm nên thương, nhắm mắt lại, nghiêm túc lễ bái Diệp tổ.

Ở đây nghiêm túc lễ bái Diệp tổ người, đều sẽ có một loại yên tĩnh cảm giác không linh, phảng phất linh hồn đều đã xuất khiếu, tự do Địa tung bay ở đám mây.

Xã hội hiện đại càng ngày càng táo bạo, mọi người cũng càng ngày càng nhanh công gần lợi, sinh hoạt tiết tấu cũng đang không ngừng tăng nhanh, có chút quý giá, mỹ hảo, cần bình tĩnh lại tâm tình chậm rãi lĩnh hội đồ vật đều bị bỏ vào một bên, đều bởi vì vội vã tiến lên mà bỏ qua, có lúc bận rộn cả ngày, quay đầu lại, lại cảm thấy ngày đó là như vậy trống vắng, dù cho ngày đó từ sớm vẫn bận đến buổi tối.

Người cũng càng ngày càng giống là cái cơ khí, tất cả sự tình liên đứng tại máy móc hoàn thành, không có tình cảm của chính mình, mọi người cũng càng ngày càng dễ dàng bị một số ngôn luận lôi kéo mình tư tưởng.

Liên giống với iphone ở trung quốc có một nhóm lớn cùng Phong giả, liên giống với nước láng giềng khiêu khích hô to muốn đánh tới như thế. . .

Bị những kia trên internet thiếp mời, truyền thông ngôn luận dẫn dắt mình tư duy, cái kia lại cùng một cái đề tuyến con rối khác nhau ở chỗ nào đây?

Đại đa số mua iPhone người, đều chỉ là bởi vì người khác mua cho nên mình mới mua, nhưng lại chân chính nghĩ tới iPhone đến cùng là nơi nào xong chưa? Những kia an trắc điện thoại di động thật sự không sánh được iPhone sao?

Những kia vừa nhìn thấy cùng nước láng giềng phát sinh xung đột mâu thuẫn, liền bị trên internet thiếp mời tẩy não, rêu rao lên muốn khai chiến phần thanh môn, lại có nghĩ tới hay không, coi là thật đánh tới trọng đến, thân nhân của người bằng hữu của người, có phải hay không còn có thể dạng này an ổn sinh sống đây? Thật sự đánh lúc thức dậy, người lại có hay không hội đi đầu xông vào tiền tuyến đây?

Rất nhiều người nhìn thấy nào đó nào đó nào đó lượng lớn thanh trừ tham quan, mỗi một người đều vỗ tay kêu sướng, truyền thông cũng là trắng trợn tán dương, thế nhưng chính trị thứ này lại há lại là mặt ngoài biểu hiện ra đơn giản như vậy? Hay là vì gạt bỏ những kia cùng mình vị trí không đồng đẳng phái vây cánh, lại hoặc là vì cấp độ càng sâu một loại nào đó lợi ích.

Thế nhân bất quá là bị biểu hiện làm cho mê hoặc, những cái được gọi là con cộp xuống ngựa, chân tướng thật sự như truyền thông nói như vậy sao?

Hỗ network tại về phía sau rút lui, những kia nước ngoài trang web bị một đám phong cấm, nguyên nhân hay là chỉ là bởi vì Quốc người tiếp nhận rồi người nước ngoài tự do tư tưởng, có lẽ sẽ nguy hiểm cho đến một vài thứ gì đó địa vị cùng quyền lực.

Thế nhưng đã tiếp nhận qua tự do người, lại có thể nào tiếp nhận bị giam cầm tự do thống khổ? Lí do sẽ xuất hiện nhiều như vậy leo tường phần mềm, tại sao Quốc mọi người tận hết sức lực Địa mở ra đi về quốc tế hỗ network cửa lớn? Bởi vì bọn họ không hy vọng mình đời sau giống nước láng giềng một người tên là 'Kim ba mập thông trị vũ trụ' quốc gia như vậy ngu muội vô tri, bị những cái được gọi là cao cao tại thượng đồ vật lường gạt.

Tất cả những thứ này sự tình đều là đang thông thả tiến hành, có lẽ có một ngày người mới lại đột nhiên phát hiện, ồ, tại sao liền Đài Loan trang web cũng không vào được, tại sao liền QQ quần đều xuất hiện hải hòa tự? Tại sao MSN đã không cách nào sử dụng? Tại sao đột nhiên nhà người cửa lớn bị vang lên, ngoài cửa truyền đến 'Tra đồng hồ nước' thanh âm?

Bình tĩnh lại tâm tình, đều sẽ có làm cho hiểu ra, cho đến bản tâm, để cho mình tự nói với mình, mình chân chính ý nghĩ đến cùng là cái gì? Không muốn bảo sao hay vậy, bị hấn tư tưởng của người ta dẫn dắt, cái kia cùng xác chết di động lại có gì khác biệt?

. . .

Tế tổ về sau, chính là muốn đi tế bái những kia đã mất đi tộc nhân, Diệp gia thôn công mộ tại ngoài thôn một chỗ địa thế bằng phẳng địa phương, muốn qua, tự nhiên trước tiên cần phải xuống núi.

Đi rồi xa như vậy con đường, Diệp Văn cảm giác chân đều có chút cay cay, bước đi tốc độ cũng biến thành chậm hơn nhiều.

"Làm sao rồi? Một mối sao?" Thủy Trĩ Thi hỏi.

"Ừm . . . Chân tốt chưa." Diệp Văn cau mày nói rằng.

"Tiên xuống núi thôi, chờ sau đó chúng ta ngồi xe đi công mộ tốt."

Diệp Văn lại một lần nữa cảm nhận được cô gái thân thể mềm mại, miễn miễn cưỡng cưỡng đi sau khi xuống núi, Diệp Văn cảm giác liền đứng cũng không vững, hai chân thật giống lúc nào cũng có thể sẽ không chống đỡ nổi thân thể sau đó cả người ngã trên mặt đất như thế.

Trong thôn cũng có một chút người là cầm lái ô tô trở về, Thủy Trĩ Thi cùng một cái nàng khá quen thuộc người trẻ tuổi hàn huyên vài câu về sau, Diệp Văn ba người liền liên lụy hân đi nhờ xe.

Đây là một cái chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, xe là chính hân mua, ở bên ngoài cũng làm không lớn không nhỏ chuyện làm ăn, cùng Thủy Trĩ Thi quan hệ rất tốt, hai người là tại Thủy Trĩ Thi lần thứ nhất bởi Diệp phụ Diệp mẫu về Diệp gia thôn thời điểm nhận thức, sau đó có điện thoại di động về sau cũng có tin nhắn liên hệ, hiện tại có QQ, nói chuyện phiếm thời điểm liên càng nhiều.

"Văn Văn ~ người nên gọi hân đường ca nha."

"Đường ca tốt. . ."

"Ha ha! Chúng ta Diệp gia Tiểu Nguyệt lượng càng ngày càng xinh đẹp."

"Tiểu Nguyệt lượng?"

"Trường thôn tôn nữ mà, vậy thì, Tiểu công chúa?"

". . ."

Vị này Diệp Văn đường ca kỳ thực cùng Diệp Văn liên hệ máu mủ ít nhất cách ba đời, bất quá hân cũng vẫn là họ Diệp, gọi là Diệp Tôn, mình mở ra một nhà tiêu trang phục xưởng, thiếp bài sinh sản một số hàng hiệu trang phục, cũng coi như là một cái không lớn không nhỏ lão bản.

Quan trọng hơn chính là, hân đến hiện tại vẫn không có bạn gái.

"Người nói người cùng Thủy Thủy nhận thức lâu như vậy rồi, không nếu như để cho nàng đương bạn gái người chứ?" Diệp Văn trêu ghẹo nói.

Thủy Trĩ Thi đỏ mặt vỗ nhẹ Diệp Văn bấp đùi, có chút thẹn thùng Địa nói rằng: "Nói mò cái gì a!"

"Ế?" Diệp Tôn ngẩn người, chợt cười nói, "Tốt, có như thế một cái bạn gái xinh đẹp cũng coi như là phúc phận đây."

"Vây chúc mừng các người á, đến thời điểm nhất định phải mời ta ăn cưới a!"

"Nhất định nhất định." Diệp Tôn cười nói, bất quá mặc cho ai nấy đều thấy được hân cũng chỉ là đùa giỡn mà thôi.

Thủy Trĩ Thi hiếm thấy lộ ra thẹn thùng biểu lộ, nhìn đúng là có chút đáng yêu, Diệp Văn không nhịn được lại trêu chọc vài câu, bên trong xe bầu không khí vô cùng hòa hợp.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Tế bái (hạ)

Diệp gia thôn đi về Diệp gia nghĩa trang nông thôn đường xi măng thượng, các thôn dân mệnh mông cuộn cuộn Địa tiến lên, con đường này là năm ngoài thời điểm mở rộng, nguyên bản chỉ có thể để một chiếc xe hơi miễn cưỡng thông hành, hiện tại có thể để cho hai chiếc tiểu xe tải đồng thời thông qua.

Bởi trên đường có rất nhiều người, cho nên ô tô cũng không cách nào mở quá nhanh, chỉ có thể chậm rãi theo dòng người tiến lên, thỉnh thoảng có một ít Diệp tôn nhận thức thân thích đứng ở cửa sổ xe bên cùng hân hàn huyên vài câu.

Trên thực tế ngồi trên xe cùng bước đi tốc độ cũng không hề khác gì nhau, chỉ bất quá ngồi trên xe khá là dễ chịu, không chỉ phí kính mà thôi.

Mặt đường thượng đều là tuyết đọng, mọi người tiến lên tốc độ cũng rất chậm, dù cho như thế, cũng thỉnh thoảng có người trượt chân, may mà tuyết đọng rất mềm mại, mà lại xuyên đều rất dày, cho nên không có ai thụ thương.

Diệp gia nghĩa trang là từ Diệp gia lịch đại Tộc trưởng bỏ vốn, mỗi một đời đời mới Tộc trưởng đều cần sửa chữa một chút nghĩa trang, bất kể là mở rộng, vẫn là ở bên cạnh tăng cường tân phương tiện, hoặc là bỏ vốn quét sạch loại hình.

Xe rớt cục chậm rãi mở ra Diệp gia nghĩa trang lối vào, lối vào ở ngoài có một cái nho nhỏ bãi đậu xe, giờ khắc này đã lè loi tán tán Địa ngừng mấy chiếc xe con, Diệp tôn cũng lái xe đứng ở nơi này.

Diệp Văn ba người cùng Diệp tôn nói lời từ biệt sau khi liền tách ra, trực tiếp hướng về Diệp phụ Diệp mẫu nghĩa địa đi đến.

Tại nghĩa trang chính giữa có một toà suối phun, cho dù là tuyết trời cũng vẫn còn đang kịch liệt Địa dâng trào. . . Mà, bởi vì món đồ này là dùng điện khu động. . .

Diệp phụ Diệp mẫu mồ tại Diệp gia nghĩa trang nơi sâu xa, địa phương kia là lịch đại Tộc trưởng táng khu, Diệp phụ Diệp mẫu thì là táng tại nhất dựa vào ở ngoài vị trí, hai khối nghĩa địa thật chặt ai cùng nhau.

Diệp Văn, Thủy Trĩ Thi, Thái Âm đứng ở mộ trước đó, không có người nào mở miệng nói chuyện, khối này khá là yên lặng nghĩa địa, có vẻ vô cùng yên tĩnh, cách đó không xa một khóa tưới tốt Địa cây thông theo gió phui xuống trên nhánh cây tuyết động, cho dù là tại cái này ngày đông giá rét bên trong, cũng vẫn như cũ tĩnh thần phần chấn.

Diệp Văn quá khứ Diệp phụ Diệp mẫu hai người trên mộ địa phân biệt mang lên hai đóa tại ven đường hái tới hai đóa dã hoa cúc.

Mặc dù hai người từ trong lòng mà nói cũng không phải là mình tự mình cha mẹ, thế nhưng, tối thiểu là thân thể này tự mình cha mẹ, mà lại hai người đối đãi Diệp Văn đều rất tốt, kỷ thực ở đáy lòng bên trong, Diệp Văn đã đem hai người coi như cha mẹ chính mình, bây giờ trở về nhớ tới lúc đó bị thương thời điểm, Diệp Văn mới phát hiện, nguyên lai mình cũng không chỉ là bởi vì Thu Dịch, cũng chính là mình nguyên bản cha mẹ tạ thế mà rất dùng thương tâm, trong đó Diệp phụ cùng Diệp mẫu cũng chiếm một nửa vị trí, tình cờ dờ ra thời điểm cũng sẽ nghĩ tới bọn hắn, thân nhiên Thần thương.

Cũng là Diệp phụ cùng Diệp mẫu để cho mình tiến vào người có tiền thế giới, cũng làm cho nàng rõ ràng, kỷ thực ngốc nghếch cừ phú là một cái chuyện rất ngu xuẩn, chân chính người giàu có là khiêm tốn tao nhã, bọn hắn kỷ thực cũng liền giống như người bình thường.

Những kia con nhà giàu trung ngang ngược ngông cuồng kỷ thực chỉ là số ít, đại đa số đều có hài lòng gia dạy, thậm chí có lúc sinh hoạt ở bên cạnh người, căn bản là phát hiện không được, liền giống như Lạc Lương Kiểm, tại Diệp Văn vẫn là con trai thời điểm, thậm chí tốt nghiệp trung học cũng không biết nhà hắn vậy mà là có tiền gia đình giàu có.

Diệp Văn lại nghĩ tới Diệp mẫu cái kia giàu có lực tương tác tiểu dung, nàng lúc cười lên, phảng phất có thể đem băng tuyết đều hòa tan, nói chuyện là ôn nhu mà nhẹ nhàng, là một cái tràn ngập yêu cùng sức sống nữ nhân.

Cho tới Diệp phụ, mặc dù ngay từ đầu cũng cho Diệp Văn một loại rất nghiêm túc cảm giác, thế nhưng dần dần liền phát hiện kỷ thực cũng là bình thường người bình thường, loại kia nghiêm túc biểu lộ bất quá là bày làm ra vẻ mà thôi, trên thực tế có lúc cũng sẽ nói ra một số rất đáng yêu, đối với tiểu người hầu gái môn cũng hết sức quan tâm, mỗi một lần xuất ngoại trở về đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít Địa cho các nàng tiện thể một số lễ vật, đồng thời cũng là một cái hoạt hình mê muội. . . Bởi vì Diệp Văn từng ở Diệp phụ trong phòng phát hiện qua không ít hoạt hình Quang đĩa.

Mà lại đi tới Nhật Bản sau khi trả lại tiểu người hầu gái môn mua loại kia mê hoặc bản người hầu gái trang. . . Thật là một ác thú vị gia hỏa a. . .

Diệp Văn khoe miệng độ cong hơi giương lên, nhìn giống như là đang cười, thế nhưng khoe mắt lại không nhìn được tuôn ra một nhóm giọt nước mắt, lướt qua bóng loáng khuôn mặt, rơi vào tầng đá xanh che kín mồ thượng.

"Văn Văn. . ." Thủy Trĩ Thi nhẹ giọng hoán một câu tên Diệp Văn, thế nhưng cuối cùng vẫn là không nói gì.

Thái Âm yên tĩnh trạm sau lưng Diệp Văn, nhìn một chút Diệp phụ Diệp mẫu bia mộ, lại nhìn một chút bầu trời, sau đó không tiếng động mà thờ dài.

"Hi vọng Thiên Đường không có Hư Vô khó. . . Hi vọng kiếp sau có thể bình an. . ." Diệp Văn quý gối mồ trước đó, hai tay chống đất, riu rít thê thê Địa nức nở.

Còn có cha mẹ chính mình. . . Cũng chết tại cái kia tràng Hư Vô khó trung, nhắm mắt lại, bên tai phảng phất liền vang lên bọn hắn lời nhai; nhớ tới mẫu thân mỗi sáng sớm hơn năm giờ vì chính mình làm tốt bữa sáng, chỉ hy vọng mình có thể ăn ngon miệng, không muốn đi bên ngoài quán ven đường ăn những kia không có dinh dưỡng bữa sáng; liền nghĩ tới mỗi ngày tắm rửa y vật đều là mẫu thân yên lặng tẩy đi, ngày qua ngày, năm này qua năm khác; nhớ tới mình thi lên đại học, lại cần không ít học phí, sinh hoạt phí, phụ thân mỗi ngày thức đêm tăng ca chỉ vì làm ra càng tốt hơn công trạng. . . Nói đến, khi đó mình không có đàm luận bạn gái, vẫn tính là tính không ít tiền đây. . .

Nhắm mắt lại, nhìn thấy Thiên Đường, phảng phất có thể nhìn thấy bọn hắn đứng ở nơi đó đối với mình mỉm cười, tự nói với mình, phải cố gắng tiếp tục sống. . .

Diệp Văn nhìn lên bầu trời hàng tích vân, nghĩ đến từng ấy năm tới nay đủ loại thiên tai nhân họa.

Năm 2008 Tử Xuyên địa chấn, lại sau đó ngọc thụ địa chấn, lại sau đó ngựa hàng không khó. . . Những người kia thân thuộc các bằng hữu, làm cho muốn tiếp nhận bị thương.

Càng là thân cận người, liền càng là bi ai, thậm chí có mấy người có thể sẽ vì vậy mà tinh thần tan vỡ.

Thời gian có thể san bằng tất cả, mặc dù hiện tại Diệp Văn vẫn như cũ rất thương tâm, thế nhưng không có một năm trước đó chuyện này phát sinh thời điểm như vậy chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi, kinh hoàng, cực kỳ bị thương.

Không có lên tiếng khóc lớn, chỉ là nhỏ giọng Địa khóc nức nở, tại tầng đá xanh thượng lưu lại một bãi nước mắt.

Đứng ở một bên Thủy Trĩ Thi, nước mắt tại viền mắt bên trong đảo quanh, cuối cùng vẫn là nhịn không được, nhỏ xuống vài giọt, thế nhưng rất nhanh sẽ bị năng xóa đi.

Hơi tê tê hai chân nói cho Diệp Văn mình đã ở đây quỳ không ít thời gian, năng đứng lên vỗ vỗ tro bụi, đỏ mắt lên đối đãi Thủy Trĩ Thi nói "Đi thôi . . "

Thủy Trĩ Thi gật gật đầu, cũng không nói gì.

Cùng nhau đi tới, có một ít người nhào vào mộ phần trước đó khóc lớn, cũng có một chút người mặt không hề cảm xúc Địa ở trước mắt thiêu đốt chỉ, còn có một chút người cười tự thuật một từ năm đó chuyện đã xảy ra.

Đây chính là thời gian, theo thời gian trôi qua, những kia đau xót cũng sẽ bị vượt lên, có lẽ có một ngày, Diệp Văn cũng sẽ như vậy cười ngồi ở Diệp phụ cùng Diệp mẫu mộ trước đó, kể ra tâm sự của chính mình đi.

Giữa bầu trời lại bắt đầu bay lên tuyết lớn, những kia đã bị thanh quét sạch sẽ mộ trước đó, lại cũng bị trải lên một tầng dày đặc tuyết đọng.

. . .

Một năm này, Thu Dịch không có về nhà.

Thành thị nhỏ bay tuyết lớn, Thu Dịch cô độc ngốc ở lầu chóp trong lầu các, đây là thuộc về mình phòng nhỏ, mặc dù cảm lái điều hòa, thế nhưng Thu Dịch lại vẫn như cũ cảm thấy nơi này lạnh lẽo đất phảng phất không có nhiệt độ.

Có một loại đồ vật gọi là cô quạnh, thứ đó có thể mang người giết chết.

Thu Dịch có chút hối hận mình lúc sau tết không có trở về, tối thiểu ở nơi đó, có rất nhiều bằng hữu thân thích, sẽ không cảm thấy cô quạnh. . .

Thành thị nhỏ bên trong người rõ ràng biến thiếu rất nhiều, có không ít người đại khái tất cả về nhà tết đến đi, toàn bộ thành thị trống rỗng, trên đường liền một cái người đi đường đều không có, phảng phất một toà thành trống không, Diệp Văn nhân vì gia tộc nguyên nhân trở về tết đến, mà Vương Quả quê nhà cũng là tại thành thị nhỏ vùng ngoại thành thôn nhỏ bên trong, đương nhiên sẽ không tại trong thành thị tết đến.

Thu Dịch thậm chí sinh ra một loại cái thành phố này bên trong chỉ có một mình hấn ảo giác.

Hắn thờ dài một hồi, đối y vật, chuẩn bị đi thành thị nhỏ bên trong toà kia công mộ làm cha mẹ chính mình tảo mộ.

Đi tới trên Thiên đài, đột nhiên phát hiện trên Thiên đài vậy mà có một người chính đang chong người tuyết, người này nhìn rất lạ mặt, thật giống xưa nay chưa từng nhìn thấy, sắc mặt cũng có chút tái nhợt, lại như là loại kia thời gian rất lâu không gặp ánh mặt trời người như thế.

Thu Dịch đi tới cái này nhìn đại khái chừng hai mươi tuổi nam tử bên cạnh, hỏi: "Ngươi là. . . ?"

"Ta là ở nơi này thuê khách." Nam tử hữu hảo Địa hướng Thu Dịch cười cợt, chỉ vào khác một toà lầu nhỏ nói rằng.

"Ồ —— là ngươi a." Nhìn thấy người, Thu Dịch cảm thấy tâm tình tựa hồ cũng tốt hơn rất nhiều, hắn cũng cười nói, "Chỉ nghe nói Quả Quả tỷ nói trên Thiên đài một cái khác trong lầu các ở một cái viết tiểu thuyết người, chưa từng thấy ngươi đây."

"Ha. . . Ta bình thường đều không ra." Nam tử đem hai viên cúc áo làm người tuyết con mắt khám tiến tuyết bên trong, một cái người tuyết liền dạng này hoàn thành, hắn đứng dậy hỏi, "Ta tên Mạc Thành, ngươi tên là gì?"

"Thu Dịch." Thu Dịch chỉ mình nói rằng.

"Thu Dịch. . . ? Họ Thu người tốt giống không nhiều đây."

"Họ Mạc không phải cũng rất hi hữu sao?"

"Ha ha, nói cũng là!" Mạc Thành cười to, "Nhìn ngươi tuổi tác thật giống không lớn a?"

"Ừm. . . Ta là học sinh cấp ba."

"Học sinh cấp ba liền đi ra thuê phòng? Có phải hay không rời nhà trốn đi?" Mạc Thành nửa đùa nửa thật, bán nghiêm túc hỏi.

"A. . . Không phải. . . Cha mẹ ta. . . Đều tạ thế. . ."

"A. . . Cái này, khực, có lỗi, không muốn đem ta để ở trong lòng." Mạc Thành mang theo áy náy nói rằng, "Một người sinh hoạt rất khổ cực chứ?"

"Vẫn được. . . Đúng là ngươi, viết tiểu thuyết có thể kiếm lời rất nhiều tiền chứ?"

"Ha ha, cũng chính là kiếm lời điểm tiền com, một tháng một ngàn bảy, tám trăm đáng vẽ, gấp căng thẳng Địa tạm tạm sinh sống."

"Viết tiểu thuyết không phải hẳn là rất kiếm tiền sao?"

"Đó là được nổi danh về sau, không nổi danh trước đó a, có thể kiếm lời điểm tiền com cũng không tệ lạc!" Mạc Thành từ quần áo bên trong trong túi tiền móc ra một bao hai khối năm hồng mai, đưa về phía Thu Dịch, hỏi: "Yên đánh không?"

"Không được. . ." Thu Dịch cự tuyệt Mạc Thành hảo ý.

"Hừm, không đánh được, hút thuốc lại lãng phí tiền, lại thương thân." Mạc Thành Thiều Đốt khói hương thật sâu hấp một cái, sau đó phun ra một cái xinh đẹp vòng khói, "Liền đứng giới không xong a. . . Người đây là chuẩn bị ra ngoài chứ?"

"Hừm, ta chuẩn bị đi tảo mộ."

"Người. . . Cha mẹ?"

"Ừm." Thu Dịch gật gật đầu.

"Không ngại, đồng thời ta cùng đi chứ? Ta có một người bạn cũng táng ở nơi đó." Mạc Thành tại lượn lơ khói thuốc trung nói rằng.

"Có thể a." Thu Dịch cười với hắn cười, "Cùng đi, cũng có cái bạn."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Ta Thê Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.